مجموعة ما كتبه بيده المحقق ابن عمدة

المجتهدين جامع المعقول والمنقول

حاوي الفروع والاصول سلطان الاذكياء

الفقيه النبيه العلامة الاعظم جناب سيد مصطفى

المعروف بجناب ميرزا آغا دام ظله العالي مدى الايام

وللمبادي اسميناه هدى الكتاب والطهارة ما اصطلحنا

الطهارة والصلوة وغيرها دام الله تعالى بقائه

بسم الله الرحمن الرحيم

حامدا ومصليا ومسلما - اين كتاب انيق مؤلف رشيق

موسوم باوراد المؤمنين وظائف المتقين
که مشتمل است بر مضامین هدایت آگین و بر اکثر احکام شرعیه
و مسائل فقهیه و تعقیبات سدیده و ادعیه و اذکار مفیده
و مرتب است بر چهار مجلدات موافق عدد اربعه
تسبیحات - کتابے است دلپذیر بے مثال و بے نظیر
کنزیست مشحون از جواهر ثمینه آبدار یا عینی است
منبع انهار انوار - چگونه چنین نباشد و حال آنکه تصنیف
نموده است آنرا نواب عظمت مآب جلالت انتساب گوہر
صدف کرامت و ایالت قطب فلک امارت و ریاست
ناہج مناہج فصاحت سالک مسالک بلاغت ذی
الطبع الثاقب والرأے الصائب الکارع فی حیاض
العلوم الدینیه والراتع فی ریاض الاحکام الشرعیت
حاوی اخلاق کریمه سدیده مستجمع مناقب جمیله
نواب مستطاب معلّی القاب سید
مظفر حسین خان صاحب
بهادر زاد الله اقباله و ضاعف اجلاله
تخیف این کتاب منیف را - از آغاز تا انجام

اجمالاً و مسائل فقهیه مندرجه آنرا تفصیلاً دیدم و از ادراک
مضامین نافعهٔ مفیدهٔ آن خیلی محبور و مسرور گردیدم
فجزاه الله عنا و عن سائر المؤمنین جزاء المصلحین
المحسنین و هرگاه به مطالعهٔ مسائل و احکام فقهیهٔ آن تفکر
بایسته و تدبر شایسته پرداختم چنین ا موافق برای
خاطر ... با رعایت احتیاط ساختم
پس عمل بر آنها سائغ و جائز خواهد بود انشاء الله الکریم الودود
و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین و هو
خیر موفق و معین -

عـــــنه

خادم شریعت المصطفویه السید مصطفی المدعو به آغا عفی عنه

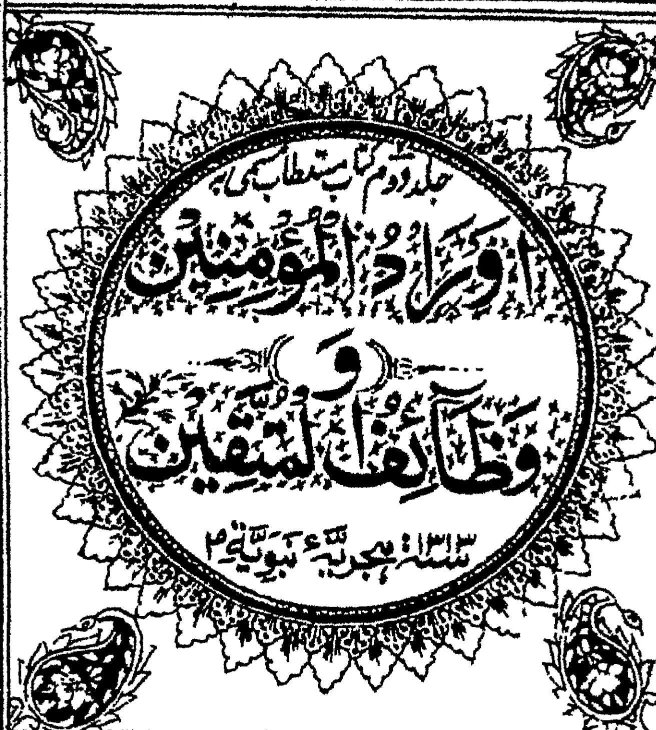
١٣٢٦

فهرست جلد دوم

تمت

وما خلقت الجن والانس الا لیعبدون

الحمد للہ والمنہ کہ از مصنفات جناب امارت وریاست مآب فضائل و
کمالات اکتساب صاحب القوۃ القدسیہ مالک الملکات الملکیہ
النواب سید مظفر حسین خان صاحب بہادر دام ظلہ

نواب مستطاب گردون قباب نواب معتمد الدولہ بہادر
وزیر اعظم شاہ اودھ کہ از باقیات اولاد و احفاد او شان ہستند
ادام اللہ اقبالہ وظلالہ العالی بدوام الایام واللیالی

در مطبع اثنا عشری لکھنو منطبع گردید

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

یا مَن شُکرُہٗ فَوزٌ لِلشّاکِرِینَ ۔ یا مَن حَمدُہٗ عِزٌّ لِلحامِدِینَ
اَحمَدُکَ یا خالِقَ اللَّوحِ وَالقَلَمِ ۔ وَاَشکُرُکَ یا مَن خَلَقَ
الاَشیاءَ مِنَ العَدَمِ ۔ وَالصَّلوٰۃُ عَلیٰ سَیِّدِ العَرَبِ
وَالعَجَمِ ۔ وَعَلیٰ اَئِمَّۃِ الاُمَمِ ۔ بِالتَّواتُرِ وَالتَّوالِی
مادامَتِ الشُّهورُ وَاللَّیالِی **اَمّا بَعد** می گوید عبد عاصی
غریق بحر معاصی **سیّد مظفّر حسین** صین عن کل
شین کہ این جلد ثانی است از کتاب **اوراد المؤمنین**
ووظائف المتقین و مشتمل است بر شش باب باب
چهاردهم در بیان ایام سعد و نحس و ادعیه و سائر اعمال لیالی و ایام

هفته و درین باب هفت فصل است فصل اوّل در بیان اعمال شب
شنبه و روز آن فصل دوم در بیان اعمال شب یکشنبه و
روز آن فصل سویم در بیان اعمال شب دوشنبه و روز
آن فصل چهارم در بیان اعمال شب سه شنبه و روز آن
فصل پنجم در بیان اعمال شب چهارشنبه و روز آن فصل
ششم در بیان اعمال شب پنجشنبه و روز آن فصل هفتم
در بیان اعمال شب جمعه و روز آن باب پنجم در بیان اعمال
هر ماه و درین باب سه فصل است فصل اوّل در بیان رویت
هلال ماه و نماز ماه نو و دانستن غره هر ماه و شناختن قمر در عقرب

وطریقۂ معرفت موضع شمس و قمر فصل دوم در بیان ثواب روزه
داشتن بعضے از ایام مخصوصه در هر ماه و بدل آن و عمل ایام بیض در
هر ماه و ثواب قرأت بعضے از سوره هائے قرآنے و ثواب زیارت
حضرت امام حسین علیه الصلوة و السلام در هر ماه فصل سویم
در بیان دعوات ایام ماه با ذکر سعد و نحس آن و دعاها از برائے دفع نحوست
ایام باب ششم در اعمال سال و درین باب چهارده فصل
است فصل اول در ماه رجب فصل دوم در ماه شعبان
فصل سویم در ماه رمضان فصل چهارم در اعمال
ماه شوال و در آن باب زکوة فطر و مطلق زکوة و خمس هم مندرج است
فصل پنجم در اعمال ماه ذیقعده فصل ششم در اعمال
ماه ذی الحجة الحرام مع اعمال حج فصل هفتم در اعمال ماه محرم الحرام فصل
هشتم در اعمال ماه صفر المظفر فصل نهم در اعمال ماه ربیع الاول
و دانستن غرّه هر ماه فصل دهم در اعمال ماه ربیع الآخر فصل
یازدهم در اعمال ماه جمادی الاولی فصل دوازدهم
در اعمال ماه جمادی الاخری فصل سیزدهم در تاریخهائے
سعد و نحس هر ماه و قطع ثوب و فصد و حجامت و اختیارات ایام برائے
سفر و تقلیم الاظافیر و اخذ شارب و حلق راس و جامه نو پوشیدن فصل

باب چهارم

در بیان ایام سعد و نحس و نماز و ادعیه و سائر اعمال لیالی و ایام هفته و درین باب هفت فصل است

فصل اول در بیان شب شنبه و روز آن بدان انکه روز شنبه را عرب شیار می گویند و بعربی سبت و شیار تعلق بزحل دارد و عید یهودان است و در حدیث وارد شده است که سبت نام حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم است و یهودان لعنهم الله می گویند که چون حق تعالی از آفرینش آسمانها و زمینها فارغ شد آنروز روز شنبه بود به پشت خوابید و پا بر روی پا گذاشت تا از کوفت برآید قاتلهم الله انی یؤفکون و حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که خدا مبارک گردانیده است برای امت من بامداد روز شنبه و پنجشنبه را و برای جمیع کارها خوب است خصوصا سفر کردن و در حدیث دیگر معتبر وارد شده است که اگر سنگی از کوه دور گردد در روز شنبه البته

حق تعالے آن سنگ را بجاے خود بر گرداند و بروایتے روز شہادت
امام حسین علیہ السلام است و قومے از صیادان بنی اسرائیل که
درین روز ماہی میگرفتند بصورتِ میمون شدند واز براے
ناخن و شارب گرفتن خوب است و نہی وارد شده است ازینکه
شنبه را ملعون بگویند چنانچه درمیان عوام الناس و جہال متعارف
است و در حدیث معتبر وارد شده است جواز لعن اصحاب السبت
که مراد یہود باشند و ہر که ناخن و شارب بگیرد در روز پنجشنبه و شنبه
از درد دندان و چشم عافیت یابد در اختیارات مجلسی رح
سندش مذکور نیست و در کشف الاخطار شمس الدین ابن محمد الحسینی
و ابن بابویه در خصال این حدیث را از رسول خدا آورده که
حسن طبرسی در مکارم الاخلاق از آنحضرت ص آورده که ہر که
از شما خواہد که حجامت کند باید که در روز شنبه بکند و منقول است
که حجامت کردن در روز شنبه مورث ضعف است و عمل زراعت
خوب است و صاحب کشف الاخطار آورده که مکروه است
حجامت کردن در روز چہارشنبه و شنبه از براے اینکه مورث
برص میشود مگر اینکه خون غلبه کند پس حجامت کند ہر روز که خواہد
و قولی ہست که نو بریدن و نو پوشیدن و سر تراشیدن و ناخن

گرفتن در شنبه و یکشنبه و سه شنبه خوب نیست و آنچه میگویند که در شنبه از ناخن
گرفتن آکله در اصابع می افتد اصلی ندارد ملا محسن کاشانی رح در تقویم
المحسنین از جناب امیر ع آورده که در شنبه از ناخن گرفتن آکله در اصابع
می افتد و ابو الجان را حق تعالے درین روز آفریده است ملا محسن
کاشانی رح در تقویم المحسنین از رسول خدا ص آورده که هر کس قطع ثوب نماید
در روز شنبه مریض خواهد ماند مادامیکه ثوب در بدن او باشد تا اینکه آن
ثواب را به کسے بدهد کلینی رح در کافی از حضرت امام جعفر صادق ع آورده
که هر که ترک کند غذاے شب شنبه و یکشنبه را بهیم میرود از وقوتی که برگیرد
بسوی او در چهل روز ابن بابویه در کتاب من لایحضره از حضرت
صادق ع آورده که در روز جمعه سعی حاجت مکن و در روز شنبه وقتیکه آفتاب
طلوع نماید پس برو براے حاجت خود وایضاً در کتاب مذکور از آن
حضرت علیه السلام منقول است که روز جمعه براے گذاردن نماز
است و شنبه برای رفتن کارها و نیز فرموده در کتاب مذکور که روز شنبه
براے ماست و روز یکشنبه براے بنی امیه ابن بابویه رح در خصال
از حضرت امیر المؤمنین ع نقل کرده که روز شنبه روز مکر و فریب
است و نیز در کتاب مذکور از جناب صادق ع آورده که سبت براے
است و یکشنبه برای شیعه ماست الی آخر الحدیث منهاج العارفین

در ساعات ایام هفته این شعر از علی بن ابی طالبؑ نقل کرده

أَرَى الأَحَدَ الْمُبَارَكَ يَوْمَ سَعْدٍ	لِغَرْسٍ لِعُودٍ يَصْلُحُ وَالْبِنَاءِ
وَفِي الاثْنَيْنِ لِلتَّعْلِيمِ أَمْرٌ	وَبِالْبَرَكَاتِ يُعْرَفُ وَالرَّخَاءِ
وَإِنْ رُمْتَ الْحِجَامَةَ فِي الثُّلَاثَا	فَذَاكَ يَوْمٌ إِهْرَاقِ الدِّمَاءِ
وَإِنْ أَحْبَبْتَ أَنْ تَسْقِيَ دَوَاءً	فَنِعْمَ الْيَوْمُ يَوْمُ الأَرْبِعَاءِ
وَفِي يَوْمِ الْخَمِيسِ طَلَبُ رِزْقٍ	لِإِدْرَاكِ الْفَوَائِدِ وَالْغِنَاءِ
وَيَوْمُ الْجُمُعَةِ التَّزْوِيجُ فِيهِ	وَكَذَا نُ الرِّجَالِ مَعَ النِّسَاءِ
وَيَوْمُ السَّبْتِ لِمَنْ سَافَرَتْ فِيهِ	وُقِيتَ مِنَ الْمَكَارِهِ وَالْعَنَاءِ
وَهَذَا الْعِلْمُ لَا يَعْلَمُهُ إِلَّا	نَبِيٌّ أَوْ وَصِيُّ الأَنْبِيَاءِ

در دیوان منسوب بجناب امیرؑ اختیارات ایام اسبوع باین طرز است می فرماید

لَنِعْمَ الْيَوْمُ يَوْمُ السَّبْتِ حَقًّا	لِصَيْدٍ إِنْ أَرَدْتَ بِلَا امْتِرَاءِ
اے بخت تو برسمند اقبال سوار	گامے کہ کند مرغ دلت عزم شکار
باید کہ شود بہ روز شنبہ آن کار	تا چرخ فلک نہد مرادت بکنار
وَفِي الأَحَدِ الْبِنَاءُ لِأَنَّ فِيهِ	تَبَدَّى اللّٰهُ فِي خَلْقِ السَّمَاءِ
اے از تو بسے منزل و مسکن آباد	ہرگہ کہ کنے عمارتے نو بنیاد
در بیہ بنا بروز یکشنبہ بکن	تا عیش کنے بنا برین خرم و شاد

وَفِي الاِثْنَيْنِ اِنْ سَافَرْتَ فِيهِ
ای یافته از مردم درویش نظر
آغاز سفر اگر درین روز کنے
وَمَنْ يُرِدِ الْحِجَامَةَ فِي الثُّلَثَا
ای آنکه از اسرار حکم آگاهے
شرط است که در روز سه شنبه باشد
وَاِنْ شَرِبَ امْرُءٌ يَوْمًا دَوَاءً
گر فکر تو با قضا مشابه باشد
از بهر علاج گر خوری داروے
وَفِي يَوْمِ الْخَمِيْسِ قَضَاءُ حَاجٍ
در یوم خمیس با خدا باید بود
از اہل کرم مُہم خود باید ساخت
وَفِي الْجُمُعَاتِ تَزْوِيْجٌ وَعُرْسٌ
ای آنکه ترا نام نکو مطلوب است
آدینه برای کتخدائی نیک است
وَهٰذَا الْعِلْمُ لَمْ يَعْلَمْهُ اِلَّا
این علم نه از وہم و خیال است وجوب

سَتَظْفَرُ بِالنَّجَاحِ وَبِالثَّرَاءِ
باید که روی روز دوشنبه بسفر
یا بے زخدا سعادت فتح و ظفر
فَفِي سَاعَاتِهَا هَرْقُ الدِّمَاءِ
هر وقت که فصد یا حجامت خواهی
تا چهره گلرنگ نگردد کاهی
فَنِعْمَ الْيَوْمُ يَوْمُ الْاَرْبِعَاءِ
هر روز کنی آنچه ترا به باشد
باید که بروز چارشنبه باشد
فَفِيهِ اللّٰهُ يَأْذَنُ بِالدُّعَاءِ
وز حیله و تدبیر جدا باید بود
پیوسته با خلاص و دعا باید بود
وَلَذَّاتُ الرِّجَالِ مَعَ النِّسَاءِ
پیش تو خلاف شرع و دین معیوب است
جمعیت مرد و زن در و بس خوب است
نَبِيٌّ اَوْ وَصِيُّ الْاَنْبِيَاءِ
تا فهم کنند حکیم از روی قیاس

این علم محققانِ عالی قدر است	زنہار بکوش و قدر ایشان بشناس

آمّا نمازہاے شب شنبہ پس شیخ طوسی رح در کتاب مصباح المتہجد از حضرت رسالت پناہ صلعم آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب شنبہ چہار رکعت نماز بخواند در ہر رکعتے اَلْحَمْدُ یک مرتبہ وَ آیۃ الْکُرْسِیّ سہ مرتبہ و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ یک مرتبہ و بعد از سلام آیۃ الکرسی را ۳ مرتبہ بخواند بیامرزد خداے تعالےٰ اورا و پدر و مادر اورا و خواہد بود از شفاعت کردہ شدگان محمد صلعم سیّد بن طاؤس رح در کتاب جمال الاسبوع از آنحضرت صلعم آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب شنبہ دو رکعت نماز بخواند در رکعت اوّل فَاتِحَۃُ الْکِتَاب یک مرتبہ و اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ فِیْ لَیْلَۃِ الْقَدْرِ سہ مرتبہ و در رکعتِ دوم فَاتِحَۃُ الْکِتَاب یک مرتبہ و اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ ۳ مرتبہ و چون از نماز فارغ شود استغفار کند صد مرتبہ و صلوات بفرستد بر نبی صلعم و آل او صد مرتبہ برنخیزد از جاے خود تا آنکہ بیامرزد اورا خداے تعالیٰ و نیز در کتاب مذکور از آن حضرت صلعم آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب شنبہ ہشت رکعت نماز بخواند در ہر رکعتے فَاتِحَۃُ الْکِتَاب و سورۂ کوثر یک مرتبہ قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ہفت مرتبہ و چون از نماز فارغ شود استغفار کند ہفتاد مرتبہ خواہد بود مثل کسیکہ حج کردہ باشد و گویا خریدہ باشد ہفتاد

کس را از مشرکین و آزاد کرده باشد آنها را و آمرزیده شود از برای او گناهان او اگرچه باشند مثل کف دریا و ریگ بیابان عالج و بعدد قطرهای باران و برگ درختان و بگذرد بر صراط مثل برق درخشان و داخل شود در بهشت بغیر حساب و نیز در کتاب مذکور از آنحضرتؐ آورده که هر که بگذارد در شب شنبه چهار رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد هفت مرتبه بنویسد خدای تعالیٰ از برای او بهر رکعتی هفت صد حسنه و عطا کند او را شهرها در بهشت و نیز در کتاب مذکور از آنحضرتؐ آورده که هر که بگذارد در شب شنبه میان شام و خفتن دوازده رکعت نماز بنا کرده می شود از برای او قصرے در بهشت و گویا تصدق کرده است بهر مومنے و لازم است بر خدا که بیامرزد او را و نیز در کتاب مذکور آورده که در شب شنبه دو رکعت نماز بگذارد و بخواند در هر رکعتے الحمد و سبح اسم ربک الاعلی و آیة الکرسی و انا انزلناه فی لیلة القدر ہر کدام یک مرتبه دعاء

دعای شب شنبه

شب شنبه که شیخ طوسی رح در کتاب مصباح متهجد آورده

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝ سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ اَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ الْاَوَّلُ الْكَائِنُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ مِنْ خَلْقِكَ وَلَمْ يُعَايَنْ شَيْءٌ مِنْ مُلْكِكَ اَوْ يَتَدَبَّرْ

فِي شَيْءٍ مِنْ اَمْرِكَ اَوْ يَتَفَكَّرُ فِي شَيْءٍ مِنْ قَضَائِكَ وَقَائِمٌ
بِقِسْطِكَ مُدَبِّرٌ لِاَمْرِكَ قَدْ جَرٰى فِيْمَا هُوَ كَائِنٌ قَدْرُكَ
وَمَضٰى فِيْمَا اَنْتَ خَالِقٌ عِلْمُكَ خَلَقْتَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فِرَاشًا
وَبِنَاءً فَسَوَّيْتَ السَّمَاءَ مُنْزِلًا رَضِيَّةً لِجَلَالِكَ وَوَقَارِكَ وَعِزِّكَ
وَسُلْطَانِكَ ثُمَّ جَعَلْتَ فِيْهَا كُرْسِيَّكَ وَعَرْشَكَ ثُمَّ سَمَّيْتَهَا
لَيْسَ فِيْهَا شَيْءٌ غَيْرُكَ مُتَكَبِّرًا فِي عَظَمَتِكَ مُتَعَظِّمًا
فِي كِبْرِيَائِكَ مُتَوَحِّدًا فِي عُلُوِّكَ مُتَمَكِّنًا فِي مُلْكِكَ
مُتَعَالِيًا فِي سُلْطَانِكَ مُحْتَجِبًا فِي عِلْمِكَ مُسْتَوِيًا عَلٰى
عَرْشِكَ فَتَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ وَعَلَاهُنَالِكَ بَهَاؤُكَ وَ
نُوْرُكَ وَعِزَّتُكَ وَسُلْطَانُكَ وَقُدْرَتُكَ وَحَوْلُكَ
وَقُوَّتُكَ وَرَحْمَتُكَ وَقُدْسُكَ وَاَمْرُكَ وَمَخَافَتُكَ وَتَمْكِيْنُكَ
الْمَكِيْنُ وَكِبْرُكَ الْكَبِيْرُ وَعَظَمَتُكَ الْعَظَمَةُ وَاَنْتَ العظيمة
اللّٰهُ الْحَيُّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَالْقَدِيْمُ قَبْلَ كُلِّ قَدِيْمٍ وَالْمَلِكُ
بِالْمُلْكِ الْعَظِيْمِ الْمُمْتَدِحُ الْمُمَدَّحُ اِسْمُكَ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَخَالِقُهُنَّ وَنُوْرُهُنَّ وَرَبُّهُنَّ وَاِلٰهُهُنَّ وَمَا فِيْهِنَّ
فَسُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ رَبَّنَا وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَنَبِيِّكَ وَاجْزِهِ بِكُلِّ

خَيْرِ اَبْلاهُ وَشَرٍّ نَحَّاهُ وَيُسْرٍ اٰتَاهُ وَضَعِيْفٍ قَوَّاهُ وَيَتِيْمٍ
اٰوَاهُ وَمِسْكِيْنٍ رَحِمَهُ وَجَاهِلٍ عَلَّمَهُ وَدِيْنٍ نَصَرَهُ
وَحَقٍّ بَصَّرَهُ الْجَزَاءَ الْاَوْفٰى وَالرَّفِيْقَ الْاَعْلٰى وَالشَّفَاعَةَ
الْجَائِزَةَ وَالْمَنْزِلَ الرَّفِيْعَ فِي الْجَنَّةِ عِنْدَكَ اٰمِيْنَ رَبَّ
الْعَالَمِيْنَ اجْعَلْ لَهٗ مَنْزِلًا مَغْبُوْطًا وَمَجْلِسًا رَفِيْعًا وَ
ظِلًّا ظَلِيْلًا وَمُتَفَاجِيًا جَمِيْلًا وَنَظَرًا اِلٰى وَجْهِكَ
يَوْمَ تَحْجُبُهٗ عَنِ الْمُجْرِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْهُ لَنَا فَرَطًا وَاجْعَلْ حَوْضَهٗ لَنَا مَوْرِدًا
وَلِقَاءَهٗ لَنَا مَوْعِدًا لِيَسْتَبْشِرَ بِهٖ اَوَّلُنَا وَاٰخِرُنَا وَاَنْتَ
عَنَّا رَاضٍ فِيْ دَارِكَ دَارِ السَّلَامِ مِنْ جَنَّاتِكَ جَنَّاتِ
النَّعِيْمِ اٰمِيْنَ اِلٰهَ الْحَقِّ رَبَّ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ هُوَ نُوْرٌ مِنْ نُوْرٍ
وَنُوْرٌ فَوْقَ كُلِّ نُوْرٍ وَنُوْرٌ تُضِيْئُ بِهٖ كُلَّ ظُلْمَةٍ وَتَكْسِرُ
بِهٖ قُوَّةَ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيْدٍ وَجَبَّارٍ عَنِيْدٍ وَجِنِّيٍّ عَتِيْدٍ
وَتُؤْمِنُ بِهٖ خَوْفَ كُلِّ خَائِفٍ وَتُبْطِلُ بِهٖ سِحْرَ كُلِّ سَاحِرٍ
وَحَسَدَ كُلِّ حَاسِدٍ وَيَتَضَعْضَعُ لِعَظَمَتِهِ الْبَرُّ وَالْفَاجِرُ
وَبِاسْمِكَ الْاَكْبَرِ الَّذِيْ سَمَّيْتَ بِهٖ نَفْسَكَ وَ

اسْتَوَيْتَ بِهٖ عَلٰی عَرْشِكَ وَاسْتَقْرَرْتَ بِهٖ عَلٰی
كُرْسِيِّكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَفْتَحَ
لِيَ اللَّيْلَةَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ كُلَّ خَيْرٍ فَتَحْتَهٗ لِاَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ
وَاَوْلِيَائِكَ وَاَهْلِ طَاعَتِكَ ثُمَّ لَا تَسُدَّهٗ عَنِّيْ اَبَدًا
حَتّٰی اَلْقَاكَ وَاَنْتَ عَنِّيْ رَاضٍ اَسْئَلُكَ ذٰلِكَ
بِرَحْمَتِكَ وَاَرْغَبُ اِلَيْكَ فِيْهِ بِقُدْرَتِكَ فَشَفِّعِ
اللَّيْلَةَ يَا رَبِّ رَغْبَتِيْ وَاَكْرِمْ طَلِبَتِيْ وَنَفِّسْ كُرْبَتِيْ
وَارْحَمْ عَبْرَتِيْ وَصِلْ وَحْدَتِيْ وَاٰنِسْ وَحْشَتِيْ وَاسْتُرْ
بالفتح اشک باریدن و شورش چشم ۱۲
عَوْرَتِيْ وَاٰمِنْ رَوْعَتِيْ وَاجْبُرْ فَاقَتِيْ وَلَقِّنِّيْ حُجَّتِيْ
وَاَقِلْنِيْ عَثْرَتِيْ وَاسْتَجِبِ اللَّيْلَةَ دُعَائِيْ وَاَعْطِنِيْ
مَسْئَلَتِيْ وَاَعْظِمْ عَنْ مَسْئَلَتِيْ وَكُنْ بِدُعَائِيْ حَفِيًّا
وَكُنْ بِيْ رَحِيْمًا وَلَا تُقَنِّطْنِيْ مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تُؤْيِسْنِيْ
مِنْ رَوْحِكَ وَلَا تَخْذُلْنِيْ وَاَنَا اَدْعُوْكَ وَلَا تَحْرِمْنِيْ
وَاَنَا اَسْئَلُكَ وَلَا تُعَذِّبْنِيْ وَاَنَا اَسْتَغْفِرُكَ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِيْنَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَوْلَادِهٖ
اَجْمَعِيْنَ **نماز حاجت** در شب شنبہ ابن بابویہ و
سید بن طاؤس و دیگران بسند ہائے معتبر از ربیع دربان ہارون الرشید

ملعون روایت کردہ اند گفت در ایامیکہ حضرت امام موسیٰ کاظم ؑ در حبس
ہارون لعین بود شبی ہارون مرا طلبید و گفت برو نزد امام موسیٰ کاظم ؑ
و مال بسیار و اسپان و جامہ ہائے فاخر برائے او ببر و او را از زندان
رہا کن من تعجب کردم و مکرر از و پرسیدم کہ مرا امر می کنی کہ موسیٰ را از
حبس رہا کنم گفت بلے وائے بر تو عہد خود را بشکنم گفتم یا امیر
عہد چیست گفت امشب در خواب بودم کہ مرد سیاہی در نہایت
عظمت بر روئے سینہ من نشستہ و گفت بچہ سبب موسیٰ بن جعفر ؑ را
در زندان حبس کردہ گفتم امشب او را رہا میکنم و با او احسان میکنم
پس عہد و پیمان شدید از من گرفت و از سینہ من برخاست و نزدیک
بود کہ جانم بر آید ربیع گفت پس رفتم بسوی زندان و دیدم کہ آنحضرت
مشغول نماز است نشستم تا فارغ شد و گفتم پس عمت خلیفہ ترا سلام
میرساند و مال فراوان و اسپان و باربرداران و خلاع فاخرہ برائے
تو فرستادہ است حضرت فرمود کہ اگر حکم دیگر کردہ است در باب من بعمل آور
گفتم بحق خدا و بحق جدت رسول خدا کہ مرا امر نکردہ است مگر بانچہ عرض
کردم حضرت فرمود کہ مرا با مال و اسپان و جامہ ہائے او کہ حقوق مردم
در میان آنہا است احتیاجی نیست گفتم قسم میدہم ترا کہ قبول کنی کہ
می ترسم اندر و کردن تو آن ملعون بخشم آید حضرت فرمود کہ تو آنچہ خواہی

بکن و بہر مصرف کہ خواہی صرف کن چون خواست کہ بسوی مدینہ مراجعت نماید گفتم ترا سوگند میدہم بحق خدا و بحق جدت رسول خدا کہ مرا خبر دہی کہ سبب نجات تو از زندان چہ شد بسبب آنکہ من برائے تو بشارت آوردم حضرت فرمود کہ در شب چہارشنبہ بعد از نماز شب بخواب رفتم جدم رسول خدا صرا در خواب دیدم کہ گفت اے موسیٰ ترا بظلم و ستم حبس کردہ اند گفتم آرے یا حضرت فرمود کہ ملک و دولت ایشان امتحانی است برائے ایشان و تمتعی می یابند تا زمانے کہ حق تعالےٰ حکم نماید بانقراض ایشان فردا را و پنجشنبہ و جمعہ را روزہ بدار و در شب شنبہ بعد از نماز خفتن دوازدہ رکعت نماز بکن و در ہر رکعت بعد از سورۂ فاتحہ دوازدہ مرتبہ سورۂ توحید بخوان و چون از دوازدہ رکعت فارغ شوی بعد از سلام این دعا بخوان و بروایت شیخ طوسیؒ بعد از رکعت چہارم بسجدہ رو و این دعا بخوان و اگر در ہر دو موضع بخواند خوب است و دعا اینست اَللّٰهُمَّ يَا سَابِقَ الْفَوْتِ وَيَا سَامِعَ الصَّوْتِ وَيَا مُحْيِيَ الْعِظَامِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَهِيَ رَمِيْمٌ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ وَتُعَجِّلَ الْفَرَجَ مِمَّا

اَنَا مُمْتَنٌّ بِهٖ وَصَالٌ بِحُجَّةٍ یَا رَبَّ الْعَالَمِیْنَ و بروایت
شیخ فَمَا اَنَا فِیْهِ اما نمازہای روز شنبہ سید بن
طاؤس در کتاب جمال الاسبوع از رسول خدا آوردہ کہ ہر
کہ بگذارد در روز شنبہ نزد چاشت دہ رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتے
اَلْحَمْدُ یک مرتبہ و سہ مرتبہ قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ پس گویا آزاد
کردہ باشد ہزار ہزار بندہ را از اولاد اسماعیل و عطا کند خدای
تعالیٰ او را ثواب ہزار شہید و ہزار صدیق صاحب نخبہ
آوردہ اند کہ سید بن طاؤس نماز روز شنبہ در جمال الاسبوع از
حضرت امام حسن عسکری آوردہ و موقت است از طلوع
آفتاب تا زوال آن چہار رکعت است بخواند در ہر رکعتے
فَاتِحَةَ الْكِتَابِ و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و اٰیَةَ الْكُرْسِیِّ
بنویسد او را خدای عزوجل در درجۂ انبیا و شہدا و صالحان
و نیکو رفیقانند ایشان دعای دیگر برای روز شنبہ
از حضرت امام زین العابدین بروایت شیخ شہید و کفعمی رحمہما اللہ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ كَلِمَةِ الْمُعْتَصِمِیْنَ
وَمَقَالَةِ الْمُتَحَرِّزِیْنَ وَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ تَعَالٰی مِنْ جَوْرِ الْجَائِرِیْنَ
وَكَیْدِ الْحَاسِدِیْنَ وَبَغْیِ الظَّالِمِیْنَ وَاَحْمَدُهٗ فَوْقَ حَمْدِ

مُحْتَرِزِیْن

الخاتم يا بن اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْوَاحِدُ بِلَا شَرِيكٍ وَالْمَلِكُ بِلَا
تَمْلِيكٍ لَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ وَلَا تُنَازَعُ فِي مُلْكِكَ اَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَاَنْ تُوزِعَنِي مِنْ
شُكْرِ نُعْمَائِكَ مَا تَبْلُغُ بِي غَايَةَ رِضَاكَ وَاَنْ تُعِينَنِي نَعْمَاكَ
عَلٰى طَاعَتِكَ وَلُزُومِ عِبَادَتِكَ وَاسْتِحْقَاقِ مَثُوبَتِكَ
بِلُطْفِ عِنَايَتِكَ وَتَرْحَمَنِي بِصَدِّي عَنْ مَعَاصِيكَ
مَا اَحْيَيْتَنِي وَتُوَفِّقَنِي لِمَا يَنْفَعُنِي مَا اَبْقَيْتَنِي وَاَنْ
تَشْرَحَ بِكِتَابِكَ صَدْرِي وَتَحُطَّ بِتِلَاوَتِهِ وِزْرِي وَتَمْنَحَنِي
السَّلَامَةَ فِي دِينِي وَنَفْسِي وَلَا تُوحِشْ فِي اَهْلِ اُنْسِي
وَتُتِمَّ اِحْسَانَكَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي كَمَا اَحْسَنْتَ فِيمَا
مَضٰى مِنْهُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى
خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعِينَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
الْمَعْصُومِينَ **دعای** حضرت فاطمہ در روز شنبہ بروایت
کفعمی اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لَنَا خَزَائِنَ رَحْمَتِكَ وَهَبْ لَنَا اَللّٰهُمَّ
رَحْمَةً لَا تُعَذِّبُنَا بَعْدَهَا اَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَارْزُقْنَا مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا
لَا تُحْوِجْنَا وَلَا تُفْقِرْنَا اِلٰى اَحَدٍ سِوَاكَ وَزِدْنَا لَكَ شُكْرًا اَوْ

وَاِلَيْكَ فَقْرًا وَّفَاقَةً وَّبِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ غِنًى وَّتَعَفُّفًا اَللّٰهُمَّ
وَسِّعْ عَلَيْنَا فِي الدُّنْيَا اَللّٰهُمَّ نَعُوْذُ بِكَ اَنْ تَزْوِيَ
وَجْهَكَ عَنَّا فِيْ حَالٍ وَّنَحْنُ نَرْغَبُ اِلَيْكَ فِيْهِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَعْطِنَا مَا تُحِبُّ وَاجْعَلْهُ
لَنَا قُوَّةً فِيْمَا تُحِبُّ يَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِيْنَ کذا فی ربیع الاسابیع
تسبیح روز شنبہ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ سُبْحَانَ الْاِلٰهِ الْحَقِّ سُبْحَانَ
الْقَابِضِ الْبَاسِطِ سُبْحَانَ الضَّآرِّ النَّافِعِ سُبْحَانَ
الْقَاضِيْ بِالْحَقِّ سُبْحَانَهٗ وَبِحَمْدِهٖ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ
الْاَعْلٰى سُبْحَانَ مَنْ عَلَا فِي الْهَوَآءِ سُبْحَانَهٗ وَتَعَالٰى سُبْحَانَ الْحَسَنِ
الْجَمِيْلِ سُبْحَانَ الرَّؤُوْفِ الرَّحِيْمِ سُبْحَانَ الْغَنِيِّ
الْحَمِيْدِ سُبْحَانَ الْخَالِقِ الْبَارِئِ سُبْحَانَ الرَّفِيْعِ
الْاَعْلٰى سُبْحَانَ الْعَظِيْمِ الْاَعْظَمِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ
هٰكَذَا وَلَا يَكُوْنُ هٰكَذَا غَيْرُهٗ سُبُّوْحٌ قُدُّوْسٌ رَبِّيَ الْحَيُّ الْحَلِيْمُ
سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِيْمِ وَبِحَمْدِهٖ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ
دَآئِمٌ لَا يَسْهُوْ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَآئِمٌ لَا يَلْهُوْ
سُبْحَانَ مَنْ هُوَ غَنِيٌّ لَا يَفْتَقِرُ سُبْحَانَ مَنْ تَوَاضَعَ
كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهٖ سُبْحَانَ مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهٖ

سُبْحَانَ مَنِ اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهٖ سُبْحَانَ مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِهٖ سُبْحَانَ مَنِ انْقَادَتْ لَهُ الْاُمُوْرُ بِاَزِمَّتِهَا **عوذہ** برائے روز شنبہ بروایت شیخ وسید ابن باقی وکفعمی رح بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْمَلٰٓئِكَةِ وَالرُّوْحِ وَالنَّبِيِّيْنَ وَالْمُرْسَلِيْنَ وَقَاهِرَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرَضِيْنَ كُفَّ عَنِّيْ بَاْسَ الْاَشْرَارِ وَاَعْمِ اَبْصَارَهُمْ وَقُلُوْبَهُمْ وَاجْعَلْ بَيْنِيْ وَبَيْنَهُمْ حِجَابًا مَسْتُوْرًا اِنَّكَ رَبُّنَا لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ تَوَكُّلَ عَائِذٍ بِهٖ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَآبَّةٍ رَبِّيْ اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا وَمِنْ شَرِّ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ سُوْٓءٍ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَسَلَّمَ تَسْلِيْمًا كَثِيْرًا **از انیس الصالحین** از حضرت امام محمد باقر ع منقول است کہ ہر کہ بجہت مہمی کہ داشتہ باشد ہفتہ برین اذکار مداومت نماید آن مہم ساختہ شود روز شنبہ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ ہزار بار **روز یکشنبہ** يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ہزار بار **روز دوشنبہ** ہزار بار يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ **روز سہ شنبہ** ہزار بار يَا اَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ روز چهارشنبه هزار بار یا حَیُّ یا قَیُّومُ
بگوید روز پنجشنبه هزار بار لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْمَلِكُ
الْحَقُّ الْمُبِينُ بگوید روز جمعه هزار بار بگوید اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ درجمال
الاسبوع از صقر بن ابی دلف آورده که پرسیدم از حضرت
امام علی نقی ع از معنی حدیث حضرت رسالت پناه ص که دشمن مدارید
ایام را تا دشمنی نکنند بشما فرمودند که بلے ایام مائیم و بوجود ما برپا است
آسمانها و زمین پس سبت نام رسول خدا است و احد
امیرالمومنین و اثنین حسن ع و حسین ع و ثلثا علی بن الحسین
و محمد بن علی ع و جعفر بن محمد ع و اربعا موسی بن جعفر ع و علی بن موسی ع و محمد
بن علی و من و خمیس پسر من حسن ع و جمعه پسر پسر من و
بسوی او جمع می شوند گروهی که برحق اند و اینست معنی ایام پس دشمنی
مکنید با آنها در دنیا تا دشمنی نه کنند با شما در آخرت زیارت
حضرت رسالت پناه ص در کتاب مذکور آورده که شنبه روز آنحضرت
است اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيلَ
اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللّٰهِ

زیارت حضرت رسالت پناه صلعم

اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ وَاَشْهَدُ
اَنَّكَ رَسُوْلُهٗ وَاَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللّٰهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ
قَدْ بَلَّغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ
فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَاَدَّيْتَ الَّذِيْ
عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ وَاَنَّكَ قَدْ رَءُفْتَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ وَغَلُظْتَ
عَلَى الْكَافِرِيْنَ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا حَتّٰى اَتٰكَ الْيَقِيْنُ
فَبَلَغَ اللّٰهُ بِكَ اَفْضَلَ شَرَفِ مَحَلِّ الْمُكَرَّمِيْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ
اسْتَنْقَذَنَا بِكَ مِنَ الشِّرْكِ وَالضَّلَالِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِهٖ وَاجْعَلْ صَلٰوتِيْ وَصَلٰوةَ مَلٰٓئِكَتِكَ وَاَنْبِيَآئِكَ الْمُرْسَلِيْنَ
وَعِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ وَاَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِيْنَ
يَا مَنْ سَبَّحَ لَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ مِنَ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ
عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَنَبِيِّكَ وَاَمِيْنِكَ
وَنَجِيْبِكَ وَحَبِيْبِكَ وَصَفِيِّكَ وَصِفْوَتِكَ وَخَاصَّتِكَ
وَخَالِصَتِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَاَعْطِهِ الْفَضْلَ
وَالْفَضِيْلَةَ وَالْوَسِيْلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيْعَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا
مَحْمُوْدًا يَغْبِطُهٗ بِهِ الْاَوَّلُوْنَ وَالْاٰخِرُوْنَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ
وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ جَآءُوْكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَ

اسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَحِيمًا الٰهِي فَقَدْ
اَتَيْتُ نَبِيَّكَ مُسْتَغْفِرًا تَائِبًا مِنْ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِهٖ وَاغْفِرْهَا لِي يَا سَيِّدَنَا اَتَوَجَّهُ بِكَ وَبِاٰلِ نَبِيِّكَ
اِلَى اللّٰهِ تَعَالٰى رَبِّكَ وَرَبِّي لِيَغْفِرَ لِي پس بگو اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ
رَاجِعُونَ سہ مرتبہ وبگو اُصِبْنَا بِكَ يَا حَبِيبَ قُلُوبِنَا فَمَا اَعْظَمَ
الْمُصِيبَةَ بِكَ حَيْثُ انْقَطَعَ عَنَّا الْوَحْيُ وَحَيْثُ فَقَدْنَاكَ
فَاِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ يَا سَيِّدَنَا يَا رَسُولَ اللّٰهِ صَلَوَاتُ
اللّٰهِ عَلَيْكَ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ هٰذَا يَوْمُ
السَّبْتِ وَهُوَ يَوْمُكَ وَاَنَا فِيهِ ضَيْفُكَ وَجَارُكَ
فَاَضِفْنِي وَاَجِرْنِي فَاِنَّكَ كَرِيمٌ تُحِبُّ الضِّيَافَةَ
وَمَاْمُورٌ بِالْاِجَارَةِ فَاَضِفْنِي وَاَحْسِنْ ضِيَافَتِي وَاَجِرْنَا
وَاَحْسِنْ اِجَارَتَنَا بِمَنْزِلَةِ اللّٰهِ عِنْدَكَ وَعِنْدَ اٰلِ بَيْتِكَ
وَبِمَنْزِلَتِهِمْ عِنْدَهُ وَبِمَا اسْتَوْدَعَكُمْ مِنْ عِلْمِهٖ فَاِنَّهُ
اَكْرَمُ الْاَكْرَمِينَ

فصل دوم در بیان اعمال شب

یکشنبہ و روز آن **مجلسی** رح در اختیارات خود آوردہ کہ روز یکشنبہ
متعلق باٰفتاب است و عرب آنرا اول میگویند و بعربی یوم الاحد و عید
نصارٰے است از ایام ہفتہ و درین روز حق تعالی بناے آفرینش

ثمود وزمین را آفرید و میانه است برائے اکثر کارہا و روایت شدہ کہ
عذاب ثمود درین روز نازل شد و در حدیث است کہ نعوذ باللہ
مِنْ شَرِّ یَوْمِ الْاَحَدِ فَاِنَّ لَہٗ حَدًّا کَحَدِّ السَّیْفِ ولعن بر
اصحاب یوم الاحد نیز وارد شدہ کہ مراد نصارٰے باشند و موافق
حدیث حجامت کردن در طرف عصر روز یکشنبہ بسیار نافع است و در
حدیث دیگر وارد شدہ است کہ بنائے عروسی و بنا نہادن و سفر کردن
نیز خوب است و درین روز اسکندر ذوالقرنین سد را بنا نہاد و درین
روز رمساز رومی قصر خورنق کہ در مدائن سبعہ عراق عرب بود از برائے
نعمان بن منذر بادشاہ عرب بنا گذاشت و بقولے بنائے گنبد
ملک برمان را برقوس حکیم درین روز گذاشت و ملا محسن
کاشانی رح در تقویم المحسنین آوردہ کہ درین روز ملاقات با بادشاہان
و ارباب دولت خوب است و محمد بن بابویہ رح
در خصال از حضرت امام جعفر صادق ؑ آوردہ کہ روز یکشنبہ از برائے
شیعیان ما است و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت ؑ آوردہ کہ حجامت
کردن در روز یکشنبہ فرو میکشد درد را از بدن و صاحب جامع الاخبار
در ضمن حدیث نبوی ؐ آوردہ کہ ہر کہ بگیرد ناخن خود را در روز یکشنبہ نیرد
برکت از و حسن طبرسی رح در مکارم الاخلاق از حضرت

امام جعفر صادقؑ آوردہ کہ حجامت ما در ماہ رمضان بشب است
و در غیر آن در روز یکشنبہ و حجامت موالی ما در روز دوشنبہ است اما نماز
شب یکشنبہ **صاحب نخبہ** از مصباح شیخ طوسی رح آوردہ
کہ فرمودند حضرت رسالت پناہ صؐ کہ ہر کہ بگذارد در شب یکشنبہ دو
رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتے فاتحۃ الکتاب یک مرتبہ و آیۃ الکرسی
یک مرتبہ و سبح اسم ربک الاعلی یک مرتبہ و قل ہو اللہ احد یک مرتبہ
بیاید در روز قیامت در حالتے کہ روے او مانند شب چہاردہ باشد و متمتع
گرداند او را خداے تعالے بعقل خود تا بمیرد **سید ابن
طاؤس** در جمال الاسبوع از آنحضرت آوردہ کہ ہر کہ بگذارد
در شب یکشنبہ بست رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتے فَاتِحَۃُ الْکِتَاب
یک مرتبہ قُلْ ھُوَ اللّٰہُ اَحَد پانزدہ مرتبہ عطا کند او را خداے عزوجل ثواب سی فرشتہ کہ نگاہدارند
او را از گناہان دنیا و دہ فرشتہ کہ نگاہدارند او را از دشمنان پس اگر بمیرد تفضیل
دہد او را خداے عزوجل بر ثواب سی شہید و چون برآید از قبر خود
در روز قیامت حاضر شوند صد فرشتہ از فرشتگان گرد اگرد او بتسبیح و تہلیل
گویان تا داخل شود بہشت **و نیز** در کتاب مذکور از آن حضرتؐ
آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب یکشنبہ شش رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتے
فَاتِحَۃُ الْکِتَاب یک مرتبہ و قُلْ ھُوَ اللّٰہُ اَحَد ہفت مرتبہ عطا فرما

او را خدای تعالیٰ ثواب شکر کنندگان و ثواب صبر کنندگان و اعمال
پرہیزگاران و بنویسد از برای او عبادت چہل سال و برنخیزد از جای
خود مگر آنکه آمرزیده شده باشد و برنیاید از دنیا تا آنکه به بیند جای خود را
در بہشت و به بیند مرا در خواب خود و ہرکه به بیند مرا در خواب خود واجب
شود او را بہشت **دعای شب یکشنبه** بروایت شیخ و سید ابن باقی
و کفعمی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ وَ
لَكَ الْمَنُّ وَ لَكَ الْمُلْكُ وَ بِيَدِكَ الْخَيْرُ وَ اَنْتَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ سُبْحَانَكَ لَكَ التَّسْبِيْحُ وَ التَّقْدِيْسُ وَ التَّهْلِيْلُ
وَ التَّكْبِيْرُ وَ التَّمْجِيْدُ وَ التَّحْمِيْدُ وَ الْكِبْرِيَاءُ وَ الْجَبَرُوْتُ
وَ الْمَلَكُوْتُ وَ الْعَظَمَةُ وَ الْعُلُوُّ وَ الْوَقَارُ وَ الْجَلَالُ وَ
الْجَمَالُ وَ الْغَايَةُ وَ الْعِنَايَةُ وَ السُّلْطَانُ وَ الْمَنَعَةُ وَ
الْعِزَّةُ وَ الْحَوْلُ وَ الْقُوَّةُ وَ الدُّنْيَا وَ الْاٰخِرَةُ وَ الْخَلْقُ وَ
الْاَمْرُ تَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِيْنَ وَ تَعَالَيْتَ سُبْحَانَكَ
لَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ الْبَهْجَةُ وَ الْجَمَالُ وَ الْبَهَاءُ وَ النُّوْرُ
وَ الْوَقَارُ وَ الْكَمَالُ وَ الْعِزَّةُ وَ الْجَلَالُ وَ الْفَضْلُ
وَ الْاِحْسَانُ وَ الْكِبْرِيَاءُ وَ الْجَبَرُوْتُ وَ بَسَطْتَ الرَّحْمَةَ
وَ الْعَافِيَةَ وَ وَلِيْتَ الْحَمْدَ لَا شَرِيْكَ لَكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا شَيْءَ

مِثْلُكَ فَسُبْحَانَكَ مَا أَعْظَمَ شَأْنَكَ وَأَعَزَّ سُلْطَانَكَ وَأَشَدَّ
جَبَرُوتَكَ وَأَحْصَى عَدَدَكَ وَسُبْحَانَكَ يُسَبِّحُ الْخَلْقُ كُلُّهُمْ
لَكَ وَقَامَ الْخَلْقُ كُلُّهُمْ بِكَ وَاتَّسَقَ الْخَلْقُ كُلُّهُمْ مِنْكَ وَضَرَعَ الْخَلْقُ كُلُّهُمْ إِلَيْكَ
سُبْحَانَكَ تَسْبِيحًا يَنْبَغِي لَكَ وَلِوَجْهِكَ وَيَبْلُغُ مُنْتَهَى
عِلْمِكَ وَلَا يَقْصُرُ دُونَ أَفْضَلِ رِضَاكَ وَلَا يَفْضُلُهُ شَيْءٌ
مِنْ مَحَامِدِ خَلْقِكَ سُبْحَانَكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَإِلَيْكَ
مَعَادُهُ وَبَدَأْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَإِلَيْكَ مُنْتَهَاهُ وَأَنْشَأْتَ كُلَّ شَيْءٍ
وَإِلَيْكَ مَصِيرُهُ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ بِأَمْرِكَ ارْتَفَعَتِ
السَّمَاءُ وَوُضِعَتِ الْأَرَضُونَ وَأُرْسِيَتِ الْجِبَالُ وَسُجِّرَتِ
الْبُحُورُ فَمَلَكُوتُكَ فَوْقَ كُلِّ مَلَكُوتٍ تَبَارَكْتَ بِرَحْمَتِكَ
وَتَعَالَيْتَ بِرَأْفَتِكَ وَتَقَدَّسْتَ فِي مَجْلِسِ وَقَارِكَ لَكَ
التَّسْبِيحُ بِحِلْمِكَ وَلَكَ التَّمْجِيدُ بِفَضْلِكَ وَلَكَ الْحَوْلُ
بِقُوَّتِكَ وَلَكَ الْكِبْرِيَاءُ بِعَظَمَتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ وَ
الْجَبَرُوتُ بِسُلْطَانِكَ وَلَكَ الْمَلَكُوتُ بِعِزَّتِكَ
وَلَكَ الْقُدْرَةُ بِمُلْكِكَ وَلَكَ الرِّضَاءُ بِأَمْرِكَ وَلَكَ الطَّاعَةُ
عَلَى خَلْقِكَ أَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا وَأَحَطْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا
وَوَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ عَظِيمُ الْجَبَرُوتِ عَزِيزُ

السُّلْطَانِ قَوِیُّ الْبَطْشِ مَلِکُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبُّ
الْعَالَمِیْنَ ذُوا الْعَرْشِ الْعَظِیْمِ وَالْمَلَآئِکَۃِ الْمُقَرَّبِیْنَ
یُسَبِّحُوْنَ اللَّیْلَ وَالنَّھَارَ لَا یَفْتُرُوْنَ فَسُبْحَانَ الَّذِیْ
لَا یَمُوْتُ اَبَدَ الْاَبَدِ سُبْحَانَ رَبِّ الْمَلٰٓئِکَۃِ وَالرُّوْحِ سُبْحَانَ
رَبِّیَ الْاَعْلٰی سُبْحَانَ رَبِّیْ وَتَعَالٰی سُبْحَانَ الَّذِیْ فِی السَّمَآءِ
عَرْشُہٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ فِی الْاَرْضِ قُدْرَتُہٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ
فِی الْبَحْرِ سَبِیْلُہٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ فِی الْقُبُوْرِ قَضَآؤُہٗ سُبْحَانَ
الَّذِیْ فِی الْجَنَّۃِ رِضَآءُہٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ فِیْ جَھَنَّمَ
سُلْطَانُہٗ سُبْحٰنَ الَّذِیْ سَبَقَتْ رَحْمَتُہٗ غَضَبَہٗ سُبْحَانَ
مَنْ لَّہٗ مَلَکُوْتُ کُلِّ شَیْءٍ سُبْحَانَ اللّٰہِ بِالْعَشِیِّ وَسُبْحَانَ
اللّٰہِ بِالْاِبْکَارِ سُبْحٰنَہٗ وَبِحَمْدِہٖ عَزَّ وَجْھُہٗ وَنَصَرَ
عَبْدَہٗ وَعَلَا اسْمُہٗ وَتَبَارَکَ وَتَقَدَّسَ فِیْ مَجْلِسِ
وَقَارِہٖ وَکُرْسِیِّ عَرْشِہٖ یَرٰی کُلَّ عَیْنٍ وَّلَا تَرَاہُ عَیْنٌ
وَیُدْرِکُ کُلَّ شَیْءٍ وَّلَا تُدْرِکُہُ الْاَبْصَارُ وَھُوَ یُدْرِکُ
الْاَبْصَارَ وَھُوَ اللَّطِیْفُ الْبَصِیْرُ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
عَبْدِکَ وَرَسُوْلِکَ وَنَبِیِّکَ اَمْرًا خَصَصْتَنَا بِہٖ دُوْنَ
مَنْ عَبَدَ غَیْرَکَ وَتَوَلّٰی سِوَاکَ وَصَلِّ اللّٰھُمَّ عَلَیْہِ تَا

مُقَرَّبَةً مِنْ مَسْأَلَتِكَ وَأَكْرَمْتَهُ بِهِ مِنْ نُبُوَّتِكَ وَلَا تَحْرِمْنَا
النَّظَرَ إِلَىٰ وَجْهِهِ وَالْكَوْنَ مَعَهُ فِي دَارِكَ وَمُسْتَقَرٍّ مِنْ
جِوَارِكَ اللّٰهُمَّ كَمَا أَرْسَلْتَهُ فَبَلَّغَ وَحَمَّلْتَهُ فَأَدّٰى
حَتّٰى أَظْهَرَ سُلْطَانَكَ وَآمَنَ بِكَ لَا شَرِيكَ لَكَ فَصُنَّا
اللّٰهُمَّ ثَوَابَهُ وَكَرَامَةً بِقُرْبِهِ مِنْكَ كَرَامَةً يَفْضُلُ
بِهَا عَلَىٰ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَيَغْبِطُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ
مِنْ عِبَادِكَ وَاجْعَلْنَا مَعَهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَسْأَلُكَ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَطَوْلِكَ
وَمَنِّكَ وَعَظِيمِ مُلْكِكَ وَجَلَالِ ذِكْرِكَ وَكِبَرِ مَجْدِكَ
وَكِبَرِ سُلْطَانِكَ وَلُطْفِ خُبْرِكَ وَتَجَبُّرِ عَظَمَتِكَ وَحِلْمِ
عَفْوِكَ وَتَحَنُّنِ رَحْمَتِكَ وَتَمَامِ كَلِمَاتِكَ وَنَفَاذِ أَمْرِكَ
وَرُبُوبِيَّاتِكَ الَّتِي دَانَ لَكَ بِهَا كُلُّ ذِي رُبُوبِيَّةٍ وَالطَّاعَةِ
وَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ بِهَا كُلُّ ذِي رَغْبَةٍ فِي مَرْضَاتِكَ وَيَلُوذُ بِهَا
كُلُّ ذِي رَهْبَةٍ مِنْ سَخَطِكَ أَنْ تَرْزُقَنِي فَوَاتِحَ الْخَيْرِ وَ
خَوَاتِمَهُ وَذَخَائِرَهُ وَجَوَائِزَهُ وَفَوَاضِلَهُ وَفَضَائِلَهُ وَخَيْرَهُ
وَنَوَافِلَهُ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاهْدِ بِالْيَقِينِ
مُعَلِّمَنَا وَأَصْلِحْ بِالْيَقِينِ سَرَائِرَنَا وَاجْعَلْ قُلُوبَنَا مُطْمَئِنَّةً

الى ذكرك واعمالنا خالصة لك اللهم صل على محمد وآل محمد واشـ

الربح من التجارة التي لن تبور والغنيمة من الاعمال الصالحة

الفاضلة في الدنيا والآخرة والذكر الكثير لك والعفو

والسلامة من الذنوب والخطايا اللهم ارزقنا

اعمالا زاكية متقبلة ترضى بها عنا وتسهل علينا

سكرة الموت وشدة هول يوم القيامة اللهم

انا نسئلك خاصة الخير وعامته لخاصتنا وعامتنا

والزيادة من فضلك في كل يوم وليلة والنجاة من عذابك

والفوز برحمتك اللهم حبب الينا لقائك وارزقنا النظر الى

وجهك واجعل لنا في لقائك نضرة وسرورا اللهم صل

على محمد وآل محمد واحضرنا ذكرك عند كل غفلة

وشكرك عند كل نعمة والصبر عند كل بلاء وارزقنا

قلوبا وجلة من خشيتك خاضعة لذكرك منيبة اليك

اللهم صل على محمد وآله واجعلنا ممن يوفي بعهدك

ويؤمن بوعدك ويعمل بطاعتك ويسعى في مرضاتك

ويرغب فيما عندك ويفر اليك منك ويرجو ايامك

ويخاف سوء حسابك ويخشاك حق خشيتك و

بالضم والكسر تنشزون ۱۲ مراح

اجعل ثواب اعمالنا جنتك برحمتك وتجاوز عن خطيئاتنا برافتك واعذنا من ظلمة خطايانا بنور وجهك وتغمدنا بفضلك والبسنا عافيتك وهيئنا كرامتك واتمم علينا نعمتك واوزعنا ان نشكر نعمتك آمين اله الحق رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد النبي وآله الطاهرين وسلم تسليما اما نماز هاے روز یکشنبه صاحب نخبه از جمال الاسبوع سید بن طاوس آورده که فرموده حضرت رسالت پناه صلعم که هر که بگذارد در روز یکشنبه چهار رکعت نماز را و بخواند در هر رکعتے فاتحة الكتاب یک مرتبه و آیه آمن الرسول تا آخر سورهٔ بقره بنویسد خدای تعالی از برای او بعدد هر نصرانی و نصرانیه هزار حسنه عطا کند او را ثواب هزار پیغمبر بنویسد از برای او بعدد هر نصرانی و نصرانیه ثواب هزار غزوه و هزار حج و هزار عمره بنویسد از برای او بهر رکعتے ثواب هزار نماز و گویا خریده باشد هر نصرانی و نصرانیه را و آزاد کرده باشد آنها را نیز در کتاب مذکور از آنحضرت صلعم آورده که هر که بگذارد در روز یکشنبه نزد چاشت دو رکعت نماز و بخواند در رکعت اول الحمد یک مرتبه و انا اعطيناك الكوثر سه مرتبه و در رکعت دوم الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد سه مرتبه خلاص شود از آتش و بری شود از نفاق و ایمنی یابد از عذاب

وگویا صدقہ دادہ باشد بجمیع مساکین وگویا دہ مرتبہ حج کردہ باشد
وعطا کردہ شود او را بعدد ہر ستارہ کہ در آسمان است درجہ در بہشت
نیز در کتاب مذکور از انحضرت صلعم آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در روز
یکشنبہ نزد چاشت چہار رکعت نماز وبخواند در ہر رکعتے اَلْحَمْدُ
یک مرتبہ و آیۃُ الکرسی یک مرتبہ و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ سہ مرتبہ
عطا کردہ میشود او را در بہشت چہار خانہ کہ ہر خانہ چہار طبقہ باشد
وہر طبقہ تختے داشتہ باشد بر سر ہر تختے حورئیہ پیش روے ہر حوریئہ کنیزکان
وبندہ ہا وجوئیہا ودرختہا باشد نیز در کتاب مذکور از انحضرت صلعم آوردہ
کہ ہر کہ بگذارد در روز یکشنبہ چہار رکعت نماز وبخواند در ہر رکعتے از انہا
فاتحۃ الکتاب وآخر سورۂ بقر لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ تا آخر
وچون فارغ شود از نماز بخواند آیۃُ الکرسی وصلوات بفرستد بر محمد وآل
او ولعن کند نصارے را صد مرتبہ وسوال کند حاجات خود را نوشتہ شود
از براے او بعدد ہر یہودی ویہودیہ عبادت سالے وعطا کند او را
خداے تعالے ثواب ہزار پیغمبر ونوشتہ شود از براے او بعدد
ہر نصرانی ونصرانیہ ثواب ہزار غزوہ وبکشاید خداے تعالے از
براے او ہشت در بہشت را نماز دیگر در روز یکشنبہ
کہ در کتاب مذکور از حضرت امام حسن عسکری ع آوردہ وموقت است

از طلوع آفتاب تا زوال آن چهار رکعت است در هر رکعتی فاتحة الکتاب
و تبارک الذی بیده الملک (بخواند) جا دهد خدای تعالی او را در
بهشت **دعای** حضرت امیر المؤمنین ع در روز یکشنبه بروایت
تلعکبری و کفعمی بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله علی
حلمه و اناته و الحمد لله علی علمی بان ذنبی و ان
کبر صغیر فی جنب عفوه و جرمی و ان عظم حقیر
عند رحمته و سبحان الله الذی رفع السموات بغیر
عمد و انشأ جنات المأوی بلا امد و خلق الخلائق
بلا ظهیر و لا سند و لا اله الا الله المنذر من عند
عن طاعته و عتا عن امره و المحذر من اجترأ فی معصیته
و استکبر عن عبادته و المعذر الی من تمادی فی
غیه و ضلالته لتثبیت حجته علیه و علمه بسوء عاقبته
و الله اکبر الجواد الکریم الذی لیس لقدیم احسانه و
عظیم امتنانه علی جمیع خلقه نهایة و لا لقدرته
و سلطانه علی بریته غایة اللهم صل علی محمد
و علی اهل بیته کافضل ما صلیت و بارکت علی ابراهیم
و آل ابراهیم انک حمید مجید اللهم انی اسألک سؤال

مُذْنِبٍ اَوْبَقَتْهُ مَعَاصِيهِ فِي ضِيقِ الْمَسَالِكِ وَلَيْسَ لَهُ مُجِيرٌ
سِوَاكَ وَلَا اَمَلٌ غَيْرُكَ وَلَا مُغِيثٌ اَرْاَفُ مِنْكَ وَلَا مُعْتَمَدٌ
يَعْتَمِدُ عَلَيْهِ غَيْرَ عَفْوِكَ اَنْتَ مَوْلَايَ الَّذِي جُدْتَ بِالنِّعَمِ
قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا وَاَهَّلْتَهَا بِتَطَوُّلِكَ غَيْرَ مُؤَهَّلِيهَا وَلَمْ يَعِزَّكَ
مَنْعٌ وَلَا اَكْدَاكَ اِعْطَاءٌ وَلَا اَنْفَدَ سَعَتَكَ سُؤَالُ مُلِحٍّ
بَلْ اَدْرَرْتَ اَرْزَاقَ عِبَادِكَ تَطَوُّلًا مِنْكَ عَلَيْهِمْ وَتَفَضُّلًا
مِنْكَ لَدَيْهِمْ اَللّٰهُمَّ كَلَّتِ الْعِبَارَةُ عَنْ بُلُوغِ مِدْحَتِكَ
وَهَفَا اللِّسَانُ عَنْ نَشْرِ مَحَامِدِكَ وَتَفَضُّلَاتِكَ وَقَدْ تَعَمَّدْتُكَ
بِقَصْدِي اِلَيْكَ وَاِنْ اَحَاطَتْ بِيَ الذُّنُوبُ وَاَنْتَ اَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ وَاَكْرَمُ الْاَكْرَمِينَ وَاَجْوَدُ الْاَجْوَدِينَ وَاَنْعَمُ
الرَّازِقِينَ وَاَحْسَنُ الْخَالِقِينَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ
اَجَلُّ اَعَزُّ اَرْاَفُ وَاَكْرَمُ مِنْ اَنْ تَرُدَّ مَنْ اَمَّلَكَ وَرَجَاكَ
وَطَمِعَ فِيمَا قِبَلَكَ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا اَهْلَ الْحَمْدِ اِلٰهِي اِنِّي
جُرْتُ عَلٰى نَفْسِي فِي النَّظَرِ لَهَا وَسَالَمْتُ الْاَيَّامَ بِاقْتِرَافِ بِتَرْكِ النَّظَرِ
الْاٰثَامِ وَاَنْتَ وَلِيُّ الْاِنْعَامِ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ فَمَا بَقِيَ لَهَا
اِلَّا نَظَرُكَ فَاجْعَلْ مَرَدَّهَا مِنْكَ بِالنَّجَاحِ وَاَجْمِلِ النَّظَرَ
مِنْكَ لَهَا بِالْفَلَاحِ فَاِنَّكَ الْمُعْطِي النَّفَّاحُ ذُو الْاٰلَاءِ وَ

النِّعَمِ وَالسَّمَاحِ يَا فَالِقَ الْاِصْبَاحِ آمِنْهَا سُوْءَ لَهَا وَاِنْ لَمْ يَسْتَحِقَّ يَا غَفَّارُ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ تُمْضِيْ بِهِ الْمَقَادِيْرَ وَبِعِزَّتِكَ الَّتِيْ تُتِمُّ بِهَا التَّدَابِيْرَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِهٖ وَتَرْزُقَنِيْ رِزْقًا وَّاسِعًا حَلَالًا طَيِّبًا مِّنْ فَضْلِكَ وَاَنْ لَّا تَحُوْلَ بَيْنِيْ وَبَيْنَ مَا يُقَرِّبُنِيْ مِنْكَ يَا حَنَّانُ وَاَدْرِجْنِيْ فِيْمَنْ اَبَحْتَ لَهٗ عَفْوَكَ وَرِضْوَانَكَ وَاَسْكَنْتَهٗ جِنَانَكَ بِرَأْفَتِكَ وَطَوْلِكَ وَامْتِنَانِكَ اِلٰهِيْ اَنْتَ اَكْرَمْتَ اَوْلِيَائَكَ بِكَرَامَتِكَ فَاَوْجَبْتَ لَهُمْ حِيَاطَتَكَ وَاَظْلَلْتَهُمْ بِرِعَايَتِكَ مِنَ التَّتَابُعِ فِي الْمَهَالِكِ وَاَنَا عَبْدُكَ فَانْقِذْنِيْ بِرَحْمَتِكَ مِنْ ذٰلِكَ وَاَلْبِسْنِي الْعَافِيَةَ وَاِلٰى طَاعَتِكَ نَسِّلْنِيْ وَعَنْ طُغْيَانِكَ وَمَعَاصِيْكَ فَرُدَّنِيْ فَقَدْ عَجَّتْ اِلَيْكَ الْاَصْوَاتُ بِضُرُوْبِ اللُّغَاتِ يَسْئَلُوْنَكَ الْحَاجَاتِ تُرْتَجِي الْمَحْوَ الْعُيُوْبِ وَغُفْرَانِ الذُّنُوْبِ يَا عَلَّامَ الْغُيُوْبِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْتَهْدِيْكَ فَاهْدِنِيْ وَاَعْتَصِمُ بِكَ فَاعْصِمْنِيْ وَاَدِّ عَنِّيْ حُقُوْقَكَ عَلَيَّ اِنَّكَ اَهْلُ التَّقْوٰى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ وَاصْرِفْ عَنِّيْ شَرَّ كُلِّ ذِيْ شَرٍّ اِلٰى خَيْرٍ مَّا لَا يَمْلِكُهٗ اَحَدٌ سِوَاكَ وَاحْتَمِلْ عَنَّا مُفْتَرَضَاتِ حُقُوْقِ الْاٰبَاءِ وَالْاُمَّهَاتِ وَاغْفِرْ لِيْ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

وَالْاِخْوَةِ وَالْاَخَوَاتِ وَالْقَرَابَاتِ يَا وَلِيَّ الْبَرَكَاتِ وَعَالِمَ الْخَفِيَّاتِ

دعائی حضرت فاطمہ علیہا السّلام در روز یکشنبہ بروایت کفعمی

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ اَوَّلَ يَوْمِيْ هٰذَا فَلَاحًا وَاٰخِرَهٗ نَجَاحًا وَ اَوْسَطَهٗ صَلَاحًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ اَنَابَ اِلَيْكَ فَقَبِلْتَهٗ وَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ فَكَفَيْتَهٗ وَتَضَرَّعَ اِلَيْكَ فَرَحِمْتَهٗ

تسبیح روز یکشنبہ که شیخ طوسی در مصباح متہجد آورده

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ سُبْحَانَ مَنْ مَلَأَ الدَّهْرَ قُدْسُهٗ سُبْحَانَ مَنْ يَغْشَى الْاَبَدَ نُوْرُهٗ سُبْحَانَ مَنْ اَشْرَقَ كُلَّ شَيْءٍ ضَوْءُهٗ سُبْحَانَ مَنْ يَدِيْنُ بِغَيْرِ دِيْنِهٖ سُبْحَانَ مَنْ قَدَّرَ بِقُدْرَتِهٖ كُلَّ قَدْرٍ وَلَا يَقْدِرُ اَحَدٌ قَدْرَهٗ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُوْصَفُ عِلْمُهٗ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَعْتَدِيْ عَلٰى اَهْلِ مَمْلَكَتِهٖ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَاْخُذُ اَهْلَ الْاَرْضِ بِاَلْوَانِ الْعَذَابِ سُبْحَانَ الرَّؤُوْفِ الرَّحِيْمِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ مُطَّلِعٌ عَلٰى خَزَائِنِ الْقُلُوْبِ سُبْحَانَ مَنْ يُحْصِيْ عَدَدَ الذُّنُوْبِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ سُبْحَانَ رَبِّ الْوُدُوْدِ سُبْحَانَ الْفَرْدِ الْوِتْرِ سُبْحَانَ الْعَظِيْمِ الْاَعْظَمِ

عوذۀ روز یکشنبہ بروایت شیخ وعلاّ

وکفعمی و ابن باقی قدس اللہ ارواحہم منقول است از حضرت جواد ؑ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اِسْتَوَى الرَّبُّ عَلَى الْعَرْشِ وَقَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ بِحِكْمَتِهٖ وَزَهَرَتِ النُّجُوْمُ بِاَمْرِهٖ وَرَسَتِ الْجِبَالُ بِاِذْنِهٖ لَا يُجَاوِزُ اسْمَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الَّذِيْ دَانَتْ لَهُ الْجِبَالُ وَهِيَ طَائِعَةٌ وَانْبَعَثَتْ لَهُ الْاَجْسَادُ وَبِهٖ اَحْتَجِبُ عَنْ كُلِّ عَادٍ وَبَاغٍ وَطَاغٍ وَجَبَّارٍ وَحَاسِدٍ وَبِسْمِ اللّٰهِ الَّذِيْ جَعَلَ بِهٖ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا وَاَحْتَجِبُ بِاللّٰهِ الَّذِيْ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوْجًا وَجَعَلَ فِيْهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيْرًا وَزَيَّنَهَا لِلنَّاظِرِيْنَ وَحَفِظَهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيْمٍ وَجَعَلَ فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ بِهٖ اَوْتَادًا اَنْ يُوْصَلَ اِلَيَّ سُوْءٌ اَوْ فَاحِشَةٌ اَوْ بَلِيَّةٌ حٰمٓ حٰمٓ حٰمٓ تَنْزِيْلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ حٰمٓ حٰمٓ حٰمٓ عٓسٓقٓ كَذٰلِكَ يُوْحِيْ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّسَلَّمَ تَسْلِيْمًا ۔ زیارت حضرت امیر المومنین صلوات اللہ و سلامہ علیہ کہ سید بن طاوس رح در جمال الاسبوع آوردہ در روز آنحضرت ؑ کہ یکشنبہ است

اَلسَّلَامُ عَلَى الشَّجَرَةِ النَّبَوِيَّةِ وَالدَّوْحَةِ الْهَاشِمِيَّةِ الْمُشْرِقَةِ الْمُضِيئَةِ الْمُثْمِرَةِ بِالنُّبُوَّةِ الْمُونِقَةِ بِالْاِمَامَةِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى ضَجِيعَيْكَ آدَمَ وَنُوحٍ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
وَاَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَ
عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُحْدِقِينَ بِكَ وَالْحَافِّينَ بِقَبْرِكَ يَا
مَوْلَايَ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ هٰذَا يَوْمُ الْاَحَدِ وَهُوَ
يَوْمُكَ وَاَنَا ضَيْفُكَ فِيهِ وَجَارُكَ فَاَضِفْنِي يَا
مَوْلَايَ وَاَجِرْنِي فَاِنَّكَ كَرِيمٌ تُحِبُّ الضِّيَافَةَ وَ
مَامُورٌ بِالْاِجَارَةِ فَافْعَلْ مَا رَغِبْتُ اِلَيْكَ فِيهِ وَ
رَجَوْتُهُ مِنْكَ بِمَنْزِلَتِكَ وَآلِ بَيْتِكَ عِنْدَ اللّٰهِ وَ
مَنْزِلَتِهِ عِنْدَكُمْ وَبِحَقِّ ابْنِ عَمِّكَ رَسُولِ اللّٰهِ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْكُمْ اَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا

فصل سوم در بیان اعمال شب دوشنبه و روز آن
مجلسی رح در اختیارات خود آورده که روز دوشنبه متعلق
است به قمر و عرب آن را اهون می گویند و بعربی یوم الاثنین
و درین روز کوه ها و آب بحرها آفریده شد و درین روز فرعون و
قبطیان از عقب بنی اسرائیل از مصر بیرون آمدند و بکار دیدند

ونحس ترین روزها است از ایام هفته ودر ایام سال روز عاشورا از
همه روزها نحس تر است واین روز منسوب است به بنی امیه که ایشان
عید کردند بسبب شهادت حضرت امام حسینؑ وسنیان این روز را
مبارک میدانند وحدیثے وضع کرده اند که میمون ومبارک است
بخدا قسم که دروغ می گویند وهمچنین از براے روز عاشورا احادیث
بسیار وضع کرده اند ودر روز عاشورا ذخیره در خانه هاے خود
جمع می کنند واین روز خوارج وناصبیان وسنیان بتوزید به عید میکنند
وحنامی بندند وبدیدان یکدیگر می روند وسازها می زنند خصوصًا اعراب
بادیه واهل حرمین شریفین تا بصره وبغداد ودرین روز رسول خداؐ
از دنیا مفارقت کرد ووفات حضرت امام حسنؑ درین روز واقع
شده براے هیچ کار مبارک نیست وبروایتے طلب معاش و
تجارت درین روز خوب است ودر احادیث بسیار نهی واقع شده
از سفر کردن درین روز ولی مهمی وحاجتے رفتن وانز ایام منحوسه سال
این روز است وبست ویکم ماه رمضان وبست وهشتم صفر ونیز دهم
آن وچهارشنبه آخر ماه صفر را نیز گفته اند ودر حدیث از حضرت
امام محمد تقیؑ منقول است که هر که خواهید خداے تعالیٰ او را از شر
روز دوشنبه نگاهدارد در رکعت اول نماز صبح روز دوشنبه سورهٔ

هَلْ اَتٰی عَلَی الْاِنْسَانِ را بخواند و ابن جوزی از علماء عامہ
کہ از کشیشان بزرگ ایشان است در کتاب شذور العقود طعن بر شیعہ
یعنے پیشوایان ۱۲ ع
زدہ می گوید کہ شیعیان این روز را شوم می دانند بسبب آنکہ درین روز
حضرت رسالت صلعم متولد شدہ و درین روز مبعوث شدہ و درین روز
از مکۂ معظمہ ہجرت نمودہ و درین روز داخل مدینہ شدہ و درین روز
وفات یافتہ جواب او ہمین است کہ در شوم و نحس بودن این روز
ہمین قدر کفایت است کہ حضرت رسالت پناہ درین روز از دنیا
رحلت فرمودہ و شیخین بناے ظلم بر اہل بیت آنحضرت ع گذاشتند و
و غصب خلافت نمودند و نفاق و کفر خود را اظہار کردند و متولی امرے
شدند کہ از ایشان نبود و تا روز قیامت خلق را بضلالات و گمراہی
افگندند و بشومی آنہا این است ہفتاد و سہ گروہ شدند و حکایت
سقیفہ بنی ساعدہ بر این شاہد است کہ مہاجر و انصار گفتند کہ منا
امیر و منکم امیر و محمد ابن بابویہ در خصال آوردہ کہ حضرت
رسالت پناہ صلعم حجامت می کردند در روز دوشنبہ بعد از عصر نیز در کتاب
مذکور آوردہ کہ آمد شخصے در خدمت حضرت امام موسیٰ کاظم ع و گفت
فداے تو شوم می خواہم کہ بسفر روم دعا کن از براے من فرمودند
کہ در کدام روز میروی گفت روز دوشنبہ از جہت آنکہ حضرت رسالت پناہ صلعم

در آن روز متولد شده است فرمودند که این چنین نیست حضرت رسالت
پناه ص متولد شده است در روز جمعه و نیست روزے شوم تر از روز
دوشنبه که وفات یافته است درین روز آنحضرت ص و منقطع شده است
درین روز وحی پس فرمودند اراکه سفر بکن در روز سه شنبه سید بن
طاؤس رح در جمال الاسبوع آورده که روایت کردند اصحاب ما بتحقیق که
اعمال است عرض میشوند بر رسول خدا در هر روز دوشنبه و پنجشنبه پس
می شناسند آنحضرت ص آن اعمالها را و همچنین عرض میشوند بر ائمه ع
که قائم مقام آنحضرت ص هستند و در روایت دیگر وارد شده که عرض میشوند
اعمال بر جناب باری تعالی و بعد از آن بر رسول خدا ص و بر ائمه ع
شمس الدین بن محمد الحسینی در کشف الاخطار فی طلب
الائمة الاطهار ع آورده که روایت کرد محمد بن الحسن گفت حدیث
کرد مرا محمد بن یحیی العطار گفت حدیث کرد مرا محمد بن احمد بن یحیی الاشعری از عباس
بن معروف از محمد بن ابی عمیر از ابی عقبه بن بشر الازدی گفت بخدمت ابی
جعفر ع حاضر شدم در روز دوشنبه پس فرمودند آنجناب ع طعام بخور
پس عرض کردم روزه گرفته ام پس فرمود ع چه گونه صائم هستی عرض
کردم بتحقیق که رسول خدا درین روز متولد شده اند فرمودند ع که روزے
که رسول خدا ص متولد شده اند از آن روز واقف نیستند و در روزیکه

انتقال فرمودند از ان واقف ہستند باز فرمودند کہ درین روز روزہ
مگذار و سفر مکن درین روز؛ در جامع الاخبار از حضرت
رسالت پناہ صلعم آوردہ کہ ہر کہ ناخن ہائے خود را بروز دوشنبہ
بگیرد می شود حافظ و کاتب و قاری اما نمازہائے شب دوشنبہ
حاجی محمد بن محمد تبریزی در روضۃ الاذکار
آوردہ کہ شب دوشنبہ چہار رکعت نماز کند بخواند در ہر رکعتے فاتحہ
ہفت بار و اِنَّآ اَنْزَلْنٰہُ یکبار و فصل کند درمیان آن بسلام
گفتن و چون فارغ شود بگوید صد مرتبہ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ
اٰلِ مُحَمَّدٍ و صد مرتبہ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی جِبْرَئِیْلَ و ثواب آنکہ
آنکہ خدائے تعالےٰ او را در بہشت ہفت ہزار قصر دہد و در ہر قصرے ہفت
ہزار سرا باشد و در ہر سرائے ہفتاد ہزار کنیز باشد و صاحب نخبہ این
نماز را از مصباح متہجد از حضرت رسالت پناہ صلعم آوردہ و صاحب نخبہ
از مصباح متہجد از ان حضرت صلعم آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب دوشنبہ
دو رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتے فَاتِحَۃُ الْکِتَابِ پانزدہ مرتبہ و قُلْ
ھُوَ اللّٰہُ اَحَدٌ پانزدہ مرتبہ و قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ پانزدہ مرتبہ و
بعد از سلام پانزدہ مرتبہ اٰیَۃُ الْکُرْسِیِّ بخواند و استغفار نماید پانزدہ
مرتبہ گرداند خدائے تعالےٰ نام او را از نامہائے اہل بہشت واگرچہ

باشد از اہل نار و بخشیده شود از برا ے او گناہا ئے کہ علانیہ کرده باشد
و بنولسید خدا از برا ے او بهر آیه که قرأت کرده است آنرا حجے و عمره
و گو یا آزاد کرده باشد فرزند ے از فرزندان اسماعیل علی نبینا و علیه
السلام و اگر بمیرد در اثنا ے این بمیرد شهید صاحب نخبه
نقل کرده از سید بن طاؤس که در جمال الاسبوع از ان حضرت صلعم
آورده که هر که بگذارد در شب دو شنبه دوازده رکعت به فَاتِحَةُ
الْکِتَابِ وَ اٰیَةُ الْکُرْسِیِ یک مرتبه چون از نماز فارغ شود بخواند
قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ را دوازده مرتبه و استغفار کند خدا را ده از ده
مرتبه و صلوات بفرستد دوازده مرتبه ندا کند منادی در روز قیامت
که کجا ست فلان بن فلان پس برخیزد و بگیرد ثواب خود را از خدا ے
تعالے و اول چیزے که عطا کرده شود او را از ثواب هزار حله
است و متوّج شود بصد تاج و گفته شود او را که داخل شو به بهشت
و استقبال کند او را صد هزار فرشته با هر فرشته ہدیه باشد پس
بیا شامد از ان شراب و طواف کنند آن فرشتگان با او تا بگردانند هزار
قصر را از نور درخشان که باشد در هر قصرے هزار سرا در وسط هر سرا ے
باغے در وسط هر باغے قبه سبزے در هر قبه هزار تخت بر هر تختے هزار
فرش بر بر فرشے هزار حور و در راست و چپ هر حورے هزار خادم

وبر سر ہر حورے ہزار گیسو و در بر ہر حورے حلۂ باشد خوشحال ہر کسے

در بغل گیرد آن را **نماز شب دوشنبہ** کفعمی در مصباح از

حضرت امیر المومنین آوردہ کہ ہر کہ فوت شدہ باشد از و نماز و نداند

کہ چہ قدر فوت شدہ است بعد از آن نادم باشد بر چیزے کہ فوت

شدہ باشد و ممکن نباشد اورا قضائے آن پس بگذارد در شب دوشنبہ

پنجاہ رکعت نماز و سلام دہد ما بین ہر دو رکعت و بخواند در ہر رکعتی الحمد یک مرتبہ و قل ھو اللہ

احد یازدہ مرتبہ و چون فارغ شود استغفار کند صد مرتبہ و سبحان اللہ بگوید صد

مرتبہ و صلوات بفرستد صد مرتبہ بدرستیکہ خدای تعالے محاسبہ نکند او را نیاز آنچہ

کہ فوت شدہ باشد از و و قدرت نداشتہ باشد قضائے آن را و اگرچہ فوت شدہ باشد

از و نماز صد سال **دعائے شب دوشنبہ** از برای شیخ و علامہ کفعمی و ابن باقی قدس اللہ روحہم

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ سُبْحَانَکَ رَبَّنَا وَلَکَ الْحَمْدُ اَنْتَ

اللّٰہُ الْقَائِمُ عَلٰی عَرْشِکَ اَبَدًا اَحَاطَ بَصَرُکَ بِجَمِیْعِ الْخَلْقِ وَ

الْمَلَکُوْتِ بِہِمْ عَلَی اَفْنَائِہِمْ وَاَنْتَ الْبَاقِیْ الْکَرِیْمُ اَبَدًا اِنَّمَا اسْمُ

اللّٰہِ اَلِیْمُ بَعْدَ فَنَاءِ کُلِّ شَیْءٍ اَلْحَیُّ الَّذِیْ لَا یَمُوْتُ

بِیَدِکَ مَلَکُوْتُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَبَدَ الْاٰبِدِیْنَ

وَدَھْرَ الدَّاھِرِیْنَ اَنْتَ الَّذِیْ قَسَمْتَ بِصَوْتِکَ الْجِبَالَ

وَاَصَفْتَ فِیْ قَبْضَتِکَ الْاَرْضِیْنَ وَاَغْشَیْتَ بِنُوْرِ

نورك الناظرين واشبعت بفضل رزقك الآكلين وعلوت
بعرشك على العالمين واعمرت سمواتك بالملآئكة
المقربين وعلمت تسبيحك الاولين والآخرين و
انقادت لك الدنيا والآخرة بازمتها وحفظت السموات
والارضين بمقاليدها واذعنت لك بالطاعة ومن
فوقها وابت حمل الامانة من شفقتها وقامت بكلماتك
في قرارها واستقام البحران مكانهما واختلف الليل
والنهار كما امرتهما واحصيت كل شيء بينهما
عددا واحطت بهما علما خالق الخلق ومصطفيه
ومهيمنه ومنشئه وبارئه وذارئه وانت كنت
وحدك لا شريك لك الها واحدا وكان عرشك
على الماء من قبل ان تكون ارض ولا سماء او شيء مما
خلقت فيها بعزتك كنت قديما بديعا مبتدعا كينونا فيهما
كائنا مكونا كما سميت نفسك ابتدعت الخلق
بعظمتك ودبرت امورهم بعلمك فكان عظيم
ما ابتدعت من خلقك وقدرت عليه من امرك
عليك هينا يسيرا لم يكن لك ظهير على خلقك

وَلَا مُعِيْنٌ عَلٰى حِفْظِكَ وَلَا شَرِيْكٌ لَكَ فِيْ مُلْكِكَ وَكُنْتَ
رَبَّنَا تَبَارَكَتْ اَسْمَاۤؤُكَ وَجَلَّ ثَنَاۤؤُكَ عَلٰى ذٰلِكَ عَلِيًّا غَنِيًّا
فَاِنَّمَا اَمْرُكَ لِشَیْءٍ اِذَا اَرَدْتَهٗ اَنْ تَقُوْلَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ وَ
لَا يُخَالِفُ شَیْءٌ مِنْهُ مَحَبَّتَكَ فَسُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ فَتَبَارَكْتَ
رَبَّنَا وَجَلَّ ثَنَاۤؤُكَ وَتَعَالَيْتَ عَنْ ذٰلِكَ عُلُوًّا كَبِيْرًا اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَنَبِيِّكَ وَعَلٰى
اٰهْلِ بَيْتِهٖ كَمَا سَبَقْتَ اِلَيْنَا بِهٖ هُدَى الْهُدٰى وَاٰتَيْتَنَا بِهٖ كِتَابًا
وَدَلَلْتَنَا بِهٖ عَلٰى طَاعَتِكَ فَاَصْبَحْنَا مُسْتَبْصِرِيْنَ بِنُوْرِ
الْهُدَى الَّذِيْ جَاۤءَ بِهٖ ظَاهِرِيْنَ بِبَيِّنَاتِ الدِّيْنِ الَّذِيْ
دَعَا اِلَيْهِ نَاجِيْنَ بِحُجَجِ الْكِتَابِ الَّذِيْ نَزَلَ عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ
فَاٰثِرْهُ بِقُرْبِ الْمَجْلِسِ مِنْكَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَاَكْرِمْهُ بِتَمْكِيْنِ
الشَّفَاعَةِ عِنْدَكَ تَفْضِيْلًا مِنْكَ لَهٗ عَلَى الْعَالَمِيْنَ وَ
تَشْرِيْفًا مِنْكَ لَهٗ عَلَى الْمُتَّقِيْنَ اَللّٰهُمَّ وَامْنَحْنَا مِنْ شَفَاعَتِهٖ
نَصِيْبًا نَرِدُ بِهٖ مَعَ الصَّادِقِيْنَ جِنَانَكَ وَنَنْزِلُ بِهٖ مَعَ
الْاٰمِنِيْنَ فُسْحَةَ رِيَاضِهٖ غَيْرَ مَرْفُوْضِيْنَ عَنْ دَعْوَتِهٖ
وَلَا مَرْدُوْدِيْنَ عَنْ سَبِيْلِ مَا بَعَثْتَهٗ بِهٖ وَلَا مَحْجُوْبَةً عَنَّا
مُرَافَقَتُهٗ وَلَا مَحْظُوْرَةً عَنَّا دَارُهٗ اٰمِيْنَ اِلٰهَ الْحَقِّ رَبَّ

الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ الْعَظِيْمِ الَّذِيْ لَا يَعْلَمُهٗ اَحَدٌ غَيْرُكَ وَالَّذِيْ
سَخَّرْتَ بِهِ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَاَجْرَيْتَ بِهِ الشَّمْسَ وَ
الْقَمَرَ وَالنُّجُوْمَ وَاَنْشَأْتَ بِهِ السَّحَابَ وَالْمَطَرَ وَالرِّيَاحَ
وَالَّذِيْ بِهٖ تُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَتُنْبِتُ الْمَرْعٰى وَتُحْيِي الْعِظَامَ
وَهِيَ رَمِيْمٌ وَالَّذِيْ بِهٖ تَرْزُقُ مَنْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَتَكْلَأُهُمْ
وَتَحْفَظُهُمْ وَالَّذِيْ هُوَ فِي التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ وَالزَّبُوْرِ
وَالْقُرْاٰنِ الْعَظِيْمِ وَالَّذِيْ فَلَقْتَ بِهِ الْبَحْرَ لِمُوْسٰى وَ وَالْفُرْقَانِ
اَسْرَيْتَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَبِكُلِّ اسْمٍ هُوَ
لَكَ مَخْزُوْنٌ وَّمَكْنُوْنٌ وَبِكُلِّ اسْمٍ دَعَاكَ بِهٖ مُقَرَّبٌ
اَوْ نَبِيٌّ مُّرْسَلٌ اَوْ عَبْدٌ مُّصْطَفًى اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَجْعَلَ رَاحَتِيْ فِيْ لِقَآئِكَ وَخَاتِمَةَ
عَمَلِيْ فِيْ سَبِيْلِكَ وَحَجِّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَاخْتِلَافِيْ
اِلٰى مَسَاجِدِكَ وَمَجَالِسِ الذِّكْرِ وَاجْعَلْ خَيْرَ اَيَّامِيْ
يَوْمَ اَلْقَاكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاحْفَظْنِيْ
مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِيْ وَعَنْ يَّمِيْنِيْ وَعَنْ شِمَالِيْ
وَمِنْ فَوْقِيْ وَمِنْ تَحْتِيْ وَاَسْفَلَ مِنِّيْ وَاحْفَظْنِيْ مِنْ

السَّيِّئَاتِ وَمَحَارِمِكَ كُلِّهَا وَمَكِّنْ لِيْ فِيْ دِيْنِيَ الَّذِي
ارْتَضَيْتَ لِيْ وَفَهِّمْنِيْ فِيْهِ وَاجْعَلْهُ لِيْ نُوْرًا وَيَسِّرْ لِيَ
الْعُسْرَ وَالْعَافِيَةَ وَاعْزِمْ عَلٰى رُشْدِيْ كَمَا عَزَمْتَ
عَلٰى خَلْقِيْ وَاَعِنِّيْ عَلٰى نَفْسِيْ بِبِرٍّ وَتَقْوٰى وَعَمَلٍ
رَاجِحٍ وَبَيْعٍ رَابِحٍ وَتِجَارَةٍ لَنْ تَبُوْرَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ اِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ وَعَمَلٍ وَاَعُوْذُبِكَ مِنْ
خَوْنِ الْاَمَانَةِ وَاَكْلِ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَمِنَ
التَّزَيُّنِ بِمَا لَيْسَ فِيَّ وَمِنَ الْاٰثَامِ وَالْبَغْيِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَاَنْ اُشْرِكَ بِكَ مَا لَمْ تُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطَانًا وَاَجِرْنِيْ مِنْ
مُضِلَّاتِ الْفِتَنِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَمِنْ مُحِيْطَاتِ
الْخَطَايَا وَنَجِّنِيْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّوْرِ وَاهْدِ لِيْ
سَبِيْلَ الْاِسْلَامِ وَاَكْسِنِيْ حُلَلَ الْاِيْمَانِ وَاَلْبِسْنِيْ
لِبَاسَ التَّقْوٰى وَاسْتُرْنِيْ بِسِتْرِ الصَّالِحِيْنَ وَزَيِّنِّيْ
بِزِيْنَةِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَثَقِّلْ عَمَلِيْ فِي الْمِيْزَانِ وَالْقِنِيْ
مِنْكَ بِرَوْحٍ وَرَيْحَانٍ اٰمِيْنَ رَبَّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلَّى اللّٰهُ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَسَلَّمَ تَسْلِيْمًا ○ تمام نماز ہائے
روز دوشنبہ بدان کہ نمازے کہ در شب دوشنبہ از مصباح منتجد

مذکور شد همان نماز بهمان طریق در روز دوشنبه بخواند سید بن طاؤس در جمال الاسبوع از آنحضرت ع آورده که هر که بگذارد در روز دوشنبه نزد بلند شدن روز چهار رکعت نماز و بخواند در رکعت اول اَلْحَمْدُ و آیۃ الکرسی و در رکعت دوم اَلْحَمْدُ و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و در رکعت سوم اَلْحَمْدُ و قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و در رکعت چهارم اَلْحَمْدُ و قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ یک مرتبه و چون فارغ شود از نماز خود استغفار کند خدا را ده مرتبه آمرزیده شود از برائے او گناہان او و بہ بخشد او را خدائے تعالیٰ قصرے در بہشت از دُر سفید در میان آن قصر ہفت خانہ باشد طول ہر خانہ سہ ہزار ذراع و عرض آن مثل طول آن خانہ اول از نقرہ و دوم از طلا سوم از مروارید چہارم از زبرجد پنجم از یاقوت ششم از دُر ہفتم از نورے کہ می درخشیدہ باشد و درہائے خانہا از عنبر باشد و بر ہر دروازہ پردہ از زعفران باشد و در ہر خانہ ہزار تختے باشد و بر ہر تختے ہزار فرش و بر ہر فرش حورے باشد کہ آفریدہ باشد حق تعالیٰ آنرا از پاکیزہ ترین خوشبو از انگشتان پا تا زانو از زعفران و از زانو تا پستان ہا از مشک و از پستانہا تا گردن از عنبر و از گردن تا سر از کافور سفید و ہر حورے مزین باشد از ہفتاد

ہزار حلہ از حلہاے جنت ومزین باشد باحسن زینت وقتیکہ
بروند پیش شوہر خود گویا آفتابے است کہ ظاہر شدہ براے ناظرین
وبراے ہر یکے از انہا ستی گیسو باشند از مشک باغ جنت کہ میان
مشک وزعفران است یعنے موہاے گیسو مشابہ بشعر زعفران
باشند ورنگ وبو مشابہ بمشک باشد پیش روے ہر حورے
ہزار کنیز باشد واین ثواب است براے اولیاء اللہ وہر کہ برین
عمل کند جزاے او ہمین است ونیز درکتاب مذکور از ان
حضرت مروی است کہ ہر کہ بگذارد در روز دوشنبہ بعد از بلند شدن
روز چہار رکعت نماز وبخواند در ہر رکعتے اَلْحَمْدُ وقُلْ
هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ومُعَوِّذَتَيْنِ ہرکدام یک مرتبہ عطا کند اورا
خداے تعالے چہار خانہ در بہشت کہ بلندے ہر خانہ ہزار ذراع
باشد در ہر خانہ چہار طبقہ ودر ہر طبقہ تختۂ از یاقوت وحورے از
حور العین وکنیزکان وبندگان ودرختہا ومیوہ ہا باشد دعاے
حضرت فاطمہ صلوات اللہ علیہا در روز دوشنبہ بروایت
کفعمی اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ قُوَّةً فِیْ عِبَادَتِكَ وَتَبَصُّرًا وَعِلْمًا
فِیْ كِتَابِكَ وَفَهْمًا فِیْ حُكْمِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلِ الْقُرْاٰنَ بِنَا مَاحِلًا وَالصِّرَاطَ زَائِلًا

وَمُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهٖ وَسَلَّمَ عَنَّا مَوْلِيًّا

دعائی حضرت امام موسیٰ کاظم صلوات اللہ علیہ در روز دوشنبہ بروایت شیخ و علامہ کفعمی و ابن باقی رحمہم اللہ مَرْحَبًا

بِخَلْقِ اللّٰهِ الْجَدِيْدِ وَبِكُمَا مِنْ كَاتِبَيْنِ وَشَاهِدَيْنِ اُكْتُبَا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ

وَرَسُوْلُهٗ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاِسْلَامَ كَمَا وُصِفَ وَاَنَّ

الدِّيْنَ كَمَا شُرِعَ وَاَنَّ الْقَوْلَ كَمَا حَدَّثَ وَاَنَّ الْكِتَابَ

كَمَا اُنْزِلَ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِيْنُ حَيَّا اللّٰهُ مُحَمَّدًا

بِالسَّلَامِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلٰى اٰلِهٖ كَمَا هُوَ اَهْلُهٗ

وَمُسْتَحِقُّهٗ اَللّٰهُمَّ مَا اَصْبَحْتُ فِيْهِ مِنْ عَافِيَةٍ فِيْ

دِيْنِيْ وَدُنْيَايَ وَاٰخِرَتِيْ فَاَنْتَ الَّذِيْ اَعْطَيْتَنِيْ وَ

رَزَقْتَنِيْ وَوَفَّقْتَنِيْ لَهٗ وَسَتَرْتَنِيْ فَلَا حَمْدَ لِيْ يَا اِلٰهِيْ

فِيْمَا كَانَ مِنِّيْ مِنْ خَيْرٍ وَلَا عُذْرَ لِيْ فِيْمَا كَانَ مِنِّيْ مِنْ شَرٍّ

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَتَّكِلَ عَلٰى مَا لَا حَمْدَ لِيْ فِيْهِ

اَوْ مَا لَا عُذْرَ لِيْ مِنْهُ اَللّٰهُمَّ اِنَّهٗ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ

لِيْ عَلٰى جَمِيْعِ ذٰلِكَ اِلَّا بِكَ يَا مَنْ بَلَغَ اَهْلَ الْخَيْرِ الْخَيْرَ

وَاَعِنْهُمْ عَلَيْهِ بَلِّغْنِي الْخَيْرَ وَاَعِنِّيْ عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ اَحْسِنْ
عَاقِبَتِيْ فِي الْاُمُوْرِ كُلِّهَا وَاَجِرْنِيْ مِنْ مَوَاقِفِ الْخِزْيِ
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مُوْجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ
وَاَسْئَلُكَ الْغَنِيْمَةَ مِنْ كُلِّ بِرٍّ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ اِثْمٍ
وَاَسْئَلُكَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ اَللّٰهُمَّ رَضِّنِيْ
بِقَضَائِكَ حَتّٰى لَا اُحِبَّ تَعْجِيْلَ مَا اَخَّرْتَ وَلَا تَاخِيْرَ
مَا عَجَّلْتَ عَلَيَّ اَللّٰهُمَّ اَعْطِنِيْ مَا اَحْبَبْتُ وَاجْعَلْهُ
خَيْرًا لِّيْ اَللّٰهُمَّ مَا اَنْسَيْتَنِيْ فَلَا تُنْسِنِيْ ذِكْرَكَ وَمَا
اَحْبَبْتُ مِنْ شَيْءٍ فَلَا اُحِبُّ مَعْصِيَتَكَ اَللّٰهُمَّ امْكُرْ لِيْ
وَلَا تَمْكُرْ عَلَيَّ وَاَعِنِّيْ وَلَا تُعِنْ عَلَيَّ وَانْصُرْنِيْ وَلَا تَنْصُرْ عَلَيَّ وَاهْدِنِيْ
وَيَسِّرْ لِيَ الْهُدٰى وَاَعِنِّيْ عَلٰى مَنْ ظَلَمَنِيْ حَتّٰى اَبْلُغَ فِيْهِ ثَارِيْ
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ لَكَ شَاكِرًا لَكَ ذَاكِرًا لَكَ مُحِبًّا لَكَ رَاهِبًا
وَاخْتِمْ لِيْ مِنْكَ بِخَيْرٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِعِلْمِكَ
الْغَيْبَ وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ اَجْمَعِيْنَ اَنْ تُحْيِيَنِيْ مَا
كَانَتِ الْحَيٰوةُ خَيْرًا لِّيْ وَاَنْ تَتَوَفَّانِيْ اِذَا كَانَتِ الْوَفَاةُ
خَيْرًا لِّيْ وَاَسْئَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَالْعَدْلَ

فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ وَالْقَصْدَ فِي الْغِنَىٰ وَالْفَقْرِ وَاَنْ تُحَبِّبَ
اِلَيَّ لِقَاءَكَ فِي غَيْرِ ضَرَّاءَ مُضِرَّةٍ وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ وَاخْتِمْ
لِي بِمَا خَتَمْتَ بِهِ لِعِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ
مَّجِيْدٌ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ تسبیح
روز دوشنبہ بروایت شیخ وکفعمی وابن باقی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ
الرَّحِيْمِ سُبْحَانَ الْحَنَّانِ الْمَنَّانِ الْجَوَادِ سُبْحَانَ
الْكَرِيْمِ الْاَكْرَمِ سُبْحَانَ الْبَصِيْرِ الْعَلِيْمِ سُبْحَانَ
السَّمِيْعِ الْوَاسِعِ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَلٰى اِقْبَالِ النَّهَارِ وَ
اِقْبَالِ اللَّيْلِ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ عَلٰى اِدْبَارِ النَّهَارِ وَ
اِدْبَارِ اللَّيْلِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ فِي اٰنَاءِ اللَّيْلِ وَاٰنَاءِ
النَّهَارِ وَلَهُ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ وَالْعَظَمَةُ وَالْكِبْرِيَاءُ
مَعَ كُلِّ نَفَسٍ وَكُلِّ طَرْفَةٍ وَكُلِّ لَمْحَةٍ سَبَقَ فِي عِلْمِهٖ
سُبْحَانَكَ عَدَدَ ذٰلِكَ سُبْحَانَكَ زِنَةَ ذٰلِكَ وَمَا اَحْصٰى
كِتَابُكَ سُبْحَانَكَ زِنَةَ عَرْشِكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ
سُبْحَانَكَ سُبْحَانَ رَبِّنَا ذِي الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ
سُبْحَانَ رَبِّنَا تَسْبِيْحًا كَمَا يَنْبَغِيْ لِكَرَمِ وَجْهِهٖ وَعِزِّ
جَلَالِهٖ سُبْحَانَ رَبِّنَا تَسْبِيْحًا مُقَدَّسًا مُزَكًّى كَذٰلِكَ

تعالیٰ ربّنا سبحان الحیّ الحلیم سبحان الذی کتب
علیٰ نفسہ الرحمۃ سبحان الذی خلق آدم و
اخرجنا من صلبہ سبحان الذی یحیی الاموات
و یمیت الاحیاء سبحان من ھو رحیم لا یعجل
سبحان من ھو قریب لا یغفل سبحان من ھو
جواد لا یبخل سبحان من ھو حلیم لا یجھل
سبحان من جلّ ثناؤہ وله المنحۃ البالغۃ
فی جمیع ما یثنی علیہ من المجد سبحان اللّٰہ
الحلیم و صلّی اللّٰہ علیٰ سیدنا محمد و آلہ
الطاھرین **عوذہ** حضرت جوادؑ در روز دوشنبہ
بروایت مشایخ مذکورین و در طب الائمہ از حضرت صادقؑ
نیز روایت کردہ است بسم اللّٰہ الرحمٰن الرحیم
اعیذ نفسی بربی الاکبر ممّا یخفی و ما یظھر
و من شرّ کل انثیٰ و ذکر و من شرّ ما رأت الشمس
والقمر قدّوس قدّوس ربّ الملائکۃ والروح
ادعوکم ایّھا الجنّ ان کنتم سامعین مطیعین
و ادعوکم ایّھا الانس الی اللطیف الخبیر و ادعوکم

اَیُّهَا الْجِنُّ وَالْاِنْسُ اِلَی الَّذِیْ دَانَتْ لَهُ الْخَلَائِقُ
اَجْمَعُوْنَ خَتَمْتُهُ بِخَاتَمِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَخَاتَمِ
جِبْرَئِیْلَ وَمِیْکَائِیْلَ وَاِسْرَافِیْلَ وَخَاتَمِ سُلَیْمَانَ
بْنِ دَاؤُدَ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ وَخَاتَمِ مُحَمَّدٍ سَیِّدِ
الْمُرْسَلِیْنَ وَالنَّبِیِّیْنَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَعَلَیْهِمْ
اَجْمَعِیْنَ وَاَخَذْتُ عَنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ کُلَّمَا یَغْدُوْا
وَیَرُوْحُ مِنْ ذِیْ فَیْءٍ حَیَّةٍ اَوْ عَقْرَبٍ اَوْ سَاحِرٍ اَوْ شَیْطَانٍ
رَجِیْمٍ اَوْ سُلْطَانٍ عَنِیْدٍ اَخَذْتُ عَنْهُ مَا یُرٰی وَمَا لَا
یُرٰی وَمَا رَاَتْ عَیْنُ نَائِمٍ اَوْ یَقْظَانَ بِاِذْنِ اللّٰهِ اللَّطِیْفِ
الْخَبِیْرِ لَا سُلْطَانَ لَکُمْ عَلَی اللّٰهِ لَا شَرِیْکَ لَهُ وَصَلَّی اللّٰهُ
عَلٰی رَسُوْلِهٖ سَیِّدِنَا مُحَمَّدِ النَّبِیِّ وَاٰلِهِ الطَّاهِرِیْنَ
وَسَلَّمَ تَسْلِیْمًا و بجائے فلان بن فلان نام شخصے را کہ تعویذ
برائے او می خواند بگوید و اگر از برائے خود خواند عَنِّیْ و بجائے
عَنْهُ نیز عَنِّیْ بگوید و اگر نام خود و پدرش را بگوید نیز خوب است

زیارت حضرت امام حسن ع و حضرت امام حسین علیہما السلام کہ در جمال الاسبوع آوردہ در روز ایشان کہ دوشنبہ است

زیارت حضرت امام حسن علیہ السلام اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ

یا ابنَ رسولِ اللّٰہِ ربِّ العالمین السلامُ علیکَ یا ابنَ
امیرِ المؤمنینَ السلامُ علیکَ یا ابنَ فاطمۃَ الزّھراءِ
السلامُ علیکَ یا حبیبَ اللّٰہِ السلامُ علیکَ یا
صِفوۃَ اللّٰہِ السلامُ علیکَ یا امینَ اللّٰہِ السلامُ
علیکَ یا حُجّۃَ اللّٰہِ السلامُ علیکَ یا نورَ اللّٰہِ السلامُ
علیکَ یا صِراطَ اللّٰہِ السلامُ علیکَ یا بیانَ حُکمِ اللّٰہِ
السلامُ علیکَ یا ناصِرَ دینِ اللّٰہِ السلامُ علیکَ ایُّھا
السیّدُ الزّکیُّ السلامُ علیکَ ایُّھا البرُّ الوفیُّ السلامُ
علیکَ ایُّھا القائمُ الامینُ السلامُ علیکَ ایُّھا العالِمُ
بالتّاویلِ السلامُ علیکَ ایُّھا العالِمُ بالتّنزیلِ السلامُ
علیکَ ایُّھا الھادِی المَھدِیُّ السلامُ علیکَ ایُّھا
الطّاھِرُ الزّکیُّ السلامُ علیکَ ایُّھا التّقیُّ النّقیُّ السلامُ
علیکَ ایُّھا الحقُّ الحقیقُ السلامُ علیکَ ایُّھا الشّھیدُ
الصّدّیقُ السلامُ علیکَ یا ابا محمّدٍ نِ الحسنِ بنِ
علیٍّ ورحمۃُ اللّٰہِ وبرکاتُہٗ ۔ زیارت حضرت امام
حسین علیہ السلام السلامُ علیکَ یا ابنَ رسولِ اللّٰہِ
السلامُ علیکَ یا ابنَ امیرِ المؤمنینَ السلامُ علیکَ

یا بن سیدة نساء العالمین اشهد انک قد اقمت
الصلوة و اتیت الزکوة و امرت بالمعروف و
نهیت عن المنکر و عبدت الله مخلصا و جاهدت
فی الله حق جهاده حتی اتاک الیقین فعلیک السلام
منی ما بقیت و بقی اللیل و النهار و علی آل بیتک
الطیبین الطاهرین انا یا مولای مولی لک و لآل
بیتک سلم لمن سالمکم و حرب لمن حاربکم
مؤمن بسرکم و جهرکم و ظاهرکم و باطنکم
لعن الله اعداءکم من الاولین و الآخرین
و انا ابرأ الی الله تعالی منهم یا مولای یا ابا محمد
یا مولای یا ابا عبد الله هذا یوم الاثنین و هو
یومکما و باسمکما و انا فیه ضیفکما فاضیفانی
و احسنا ضیافتی فنعم من استضیف به انتما و انا
فیه من جوارکما فاجیرانی فانکما مأموران
بالضیافة و الاجارة فصلی الله علیکما و آلکما
الطیبین الطاهرین

فصل چهارم در بیان اعمال شب سه شنبه و روز آن

ونیز در کتاب مذکور آورده که روز سه شنبه متعلق است بمریخ
و عرب آنرا جبار میگویند و بعربی یوم الثلثا و در روز بنی عباس
است و میانه است برای اکثر کارها و درین روز مسلم بن
عقیل رضی اللہ عنہ در کوفہ خروج کرد و درین روز دولت بنی امیہ
منقرض شد و مروان معروف بمروان حمار آخرین ملوک بنی امیہ
درین روز کشتہ شد و سلطنت بعباسیان رسید و در حدیث است
که سفر کردن روز سه شنبه میانه است و برای سائر کارها خوب است
و درین روز حق تعالے آہن را برای حضرت داؤد علی نبینا
و علیه السلام نرم کرد و در روایتے از حضرت رسول خدا منقول
است که در روز سه شنبه چہاردہم یا ہفدہم یا بست و یکم حجامت
کردن موجب شفا است از دردہائے سال و در حدیث دیگر وارد
شده است که در روز سه شنبه ساعتے ہست که اگر حجامت در آن
ساعت اتفاق افتد خون نمی ایستد تا ہلاک شود و در حدیث معتبر
وارد شده است که روز جنگ و خون گرفتن است و صاحب
کشف الاخطار و ابن بابویہ رہ در خصال از رسول خدا آوردہ
که حجامت کردن در روز سه شنبه شفا است از درد سر و از درد
دندان و از جنون و برص و جذام و کفعمی در مصباح آوردہ

که حضرت حوا علیها السلام در روز سه شنبه حائض شدند و نیکو است

از برای ملاقات دشمن و جهاد کردن **محمد بن بابویه**

در کتاب خصال از حضرت امام جعفر صادق ع آورده که هر که حاجتی

برو دشوار شود پس طلب نماید آنرا در روز سه شنبه **صاحب**

نخبه از جامع الاخبار نقل کرده که حضرت رسالت پناه صلعم فرمودند

که هر که بگیرد ناخنهای خود را در روز سه شنبه هم هلاکت وارد و

در روایت دیگر واقع شده که ناخن بگیرید در روز سه شنبه **آمّا**

نمازهای شب سه شنبه سید بن طاؤس در جمال الاسبوع

از آنحضرت ص آورده که هر که بگذارد در شب سه شنبه دو رکعت

نماز و بخواند در رکعت اول الحمد و انا انزلناه یک مرتبه و در

رکعت دوم الحمد و هفت بار قل هو الله احد بیامرزد خدای

تعالی او را و بلند کند از برای او درجه ها و عطا کند او را

در بهشت خیمه از در مثل وسیع ترین شهرهای دنیا **و نیز**

در کتاب مذکور از آنحضرت ص آورده که هر که بگذارد در شب سه شنبه

چهار رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فَاتِحَةُ الْكِتَاب و چهار مرتبه

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ و بعد از سلام بگوید یَا حَيُّ يَا قَيُّومُ

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا وَهَّابُ يَا تَوَّابُ هفت مرتبه

ندا کند منادی از زیر عرش که اے بندہ خدا از سر گیر عمل خود را که
تحقیق آمرزیده شد از برائے تو گناہان گذشته و آئیده تو و باشد
مثل کسیکه دریافته باشد پیغمبر را ص و یاری کرده باشد او را بمال و نفس
خود و بالا برده می شود از برائے او دران روز عبادت یک سال ...
و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت ص آورده که هر که بگذارد در شب
سه شنبه ده رکعت نماز و بخواند در هر رکعتے اَلْحَمْدُ یک مرتبه
و آیَةُ الْکُرْسِی سه مرتبه و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ده مرتبه و قُلْ
اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ سه مرتبه برنمی آید از دنیا تا راضی شود خدا از
و و داخل کند او را در بهشت و عطا کند او را از ثواب هر رکعتے
مثل ریگ بیابان عالج و قطره هائے باران و برگ درختان
و می ایستد در صف پیغمبران و سوار می شود بر ناقه که از در و یاقوت
باشد و لباس او از سندس و استبرق باشد و ندا می کند آن
شخص بشهادت اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ
تا اینکه داخل جنت شود و پیشوائے کنند تنها و سرا. فرشته ها
و میگویند آن فرشته ها که این هدیه ایست از جانب پروردگار
و این جزائے آنکس است که این نماز خوانده باشد دعائ
شب سه شنبه که سید بن طاؤس رح در جمال الاسبوع آورده

سُبْحَانَكَ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اَنْتَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِيْنَ الْمَلِكُ
الْحَقُّ الْمُبِيْنُ لَا شَرِيْكَ لَهٗ وَلَا اِلٰهَ مَعْبُوْدٌ مَعَكَ ذُو السُّلْطَانِ
الَّذِيْ لَا يُضَامُ وَالْعِزَّةِ الَّذِيْ لَا يُرَامُ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ
وَالْجُوْدِ وَالرَّحْمَةِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ
لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْاٰلَاءُ سُبْحَانَكَ وَ
بِحَمْدِكَ تَبَارَكْتَ رَبَّنَا جَلَّ ثَنَاؤُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ وَسَيِّدِ
الْمُرْسَلِيْنَ وَعَلٰى اٰلِهِ الطَّاهِرِيْنَ الطَّيِّبِيْنَ الْاَئِمَّةِ
الْمَيَامِيْنِ اَللّٰهُمَّ زِدْ مُحَمَّدًا مَعَ كُلِّ فَضِيْلَةٍ فَضِيْلَةً
وَمَعَ كُلِّ كَرَامَةٍ كَرَامَةً حَتّٰى يَرْقٰى اَعْلَى الدَّرَجَاتِ
عِنْدَكَ فِيْ دَارِ الْمُقَامَةِ اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ شَفَاعَتَهٗ وَاٰتِهٖ
فِي الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰى سُؤْلَهٗ اٰمِيْنَ رَبَّ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ
اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْاَكْبَرِ الْعَظِيْمِ الَّذِيْ تَرْضٰى بِهٖ عَمَّنْ
دَعَاكَ وَلَا تَحْرِمْ مَنْ سَئَلَكَ وَرَجَاكَ اَنْ تُصَلِّيَ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَرْزُقَنِي الْعَافِيَةَ الْاٰجِلَةَ وَالسَّلَامَةَ
مِنْ مِحَنِهَا وَنَعِيْمَ الْاٰخِرَةِ وَحُسْنَ ثَوَابِ اَهْلِهَا اَللّٰهُمَّ
لَكَ اَسْلَمْتُ نَفْسِيْ وَاِلَيْكَ فَوَّضْتُ اَمْرِيْ وَاِلٰى كَرَمِكَ

اَلْجَاْتُ ظَهْرِیْ وَعَلَیْكَ تَوَكَّلْتُ فِیْ سِرِّیْ وَجَهْرِیْ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَدْعُوْكَ دُعَاءَ ضَعِیْفٍ وَمُضْطَرٍّ وَرَحْمَتُكَ یَارَبِّ
اَوْثَقُ عِنْدِیْ مِنْ دُعَائِیْ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَتَقَبَّلْ
مِنِّیْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُبِكَ اَنْ اَضِلَّ هٰذِهِ اللَّیْلَةَ فَاَشْقٰی
وَاَنْ اُغْوٰی فَاُرْدٰی وَاَنْ اَعْمَلَ بِمَا لَا تَرْضٰی رَبَّ
السَّمٰوَاتِ الْعُلٰی اَنْتَ تَرٰی وَلَا تُرٰی وَاَنْتَ بِالْمَنْظَرِ
الْاَعْلٰی فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوٰی اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ اللَّیْلَةَ
اَفْضَلَ النَّصِیْبِ فِی الْاَنْصِبَاءِ وَاٰتَمَّ النِّعْمَةِ فِی
النَّعْمَاءِ وَاَفْضَلَ الشُّكْرِ فِی السَّرَّاءِ وَاَحْسَنَ الصَّبْرِ
فِی الضَّرَّاءِ وَاَكْرَمَ الرُّجُوْعِ اِلٰی نَعِیْمِ دَارِ الْمَاْوٰی
اَسْئَلُكَ الْمَحَبَّةَ لِطَاعَتِكَ وَالْعِصْمَةَ مِنْ مَحَارِمِكَ
وَالْوَجَلَ مِنْ خَشْیَتِكَ وَالْخَشْیَةَ مِنْ عَذَابِكَ
وَالنَّجَاةَ مِنْ عِقَابِكَ وَالْفَوْزَ بِحُسْنِ ثَوَابِكَ اَسْئَلُكَ
الْفِقْهَ مِنْ دِیْنِكَ وَالتَّصْدِیْقَ لِوَعْدِكَ وَالْوَفَاءَ بِعَهْدِكَ
وَالْاِعْتِصَامَ بِحَبْلِكَ وَالْوُقُوْفَ عِنْدَ مَوْعِظَتِكَ وَ
الصَّبْرَ عَلٰی عِبَادَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ وَصَلَّی
اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ الطَّاهِرِیْنَ اٰمِیْن نماز ہائے روز شنبہ

فی

سید ابن طاؤس رح در جمال الاسبوع از آنحضرت م آورده که
هر که بگذارد روز سه شنبه در وقت چاشت ده رکعت نماز و بخواند
در هر رکعتے الحمد و آیۃ الکرسی یک یک مرتبہ و هفت مرتبہ قُلْ
هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ نوشته نمی شود برا و گناهے تا هفتاد روز و آمرزیده
شود از برائے او گناهان هفتاد سال پس اگر بمیرد تا نود روز
مرده است شهید و نوشته شود از برائے او بهر قطره که دران سال
ببارد هزار حسنه و بنا کرده شود از برائے او بهر برگے باغے در بهشت
و نوشته شود برائے او بعدد هر شیطانے عبادت یکسال و بسته
شود بر روئے او درهائے جهنم و وا کرده شود از برائے او بهشت
در بهشت در آید از هر درے که خواهد و نوشته شود از برائے
او صد هزار تاج و ملاقات کند هزار فرشته را که باشد در دست
هر فرشته شرابی و هدیه که بیاشامد از ان شراب و بخورد از ان هدیه
و بر می آید با فرشتگان تا آنکه طواف کنند شهرهائے نور را در هر
شهرے دو خانه باشد از نور در هر خانه هزار حجره باشد از نور و در
هر حجره هزار بیت در هر بیتی هزار فرش بر هر فرشے حورے بیش
روے هر حوریه کنیزے باشد و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت
آورده که هر که بگذارد در روز سه شنبه دو رکعت نماز بخواند در هر رکعتے

فاتحة الکتاب و والتین والزیتون و قل هو الله احد و
معوذتین هر کدام یک مرتبه بنویسد خداے تعالے از براے
او بهر قطره که از آسمان نازل می شود ده حسنه و بنویسد از براے
او بعدد هر شیطان مردود شهرے از طلا و به بندد بر روے او
هفت در جهنم را و عطا کند او را ثواب مثل آنچه عطا کرده شد
آدم و موسے ع و هارون و ایوب ع را و وا کرده شود
از براے او هشت در بهشت داخل شود از هر درے که خواهد

دعاء روز سه شنبه از حضرت امام زین العابدین ع
از ملحقات صحیفهٔ کامله است و داخل صحیفهٔ ثانیه است

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَالْحَمْدُ
حَقُّهُ كَمَا يَسْتَحِقُّهُ حَمْدًا كَثِيْرًا وَاَعُوْذُ بِهٖ
مِنْ شَرِّ نَفْسِيْ اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌ بِالسُّوْءِ اِلَّا مَا
رَحِمَ رَبِّيْ وَاَعُوْذُ بِهٖ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ الَّذِيْ يَزِيْدُنِيْ
ذَنْبًا اِلٰى ذَنْبِيْ وَاَحْتَرِزُ بِهٖ مِنْ شَرِّ كُلِّ جَبَّارٍ فَاجِرٍ
وَسُلْطَانٍ جَائِرٍ وَعَدُوٍّ قَاهِرٍ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ مِنْ جُنْدِكَ
فَاِنَّ جُنْدَكَ هُمُ الْغَالِبُوْنَ وَاجْعَلْنِيْ مِنْ حِزْبِكَ فَاِنَّ
حِزْبَكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ وَاجْعَلْنِيْ مِنْ اَوْلِيَائِكَ فَاِنَّ

اَوْلِیَاءَكَ لَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَلَا هُمْ یَحْزَنُوْنَ اَللّٰهُمَّ اَصْلِحْ لِیْ
دِیْنِیْ فَاِنَّهٗ عِصْمَةُ اَمْرِیْ وَاَصْلِحْ لِیْ دُنْیَایَ الَّتِیْ فِیْهَا
مَعَاشِیْ وَاَصْلِحْ لِیْ اٰخِرَتِیْ فَاِنَّهَا دَارُ مَقَرِّیْ وَاِلَیْهَا مِنْ
مُجَاوَرَةِ اللِّئَامِ مَفَرِّیْ وَاجْعَلِ الْحَیٰوةَ زِیَادَةً لِّیْ فِیْ كُلِّ
خَیْرٍ وَّالْوَفَاةَ رَاحَةً لِّیْ مِنْ كُلِّ شَرٍّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
خَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ وَتَمَامِ عِدَّةِ الْمُرْسَلِیْنَ وَعَلٰی اٰلِهِ الطَّیِّبِیْنَ
الطَّاهِرِیْنَ وَاَصْحَابِهِ الْمُنْتَجَبِیْنَ وَهَبْ لِیْ فِی الثُّلَثَاءِ
ثَلَاثًا لَا تَدَعْ لِیْ ذَنْبًا اِلَّا غَفَرْتَهٗ وَلَا غَمًّا اِلَّا اَذْهَبْتَهٗ
وَلَا عَدُوًّا اِلَّا دَفَعْتَهٗ بِبِسْمِ اللّٰهِ خَیْرِ الْاَسْمَاءِ بِسْمِ اللّٰهِ
رَبِّ الْاَرْضِ وَالسَّمَاءِ اَسْتَدْفِعُ كُلَّ مَكْرُوْهٍ اَوَّلُهٗ
سَخَطُهٗ وَاَسْتَجْلِبُ كُلَّ مَحْبُوْبٍ اَوَّلُهٗ رِضَاهُ فَاخْتِمْ
لِیْ مِنْكَ بِالْغُفْرَانِ یَا وَلِیَّ الْاِحْسَانِ

دعائے

حضرتِ فاطمہ علیہا السّلام در روز سہ شنبہ بروایت بلدالامین

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ غَفْلَةَ النَّاسِ لَنَا ذِكْرًا وَّاجْعَلْ ذِكْرَهُمْ
لَنَا شُكْرًا وَّاجْعَلْ صَالِحَ مَا نَقُوْلُ بِاَلْسِنَتِنَا نِیَّةً
فِیْ قُلُوْبِنَا اَللّٰهُمَّ اِنَّ مَغْفِرَتَكَ اَوْسَعُ مِنْ ذُنُوْبِنَا
وَرَحْمَتَكَ اَرْجٰی عِنْدَنَا مِنْ اَعْمَالِنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی

مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ وَّ وَفِّقْنَا لِصَالِحِ الْاَعْمَالِ وَالصَّوَابِ
مِنَ الْفِعَالِ تسبیح روز سہ شنبہ بروایت شیخ و ابن باقی و
کفعمی رحمہم اللہ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ فِيْ عُلُوِّهٖ دَانٍ سُبْحَانَ
مَنْ هُوَ فِيْ دُنُوِّهٖ عَالٍ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ فِيْ اِشْرَاقِهٖ مُنِيْرٌ
سُبْحَانَ مَنْ هُوَ فِيْ سُلْطَانِهٖ قَوِيٌّ سُبْحَانَ الْحَلِيْمِ الْجَمِيْلِ
سُبْحَانَ الْغَنِيِّ الْحَمِيْدِ سُبْحَانَ الْوَاسِعِ الْعَلِيِّ سُبْحَانَ
اللّٰهِ وَتَعَالٰى سُبْحَانَ مَنْ يَّكْشِفُ الضُّرَّ وَهُوَ الدَّآئِمُ
الصَّمَدُ الْفَرْدُ الْقَدِيْمُ سُبْحَانَ مَنْ عَلَا فِي الْهَوَآءِ
سُبْحَانَ الْحَيِّ الرَّفِيْعِ سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّوْمِ سُبْحَانَ
الدَّآئِمِ الْبَاقِي الَّذِيْ لَا يَزُوْلُ سُبْحَانَ الَّذِيْ لَا تَنْقُصُ
خَزَآئِنُهٗ سُبْحَانَ مَنْ لَّا يَنْفَدُ مَا عِنْدَهٗ سُبْحَانَ
مَنْ لَّا يَبِيْدُ مَعَالِمُهٗ سُبْحَانَ مَنْ لَّا يُشَاوِرُ فِيْ
اَمْرِهٖ اَحَدًا سُبْحَانَ مَنْ لَّا اِلٰهَ غَيْرُهٗ سُبْحَانَ
اللّٰهِ الْعَظِيْمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهٖ سُبْحَانَ ذِي
الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُبِيْنِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَاذِخِ
الْعَظِيْمِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْفَاخِرِ الْقَدِيْمِ
سُبْحَانَ مَنْ هُوَ فِيْ عُلُوِّهٖ دَانٍ وَّفِيْ دُنُوِّهٖ عَالٍ فِيْ

ن: الْجَلِيْلِ

اشراقہ منیر وفی سلطانہ قوی وفی ملکہ
دائم وصلی اللہ علی رسولہ سیدنا محمد
واھل بیتہ الطاھرین **عوذہ** حضرت امام
محمد تقی ع در روز سہ شنبہ بروایت شیخ و ابن باقی و کفعمی و طب
الائمہ ع بسم اللہ الرحمٰن الرحیم اعیذ نفسی باللہ
الاکبر رب السموات القائمات بلا عمد وبالذی
خلقھا فی یومین وقضی فی کل سماء امرھا وخلق
الارض فی یومین وقدر فیھا اقواتھا وجعل فیھا
جبالا اوتادا وجعل فیھا فجاجا سبلا وانشا السحاب
وسخرہ واجری الفلک وسخر البحر وجعل فی الارض
رواسی وانھارا من شر ما یکون فی اللیل والنھار
وتعقد علیہ القلوب وتراہ العیون من الجن والانس
کفانا اللہ کفانا اللہ کفانا اللہ لا الہ الا اللہ محمد رسول
اللہ صلی اللہ علیہ والہ الطاھرین وسلم تسلیما
زیارت حضرت امام زین العابدین و حضرت امام محمد باقر ع
و حضرت امام جعفر صادق علیہم السلام کہ سید ابن طاؤس در
جمال الاسبوع آوردہ در روز ایشان کہ سہ شنبہ است السلام

عَلَيْكُمْ يَا خُزَّانَ عِلْمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا تَرَاجِمَةَ
وَحْيِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَئِمَّةَ الْهُدٰى اَلسَّلَامُ
عَلَيْكُمْ يَا اَعْلَامَ اَهْلِ التُّقٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَوْلَادَ
رَسُوْلِ اللّٰهِ اَنَا عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُسْتَبْصِرٌ بِشَاْنِكُمْ
مُعَادٍ لِاَعْدَائِكُمْ مُوَالٍ لِاَوْلِيَائِكُمْ بِاَبِيْ اَنْتُمْ وَاُمِّيْ
صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَتَوَالٰى اٰخِرَهُمْ
كَمَا تَوَالَيْتُ اَوَّلَهُمْ وَاَبْرَاُ مِنْ كُلِّ وَلِيْجَةٍ دُوْنَهُمْ
وَاَكْفُرُ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوْتِ وَاللَّاتِ وَالْعُزّٰى
صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ يَا مَوَالِيَّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْعَابِدِيْنَ وَسُلَالَةَ الْوَصِيِّيْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَاقِرَ عِلْمِ النَّبِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا صَادِقًا مُصَدَّقًا فِي الْقَوْلِ وَالْفِعْلِ يَا مَوَالِيَّ
هٰذَا يَوْمُكُمْ وَهُوَ يَوْمُ الثُّلَاثَاءِ وَاَنَا فِيْهِ ضَيْفٌ
لَكُمْ وَمُسْتَجِيْرٌ بِكُمْ فَاَضِيْفُوْنِيْ وَاَجِيْرُوْنِيْ
بِمَنْزِلَتِكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ وَبِمَنْزِلَتِهٖ عِنْدَكُمْ وَ
اٰلِ بَيْتِكُمُ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ

فصل پنجم در بیان اعمال شب چہار شنبہ و روز آن

در اختیارات مجلسی ره آورده که روز چهارشنبه تعلق بعطارد دارد
وعرب آنرا ربارگویند وبعربی یوم الاربعا این روز منسوب است بشیعیان
خلفائے بنی عباس که تعظیم این روز می نمودند و الحال سنیان
حرمت او را میدارند و از ایام منحوسهٔ هفته است و درین روز
حق تعالے آتش را آفرید و درین روز هلاک گردانید امم سابقه را
مثل قوم احقاف ولوط وشعیب ع ودرین روز پادشاہے از میان
بنی اسرائیل برطرف شد و درین روز قابیل آتش پرستی اختیار
کرد و زردشت درین روز دعوئے نبوت کرد در زمان سلطنت
گشتاسپ و درین روز آتشکده ها را در عالم گشتاسب بنا کرد و
اول آذرگشسب آتشکدهٔ بلخ را و خوشبو ز آتشکدهٔ آذربایجان
و درخش آتشکدهٔ ارمنیه را بنا کرد و بعضے گویند که او راس الحوبس
که براس البغل مشهور است ساخته و در هم بعضے منسوب باوست
و نوبهار آتشکده حوالی قزوین و نوش آذر آتشکدهٔ اصفهان
و رام زین آتشکدهٔ فارس و درخش آتش کده کرمان را و در وقت
غروب آفتاب این روز دجال متولد شده و تولد معاویه بن
ابی سفیان نیز درین روز بود و بناے قسطنطنیه روم درین
روز بوده که الحال باستنبول معروف است و او [illegible]

احقاف
رام برزین
دجال بن صاعد

بت لنطی بن یونان ساخت وبنام بابلی آن موسوم است وبروایتے
درین روز حق تعالے مرغان را آفرید و درین روز قرامطہ خروج
کردند و علی بن بابویہ رح را در کعبہ کشتند وحجر الاسود را کندند وبکوفہ
بردند وتا بست سال حجر الاسود نزد ایشان بود و درین روز
طلب علم وحکمت وکتابت وابتداے درس خواندن وحمام
رفتن خوب است وسفر کردن درین روز خوب نیست ونہی شدہ
است از لوزہ کشیدن وحجامت کردن درین روز و در بعضے
روایات تجویز سفر وحجامت کردہ اند وبہتر آنست کہ اگر حجامت
ضرور شود در آخر روز واقع شود واگر ماہ در عقرب باشد خوب نیست
ودر روایت دیگر خوردن دوا ومسہل درین روز عیبی نہ دارد
وطائفۂ بنی اسرائیل آنانے کہ از حضرت عیسیٰ ع مائدۂ آسمانے
طلبیدند چون نازل شد ایمان نیاوردند درین روز بصورت
بوزنیہ وخوک شدند وملا محسن کاشانی رح در
تقویم المحسنین آوردہ کہ ناخن چیدن در روز چہار شنبہ کہ ابتدا
از انگشت کوچک دست راست کند وختم بر انگشت کوچک دست چپ نماید برائے او باشد امان از درد
چشم ابن بابویہ رح در خصال آوردہ کہ داخل شد شخصے
بخدمت حضرت ابی الحسن ع علی بن محمد العسکری ع در روز چہار شنبہ

و آنحضرتؑ حجامت می فرمودند پس عرض کرد که اہل حرمین روایت میکنند از حضرت رسالت پناہ صؐ کہ ہر کہ در روز چہار شنبہ حجامت کند ببروص میشود فرمودند کہ این حال کسے را درست است کہ آبستن شدہ باشد مادر او بآو در حال حیض و نیز در کتاب مذکور مرویست از عمرو بن اسلم گفت دیدم حضرت ابو الحسن موسیٰ بن جعفرؑ را کہ حجامت می فرمودند در روز چہار شنبہ در حالے کہ حضرت علیہ السلام بہ تپ بودند پس تپ نرفت پس حجامت فرمود بروز جمعہ پس تپ برطرف شد و نیز در کتاب مذکور از محمد بن احمد بغدادی آوردہ کہ نوشتم در خدمت حضرت امام رضاؑ از سفر کردن در روز چہار شنبہ آنحضرتؑ در جواب نوشتند کہ ہر کہ سفر کند در روز چہار شنبہ بجہت مخالفت اہل طیرہ یعنی کسانے کہ فال بد میگیرند نگاہداشتہ میشود از ہر آفت و عافیت می یابد از ہر دردے و بر می آرد خدائے تعالیٰ حاجت او را و مرتبہ دیگر نوشتم در خدمت آنحضرتؑ از حجامت کردن در روز چہار شنبہ در جواب نوشتندؑ کہ ہر کہ حجامت بکند در آن روز بجہت مخالفت اہل طیرہ عافیت می یابد از ہر آفت و نیز در کتاب مذکور از حضرت امیر المؤمنین صلوات اللہ و سلامہ علیہ الی یوم الدین آوردہ کہ فرمود حضرت رسالت پناہؐ

که روز نحس مستمر چهار شنبهٔ آخر ماه است و نیز در کتاب مذکور از خلف
بن منصور آورده گفت دیدم حضرت امام ابو عبد الله ع را که حجامت
می فرمود در روز چهار شنبه بعد عصر و نیز در کتاب مذکور آورده
که فرمودند حضرت امام حسین علیه السلام که شخصی در مسجد کوفه از حضرت
امیر المؤمنین ع سوال کرد پس گفت یا امیر المؤمنین ع آگاه فرما
ما را از روز چهار شنبه و از گرفتن فال از و و از نحوست او و
اینکه کدام روز چهار شنبه این حکمها دارد پس فرمودند جناب امیر
که آن آخر چهار شنبه است که در ایام محاق واقع میشود و درین
روز قتل کرده قابیل برادر خود ابیل را و روز چهار شنبه
انداخته شدند جناب ابراهیم علی نبینا و علیه السلام در آتش
و درین روز وضع کرده شده منجنیق و درین روز غرق نمود الله عز و جل
فرعون را و درین روز مبدل گردانید خدای عز و جل بلندی زمین قوم لوط
را به پستی و درین روز فرستاد خدا تعالی هوای تند را بر قوم عاد و درین روز
صبح کردند آن قوم مثل توده ریگ و درین روز مسلط فرمود خدای تعالی پشه را
بر نمرود و درین روز طلب کرد فرعون جناب موسی ع را برای قتل و درین
روز بر ایشان سقف فرود آمد و درین روز فرعون حکم بذبح غلمان
و درین روز خراب شد بیت المقدس و درین روز مسجد سلیمان بن داود ع

یعنی چهار شنبهٔ آخر ماه که در آن ایام ماه ناپدید میشود ۱۲ مترجم (؟) اقبال

وعلی نبینا وعلیها السلام سوختہ شد از کورہ فارسیان ودرین روز
قتل شد یحیی بن زکریا ع ودرین روز اول عذاب بر قوم فرعون نازل
شدہ ودرین روز بحکم اللہ عزوجل قارون در زمین فرو رفت ودرین
روز مبتلا فرمود اللہ عزوجل جناب ایوب را ببردن مال واولاد
آنحضرت ع ودرین روز جناب یوسف ع داخل زندان شدند
ودرین روز فرمود اللہ عزوجل اِنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ
یعنی بدرستیکہ ہلاک نمودم ایشان را وقوم ایشان را ودرین
روز گرفت ایشان را صیحہ ودرین روز پے کردند ناقہ صالح را
ودرین روز ہلاک فرمود حق تعالی اصحاب فیل را از سنگہای
سخت ودرین روز مجروح شدند جناب رسول خدا ص و دندان
مبارکش شکستہ شد ودرین روز گرفتند عمالقہ تابوت را ودر
روز چہارشنبہ سفر کردن وحجامت کردن برائے مضطر جائز
است وبغیر ضرورت اجتناب افضل واولی است ق
صدوق رہ در جامع الاخبار از حضرت رسالت پناہ ص
آوردہ کہ ہر کہ بگیرد ناخنہای خود را در روز چہارشنبہ بدخلق
می شود **دعائے شب چہارشنبہ** بروایت
شیخ وابن باقی وکفعمی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَكَ

اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللّٰهُ الْغَنِيُّ
الدَّائِمُ الْمَلِكُ اَشْهَدُ اَنَّكَ اللّٰهُ لَا تَخْتَرِمُ الْاَيَّامُ
مُلْكَكَ وَلَا تُغَيِّرُ الْاَيَّامُ عِزَّكَ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ وَلَا رَبَّ سِوَاكَ وَلَا خَالِقَ
غَيْرُكَ اَنْتَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ شَيْءٍ خَلْقُكَ وَاَنْتَ رَبُّ
كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ شَيْءٍ عَبْدُكَ وَاَنْتَ اِلٰهُ كُلِّ شَيْءٍ وَ
كُلُّ شَيْءٍ يَعْبُدُكَ وَيُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَيَسْجُدُ لَكَ
فَسُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ تَبَارَكَتْ اَسْمَاؤُكَ الْحُسْنٰى
كُلُّهَا اِلٰهًا مَعْبُوْدًا فِيْ جَلَالِ عَظَمَتِكَ وَكِبْرِيَائِكَ
وَتَعَالَيْتَ مَلِكًا جَبَّارًا فِيْ وَقَارِ عِزَّةِ مُلْكِكَ وَ
تَقَدَّسْتَ رَبًّا مَنْعُوْتًا فِيْ تَاْيِيْدِ مَنَعَةِ سُلْطَانِكَ
وَارْتَفَعْتَ اِلٰهًا قَاهِرًا فَوْقَ مَلَكُوْتِ عَرْشِكَ
وَعَلَوْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِارْتِفَاعِكَ وَاَنْفَذْتَ كُلَّ شَيْءٍ
بَصَرَكَ وَلَطُفَ بِكُلِّ شَيْءٍ خُبْرُكَ وَاَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عِلْمُكَ وَوَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ حِفْظُكَ وَحَفِظَ كُلَّ شَيْءٍ
كِتَابُكَ وَمَلَاَ كُلَّ شَيْءٍ نُوْرُكَ وَقَهَرَ كُلَّ شَيْءٍ مُلْكُكَ
وَعَدَلَ فِيْ كُلِّ شَيْءٍ حُكْمُكَ وَخَافَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ

سَخَطِكَ وَدَخَلَتْ فِي كُلِّ شَيْءٍ مَهَابَتُكَ اِلٰهِيْ مِنْ مَخَافَتِكَ
وَتَاْيِيْدِكَ قَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ وَمَا فِيْهِنَّ مِنْ
كُلِّ شَيْءٍ طَاعَةً لَكَ وَخَوْفًا مِنْ مَقَامِكَ وَخَشْيَتِكَ
فَتَقَادَ كُلُّ شَيْءٍ فِيْ قَرَارِهٖ وَانْتَهٰى كُلُّ شَيْءٍ اِلٰى اَمْرِكَ
وَمِنْ شِدَّةِ جَبَرُوْتِكَ وَعِزَّتِكَ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِكَ
وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِسُلْطَانِكَ وَمِنْ غِنَاكَ وَسَعَتِكَ افْتَقَرَ
كُلُّ شَيْءٍ اِلَيْكَ فَكُلُّ شَيْءٍ يَعِيْشُ مِنْ رِزْقِكَ وَمِنْ عُلُوِّ
مَكَانِكَ وَقُدْرَتِكَ عَلَوْتَ كُلَّ شَيْءٍ مِنْ خَلْقِكَ وَكُلُّ
شَيْءٍ اَسْفَلُ مِنْكَ تَقْضِيْ فِيْهِمْ بِحُكْمِكَ وَتُجْرِيْ
الْمَقَادِيْرَ بَيْنَهُمْ بِمَشِيَّتِكَ مَا قَدَّمْتَ مِنْهَا
لَمْ يَسْبِقْكَ وَمَا اَخَّرْتَ مِنْهَا لَمْ يُعْجِزْكَ وَمَا اَمْضَيْتَ
مِنْهَا اَمْضَيْتَ بِحُكْمِكَ وَعِلْمِكَ سُبْحَانَكَ
وَبِحَمْدِكَ تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَنَبِيِّكَ
وَانْزُرْهُ بِصَفْوِكَرَامَتِكَ عَلٰى جَمِيْعِ خَلْقِكَ وَاخْصُصْ
بِاَفْضَلِ الْفَضَائِلِ مِنْكَ وَبَلِّغْ بِهٖ اَفْضَلَ مَحَلِّ الْمُكْرَمِيْنَ
وَاَشْرَفَ رَحْمَتِكَ فِيْ شَرَفِ الْمُقَرَّبِيْنَ وَالدَّرَجَةِ

الْعُلْيَا مِنَ الْاٰمِلِيْنَ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ بِهِ الْوَسِيْلَةَ مِنَ الْجَنَّةِ
فِي الرِّفْعَةِ مِنْكَ وَالْفَضِيْلَةِ وَاٰدِمْ بِاَفْضَلِ الْكَرَامَةِ
زُلْفَتَهُ حَتّٰى تُتِمَّ النِّعْمَةَ عَلَيْهِ وَتُطَوِّلَ ذِكْرَ الْخَلَائِقِ لَهُ
وَاجْعَلْنَا مِنْ رُفَقَائِهِ عَلٰى سُرُرٍ مُتَقَابِلِيْنَ مَعَ اَبِيْنَا
اِبْرَاهِيْمَ اٰمِيْنَ اِلٰهَ الْحَقِّ رَبَّ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ اَنْزَلْتَهُ عَلٰى مُوْسٰى فِي الْاَلْوَاحِ
وَبِاسْمِكَ الَّذِيْ وَضَعْتَهُ عَلَى السَّمٰوَاتِ فَاسْتَقَلَّتْ
وَعَلَى الْاَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَعَلَى الْجِبَالِ فَاَرْسَتْ
وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ نَبِيِّكَ وَاِبْرَاهِيْمَ
خَلِيْلِكَ وَمُوْسٰى نَجِيِّكَ وَعِيْسٰى كَلِمَتِكَ وَرُوْحِكَ
وَاَسْئَلُكَ بِتَوْرٰةِ مُوْسٰى وَاِنْجِيْلِ عِيْسٰى وَزَبُوْرِ
دَاوٗدَ وَقُرْاٰنِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَعَلَيْهِمُ
السَّلَامُ وَعَلٰى جَمِيْعِ اَنْبِيَائِكَ وَبِكُلِّ وَحْيٍ اَوْحَيْتَهُ
وَقَضَاءٍ قَضَيْتَهُ وَكِتَابٍ اَنْزَلْتَهُ يَا اِلٰهَ الْحَقِّ الْمُبِيْنِ
النُّوْرِ الْمُنِيْرِ اَنْ تُتِمَّ النِّعْمَةَ عَلَيَّ وَتُحْسِنَ لِيَ الْعَافِيَةَ
فِي الْاُمُوْرِ كُلِّهَا فَاِنَّمَا اَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ
نَاصِيَتِيْ بِيَدِكَ اَتَقَلَّبُ فِيْ قَبْضَتِكَ غَيْرُ مُعْجِزٍ وَلَا

مُمْتَنِعٌ عَجَزْتُ عَنْ نَفْسِي وَعَجَزْتُ وَعَجَزَ النَّاسُ عَنِّي

فَلَا عَشِيْرَةَ تَكْفِيْنِي وَلَا مَالَ يَفْدِيْنِي وَلَا عَمَلَ يُنْجِيْنِي

وَلَا قُوَّةَ لِي فَانْتَصِرَ وَلَا أَنَا بَرِيْءٌ مِنَ الذُّنُوْبِ فَأَعْتَذِرَ

وَعَظُمَ ذَنْبِي فَاتَّسِعْ عَفْوُكَ لِمَغْفِرَتِي اللَّيْلَةَ بِمَا

وَأَثْبَتَ عَلَى نَفْسِكَ وَارْزُقْنِي الْقُوَّةَ مَا أَبْقَيْتَنِي وَ

ای وعدت ۱۲ الصراح

الْإِصْلَاحَ مَا أَحْيَيْتَنِي وَالْعَوْنَ مَا حَمَّلْتَنِي وَالصَّبْرَ

عَلَى مَا ابْتَلَيْتَنِي وَالشُّكْرَ فِيْمَا أَتَيْتَنِي وَالْبَرَكَةَ فِيْمَا

رَزَقْتَنِي اَللّٰهُمَّ لَقِّنِّي حُجَّتِي يَوْمَ الْمَمَاتِ وَلَا

تُزِلَّ عَمَلِي حَسَرَاتٍ وَلَا تَفْضَحْنِي بِسَرِيْرَتِي يَوْمَ

أَلْقَاكَ وَلَا تُخْزِنِي بِسَيِّئَاتِي وَبِبَلَائِكَ عِنْدَ

قَضَائِكَ وَأَصْلِحْ مَا بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَاجْعَلْ

هَوَايَ فِي تَقْوَاكَ وَاكْفِنِي هَوْلَ الْمُطَّلَعِ وَمَا

أَهَمَّنِي وَمَا لَمْ يُهِمَّنِي مِمَّا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهٖ مِنِّي

مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَأُخْرَتِي وَأَعِنِّي عَلَى مَا غَلَبَنِي

وَمَا لَمْ يَغْلِبْنِي وَكُلُّ ذٰلِكَ بِيَدِكَ يَا رَبِّ فَاكْفِنِي

وَاهْدِنِي وَأَصْلِحْ بَالِي وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ وَعَرِّفْهَا

لِي وَأَلْحِقْنِي بِالَّذِيْنَ هُمْ خَيْرٌ مِنِّي وَارْزُقْنِي مُرَافَقَةَ

النَّبِيِّينَ وَ الصِّدِّيقِينَ وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ وَ
حَسُنَ أُولٰئِكَ رَفِيقًا اَنْتَ اللهُ الْحَقُّ رَبُّ الْعَالَمِينَ
وَصَلَّى اللهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَ اٰلِهِ الطَّيِّبِينَ
الطَّاهِرِينَ وَ سَلَّمَ تَسْلِيمًا امّا نمازہاے روز
چہارشنبہ سید ابن طاؤس در کتاب جمال الاسبوع از
حضرت رسالت پناہ صلے اللہ علیہ وآلہ وسلم آوردہ کہ ہرکہ
بگذارد در روز چہارشنبہ دوازدہ رکعت نماز و بخواند
در ہر رکعتے فَاتِحَةُ الْكِتَاب یک مرتبہ و قُلْ هُوَ اللهُ
اَحَدٌ سہ مرتبہ و قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ سہ مرتبہ و
قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ سہ مرتبہ ندا کند منادی از عرش
کہ اے بندۂ خدا از سرگیر عمل خود را تحقیق آمرزید خدا اے
عزوجل گناہان گذشتہ و آیندۂ ترا و بردارد خدای تعالے
از و عذاب قبر را و تنگی و تاریکی آنرا و داخل کند دران نور را
و دور کند از و شدتہاے روز قیامت را و بنویسد از براے
او بہر رکعتے عبادت ہزار سال و برآرد از براے او ہفتاد ہزار
حاجت را کہ کمتر آنہا آمرزش است و نرسد او را تشنگی و گرسنگی
و در روایت دیگر در کتاب مذکور آوردہ کہ این نماز را در وقت

چاشت بگذارد و نیز در کتاب مذکور از ان حضرتؐ آورده
که هرکه بگذارد در روز چهارشنبه نزد ملبند شدن روز دو رکعت نماز
وبخواند در هر رکعتے اَلْحَمْدُ یک مرتبه و قُلْ یَا اَیُّهَا الْکَافِرُوْنَ
و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و مُعَوِّذَتَیْن هرکدام یک مرتبه امرزش
طلبند از پیش خدا از برائے او نهتاد هزار فرشته در روز قیامت
وعطا فرماید او را خدائے تعالےٰ در بهشت قصرے که شل
وسیع ترین شهرهائے دنیا باشد و نیز در کتاب مذکور از
آنحضرت صلعم آورده که هرکه بگذارد در روز چهارشنبه دو رکعت
وبخواند در هر رکعتے فَاتِحَةُ الْکِتَابِ و اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ
هرکدام یک مرتبه و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ سه مرتبه بردارد خدائے
تعالےٰ از و تاریکی قبر را تا روز قیامت وعطا کند بهر آیه شهرے
وعطا کند نامهٔ عمل او را بدست راست او دعائے
حضرت امام زین العابدین عم بروز چهارشنبه بروایت
شهید و کفعمی رحمة الله علیهما بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ جَعَلَ اللَّیْلَ لِبَاسًا وَّ النَّوْمَ سُبَاتًا
وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُوْرًا لَکَ الْحَمْدُ اَنْ بَعَثْتَنِیْ مِنْ
مَرْقَدِیْ وَلَوْ شِئْتَ جَعَلْتَهٗ سَرْمَدًا حَمْدًا دَآئِمًا

لاینقطع ابداً ولا یحصی لہ الخلائق عدداً اللّٰھم لک
الحمد ان خلقت فسوّیت وقدّرت وقضیت و
امتّ واحییت وامرضت وشفیت وعافیت و
ابلیت وعلی العرش استویت وعلی الملک احتویت
ادعوک دعاء من ضعفت وسیلتہ وانقطعت
حیلتہ واقترب اجلہ وتدانی فی الدنیا املہ
واشتدّت الی رحمتک فاقتہ وعظمت لتفریطہ
حسرتہ وکثرت زلّتہ وعثرتہ وخلصت
لوجہک توبتہ فصلّ علی محمّد خاتم النبیین
وعلی اھل بیتہ الطیّبین الطّاھرین وارزقنی
شفاعۃ محمّد صلّی اللّٰہ علیہ واٰلہ ولاتحرمنی
صحبتہ انّک انت ارحم الرّاحمین اللّٰھمّ
اقض لی فی الاربعاء اربعاً اجعل قوّتی فی
طاعتک ونشاطی فی عبادتک ورغبتی فی ثوابک
وزھدی فیما یوجب لی الیم عقابک انّک
لطیف لما تشاء تسبیح روز چہار شنبہ بروایت شیخ و
ابن باقی وکفعمی رحمہم اللہ بسم اللّٰہ الرّحمٰن الرّحیم سبحان

مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الْاَنْعَامُ بِاَصْوَاتِهَا يَقُوْلُوْنَ سُبُّوْحًا قُدُّوْسًا
سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِيْنِ سُبْحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ
الْبِحَارُ بِاَمْوَاجِهَا سُبْحَانَكَ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ سُبْحَانَ
مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ مَلَائِكَةُ السَّمٰوَاتِ بِاَصْوَاتِهَا
سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمَحْمُوْدِ فِيْ كُلِّ مَقَالَةٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ
الَّذِيْ يُسَبِّحُ لَهُ الْكُرْسِيُّ وَمَا حَوْلَهُ وَمَا تَحْتَهُ سُبْحَانَ
الْمَلِكِ الْجَبَّارِ الَّذِيْ مَلَاَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ السَّبْعَ
وَالْاَرَضِيْنَ السَّبْعَ سُبْحَانَ اللّٰهِ بِعَدَدِ مَا سَبَّحَهُ
الْمُسَبِّحُوْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ بِعَدَدِ مَا حَمِدَهُ الْحَامِدُوْنَ
وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بِعَدَدِ مَا هَلَّلَهُ الْمُهَلِّلُوْنَ وَ
اللّٰهُ اَكْبَرُ بِعَدَدِ مَا كَبَّرَهُ الْمُكَبِّرُوْنَ
وَاَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ بِعَدَدِ مَا اسْتَغْفَرَهُ الْمُسْتَغْفِرُوْنَ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ بِعَدَدِ
مَا مَجَّدَهُ الْمُمَجِّدُوْنَ وَبِعَدَدِ مَا قَالَهُ الْقَائِلُوْنَ
وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَا
صَلّٰى عَلَيْهِ الْمُصَلُّوْنَ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
تُسَبِّحُ لَكَ الدَّوَابُّ فِيْ مَرَاعِيْهَا وَالْوُحُوْشُ فِيْ مَضَانِّهَا

وَالسِّبَاعُ فِيْ فَلَوَاتِهَا وَالطَّيْرُ فِيْ وُكُوْرِهَا سُبْحَانَكَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ تُسَبِّحُ لَكَ الْبِحَارُ بِاَمْوَاجِهَا وَالْحِيْتَانُ
فِيْ مِيَاهِهَا وَالْمِيَاهُ فِيْ مَجَارِيْهَا وَالْهَوَامُّ فِيْ اَمَاكِنِهَا
سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِيْ لَا يَبْخَلُ الْغَنِيُّ
الَّذِيْ لَا يُعْدَمُ الْجَدِيْدُ الَّذِيْ لَا يَبْلٰى اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْبَاقِيْ
الَّذِيْ تَسَرْبَلَ بِالْبَقَاءِ الدَّائِمُ الَّذِيْ لَا يَفْنٰى الْعَزِيْزُ
الَّذِيْ لَا يَذِلُّ الْمَلِكُ الَّذِيْ لَا يَزُوْلُ سُبْحَانَكَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْقَائِمُ الَّذِيْ لَا يَعْبَأُ الدَّائِمُ الَّذِيْ
لَا يَبِيْدُ الْعَلِيْمُ الَّذِيْ لَا يَرْتَابُ الْبَصِيْرُ الَّذِيْ لَا يَضِلُّ
الْحَلِيْمُ الَّذِيْ لَا يَجْهَلُ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْحَكِيْمُ
الَّذِيْ لَا يَحِيْفُ الرَّقِيْبُ الَّذِيْ لَا يَسْهُوْ الْمُحِيْطُ الَّذِيْ
لَا يَلْهُوْ الشَّاهِدُ الَّذِيْ لَا يَغِيْبُ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
الْقَوِيُّ الَّذِيْ لَا يُرَامُ الْعَزِيْزُ الَّذِيْ لَا يُضَامُ السُّلْطَانُ
الَّذِيْ لَا يُغْلَبُ الْمُدْرِكُ الَّذِيْ لَا يُدْرَكُ الطَّالِبُ الَّذِيْ لَا يُعْجِزُ عُوْذَهٗ

چہار شنبہ بروایت طب الائمہ از حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اُعِيْذُ يَا فُلَانَ بْنَ فُلَانَةٍ بِالْاَحَدِ
الصَّمَدِ مِنْ شَرِّ مَا نَفَثَ وَعَقَدَ وَمِنْ شَرِّ اَبِيْ مُرَّةَ وَمَا

وَلَكَ اُعِيْذُكَ بِالْوَاحِدِ الْاَعْلٰى مِمَّا رَاءَتْ عَيْنٌ وَ
مِمَّا لَمْ تَرَ وَاُعِيْذُكَ بِالْفَرْدِ الْكَبِيْرِ مِنْ شَرِّ مَنْ
اَرَادَكَ بِاَمْرٍ عَسِيْرٍ اَنْتَ يَا فُلَانَ بْنَ فُلَانَةٍ فِيْ جِوَارِ اللّٰهِ
الْعَزِيْزِ الْجَبَّارِ الْمَلِكِ الْقُدُّوْسِ الْقَهَّارِ السَّلَامِ الْمُؤْمِنِ
الْمُهَيْمِنِ الْعَزِيْزِ الْجَبَّارِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيْرِ
الْمُتَعَالِ هُوَ اللّٰهُ لَا شَرِيْكَ لَهٗ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ

زیارت حضرت امام موسیٰ کاظم وحضرت امام رضا وحضرت
امام محمد تقی وحضرت امام علی النقی علیہم السلام در جمال الاسبوع
آوردہ در روز ایشان کہ چہارشنبہ است اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
يَا اَوْلِيَاءَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا حُجَجَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
يَا نُوْرَ اللّٰهِ فِيْ ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا
اُمَنَاءَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا خُلَفَاءَ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَوَاتُ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَعَلٰى اَهْلِ بُيُوْتِكُمُ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ
بِاَبِيْ اَنْتُمْ وَاُمِّيْ لَقَدْ عَبَدْتُمُ اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ وَ
جَاهَدْتُمْ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ حَتّٰى اَتَاكُمُ الْيَقِيْنُ
فَلَعَنَ اللّٰهُ اَعْدَاءَكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَجْمَعِيْنَ

وَ اَنَا اَبْرَءُ اِلَی اللّٰہِ وَ اِلَیْکُمْ مِنْھُمْ یَا مَوْلَایَ یَا اَبَا اِبْرَاھِیْمَ مُوْسَی بْنَ جَعْفَرٍ یَا مَوْلَایَ یَا اَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ یَا مَوْلَایَ یَا اَبَا الْحَسَنِ عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ اَنَا مَوْلًی لَکُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّکُمْ وَ عَلَانِیَتِکُمْ وَ جَھْرِکُمْ مُتَضَیِّفٌ بِکُمْ فِیْ یَوْمِکُمْ ھٰذَا وَ ھُوَ یَوْمُ الْاَرْبَعَاءِ وَ مُسْتَجِیْرٌ بِکُمْ فَاَضِیْفُوْنِیْ وَ اَجِیْرُوْنِیْ بِاٰلِ بَیْتِکُمُ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاھِرِیْنَ

فصل ششم دربیان اعمال شب پنجشنبه و روز آن ×

مجلسی رحمہ آورده کہ روز پنجشنبہ متعلق است بمشتری و عرب آنرا مونس گویند و بعربی یوم الخمیس گویند و درین روز جمشید جواہر وطلا ونقره را از معادن بیرون آورد و درین روز اولاد ترک بن یافث سمور و سنجاب را پیدا کردند و درین روز اسکندر از ظلمات بیرون رفت و درین روز درہم و دینار را سکہ کردند و درین روز بادشاه بهم رسید و درین روز اقالیم سبعہ وضع کردند و روز مبارکی است و درین روز حضرت رسالتؐ غزا کرد و ظفر یافت و درین روز شیطان ملعون شد و درین روز حضرت ادریسؑ بآسمان رفت و پنجم روز دنیا است و خوب است برای دیدن قضاة و علما و امرا و مکروه است حجامت کردن

ودرین روز و هارون الرشید ودرین روز حجامت کرد و همان دم هلاک
شد و بروایتے حجامت خوب است اگر پیش از زوال باشد
و برای ناخن گرفتن خوب است و بهتر آنست که یک ناخن را
برای روز جمعه بگذارند و هر که در روز پنجشنبه آخر ماه در اول روز
حجامت کند درد از بدنش زائل شود و روایت شده است
که روز پنجشنبه روز داخل شدن برامرا و برآوردن حاجتهاست
بدانکه سفر کردن و تزویج نمودن اگر قمر در عقرب باشد کراهت
دارد اگر عقد واقع شود زن و شوهر خوبے نه بینند و اگر روزهای
هفته در سعادت و نحوست با روزهاے ماه موافق نشوند
و ضرور شود اختیار کردن رعایت نیکی و بدی ایام هفته اولی
است زیراکه احادیث آنها درباب آنها معتبر تراست و رعایت
سکز یولدوز نیز بکند که در وقت سفر دربرابر روز باشد آنچه
گفته اند که عقد و نکاح کردن در میان عید فطر و عید قربان
خوب نیست اصلی ندارد و شاید اصلش از طریقه عامه بوده باشد
که در ماه شوال چون عقد عایشه واقع شده و اکثر تا اسد
اسلام از ظهور آمده شاید اصلش از آن جهت
بوده باشد والله یعلم شیخ طوسی در مصباح متهجد آورده

کہ مستحب است طلب علم کردن درین روز و در روز دوشنبہ و نیز
در کتاب مذکور آوردہ کہ در روایتے نہی وارد شدہ است
از خوردن دوا درین روز محمد بن بابویہ رحمہ در
من لا یحضرہ الفقیہ آوردہ کہ حضرت رسالت پناہ صلعم کہ در روز
پنجشنبہ بسفر میرفتند مے فرمودند کہ روز پنجشنبہ را خدا و رسول
و فرشتگان دوست میدارند و نیز محمد بن بابویہ در
خصال آوردہ کہ حضرت رسالت پناہ صلعم چون ہوا گرم میشد
روز پنجشنبہ از اندرون خانہ بہ بیرون می فرمودند
و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق ع آوردہ کہ ہر کہ
بگیرد ناخنہائے خود را در روز پنجشنبہ و یک ناخن بگذارد کہ
در روز جمعہ بگیرد دور میگرداند خدائے تعالےٰ ازو درویشی را
و طبرسی در مکارم از رسول خدا صلعم آوردہ کہ ہر کہ خواہد
امان یابد از درویشی و درد چشم و برص و دیوانگی باید کہ بگیرد
ناخنہائے خود را در روز پنجشنبہ بعد از عصر و ابتدا کند بانگشت
خورد دست چپ و نیز از ان حضرت صلعم مروی است
کہ ہر کہ بگیرد شارب خود را در روز پنجشنبہ عافیت یابد از درد
دندان و درد چشم محمد بن بابویہ در خصال از جناب

بن مبارک آورده که گفت حاضر خدمت جناب صادق ع
شدم بروز پنجشنبه و آن حضرت حجامت میفرمودند پس عرض
کردم یا ابن رسول الله درین روز حجامت می فرمائی فرمود علی
هرگاه حجامت کند یکے از شما پس باید که حجامت کند در روز
پنجشنبه بتحقیق که در هر شب جمعه خون غلیان می کند بسبب خوف
قیامت و قیامت در جمعه قائم میشود صاحب کتاب
عجائب ذکر کرده است که حجامت در روز پنجشنبه و در روز جمعه بکند
و نهی کرده است حضرت رسول ص در او حجامت را و گفته کسیکه
حجامت کند در او تب میکند و میمیرد صاحب کشف الاخطا
از رسول مقبول ص آورده که آنحضرت ص در ابتدائے رسالت
هر روز روزه میداشت و گاہے هر روز روزه نمیداشت
پس بعد مرور ایام این عادت ترک فرموده چنین میکرد که
یک روز در میانه روزه میگرفت و این روزه را روزهٔ داؤد
می نامند و بعد انقضائے ایام این عادت هم ترک فرمود
و تا زمان وفات بر این امر مواظبت و مداومت میفرمودند که
در اول پنجشنبه هر ماه و پنجشنبه آخر ماه و چهارشنبه میانه روزه
میگرفتند و نیز کتاب مذکور از جناب ابا جعفر صادق منقول

که کسے سوال کرد از ان حضرتؑ از روزه پنجشنبه اوّل ماه و آخر
ماه و چهارشنبه میانه پس آنحضرت ص فرمود که پنجشنبه روزی است
که اعمال خلائق پیش پروردگار عرض میشوند لکن چهارشنبه
روزے است که آتش مخلوق شده و روزه سپر است از آتش
دوزخ و مقصود رسول خدا ص همین است که این هر سه روز روزه
را باید گرفت در هر ماه آما نماز هاے شب پنجشنبه سیّد
بن طاوس در جمال الاسبوع از انحضرت ص آورده که هر که
بگذارد شب پنجشنبه میان مغرب و عشا دو رکعت نماز و بخواند
در هر رکعتے فاتحة الکتاب صد مرتبه و یک مرتبه نیز روایت
شده است و آیة الکرسی پنج مرتبه و قل یا ایها الکفرون و قل
هو الله احد و معوّذتین هر کدام پانزده مرتبه و چون از نماز فارغ
شود استغفار کند پانزده مرتبه و هدیه کند ثواب آنرا از براے
پدر و مادر خود بانکه بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ ثَوَابَهُمَا لِوَالِدَيَّ
پس چون چنین کند ادا نموده است حق پدر و مادر خود را و عطا کند
او را خداے تعالے انچه عطا کرده است شهیدان را و چون
بگذرد بر صراط باشد فرشتهٔ از طرف راست او و دو فرشته
از طرف چپ او و می برند او را تکبیر گویان تا در آید به بهشت و فرود

آید در قبهٔ سفید سے و در آن قبہ خانۂ باشد از زمرد سبز کہ وسعت
آن خانہ ہفت برابر وسیع ترین شہرہاے دنیا باشد و در ہر خانہ
تختے باشد از نور و ستونہاے آن تخت از عنبر اشہب باشد
بہر تختے ہزار فرش باشد از زعفران بر ہر فرشے حورے و
ہفتاد حلہ از نور باشد کہ دیدہ شود نور بدن آن حور از پس آن
حلہا و بر سر آن حور گیسوہا باشد کہ محلے باشد بدر و یاقوت
و ہر گاہ تبسم کند با شوہر خود بر آید از دہن آن حور نورے کہ
تعجب کنند از ان نور اہل بہشت تا آنکہ گویند چیست این نور
گویا آمدہ است بر ما نور بارے سبحانہٗ پس ندا کردہ شود از
بالاے سر آنہا کہ اے اہل بہشت تحقیق تبسم کردہ است جاریہ فلان
با شوہر خود در خانۂ خود و بر سر ہر گیسوے زنگی باشد از طلا کہ
از میان آن زنگ مشک و عنبر باشد و ہر گاہ حرکت دہد آن
حور سر خود را بر آید از میان آن زنگ آوازے کہ نماید باواز زنگ
دیگر و بر سر آن حور تاجے از نور باشد و آراستہ باشد انگشتان
خود را بانگشترہا و عطا میکند خداے تعالےٰ این ثواب را
بکسیکہ این نماز از براے او میگذارد و از اجر او چیزے
کم نمیشود و می نویسند از براے او بہر رکعتے ثواب دو ہزار ہزار زمان

وعطا مے کند اور العبد وہر موسے کہ بر بدن او باشد نورے
انعیست جزاے خدا از براے اولیائے خود شیخ طوسیؒ
در مصباح متہجد از حضرت رسالت پناہؐ آوردہ کہ ہر کہ بگذارد
در شب پنجشنبہ چہار رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتے فاتحۃ الکتاب
ہفت مرتبہ و انا انزلناہ یک مرتبہ و فصل کند میان این چہار رکعت
بسلام دادن و چون فارغ شود بگوید صد مرتبہ اَللّٰھُمَّ صَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ و صد مرتبہ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی
جِبْرَئِیْلَ عطا کند او را خداے تعالےٰ ہفتاد ہزار قصر در بہشت
و در ہر قصرے ہفتاد ہزار سرا و در ہر سرائے ہفتاد ہزار
خانہ و در ہر خانہ ہفتاد ہزار حور **دعائے شب پنجشنبہ** بروایت
شیخ کفعمی و ابن باقی بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ سُبْحَانَکَ
رَبَّنَا وَلَکَ الْحَمْدُ اَنْتَ الَّذِیْ بِکَلِمَتِکَ خَلَقْتَ جَمِیْعَ
خَلْقِکَ فَکُلُّ مَشِیَّتِکَ اَتَتْکَ بِلَا لُغُوْبٍ اَثْبَتَّ
مَشِیَّتَکَ وَلَمْ تَاَنَّ فِیْھَا لِمَؤُنَۃٍ وَّلَا تَنْصَبْ فِیْھَا
لِمَشَقَّۃٍ وَّکَانَ عَرْشُکَ عَلَی الْمَاءِ وَالظُّلْمَۃُ عَلَی
الْھَوَاءِ وَالْمَلٰٓئِکَۃُ یَحْمِلُوْنَ عَرْشَکَ عَرْشَ النُّوْرِ
وَالْکَرَامَۃِ وَیُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِکَ وَالْخَلْقُ مُطِیْعٌ لَّکَ

خَاشِعٌ مِنْ خَوْفِكَ لَا يُرَىٰ فِيهِ نُوْرٌ اِلَّا نُوْرُكَ وَلَا يُسْمَعُ
فِيهِ صَوْتٌ اِلَّا صَوْتُكَ حَقِيقٌ بِمَا لَا يَحِقُّ اِلَّا لَكَ
خَالِقُ الْخَلْقِ وَمُبْتَدِعُهُ تَوَحَّدْتَ بِاَمْرِكَ وَتَفَرَّدْتَ
بِمُلْكِكَ وَتَعَظَّمْتَ بِكِبْرِيَائِكَ وَتَعَزَّزْتَ بِجَبَرُوتِكَ
وَتَسَلَّطْتَ بِقُوَّتِكَ وَتَعَالَيْتَ بِقُدْرَتِكَ وَاَنْتَ
بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلٰى فَوْقَ السَّمٰوٰتِ الْعُلٰى كَيْفَ لَا يُقَصِّرُ
دُوْنَكَ عِلْمُ الْعُلَمَاءِ وَلَكَ الْعِزَّةُ اَحْصَيْتَ خَلْقَكَ
وَمَقَادِيرَكَ لِمَا جَلَّ مِنْ جَلَالِ مَا جَلَّ مِنْ ذِكْرِكَ
وَلِمَا ارْتَفَعَ مِنْ رَبِيعِ مَا ارْتَفَعَ مِنْ كُرْسِيِّكَ
عَلَوْتَ عَلٰى عُلُوِّ مَا اسْتَعْلٰى مِنْ مَكَانِكَ كُنْتَ
قَبْلَ جَمِيعِ خَلْقِكَ لَا يَقْدِرُ الْقَادِرُوْنَ قَدْرَكَ
وَلَا يَصِفُ الْوَاصِفُوْنَ وَصْفَكَ اَمْرُكَ رَفِيعُ
الْبُنْيَانِ مُضِيْءُ الْبُرْهَانِ عَظِيمُ الْجَلَالِ قَدِيمُ
الْمَجْدِ مُحِيطُ الْعِلْمِ لَطِيفُ الْخَبَرِ حَكِيمُ الْاَمْرِ
اَحْكَمَ الْاَمْرَ صُنْعُكَ وَقَهَرَ كُلَّ شَيْءٍ سُلْطَانُكَ
وَتَوَلَّيْتَ الْعَظَمَةَ بِعِزَّةِ مُلْكِكَ وَالْكِبْرِيَاءَ
بِعَظِيمِ جَلَالِكَ ثُمَّ دَبَّرْتَ الْاَشْيَاءَ كُلَّهَا بِحُكْمِكَ

وَاَحْصَيْتَ اُمُوْرَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ كُلَّهَا بِعِلْمِكَ
وَكَانَ الْمَوْتُ وَالْحَيٰوةُ بِيَدِكَ وَضَرَعَ كُلُّ شَيْءٍ
اِلَيْكَ وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِكَ وَانْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ
بِطَاعَتِكَ فَتَقَدَّسْتَ رَبَّنَا وَتَقَدَّسَ اسْمُكَ
وَتَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالٰى ذِكْرُكَ وَبِقُدْرَتِكَ عَلٰى خَلْقِكَ
وَلُطْفِكَ فِيْ اَمْرِكَ لَا يَعْزُبُ عَنْكَ مِثْقَالُ
ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلَا اَصْغَرُ مِنْ ذٰلِكَ
وَلَا اَكْبَرُ اِلَّا فِيْ كِتَابٍ مُّبِيْنٍ فَسُبْحَانَكَ وَ
بِحَمْدِكَ تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَنَبِيِّكَ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ
عَلٰى اَحَدٍ مِّنْ بُيُوْتَاتِ الْمُسْلِمِيْنَ صَلٰوةً تُبَيِّضُ
بِهَا وَجْهَهٗ وَتُقِرُّ بِهَا عَيْنَهٗ وَتُزَيِّنُ بِهَا مَقَامَهٗ
وَتَجْعَلُهٗ خَطِيْبًا بِمَحَامِدِكَ مَا قَالَ صَدَّقْتَهٗ وَمَا
سَاَلَ اَعْطَيْتَهٗ وَلِمَنْ شَفَعَ شَفَّعْتَهٗ وَاجْعَلْ لَهٗ مِنْ
عَطَائِكَ عَطَاءً تَامًّا وَقِسْمًا وَافِيًا وَنَصِيْبًا جَزِيْلًا
وَاِسْمًا عَالِيًا عَلَى النَّبِيِّيْنَ وَالصِّدِّيْقِيْنَ وَالشُّهَدَاءِ
وَالصَّالِحِيْنَ وَحَسُنَ اُولٰٓئِكَ رَفِيْقًا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ

بِاسْمِكَ الَّذِیْ اِذَا ذُكِرَ اهْتَزَّ لَهٗ عَرْشُكَ وَتَهَلَّلَ لَهٗ نُوْرُكَ
وَاسْتَبْشَرَتْ لَهٗ مَلٰٓئِكَتُكَ وَالَّذِیْ اِذَا ذُكِرَ تَزَعْزَعَتْ
لَهُ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ
وَالَّذِیْ اِذَا ذُكِرَ تَفَتَّحَتْ لَهٗ اَبْوَابُ السَّمَآءِ وَاَشْرَقَتْ
لَهُ الْاَرْضُ وَسَبَّحَتْ لَهُ الْجِبَالُ وَالَّذِیْ اِذَا ذُكِرَ تَصَدَّعَتْ
لَهُ الْاَرْضُ وَتَقَدَّسَتْ لَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالْاِنْسُ وَتَفَجَّرَتْ
لَهُ الْاَنْهَارُ وَالَّذِیْ اِذَا ذُكِرَ ارْتَعَدَتْ مِنْهُ النُّفُوْسُ
وَوَجِلَتْ مِنْهُ الْقُلُوْبُ وَخَشَعَتْ لَهُ الْاَصْوَاتُ
اَنْ تَغْفِرَ لِیْ وَلِوَالِدَیَّ وَارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّیَانِیْ صَغِیْرًا
وَارْزُقْنِیْ ثَوَابَ طَاعَتِهِمَا وَمَرْضَاتِهِمَا وَعَرِّفْ
بَیْنِیْ وَبَیْنَهُمَا فِیْ جَنَّتِكَ اَسْئَلُكَ لِیْ وَلَهُمَا الْاَجْرَ
فِی الْاٰخِرَةِ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ وَالْعَفْوَ یَوْمَ الْقَضَآءِ وَبَرْدَ
الْعَیْشِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَقُرَّةَ عَیْنٍ لَّا تَنْقَطِعُ وَلَذَّةَ
النَّظَرِ اِلٰی وَجْهِكَ وَشَوْقًا اِلٰی لِقَآئِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
ضَعِیْفٌ فَقَوِّ فِیْ رِضَاكَ ضَعْفِیْ وَخُذْ اِلَی الْخَیْرِ
بِنَاصِیَتِیْ وَاجْعَلِ الْاِسْلَامَ مُنْتَهٰی رِضَایَ وَاجْعَلِ
الْبِرَّ اَكْبَرَ اَخْلَاقِیْ وَالتَّقْوٰی زَادِیْ وَارْزُقْنِی الظَّفَرَ

بِالْخَيْرِ لِنَفْسِي وَاَصْلِحْ لِي دِيْنِيَ الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ
اَمْرِي وَبَارِكْ لِي فِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيْهَا بَلَاغِي
وَاَصْلِحْ لِي آخِرَتِيَ الَّتِي اِلَيْهَا مَعَادِي وَاجْعَلْ
دُنْيَايَ زِيَادَةً فِي كُلِّ خَيْرٍ وَاجْعَلْ اٰخِرَتِي عَافِيَةً
مِنْ كُلِّ شَرٍّ وَهَبْ لِيَ الْاِنَابَةَ اِلٰى دَارِ الْخُلُوْدِ وَالتَّجَافِي
عَنْ دَارِ الْغُرُوْرِ وَالْاِسْتِعْدَادَ لِلْمَوْتِ قَبْلَ اَنْ
يَنْزِلَ بِي اَللّٰهُمَّ لَا تَأْخُذْنِي بَغْتَةً وَلَا تَقْتُلْنِي
نُجَاْةً وَلَا تُعَجِّلْنِي عَنْ حَقٍّ وَلَا تَسْلُبْنِيْهِ وَعَافِنِي مِنْ
مُمَارَسَةِ الذُّنُوْبِ بِتَوْبَةِ النَّصُوْحِ وَمِنَ الْاَسْقَامِ
الدَّوِيَّةِ بِالْعَفْوِ وَالْعَافِيَةِ وَتَوَفَّ نَفْسِي اٰمِنَةً مُطْمَئِنَّةً
رَاضِيَةً بِمَا لَهَا مَرْضِيَّةً لَيْسَ عَلَيْهَا خَوْفٌ وَلَا حُزْنٌ
وَلَا جَزَعٌ وَلَا فَزَعٌ وَلَا وَجَلٌ وَلَا مَقْتٌ مِنْكَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ
الَّذِيْنَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنْكَ الْحُسْنٰى وَهُمْ عَنِ النَّارِ
مُبْعَدُوْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَ
مَنْ اَرَادَنِي بِحُسْنٍ فَاَعِنْهُ عَلَيْهِ وَيَسِّرْهُ لِي فَاِنِّي لِمَا اَنْزَلْتَ
اِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيْرٌ وَمَنْ اَرَادَنِي بِسُوْءٍ اَوْ حَسَدٍ اَوْ بَغْيٍ اَوْ
عَدَاوَةٍ اَوْ ظُلْمٍ فَاِنِّي اَدْرَأُ بِكَ فِي نَحْرِهٖ وَاَسْتَعِيْنُ

بِكَ عَلَيْهِ فَاكْفِنِيهِ بِمَا شِئْتَ وَاشْغَلْهُ عَنِّي بِمَا شِئْتَ
فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ
الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَمِنْ مَعَاوِيهِ وَاعْتِرَاضِهِ وَفَزَعِهِ
وَوَسْوَسَتِهِ اَللّٰهُمَّ فَلَا تَجْعَلْ لَهُ عَلَيَّ سُلْطَانًا وَلَا تَجْعَلْ لَهُ عَلَيَّ
سَبِيلًا وَلَا تَجْعَلْ لَهُ فِي مَالِي وَوَلَدِي شِرْكًا وَلَا نَصِيبًا وَبَاعِدْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ
كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ حَتَّى لَا يُفْسِدَ
شَيْئًا مِنْ طَاعَتِكَ عَلَيْنَا وَأَتِمَّ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ عِنْدَنَا
بِمَرْضَاتِكَ عَنَّا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا
رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا اما
نمازهای روز پنجشنبه سید بن طاوس در کتاب جمال الاسبوع
از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه وآله وسلم آورده که هر که بگذارد
در روز پنجشنبه دو رکعت نماز و بخواند در رکعت اول الحمد و یکصد مرتبه
قل هو الله احد و در رکعت دوم الحمد و دو صد مرتبه قل هو الله احد
بنا کند خدای تعالی از برای او هزار هزار شهر در بهشت فردوس
که هیچ چشمی چنان ندیده باشد و هیچ گوشی نشنیده باشد و در دلها مخلوقین خطور نکرده باشد
و خلق کند از برای او هفتاد هزار هزار فرشته در آن روز که محو
میکرده باشند از و گناهان را و می نوشته باشند از برای او حسنات را

وبلند می کرده باشند از برای او درجات را از ان روز تا یک سال
ونیز در کتاب مذکور از آنحضرت صلعم آورده که هر که بگذارد در روز
پنجشنبه دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب یک مرتبه
واذا جاء نصر الله پنج مرتبه وانا اعطیناک الکوثر پنج مرتبه و قرأت
کند در همین روز بعد از عصر قل هو الله احد چهل مرتبه و استغفار کند چهل مرتبه
عطا کند او را خدای تعالی در روز قیامت بعدد هر چه در بهشت و
دوزخ است ثوابها و عطا فرماید او را شهرے در بهشت و روزی
کند او را دو صد زوجه از حور العین و بنویسد از برای او بعدد هر
فرشته عبادت یک سال عطا فرماید او را بعدد هر آیه ثواب
هزار شهید **نماز** در روز پنجشنبه برائے طلب حاجت سید
ابن طاؤس رح در کتاب جمال الاسبوع از حضرت رسالت پناه صلعم
آورده که هر که بگذارد در روز پنجشنبه چهار رکعت نماز و بخواند در
رکعت اول الحمد یک مرتبه و یازده مرتبه قل هو الله احد و در رکعت
دوم الحمد یک مرتبه و بست و یک مرتبه قل هو الله احد و در رکعت
سوم الحمد یک مرتبه و سی و یک مرتبه قل هو الله و در رکعت چهارم الحمد
یک مرتبه و چهل و یک مرتبه قل هو الله احد و بعد هر دو رکعت سلام
بگوید و چون از نماز فارغ شود بخواند قل هو الله پنجاه و یک مرتبه و بگوید

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ پنجاه ویک مرتبه بعد ازان
سجده کند وبگوید در سجده یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ صد مرتبه و دعا کند هرچه
خواهد و فرمودند آنحضرت ص که هر که بگذارد این نماز را و بگوید آنچه گفته شد
اگر خواهد از خدا زوال کوهها هر آئینه زائل شوند یا نازل شدن
باران را هر آئینه نازل شود و نمی ماند حجابی درمیان او و درمیان خدا
و خدائے تعالی غضب می فرماید بر شخصی که بگذارد این نماز را و طلب
نه کند حاجتی را دعاء روز پنجشنبه از حضرت امام زین العابدین ع
که از ملحقات صحیفه کامله است بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِیْ اَذْهَبَ اللَّیْلَ مُظْلِمًا بِقُدْرَتِهٖ وَجَآءَ
بِالنَّهَارِ مُبْصِرًا بِرَحْمَتِهٖ وَكَسَانِیْ ضِیَآءَهٗ وَاٰتَانِیْ نِعْمَتَهٗ
اَللّٰهُمَّ فَكَمَآ اَبْقَیْتَنِیْ لَهٗ فَاَبْقِنِیْ لِاَمْثَالِهٖ صَلِّ عَلَی النَّبِیِّ مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِهٖ وَلَا تَفْجَعْنِیْ فِیْهِ وَفِیْ غَیْرِهٖ مِنَ اللَّیَالِیْ وَالْاَیَّامِ
بِارْتِكَابِ الْمَحَارِمِ وَاكْتِسَابِ الْمَاٰثِمِ وَارْزُقْنِیْ خَیْرَهٗ
وَخَیْرَ مَا فِیْهِ وَخَیْرَ مَا بَعْدَهٗ وَاصْرِفْ عَنِّیْ شَرَّهٗ وَ
شَرَّ مَا فِیْهِ وَشَرَّ مَا بَعْدَهٗ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ بِذِمَّةِ الْاِسْلَامِ
اَتَوَسَّلُ اِلَیْكَ وَبِحُرْمَةِ الْقُرْاٰنِ اَعْتَمِدُ عَلَیْكَ وَبِمُحَمَّدِ
نِ الْمُصْطَفٰی صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ اَسْتَشْفِعُ لَدَیْكَ

فَاعْرِفِ اللّٰهُمَّ ذِمَّتِيَ الَّتِي رَجَوْتُ بِهَا قَضَاءَ حَاجَتِي يَا
اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اقْضِ لِي فِي الْخَمِيسِ خَمْسًا لَا يَتَّسِعُ
لَهَا اِلَّا كَرَمُكَ وَلَا يُطِيقُهَا اِلَّا نِعَمُكَ سَلَامَةً اَقْوٰى بِهَا
عَلٰى طَاعَتِكَ وَعِبَادَةً اَسْتَحِقُّ بِهَا جَزِيلَ مَثُوبَتِكَ وَسَعَةً
فِي الْحَالِ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلَالِ وَاَنْ تُؤْمِنَنِي فِي مَوَاقِفِ
الْخَوْفِ بِاَمْنِكَ وَتَجْعَلَنِي مِنْ طَوَارِقِ الْهُمُومِ وَالْغُمُومِ
فِي حِصْنِكَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ
تَوَسُّلِي بِهِ شَافِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ نَافِعًا اِنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ **دعاء** حضرت فاطمہ زہرا صلوات اللہ وسلامہ
علیہا وعلی ابیہا وبعلہا وبنیہا در روز پنجشنبہ بروایت کفعمی در بلد الامین
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ الْهُدٰى وَالتُّقٰى وَالْعَفَافَ وَالْغِنٰى
وَالْعَمَلَ بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ
قُوَّتِكَ لِضَعْفِنَا وَمِنْ غِنَاكَ لِفَقْرِنَا وَفَاقَتِنَا وَمِنْ حِلْمِكَ
وَعِلْمِكَ لِجَهْلِنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ وَّاَعِنَّا عَلٰى
شُكْرِكَ وَذِكْرِكَ وَطَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ بِرَحْمَتِكَ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **تسبیح** روز پنجشنبہ بروایت شیخ وابن
باقی وکفعمی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ

اِلَّا اَنْتَ الْوَاسِعُ الَّذِىْ لَا يَضِيْقُ الْبَصِيْرُ الَّذِىْ لَا يُضِلُّ
النُّوْرُ الَّذِىْ لَا يُخْمَدُ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْحَيُّ
الْقَيُّوْمُ الَّذِىْ لَا يَمُوْتُ الْقَيُّوْمُ الَّذِىْ لَا يَهِنُ الصَّمَدُ
الَّذِىْ لَا يُطْعَمُ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مَا اَعْظَمَ شَانَكَ
وَاَعَزَّ سُلْطَانَكَ وَاَعْلٰى مَكَانَكَ وَاَشْمَخَ
مُلْكَكَ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مَا اَبَرَّكَ وَاَرْحَمَكَ
وَاَحْلَمَكَ وَاَعْظَمَكَ وَاَعْلَمَكَ وَاَسْمَحَكَ وَاَجَلَّكَ وَاَكْرَمَكَ
وَاَعَزَّكَ وَاَعْلَاكَ وَاَقْوَاكَ وَاَسْمَعَكَ وَاَبْصَرَكَ
سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مَا اَكْرَمَ عَفْوَكَ وَاَعْظَمَ
تَجَاوُزَكَ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مَا اَوْسَعَ رَحْمَتَكَ
وَاَكْثَرَ فَضْلَكَ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مَا اَنْعَمَ
اٰلَاءَكَ وَاَسْبَغَ نَعْمَاءَكَ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مَا
اَفْضَلَ ثَوَابَكَ وَاَجْزَلَ عَطَاءَكَ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ مَا اَوْسَعَ حُجَّتَكَ وَاَوْضَحَ بُرْهَانَكَ سُبْحَانَكَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مَا اَشَدَّ اَخْذَكَ وَاَوْجَعَ عِقَابَكَ
سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مَا اَشَدَّ مَكْرَكَ وَاَمْتَنَ كَيْدَكَ سُبْحَانَكَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ تُسَبِّحُ لَكَ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرَضُوْنَ

السَّبْعِ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْقَرِيْبُ فِيْ عُلُوِّكَ
الْمُتَعَالِ فِيْ دُنُوِّكَ الْمُتَدَانِ دُوْنَ كُلِّ شَيْءٍ
مِنْ خَلْقِكَ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْقَرِيْبُ قَبْلَ
كُلِّ شَيْءٍ وَالدَّائِمُ مَعَ كُلِّ شَيْءٍ وَالْبَاقِيْ بَعْدَ فَنَاءِ
كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ تَصَاغَرَ كُلُّ شَيْءٍ
لِجَبَرُوْتِكَ وَانْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِسُلْطَانِكَ وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ
لِعِزَّتِكَ وَخَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِكَ وَاسْتَسْلَمَ كُلُّ
شَيْءٍ لِقُدْرَتِكَ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ تَلَّتَا الْمُلُوْكُ
لِعَظَمَتِكَ وَقَهَرْتَ الْجَبَابِرَةَ بِقُدْرَتِكَ وَذَلَّتِ الْعُظَمَاءُ
بِعِزَّتِكَ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ تَسْبِيْحًا يَفْضُلُ عَلٰى
تَسْبِيْحِ الْمُسَبِّحِيْنَ كُلِّهِمْ مِنْ اَوَّلِ الدَّهْرِ اِلٰى اٰخِرِهٖ
وَمِلْأَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِيْنَ وَمِلْأَ مَا خَلَقْتَ وَمِلْأَ
مَا قَدَّرْتَ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ تُسَبِّحُ لَكَ السَّمٰوٰتُ
بِاَقْطَارِهَا وَالشَّمْسُ فِيْ مَجَارِيْهَا وَالْقَمَرُ فِيْ مَنَازِلِهٖ
وَالنُّجُوْمُ فِيْ سَيْرَانِهَا وَالْفَلَكُ فِيْ مَعَارِجِهٖ سُبْحَانَكَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يُسَبِّحُ لَكَ النَّهَارُ بِضَوْئِهٖ وَاللَّيْلُ
بِدُجَاهُ وَالنُّوْرُ بِشُعَاعِهٖ وَالظُّلْمَةُ بِغُمُوْضِهَا سُبْحَانَكَ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يُسَبِّحُ لَكَ الرِّيَاحُ فِي مَهَبِّهَا وَالسَّحَابُ
بِاَمْطَارِهَا وَالْبَرْقُ بِاَخْطَافِهٖ وَالرَّعْدُ بِاَرْزَامِهٖ سُبْحَانَكَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يُسَبِّحُ لَكَ الْاَرْضُ بِاَقْوَاتِهَا وَالْجِبَالُ
بِاَطْوَادِهَا وَالْاَشْجَارُ بِاَوْرَاقِهَا وَالْمَرَاعِيْ فِيْ مَنَابِتِهَا
سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ
لَكَ عَدَدَ مَا سَبَّحَكَ مِنْ شَيْءٍ وَكَمَا تُحِبُّ يَا رَبِّ
اَنْ تُحْمَدَ وَكَمَا يَنْبَغِيْ لِعَظَمَتِكَ وَكِبْرِيَائِكَ
وَعِزِّكَ وَقُوَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ
مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ وَاٰلِهٖ اَجْمَعِيْنَ **عوذہ** روز
پنجشنبہ بروایت شیخ و ابن باقی و کفعمی و طب الائمہ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ
الرَّحِيْمِ اُعِيْذُ نَفْسِيْ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ مِنْ كُلِّ
شَيْطَانٍ مَارِدٍ وَقَائِمٍ وَقَاعِدٍ وَعَدُوٍّ وَحَاسِدٍ وَ
مُعَانِدٍ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهٖ
وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلٰى قُلُوْبِكُمْ
وَيُثَبِّتَ بِهِ الْاَقْدَامَ اُرْكُضْ بِرِجْلِكَ هٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ
وَشَرَابٌ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُوْرًا لِنُحْيِيَ بِهٖ بَلْدَةً مَيْتًا
وَنُسْقِيَهٗ مِمَّا خَلَقْنَا اَنْعَامًا وَاَنَاسِيَّ كَثِيْرًا اَلْاٰنَ خَفَّفَ

اللهُ عَنكُمْ ذٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ يُرِيدُ اللهُ
اَنْ يُّخَفِّفَ عَنكُمْ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللهُ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَلَا غَالِبَ اِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ
اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا زیارت
حضرت امام حسن عسکری بروایت سید بن طاؤس
در جمال الاسبوع آورده که این روز آنحضرت است می‌خواند
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ فِي خَالِصَتِهٖ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَارِثَ الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةَ
اللهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَعَلٰى اٰلِ بَيْتِكَ
الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ
بْنَ عَلِيٍّ اَنَا مَوْلًى لَكَ وَلِاٰلِ بَيْتِكَ وَهٰذَا يَوْمُكَ
وَهُوَ يَوْمُ الْخَمِيْسِ وَاَنَا ضَيْفُكَ فِيْهِ وَمُسْتَجِيْرٌ بِكَ
فِيْهِ فَاَحْسِنْ ضِيَافَتِيْ وَاِجَارَتِيْ بِحَقِّ اٰلِ بَيْتِكَ
الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ شیخ و سید بن طاؤس
و کفعمی قدس الله ارواحهم گفته اند که سنت است که در آخر روز
پنجشنبه این استغفار را بخواند اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِيْ لَا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ وَاَتُوْبُ اِلَيْهِ تَوْبَةَ عَبْدٍ خَاضِعٍ

مِسْكِيْنٍ مُسْتَكِيْنٍ لَا يَسْتَطِيْعُ لِنَفْسِهٖ صَرْفًا وَّلَا عَدْلًا
وَّلَا نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا وَّلَا مَوْتًا وَّلَا حَيٰوةً وَّلَا نُشُوْرًا وَّ
صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعِتْرَتِهِ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ
الْاَخْيَارِ الطَّيِّبِيْنَ الْاَبْرَارِ وَسَلَّمَ تَسْلِيْمًا
پس این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ يَا خَالِقَ نُوْرِ النَّبِيِّيْنَ وَمُوْزِعَ
قُلُوْبِ الْعَالَمِيْنَ وَدَيَّانَ حَقَائِقِ يَوْمِ الدِّيْنِ وَ
الْمَالِكَ لِحُكْمِ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ وَالْمُسَبِّحِيْنَ
وَالْعَالِمَ بِكُلِّ تَكْوِيْنٍ اَشْهَدُ بِعِزَّتِكَ فِي الْاَرْضِ وَ
السَّمَاءِ وَحِجَابِكَ الْمَنِيْعِ عَلٰى اَهْلِ الطُّغْيَانِ يَا
خَالِقَ رُوْحِيْ وَمُقَدِّرَ قُوْتِيْ وَالْعَالِمَ بِسِرِّيْ وَجَهْرِيْ
لَكَ سُجُوْدِيْ وَعُبُوْدِيَّتِيْ وَلِعَدُوِّكَ عُنُوْدِيْ يَا
مَعْبُوْدِيْ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْكَ
اُنِيْبُ وَاَنْتَ حَسْبِيْ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ و گفته اند که مستحب
است که در روز پنجشنبه سورهٔ مائده بخواند سید
بن طاؤس در جمال الاسبوع آورده که مستحب است
در روز پنجشنبه خواندن سورهٔ بنی اسرائیل و کهف و سوره

دعای روز پنجشنبه در دل اندیشند

بلمس و سجده و لقمان و ص و حم سجده و دخان و واقعه و
کفعمی ره در مصباح از حضرت امام جعفر صادق ع آورده
که هر که بخواند سوره مائده را در هر روز پنجشنبه آمیخته نشود ایمان
او بظلم و شرک نمی آرد هرگز و هزار مرتبه سوره قل هو الله احد و
هزار مرتبه بر محمد صلوات و آل محمد بفرستد و بگوید اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَ
اَهْلِكْ عَدُوَّهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَ الْاِنْسِ مِنَ الْاَوَّلِيْنَ
وَ الْاٰخِرِيْنَ و هر که حاجتی داشته باشد در بامداد روز پنجشنبه
و شنبه متوجه آن حاجت شود که حضرت رسول خدا ص دعا فرموده
است که خدا برکت دهد در بامداد رفتن برای حاجت در
روز پنجشنبه و شنبه و سنت است که در نماز صبح روز
پنجشنبه و دوشنبه در رکعت اولی سوره هل اتی و در دوم
سوره قل هو الله احد بخوانند و گفته اند که مستحب است صاحب
علم درین روز زیارت قبور شهدا و مومنان درین روز
و مکروه است از مکه و مدینه و سایر مشاهد مشرفه روز پنجشنبه
سفر کردن تا جمعه را نگذرانند و کفعمی ره از حضرت امام
محمد باقر ع روایت کرده که هر که در روز دوشنبه و پنجشنبه بزیارت

سورهٔ انا انزلناه بخواند خدا از ان سوره ملکے خلق فرماید که آنرا نورے گویند دستش از هفت آسمان و هفت زمین بزرگ تر باشد و در موضع هر ذرهٔ از بدنش خدا موئے خلق فرماید و در هر موئے هزار زبان بیافریند و بهر زبانے بقوت جمیع جنیان و آدمیان سخن گوید و استغفار کند برائے خوانندهٔ این سوره و حق تعالے آن استغفار را دو هزار هزار برابر مضاعف گرداند و ثواب همه را با و عطا فرماید

فصل هفتم در بیان اعمال شب جمعه و روز آن +

مجلسی رح آورده که روز جمعه را عرب اعروبه میگویند و عجم آدینه و این روز متعلق است بزهره و درین روز آفتاب و مهتاب و ستارها آفریده شد و بروایتے آفرینش آسمانها و زمین ها درین روز تمام شده و بروایتے درین روز حضرت آدم مخلوق گردیده و این روز عید مسلمانان است و از ایام هفته روز جمعه کوتاه تر است و در شب آن و روزش ارواح کفار را عذاب نمیکنند بتفضل الٰهی و ببرکت این روز بروایتے تخفیف میدهند عذاب ایشان را و هر مومن و مومنه که در شب و روز آن بمیرد شهید مرده است و آمرزیده است و مبارک ترین روزها است و بهترین عیدها و سنت است (یعنے ثواب شهید دارد ۱۲) درین روز بحمام رفتن و سر تراشیدن و ناخن گرفتن و شارب

چیدن و پیش از زوال جمعه سفر کردن خوب نیست و بعد از نماز
مبارک است و در شهرے که نماز جمعه کنند واجب است که بنماز
جمعه حاضر شوند و البته ترک نکنند و با وقار و سکینه روانه مسجد شوند
و بهترین لباسهاے خود را بپوشند و بوے خوش بکار برند و متوجه
کارے نشوند مگر بامور خانه و تدارک مسجد رفتن و باید که میوه
تازه و گوشت بخانه برند و بعد از نماز عصر هزار مرتبه صلوات بر محمد
و آل محمد بفرستد و اگر مطلق در روز جمعه هزار نوبت صلوات بفرستد
خوب است و در عصر جمعه دعاے عشرات و در ساعت آخر روز
دعاے سمات را بخواند و چهار رکعت نافله زیاده بر نافله ظهر
بگذارد و بیع و شرا کردن در وقت ظهر جمعه مکروه است و بعضے
حرام میدانند و حجامت کردن در بعض احادیث وارد شده
که نباید کرد زیرا که درین روز ساعتے هست که اگر دران ساعت
حجامت واقع شود هلاک می شود و بروایتے پیش از زوال نهی
شده و در چند حدیث دیگر وارد شده است که قصور ندارد مطلقا
و در حدیث معتبر از حضرت موسی بن جعفر صلوات الله علیهما منقول
است که هرگاه در شب یا در روز بیاد تی در خون خود بیابی آیة الکرسی
بخوان و حجامت بکن و حضرت رسالت صم چون هوا سرد می شد از

بیرون باندرون نقل می فرمودند وحجامت در روز جمعہ می کردند ودر
بعضے از روایات وارد شدہ است کہ نورہ کشیدن در روز جمعہ مورث
پیسی است ودر چند روایات تجویز واقع شدہ بلکہ بعضے از روایات
دلالت بر استحباب می کند ودر روایات معتبرہ وارد شدہ کہ روز
جمعہ روز خواستگاری نکاح کردن است ومستحب است موئے سر وریش را
شانہ کردن وتصدق کردن ونماز گذاردن وصلۂ رحم واحسان
نمودن بخویشان وبرادران وسر را بخطمی وسدر شستن وخضاب
نمودن وبرائے سائر کارہا مبارک است وملا محسن کاشانی
رحمہ اللہ در تقویم المحسنین آوردہ کہ روایت شدہ کہ ہر کہ سفر کند
در روز جمعہ قبل نماز ندامی کند فرشتہ کہ باز نگرداند خدائے عز وجل
او را و نیز در کتاب مذکور آوردہ کہ ناخن چیدن در روز جمعہ
باعث طول عمر وزیادتی مال می شود محمد بن بابویہ
از جناب رسول خدا در خصال آوردہ کہ ہر کہ بگیرد ناخن
خود را در روز جمعہ برمی آرد خدائے تعالے از سر انگشتان او
درد را و داخل مے کند شفا را و نیز در کتاب مذکور از حضرت
امام جعفر صادق ؑ آوردہ کہ ہر کہ در روز جمعہ ناخن بگیرد ریش کردن
بن ناخنہا از وبرطرف شود و نیز کلینی رہ در کتاب کافی

از حضرت امام محمد باقرؑ آوردہ کہ ہر کہ بگیرد ناخن و شارب خود را در
ہر روز جمعہ و بگوید در محل گرفتن بِسْمِ اللّٰہِ وَ بِاللّٰہِ وَ عَلٰی سُنَّۃِ
مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ نیفتد از و ناخن و موئے مگر آنکہ بنویسد
خدائے تعالےٰ از برائے او بعدد ہر یک ازان ثواب آزاد
کردن بندہ و بیمار نشود مگر بہ بیمارے کہ دران بمیرد علامہ
مجلسی رح در ربیع الاسابیع در فضیلت شب جمعہ و روز جمعہ آوردہ
کہ حق تعالےٰ می فرماید وَشَاهِدٍ وَّمَشْهُوْدٍ یعنے بسوگند
یاد می کنم بحق شاہد و مشہود و در احادیث معتبرہ وارد شدہ است
کہ شاہد روز جمعہ است کہ گواہے میدہد برائے ہر کہ اعمال
خیر دران کند و مشہود روز عرفہ کہ مردم در عرفات دران روز
حاضر میشوند و در احادیث معتبرہ از حضرت امام جعفر صادقؑ
منقول است کہ ہر کہ بمیرد از مومنان مابین زوال روز پنجشنبہ
تا زوال روز جمعہ خدائے تعالےٰ پناہ دہد او را از فشار قبر و بسند
معتبر از حضرت امام رضاؑ منقول است کہ حق تعالےٰ ملکے
می فرستد باسمان اول در ہر شب در ثلث آخر شب و در شب جمعہ
در اول شب تا آخر کہ از جانب خدای عزوجل ندا میکند کہ آیا توبہ کنندہ ہست
کہ توبہ او را قبول کنم آیا استغفار کنندہ است کہ گناہان او را

بیامرزم آیا حاجتمندے است کہ حاجت اورا بیاورم اسے طلب
کنندۂ خیر بیا بسوی ما واسے طلب کنندۂ شر دست کوتاہ کن پس
پیوستہ ملک از جناب رب اعلیٰ این ندا مے کند تا طلوع صبح
پس بر می گردد بمحل خود از ملکوت آسمان و تسنبد حسن کالصحیح از
حضرت صادق ؑ مروی است کہ خداے تعالے را در بہشت
در ہر روز جمعہ کرامتے ہست نسبت بہ بندگان مومن چون روز جمعہ
می شود حق تعالے را ملکے می فرستد بسوئے بندۂ مومن
با دو حلہ چون بہ در بہشت او میرسد می گوید کہ رخصت بطلبید از
مومن کہ برو داخل شوم چون خدمہ بنزد مومن مے آیند رخصت
می طلبند ملک بنزد مومن می آید و دو حلہ از جانب پروردگار
می آورد مومن یکے را برکمر مے بندد و دیگرے را بردوش مے افگند
و بجانب محل مناجات الٰہی روان می شود و بر ہر چیزے کہ میگذرد
نور خلعت پروردگار آنرا روشن میکند و چون بموعد مناجات
می رسد و انوار عظمت ذوالجلال برایشان می تابد ہمگی بسجدہ
می افتند پس ندا از جانب حق تعالےٰ بایشان میرسد کہ سر بردارید
کہ امروز روز عبادت و سجدہ کردن نیست مشقت و تعب را
از شما برداشتہ ام پس مومنان میگویند پروردگارا چہ چیز بہتر میباشد

ازانچہ باعطا فرمودہ بہشت را با این نعمتہائے فراوان ورحمتہائے بے پایان حق تعالےٰ ندا فرماید ایشان راکہ نعمتہائے شمار اعتقاد برابر مضاعف گردانیدم پس مومن در ہر جمعہ برمیگردد باعتقاد برابر انچہ پیشتر داشتہ است نیست تفسیر آیۂ کریمہ وَلَدَيْنَا مَزِيدًا یعنے نزد ماست زیادتی کرامتہا ورحمتہا ور روز مزید روز جمعہ است شبش بسیار نورانی است وروزش بسیار روشن است پس بسیار بگوئید سُبْحَانَ اللهِ وَاللهُ اَكْبَرُ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وبسیار صلوات بفرستید بر محمدؐ وآل محمدؐ واز حضرت رسالت پناہ منقول است کہ روز جمعہ بہترین روز ہاست وبزرگتر است نزد خدا از عید اضحیٰ وعید فطر ودر آن پنج خصلت ہست اول آنکہ حضرت باری تعالےٰ در آن روز آدمؑ را خلق فرمودہ است دوم آنکہ حضرت آدمؑ دران روز بزمین آمدہ سوم آنکہ آدمؑ دران روز از دنیا رفتہ چہارم آنکہ در روز جمعہ ساعتے ہست کہ ہر بندہ کہ دران ساعت از خدائے تعالےٰ حاجتے سوال کند البتہ عطا می فرماید مگر آنکہ حرام باشد پنجم آنکہ ہر ملک مقرب وآسمان وزمین وبادہا وکوہہا ودریا وصحرا می ترسند ازان کہ قیامت دران روز قائم

شود و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق ع منقول است که شنبه
روز من است و یکشنبه روز شیعیان ماست و دوشنبه برائے
دشمنان ماست و سه‌شنبه از بنی امیہ است و چہارشنبہ
روز خوردن دوا است و پنجشنبہ روز برآوردن حاجتہا و روز
جمعہ روز پاکیزگی و خوشبوئے است و عید مسلمانان است
و بہتر است از عید ماہ رمضان و عید قربان و روز غدیر بہترین
عیدہا است و آن روز جمعہ بودہ و عید غدیر در تاریخ ہیجدہم
ماہ ذیحجہ واقع شدہ و قائم آل محمد ع در روز جمعہ ظہور مے فرماید و
قیامت در روز جمعہ قائم می شود و ہیچ عملی در روز جمعہ بہتر نیست
از صلوات فرستادن بر محمد و آل محمد و از حضرت رسول خدا ص
منقول است کہ شب جمعہ و روز جمعہ بیست و چہار ساعت است
در ہر ساعت حق تعالے ششصد ہزار کس را از آتش جہنم آزاد
می فرماید و بسند معتبر از حضرت فاطمہ صلوات اللہ و سلامہ علیہا
منقول است کہ حضرت رسول خدا ص فرمود کہ در روز جمعہ ساعتی
ہست کہ دعائے مسلمانی [illegible] آن [illegible] مستجاب [illegible] آنکہ
خدا باو عطا می فرماید [illegible] گفتم کدام ساعت است فرمود وقتیکہ
نصف قرص آفتاب [illegible] باشد [illegible] فاطمہ علیہا [illegible]

غلام خود را می فرستاد در آخر روز جمعه و می فرمود که چون نصف قرص
آفتاب غروب کند مرا خبر کن تا دعا کنم و از حضرت امام بحق ناطق جناب
امام جعفر صادق علیہ السلام منقول است کہ حوریان بہشت را
در روز جمعه خبر میدہند کہ روز جمعه است پس مشرف می شوند بر اہل
دنیا و میگویند کجا یند آنہا کہ امروز ما را با عمال صالحه و دعا خواستگاری
نمایند از حق تعالے و بسند صحیح از حضرت امام محمد باقرؑ مروی است
کہ شب جمعه شبے است منور و روشن و روز جمعه روزی است
بسیار روشن و شب جمعه شبے است کہ آزاد شدن مردم از آتش
جہنم دران شب زیاده از روز جمعه باشد پس ہر کہ در روز جمعه بمیرد
و حق اہل بیت علیہم السلام را شناسد یعنے شیعه باشد و اعتقاد
با مامت ایشان داشته باشد حق تعالے برارت بیزاری از آتش
جہنم و بیزاری از عذاب قبر برائے ایشان بنویسد و اگر در شب جمعه
بمیرد از آتش جہنم آزاد گردد و بسند ہائے معتبر از حضرت امام محمد باقرؑ
منقول است کہ آفتاب طالع نگردیده است در روزے بہتر از
روز جمعه و چون مرغان در روز جمعه بیک دیگر بر میخورند سلام میکنند
و می گویند امروز روز شالیته است و بسند صحیح از ان حضرت منقول است
کہ چون روز جمعه می شود نازل میشوند ملائکہ مقربان بالوحہائے

نقرہ و قلمہاے طلا در مسجدہا می نشینند بر کرسیہاے نور و می نویسند
نامہاے مردم بترتیب آمدن بمسجد اول و دوم ہمچنین تا آنکہ پیش از
نماز از مسجد بیرون رود یا از خانہ بدر آید و داخل مسجد شود پس نامہا
و دفترہاے خود را می پیچند و این ملائکہ در ہیچ روز بزیر نمی آیند مگر
در روز جمعہ و در حدیث صحیح از حضرت صادق مروی است کہ حق تعالی
از ہر نوع فردے را برگزیدہ است و از روزہا جمعہ را اختیار کردہ
و فرمود کہ حضرت رسول دوست میداشتند کہ چون در زمستان
براے خوابیدن بدرون خانہ رود و در تابستان از خانہ بیرون
آید در شب جمعہ باشد در روایت دیگر در تابستان کہ در خانہ
بیرون می آید براے خوابیدن در روز پنجشنبہ بیرون می آمد
و در زمستان کہ داخل میشد در روز جمعہ داخل میشد و در کتاب
عروس از حضرت امام محمد باقر منقول است کہ رسول خدا
فرمود کہ جبرئیل آئینہ براے من آوردہ و در میانش نکتہ سیاہی
بود گفتم اے جبرئیل این آئینہ چیست گفت روز جمعہ است
گفتم جمعہ چیست گفت شمارا در آن خیر بسیار ہست گفتم خیر
بسیار چیست گفت عیدے است براے تو و براے امت
تو بعد از تو گفتم دیگر چہ خیر براے ما در ان ہست گفت در ان

روز ساعتے ہست کہ ہر مسلمان کہ دران ساعت حاجتے بطلبد
روا شدنے نباشد البتہ روا میشود واگر در دنیا مصلحت نباشد
در آخرت خدا بہتر از ان حاجت را باد عوض میدہد و اگر
از بلائے پناہ بر دحق تعالے از بلاے بدتر از ان در
آخرت اور انجات دہد و در حدیث صحیح از حضرت صادق ع
منقول است کہ دو ساعت است در روز جمعہ کہ در انہا
دعا مستجاب است یکے میان فارغ شدن پیش نماز از خطبہ تا وقتیکہ
صفہا نماز برخیزند و ساعت دیگر آخر روز تا غروب آفتاب و در
حدیث صحیح از حضرت صادق ع منقول است کہ ساعت استجابت
وقتے است کہ امام نماز بیرون می آید یعنے اول پیشین و بروایتے
بعد از اذان نماز جمعہ و بروایتے دیگر از وقتیکہ پیش نماز از منبر
بزیر آید تا آنکہ بجاے خود بایستد و بروایت دیگر از وقتیکہ امام از
منبر بزیر مے آید تا آنکہ یک قدم از سایہ زوال برود مترجم
گوید کہ در پنہان کردن ساعت استجابت حکمتہا بسیار است
مانند پنہان کردن شب قدر و اسم اعظم و مومن کامل و از جملہ
آن حکمتہا آنکہ در ہمہ این ساعات دعا کنند دیگر آنکہ مبادا نفوس
شریرہ در آن ساعت دعاے بدے بکنند و اگر یقین دانند البتہ

البته مستجاب باید بشود و بسند معتبر از حضرت امام رضاء منقول است
که حضرت رسول صلعم فرمود که روز جمعه سید و بزرگ روزها است
که حق تعالی در آن روز ثواب حسنات را مضاعف سیئها
وگناهان را محو مینماید و درجات را بلند میگرداند و دعوات را
مستجاب میگرداند و شدتها و غمهارا ازائل میگرداند و حاجتهای
بزرگ را بر می آورد و روز مزید است که حق تعالی رحمتهای
خود را نسبت به بندگان زیاده میگرداند و جماعت بسیار را از
آتش جهنم ازادمی سازد و اگر در روز جمعه یا شب آن بمیرد ثواب
شهیدان دارد و در قیامت ایمن از عذاب الهی مبعوث
میگردد و هر که استخفاف بحرمت جمعه نماید و حق اورا ضایع
گرداند که نماز جمعه بجا نیاورد یا محرمات الهی را در آن بعمل آورد
برخدا لازم است که اورا باتش جهنم بسوزاند مگر آنکه توبه کند
و در حدیث معتبر از حضرت صادق ع روایت شده است که
جمعه را حقی و حرمتی عظیم است پس زنهار که ضایع نگردانی
حق و حرمت آنرا و تقصیر مکن در چیزی از عبادات حق تعالی
در آن روز و تقرب جو بسوی خدا بعملهای شایسته و ترک نما
جمیع محرمات خدا را زیرا که خدا ثواب طاعات را مضاعف میگرداند

وعقوبت گناہان را محو مینماید و درجات مومنان را در دنیا و عقبےٰ
بلند میگرداند و شبش در فضیلت مانند روز است و اگر توانی که
شب جمعه را زنده داری بنماز و دعا تا صبح بکن بدرستیکه خداوند عالم
در شب جمعه ملائکه را برائے مزید کرامت مومنان بآسمان اول
می فرستد که حسنات ایشان را زیاده گردانند و گناہان ایشان را
محو کنند و حق تعالےٰ واسع العطا و کریم است و از حضرت امام
محمد باقرؑ پرسیدند که بچه سبب این روز را جمعه نامیدند فرمود که
برائے آنکه خدا درین روز ارواح جمیع خلائق را جمع کرد که پیمان
ولایت و محبت محمدؐ و وصی او علی ابن ابی طالبؑ را از ایشان
بگیرد و بسند صحیح منقول است که حضرت صادقؑ فرمود که حق تعالیٰ
فضیلت و زیادتی داده است جمعه را بر روزہائے دیگر و بدرستیکه
بہشتها را زینت میدہند و آراسته میگردانند در روز جمعه برائے آنها
که بنماز جمعه حاضر میشوند و بدرستیکه پیشی خواہند گرفت بسوئے
بہشت بقدر آنچه در دنیا پیشی گرفته اند بسوئے نماز جمعه و بدرستیکه
در روز جمعه درہائے آسمان کشوده میشود برائے بالا رفتن اعمال
بندگان خدا و از حضرت امام باقرؑ منقول است که پرسیدند از تفسیر
قول خدا که می فرماید فَاسْعَوْا اِلٰی ذِکْرِ اللّٰهِ حضرت گفت یعنی عمل

کنید و تعجیل نمائید بدرستیکه روز جمعه تنگ است بر مسلمانان بسبب
بسیاری اعمال آن و بقدر آنچه تنگ شده است بر ایشان ثواب
اعمال ایشان را زیاده کرده است و ثواب و گناه هر دو در روز
جمعه مضاعف است پس حضرت فرمود که اصحاب پیغمبر تهیهٔ جمعه
و مستحبات آنرا در روز پنجشنبه میکردند برای تنگی روز جمعه بر مسلمانان
و در بعضی از روایات وارد شده است که تنگی روز جمعه برای
آنست که هر روز در هنگام زوال ارواح کافران را در زیر قرص
آفتاب عذاب میکنند و در روز جمعه برای فضیلت آن عذاب
نمیکنند و در حلّ این حدیث وجوه بسیار است خوفاً للتطویل
درین مقام ایراد ننمودیم و در حدیث معتبر از حضرت صادقؑ
منقول است که گاه هست که مومن دعا میکند برای
حاجت و حق تعالی قضای حاجت او را تاخیر میکند تا آنکه در
روز جمعه حاجت او را بر آورد و برای فضیلت جمعه مضاعف گرداند
و فرمود که چون برادران یوسف از حضرت یعقوبؑ استدعای طلب
آمرزش گناه خود کردند گفت سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَکُمْ
رَبِّیْ یعنی بعد ازین استغفار خواهم کرد برای شما از پروردگار خود
حضرت فرمود که تاخیر کرد که در سحر شب جمعه دعا کند تا مستجاب شود

وبسند معتبر از حضرت رسالتؐ مروی است که چون روز جمعه میشود مرغان هوا و وحشیان صحرا و درندگان بیکدیگر را ندا میکنند که سلام علیکم این روز شایسته است وبسند معتبر از حضرت صادقؑ منقول است که هر که روز جمعه را دریابد باید که بکارے بغیر از عبادت مشغول نگردد زیرا که در آن روز خدا گناهان را می آمرزد ورحمت خود را بر ایشان نازل میگرداند **وایضًا** منقول است که شخصے از حضرت باقرؑ پرسید که چرا جمعه را جمعه می نامند فرمود که می خواهی تاویل بزرگش را بگویم گفت فدایے تو شوم حضرت فرمود زیرا که حق تعالے درین روز جمیع پیشینیان و آیندگان را وجمیع خلایق را از جن و انس و آسمانها و زمینها و دریاها و صحراہا و بہشت و دوزخ و ہر چہ خدا آفریدہ است در روز میثاق یعنی در روز الست جمع کرد و پیمان گرفت از ایشان برائے خود بپروردگاری وبرائے محمد صلے اللہ علیہ وآلہ بپیغمبرے وبرائے علیؑ بولایت و امامت پس این روز را روز جمعه نامید برائے آنکه درین روز جمیع خلائق اولین و آخرین را برائے پیمان گرفتن جمع کرد وکتاب عروس از حضرت امیر المؤمنینؑ روایت کرده است که روزے باحضرت رسولؐ بودیم ناگاه مردے آمد و گفت یا رسول اللہ

پدر و مادرم فدائے تو باد مرا خبر دہ کہ چرا روز ہائے ہفتہ باین نامہا کہ مشہور است مسمی ساختہ اند فرمود کہ یکشنبہ را یوم الاحد می نامند برائے آنکہ اول خلق عالم است و اول روزی است کہ خدا آفریدہ است و دوشنبہ را یوم الاثنین می نامند برائے آنکہ روز دوم خلق دنیا است و درین روز سن از دنیا خواہم رفت و سہ شنبہ را یوم الثلثا مے نامند برائے آنکہ روز سوم خلق دنیا است و درین روز حق تعالے توبہ آدم م قبول کرد او را راضی شد و او را برائے پیغمبرے اختیار کرد و چہارشنبہ را یوم الاربعا می نامند برائے آنکہ روز چہارم خلق دنیا است و روز نحسے است کہ نحوست آن مستمر او باد صرصر عذاب قوم ہود را درین روز خدا آفرید و پنجشنبہ را یوم الخمیس نامید برائے آنکہ روز پنجم آفریدن دنیا است شبش آنس دہند و روزش موافق است و دران روز حضرت ادریس ع بآسمان رفت و ابلیس لعین درین روز ملعون شد و از آسمان بزمین آمد و چون آن مرد جمعہ را پرسید حضرت رسالت پناہ م گریست و فرمود کہ از روز جمعہ پرسیدے ملائکہ آنرا یوم المزید می نامند و حق تعالے آدم ع را درین روز آفرید و درین روز روح در آدم ع دمید و درین روز آدم ع را در بہشت ساکن گردانید و درین روز ملائکہ را بسجدہ آدم ع امر فرمود و درین

روز حوا را برائے آدمؑ خلق کرد و درین روز آتش برائے ابراہیمؑ سرد گردانید و درین روز دعائے یعقوبؑ را مستجاب گردانید و درین روز گناہ ترک اولائے آدمؑ را بخشید و درین روز بلائے ایوبؑ را بعافیت مبدل گردانید و درین روز فدائے ابراہیمؑ را برائے ذبح اسمعیلؑ قبول نمود و درین روز خلق عالم تمام شد و درین روز قیامت برپا خواہد شد و از حضرت امام موسیٰ کاظمؑ روایت کردہ است کہ حق تعالےٰ پیغمبران و اوصیائے ایشان را در روز جمعہ خلق کرد و پیمان مارا درین روز از ایشان گرفت و از حضرت صادقؑ روایت کردہ است کہ چون شب جمعہ می آید ماہیان دریا سر از آب بیرون می آورند و وحشیان صحرا گردن میکشند و حق تعالےٰ را ندا می کنند کہ پروردگارا مارا عذاب مکن بگناہان آدمیان **وایضاً** از حضرت امام جعفر صادقؑ روایت کردہ است کہ خداوند کریم در ہر شب جمعہ گروہے بسیار از آتش جہنم آزاد میفرماید پس در شب و روز جمعہ خود را باعمال صالحہ در معرض رحمت الٰہی بدر آورید و ہر کہ در شب جمعہ یا روز جمعہ بمیرد خدا او را از عذاب قبر امان دہد و مہر شہادت برو بزند و از فشار قبر نجات یابد و با شہیدان محشور گردد پس میگویند کہ او چنین گناہ میگرد و مردہ بود **وایضاً** از حضرت

امام محمد باقر روایت کرده است کہ حق تعالےٰ امر می فرماید ملکے را کہ
در ہر شب جمعہ از بالاے عرش ندا می کند از اول تا آخر شب از جانب
رب اعلیٰ آیا بندۂ مؤمنے ہست کہ پیش از طلوع صبح براے آخرت
و دنیاے خود مرا بخواند تا من دعاے او را مستجاب کنم آیا بندۂ
مؤمنے ہست کہ پیش از طلوع صبح از گناہ خود توبہ کند پس توبہ
او را قبول کنم آیا بندۂ مؤمنے ہست کہ من روزے بر او تنگ
کردہ باشم و از من سوال کند کہ روزی او را کشادہ گردانم آیا بندۂ
مؤمنے بیمارے ہست کہ از من سوال کند پیش از طلوع صبح کہ او را
شفا دہم یا او را عافیت کرامت کنم آیا بندۂ مؤمنے غمگینے محبوسے
ہست کہ پیش از طلوع صبح از من سوال کند کہ او را از زندان رہا
کنم و غمش را فرج دہم پس دعایش را مستجاب کنم آیا بندۂ مؤمنی مظلومی
ہست کہ از من سوال کند پیش از صبح براے رفع ستم ظالمان تا من
از براے او انتقام بکشم و حقش را باو بگردانم و پیوستہ این ندا را
می کند تا طلوع صبح **ایضاً** از حضرت امیر المومنین علیہ السلام منقول
است کہ حق تعالےٰ جمعہ را از ہمہ روزہا برگزیدہ و روزش را عید
گردانیدہ و شبش را مثل روزش گردانیدہ و از جملہ فضیلت روز جمعہ
آنست کہ ہر حاجت کہ دران روز از خدا سوال کنند بر آوردہ

نمی شود و اگر جماعتی مستحق عذاب بشوند چون شب جمعه یا روز جمعه را دریابند
و دعا کنند خدای عز و جل آن عذاب را از ایشان می گرداند و امور
مقدره را حق تعالی در شب جمعه مبرم و محکم می گرداند پس شب جمعه
بهترین شبها است و روزش بهترین روزها است ایضاً از حضرت
امام جعفر صادق ع روایت کرده است که بپرهیزید از گناهان در شب
جمعه که عقوبت گناهان در آن شب مضاعف هست چنانچه ثواب
حسنات مضاعف هست و هر که معصیت خدا را در شب جمعه ترک
کند حق تعالی گناهان گذشته او را بیامرزد و هر که در شب جمعه
معصیتی را علانیه کند حق تعالی او را بجمیع عمرش عذاب فرماید و
عذاب این گناهان را بر و مضاعف گرداند و ایضاً بسند دیگر
از آن حضرت ع روایت کرده است که چون جمعه میشود اهل بهشت و اهل جهنم میدانند
که روز جمعه است زیرا که نعیم آنها و عذاب اینها مضاعف میگردد
و در حدیث دیگر فرمود که هرگاه خیر از صدقه و غیر آن که خواهی بکنی در روز
جمعه بکن تا ثوابش مضاعف گردد و از حضرت رسالت پناه منقول
است که قیامت در روز جمعه ما بین ظهر و عصر قائم میشود و نیز برسی
در کتاب خود از حضرت امام جعفر صادق ع روایت کرده است که چون
روز جمعه یا روز عید ماه رمضان یا روز عید قربان می شود حق تعالی

رضوان خادم بہشت امر می فرماید کہ ندا کند ارواح مومنان را کہ در غرفہائے
بہشت اند بدرستیکہ خدائے تعالےٰ شمارا مرخص گردانیدہ است کہ بروید
بزیارت اہل وعیال وخویشان ودوستان خود از اہل دنیا پس حق تعالےٰ
امر می فرماید رضوان را کہ برائے ہر روح ازان ارواح طیبہ ناقہ از ناقہائے
بہشت حاضر گرداند کہ بر آن ناقہ قبہ باشد از زبرجد سبز و پردہ اش
از یاقوت زرد باشد و بر ناقہ حلہا و برقعا از سندس و استبرق بہشت
بودہ باشد پس ارواح بر آن ناقہا سوار شوند حلہائے بہشتی در بر و تاجہائے
مروارید خوش آب بر سر و ازان تاجہا نورے ساطع باشد مانند نور
زہرہ کہ ہر کس از نزدیک بنظر در آورد نہ از دور پس در عرصہ بہشت
در آیند پس حق تعالےٰ امر فرماید جبرئیل ع را با ملائکہ آسمان ہا کہ انہا را
استقبال نمایند و ملائکہ ہر آسمان تا آسمان دیگر ایشان را مشایعت
نمایند پس بصحرائے نجف فرود آیند و از انجا ہر یک بشہر و دیار خود
متوجہ شوند و یاران و احبائے خود را زیارت کنند و با ایشان ملکے
چند باشند کہ چیزہائے بد ایشان را مستور گردانند کہ غمگین نہ گردند و
ہر چہ نیک و خوش آیندہ ایشان است بہ بینند و نزد قبرہائے خود آیند
و زیارت کنند و چون اہل دنیا از نمازہائے جمعہ و عصر و عید فارغ
شوند و بجانہائے خود برگردند جبرئیل ع در میان ایشان ندائے رحیل

در رو بد و ایشان بمنازل رفیعہ خود معاودت نمایند پس مردے از اہل
مجلس از حضرت امام جعفر صادقؑ پرسید و گفت فدائے تو شوم
انچہ فرمودی حال مومنان است حال کافران چگونہ است حضرتؑ
فرمود کہ بدنہائے ایشان ملعون است در زیر خاک و روحہائے
خبیث ایشان معذب است در وادی برہوت کہ بدترین وادیہائے
یمن است و نسیمی و راحتے بر ایشان داخل نمیشود و پیوستہ
معذب اند تا آنکہ قائمؑ آل محمد علیہ السلام ظاہر شود پس ارواح
خبیثہ را بدنہائے ملعونان ایشان رد می کنند در رجعت و حضرت
می فرمایند کہ گردنہائے ایشان را می زنند و بعد از ان بجہنم میبرند
و ابدالاباد در جہنم معذب خواہند بود صاحب وسائل رح
از جناب امام رضاؑ آوردہ کہ جناب رسول خداؐ فرمود کسیکہ
روز جمعہ روزہ بدارد و صبر کند بگرسنگی پروردگار عالم ثواب آن
روزہ را برابر دہ روزہ باو عطا می فرماید و جناب طبری رحمہ اللہ
در صحیفۂ امام رضاؑ نقل نمودہ مثل حدیث مذکور و انچہ کہ مشہور است
از حضرت رسالت پناہؐ کہ آنحضرتؐ فرمودند لا تفردوا
الجمعۃ بصوم یعنے روزہ داشتن روز جمعہ بدون پنجشنبہ
خوب نیست پس این حدیث لطریق عامہ است چنانچہ ابوہریرہ از

رسول‌خدا م روایت کردہ کہ آنحضرت می فرمود لاتصوموا یوم
الجمعۃ الا ان تصوموا قبلہ وبعدہ یعنے روزہ بگذارید
در روز جمعہ مگر اینکہ پنجشنبہ وشنبہ نیز روزہ بگیرید پس این حدیث قابل عمل نیست
یا اینکہ این حکم منسوخ شدہ یا اینکہ مراد از لا تصوموا وجوب نیست یا
مراد کراہت است یا مراد از لا تصوموا نفی تاکید استحباب است مگر صاحب
مصباح آوردہ کہ در صوم این روز رغبت و رجحان است مگر افضل آن
است کہ روز جمعہ تنہا روزہ نگیرد بدون روز پنجشنبہ وشنبے صدوق
طاب ثراہ در جامع الاخبار آوردہ کہ فرمودند جناب امیر المؤمنین ع
صلوات اللہ وسلامہ علیہ کہ ہر روزے می گذرد بر ابن آدم و میگوید
از و کہ من روز نو ہستم و من بر شما شاہد ہستم پس بگو در ما خیر یا بکن در ما خیر گواہی دہم
برائے تو بسبب آن خیر بروز قیامت بتحقیق کہ تو نہ خواہی دید ما را
بعد ازین گاہے وگفتہ شدہ کہ در ہر ساعت ہر روز حامل میشوند
شش صد ہزار زنان و وضع حمل مے کنند شش صد ہزار زنان
باردار و میمیرند شش صد ہزار از مخلوقین و ذلیل میشوند شش صد
ہزار صاحبان عزت و صاحبان عزت میشوند ہمین قدر صاحبان
ذلت و ہمین قدر آزاد میشوند بندگان خدائے تعالے از آتش
دوزخ صاحب کشف الاخطار از امام جعفر صادق ع

آوردہ کہ ہر کہ در روز جمعہ شعر بخواند از فضیلت جمعہ محروم خواہد ماند
و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول مقبول صلعم منقول است
ہر گاہ شما ببینید کسے را کہ حالات جاہلیت را بیان می کند مثل
قصص و حکایات در روز جمعہ پس باید کہ بر سرش سنگریزہا زنید
محمد بن بابویہؒ در اکمال الدین از حضرت امام جعفر صادقؑ
از پدران بزرگوارش علیہم السلام آوردہ کہ حضرت رسالت مآب صلعم فرمودند کہ خدائے عزوجل اختیار کرد از روزہا جمعہ را و از ماہہا
ماہ رمضان را و از شبہا شب قدر را و اختیار کرد مرا از جمیع پیغمبران
و اختیار کرد از من علیؑ را و تفضیل داد او را بر جمیع اوصیا تا آخر
حدیث صاحب وسائل آوردہ کہ زیارت قبور مومنین
بروز جمعہ قبل طلوع شمس مستحب است و ہفت برگ کاسنی نزد قریب
بزوال خوردن استحباب دارد و علامہ مجلسیؒ نوشتہ کہ
پیش از زوال اگر کاسنی بخورد داخل بہشت شود اعمال شب جمعہ
صاحب وسائل آوردہ کہ در مصباح مذکور است کسیکہ انار
در روز جمعہ یا در شب جمعہ بخورد ثواب عظیم دارد و برقی رح در
محاسن آوردہ کہ حضرت امام جعفر صادقؑ تناول می فرمودند انار
را در ہر شب جمعہ و شیخ طوسی رح در تہذیب از حضرت

امام جعفر صادق ع آورده که گروهست روایت شعر روزه دار را و محرم را در حرم
و در روز جمعه و اگرچه روایت کند بشب و اگرچه باشد شعر حق و شیخ
مفید رحمه الله در مقنعه از حضرت امام جعفر صادق ع آورده که صدقه
دادن در شب جمعه و روز آن برابر است با هزار صدقه تا آخر حدیث
علامهٔ مجلسی ره بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق ع
آورده که هر که در شب جمعه برای ده نفر برادران مومن که مرده باشند
طلب آمرزش نماید بهشت برای او واجب گردد و نیز بسند معتبر
از حضرت رسول خدا ص منقول است که هر که یک بیت شعر
باطل بخواند در شب جمعه یا روز جمعه نماز او دران شب و دران روز مقبول نگردد
صاحب وسائل در ذکر جمعه آورده که کسے از صحابه پیش حضرت
رسول خدا ص حاضر شد آنحضرت ص فرمود امروز روزه داری
عرض کردند نه پس فرمود چیزے تصدق کرده عرض کردند نه پس فرمود
که برو با اهل خود جماع کن که برای تو همین صدقه است علامه مجلسی ره آورده
که بسند معتبر منقول است که حضرت رسول خدا ص فرمود که یا علی اگر در شب جمعه با زن خود
نزدیکی کنی فرزندے که بهم رسد بردبار و خوش زبان باشد و اگر بعد از نماز خفتن جماع کنی فرزندی
بهم رسد از ابدال و نیکان خواهد بود و اگر بعد از عصر روز جمعه جماع کنی فرزندے
بهم رسد از علمای مشهور و معروف خواهد بود صاحب مجمع المعارف

آوردہ کہ حضرت امام حسن مجتبیٰؑ میفرماید کہ مادرم شب جمعہ از اول شب تا صبح در محراب خود مشغول عبادت حق تعالےٰ می بودند و پیوستہ براے مومنین و مومنات دعا می فرمودند و نام می بردند ایشان را و از براے خود ہیچ دعائی فرمودند در کتاب مذکور آوردہ کہ حضرت امام جعفر صادق ع می فرماید کہ صلوات فرستندہ بر محمدؐ و آل محمدؐ در شب جمعہ می درخشد نور او در آسمان تا روز قیامت و ملائکہ آسمانہا و ملائکہ کہ موکل اند بر قبر آنحضرتؐ براے او استغفار می کنند علامہ مجلسی در ربیع الاسابیع بسندہاے معتبر از حضرت صادق ع آوردہ کہ چون شب جمعہ می شود از آسمان ملائکہ بزیر می آیند بعدد مورچگان یا بعدد ذرات ہوا و قلمہا از طلا و لوحہا از نقرہ در دست دارند و تا شب شنبہ نمی نویسند مگر صلوات بر محمدؐ و آل محمدؐ پس بسیار صلوات بفرست بدرستیکہ سنت است کہ در ہر روز جمعہ ہزار مرتبہ صلوات بفرستی و در سائر ایام صد مرتبہ و بسند صحیح از آنحضرتؐ منقول است کہ چون عصر روز پنجشنبہ می شود ملائکہ از آسمان بزیر می آیند با قلمہاے طلا و صحیفہاے نقرہ و نمی نویسند در پسین پنجشنبہ و شب جمعہ و روز جمعہ تا آفتاب غروب کند بغیر از صلوات بر محمدؐ و آل محمدؐ و بسند معتبر از آنحضرتؐ منقول است کہ صلوات بر محمدؐ و آل محمدؐ برابر است با ہزار حسنہ و ہزار گناہ را

برطرف می کند و ہزار درجہ بلند می کند و کسیکہ در شب جمعہ بر آنحضرت
و آل او صلوات فرستد نور او در آسمان ہا روشنی دہد تا روز قیامت
و ملائکہ آسمانہا برائے او استغفار کنند یا ملکے کہ مؤکل است
بقبر حضرت رسالت پناہ صلعم تا روز قیامت **ایضاً** بسند معتبر از
آنحضرت ع منقول است کہ حضرت رسول ص فرمود کہ بسیار صلوات
فرستید بر من در شب نورانی و در روزش یعنے شب جمعہ و روز جمعہ
و فرمود کہ اقلش صد مرتبہ و آنچہ زیادہ کنی بہتر است **و صاحب**
روضۃ الاذکار نوشتہ کہ سنت است احیا داشتن شب جمعہ بنماز و یا ز کسی را
میسر نباشد احیا داشتن پس بخواند ہر یک از سورہ حمد و اخلاص
و معوذتین را سہ بار و آیۃ الکرسی و آخر سورہ بقرہ یعنے اٰمَنَ الرَّسُوْلُ
بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهٖ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ
وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ ط لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ
مِّنْ رُّسُلِهٖ ط وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا
وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ۵ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا
مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ط رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَآ اِنْ
نَّسِيْنَآ اَوْ اَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَآ اِصْرًا كَمَا
حَمَلْتَهٗ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا

مَالَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ ج وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا اَنْتَ مَوْلٰنَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ
و آیۂ شہد اللہ یعنے شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَ
الْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ
و آیۂ سخرہ یعنے اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِىْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ فِىْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِى
الَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهٗ حَثِيْثًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُوْمَ
مُسَخَّرٰتٍ بِاَمْرِهٖ اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ تَبٰرَكَ اللّٰهُ
رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ اُدْعُوْا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ط اِنَّهٗ
لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ۝ وَلَا تُفْسِدُوْا فِى الْاَرْضِ بَعْدَ
اِصْلَاحِهَا وَادْعُوْهُ خَوْفًا وَّطَمَعًا ط اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ
قَرِيْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝ و آخر سورۃ الکہف یعنے قُلْ لَّوْ كَانَ
الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمٰتِ رَبِّىْ لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ اَنْ تَنْفَدَ كَلِمٰتُ
رَبِّىْ وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهٖ مَدَدًا ۝ قُلْ اِنَّمَآ اَنَا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ يُوْحٰٓى اِلَىَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ج فَمَنْ
كَانَ يَرْجُوْا لِقَآءَ رَبِّهٖ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَّلَا يُشْرِكْ

بِعِبَادَةِ رَبِّهٖۤ اَحَدًا ۞ وایة قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ
اَيًّا مَّا تَدْعُوْا فَلَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى وَلَا تَجْهَرْ بِصَلٰوتِكَ
وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا وَقُلِ الْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِيْ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَّلَمْ يَكُنْ لَّهٗ شَرِيْكٌ
فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ
تَكْبِيْرًا ۞ و ده مرتبه سوره انا انزلناه و الهکم التکاثر و قل یا ایها
الکافرون بدرستیکه میرسد خدای تعالی باو ثواب احیا
وعبادت تمام شب را و نیز فضیلت احیا حاصل میشود به بیدار
بودن اکثر شب جمعه را اما از طرفی که متصل بصبح است و از
ابن عباس مروی است که فضیلت احیا بجماعت گذاردن
نماز عشا حاصل میشود علامه مجلسی ره بسند معتبر از
حضرت صادق ع آورده که هر که در شب جمعه سوره بنی اسرائیل
بخواند نمیرد تا بخدمت حضرت قائم ع برسد و از اصحاب
آنحضرت ع باشد و فرمود که هر که سوره کهف را در هر شب جمعه
بخواند نمیرد مگر شهید و حق تعالی او را در روز قیامت با شهدا
محشور گرداند و با ایشان باز دارد و فرمود ع که هر که سه طس را در
شب جمعه بخواند از دوستان خدا باشد و در امان و حمایت حقتعالی

باشد و فقر و تنگدستی در دنیا باو نرسد و در آخرت خدائے تعالے
از بهشت آنقدر باو عطا فرماید که او راضی گردد و زیاده از رضا
باو کرامت فرماید و صد زن از حوریان بهشت باو تزویج فرماید و فرمود
که هر که سورهٔ الم سجده در هر شب جمعه بخواند حق تعالے در قیامت
نامهٔ او را بدست راست او دهد و او را باعمال او حساب نفرماید
و از رفقائے محمد و آل محمد باشد و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر
منقول است که هر که سورهٔ ص را در شب جمعه بخواند از خیر دنیا و
عقبے حق تعالے آنقدر باو عطا فرماید که نداده باشد مگر بملک
مقربے یا پیغمبر مرسل و داخل بهشت گرداند او را با هر که خواهد
از اهل خانهٔ او حتے خادمے که او را خدمت می کرده است اگرچه
داخل عیال او نباشد و شفاعت او نکند از حضرت صادق
منقول است که هر که در هر شب جمعه یا روز جمعه سورهٔ احقاف را
بخواند در دنیا باو ترسے و بیمی نرسد و در آخرت از فزع و ترس
روز قیامت ایمن باشد و فرمود که هر که در شب جمعه سورهٔ واقعه را
بخواند خدائے تعالے او را دوست دارد و او را محبوب مردم
میگرداند و در دنیا بدحالی و تنگدستی نه بیند و هیچ آفت از آفات
دنیا باو نرسد و از رفقائے حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه

سلامہ باشد و در احادیث معتبرہ و صحیحہ وارد شدہ است کہ در نماز جمعہ و ظہر روز جمعہ در رکعت اول بعد از حمد سورۂ جمعہ بخواند و در رکعت دوم سورۂ منافقون و بعضے واجب دانستہ اند و در نماز عصر نیز سنت است کہ چنین کند و در نماز صبح روز جمعہ در رکعت اول سورۂ جمعہ و در رکعت دوم سورہ قل ہو اللہ احد و در بعضے از روایات در رکعت دوم سورۂ منافقون بخواند و در نماز شام شب جمعہ در رکعت اول سورۂ جمعہ و در دویم قل ہو اللہ احد و بروایت دیگر در دویم سورۂ سبح اسم ربک الاعلے و در نماز خفتن در رکعت اول سورۂ جمعہ و در دویم سورہ سبح اسم ربک الاعلی و بروایتے در دویم سورہ منافقون و بروایت دیگر در دویم سورۂ حشر و بروایت دیگر در شام و خفتن ہر دو در رکعت اول سورۂ انا انزلناہ و در دویم سورہ قل ہو اللہ احد و ہمہ خوب است و افضل آنست کہ در مغرب جمعہ قل ہو اللہ احد و در عشاء جمعہ سبح اسم ربک بخواند و سید ابن طاوس در جمال الاسبوع از آنحضرت ؑ آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب جمعہ چہار رکعت نماز بیک سلام و در ہر رکعتے فاتحۃ الکتاب یک مرتبہ و سورۂ جمعہ یک مرتبہ و معوذتین دہ مرتبہ و قل ہو اللہ احد دہ مرتبہ و آیۃ الکرسی و قل یا ایہا الکافرون ہر کدام یک مرتبہ

واستغفار کند در ہر رکعتے ہفتاد مرتبہ وصلوات بفرستد ہفتاد مرتبہ
وبگوید سُبْحَانَ اللّٰہِ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ وَاللّٰہُ اَکْبَرُ وَلَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّۃَ اِلَّا بِاللّٰہِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ ہفتاد مرتبہ بیامرزد خدائے
تعالے گناہان گذشتہ وآیندۂ اورا وبرآورد از برائے او
ہفتاد حاجت از حاجتہائے دنیا وہفتاد حاجت از حاجتہای
آخرت وبنویسد از برائے او ہزار ثواب ومحو کند از وہزار گناہ وعطا
کند باو ہرچہ راکہ طلبد واگرچہ باشد عاق والدین بیامرزد اورا
ونیز در کتاب مذکور از آنحضرت مر آوردہ کہ ہرکہ بگذارد در شب
جمعہ دو رکعت نماز وبخواند در ہر رکعتے قل ہو اللہ احد پنجاہ مرتبہ
وبگوید در آخر نماز خود اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلَی النَّبِیِّ الْعَرَبِیِّ
بیامرزد خدائے تعالے گناہان گذشتۂ وآیندۂ اورا وگویا قرأت
کردہ باشد قرآن را دوازدہ ہزار مرتبہ ودور کند خدائے تعالے
از و در روز قیامت گرسنگی وتشنگی وفرج دہد اورا از ہمہ اندوہہا
ونگہدارد اورا از شر شیطان ولشکر او ونویسد از برائے او
گناہے در آنسال وآسان کند براو سکرات موت را واگر بمیرد
در آن روز یا در آن شب مردہ باشد شہید ودور کند از و
عذاب قبر را ونہ طلبد از خدا چیزے را مگر آنکہ عطا کند باو وقبول کند

نماز و روزهٔ او را و اجابت کند دعاے او را و قبض نکند ملک الموت
روح او را تا بیاید با و رضوان خدا بریحان بہشت و شراب بہشت نماز
دیگر برائے طلب حاجت در شب جمعه در کتاب مذکور آورده
چہار رکعت است موسوم بنماز خضر بدو تسلیم بخواند در ہر رکعتے
فاتحۃ الکتاب یک مرتبه و صد مرتبه وَذَا النُّوْنِ اِذْ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا
فَظَنَّ اَنْ لَّنْ نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى فِى الظُّلُمٰتِ اَنْ
لَّآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ سُبْحٰنَكَ اِنِّىْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ
فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ وَنَجَّيْنٰهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِى
الْمُؤْمِنِيْنَ وَاُفَوِّضُ اَمْرِىْٓ اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ
بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ فَوَقٰهُ اللّٰهُ سَيِّاٰتِ مَا مَكَرُوْا
وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُوْٓءُ الْعَذَابِ و چون از نماز
فارغ شود صد مرتبه بگوید لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِىِّ (بخواند)
الْعَظِيْمِ بعد از ان حاجت خود را طلبد که بر آورده می شود
انشاء اللہ تعالے علامۂ مجلسی رح آورده که در حدیث
معتبر منقول است که ہر که در شب جمعه بعد از نافلۂ شام ده رکعت
نماز بگذارد و ہر دو رکعت بیک سلام و در ہر رکعت بعد از حمد
سورهٔ قل ہو اللہ احد بخواند ثوابش برابر باشد با ده بنده آزاد

کردن وایضاً علامۂ مجلسی رح نقل فرموده که سید ابن طاوس رح
از ابن عباس روایت کرده است از حضرت امیر المؤمنین علی ابن ابیطالبؑ
که حضرت رسول خدا صلعم فرمود که میخواہی ترا کلمۂ چند بیاموزم که ترا نفع بخشد
وہر کہ بیاموزے منتفع گردد وہر چہ را آموختہ باشی از خاطر تو محو نہ گردد
گفت بلے یا رسول اللہ صلعم فرمود چون شب جمعہ شود در ثلث آخر شب
برخیز و اگر نتوانی پیشتر پس چہار رکعت نماز بکن در رکعت اول بعد از
حمد سورۂ یٰس و در دوم الم سجدہ و در سیوم سورۂ حٰم دخان و در چہارم تبارک
الذی بیدہ الملک و چون از نماز فارغ شوی حمد و ثنائے الٰہی بجا
آر و صلوات و درود نیکو بر حضرت رسول بفرست و استغفار
برائے مومنان بکن و اقلش آنست کہ تسبیح حضرت فاطمہ صلوات
اللہ و سلامہ علیہا بخواند پس بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِ مُحَمَّدٍ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَ بَارِكْ عَلَيْهِمْ بِاَفْضَلِ
بَرَكَاتِكَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ الْاَحْيَاءِ
مِنْهُمْ وَ الْاَمْوَاتِ و اگر این را صد مرتبہ بگوید بہتر است پس این
دعا بخواند اَللّٰهُمَّ ارْحَمْنِيْ بِتَرْكِ الْمَعَاصِيْ اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِيْ
وَ ارْحَمْنِيْ اَنْ اَتَكَلَّفَ طَلَبَ مَا لَا يَعْنِيْنِيْ وَ ارْزُقْنِيْ
حُسْنَ الظَّنِّ بِكَ فِيْمَا يُرْضِيْكَ عَنِّيْ اَللّٰهُمَّ بَدِيْعَ السَّمٰوَاتِ

وَالْأَرْضِ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْعِزَّةِ الَّتِي لَا تُرَامُ أَسْأَلُكَ
يَا اللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ بِجَلَالِكَ وَنُورِ وَجْهِكَ أَنْ تُلْزِمَ قَلْبِي
حِفْظَ كِتَابِكَ كَمَا عَلَّمْتَنِيهِ وَارْزُقْنِي أَنْ أَتْلُوَهُ
عَلَى النَّحْوِ الَّذِي يُرْضِيكَ عَنِّي اَللّٰهُمَّ بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ
وَالْأَرْضِ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْعِزِّ الَّذِي لَا يُرَامُ
أَسْأَلُكَ يَا اللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ بِجَلَالِكَ وَنُورِ وَجْهِكَ أَنْ
تُنَوِّرَ بِكِتَابِكَ بَصَرِي وَأَنْ تَشْرَحَ بِهِ صَدْرِي وَأَنْ
تُطْلِقَ بِهِ لِسَانِي وَأَنْ تُفَرِّجَ بِهِ عَنْ قَلْبِي وَأَنْ تَشْغَلَ
بِهِ بَدَنِي فَإِنَّهُ لَا يُعِينُنِي عَلَى الْخَيْرِ غَيْرُكَ وَلَا يُعْطِيهِ
إِلَّا أَنْتَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
پس حضرت رسول خدا فرمود که اے ابوالحسن این عمل را در
شب جمعه یا پنج شب یا هفت شب بعمل آور و بروایت شیخ
طبرسی رح در مکارم چنان است که در شب جمعه یا روز جمعه
چهار رکعت بکن در اول یس و در دوم دخان و در سوم حم سجده و در چهارم
تبارک بخواند و در دعا اندک اختلاف است و اگر این نماز
بدو سلام بجا آورد شاید احوط باشد و نماز حاجت در شب
جمعه از سید روایت کرده که در شب جمعه و در شب عید اضحی دو رکعت

نماز بکن و در ہر رکعت سورۂ فاتحہ بخوان و آیۂ اِیَّاکَ نَعْبُدُ وَاِیَّاکَ
نَسْتَعِیْنُ را صد نوبت بگو پس حمد را تمام کن و بعد از حمد سورۂ توحید
دویست مرتبہ بخوان و چون سلام بگوئی ہفتاد مرتبہ بگو لَاحَوْلَ
وَلَاقُوَّۃَ اِلَّا بِاللّٰہِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ پس بسجدہ برو و دویست
مرتبہ بگو یَا رَبِّ یَا رَبِّ پس حاجت کہ داری الطلب کہ انشاء اللہ
تعالےٰ برآوردہ میشود **نماز حاجت دیگر سید کفعمی**
و شیخ طبرسی رح بسند معتبر از حضرت صاحب الامر روایت
کردہ اند کہ ہر کس بخدا وند عالم حاجتے داشتہ باشد در شب جمعہ بعد
از نصف شب غسل کند و بمصلے خود برود و دو رکعت نماز بکند
و در ہر رکعت سورۂ حمد چون بآیۂ اِیَّاکَ نَعْبُدُ وَاِیَّاکَ نَسْتَعِیْنُ
رسد این آیہ را صد مرتبہ بخواند و در مرتبہ صدم سورہ را تمام کند و سورۂ
توحید را یک مرتبہ بخواند و تسبیحات رکوع و سجود را ہفت ہفت مرتبہ بگوید
و این دعا را بخواند البتہ حاجتش برآوردہ شود ہر حاجتے کہ
باشد مگر آنکہ نفرین بر خویشان باشد و دعا این است اَللّٰھُمَّ
اِنْ اَطَعْتُکَ فَالْمَحْمَدَۃُ لَکَ وَاِنْ عَصَیْتُکَ
فَالْحُجَّۃُ لَکَ مِنْکَ الرَّوْحُ وَمِنْکَ الْفَرَجُ سُبْحَانَ
مَنْ اَنْعَمَ وَشَکَرَ سُبْحَانَ مَنْ قَدَرَ وَغَفَرَ اَللّٰھُمَّ

لَئِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَاِنِّي قَدْ اَطَعْتُكَ فِي اَحْسَنِ
اَحَبِّ الْاَشْيَاءِ اِلَيْكَ وَهُوَ الْاِيْمَانُ بِكَ لَمْ اَتَّخِذْ
لَكَ وَلَدًا وَلَمْ اَدْعُ لَكَ شَرِيْكًا مَنًّا مِنْكَ بِهِ عَلَيَّ لَا مَنًّا بِهِ
عَلَيْكَ وَقَدْ عَصَيْتُكَ يَا اِلٰهِيْ عَلٰى غَيْرِ وَجْهِ الْمُكَابَرَةِ
وَلَا الْخُرُوْجِ عَنْ عُبُوْدِيَّتِكَ وَلَا الْجُحُوْدِ لِرُبُوْبِيَّتِكَ
وَلٰكِنْ اَطَعْتُ هَوَايَ وَاَزَلَّنِي الشَّيْطَانُ فَلَكَ الْحُجَّةُ
عَلَيَّ وَالْبَيَانُ فَاِنْ تُعَذِّبْنِيْ فَبِذُنُوْبِيْ غَيْرُ ظَالِمٍ وَاِنْ
تَغْفِرْ لِيْ وَتَرْحَمْنِيْ فَاِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيْمٌ يَا كَرِيْمُ يَا كَرِيْمُ
آن مقدار بگوید کہ نفس وفا کند پس گوید یَا اٰمِنًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
وَكُلُّ شَيْءٍ مِنْكَ خَائِفٌ حَذِرٌ اَسْئَلُكَ بِاَمْنِكَ مِنْ
كُلِّ شَيْءٍ وَخَوْفِ كُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعْطِيَنِيْ اَمَانًا لِنَفْسِيْ وَاَهْلِيْ وَوَلَدِيْ
وَسَائِرِ مَا اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ حَتّٰى لَا اَخَافَ اَحَدًا وَلَا
اَحْذَرَ مِنْ شَيْءٍ اَبَدًا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
وَحَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ يَا كَافِيَ اِبْرَاهِيْمَ
نَمْرُوْدَ وَيَا كَافِيَ مُوْسٰى فِرْعَوْنَ وَيَا كَافِيَ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ الْاَحْزَابَ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ

عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَکْفِیَنِیْ شَرَّ فُلَانِ بْنِ
فُلَانٍ وبجاے فلان بن فلان نام دشمن خود و نام پدرش بگوید
و دعا کند کہ خدا شر او را از وی دور گرداند انشاء اللہ تعالےٰ شر او
دفع میشود پس بسجدہ رود و حاجت خود را طلب نماید و تضرع
کند بسوے خدا بدرستیکہ ہر مؤمن و مومنہ کہ از روے اخلاص
این نماز را بجا آورد و این دعا را بخواند البتہ درہاے آسمان
براے او کشودہ میشود و در ہمان شب حاجت او روا گردد ہر
حاجتے کہ باشد و این از فضیلت است کہ خدا بر ما و بر شیعیان
ما دادہ **نماز دیگر** براے حاجت در شب جمعہ سید
رضی اللہ عنہ روایت کردہ است کسیکہ از امرے ترسان باشد
روز چہارشنبہ و پنجشنبہ و جمعہ را روزہ دارد و در شب جمعہ دوازدہ رکعت
نماز بشش سلام و در ہر رکعت یک مرتبہ سورۂ فاتحہ و دہ مرتبہ
سورۂ توحید بخواند و بعد از رکعت چہارم این دعا بخواند اَللّٰھُمَّ
یَاسَابِقَ الْفَوْتِ وَیَا سَامِعَ الصَّوْتِ وَیَا مُحْیِیَ الْعِظَامِ
بَعْدَ الْمَوْتِ وَھِیَ رَمِیْمٌ اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الْعَظِیْمِ
الْاَعْظَمِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَرَسُوْلِکَ
وَاَھْلِ بَیْتِہِ الطَّاھِرِیْنَ وَتُعَجِّلَ لِیَ الْفَرَجَ مِمَّا اَنَا فِیْہِ

برحمتك يا ارحم الراحمين **مؤلف** گوید که شیخ ره وسیدؒ و دیگران نماز هاے بسیار دیگر نقل کرده اند وچون سند آنها نزد فقیر معتبر نبود و اکثر از طرق عامه روایت شده بود آنها را ایراد ننمودم **صاحب** روضة الاذکار آورده که مرویست کسیکه دو رکعت نماز کند در شب جمعه و بخواند در هر رکعتے بعد از حمد سوره اذا زلزلت الارض پانزده بار وچون فارغ شود بگوید یا حیُّ یا قیُّومُ یا ذَا الجَلَالِ وَالاِکْرَامِ دفع کند خداے تعالےٰ از و شر اهل آسمان و زمین را و از هیچ آدمی و پرے ضررے بوے نرسد و بر نخواسته باشد از ان موضع که بیامرزد خداے تعالےٰ پدر و مادر او را **نماز دیگر** براے شکر قضاے حاجت در بیح الاسابیع از ابن بابویه رح آورده که گفته است که هرگاه یکے از نماز هاے حاجت را بجا آورے و حاجت بر آورده شود دو رکعت نماز شکر بکن و در رکعت اول بعد از سورهٔ حمد سورهٔ توحید و در رکعت دویم قل یا ایها الکافرون بخوان و در رکعت اول در رکوع میگوئی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ شُکْرًا و در سجده هامے گوئی شُکْرًا لِلّٰهِ وَحَمْدًا و در رکعت دویم در رکوع و سجده ها همه می گوئی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ قَضٰی حَاجَتِیْ وَ

آعطانی مسئلتی و مرویست کہ ہر کہ در شب جمعہ سورۂ کہف بخواند
نورے از و ساطع گردد تا خانۂ کعبہ **شیخ مفید** علیہ الرحمہ در مقنعہ
آوردہ کسیکہ سورۂ کہف را در ہر شب جمعہ بخواند تا جمعۂ آیندہ گناہانش
آمرزیدہ شوند **علامۂ مجلسی** رح آوردہ کہ ہر کہ سورۂ حٰمٓ دخان
در شب جمعہ یا روز جمعہ بخواند حق تعالےٰ برائے او در بہشت خانۂ
بنا کند و ہر کہ در شب جمعہ سورۂ یٰسٓ بخواند صبح کند آمرزیدہ و ہر کہ سورۂ
بقرہ و آلِ عمران در شب جمعہ بخواند ثواب او مابین آسمان ہفتم تا
زمین ہفتم را پر کند و از حضرت امام جعفر صادق ؑ مروی است
کہ در ہر شب جمعہ سورۂ جمعہ بخواند کفارہ باشد برائے او تا جمعۂ دیگر و
طبرسی رح در مجمع البیان از حضرت رسالت پناہ ؐ آوردہ کہ
کہ ہر کہ بخواند سورۂ دخان را در شب جمعہ بیامرزد خدائے تعالےٰ
او را و باشد از برائے او بہر حرفے از ان ثواب صد ہزار رقبہ و
استغفار کنند از برائے او ہفتاد ہزار فرشتہ و ہر کہ بخواند آنرا در شب جمعہ
یا روز آن عطا فرماید او را خدائے تعالےٰ از برائے او خانہ در بہشت
کفعمی در مصباح از کتاب خواص القرآن آوردہ
کہ ہر کہ بخواند سورۂ قدر را در ہر شب جمعہ صد مرتبہ منافق نشود
ہرگز **شیخ** و سید بن طاؤس علیہ الرحمہ و دیگران گفتہ اند کہ مستحب است

کہ ور شب جمعہ این دعا بخواند اللّٰھُمَّ اَنْتَ الْاَوَّلُ فَلَا شَیْءَ قَبْلَكَ
وَاَنْتَ الْاٰخِرُ فَلَا شَیْءَ بَعْدَكَ لَا تَهْلِكُ وَاَنْتَ
الْحَیُّ الَّذِیْ لَا تَمُوْتُ وَالْخَالِقُ الَّذِیْ لَا تَعْجِزُ وَاَنْتَ الْبَصِیْرُ
لَا تَرْتَابُ وَالصَّادِقُ لَا تَكْذِبُ الْقَاهِرُ لَا تَغْلِبُ الْبَدِیْءُ
لَا تَنْفَدُ الْقَرِیْبُ لَا تَبْعُدُ الْقَادِرُ لَا تُضَامُ الْغَافِرُ لَا تَظْلِمُ الصَّمَدُ
لَا تُطْعَمُ الْقَیُّوْمُ لَا تَنَامُ الْمُجِیْبُ لَا تَسَامُ الْحَنَّانُ لَا تُرَامُ
الْعَالِمُ لَا تُعَلَّمُ الْقَوِیُّ لَا تَضْعُفُ الْعَظِیْمُ لَا تُوْصَفُ
الْوَفِیُّ لَا تُخْلِفُ الْعَدْلُ لَا تَحِیْفُ الْغَنِیُّ لَا تَفْتَقِرُ
الْكَبِیْرُ لَا تَصْغُرُ الْمَنِیْعُ لَا تُقْهَرُ الْمَعْرُوْفُ لَا تُنْكَرُ
الْغَالِبُ لَا تُغْلَبُ الْوِتْرُ لَا تَسْتَاْنِسُ الْفَرْدُ لَا تَسْتَشِیْرُ
الْوَهَّابُ لَا تَمَلُّ الْجَوَادُ لَا تَبْخَلُ الْعَزِیْزُ لَا تَذِلُّ الْحَافِظُ
لَا تَغْفُلُ الْقَائِمُ لَا تَنَامُ الْمُحْتَجِبُ لَا تُرٰی الدَّائِمُ لَا تَفْنٰی
الْبَاقِیْ لَا تَبْلٰی الْمُقْتَدِرُ لَا تُنَازَعُ الْوَاحِدُ لَا تَشَبَّهُ
بِشَیْءٍ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْحَقُّ الَّذِیْ لَا تُغَیِّرُكَ الْاَزْمِنَةُ
وَلَا تُحِیْطُ بِكَ الْاَمْكِنَةُ وَلَا یَاْخُذُكَ نَوْمٌ وَلَا سِنَةٌ
وَلَا یَشْتَبِهُكَ شَیْءٌ وَكَیْفَ لَا تَكُوْنُ كَذٰلِكَ وَاَنْتَ
خَالِقُ كُلِّ شَیْءٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ كُلُّ شَیْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَكَ

الكَرِيمِ اَكْرَمَ الْوُجُوهِ اَمَانَ الْخَائِفِينَ وَجَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ
اَسْئَلُكَ وَلَا اَسْئَلُ غَيْرَكَ وَاَرْغَبُ اِلَيْكَ وَلَا اَرْغَبُ
اِلٰى غَيْرِكَ اَسْئَلُكَ بِاَفْضَلِ الْمَسَائِلِ كُلِّهَا وَ
اَنْجَحِهَا الَّتِي لَا يَنْبَغِي لِلْعِبَادِ اَنْ يَسْاَلُوكَ اِلَّا بِهَا
اَنْتَ الْفَتَّاحُ النَّفَّاحُ ذُو الْخَيْرَاتِ مُقِيلُ الْعَثَرَاتِ
كَاتِبُ الْحَسَنَاتِ مَاحِي السَّيِّئَاتِ رَافِعُ الدَّرَجَاتِ اَسْئَلُكَ
يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ بِاَسْمَائِكَ الْحُسْنٰى كُلِّهَا
وَكَلِمَاتِكَ الْعُلْيَا كُلِّهَا وَنِعَمِكَ الَّتِي لَا تُحْصٰى وَ
اَسْئَلُكَ بِاَكْرَمِ اَسْمَائِكَ عَلَيْكَ وَاَحَبِّهَا اِلَيْكَ
وَاَشْرَفِهَا عِنْدَكَ مَنْزِلَةً وَاَقْرَبِهَا مِنْكَ وَسِيلَةً
وَاَسْرَعِهَا مِنْكَ اِجَابَةً وَبِاسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْمَخْزُونِ
الْجَلِيلِ الْاَجَلِّ الْعَظِيمِ الْاَعْظَمِ الَّذِي تُحِبُّهُ وَتَرْضٰى
عَمَّنْ دَعَاكَ بِهِ وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دُعَاءَهُ وَحَقٌّ عَلَيْكَ
اَلَّا تَحْرِمَ سَائِلَكَ وَبِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ فِي التَّوْرَاةِ وَ
الْاِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ الْعَظِيمِ وَبِكُلِّ اسْمٍ
هُوَ لَكَ عَلَّمْتَهُ اَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ اَوْ لَمْ تُعَلِّمْهُ
اَحَدًا اَوِ اسْتَاْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ وَاَسْئَلُكَ

بِكُلِّ اسْمٍ دَعَاكَ بِهٖ حَمَلَةُ عَرْشِكَ وَمَلٰٓئِكَتُكَ وَاَصْفِيَآؤُكَ
مِنْ خَلْقِكَ وَبِحَقِّ السَّآئِلِيْنَ لَكَ وَالرَّاغِبِيْنَ اِلَيْكَ وَ
الْمُتَعَوِّذِيْنَ بِكَ وَالْمُتَضَرِّعِيْنَ اِلَيْكَ اَدْعُوْكَ يَآ اَللّٰهُ
دُعَآءَ مَنِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهٗ وَعَظُمَ جُرْمُهٗ وَاَشْرَفَ
عَلَى الْهَلَكَةِ وَضَعُفَتْ قُوَّتُهٗ وَمَنْ لَا يَثِقُ بِشَيْءٍ مِّنْ عَمَلِهٖ
وَلَا يَجِدُ لِفَاقَتِهٖ سَادًّا غَيْرَكَ وَلَا لِذَنْبِهٖ غَافِرًا غَيْرَكَ
فَقَدْ هَرَبْتُ مِنْهَآ اِلَيْكَ غَيْرَ مُسْتَنْكِفٍ وَّلَا مُسْتَكْبِرٍ عَنْ
عِبَادَتِكَ يَآ اُنْسَ كُلِّ مُسْتَجِيْرٍ يَا سَنَدَ كُلِّ فَقِيْرٍ اَسْئَلُكَ
بِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ بَدِيْعُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ عَالِمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ اَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا الْعَبْدُ
وَاَنْتَ الْمَالِكُ وَاَنَا الْمَمْلُوْكُ وَاَنْتَ الْعَزِيْزُ وَاَنَا الذَّلِيْلُ
وَاَنْتَ الْغَنِيُّ وَاَنَا الْفَقِيْرُ وَاَنْتَ الْحَيُّ وَاَنَا الْمَيِّتُ وَاَنْتَ
الْبَاقِيْ وَاَنَا الْفَانِيْ وَاَنْتَ الْمُحْسِنُ وَاَنَا الْمُسِيْٓءُ
وَاَنْتَ الْغَفُوْرُ وَاَنَا الْمُذْنِبُ وَاَنْتَ الرَّحِيْمُ وَاَنَا الْخَاطِئُ
وَاَنْتَ الْخَالِقُ وَاَنَا الْمَخْلُوْقُ وَاَنْتَ الْقَوِيُّ وَاَنَا الضَّعِيْفُ
وَاَنْتَ الْمُعْطِيْ وَاَنَا السَّآئِلُ وَاَنْتَ الرَّازِقُ وَاَنَا الْمَرْزُوْقُ

وَاَنْتَ اَحَقُّ مَنْ شَكَوْتُ اِلَيْهِ وَاسْتَعَنْتُ بِهٖ وَرَجَوْتُهٗ
اِلٰهِیْ كَمْ مِنْ مُذْنِبٍ قَدْ غَفَرْتَ لَهٗ وَكَمْ مِنْ مُسِیْئٍ قَدْ
تَجَاوَزْتَ عَنْهُ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَاغْفِرْلِیْ وَارْحَمْنِیْ
وَاعْفُ عَنِّیْ وَعَافِنِیْ وَافْتَحْ لِیْ مِنْ فَضْلِكَ سُبُّوْحٌ ذِكْرُكَ
قُدُّوْسٌ اَمْرُكَ نَافِذٌ قَضَاؤُكَ یَسِّرْلِیْ مِنْ اَمْرِیْ مَا اَخَافُ
عُسْرَهٗ وَفَرِّجْ لِیْ عَنِّیْ وَعَنْ وَالِدَیَّ وَعَنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَ
مُؤْمِنَةٍ مَا اَخَافُ كَرْبَهٗ وَاكْفِنِیْ مَا اَخَافُ ضُرَّهٗ
وَادْرَءْ عَنِّیْ مَا اَخَافُ حُزُوْنَتَهٗ وَسَهِّلْ لِیْ وَلِكُلِّ مُؤْمِنٍ
مَا اَرْجُوْهُ وَاُؤَمِّلُهٗ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّیْ كُنْتُ
مِنَ الظَّالِمِیْنَ از سید بن طاؤس در مہج الدعوات
مذکور است کہ اُویس قرنی روایت کردہ کہ حضرت علی ابن ابی طالب
فرمود کسیکہ بخواند این دعا را اجابت می کند خداے تعالےٰ دعاے
او را و برمی آورد جمیع حاجتہاے او را و حضرت رسول ص فرمود
قسم بآن کسیکہ فرستاد مرا بپیغمبری بحق کسیکہ باین اسماء دعا کند پروردگار
عالم گرسنگی و تشنگی او را دفع کند و اگر این دعا را بر کوہے بخواند کہ سد راہ
باشد دران راہے پیدا کند تا بمنزل مقصود برسد و اگر بر مجنونے
بخواند جنونش برطرف گردد و اگر بر حاملہ بخواند زائیدن آسان شود

رسول خدا م کہ قسم بحق آن کہ فرستاد مرا برسالت کسیکہ در وقت خواب
این دعا بخواند و بخواند پروردگار عالم می فرستد بعوض ہر حرف او
ہفتاد ہزار فرشتہ از روحانیین کہ روے ایشان در ضیا و روشنی
از آفتاب ہفتاد ہزار مرتبہ بہتر باشد و آن فرشتہا می کنند استغفا
و دعا می کنند و می نویسند براے او حسنات و کسیکہ بخواند چہل شب
این دعا را می آمرزد خداے تعالے ہر گناہے کہ میان او
و خداے تعالے است یعنے غیر با آن مطلع نیست و اگر کسے
بخواند این دعا را جہت سلطان جابر خلاص میگرداند خداے
تعالے او را از شر او و می آمرزد او را ہر چند مرتکب کبایر
شدہ باشد و اگر دران شب بمیرد مرتبہ شہید اعطا می نماید
بعد ازان فرمود کہ می آمرزد خداے تعالے او را و اہل بیت
او را و مؤذن مسجد او را و پیش نماز او را و دعا این است
يَا سَلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ
الْمُطَهِّرُ الْقَاهِرُ الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ يَا مَنْ يُنَادَى مِنْ كُلِّ فَجٍّ
عَمِيقٍ بِأَلْسِنَةٍ شَتّٰى وَلُغَاتٍ مُخْتَلِفَةٍ وَحَوَائِجَ أُخْرٰى
يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ شَانٌ عَنْ شَانٍ أَنْتَ الَّذِي لَا
تُغَيِّرُكَ الْأَزْمِنَةُ وَلَا تُحِيطُ الْأَمْكِنَةُ وَلَا تَأْخُذُكَ

نوم ولا سِنة ويسّر لي من امري ما اخاف عسره وفرّج لي
من امري ما اخاف كربه وسهّل لي من امري ما اخاف
حزنه سبحانك يا لا اله الّا انت انّي كنت من
الظّالمين عملت سوءً وظلمت نفسي فاغفر لي ذنوبي انّه لا يغفر الذّنوب
الّا انت والحمد لله ربّ العالمين ولا حول ولا قوّة الّا بالله
العليّ العظيم وصلّى الله على محمّدٍ نبيّه وآله وسلّم
تسليمًا **وشیخ در مصباح کبیر** آورده که سنت
است هفت مرتبه خواندن این دعا در روز جمعه و شب جمعه
اللّهمّ انت ربّي لا اله الّا انت خلقتني وانا
عبدك وابن امتك في قبضتك وناصيتي
بيدك امسيت على عهدك ووعدك ما
استطعت اعوذ برضاك من شرّ ما صنعت ابوء
بنعمتك وابوء بذنوبي فاغفر لي ذنوبي انّه لا يغفر الذّنوب
الّا انت **وسید ابن طاؤس** ره در مهج الدعوات از
جناب امیر المؤمنین ع آورده که روایت کردیم دعای جامع را
باسناد خود بسوی سعد بن عبد الله از کتاب فضل الدعا گفت
حدیث کرد ما یعقوب بن یزید بحدیث مرفوع گفت که سلمان

فارسی رحمۃ اللہ علیہ گفت کہ شنیدم علی بن ابی طالب را کہ نقل نمود
از جناب رسول خدا کہ یا علی اگر کسے دعا کند باین دعا بر سختہائے
آہن ہر آئینہ گداختہ شوند و قسم بخدائے کہ مارا بحق مبعوث ساخت
اگر کسے این دعا را بآب جاری بخواند ہر آئینہ منجمد شود تا اینکہ
برو مرور کند و قسم بخدائے کہ مارا بحق مبعوث ساخت اگر کسے گرسنگی
یا تشنگی داشتہ باشد بعد از ان باین دعا دعا کند خدای تعالے
سیر و سیراب کند و قسم بخدائے کہ مارا مبعوث بحق کرد اگر مردے
دعا کند باین دعا بر کوہے کہ در میان او و در میان منزل مقصود
او حائل باشد ہر آئینہ بجنبد آن کوہ از جائے خود تا این منزل
مقصود خود برسد و قسم بخدائے کہ مارا مبعوث بحق ساخت اگر
دعا کردہ شود باین دعا بر دیوانہ ہر آئینہ از جنون خود افاقہ کند
و قسم بخدائے کہ مارا بحق مبعوث ساخت اگر دعا کردہ شود باین
دعا بر زنے کہ زائیدنش بر او دشوار باشد ہر آئینہ سہل کند
اللہ تعالے بر آن زن ولادت را و قسم بخدائے کہ مارا بحق
مبعوث ساخت اگر دعا کند باین دعا مردے در شہر در حالیکہ آن
شہر آتش گرفتہ باشد و مکان این شخص در وسط شہر باشد
ہر آئینہ خانہ او از سوختن محفوظ ماند و قسم بخدائے کہ مارا بہ پیغمبری

فرستاد اگر کسے دعا کند باین دعا تا چہل شب جمعہ می آمرزد خدای
تعالیٰ ہر گناہ و مواخذہ و ماجرائے کہ میان او و سائر مردم باشد
ہر چند آن زنا کردہ باشد با در خود و قسم بخدائے کہ مرا برسالت
مبعوث ساخت کسیکہ دعا کند باین دعا بسلطان جابر میگرداند
اللہ تعالیٰ مطیع او و قسم بخدا کہ فرستاد مرا بنبوت کسیکہ بجواب
رد و این دعا خواندہ باشد می فرستد خدائے تعالیٰ بعدد ہر حرف
دعا ہزار ہزار فرشتہ ہا را از روحانیین کہ روہائے ایشان بقدار
ہفتاد درجہ بہتر باشند از شمس و قمر کہ استغفار کنند برائے او
و می نویسند برائے او حسنات و درجہ ہا برائے او بلند میکنند
گفت سلمان فارسیؓ پس عرض کردم پدر و مادرم فدائے تو
شوند یا امیر المؤمنینؑ آیا عطا کردہ میشود خوانندۂ این دعا
ہمہ آنہا کہ فرمودۂ پس فرمود امیر المؤمنینؑ کہ عرض کردم برسول خدا
کہ فدائے تو شوند پدر و مادرم یا رسول اللہ صؐ آیا عطا کردہ
میشود خوانندۂ این دعا را ہر چہ را کہ فرمودۂ پس فرمود کہ یا علی
خبر دہم تا کہ بسیار از این باشند از تمامے آنہا گفتم کسیکہ بجواب رد و
تحقیق کہ تمام گناہان کبیرہ را مرتکب شدہ باشد و این دعا را
خواندہ باشد پس اگر بمیرد آن شہید راہ خداست و اگر بمیرد

ولو توبہ نکردہ باشد بیامرزد خدائے تعالیٰ اورا واہل بیت اورا و
والدین اورا ومؤذن وپیش نماز مسجد اور العفور رحمت خود یعنے
می آمرزد خدائے تعالیٰ کل آن کسانے راکہ باو اندک ربطے
دارند و آن دعا این است اَللّٰھُمَّ اِنَّکَ حَیٌّ لَا تَمُوْتُ
وَصَادِقٌ لَا تَکْذِبُ وَقَاھِرٌ لَا تُقْھَرُ وَبَدِیْءٌ
لَا تَنْفَدُ وَقَرِیْبٌ لَا تَبْعُدُ وَقَادِرٌ لَا تُضَادُّ وَغَافِرٌ لَا تَظْلِمُ
وَصَمَدٌ لَا تُطْعَمُ وَقَیُّوْمٌ لَا تَنَامُ وَمُجِیْبٌ لَا تَسْاٰمُ وَجَبَّارٌ
لَا تُعَانُ وَعَظِیْمٌ لَا تُرَامُ وَعَالِمٌ لَا تُعَلَّمُ وَقَوِیٌّ لَا تُضْعَفُ
وَحَلِیْمٌ لَا تَجْھَلُ وَجَلِیْلٌ لَا تُوْصَفُ وَوَفِیٌّ لَا تُخْلِفُ
وَغَالِبٌ لَا تُغْلَبُ وَعَادِلٌ لَا تَحِیْفُ وَغَنِیٌّ لَا تَفْتَقِرُ وَکَبِیْرٌ
لَا تُغَادَرُ وَحَکِیْمٌ لَا تَجُوْرُ وَوَکِیْلٌ لَا تَخِیْبُ وَفَرْدٌ لَا تُحِیْفُ
تَسْتَشِیْرُ وَوَھَّابٌ لَا تَمَلُّ وَعَزِیْزٌ لَا تُسْتَذَلُّ وَسَمِیْعٌ
لَا تَذْھَلُ وَجَوَادٌ لَا تَبْخَلُ وَحَافِظٌ لَا تَغْفُلُ وَقَائِمٌ
لَا تَسْھُوْ وَدَائِمٌ لَا تَفْنٰی وَمُحْتَجِبٌ لَا تُرٰی وَوَاحِدٌ
لَا تَشْتَبِهُ وَمُقْتَدِرٌ لَا تُنَازَعُ یَا کَرِیْمُ الْجَوَادُ الْمُتَکَرِّمُ
یَا ظَاھِرُ یَا قَاھِرُ یَا قَادِرُ الْمُقْتَدِرُ یَا عَزِیْزُ الْمُتَعَزِّزُ یاطاہر
یَا مَنْ یُّنَادٰی مِنْ کُلِّ فَجٍّ عَمِیْقٍ بِاَلْسِنَةٍ شَتّٰی لُغَاتٍ

مُخْتَلِفَةٍ وَحَوَائِجَ مُتَتَابِعَةٍ لَا يَشْغَلُكَ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ اَنْتَ الَّذِي
لَا تُفْنِيكَ الدُّهُوْرُ وَلَا تُحِيطُ بِكَ الْاَزْمِنَةُ وَلَا تَاْخُذُكَ
سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَيَسِّرْ لِي
مَا اَخَافُ عُسْرَهٗ وَفَرِّجْ عَنِّي مَا اَخَافُ كَرْبَهٗ وَسَهِّلْ
لِي مَا اَخَافُ حُزُوْنَتَهٗ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اِنِّي
كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

علامۂ مجلسی رحمۃ اللہ علیہ در

ربیع الاسابیع آوردہ کہ گفتہ اند کہ مستحب است در شب جمعہ
و روز جمعہ و در شب عرفہ و در روز عرفہ این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ
مَنْ تَعَبَّاَ وَتَهَيَّاَ وَاَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِوِفَادَةٍ اِلٰى
مَخْلُوْقٍ رَجَاءَ رِفْدِهٖ وَطَلَبَ نَائِلِهٖ وَ
جَائِزَتِهٖ فَاِلَيْكَ يَا رَبِّ تَعْبِيَتِيْ وَتَهْيِئَتِيْ وَاِعْدَادِيْ
وَاسْتِعْدَادِيْ رَجَاءَ عَفْوِكَ وَطَلَبَ نَائِلِكَ وَ
جَائِزَتِكَ فَلَا تُخَيِّبِ الْيَوْمَ دُعَائِيْ يَا مَوْلَايَ يَا مَنْ
لَا يَخِيْبُ عَلَيْهِ سَائِلٌ وَّلَا يَنْقُصُهٗ نَائِلٌ فَاِنِّيْ لَمْ اٰتِكَ
الْيَوْمَ ثِقَةً بِعَمَلٍ صَالِحٍ عَمِلْتُهٗ وَلَا لِوِفَادَةٍ اِلٰى مَخْلُوْقٍ
رَجَوْتُهٗ اَتَيْتُكَ مُقِرًّا عَلٰى نَفْسِيْ بِالْاِسَاءَةِ وَالظُّلْمِ
مُعْتَرِفًا بِاَنْ لَا حُجَّةَ لِيْ وَلَا عُذْرَ اَتَيْتُكَ اَرْجُوْ عَظِيْمَ

عَفْوِكَ الَّذِیْ عَلَوْتَ بِہٖ عَلَی الْخَاطِئِیْنَ فَلَمْ یَمْنَعْکَ
طُوْلُ عُکُوْفِهِمْ عَلٰی عَظِیْمِ الْجُرْمِ اَنْ عُدْتَ عَلَیْهِمْ
بِالرَّحْمَةِ فَیَا مَنْ رَحْمَتُهٗ وَاسِعَةٌ وَیَا مَنْ عَفْوُهٗ
عَظِیْمٌ یَا عَظِیْمُ یَا عَظِیْمُ یَا عَظِیْمُ لَا یَرُدُّ غَضَبَکَ اِلَّا
حِلْمُکَ وَلَا یُنْجِیْ مِنْ سَخَطِکَ اِلَّا التَّضَرُّعُ اِلَیْکَ
فَهَبْ لِیْ یَا اِلٰهِیْ فَرَجًا بِالْقُدْرَةِ الَّتِیْ بِهَا تُحْیِیْ
مَیْتَ الْعِبَادِ وَلَا تُهْلِکْنِیْ غَمًّا حَتّٰی تَسْتَجِیْبَ لِیْ وَ
تُعَرِّفَنِی الْاِجَابَةَ فِیْ دُعَائِیْ وَاَذِقْنِیْ طَعْمَ الْعَافِیَةِ
اِلٰی مُنْتَهٰی اَجَلِیْ وَلَا تُشْمِتْ بِیْ عَدُوِّیْ وَلَا تُسَلِّطْهُ
عَلَیَّ وَلَا تُمَکِّنْهُ مِنْ عُنُقِیْ یَا اِلٰهِیْ اِنْ وَضَعْتَنِیْ
فَمَنْ ذَا الَّذِیْ یَرْفَعُنِیْ وَاِنْ رَفَعْتَنِیْ فَمَنْ ذَا الَّذِیْ
یَضَعُنِیْ وَاِنْ اَهْلَکْتَنِیْ فَمَنْ ذَا الَّذِیْ
یَعْرِضُ لَکَ فِیْ عَبْدِکَ اَوْ یَسْئَلُکَ عَنْ اَمْرِهٖ
وَقَدْ عَلِمْتُ یَا اِلٰهِیْ اَنَّهٗ لَیْسَ فِیْ حُکْمِکَ
ظُلْمٌ وَلَا فِیْ نَقِمَتِکَ عَجَلَةٌ وَاِنَّمَا یَعْجَلُ
مَنْ یَخَافُ الْفَوْتَ وَاِنَّمَا یَحْتَاجُ اِلَی الظُّلْمِ
الضَّعِیْفُ وَقَدْ تَعَالَیْتَ یَا اِلٰهِیْ عَنْ ذٰلِکَ عُلُوًّا

كَبِيْرًا اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ فَاَعِذْنِىْ وَاَسْتَجِيْرُ بِكَ فَاَجِرْنِىْ وَاَسْتَرْزِقُكَ فَارْزُقْنِىْ وَاَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ فَاكْفِنِىْ وَاَسْتَنْصِرُكَ عَلٰى عَدُوِّىْ فَانْصُرْنِىْ وَاَسْتَعِيْنُ بِكَ فَاَعِنِّىْ وَاَسْتَغْفِرُكَ يَا اِلٰهِىْ فَاغْفِرْ لِىْ اٰمِيْن اٰمِيْن اٰمِيْن

دعاے دیگر صاحب روضة الاذکار از حضرت امام جعفر صادق روایت کرده که حضرت رسول خدا فرمود چیزے که بسبب آن چیزے آمرزد خداے تعالےٰ بنده را در شب عرفه یا در شبہاے جمعه خواندن این دعا است و دعا این است اَللّٰهُمَّ يَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوٰى وَمَوْضِعَ كُلِّ شَكْوٰى وَعَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ ونیز در کتاب مذکور مروی است کسے که در شب جمعه و در شب عید ده مرتبه بگوید يَا دَائِمَ الْفَضْلِ عَلَى الْبَرِيَّةِ يَا ذَا الْمَوَاهِبِ السَّنِيَّةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالْعَطِيَّةِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ خَيْرِ الْوَرٰى سَجِيَّةً وَاغْفِرْ لَنَا يَا ذَا الْعُلٰى فِىْ هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ نوشته شود براے او هزار هزار حسنه و محو کرده شود از وسیات و بلند کرده شود براے او مثل آن درجه و در زانو بزانو نشیند

روز قیامت با حضرت ابراہیمؑ در مجلس و علامہ مجلسیؒ
در ربیع الاسابیع آوردہ کہ گفتہ اند مستحب است کہ در قنوت نماز و
ہر شب جمعہ این دعا را اضافہ کند با دعاہائے دیگر کہ میخوانند
اَللّٰھُمَّ ھٰذَا مَقَامُ الْبَائِسِ الْفَقِیْرِ مَقَامُ الْمُسْتَغِیْثِ
الْمُسْتَجِیْرِ مَکَانُ الْھَالِکِ الْغَرِیْقِ مَکَانُ الْوَجِلِ
الْمُشْفِقِ مَکَانُ مَنْ یُقِرُّ بِخَطِیْئَتِہٖ وَیَعْتَرِفُ
بِذُنُوْبِہٖ وَیَتُوْبُ اِلٰی رَبِّہٖ اَللّٰھُمَّ قَدْ تَرٰی
مَکَانِیْ وَلَا یَخْفٰی عَلَیْکَ شَیْءٌ مِنْ اَمْرِیْ یَا
ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ اَسْئَلُکَ بِاَنَّکَ تَلِی التَّدْبِیْرَ
وَتُمْضِی الْمَقَادِیْرَ سُؤَالَ مَنْ اَسَاءَ وَاقْتَرَفَ
وَاسْتَکَانَ وَاعْتَرَفَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ تَغْفِرَلِیْ مَا مَضٰی فِیْ عِلْمِکَ مِنْ ذُنُوْبِیْ
وَشَھِدَتْ بِہٖ حَفَظَتُکَ وَحَفِظَتْہُ مَلٰٓئِکَتُکَ
وَلَمْ یَغِبْ عَنْہُ عِلْمُکَ قَدْ اَحْسَنْتَ فِیْہِ الْبَلَاۗءَ
فَلَکَ الْحَمْدُ وَاَنْ تَجَاوَزَ عَنْ سَیِّئَاتِیْ فِیْ اَصْحَابِ
الْجَنَّۃِ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِیْ کَانُوْا یُوْعَدُوْنَ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ اَئِمَّۃِ الْمُؤْمِنِیْنَ

اَللّٰهُمَّ اِنِّیۡ اَسْئَلُكَ سُؤَالَ مَنِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهٗ وَ
ضَعُفَتْ قُوَّتُهٗ سُؤَالَ مَنْ لَا يَجِدُ لِفَاقَتِهٖ سَادًّا اُمْسَنَّا
وَلَا لِضَعْفِهٖ مُقَوِّيًا غَيْرَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ
اَللّٰهُمَّ اَصْلِحْ بِالْيَقِيْنِ قَلْبِيْ وَاقْبِضْ عَلَى الصِّدْقِ
اِلَيْكَ لِسَانِيْ وَاقْطَعْ مِنَ الدُّنْيَا حَوَائِجِيْ شَوْقًا اِلٰى
لِقَائِكَ فِيْ صِدْقِ الْمُتَوَكِّلِيْنَ عَلَيْكَ وَاَسْئَلُكَ
خَيْرَ كِتَابٍ سَبَقَ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّهٖ جَلَّ
ثَنَاؤُكَ وَاَسْتَجِيْرُ بِكَ اَنْ اَقُوْلَ لَكَ مَكْرُوْهًا
اَسْتَحِقُّ بِهٖ عُقُوْبَةَ الْاٰخِرَةِ وَاَسْئَلُكَ عِلْمَ
الْخَائِفِيْنَ وَاِنَابَةَ الْمُخْبِتِيْنَ وَيَقِيْنَ الْمُتَوَكِّلِيْنَ
وَتَوَكُّلَ الْمُوْقِنِيْنَ بِكَ وَخَوْفَ الْعَالِمِيْنَ وَ
اِخْبَاتَ الْمُنِيْبِيْنَ وَشُكْرَ الصَّابِرِيْنَ وَصَبْرَ
الشَّاكِرِيْنَ وَاللِّحَاقَ بِالْاَحْيَاءِ الْمَرْزُوْقِيْنَ
اٰمِيْنَ اٰمِيْنَ يَا اَوَّلَ الْاَوَّلِيْنَ وَيَا
اٰخِرَ الْاٰخِرِيْنَ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا اَللّٰهُ يَا رَحِيْمُ
يَا اَللّٰهُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاغْفِرْلِيَ الذُّنُوْبَ
الَّتِيْ تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْلِيَ الذُّنُوْبَ الَّتِيْ تُوْجِبُ

النِّقَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ الْقِسَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ (بالكسر جمع عصمت بمعنی چیزیکه...) وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ الْبَلَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُدِيلُ الْأَعْدَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَقْطَعُ الرَّجَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ غَيْثَ السَّمَاءِ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُظْلِمُ الْهَوَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْغِطَاءَ

مستحب است که بعد از نماز وتر در شب جمعه این دعا بخواند

اَللّٰهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ لِقَاءَكَ وَأَحْبِبْ لِقَائِي وَاجْعَلْ لِي فِي لِقَائِكَ الرَّاحَةَ وَالْكَرَامَةَ وَالْبَرَكَةَ وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ وَلَا تُؤَخِّرْنِي فِي الْأَشْرَارِ وَأَلْحِقْنِي بِصَالِحِ مَنْ مَضَى وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِ مَنْ بَقِيَ وَاخْتِمْ لِي عَمَلِي بِأَحْسَنِهِ وَاجْعَلْ ثَوَابَهُ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَخُذْ بِي سَبِيلَ الصَّالِحِينَ وَأَعِنِّي عَلَى صَالِحِ مَا أَعْطَيْتَنِي كَمَا أَعَنْتَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى صَالِحِ مَا أَعْطَيْتَهُمْ وَلَا تَنْزِعْ مِنِّي صَالِحًا أَعْطَيْتَنِيهِ وَلَا تَرُدَّنِي فِي سُوءٍ اسْتَنْقَذْتَنِي مِنْهُ أَبَدًا وَلَا تُشْمِتْ

بِيْ عَدُوًّا وَلَا حَاسِدًا اَبَدًا وَلَا تَكِلْنِيْ اِلٰى نَفْسِيْ فِيْ
شَيْءٍ مِنْ اَمْرِيْ طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَدًا يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَسْئَلُكَ يَا
رَبِّ اِيْمَانًا لَّا اَجَلَ لَهٗ دُوْنَ لِقَائِكَ تُحْيِيْنِيْ عَلَيْهِ وَتُمِيْتُنِيْ عَلَيْهِ
وَتَبْعَثُنِيْ عَلَيْهِ اِذَا بَعَثْتَنِيْ وَاَبْرِءْ قَلْبِيْ مِنَ الرِّيَاءِ
وَالسُّمْعَةِ وَالشَّكِّ فِيْ دِيْنِكَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِنِيْ نَصْرًا
فِيْ دِيْنِكَ وَقُوَّةً فِيْ عِبَادَتِكَ وَفَهْمًا فِيْ عِلْمِكَ وَفِقْهًا
فِيْ حُكْمِكَ وَاكْفِنِيْ مِنْ رَحْمَتِكَ وَبَيِّضْ وَجْهِيْ
بِنُوْرِكَ وَاجْعَلْ رَغْبَتِيْ فِيْمَا عِنْدَكَ وَتَوَفَّنِيْ فِيْ
سَبِيْلِكَ عَلٰى مِلَّتِكَ وَمِلَّةِ رَسُوْلِكَ صَلَوٰاتُكَ
عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُبِكَ مِنَ الْكَسَلِ
وَالْهُمُوْمِ وَالْجُبْنِ وَالْغَفْلَةِ وَالْفَتْرَةِ وَالْمَسْكَنَةِ
وَاَعُوْذُبِكَ لِنَفْسِيْ وَلِاَهْلِيْ وَذُرِّيَّتِيْ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيْمِ اَللّٰهُمَّ اِنَّهٗ لَنْ يُّجِيْرَنِيْ مِنْكَ اَحَدٌ وَّلَا
اَجِدُ مِنْ دُوْنِكَ مُلْتَحَدًا فَلَا تَرُدَّنِيْ فِيْ هَلَكَةٍ
وَلَا تَرُدَّنِيْ بِعَذَابٍ اَسْئَلُكَ الثَّبَاتَ عَلٰى دِيْنِكَ
وَالتَّصْدِيْقَ بِكِتَابِكَ وَاتِّبَاعَ سُنَّةِ رَسُوْلِكَ صَلَوٰتُكَ

عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اذْكُرْنِيْ بِرَحْمَتِكَ وَلَا تَذْكُرْنِيْ
بِعُقُوبَتِكَ بِخَطِيْئَتِيْ وَتَقَبَّلْ مِنِّيْ وَزِدْنِيْ مِنْ فَضْلِكَ
اِنِّيْ اِلَيْكَ رَاغِبٌ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ ثَوَابَ مَنْطِقِيْ وَثَوَابَ
مَجْلِسِيْ رِضَاكَ وَاجْعَلْ عَمَلِيْ وَدُعَآئِيْ خَالِصًا
لَكَ وَاجْعَلْ ثَوَابِيَ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَاجْمَعْ لِيْ
خَيْرَ مَا سَئَلْتُكَ وَزِدْنِيْ مِنْ فَضْلِكَ اِنِّيْ اِلَيْكَ
رَاغِبٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَشْهَدُ بِمَا شَهِدْتَ بِهٖ
عَلٰى نَفْسِكَ وَشَهِدَتْ بِهٖ مَلَآئِكَتُكَ وَاُولُوا الْعِلْمِ
اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ فَمَنْ لَمْ يَشْهَدْ
عَلٰى مَا شَهِدْتَ بِهٖ عَلٰى نَفْسِكَ وَشَهِدَتْ مَلَآئِكَتُكَ
وَاُولُوا الْعِلْمِ بِكَ فَاكْتُبْ شَهَادَتِيْ مَكَانَ شَهَادَتِهِمْ
اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ اَسْئَلُكَ يَاذَا الْجَلَالِ
وَالْاِكْرَامِ اَنْ تَفُكَّ رَقَبَتِيْ مِنَ النَّارِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
مَفَاتِحَ الْخَيْرِ وَخَوَاتِيْمَهٗ وَشَرَآئِعَهٗ وَفَوَآئِدَهٗ وَبَرَكَاتِهٖ
وَمَا بَلَغَ عِلْمَهٗ عِلْمِيْ وَمَا قَصُرَ عَنْ اِحْصَآئِهٖ حِفْظِيْ
اَللّٰهُمَّ انْهَجْ لِيْ اَسْبَابَ مَعْرِفَتِهٖ وَافْتَحْ لِيْ اَبْوَابَهٗ وَ
غَشِّنِيْ رَحْمَتَكَ وَمُنَّ عَلَيَّ بِعِصْمَةٍ عَنِ الْاِزَالَةِ عَنْ

دينك وطهر قلبي من الشك ولا تشغل قلبي بدنياي
وعاجل معاشي عن اجل ثواب اخرتي اللهم
ارحم استكانة منطقي وذل مقامي ومجلسي
وخضوعي اليك برغبتي اسئلك اللهم الهدى
من الضلالة والبصيرة من العماية والرشد
من الغواية واسئلك اكثر الحمد عند
الرخاء واجمل الصبر عند المصيبة و
افضل الشكر عند موضع الشكر والتسليم
عند الشبهات واسئلك القوة في طاعتك
والضعف عن معصيتك والهرب اليك
منك والتقرب اليك رب لترضى والتحري
لكل ما يرضيك عني في اسخاطك واسخاط
خلقك التماسا لرضاك رب من ارجوه اذا لم ترحمني
ومن يعود علي ان رفضتني او من ينفعني عفوه
ان عاقبتني او من امل عطاياه ان حرمتني او
من يملك كرامتي ان اهنتني او من يضرني
هوانه ان اكرمتني رب ما اسوء فعلي

وأقبح عملي وأقسى قلبي وأطول أملي وأقصر
أجلي وأجرأني على عصيان من خلقني ربّ
ما أحسن بلائك عندي وأظهر نعمائك عليّ كثرت
منك عليّ النعم فما أحصيها وقلّ منّي الشكر فيما
أوليتنيه فبطرت بالنعم وتعرّضت للنقم وسهوت
عن الذكر وركبت الجهل بعد العلم وجزت من
العدل إلى الظلم وجاوزت البرّ إلى الإثم وصرت
إلى اللهو من الخوف والحزن ربّ ما أصغر حسناتي
وأقلّها في كثرة ذنوبي وأعظمها على قدر صغر
خلقي وضعف عملي ربّ ما أطول أملي وأقصر
أجلي في بعد أملي وما أقبح سريرتي في علانيتي
ربّ لا حجّة لي إن احتججت ولا عذر لي إن
اعتذرت ولا شكر عندي إن ابتليت وأوليت
إن لم تعنّي على شكر ما أوليت وما أخفّ ميزاني
غداً إن لم ترجحه وأزلّ لساني إن لم تثبّته
وأسود وجهي إن لم تبيّضه ربّ كيف لي بذنوبي
التي سلفت منّي قد هدّ لها أركاني ربّ كيف لي

طَلَبِ شَهَوَاتِ الدُّنْيَا اَوْ اَبْكِيْ عَلٰى حَمِيْمٍ فِيْهَا وَ
لَا اَبْكِيْ عَلٰى نَفْسِيْ وَكَثْرَةِ حَسَرَاتِيْ لِعِصْيَانِيْ
وَتَفْرِيْطِيْ رَبِّ دَعَتْنِيْ دَوَاعِي الدُّنْيَا فَاَحْبَبْتُهَا
سَرِيْعًا وَرَكَنْتُ اِلَيْهَا طَائِعًا وَدَعَتْنِيْ دَوَاعِي الْاٰخِرَةِ
تَثَبَّطْتُ عَنْهَا وَاَبْطَاْتُ فِي الْاِجَابَةِ وَالْمُسَارَعَةِ
اِلَيْهَا كَمَا سَارَعْتُ اِلٰى دَوَاعِي الدُّنْيَا وَحُطَامِهَا
الْهَامِدِ وَنَسِيْمِهَا الْبَائِدِ وَسَرَابِهَا الذَّاهِبِ رَبِّ
خَوَّفْتَنِيْ وَشَوَّقْتَنِيْ وَاحْتَجَجْتَ عَلَيَّ وَكَفَلْتَ بِرِزْقِيْ
فَاَمِنْتُ خَوْفَكَ وَتَثَبَّطْتُ عَنْ تَشْوِيْقِكَ وَلَمْ اَتَّكِلْ
عَلٰى ضَمَانِكَ وَتَهَاوَنْتُ بِاحْتِجَاجِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
اَمْنِيْ مِنْكَ فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا خَوْفًا وَحَوِّلْ تَثَبُّطِيْ
شَوْقًا وَتَهَاوُنِيْ بِحُجَّتِكَ فَرَقًا مِنْكَ ثُمَّ رَضِّنِيْ
بِمَا قَسَمْتَ لِيْ مِنْ رِزْقِكَ يَا كَرِيْمُ اَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ الْعَظِيْمِ رِضَاكَ عِنْدَ السَّخْطَةِ وَالْفُرْجَةَ
عِنْدَ الْكُرْبَةِ وَالنُّوْرَ عِنْدَ الظُّلْمَةِ وَالْبَصِيْرَةَ
عِنْدَ شِدَّةِ الْغَفْلَةِ رَبِّ اجْعَلْ جُنَّتِيْ مِنَ الْخَطَايَا
حَصِيْنَةً وَدَرَجَاتِيْ فِي الْجِنَانِ رَفِيْعَةً وَاَعْمَالِيْ

كلها متقبلة وحسنات متضاعفة زاكية اعوذ بك
من الفتن كلها ما ظهر منها وما بطن ومن شر
المطعم والمشرب ومن شر ما اعلم ومن شر ما لا اعلم
واعوذ بك ان اشتري الجهل بالعلم او الجفاء
بالحلم او الجور بالعدل او القطيعة بالبر او الجزع
بالصبر او الضلالة بالهدى او الكفر بالايمان
اللهم اني اسئلك برحمتك التي لا تنال الا برضاك
والخروج من جميع معاصيك والدخول في كل
ما يرضيك والنجاة من كل ورطة والمخرج من كل
كبيرة اتى بها مني عمد او زل بها مني خطاء
او خطر بها خطرات الشيطان اسئلك خوفا
توقفني به على حدود رضاك وتشعث به عني
كل شهوة خطر بها هواي واستزل عندها
رائي ليتجاوز حد جلالك اسئلك اللهم الاخذ
باحسن ما تعلم منا واعوذ بك ان ابتلي وترك سيئ
كل ما تعلم او ابتلي من حيث اعلم ومن حيث لا
اعلم اسئلك السعة في الرزق والزهد في الكفاف

وَالْمَخْرَجَ بِالْبَيَانِ مِنْ كُلِّ شُبْهَةٍ وَالصَّوَابَ فِي كُلِّ
حَاجَةٍ وَالصِّدْقَ فِي جَمِيعِ الْمَوَاطِنِ وَاِنْصَافَ
النَّاسِ مِنْ نَفْسِي فِيمَا عَلَيَّ وَمَالِي وَالتَّذَلُّلَ فِي اِعْطَاءِ
النَّصَفِ مِنْ جَمِيعِ مَوَاطِنِ السَّخَطِ وَالرِّضَا وَتَرْكَ
قَلِيلِ الْبَغْيِ وَكَثِيرِهِ فِي الْقَوْلِ مِنِّي وَالْفِعْلِ وَتَمَامَ
نِعْمَتِكَ فِي جَمِيعِ الْاَشْيَاءِ وَالشُّكْرَ لَكَ عَلَيْهَا
لِكَيْ تَرْضَى وَبَعْدَ الرِّضَا اَسْئَلُكَ الْخِيَرَةَ فِي
كُلِّ مَا تَكُونُ فِيهِ الْخِيَرَةُ بِمَيْسُورِ الْاُمُورِ
لَا بِمَعْسُورِهَا يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ قَوْلَ التَّوَّابِينَ وَعَمَلَهُمْ
وَنُورَ الْاَنْبِيَاءِ وَصِدْقَهُمْ وَنَجَاةَ الْمُجَاهِدِينَ وَ
ثَوَابَهُمْ وَشُكْرَ الْمُصْطَفَيْنَ وَنَصِيحَتَهُمْ وَعَمَلَ
الذَّاكِرِينَ وَيَقِينَهُمْ وَاِيمَانَ الْعُلَمَاءِ وَفِقْهَهُمْ
وَتَعَبُّدَ الْخَاشِعِينَ وَتَوَاضُعَهُمْ وَحِلْمَ الْفُقَهَاءِ وَسِيرَتَهُمْ
وَخَشْيَةَ الْمُتَّقِينَ وَرَغْبَتَهُمْ وَتَصْدِيقَ الْمُؤْمِنِينَ
وَتَوَكُّلَهُمْ وَرَجَاءَ الْمُحْسِنِينَ وَبِرَّهُمْ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
ثَوَابَ الشَّاكِرِينَ وَمَنْزِلَةَ الْمُقَرَّبِينَ وَمُرَافَقَةَ النَّبِيِّينَ

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ خَوْفَ الْعَالِمِیْنَ لَكَ وَعَمَلَ الْخَائِفِیْنَ مِنْكَ وَخُشُوْعَ الْعَابِدِیْنَ لَكَ وَیَقِیْنَ الْمُتَوَكِّلِیْنَ عَلَیْكَ وَتَوَكُّلَ الْمُؤْمِنِیْنَ بِكَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ بِحَاجَتِیْ عَالِمٌ غَیْرُ مُعَلَّمٍ وَاَنْتَ لَهَا وَاسِعٌ غَیْرُ مُتَكَلِّفٍ وَاِنَّكَ الَّذِیْ لَا یُحْفِیْكَ سَائِلٌ وَلَا یَنْقُصُكَ نَائِلٌ وَلَا یَبْلُغُ مِدْحَتَكَ قَوْلُ قَائِلٍ وَاَنْتَ كَمَا تَقُوْلُ وَفَوْقَ مَا نَقُوْلُ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِیْ فَرَجًا قَرِیْبًا وَاَجْرًا عَظِیْمًا وَسِتْرًا جَمِیْلًا اَللّٰهُمَّ هَدَأَتِ الْاَصْوَاتُ وَسَكَنَتِ الْحَرَكَاتُ وَخَلَا كُلُّ حَبِیْبٍ بِحَبِیْبِهٖ وَخَلَوْتُ بِكَ یَا اِلٰهِیْ فَاجْعَلْ خَلْوَتِیْ مِنْكَ اللَّیْلَةَ الْعِتْقَ مِنَ النَّارِ

و در کتاب عروس

از حضرت صادق ؑ روایت کرده است که هر که در ما بین دو رکعت نافلهٔ صبح و فریضهٔ صبح صد مرتبه بگوید سُبْحَانَ رَبِّیَ الْعَظِیْمِ وَبِحَمْدِهٖ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبِّیْ وَاَتُوْبُ اِلَیْهِ حق تعالی در بهشت مسکنے برائے او بنا کند شیخ و سید و دیگران نیز این دعا را ذکر کرده اند و گفته اند که مستحب است که در سحر شب جمعه این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَهَبْ لِیَ الْغَدَاةَ رِضَاكَ وَاَسْكِنْ

قَلْبِي خَوْفَكَ وَاقْطَعْهُ عَمَّنْ سِوَاكَ حَتّٰى لَا اَرْجُوْ
غَيْرَكَ وَلَا اَخَافُ اِلَّا اِيَّاكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِهٖ وَهَبْ لِيْ ثَبَاتَ الْيَقِيْنِ وَمَحْضَ الْاِخْلَاصِ
وَشَرَفَ التَّوْحِيْدِ وَدَوَامَ الْاِسْتِقَامَةِ وَمَعْدِنَ
الصَّبْرِ وَالرِّضَا بِالْقَضَاءِ وَالْقَدَرِ يَا قَاضِيَ حَوَائِجِ
السَّائِلِيْنَ يَا مَنْ يَعْلَمُ مَا فِيْ ضَمِيْرِ الصَّامِتِيْنَ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاسْتَجِبْ دُعَائِيْ وَاغْفِرْ
ذُنُوْبِيْ وَاَوْسِعْ رِزْقِيْ وَاقْضِ حَوَائِجِيْ فِيْ نَفْسِيْ
وَاِخْوَانِيْ فِيْ دِيْنِيْ وَاَهْلِيْ اِلٰهِيْ طُمُوْحُ الْاٰمَالِ
قَدْ خَابَتْ اِلَّا لَدَيْكَ وَمَعَاكِفُ الْهِمَمِ قَدْ تَعَطَّلَتْ
اِلَّا عَلَيْكَ وَمَذَاهِبُ الْعُقُوْلِ قَدْ سَمَتْ اِلَّا اِلَيْكَ سَكَرَتْ نسخہ
فَاَنْتَ الرَّجَاءُ وَاِلَيْكَ الْمُلْتَجٰى يَا اَكْرَمَ مَقْصُوْدٍ
وَّاَجْوَدَ مَسْئُوْلٍ هَرَبْتُ اِلَيْكَ بِنَفْسِيْ يَا مَلْجَاَ
الْهَارِبِيْنَ بِاَثْقَالِ الذُّنُوْبِ اَحْمِلُهَا عَلٰى ظَهْرِيْ
لَا اَجِدُ لِيْ اِلَيْكَ شَافِعًا سِوٰى مَعْرِفَتِيْ بِاَنَّكَ
اَقْرَبُ مَنْ رَجَاهُ الطَّالِبُوْنَ وَاٰمَلُ مَا لَدَيْهِ
الرَّاغِبُوْنَ يَا مَنْ فَتَقَ الْعُقُوْلَ بِمَعْرِفَتِهٖ وَاَطْلَقَ

الا لسن بحمده وجعل ما امتن به علی عباده
من ذلک کفاء لتادیة حقه صل علی محمد
واله ولا تجعل للشیطان علی عقلی سبیلا ولا
للباطل علی عملی دلیلا وچون صبح روز جمعه
طالع شود این دعا بخواند اصبحت فی ذمة الله تعالی
وذمة ملائکته وذمم انبیائه ورسله
علیهم السلام وذمة محمد صلی الله علیه
واله وذمم الاوصیاء من ال محمد علیهم
السلام امنت بسر ال محمد علیهم السلام و
علانیتهم وظاهرهم وباطنهم واشهد انهم
فی علم الله وطاعته لمحمد صلی الله علیه
واله علامه مجلسی رح میگویند که دعاے بسند معتبر از
حضرت صادق ع منقول است که هر که آنرا ۳ مرتبه در صبح و ۳ مرتبه
در پیشین بخواند خدا اورا از هرچه ترسد ایمن گرداند و شیخ رح و کفعمی رح در
کتاب بلد الامین دعاے سابق را دعاے فرج نامیده و گفته
است که در سحر شب جمعه باید خواند و ابتداے دعارا از اخبا
نقل نموده است که الٰهی طموح الامال الخ تا آخر ولا للباطل

عَلٰی عَمَلِی دَلِیلًا وَافْتَحْ لِی بِخَیْرِ الدُّنْیَا وَالْآخِرَةِ
یَا وَلِیَّ الْخَیْرِ وشیخ وسید و دیگران از حضرت صادق
روایت کرده اند که چون خواهی در شب جمعه نماز شب بکنی در
رکعت اول بعد از حمد قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ بخواند و در رکعت
دوم قُلْ یَا اَیُّهَا الْکَافِرُوْنَ و در رکعت سوم الٓمّ سجده
و در رکعت چهارم یَا اَیُّهَا الْمُدَّثِّرُ و در رکعت پنجم حٰمٓ سجده
یا سورهٔ وَالنَّجْمِ و در ششم سورهٔ تَبَارَكَ الَّذِیْ و در رکعت هفتم
یٰسٓ و در رکعت هشتم وَاقِعَه و در دو رکعت شفع قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ
الْفَلَقِ و قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ و در نماز وتر قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ
و سید ابن طاوس در جمال الاسبوع از کتاب کراجکی دعای
نماز تهجد شب جمعه را باین ترتیب روایت کرده است چون از
دو رکعت اول سلام بگوید این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدِنِ الطَّاهِرِیْنَ اَجْمَعِیْنَ وَاَعِنِّیْ
عَلٰی طَاعَتِكَ وَوَفِّقْنِیْ لِعِبَادَتِكَ اَللّٰهُمَّ یَا اِلٰهَ جَبْرَئِیْلَ
وَمِیْکَائِیْلَ وَاِسْرَافِیْلَ اجْعَلِ الْیَقِیْنَ فِیْ قَلْبِیْ وَالنُّوْرَ
فِیْ بَصَرِیْ وَالنَّصِیْحَةَ فِیْ صَدْرِیْ وَذِکْرَكَ بِاللَّیْلِ
وَالنَّهَارِ عَلٰی لِسَانِیْ وَرِزْقًا وَّاسِعًا غَیْرَ مَمْنُوْنٍ وَّلَا

محظورٍ فارزقنی اللّٰھم وسلّمنی لما یرضیک عنّی
و بعد از رکعت چہارم بگوید اللّٰھم صلّ علیٰ محمّدٍ خاتم
النّبیّین و اٰلہ الطّاھرین اجمعین و اجعلنا
ھادین مھدیّین غیر ضآلّین و لا مضلّین
سلمًا لاولیائک و حربًا لاعدآئک نحبّ من
اطاعک و نبغض من خالفک اللّٰھم اجعل
لی نورًا فی قلبی و صدری و سمعی و بصری
و شعری و بشری و لحمی و عظمی و نورًا یحیط
بی اللّٰھم اھدنی للرّشاد و الطف بی بالسّداد
و اکفنی شرّ العباد و ارحمنی یوم المعاد پس بعد
از رکعت ششم این دعا بخواند اللّٰھم انّک انت المفضل
المنّان بدیع السّموات و الارض ذو الجلال و
الاکرام لا الٰہ الّا انت ذو الجود و الانعام صلّ علیٰ
خیر الانام محمّدٍ رسولک و اٰلہ المعصومین
الطّاھرین الکرام اللّٰھم انّی سآئلک الفقیر و
عبدک المستجیر الخائف من عذابک الرّاجی
بفضلک و ثوابک فاجبر فقری بنعمتک و اجرنی

مِنْ كَسْرِىْ بِرَحْمَتِكَ وَاٰمِنْ خَوْفِىْ بِغُفْرَانِكَ وَحَقِّقْ رَجَائِىْ
بِاِحْسَانِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ مُسْتَغْفِرُكَ فَاغْفِرْلِىْ تَائِبٌ اِلَيْكَ
فَتُبْ عَلَىَّ وَاعْفُ عَنْ ذُنُوْبِىْ كُلِّهَا قَدِيْمِهَا وَحَدِيْثِهَا
اَللّٰهُمَّ لَا تُجْهِدْ بَلَائِىْ وَلَا تُشْمِتْ بِىْ اَعْدَائِىْ وَ
لَا تَجْعَلِ النَّارَ مَاْوَاىَ پس بعد از رکعت ہشتم بگوید اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ رَسُوْلِكَ الَّذِىْ اصْطَفَيْتَ وَعَلَى
الْاَئِمَّةِ الطَّاهِرِيْنَ اَهْلِ الْبَيْتِ وَلَا تُعِدْنِىْ فِىْ سُوْءٍ
اسْتَنْقَذْتَنِىْ مِنْهُ اَبَدًا وَلَا تَسْلُبْنِىْ صَالِحَ مَا اَعْطَيْتَنِىْ
اَبَدًا اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ اَنْتَ رَبُّ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَمَا فِيْهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَنْتَ
الْحَقُّ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ
حَقٌّ اَللّٰهُمَّ لَكَ اَسْلَمْتُ وَبِكَ اٰمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ
وَاِلَيْكَ خَاصَمْتُ وَحَاكَمْتُ اَللّٰهُمَّ ادْرَءْ عَنِّىْ
شَرَّ كُلِّ ذِىْ شَرٍّ وَاصْرِفْ عَنِّىْ كُلَّ ضُرٍّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدِنِ الطَّاهِرِيْنَ اَجْمَعِيْنَ
وَابْدَأْ بِهِمْ فِىْ كُلِّ خَيْرٍ وَاخْتِمْ بِهِمُ الْخَيْرَ فِىْ كُلِّ
خَيْرٍ وَاَهْلِكْ عَدُوَّهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ مِنَ الْاَوَّلِيْنَ

وَالْاٰخِرِیْنَ یَا اَقْدَرَ الْقَادِرِیْنَ وگفته است که در قنوت وتر
در شب جمعه این دعا بخواند اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ بِفَضْلِ
لَیْلَةِ الْجُمُعَةِ وَحُرْمَتِهَا وَشَرَفِهَا وَمَنْزِلَتِهَا وَبِحَقِّ نَبِیِّکَ
مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ الطَّاهِرِیْنَ الدَّالِّ عَلَیْهَا
وَالدَّاعِیْ اِلَیْهَا وَالْمَعْرُوْفِ بِهَا وَالْمُنَبِّهِ عَلٰی وَاجِبِهَا
اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدِنِ الطَّاهِرِیْنَ خَیْرِ
الْاَنَامِ وَعَلٰی اَهْلِ بَیْتِهِ الْبَرَرَةِ الْکِرَامِ وَاَنْ تَجْعَلَنِیْ
مِنَ الصُّوَّامِ وَحُجَّاجِ بَیْتِکَ الْحَرَامِ وَزُوَّارِ قَبْرِ نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ
وَاٰلِهِ اَفْضَلُ التَّحِیَّةِ وَالسَّلَامِ وَقَاصِدِیْ الْمَشَاهِدِ
الْعِظَامِ اَکْفِنِیْ شَرَّ الْاَنَامِ وَاَجْرِ اَمْرِیْ فِی الدِّیْنِ وَالدُّنْیَا
عَلٰی اَحْسَنِ النِّظَامِ اَللّٰھُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلٰی مَا هَدَیْتَنِیْ
اِلَیْهِ مِنْ مَعْرِفَةِ حَقِّ هٰذِهِ اللَّیْلَةِ الشَّرِیْفَةِ وَیَوْمِهَا
وَوَفَّقْتَنِیْ لَهٗ مِنْ ذِکْرِکَ فِیْهَا اَللّٰھُمَّ فَاجْعَلْ دُعَائِیْ
فِیْهَا مُجَابًا وَعَمَلِیْ مَقْبُوْلًا وَذِکْرِیْ اِیَّاکَ فِیْهَا مَرْفُوْعًا
وَلَا تَسْلُبْنِیْ مَا عَرَّفْتَنِیْ وَاَدِمْ لِیْ مَا اَوْلَیْتَنِیْ وَاشْمُلْنِیْ
بِالسَّعَادَةِ مَا اَبْقَیْتَنِیْ وَارْحَمْنِیْ اِذَا تَوَفَّیْتَنِیْ اَللّٰھُمَّ
اِنِّیْ اَسْئَلُکَ فِیْ هٰذِهِ اللَّیْلَةِ الشَّرِیْفَةِ مَغْفِرَةً مَاحِیَةً

الْعُوَّامِ

بالمعاصی تؤمن الیم عقابک وتبشر بعظیم ثوابک
اللهم اشرک فی صالح دعائی والدی وولدی واخوانی
فیک واهلی وعمنا برحمة منک جامعة انک
ذو القدرة الواسعة واگر تواند این دعا را در قنوت
وتر بخواند بعد از نماز بخواند وگفته است است بروایت
کراجکی بعد از نماز وتر تسبیح زهراء بخواند پس بگوید سبحانک
اللهم وبحمدک لا اله الا انت وحدک لا شریک
لک لک الملک ولک الحمد تحیی وتمیت و
تمیت وتحیی وانت الحی لا تموت بیدک
الخیر انک علی کل شیء قدیر تولج اللیل فی النهار
وتولج النهار فی اللیل وتخرج الحی من المیت وتخرج
المیت من الحی وترزق من تشاء بغیر حساب
اللهم اغفر لنا ما قدمنا وما اخرنا وما اسررنا و
ما اعلنا وما انت اعلم به منا وبلغنا من الدنیا
والآخرة آمالنا واقض کل حاجة هی لنا بایسر
التیسیر واسهل التسهیل واتم عافیة واحمد
عافیة پس سه مرتبه بگوید سبحان ذی الملک والملکوت

سبحان ذی الملک القدوس کہ فضیلت بسیار دارد و چون در
شب جمعہ از دو رکعت نافلہ صبح فارغ شوے بگو سُبْحَانَ الَّذِیْ
خَلَقَ الْاَزْوَاجَ کُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ
وَمِمَّا لَا یَعْلَمُوْنَ سُبْحَانَ اللّٰهِ حِیْنَ تُمْسُوْنَ وَحِیْنَ تُصْبِحُوْنَ
وَلَهُ الْحَمْدُ فِی السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِیًّا وَحِیْنَ تُظْهِرُوْنَ
هُوَ اللّٰهُ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ
الرَّحِیْمُ هُوَ اللّٰهُ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْمَلِکُ الْقُدُّوْسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
الْمُهَیْمِنُ الْعَزِیْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَکَبِّرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا یُشْرِکُوْنَ هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ
الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰی یُسَبِّحُ لَهُ مَا فِی السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیْزُ
الْحَکِیْمُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مَنِ اسْتَنْقَذْتَنَا بِهٖ مِنَ
الضَّلَالَةِ وَعَلَّمْتَنَا عَلٰی یَدِهٖ بَعْدَ الْجَهَالَةِ سَیِّدِنَا
مُحَمَّدٍ رَسُوْلِکَ ذِی الْاِنَابَةِ وَالدَّلَالَةِ وَعَلٰی اَهْلِ بَیْتِهٖ
الطَّاهِرِیْنَ ذَوِی الرِّیَاسَةِ وَالْعَدَالَةِ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا
اِنْ نَسِیْنَا اَوْ اَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَیْنَا اِصْرًا کَمَا
حَمَلْتَهٗ عَلَی الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا
لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
اَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَی الْقَوْمِ الْکَافِرِیْنَ

ابن فهد در عدة الداعی آورده که بخواند در ثلث آخر از شب جمعه
سورهٔ قدر را پانزده مرتبه بعد از آن دعا کند هرچه را که خواهد
و صاحب نخبه نوشته که بخواند در شب جمعه دعای
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْمَلِکُ الْحَقُّ الْمُبِیْنُ
که در ادعیهٔ صباح و مسا گذشت و دعای کمیل که در عمل
شب نصف شعبان خواهد آمد ان شاء الله تعالی و همچنین دعای
بخواند و دعای اَللّٰهُمَّ وَ اَنْتَ اللّٰهُ وَ اَنْتَ الرَّحْمٰنُ و دعای
یَا سَلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَیْمِنُ که در ادعیهٔ صباح و مسا ذکر کردیم
و دعای اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ وَ لَا اَسْئَلُ غَیْرَکَ و دعای
اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ حَیٌّ لَا تَمُوْتُ

اعمال روز جمعه

علامهٔ مجلسی ره در ربیع الاسابیع بسند معتبر از حضرت رسول ص آورده
که هرکه در روز جمعه غسل کند و خود را پاکیزه گرداند و جامهای نیکو پوشد
و خود را خوشبو کند از بوی خوش زن خود و به نماز جمعه حاضر شود و چنانکه
باید بایستد و پا بر گردن مردم نگذارد کفارهٔ گناهان او گردد
از این جمعه تا جمعهٔ آینده و سه روز دیگر زیاده بر آن و خدا برای

هر کہ خواہد دیگر مضاعف گرداند آنقدر کہ خواہد و در حدیث دیگر
فرمود کہ جبرئیل ع مرا گفت کہ یک روز نہ یکروز بوے خوش بکن
در روز جمعہ البتہ ترک مکن و اگر نداشتہ باشی از بوے خوش زن
خود استعمال نمائی بدرستیکہ ملائکہ بوے شما را استنشاق می نمایند
و بالہائے خود را بر روے شما مے مالند در صف اول سہ مرتبہ
و در سائر صفہا یک مرتبہ و بسند معتبر و صحیح از حضرت صادق ع
منقول است کہ در تفسیر آیہ خُذُوْا زِیْنَتَکُمْ عِنْدَ کُلِّ مَسْجِدٍ
حضرت فرمود کہ مراد زینت در عیدہا و جمعہ است و در حدیث
صحیح دیگر فرمودہ کہ باید ہر یک از شما غسل کند در روز جمعہ و خود را
خوشبو کند و ریش خود را شانہ کند و پاکیزہ ترین جامہاے خود را
بپوشد و مہیا شود براے نماز جمعہ و باید کہ در آن روز با آرام
دل و آرام تن باشد و عبادت خدا را نیکو بعمل آورد و تا تواند اعمال خیر
بکند بدرستیکہ در روز جمعہ حق تعالے متوجہ اہل زمین میشود کہ حسنات
ایشان را مضاعف گرداند و بسند حسن کالصحیح از آن حضرت ع
منقول است کہ ترک مکن غسل را در روز جمعہ کہ سنت مؤکدہ است
و بوے خوش ببو و بہترین جامہاے خود را بپوش و باید کہ فارغ
شدن تو پیش از زوال باشد و چون زوال شود متوجہ نماز شو

بآرام تن و دل تو فرمود که غسل واجب است در روز جمعه و بسند معتبر از
حضرت امام موسیٰ منقول است که زنان را نیز سنت است
زینت کردن و بوئے خوش کردن در جمعہ و عیدها چنانچه مردان را
سنت است و بسند موثق از حضرت صادق منقول است
که سر را در هر جمعه بخطمی شستن امان می بخشد از پیسی و دیوانگی
و بسند معتبر از ان حضرت منقول است که هر که در روز جمعه شارب
و ناخن بگیرد و سر را بخطمی بشوید چنان باشد که بنده آزاد کرده
باشد و بروایت دیگر فرمود که ناخن و شارب گرفتن و سر را بگل خطمی
شستن در هر جمعه پریشانی را برطرف میکند و روزی زیاد میکند و بسند
صحیح از آنحضرت منقول است که ناخن گرفتن در روز جمعه ایمن می گرداند
از خوره و دیوانگی و پیسی و کوری و اگر محتاج بگرفتن نباشد حک
کند مروی است که در ناخن گرفتن ابتدا بانگشت کوچک دست
چپ کند و ختم بانگشت کوچک دست راست کند اما انگشتهای
پا اگرچه حدیث در ترتیب او نیست اما اولی آنست که ابتدا
بانگشت کوچک پائے راست کند و ختم بانگشت کوچک
پائے چپ نماید پس وجه مذکور در او جاری نیست جهت آنکه
در آنها انگشت شهادت نیست بلکه آنها در حکم صف واحد اند تا اینجا

بود کلام بعض علما و بروایت دیگر کاردیا مقراض بر آن بگرداند و در حدیث
دیگر فرمود که هر که ناخن و شارب بگیرد در هر جمعه پیوسته از گناهان پاک باشد
تا جمعهٔ دیگر و بروایت دیگر هر که در هر جمعه ناخن بگیرد پوست بر نیاورد
انگشتان او و بسند معتبر از حضرت رسالت ص مروی است که هر که
در هر جمعه ناخن بگیرد خدا درد از انگشتان او بیرون کند و دوا را در آن
داخل کند و ابو کهمس بحضرت صادق ع عرض کرد که مرا تعلیم نما چیزی
که سبب زیادتی روزی من گردد فرمود که در هر جمعه شارب و
ناخن بگیر و در اخبار بسیار وارد شده است که شارب و ناخن
گرفتن در هر جمعه امان می بخشد از دیوانگی و خوره و پیسی و
بسند معتبر از حضرت صادق ع منقول است که حق و لازم است
بر هر بالغی که در هر جمعه شارب و ناخن بگیرد و بطیبی خود را خوشبو
کند و در حدیث معتبر از آن حضرت منقول است که هر که ناخنهای
خود را در روز پنجشنبه بگیرد و یکی را بگذارد و در جمعه بگیرد فقر و پریشانی
از او زائل گردد و بسند معتبر از آن حضرت منقول است که هر که شارب
و ناخن در روز جمعه بگیرد و بگوید بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَعَلیٰ سُنَّةِ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ حق تعالی بنویسد برای او بعدد هر موی
و هر ناخنی ثواب بنده آزاد کردنی و بیمار نشود مگر به بیماری

مرون وبروایت مصباح در وقت ناخن گرفتن بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَ
بِاللّٰهِ وَعَلٰی سُنَّةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِهٖ عَلَیْهِ
وَعَلَیْهِمُ السَّلَامُ و در وقت شارب گرفتن بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَ
عَلٰی مِلَّةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ وَمِلَّةِ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْاَوْصِیَاءِ
عَلَیْهِمُ السَّلَامُ و بروایت دیگر در هر دو بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ
وَعَلٰی سُنَّةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ و همه خوب است و احادیث درباره
نوره کشیدن در روز جمعه مختلف وارد شده است و اکثر احادیث
دلالت بر استحباب می کند و در روایتے وارد شده است که
مورث پیسی است و ظاهرا موافق عامه وارد شده است و
اوّل اقوی است و بسند معتبر از حضرت صادقؑ منقول
است که هر که در روز جمعه غسل کند و این دعا بخواند اَشْهَدُ
اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْكَ لَهٗ وَاَشْهَدُ
اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاجْعَلْنِیْ مِنَ التَّوَّابِیْنَ وَاجْعَلْنِیْ مِنَ
الْمُتَطَهِّرِیْنَ برائے او طهارتے باشد تا جمعه آینده یعنے
از گناهان پاک شود با اعمال با طهارت معنوی و مقبول واقع
شود و در بعض روایات در آخر دعا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ

ہست و بسند معتبر منقول است کہ حضرت رسول ص بحضرت
امیر المومنین ع فرمود کہ یا علی ع در ہر جمعہ غسل کن اگرچہ باید کہ تو
روز خود را بفروشی و آب بخرے و غسل کنی و گرسنہ بمانی زیرا کہ
ہیچ سنتے ازین بزرگ ترنیست و منقول است کہ چون حضرت
امیر المومنین ع ہر گاہ کسے را سرزنش می نمودی فرمودے کہ تو عاجز تر
از کسے کہ غسل جمعہ ترک می کند در روز جمعہ و پیوستہ در غم مبیاشد
تا جمعہ دیگر و در روایتے وارد شدہ است کہ بعد از غسل جمعہ
این دعا بخواند اَللّٰھُمَّ طَھِّرْنِیْ وَطَھِّرْ قَلْبِیْ وَاَنْقِ غُسْلِیْ
وَاَجْرِ عَلٰی لِسَانِیْ ذِکْرَکَ وَذِکْرَ نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ
صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَاجْعَلْنِیْ مِنَ التَّوَّابِیْنَ وَاجْعَلْنِیْ
مِنَ الْمُتَطَھِّرِیْنَ و در کتاب من لا یحضر دعا چنین است
اَللّٰھُمَّ طَھِّرْنِیْ وَطَھِّرْ غُسْلِیْ وَاَجْرِ عَلٰی لِسَانِیْ مَحَبَّۃً
مِنْکَ و احادیث در باب غسل جمعہ مختلف است و اکثر علما
قائل باستحباب شدہ اند و بعضے واجب دانستہ اند و نزد مولف احوط
آنست کہ تا ممکن باشد ترک نکند و قصد واجب و سنت
در کار نیست و قصد قربت کافی است و اگر پیش از ظہر میسر
نشود بعد از ظہر تا شام سنت است بجا آوردن و نیت ادا و

قضا در کار نیست واگر نشود تا شام روز شنبہ قضا سنت است
وکسیکہ ترسد کہ در روز جمعہ آب بدست او نیاید سنت است
کہ در روز پنجشنبہ بعمل آورد **فضیلت غسل جمعہ**
صاحب شہاب الاخبار حدیثے از حضرت رسول خدا روایت
کردہ کہ آنحضرت فرمود کہ دیدم در شب معراج در تحت عرش
خدائے عزوجل ہفتاد شہر کہ ہر یک ازانہا بقدر
دنیا بود وپر بود آنہا از ملائکہ کہ تسبیح خدائے تعالے وتقدیس
او می نمودند ومی گفتند دران تسبیح اَللّٰھُمَّ اغْفِرْ لِمَنْ شَہِدَ
الْجُمُعَةَ اَللّٰھُمَّ اغْفِرْ لِمَنِ اغْتَسَلَ الْجُمُعَةَ
یعنی بار خدایا بیامرز کسے را کہ حاضر شود بنماز جماعت در روز جمعہ
بار خدایا بیامرز کسے را کہ غسل جمعہ کند وشیخ شہید در مقالات
تکلیفیہ از حضرت امام جعفر صادق روایت کردہ کہ آن حضرت
فرمود کہ غسل جمعہ پاکیزگیست وکفارۂ گناہان است ازاین
جمعہ تا جمعۂ آئندہ وایضاً در کتاب مذکور مسطور است کہ حضرت
باری تعالے در مناجات حضرت موسیٰ فرمود کسے کہ غسل کند
در روز جمعہ می نویسم برائے او بعدد ہر موئے کہ در سر وبدن اوست
دہ حسنہ ومحو می کنم ازو دہ سیئہ وبلند می گردانم برائے او دہ درجہ

رفع قلم می کنم از و ہفتاد روز ہر چند عصیان سر کند ہر روز ہفتاد مرتبہ
و می گردانم قبر اورا روضۂ از روضہائے بہشت اما وقت غسل
جمعہ را شیخ شہید رح در دروس ذکر فرمودہ کہ سنت است غسل جمعہ
و ادا است ما بین طلوع فجر تا زوال و قضا است بعد از و تا آخر روز
شنبہ و تعجیلاً در روز پنجشنبہ نیز جائز است جہت عذرے مثل
نیافتن آب در روز جمعہ یا شدت سرما در سفر و صاحب
مجمع المعارف حدیث نبوی ص نقل کردہ کہ از ہر قطرۂ از آب
غسل فرشتۂ خلق می شود و استغفار مینماید برائے او تا روز قیامت
و بحدیث دیگر ہر قطرہ حورے در بہشت دارد و بہر موئے از
بدنش ثوابے دارد و خطائے باو نرسد تا جمعۂ دیگر و اگر میرد
ثواب شہیدے دارد در فضیلت تصدق روز
جمعہ بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر ع منقول است کہ
ثواب تصدق در روز جمعہ مضاعف است و آن حضرت ع در
ہر جمعہ یک اشرفی تصدق می فرمودند و بسند صحیح از ابو حمزۂ ثمالی
منقول است کہ گفت با حضرت امام زین العابدین ع نماز صبح
کردم در مدینہ در روز جمعہ چون از تعقیب فارغ شدند بخانہ تشریف
بردند و من در خدمت آن حضرت ع بودم پس کنیز خود را طلبیدند

وفرمودند که باید هر سائلے که امروز بیاید او را طعام بدهید و روز
که روز جمعه است واز حضرت رسول خدا منقول است که باید
در هر جمعه چیز نیکوئی تازه از میوه و گوشت براے اهل و عیال
خود ببرید تا آنکه شاد شوند بآمدن جمعه و آسند موثق از حضرت
امام موسی کاظم منقول است که هر که یک انار در روز جمعه
ناشتا بخورد تا چهل روز دلش را نورانی گرداند و اگر دو انار
بخورد تا هشتاد روز و اگر سه انار بخورد تا صد و بست روز وسوسه
شیطان را از و دور گرداند و هر که وسوسه شیطان از و دور گردد
معصیت خدا نکند و هر که معصیت خدا نکند داخل بهشت
شود و در روایت دیگر منقول است که حضرت امام جعفر صادق
در شب جمعه انار تناول می فرمود واز حضرت امام جعفر صادق
منقول است که تصدق کردن در شب جمعه و روز جمعه بر
هزار اوقات دیگر زیادتی دارد **در ثواب الاعمال**
مروی است که سائلے بخدمت حضرت امام جعفر صادق
آمد عصر پنجشنبه و سوال کرد او را رد نمود پس متوجه کسانی شدند
که در مجلس نشسته بودند فرمود آگاه باشید که در نزد ما هست
چیزے که صدقه بادل توان داد لیکن صدقه در روز جمعه مضاعف

می شود چندین ضعف و در دعائم الاسلام مروی است
از حضرت امام محمد باقرؑ که فرمود اعمال مضاعف می شوند روز جمعه
پس زیاد کنید در او از نماز و صدقه و دعا و در عدة الداعی
مروی است از حضرت امام محمد باقرؑ که هر گاه اراده داری تصدق
کنی بچیزے بیش از جمعه بیک روز پس تاخیر کن آنرا تا روز
جمعه و در فقه الرضا منقول است که آنجناب فرمود
روز جمعه روز عید است برای امت من پس بسیار صدقه دهید دران روز

در بیان امری چند است که در روز جمعه از آنها احتراز باید نمود

بسند معتبر از حضرت امام علی نقی علیه السلام منقول است که
مکروه است سفر کردن در حوائج سعی نمودن در روز جمعه بیش از
زوال از جهت فوت شدن نماز اما بعد از نماز جائز است
و موجب برکت است و از حضرت امام رضاؑ منقول است
که ایمان بخدا ندارد کسیکه در روز جمعه بیش از نماز جمعه سفر کند
و خدائے تعالےٰ او را دران سفر حفظ نماید و اهل او را نیز حفظ
نکند و از فضل خود او را روزی ندهد مؤلف گوید که
این حدیث محمول است بر سفر بعد از زوال زیرا که خلافی نیست

در آن که بعد از زوال روز جمعه سفر کردن حرام است کسے را که نماز
ساقط نباشد و بعد از صبح و پیش از زوال مکروه است
و شیخ زین الدین از حضرت رسالت پناه روایت
کرده است که ہر که در روز جمعه سفر کند دو ملک که بر او موکل اند
او را نفرین مے کنند که حفظ خدا درین سفر با تو نباشد
و حاجت بر آورده نه شود و نقل کرده است که
صیادے در روز جمعه پیوسته بشکار ماہی میرفت
و بنماز جمعه حاضر نمی شد روزے خود و استرش به زمین فرو رفتند
در ہنگامے که مردم رسیدند گوشها و دُم استر نمایان بود و باقی
بزمین فرو رفته بود و ایضاً نقل کرده است که جماعتی بسفر
رفتند در وقت نماز جمعه چون فرود آمدند آتش در خیمه ایشان
گرفت بے آنکه آتشے به بینند و دیگرے بسفر رفت و
از اسپ افتاد و پایش شکست و از حضرت امام جعفر صادق
منقول است که باکے نیست سفر کردن در شب جمعه و در حدیث
معتبر از حضرت امام جعفر صادق منقول است که حضرت
رسولخدا فرمود که ہر که یک بیت شعر بخواند در شب جمعه یا در روز جمعه
در آن شب و در آن روز بهره از ثواب بغیر آن نداشته باشد

 آوردہ کہ سنت است خضاب کردن

در روز جمعہ و در او ثواب بسیار است از انجملہ آنکہ حضرت پیغمبرؐ فرمود بحضرت
علی بن ابی طالبؑ کہ یا علی یک درہم در خضاب افضل است
از ہزار درہم در غیر او کہ ہمہ در راہ خداے تعالےٰ صرف شود
بعد از ان فرمود کہ در خضاب چہاردہ خصلت است اوّل برطرف
میکند باد گوش را دوم جلا میدہد چشم را سوم نرم میکند دماغ را چہارم پاکیزہ
میکند بوے را پنجم محکم میکند دندان را ششم برطرف میکند بوے
زیر بغل را ہفتم کم میکند وسوسہ شیطان را ہشتم خوشناک میشوند باو
ملائکہ نہم خوشحال میشود باو مومن دہم خشمگین میشود باو کافر و
او زینت است یازدہم پاکیزگی است دوازدہم حیا میکند از و منکر و نکیر
واو برات امان است در قبر ذکر فضیلت صلوات
بر محمدؐ و آلِ محمدؐ و کیفیت ان و
فضل و کیفیت زیارت ایشان و
سائر مومنان بسند معتبر از حضرت امام رضاؑ
منقول است کہ حضرت رسول خداؐ فرمود کہ ہر کہ در روز جمعہ
صد مرتبہ صلوات بر من فرستد حق تعالےٰ شصت حاجت اورا
برآورد سی از براے دنیا و سی از براے آخرت و از حضرت

امام محمد باقرؑ منقول است کہ ہیچ عبادتے در روز جمعہ نزد من محبوب نیست از صلوات بر محمدؐ و آل مطہر او و بسند معتبر از حضرت صادقؑ منقول است کہ در روز قیامت حق تعالےٰ روزہا را بصحرای محشر در آورد بصورتے کہ مردم بشناسند و روز جمعہ در پیش آنہا رود مانند عروس صاحب جمال و کمال کہ بخانۂ داماد برند پس بایستد بر در بہشت و روزہاے دیگر در عقب او باشند پس شہادت دہند و شفاعت نمایند براے ہر کہ صلوات بر محمدؐ و آل محمدؐ فرستد و فرمود کہ اقلش صد مرتبہ است و بہتر آنست کہ بعد از عصر باشد و افضل آنست کہ چنین بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّعَجِّلْ فَرَجَهُمْ و در حدیث معتبر دیگر از ان حضرت منقول است کہ ہر کہ در روز جمعہ بعد از نماز صبح بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صَلَوَاتِ مَلٰٓئِكَتِكَ وَحَمَلَةِ عَرْشِكَ وَجَمِيْعِ خَلْقِكَ وَسَمَآئِكَ وَاَرْضِكَ وَاَنْبِيَآئِكَ وَرُسُلِكَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ در آن روز گناہے براو نوشتہ نشود و بروایت دیگر فرمود کہ ہر کہ بعد از نماز جمعہ و نماز صبح در روز جمعہ بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلٰٓئِكَتِكَ

و رُسُلِكَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ تا یکسال ہر او گناہے نوشتہ
نشود و در حدیث دیگر فرمودہ کہ ہر کہ روز جمعہ صد مرتبہ صلوات
فرستد و صد مرتبہ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبِّیْ وَاَتُوْبُ اِلَیْهِ بگوید و صد مرتبہ
قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ بخواند البتہ آمرزیدہ شود و سید ابن طاؤس رح
در کتاب جمال الاسبوع آوردہ کہ بگوید نزد طلوع فجر در روز جمعہ
اَصْبَحْتُ فِیْ ذِمَّةِ اللّٰهِ وَذِمَّةِ مَلٰٓئِکَتِهٖ وَذِمَمِ اَنْبِیَآئِهٖ
وَرُسُلِهٖ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ وَذِمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَذِمَمِ
الْاَوْصِیَآءِ مِنْ اٰلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ اٰمَنْتُ بِسِرِّ
اٰلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ وَعَلَانِیَتِهِمْ وَظَاهِرِهِمْ
وَبَاطِنِهِمْ وَاَشْهَدُ اَنَّهُمْ فِیْ عِلْمِ اللّٰهِ وَطَاعَتِهٖ
کَمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ و از حضرت رسالت
منقول است کہ فرمود کہ بسیار درود فرستید بر من در روز جمعہ کہ ہر کہ
بر من صلوات بیشتر فرستد در روز قیامت بمن نزدیک تر خواہد
بود و منزلتش نزد من عظیم تر خواہد بود و ہر کہ در روز جمعہ صد مرتبہ
بر من صلوات فرستد در روز قیامت روے او نورانی باشد
و ہر کہ در روز جمعہ ہزار مرتبہ بر من صلوات فرستد نمیرد تا جائے
خود را در بہشت ببیند و از حضرت صادق ع منقول است

که هر که بعد از نماز ظهر و نماز صبح در روز جمعه بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ نمیرد تا حضرت
قائم علیه السلام را دریابد و اگر صد مرتبه این صلوات را
بخواند حق تعالی شصت حاجت او را برآورد سی از
حاجات دنیا و سی از حاجات آخرت و ایضا از آنحضرت
منقول است که چون صبح روز جمعه طالع میشود حق تعالی ملکی
چند می فرستد که تا شب صلوات بر محمد و آل محمد را بنویسند و بسند صحیح
از آنحضرت منقول است که صلوات بر محمد و آل محمد در مابین
ظهر و عصر برابر است با هفتاد حج و اگر بعد از عصر روز جمعه بگوید
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ نِ الْاَوْصِيَاءِ
الْمَرْضِيِّيْنَ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِاَفْضَلِ
بَرَكَاتِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَعَلٰی اَرْوَاحِهِمْ وَاَجْسَادِهِمْ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ حق تعالی ثواب جن و انس را در آن
روز باو عطا کند و در روایت دیگر هر که این صلوات را بعد از عصر بخواند حق تعالی صد هزار حسنه برای
او بنویسد صد هزار گناه از او محو کند و صد هزار حاجت او را برآورد و صد هزار
درجه او را در بهشت بلند کند و این صلوات بسندهای بسیار وارد
شده است و در بعض روایات چنین است وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ

تو علیہم و بسند صحیح از حضرت صادق منقول ست کہ ہیچ عمل در روز
جمعہ بہتر نیست از صلوات بر محمد و آل محمد اگرچہ صد و یک مرتبہ باشد
راوی گفت کہ چگونہ صلوات فرستم بر ایشان فرمود کہ میگوئید
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صَلَوٰاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلٰٓئِكَتِكَ وَاَنْبِيَآئِكَ
وَرُسُلِكَ وَجَمِيْعِ خَلْقِكَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ (اَهْلِ بَيْتِ) مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ
السَّلَامُ وَعَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ و بہترین صلواتے
کہ فرستادہ شود بر محمد و آل محمد در روز جمعہ صلوات جامعہ است
کہ شیخ در مصباح از قائم آل محمد حضرت صاحب الزمان علیہ
و علی آبائہ الصلوٰۃ والسلام روایت کردہ کہ برآمد نسخہ در مکہ جہت ابی الحسن
ضراب اصفہانی و آن نسخہ این است بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ وَخَاتَمِ
النَّبِيِّيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ الْمُنْتَجَبِ فِى الْمِيْثَاقِ
الْمُصْطَفٰى فِى الظِّلَالِ الْمُطَهَّرِ مِنْ كُلِّ اٰفَةٍ الْبَرِيْٓءِ
مِنْ كُلِّ عَيْبٍ الْمُؤَمَّلِ لِلنَّجَاةِ الْمُرْتَجٰى لِلشَّفَاعَةِ
الْمُفَوَّضِ اِلَيْهِ دِيْنُ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ شَرِّفْ بُنْيَانَهٗ وَعَظِّمْ
بُرْهَانَهٗ وَاَفْلِجْ حُجَّتَهٗ وَارْفَعْ دَرَجَتَهٗ وَاَضِئْ نُوْرَهٗ وَبَيِّضْ وَجْهَهٗ
وَاَعْطِهِ الْفَضْلَ وَالْفَضِيْلَةَ وَالْوَسِيْلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيْعَةَ

وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا يَغْبِطُهُ بِهِ الْاَوَّلُوْنَ وَالْاٰخِرُوْنَ
وَصَلِّ عَلٰى اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ
وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِيْنَ وَسَيِّدِ الْوَصِيِّيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ
الْعَالَمِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى فَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُوْلِ اللّٰهِ زَوْجَةِ
وَلِيِّ اللّٰهِ اُمِّ حُجَجِ اللّٰهِ عَلَيْهَا وَعَلٰى اَبِيْهَا وَزَوْجِهَا وَاَوْلَادِهَا
صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ ابْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلِّ عَلَى
الْحُسَيْنِ ابْنِ عَلِيٍّ سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ اِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى
عَلِيِّ ابْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِيْنَ وَاِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ
وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ اِمَامِ
الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَ
صَلِّ عَلٰى مُوْسَى ابْنِ جَعْفَرٍ اِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَارِثِ
الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى عَلِيِّ ابْنِ
مُوْسٰى اِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ

العالمين وصل على محمد ابن علي إمام المؤمنين ووارث
المرسلين وحجة رب العالمين وصل على علي بن محمد
إمام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين
وصل على الحسن بن علي إمام المؤمنين ووارث
المرسلين وحجة رب العالمين وصل على الخلف
الهادي المهدي إمام المؤمنين ووارث المرسلين
وحجة رب العالمين اللهم صل على محمد وأهل بيته
الأئمة الهادين العلماء الصادقين الأبرار المتقين
دعائم دينك وأركان توحيدك وحججك على خلقك
وخلفائك في أرضك الذين اخترتهم لنفسك و
اصطفيتهم على عبادك وارتضيتهم لدينك و
خصصتهم بمعرفتك وجللتهم بكرامتك
وغشيتهم برحمتك وربيتهم بنعمتك وألبستهم
نورك ورفعتهم في ملكوتك وحففتهم بملائكتك
وشرفتهم بنبيك صلواتك عليه وآله اللهم
صل على محمد وآل محمد صلاة كثيرة
دائمة طيبة لا يحيط بها إلا أنت ولا يسعها إلا علمك

وَلَا يُحْصِيهَا اَحَدٌ غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى وَلِيِّكَ الْمُحْيِي سُنَّتَكَ
الْقَائِمِ بِاَمْرِكَ الدَّاعِي اِلَيْكَ الدَّلِيلِ اِلَيْكَ حُجَّتِكَ عَلٰى
خَلْقِكَ وَخَلِيفَتِكَ فِي اَرْضِكَ وَشَاهِدِكَ عَلٰى عِبَادِكَ
اَللّٰهُمَّ اَعِزَّ نَصْرَهُ وَمُدَّ فِي عُمْرِهِ وَزَيِّنِ الْاَرْضَ بِطُولِ
بَقَائِهِ اَللّٰهُمَّ اكْفِهِ بَغْيَ الْحَاسِدِينَ وَاَعِذْهُ مِنْ شَرِّ
الْكَائِدِينَ وَازْجُرْ عَنْهُ اِرَادَةَ الظَّالِمِينَ وَخَلِّصْهُ
مِنْ اَيْدِي الْجَبَّارِينَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِهِ فِي نَفْسِهِ وَذُرِّيَّتِهِ
وَشِيعَتِهِ وَرَعِيَّتِهِ وَخَاصَّتِهِ وَعَامَّتِهِ وَعَدُوِّهِ وَجَمِيعِ
اَهْلِ الدُّنْيَا مَا تَقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ وَتَسُرُّ بِهِ نَفْسُهُ وَبَلِّغْهُ اَفْضَلَ
مَا اَمَّلَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ
جَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحٰى مِنْ دِينِكَ وَاَحْيِ بِهِ مَا بُدِّلَ مِنْ كِتَابِكَ
وَاَظْهِرْ بِهِ مَا غُيِّرَ مِنْ حُكْمِكَ حَتّٰى يَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَعَلٰى
يَدَيْهِ غَضًّا جَدِيدًا خَالِصًا مُخْلَصًا لَا شَكَّ فِيهِ وَلَا
شُبْهَةَ مَعَهُ وَلَا بَاطِلَ عِنْدَهُ وَلَا بِدْعَةَ لَدَيْهِ اَللّٰهُمَّ
نَوِّرْ بِنُورِهِ كُلَّ ظُلْمَةٍ وَهُدَّ بِرُكْنِهِ كُلَّ بِدْعَةٍ
وَاهْدِمْ بِعِزَّتِهِ كُلَّ ضَلَالَةٍ وَاقْصِمْ بِهِ كُلَّ جَبَّارٍ
وَاَخْمِدْ بِسَيْفِهِ كُلَّ نَارٍ وَاَهْلِكْ بِعَدْلِهِ جَوْرَ كُلِّ جَائِرٍ

هدّ البناء كسره وضعضعه ۱۲ مختار الصحاح

وَاَجْرِ حُكْمَهُ عَلَى كُلِّ حُكْمٍ وَاَذِلَّ بِسُلْطَانِهِ كُلَّ سُلْطَانٍ
اَللّٰهُمَّ اَذِلَّ كُلَّ مَنْ نَاوَاهُ وَاَهْلِكْ كُلَّ مَنْ عَادَاهُ وَامْكُرْ بِمَنْ
كَادَهُ وَاسْتَاْصِلْ مَنْ جَحَدَهُ حَقَّهُ وَاسْتَهَانَ بِاَمْرِهِ وَسَعٰى
فِي اِطْفَاءِ نُوْرِهِ وَاَرَادَ اِخْمَادَ ذِكْرِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
نِ الْمُصْطَفٰى وَعَلِيِّ نِ الْمُرْتَضٰى وَفَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَالْحَسَنِ
الرِّضَاءِ وَالْحُسَيْنِ الْمُصَفّٰى وَجَمِيْعِ الْاَوْصِيَاءِ مَصَابِيْحِ
الدُّجٰى وَاَعْلَامِ الْهُدٰى وَمَنَارِ التُّقٰى وَالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى
وَالْحَبْلِ الْمَتِيْنِ وَالصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيْمِ وَصَلِّ عَلٰى
وَلِيِّكَ وَوُلَاةِ عَهْدِكَ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ وَمُدَّ فِيْ
اَعْمَارِهِمْ وَزِدْ فِيْ اٰجَالِهِمْ وَبَلِّغْهُمْ اَقْصٰى اٰمَالِهِمْ
دِيْنًا وَدُنْيَا وَاٰخِرَةً اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وشیخ
طوسی و سید بن طاوس رحمۃ اللہ علیہما از حضرت صادقؑ روایت
کردہ اند کہ ہر کہ خواہد قبر حضرت رسالتؐ و قبور ائمہ علیہم السلام
زیارت کند در شہر خویش در روز جمعہ غسل کند و دو جامۂ پاکیزہ
بپوشد و بیرون رود بسوے بیابانے و صحراے پس چہار رکعت نماز
بکند بدو سلام و ہر سورہ کہ میسر شود بخواند پس بعد از سلام دویم
رو بقبلہ بایستد و بگوید اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ

عم محمد ... منزل ... مرحوم

وبرکاتہ السلام علیک ایہا النبی المرسل والوصی
المرتضی والسیدۃ الکبری والسیدۃ الزہراء
والسبطان المنتجبان والاولاد الاعلام والامناء
المنتجبون جئت انقطاعاً الیکم والی ابائکم وولدکم
الخلف علی برکۃ الحق فقلبی لکم مسلم ونصرتی
لکم معدۃ حتی یحکم اللہ لدینہ فمعکم
معکم لا مع عدوکم انی لمن القائلین بفضلکم
مقر برجعتکم لا انکر للہ قدرۃ ولا ازعم الا
ماشاء اللہ سبحان ذی الملک والملکوت یسبح اللہ باسمائہ
جمیع خلقہ والسلام علی ارواحکم واجسادکم
والسلام علیکم ورحمۃ اللہ وبرکاتہ وبروایت
دیگر این زیارت را در بام خانہ خود بکن و در کتاب عروس از
حضرت صادق ع روایت کردہ است کہ سلمان فارسی رض در
روز جمعہ بقبرستانے گذشت پس ایستاد وگفت السلام علیکم
یا اھل الدیار نعم دار قوم مؤمنین یا اھل الجمع
ھل علمتم ان الیوم جمعۃ یعنی سلام برشما باد اے
اہل خانہا خوب خانہ ایست قبرہاے مؤمنان اے گروہ آیا

میدانید که امروز جمعه است چون بخانه برگشت خوابید یکے از مردگان
آن قبرستان بخواب او آمد و گفت یا ابا عبدالله آمدے بنزد من
و برما سلام کردے و ما جواب سلام تو گفتیم و گفتے که میدانید که
روز جمعه است میدانم و این را هم میدانیم که مرغان در روز
جمعه میگویند سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلٰٓئِکَةِ وَ الرُّوحِ سَبَقَتْ
رَحْمَتُكَ غَضَبَكَ مَا عَرَفَ عَظَمَتَكَ مَنْ حَلَفَ بِاسْمِكَ
کَاذِبًا یعنی عظمت ترا نمی داند کسیکه قسم دروغ بنام مقدس تو
یاد می کند و **بسند** معتبر از امام محمد باقر منقول است که
زیارت کنید مردگان را در روز جمعه که میدانند که بزیارت
ایشان رفته اسند و شاد میشوند و در روایتے وارد شده است
که هر که قبر پدر و مادر خود را یا یکے از ایشان را در هر جمعه زیارت کند
آمرزیده شود و او را نیکو کار بپدر و مادر بنویسند **در کتاب**
روضة الاذکار ذکر کرده اند که چهار رکعت نماز زیارت
کند یا شش رکعت یا هشت رکعت و این افضل است و اقلا
دو رکعت نماز کند بعد از آن رو بجانب مشهد حضرت امام حسین علیه
السلام کند و بگوید اَنَا مُوَدِّعُكَ یَا مَوْلَایَ وَ ابْنَ مَوْلَایَ وَ
سَیِّدِیْ وَ ابْنَ سَیِّدِیْ یَا عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ وَ مُوَدِّعُكُمْ

يَا سَادَاتِي يَا مَعْشَرَ الشُّهَدَآءِ فَعَلَيْكُمْ سَلَامُ اللّٰهِ وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكَاتُهُ آمّا زيارت صاحب الامرؑ در روز جمعه از جملهٔ سنت موکده است چنانکه شیخ شهید رحمه الله در کتاب دروس ذکر کرده که مستحب است زیارت حضرت صاحب الزمانؑ در هر مکان و در هر زمان و چون روز جمعه مخصوص آنحضرتؑ است پس استحباب زیارت آنحضرت در آن روز موکد است وزیارت آنحضرتؑ این است اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ فِي اَرْضِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللّٰهِ فِي خَلْقِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُوْرَ اللّٰهِ الَّذِيْ بِهِ يَهْتَدِي الْمُهْتَدُوْنَ وَيُفَرَّجُ بِهِ الْمُؤْمِنُوْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمُهَذَّبُ الْخَائِفُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَفِيْنَةَ النَّجَاةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ الْحَيٰوةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْعُلُوْمِ النَّبَوِيَّةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْضِعَ الْاَسْرَارِ الرَّبَّانِيَّةِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَعَلٰى اٰلِ نَبِيِّكَ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ عَجَّلَ اللّٰهُ لَكَ مَا وَعَدَكَ مِنَ النُّصْرَةِ وَظُهُوْرِ الْاَمْرِ

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا مَوْلَایَ اَنَا مَوْلَاكَ عَارِفٌ بِاُوْلَاكَ وَ اُخْرٰكَ اَتَقَرَّبُ اِلَی اللّٰهِ بِكَ وَ بِاٰلِ بَیْتِكَ وَ اَنْتَظِرُ ظُهُوْرَكَ وَ ظُهُوْرَ الْحَقِّ عَلٰی یَدَیْكَ وَ اَسْئَلُ اللّٰهَ اَنْ یُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ اَنْ یَّجْعَلَنِیْ مِنَ الْمُنْتَظِرِیْنَ لَكَ وَ التَّابِعِیْنَ وَ النَّاصِرِیْنَ لَكَ عَلٰی اَعْدَائِكَ وَ الْمُسْتَشْهَدِیْنَ بَیْنَ یَدَیْكَ فِیْ جُمْلَةِ اَوْلِیَائِكَ یَا مَوْلَایَ یَا صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَیْكَ وَ عَلٰی اٰلِ بَیْتِكَ هٰذَا یَوْمُ الْجُمُعَةِ وَ هُوَ یَوْمُكَ الْمُتَوَقَّعُ فِیْهِ ظُهُوْرُكَ وَ الْفَرَجُ فِیْهِ لِلْمُؤْمِنِیْنَ عَلٰی یَدَیْكَ وَ قَتْلُ الْكَافِرِیْنَ بِسَیْفِكَ وَ اَنَا یَا مَوْلَایَ فِیْهِ ضَیْفُكَ وَ جَارُكَ وَ اَنْتَ یَا مَوْلَایَ كَرِیْمٌ مِّنْ اَوْلَادِ الْكِرَامِ وَ مَاْمُوْرٌ بِالْاِجَارَةِ فَاَضِفْنِیْ وَ اَجِرْنِیْ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَیْكَ وَ عَلٰی اٰلِ بَیْتِكَ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ

دعای روز جمعه

از حضرت امام زین العابدین علیه السلام که از ملحقات صحیفه کامله است بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْاَوَّلِ قَبْلَ الْاِنْشَاءِ وَ الْاِحْیَاءِ وَ الْاٰخِرِ بَعْدَ فَنَاءِ الْاَشْیَاءِ الْعَلِیْمِ الَّذِیْ لَا یَنْسٰی مَنْ ذَكَرَهٗ وَ لَا یَنْقُصُ مَنْ شَكَرَهٗ وَ لَا یَخِیْبُ

مَنْ دَعَاهُ وَلَا يَقْطَعُ رَجَاءَ مَنْ رَجَاهُ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُشْهِدُكَ
وَكَفٰى بِكَ شَهِيْدًا وَاُشْهِدُ جَمِيْعَ مَلٰئِكَتِكَ وَرُسُلِكَ
وَسُكَّانِ سَمٰوَاتِكَ وَحَمَلَةِ عَرْشِكَ وَمَنْ بَعَثْتَ
مِنْ اَنْبِيَاءِكَ وَرُسُلِكَ وَسُكَّانِ سَمٰوَاتِكَ وَحَمَلَةِ
عَرْشِكَ وَمَنْ بَعَثْتَ مِنْ اَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَاَنْشَأْتَ
مِنْ اَصْنَافِ خَلْقِكَ اَنِّيْ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ وَلَا عَدِيْلَ لَكَ وَلَا خُلْفَ لِقَوْلِكَ وَلَا تَبْدِيْلَ
وَاَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ عَبْدُكَ وَ
رَسُوْلُكَ اَدّٰى مَا حَمَّلْتَهٗ اِلَى الْعِبَادِ وَجَاهَدَ
فِي اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ حَقَّ الْجِهَادِ وَاَنَّهٗ بَشَّرَ بِمَا هُوَ
حَقٌّ مِنَ الثَّوَابِ وَاَنْذَرَ بِمَا هُوَ صِدْقٌ مِنَ الْعِقَابِ
اَللّٰهُمَّ ثَبِّتْنِيْ عَلٰى دِيْنِكَ مَا اَحْيَيْتَنِيْ وَلَا تُزِغْ
قَلْبِيْ بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنِيْ وَهَبْ لِيْ مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِيْ مِنْ اَتْبَاعِهٖ وَشِيْعَتِهٖ
وَاحْشُرْنِيْ فِيْ زُمْرَتِهٖ وَوَفِّقْنِيْ لِاَدَاءِ فَرْضِ
الْجُمُعَاتِ وَمَا اَوْجَبْتَ عَلَيَّ فِيْهَا مِنَ الطَّاعَاتِ

وَقَسَّمْتَ لِاَهْلِهَا مِنَ الْعَطَاءِ فِیْ یَوْمِ الْجَزَاءِ اِنَّكَ
اَنْتَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ **تسبیح روز جمعه** که شیخ
طوسی رح و کفعمی رح و دیگران هم نقل کرده اند طاب الله
ثراهم بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ سُبْحَانَ
مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَفَازَ بِهٖ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ
بِالْمَجْدِ وَتَكَرَّمَ بِهٖ سُبْحَانَ مَنْ اَحْصٰى كُلَّ شَیْءٍ
بِعِلْمِهٖ سُبْحَانَ ذِی الطَّوْلِ وَالْفَضْلِ سُبْحَانَ
ذِی الْمَنِّ وَالنِّعَمِ سُبْحَانَ ذِی الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَی
الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ وَذِكْرِكَ
الْاَعْلٰى وَبِكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ وَتَمَّتْ كَلِمَاتُكَ صِدْقًا
وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِكَ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِیْزُ
الْكَرِیْمُ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اَسْئَلُكَ بِمَا لَا یَعْدِلُهٗ
شَیْءٌ مِنْ مَسَائِلِكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ
مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ لِیْ مِنْ اَمْرِیْ فَرَجًا وَّمَخْرَجًا
وَاَنْ تُوَسِّعَ عَلَیَّ رِزْقِیْ فِیْ یُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِیَةٍ سُبْحَانَ
الْحَیِّ الْحَكِیْمِ سُبْحَانَ الْحَلِیْمِ الْكَرِیْمِ سُبْحَانَ الْبَاعِثِ

الوارث سبحان الله العلی العظیم سبحانه و
بحمده اللهم صل علی محمد و آل محمد
کما صلیت و بارکت و ترحمت علی ابراهیم
و آل ابراهیم انک حمید مجید **عوذه**
روز جمعه که شیخ طوسی نور الله مرقده
در مصباح متهجد آورده بسم الله الرحمن الرحیم
اعیذ نفسی برب المشارق و المغارب
من کل شیطان مارد و قائم و قاعد و حاسد
و معاند و ینزل علیکم من السماء ماء لیطهرکم
به و یذهب عنکم رجز الشیطان و لیربط علی
قلوبکم و یثبت به الاقدام ارکض برجلک
هذا مغتسل بارد و شراب و انزلنا من السماء
ماء طهورا لنحیی به بلدة میتا و نسقیه مما
خلقنا انعاما و اناسی کثیرا الآن خفف الله
عنکم ذلک تخفیف من ربکم و رحمة یرید الله
ان یخفف عنکم فسیکفیکهم الله و هو
السمیع العلیم لا اله الا الله و الله غالب علی

آمِرِهٖ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ
وَ اٰلِهٖ وَسَلَّمَ اَعُوْذُ بِعِزَّةِ اللهِ وَ اَعُوْذُ بِقُدْرَةِ اللهِ
وَاَعُوْذُ بِرَسُوْلِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ تَسْلِیْمًا

در بیان فضل سورہا ست کہ

سنت است کہ در روز جمعہ بخواند

شیخ طوسی رحمۃ اللہ گفتہ است کہ سنت است بعد از نماز صبح روز جمعہ صد مرتبہ سورۂ توحید بخواند و صد مرتبہ صلوٰۃ بر محمد و آل محمد لفرستد و صد مرتبہ استغفار بکند و سورۂ نسا و سورہ ہود و سورۂ کہف و سورۂ صافات و سورۂ رحمٰن بخواند +
و بسند معتبر از حضرت امیر المومنین علیہ السلام منقول است کہ ہر کہ سورۂ نسا در ہر جمعہ بخواند از فشار قبر ایمن گردد و از حضرت امام محمد باقر علیہ السلام منقول است کہ ہر کہ سورۂ ہود در ہر جمعہ بخواند حق تعالےٰ در قیامت او را در زمرۂ پیغمبران محشور گرداند و گناہانے کہ کردہ است در دنیا باو نگویند کہ کردہ و از حضرت صادق ع منقول است کہ ہر کہ سورۂ مومنین را در ہر جمعہ مداومت نماید خدا ختم اعمال او را بسعادت بکند و منزل

او در فردوس اعلے با پیغمبران و مرسلان باشد و در حدیث
دیگر فرموده که هرکه سورهٔ صافات در هر روز جمعه بخواند پیوسته
محفوظ باشد از هر آفتے و هر بلا در حیات دنیا از و رفع شود
و روزی بر و کشاده گردد در نهایت فراوانے و نه رسد باو
بدی نه در بدن او و نه در مال او و نه در فرزندان او و نه از
شیطان لعین و نه از جباران معاند و اگر دران روز یا دران
شب بمیرد خدا او را شهید مبعوث گرداند و شهید بمیراند
و با شهیدان در بهشت در یک درجه باشد و فرمود که هرکه در
هر شب جمعه یا در هر روز جمعه سورهٔ احقاف بخواند ترسے
در دنیا باو نرسد و از فزع اکبر قیامت ایمن گردد انشاءالله
تعالے صاحب وسائل از حضرت امام جعفر صادقؑ
روایت کرده هرکه سورهٔ اعراف را در روز جمعه بخواند بغیر حساب
داخل جنت شود محمد بن یعقوب کلینی در کافی
آورده کسیکه سورهٔ کهف را بعد نماز ظهر و عصر بخواند تا جمعه
آینده گناهانش آمرزیده شوند و بسند صحیح از حضرت
صادق علیه السلام مروی است که مستحب است که بعد
از نماز صبح روز جمعه سورهٔ رحمن بخواند و هرگاه بخواند فبای

اَلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰانِ بگوید لَا بِشَیْءٍ مِنْ اٰلَآئِکَ رَبِّ اُکَذِّبُ

و در کتاب عروس این روایت را بلفظ وجوب روایت کرده است

و حمل بر استحباب موکد کرده اند و منقول است که هر که سوره کهف را

بعد از عصر روز جمعه یا در شب جمعه بخواند کفارهٔ گناهان او باشد از جمعه تا جمعهٔ آینده

و دیگر در کتاب عروس روایت کرده است از حضرت امام حسین علیه

السلام که حضرت رسولؐ گفت که آیة الکرسی در آسمان بر لوحے

از زمرد سبز نوشته است بمدادے که مخصوص خدا است و در

هر روز جمعه آن لوح بر پیشانی حضرت اسرافیل می خورد پس

اسرافیل مے گوید سُبْحَانَ مَنْ لَا یَنْبَغِی التَّسْبِیْحُ اِلَّا لَهٗ

وَلَا الْعِبَادَةُ وَالْخُضُوْعُ اِلَّا لِوَجْهِهٖ ذَاکَ اللّٰهُ الْقَدِیْرُ

الْوَاحِدُ الْعَزِیْزُ چون این تسبیح را می خواند هر ملکے که در آسمانها

هست خدا را تسبیح و تهلیل می کند پس هیچ ملک مقرب

و پیغمبر مرسل نمی ماند مگر آنکه دعا می کند برائے کسے که

آیة الکرسی علی التنزیل بخواند و از حضرت صادقؑ روایت

کرده است که حضرت امام زین العابدینؑ چون روز جمعه

می شد آیة الکرسی میخواند تا ظهر و چون از نماز ها فارغ می شد

شروع می کرد بخواندن سورهٔ انا انزلناه و از عبداللہ بن الحسن

روایت کردہ است کہ گفت مادرم دختر امام حسینؑ گفت
حضرت رسالتؐ را شبے درخواب دیدم گفت اے دختر تراز وے
عمل خود را سبک مگردان و سنگین کن آنرا بخواندن آیۃ الکرسی
کہ ہیچ کس از اہل من نمی خواند این آیہ را مگر آنکہ آسمانہا و زمین
با ملائکہ بخروش می آیند و صدا بتسبیح و تقدیس و تہلیل و تمجید
بلند می کنند و برائے او دعا می کنند کہ حق تعالے گناہان او
بیامرزد و حضرت امام جعفر صادقؑ فرمود کہ حضرت علیؑ بن
الحسینؑ سوگند یاد می کرد کہ ہر کہ پیش از زوال آفتاب ہفتاد مرتبہ
آیۃ الکرسی بخواند کہ مرتبہ ہفتاد دم متصل بزوال گردد حق تعالے
گناہان گذشتہ و آیندہ او را بیامرزد و اگر در آن سال بمیرد گناہانش
آمرزیدہ باشد و در روز قیامت او را حساب نکنند و آیۃ الکرسی
علی التنزیل اینست اللّٰہُ لَآ اِلٰہَ اِلَّا ھُوَ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ
لَا تَاْخُذُہٗ سِنَۃٌ وَّلَا نَوْمٌ لَہٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی
الْاَرْضِ وَمَا بَیْنَھُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰی عَالِمُ الْغَیْبِ وَ
الشَّھَادَۃِ فَلَا یُظْھِرُ عَلٰی غَیْبِہٖ اَحَدًا مَنْ ذَا الَّذِیْ
یَشْفَعُ عِنْدَہٗ اِلَّا بِاِذْنِہٖ تا ھُمْ فِیْھَا خَالِدُوْنَ
مؤلف گوید کہ بروایت علی بن ابراہیم و کلینی آیۃ الکرسی

علی التنزیل چنین است لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ مَنْ ذَا الَّذِيْ تا هُمْ فِيْهَا خَالِدُوْنَ
بعد از ان وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ و اگر خصوص
این مواضع بیکی ازین دو روش بخواند شاید بد نباشد و
واگر بروش مشهور بخواند شاید احوط باشد اما در تلاوت مصحف
باید بروش مشهور بخواند و شیخ زین الدین
قدس روحه روایت کرده است از حضرت رسول که هر که
در روز جمعه سورهٔ کهف بخواند تا هشت روز خدا او را از
گناهان و بلاها حفظ نماید و اگر دجال خروج کند باو آسیبی
نرسد و هر که سورهٔ دخان را در شب جمعه یا روز جمعه بخواند حق
تعالی برای او در بهشت خانهٔ بنا کند و هر که سورهٔ آل عمران
در روز جمعه بخواند حق تعالی و ملائکه بر او صلوات بفرستد
تا آفتاب غروب کند

بیان دعاها و نمازهای روز جمعه

سید بن طاوس از حضرت رسول ص روایت کرده است که

ہرکو بعد از نماز صبح در روز جمعہ بنشیند و مشغول تعقیب باشد تا
آفتاب طالع گردد در فردوس اعلی ہفتاد درجہ برای او بلند
گردد کہ از ہر درجہ تا درجہ دیگر ہفتاد سال راہ باشد بدویدن
اسپے کہ برای دوانیدن فربہ کردہ باشند و در حدیث دیگر
فرمودہ کہ روز جمعہ روز نماز است ہر کہ بعد از انکہ آفتاب
مقدار یک نیزہ بلند شود یا بیشتر دو رکعت نماز خالص از
برای خدا بکند دویست حسنہ برای او نوشتہ شود و دویست
گناہ محو گردد و ہر کہ ہشت رکعت نماز بکند حق تعالی در بہشت
ہشتصد درجہ برای او بلند کند و جمیع گناہانش را بیامرزد
و ہر کہ دوازدہ رکعت نماز بکند ہزار و دویست حسنہ برای
او نوشتہ شود و ہزار و دویست گناہ از و محو شود و ہزار و دویست
درجہ برای او در بہشت بلند گرداند و شیخ طوسی
رحمہ اللہ روایت کردہ است کہ سنت است این دعا را در تعقیب نماز صبح
روز جمعہ بخواند اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ تَعَمَّدْتُ اِلَیْکَ بِحَاجَتِیْ وَ
اَنْزَلْتُ بِکَ الْیَوْمَ فَقْرِیْ وَفَاقَتِیْ وَمَسْکَنَتِیْ وَاَنَا
لِمَغْفِرَتِکَ اَرْجٰی مِنِّیْ لِعَمَلِیْ وَلَمَغْفِرَتُکَ وَرَحْمَتُکَ
اَوْسَعُ مِنْ ذُنُوْبِیْ فَتَوَلَّ قَضَآءَ کُلِّ حَاجَۃٍ لِیْ

بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهَا وَتَيَسُّرِ ذٰلِكَ عَلَيْكَ وَلِفَقْرِي اِلَيْكَ
فَاِنِّي لَمْ اُصِبْ خَيْرًا قَطُّ اِلَّا مِنْكَ وَلَمْ يَصْرِفْ
عَنِّي سُوْءً قَطُّ اَحَدٌ غَيْرُكَ وَلَسْتُ اَرْجُوْ لِاٰخِرَتِي
وَدُنْيَايَ غَيْرَكَ وَلَا لِيَوْمِ فَقْرِي يَوْمَ يُفْرِدُنِي
النَّاسُ فِي حُفْرَتِي وَاُفْضِي اِلَيْكَ بِذَنْبِي سِوَاكَ

وسید بن طاؤس رحمہ اللہ بسندہاے
معتبر از حضرت امام جعفر صادق ؑ روایت کردہ است کہ ہر کہ
بعد از نماز صبح روز جمعہ پیش از آن کہ سخن بگوید این دعا بخواند
اَللّٰهُمَّ مَا قُلْتُ فِي جُمُعَتِي هٰذِهٖ مِنْ قَوْلٍ اَوْ حَلَفْتُ
فِيْهَا مِنْ حَلْفٍ اَوْ نَذَرْتُ فِيْهَا مِنْ نَذْرٍ فَمَشِيَّتُكَ
بَيْنَ يَدَيْ ذٰلِكَ كُلِّهٖ فَمَا شِئْتَ مِنْهُ اَنْ يَكُوْنَ
كَانَ وَمَا لَمْ تَشَاْ مِنْهُ لَمْ يَكُنْ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي
وَتَجَاوَزْ عَنِّي اَللّٰهُمَّ مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ فَصَلَوَاتِي
عَلَيْهِ وَمَنْ لَعَنْتَ فَلَعْنَتِي عَلَيْهِ کفارہ گناہان
او باشد از جمعہ تا جمعہ دیگر و بروایتے دیگر در ماہے یکبار یا در سالی یکمرتبہ بخواند کفارہ
مابین باشد و بسند معتبر از محمد بن سنان روایت کردہ است کہ امام رضا ؑ فرمود
کہ اے محمد بن سنان امروز دعای واجب و لازم را خواندہ و آن روز جمعہ بود

عرض کردم آن دعا چیست فرمود که بگو السلام علیک
ایها الشمس الطالعة والنور الفاضل البهی اشهدک
بتوحیدی لله لتکون شاهدی اذا ظهر الرب
بفصل القضاء وفی العالم الجدید اللهم انی
اعوذ بک وبنور وجهک الکریم ان تشوه خلقی
وان تردد روحی فی العذاب بنورک المحجوب
عن کل ناظر نور قلبی فانی انا عبدک وفی
قبضتک ولا رب لی سواک اللهم انی اتقرب
الیک بقلب خاضع والی ولیک ببدن خاشع
والی الائمة الراشدین بفؤاد متواضع و
الی النقباء الکرام والنجباء الاعزة بالذل
وارغم انفی لمن وحدک ولا اله غیرک
ولا خالق سواک واصعر خدی لاولیائک
المقربین وانفی عنک کل ضد وند فانی
انا عبدک الذلیل المعترف بذنوبی واسئلک
یا سیدی حطها عنی وتخلیصی عن الادناس
والارجاس الهی وسیدی قد انقطعت عن ذوی القربی

ایتها
ه
السلام علیک بفتح کاف المخاطب فی النسخ المعتمدة وعند بعض الفضلاء بالکسر کذا فی اشهدک لسبب کون الطالعة صفة الشمس والایتساوی فیه التذکیر والتانیث یقع طلع الشمس وطلعت الشمس منه دام اقباله

وَاسْتَغْنَيْتَ بِكَ عَنْ اَهْلِ الدُّنْيَا مُتَعَرِّضًا لِمَعْرُوفِكَ
مَعْرُوفًا تُغْنِيْنِيْ بِهٖ عَمَّنْ سِوَاكَ ۝ ومنقول است
کہ ہر کہ پیش از طلوع آفتاب روز جمعہ دہ مرتبہ سورۂ قل ہو اللہ
احد بخواند و دعا کند دعایش مستجاب گردد و سید بن
طاؤس رحمہ اللہ از حضرت رسول خدا روایت
کردہ است کہ بحضرت امیر المؤمنین و فاطمہ زہرا صلوات
اللہ و سلامہ علیہما فرمود کہ می خواہم شمارا مخصوص گردانم
بامر خیرے کہ خدائے تعالےٰ مرا تعلیم فرمودہ باید کہ حفظ
نمائید گفتند بفرما کہ چیست فرمود کہ دو رکعت نماز بکنید و در
ہر رکعت بعد از فاتحہ سہ مرتبہ آیۃ الکرسی و سہ مرتبہ قل
ہو اللہ احد و سہ مرتبہ آیات آخر حشر یعنے لَوْ اَنْزَلْنَا
هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ تا آخر سورہ بخوانید و بعد از نماز
بگوئید اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ كُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ يَحِقُّ
عَلَيْكَ فِيْهِ اِجَابَةُ الدُّعَاءِ اِذَا دُعِيْتَ بِهٖ وَاَسْئَلُكَ
بِحَقِّ كُلِّ ذِيْ حَقٍّ عَلَيْكَ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ عَلٰى جَمِيْعِ
مَنْ هُوَ دُوْنَكَ اَنْ تَفْعَلَ بِيْ كَذَا وَكَذَا پس
حاجت خود را ذکر کنید نماز دیگر شیخ و سید رحمۃ اللہ علیہما

از حضرت امیر المومنین علیه السلام روایت کرده اند که حضرت رسول خدا ص فرمود که هر که خواهد فضیلت روز جمعه را دریابد باید که پیش از ظهر چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت فاتحه یکبار و آیة الکرسی و سورهٔ توحید هر یک پانزده مرتبه بخواند و چون از نماز فارغ شود هفتاد مرتبه بگوید اَستَغفِرُ الله و پنجاه مرتبه بگوید لَا حَولَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ و پنجاه مرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ و پنجاه مرتبه صَلَّی اللهُ عَلَی النَّبِیِّ الاُمِّیِّ وَ آلِهِ و چون این عمل را بجا آورد از جای خود برنخیزد تا خدا او را از آتش جهنم آزاد گرداند و نمازش قبول کند و دعایش مستجاب گرداند صاحب تحفه باین زیادتی نقل نموده و بیامرزد او را و پدر و مادر او را و بنویسد برای او بهر حرفی شهری و عطا کند او را ثواب هر که نماز کرده باشد در مسجدهای جامع انصار از انبیا علیهم السلام و صاحب روضة الاذکار از حضرت رسول ص روایت کرده کسی که در روز جمعه بعد از نماز عصر دو رکعت نماز کند و بخواند در هر رکعت بعد از حمد هر یک از آیة الکرسی و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الناس بیست و پنج بار و چون فارغ شود پنج بار بگوید لا حول و لا قوة

الا باللہ العلی العظیم بیرون نرود از دنیا تا آنکہ ببیند خدای تعالیٰ با و بہشت را در خواب و ببیند مکان او را در بہشت شیخ جعفر طوسی رہ در مصباح ذکر کردہ است کہ دعای عشرات را بعد از نماز عصر بخواند افضل خواہد بود و سید بن طاؤس رہ این دعا را بشش اسناد ذکر کردہ بعضے از انہا را در کتاب اغاثۃ الداعی و بعضے از انہا را در کتاب منہج الدعوات و این دعا در تعقیبات عصر گذشت نماز دیگر سید ابن طاؤس رح در جمال الاسبوع از حضرت امام حسن عسکری علیہ السلام آوردہ کہ موقت است از طلوع آفتاب تا زوال آن چہار رکعت است بخواند در ہر رکعتے فاتحۃ الکتاب و حم سجدہ داخل فرماید او را خدای تعالیٰ در بہشت خود و شفیع بگرداند او را در اہل بیت او و نگہدارد او را از فشار قبر و ہولہائے روز قیامت نماز دیگر شیخ و سید بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام روایت کردہ اند کہ چون روز جمعہ شود دو رکعت نماز بکن و در ہر رکعت سورۂ حمد را یک مرتبہ بخوان و سورۂ توحید را شصت مرتبہ بخوان و چون برکوع روی بگو سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهٖ سہ مرتبہ یا ہفت مرتبہ و چون بسجدہ روی بگو ہمچنین

سَوَادِیْ وَخِیَالِیْ وَاٰمَنْ بِکَ فُؤَادِیْ وَاَبُوْءُ اِلَیْکَ بِالنِّعَمِ
وَاَعْتَرِفُ لَکَ بِالذَّنْبِ الْعَظِیْمِ عَمِلْتُ سُوْٓءً وَظَلَمْتُ
نَفْسِیْ فَاغْفِرْلِیْ ذُنُوْبِیْ فَاِنَّهٗ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّآ اَنْتَ
اَعُوْذُ بِعَفْوِکَ مِنْ عُقُوْبَتِکَ وَاَعُوْذُ بِرَحْمَتِکَ
مِنْ نَقِمَتِکَ وَاَعُوْذُ بِرِضَاکَ مِنْ سَخَطِکَ وَاَعُوْذُ
بِکَ مِنْکَ لَآ اَبْلُغُ مِدْحَتَکَ وَلَآ اُحْصِیْ نِعْمَتَکَ
وَلَا الثَّنَآءَ عَلَیْکَ اَنْتَ کَمَآ اَثْنَیْتَ عَلٰی نَفْسِکَ
عَمِلْتُ سُوْٓءً وَظَلَمْتُ نَفْسِیْ فَاغْفِرْلِیْ ذُنُوْبِیْ
اِنَّهٗ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّآ اَنْتَ راوی گفت فدای
توشوم درکدام ساعت روز جمعه این نماز را بکنم فرمود که چون
روز بلند شود تا زوال پس فرمود که هرکه این نماز را بکند چنانست
که قرآن را چهل مرتبه ختم کرده باشد سید بن طاؤس
درجمال الاسبوع آورده که آمد مردے از اعراب پیش حضرت
رسالت پناهم وگفت پدر و مادرم فدائے تو باد یا رسول الله
می باشیم دراین بادیه دور از مدینه ونمیتوانیم که نزد تو بیائیم در جمعه
دلالت کن ما را بعمل که دران فضیلت نماز جمعه باشد وچون
بروم بجانب اهل خود ایشان را خبر دهم بآن حضرت فرمودند

که هرگاه بلند شود روز پس دو رکعت نماز بگذارد بخوان در رکعت اوّل
الحمد لله یک مرتبه و قل اعوذ برب الفلق هفت مرتبه و در رکعت دوم
الحمد لله یک مرتبه و قل اعوذ برب النّاس هفت مرتبه و چون سلام
دهی بخوان آیة الکرسی هفت مرتبه بعد از ان برخیز پس بگذار
هشت رکعت را بدو سلام و بنشین در هر دو رکعت از ان تا آنکه
سلام بگوئی و بخوان در هر رکعتے الحمد لله یک مرتبه و اذا جاء نصر الله
والفتح یک مرتبه و قل هو الله احد بست و پنج مرتبه و چون از نماز
فارغ شوی هفت مرتبه این دعا بخوان يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا
ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا اَللّٰهُ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِيْنَ يَا رَحْمٰنَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَرَحِيْمَهُمَا
يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاغْفِرْ لِيْ و ذکر بکن حاجت
خود را و بگو لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ
هفتاد مرتبه سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَرْشِ الْكَرِيْمِ هفتاد مرتبه
قسم بخدائے که مبعوث ساخته است مرا و برگزیده است
مرا بحق که نیست هیچ مومنے و مومنۂ که بگذارد این نماز را

در روز جمعه و بگوید چنانکه من گفتم مگر آنکه من ضامنم از برائے
او بہشت را و برنخیزد از جائے خود تا آنکہ بخشیدہ شود از
برائے او گناہان او و از برائے پدر و مادر او گناہان آنہا و
عطا کند او را خدائے تعالے ثواب ہر کہ نماز گذاردہ باشد
در آن روز در شہرہائے مسلمین و نوشتہ شود از برائے او ثواب
ہر کہ روزہ داشتہ باشد و تمام کردہ باشد در آن روز در مشارق زمین و
مغارب آن و عطا کند او را خدائے تعالے چیزے کہ ہیچ چشمی
ندیدہ باشد و ہیچ گوشے نشنیدہ باشد **علامہ مجلسی**
می گوید کہ این نماز را در طریق شیعہ بسند معتبر ندیدہ ام و نافلہ را
چہار رکعت بیک سلام کردن مخالف اخبار دیگر است و
بنا بر آنکہ بسیار مشہور است اگر کسے بنا بر شہرت بکند شاید بد
نباشد و اگر بجائے آن نماز ہائے کہ بسند ہائے معتبر وارد
شدہ اند بکند افضل و احوط است و اللہ اعلم **نماز**
دیگر کہ مسمٰے است بنماز کامل در کتاب مذکور از آنحضرت
آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در روز جمعہ پیش از نماز یعنی پیش از زوال
چہار رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتے فاتحۃ الکتاب دہ مرتبہ
وقل اعوذ برب الناس دہ مرتبہ وقل ہو اللہ دہ مرتبہ وقل

اعوذ برب الفلق ده مرتبه وقل یا ایها الکافرون ده مرتبه وآیة الکرسی ده مرتبه ودر روایت دیگر انا انزلناه فی لیلة القدر ده مرتبه وآیهٔ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ده مرتبه وچون از نماز فارغ شود استغفار کند صد مرتبه بعد ازان بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ صد مرتبه وصلوات بفرستد صد مرتبه بعد ازان مومنی که هر که بگذارد این نماز را وبگوید انچه گفته شد دفع کند خدای تعالی ازو شر اهل آسمان وزمین وشر شیاطین وشر هر پادشاه جابر و برآورد از برای او هفتاد حاجت در دنیا وهفتاد حاجت در آخرت ونیز در کتاب مذکور آورده که در روز جمعه چهار رکعت نماز بگذارد وبخواند در هر رکعتے فاتحة الکتاب هفت مرتبه وانا انزلناه فی لیلة القدر یک مرتبه وفصل کند میان آن بسلام گفتن وچون فارغ شود بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ

محمد صد مرتبہ و صد مرتبہ اللّٰھم صلّ علی جمیع مثل
عطا کند اورا خدای تعالے ہفتاد ہزار قصر در بہشت در ہر قصری
ہفتاد ہزار سرا در ہر سرای بر ہفتاد ہزار خانہ در ہر خانہ ہفتاد
ہزار کنیز نیز در کتاب مذکور آوردہ کہ روز جمعہ چہار رکعت نماز بگذارد
و بخواند در ہر رکعتے الحمد و قل ھو اللّٰہ احد پنجاہ مرتبہ
نمیرد تا وقتیکہ ببیند جائے خود را در بہشت **نماز ھدیۂ**
چہاردہ معصوم علیہم السلام شیخ طوسیؒ در کتاب مصباح متہجد
از ائمہ علیہم السّلام آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در روز جمعہ ہشت
رکعت نماز چہار رکعت را ہدیہ کند بجانب رسول خدا و چہار
رکعت را ہدیہ کند بجانب فاطمہ علیہا السلام و در روز شنبہ
چہار رکعت را ہدیہ می کند بجانب حضرت امیر المؤمنینؑ
و ہمچنین ہر روز چہار رکعت را ہدیہ می کند بجانب یکی از ائمہ
علیہم السلام تا روز پنجشنبہ کہ چہار رکعت را در آن ہدیہ می کند
بجانب حضرت امام جعفر صادقؑ و در روز جمعہ نیز ہشت رکعت
است چہار رکعت را ہدیہ می کند بجانب رسول خدا و چہار رکعت را
ہدیہ می کند بجانب فاطمہ علیہا السّلام و این دعا را بعد از ہر دو
رکعت از ان بخواند اَللّٰھُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ وَ مِنْکَ السَّلَامُ

وَلَدَيْكَ يَعُوْدُ السَّلَامُ حَيِّنَا رَبَّنَا مِنْكَ بِالسَّلَامِ اَللّٰهُمَّ
اِنَّ هٰذِهِ الرَّكَعَاتِ هَدِيَّةٌ مِنِّىْ اِلٰى وَلِيِّكَ فُلَانٍ فَصَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْهُ اِيَّاهَا وَاَعْطِنِىْ اَفْضَلَ
عَمَلِىْ وَرَجَائِىْ فِيْكَ وَفِىْ رَسُوْلِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ ودعا كند چيزے را كه دوست دارد نماز ديگر شيخ
وسيد قدس الله روحهما بسند معتبر از داؤد بن كثير روايت كرده اند
كه گفت بخدمت حضرت صادق ع رفتم ديدم كه حضرت نماز ميكردند
ودر قيام ودر ركوع وسجود دعا مى خواندند چون فارغ شدند روے
مبارك بجانب من گردانيدند وفرمودند كه اين دو ركعت نماز
است كه هر كه بجا آورد آتش جهنم را بديدهٔ خود نه بيند پس
نماز را تعليم من نمودند وفرمودند كه در روز جمعه پيش از زوال يكن
ودر ركعت اول بعد از فاتحة الكتاب سورهٔ انا انزلناه و
در دوم سورهٔ توحيد بخوان ودر اول نماز تكبيرات ودعاهاے
مستحب افتتاح را بخوان ودر ركعت دوم چون از سورهٔ
قل هو الله احد فارغ شوى دست بقنوت بردار وبگو
اِلٰهِىْ اِلٰهِىْ اِلٰهِىْ اَسْئَلُكَ رَاغِبًا وَاَقْصُدُكَ
سَائِلًا وَاقِفًا بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَضَرِّعًا اِلَيْكَ اِنْ اَقْنَطَتْنِىْ

ذُنُوبِیْ تُنْطِقُنِیْ عَفْوُكَ وَاِنْ اَسْکَتَتْنِیْ عَمَلِیْ اَنْطَقَنِیْ
صَفْحُكَ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰهْلِ بَیْتِهٖ وَاَسْئَلُكَ
الْعَفْوَ الْعَفْوَ پس برکوع برو و بعد از تسبیح رکوع بگو هٰذَا
وُقُوْفُ الْعَائِذِ بِكَ مِنَ النَّارِ یَارَبِّ اَدْعُوْكَ مُتَضَرِّعًا
وَّرَاکِعًا مُتَبَرِّیًا اِلَیْكَ بِالذِّلَّةِ خَاشِعًا فَلَسْتُ بِاَوَّلِ
مُنْطَلِقٍ مِنْ حِشْمَةٍ مُتَذَلِّلًا اَنْتَ اَحَبُّ اِلَیَّ
مَوْلَایَ اَنْتَ اَحَبُّ اِلَیَّ مَوْلَایَ وچون بسجده روے
وستهارا رو بآسمان بکشا مانند گدایان کہ چیزے طلبند و بگو
سُبْحَانَ رَبِّیَ الْاَعْلٰی وَبِحَمْدِهٖ رَبِّ هٰذِهٖ یَدَایَ
مَبْسُوْطَتَانِ بَیْنَ یَدَیْكَ هٰذِهٖ جَوَامِعُ بَدَنِیْ خَاضِعَةٌ
بِفِنَائِكَ وَهٰذِهٖ اَسْبَابِیْ مُجْتَمِعَةٌ لِعِبَادَتِكَ لَا
اَدْرِیْ بِاَیِّ نِعْمَائِكَ اَقْلِبُ وَلَا بِاَیِّهَا اَقْصُدُ لِعِبَادَتِكَ
اَمْ لِمَسْئَلَتِكَ اَوِ الرَّغْبَةِ اِلَیْكَ فَامْلَأْ قَلْبِیْ
خَشْیَةً مِّنْكَ وَاجْعَلْنِیْ فِیْ کُلِّ حَالَاتِیْ لَكَ قَصْدِیْ
وَاَنْتَ سَیِّدِیْ فِیْ کُلِّ مَکَانٍ وَّاِنْ حُجِبَتْ عَنْكَ
اَعْیُنُ النَّاظِرِیْنَ اِلَیْكَ اَسْئَلُكَ بِكَ اِذْ جَعَلْتَ
فِیَّ طَمَعًا فِیْكَ بِعَفْوِكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ

آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَرْحَمَ مَنْ يَسْئَلُكَ وَهُوَ مَنْ قَدْ
عَلِمْتَ بِكَمَالِ عُيُوبِهِ وَذُنُوبِهِ لَمْ يَبْسُطْ
اِلَيْكَ يَدَهُ اِلَّا ثِقَةً بِكَ وَلَا لِسَانَهُ اِلَّا فَرَجًا
بِرَجَائِكَ بِكَ فَارْحَمْ مَنْ كَثُرَ ذَنْبُهُ عَلَى
قِلَّتِهِ وَ قَلَّتْ ذُنُوبُهُ فِي سَعَةِ عَفْوِكَ وَجَرَانِيْ
جُرْمِيْ وَ ذَنْبِيْ بِمَا جَعَلْتَ مِنْ طَمَعٍ اِذَا يَئِسَ
الْغَرُوْرُ الْجَهُوْلُ مِنْ فَضْلِكَ اَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ اَسْئَلُكَ لِاِخْوَا
نِيْكَ الْعَفْوَ الْعَفْوَ پس سر از سجده بردار و سجده
دوم هر و بیں بگو یَا مَنْ هَدَانِيْ اِلَيْهِ وَدَلَّنِيْ حَقِيْقَةَ
الْوُجُوْدِ عَلَيْهِ وَسَاقَنِيْ مِنَ الْحَيْرَةِ اِلَى مَعْرِفَتِهِ
وَبَصَّرَنِيْ رُشْدِيْ بِرَاْفَتِهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْبَلْنِيْ عَبْدًا وَ لَا تَذَرْنِيْ فَرْدًا
اَنْتَ اَحَبُّ اِلَيَّ مَوْلَايَ اَنْتَ اَحَبُّ اِلَيَّ
مَوْلَايَ پس داؤد گفت که حضرت امام جعفر صادق ع
لسوگند یاد فرمود که هرکه این نماز را کند برنخیز د مگر آمرزیده
شود و اگر حاجتی داشته باشد روا گردد سید بن طاوس

درجمال الاسبوع از حضرت امام جعفر صادقؑ آورده که حضرت
رسالت پناہ ص فرمودند که دیدم این دعا را در لوحے از نور
شبے که مرا بآسمان بردند و نبود درمیان آن لوح و عرش
هیچ حایلی پس گفت مرا جبرئیلؑ که اے محمد ص اگر نه طاعت
شود امت تو هر آئنه خبر دهم ترا بشانِ این دعا بدرستیکه
خدائے عز و جل مے فرماید که هر که بخواند در هر جمعه یک مرتبه
این دعا را پس اگر مکر کنند او را اهل آسمان ها و زمینها
قدرت نخواهند داشت از برائے او هیچ بدے را
و هر که بخواند این دعا را در هر جمعه یک مرتبه یا دو مرتبه همیشه
باشد در امان خدا و پناه او و نتواند رسانید او را هیچ کس
مکروہے و حضرت امیر المؤمنینؑ فرمودند که دعا کرد
موسیٰؑ در وقت داخل شدن بر فرعون باین دعا
پس ضرر نتوانست رسانید فرعون بآن حضرتؑ
و کعب الاحبار گفت که دعا کرد باین دعا حضرت ابراهیمؑ
پس نجات داد خدائے تعالےٰ او را از آتش نمرود ابن
کنعان و دعا کرد باین دعا خضرؑ پس واقع شد در چشمهٔ
زندگانی و تکلم کرد باین دعا اسمٰعیلؑ پس نجات داد او را

خداے تعالےٰ وفا کرد اورا بذبح عظیم وحضرت امیر المومنینؑ
فرمودند که دعا نکرد باین دعا ہیچ صاحب دردے مگر آن که
برطرف کرد خدا درد اورا و نہ ہیچ غمزدہ مگر آنکہ برطرف کرد خدا
غم اورا و نہ ہیچ حاجتمندے مگر آنکہ برآوردہ شد از حاجتہاے
دنیا و آخرت او وگفت کعب الاحبار کہ یافتم در توریت
کہ ہر کہ بخواند این دعا را در ہر جمعہ یک مرتبہ باشد اورا قبولی و ہیبتی و بہای و
عظمتے وجمالی ورتبہ نزد پادشاہان وبزرگان واشراف وفرمود حضرت رسالت پناہؐ
کہ ہر کس کہ مصیبتے باو رسد یا نازل شود باو بلائی وخوفی از اہوال دنیا و آخرت پس
بخوان این اسمای مقدسہ را برطرف میکند آنرا خدا از وے و بر آرد حاجتہای اورا
و دور مے کند غم اورا و نصرت مے دہد اورا بر دشمنش
وکعب الاحبار گفت کہ ہر کہ تکلم کند باین اسما باید کہ با طہارت
باشد و بخواند این دعا را در ہر جمعہ وسوال کند از خداے
تعالےٰ ہر حاجتے را کہ خواہد از دنیا و آخرت بدرستیکہ
خداے تعالےٰ روا مے کند ولازم کردہ است برخود
آنکہ رد نہ کند دعاے ہر کہ بخواند این دعا را ہر کہ باشد
و دعا کردند باین دعا حضرت رسالت پناہ صلعم در روز
احزاب پس نصرت داد خداے تعالےٰ آن حضرتؐ را

برد شمنا نش انیست اسماے مقدسہ مبارکہ بسم اللہ الرحمٰن

الرَّحِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ اَخَذْتُ الْاَوَّلِیْنَ وَاَخَذْتُ

الْاٰخِرِیْنَ وَاَخَذْتُ الْقَآئِمِیْنَ وَاَخَذْتُ الْقَاعِدِیْنَ

تَغْشٰی اَبْصَارَهُمْ ظُلْمَةٌ وَّتُرْسِلُ السَّمَآءُ عَلَیْهِمْ لَهَبًا

وَالْاَرْضُ تُسْهِبًا فَاَغْشَیْنَاهُمْ فَهُمْ لَا یُبْصِرُوْنَ

اَللّٰهُ یَرْعَانِیْ وَیُقَوِّیْنِیْ عَلَی الْخَلْقِ بِنُوْرِ اللّٰهِ اَسْتَبْصِرُ

وَبِقُوَّةِ اللّٰهِ الْقُدُّوْسِ اَسْتَعِیْنُ اَللّٰهُ یُعْطِیْنِیْ وَاللّٰهُ

الْمَلِكُ الْجَبَّارُ یَرْضٰی عَلٰی اَجْنِحَةِ الْكَرُوْبِیِّیْنَ وَ

الصِّدِّیْقِیْنَ وَالصَّادِقِیْنَ وَالْمُسَبِّحِیْنَ لَكَ اللّٰهُ

اَدْعُوْ وَاَنْتَ اللّٰهُ اَرْحَمُ الرَّاحِمِیْنَ لَكَ اللّٰهُ

اَدْعُوْ اِلٰهَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرَضِیْنَ لَكَ اللّٰهُ اَدْعُوْ اِلٰهَ

الْمَلٰٓئِكَةِ الْمُقَرَّبِیْنَ لَكَ اللّٰهُ اَدْعُوْ اِلٰهَ الْخَلْقِ اَجْمَعِیْنَ

لَكَ اللّٰهُ اَدْعُوْ اِلٰهَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ لَكَ اللّٰهُ اَدْعُوْ

اِلٰهَ الْكَوَاكِبِ لَكَ اللّٰهُ اَدْعُوْ اِلٰهَ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ

لَكَ اللّٰهُ اَدْعُوْ اِلٰهًا مُقَدَّسًا اَنْتَ اللّٰهُ الْعَزِیْزُ الْجَبَّارُ

الْمُتَكَبِّرُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ الْوَاسِعَةُ رَحْمَتُهُ

الْخَالِقُ كُرْسِیُّ عَظْمَتِهِ الْعَزِیْزُ الْعَظِیْمُ الْجَلِیْلُ تَبَارَكَ

اسمُ اللهِ مَلِكِ الملوكِ تكونُ اسماؤكَ هذه لي
عضدًا او نصرًا او فتحًا وهيبةً ونورًا او عظمةً
ابدًا اما ابقيتني وتكونُ لي حفظًا وخلاصًا
ونجاحًا انا عبدكَ وابنُ عبدكَ تغشاني
رحمتُكَ وتخشاني عقابكَ بعزتكَ و
هيبتكَ نجني من الآفاتِ كما نجيتَ
ابراهيمَ خليلكَ من النارِ وكما كبسَ
موسى كليمكَ فرعونَ وباسمائكَ هذه
فنجني بها وكما الارضُ مكبوسةٌ تحتَ
السماءِ وكما بنو ادمَ مكبوسونَ تحتَ
السماءِ وتحتَ ملكِ الموتِ وكما ملكُ
الموتِ مكبوسٌ بينَ يدي اللهِ ربِّ العالمينَ
كذلكَ تكونُ الخلائقُ مكبوسينَ تحتَ قدمي
ابدًا اما احييتني يا ناصرَ المسلمينَ ويا صريخَ
المستصرخينَ يا ارحمَ الراحمينَ انتَ لي
حرزٌ من جميعِ خلقكَ ومن بني ادمَ و
بناتِ حواءَ واتباعهم ومن شرِّ الجنِّ والانسِ

اَنْ لَا يَسْطُوْ عَلٰى اَحَدٍ مِّنْهُمْ عَزَّ جَارُكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا
اَنْتَ تَمَسَّكْتُ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى الَّتِىْ لَا انْفِصَامَ
لَهَا لَا يُجَاوِزُهَا بَرٌّ وَّلَا فَاجِرٌ اِعْتَصَمْتُ بِحَبْلِ
اللّٰهِ الْمَتِيْنِ وَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ
وَالْعَجَمِ وَمِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَمِنْ شَرِّ مَنْ يُّرِيْدُ بِيْ
سُوْءً وَّيُرِيْدُ بِيْ شَرًّا تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ وَمَنْ
يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهٗ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ
اَمْرِهٖ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا حَسْبِيَ اللّٰهُ
بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ اُوْمِنُ وَبِاللّٰهِ اَثِقُ وَبِاللّٰهِ اَعْتَصِمُ
وَبِاللّٰهِ الْعَظِيْمِ اَسْتَجِيْرُ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ
اَعُوْذُ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّاتِ الَّتِىْ لَا يُجَاوِزُهَا بَرٌّ
وَّلَا فَاجِرٌ مِّمَّا ذَرَءَ وَبَرَءَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ مَا يَطْرُقُ بِاللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ اِلَّا طَارِقًا يَّطْرُقُ بِخَيْرٍ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِىْ وَ
مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا وَمِنْ شَرِّ
كُلِّ عَيْنٍ نَاظِرَةٍ وَّاُذُنٍ سَامِعَةٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ مَارِدٍ
وَّجَبَّارٍ عَنِيْدٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَلْجَأْتُ ظَهْرِىْ اِلَيْكَ

وَتَوَكَّلْتُ فِيْ اُمُوْرِيْ عَلَيْكَ اَنْتَ وَلِيِّيْ وَمَوْلَايْ
اِلٰهِيْ فَلَا تُسْلِمْنِيْ وَلَا تَخْذُلْنِيْ وَلَا تَكِلْنِيْ
اِلٰى نَفْسِيْ طَرْفَةَ عَيْنٍ وَلَا تُؤَاخِذْنِيْ بِذُنُوْبِيْ
وَاِسْرَافِيْ عَلٰى نَفْسِيْ وَاَعِنِّيْ عَلٰى شُكْرِ نِعْمَتِكَ
يَا مُحْسِنُ يَا جَبَّارُ اجْعَلْنِيْ عَبْدًا شَكُوْرًا لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَاَنْتَ
رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْحَلِيْمُ الْكَرِيْمُ
سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ
وَمَا فِيْهِنَّ وَمَا فَوْقَهُنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ
الْعَظِيْمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ حَبِّبْنِيْ
اِلٰى جَمِيْعِ خَلْقِكَ حَتّٰى لَا يَكُوْنَ لِيْ فِيْ قَلْبِ اَحَدٍ
مِّنْ خَلْقِكَ غِلْظَةٌ وَّلَا يُعَارِضُوْنِيْ وَاجْعَلْهُمْ
يَسْتَقْبِلُوْنِيْ بِوُجُوْهٍ بَسِيْطَةٍ وَّيَقْضُوْنَ حَوَائِجِيْ
وَيَطْلُبُوْنَ مَرْضَاتِيْ وَيَخْشَوْنَ سَخَطِيْ بِاسْمِكَ
الْقُدُّوْسِ الْعَظِيْمِ الْاَعْظَمِ اَدْعُوْكَ يَا اَللّٰهُ يَا نُوْرًا
فِيْ نُوْرٍ وَّنُوْرًا اِلٰى نُوْرٍ وَّنُوْرًا فَوْقَ نُوْرٍ وَّنُوْرًا
تَحْتَ نُوْرٍ وَّنُوْرًا يُضِيْءُ بِهٖ كُلُّ نُوْرٍ وَّكُلُّ ظُلْمَةٍ

ويطفى به شدة كل شيطان وسلطان وباسمك
الذي تكلم به الملائكة لا يكون للهوج عليهم
سبيل وبه يذل كل جبار عنيد يكون تحت
قدرتي وباسمائك التي سميت به نفسك و
استقررت به على عرشك وعلى كرسيك وباسمك
العظيم الاعظم يكون لي نورا وهيبة عند جميع
الخلق وباسمائك المقدسة المباركة انت الجواد
الكريم العزيز الجبار المتكبر العظيم لا اله
الا انت رب كل شيء ووارثه يا الله انت المحمود
في كل فعاله يا ارحم الراحمين لا اله الا انت
الرفيع في جلاله يا ارحم الراحمين يا رحمن
كل شيء وراحمه ويا مميت كل شيء ووارثه
يا حي حين لا حي في ديمومة ملكه وبقائه
يا دافع المرتفع فوق سمائه بقدرته يا قيوم
لا يفوته شيء من خلقه يا آخر يا باقي يا
اول كل شيء وآخره يا دائم بغير فناء ولا
زوال لملكه يا صمد من غير شبيه فلا شيء كمثله

يا بارئ فلا شيء كفوه يدانيه ولا امكان لوصفه يا
مبدئ كل شيء ومعيده يا من لا يصف الواصفون
كنه جلاله في ملكه وعزه وجبروته يا كبير انت
الذي لا تهتدي العقول لصفته في عظمته يا
باعث يا منشئ بلا امثال يا زاكي الطاهر من
كل آفة بقدسه يا كافي الموسع لما خلق من
عطايا فضله الذي لا ينفد يا نقي من كل سوء
لم يخالطه فعاله يا جبار انت الذي وسعت
كل شيء رحمته يا حنان يا منان يا ذا الجلال
والاكرام قد عم الخلائق منه وفضله يا
ديان العباد وكل يقوم خاضعا لهيبته يا
خالق ما في السموات والارضين وكل اليه معاده
يا رحيم كل صريخ ومكروب يا صادق الوعد
فلا تصف الالسن جلال ملكه وعزه يا مبدع
البدائع لم يبتغ في انشائها عون احد من خلقه
يا عالم الغيوب فلا يفوته شيء من خلقه يا معيد
ما افناه اذا برز الخلائق لدعوته من مخافته يا

حَلِيْمًا ذَا اَنَاةٍ فَلَا شَيْءَ يَعَادِلُهُ مِنْ خَلْقِهٖ يَا
حَمِيْدَ الْفِعَالِ فِيْ خَلْقِهٖ بِلُطْفِهٖ يَا عَزِيْزُ
الْغَالِبُ عَلٰى اَمْرِهٖ فَلَا شَيْءَ يَعَادِلُهُ مِنْ خَلْقِهٖ
يَا قَاهِرُ ذُوالْبَطْشِ الشَّدِيْدِ اَنْتَ الَّذِيْ
لَا يُطَاقُ انْتِقَامُهُ يَا عَالِي الْقَرِيْبُ فِيْ عُلُوِّهٖ
وَارْتِفَاعِهٖ وَدَوَامِهٖ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ فَلَا شَيْءَ
يَقْهَرُ سُلْطَانَهُ يَا نُوْرَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدَاهُ اَنْتَ
الَّذِيْ اَضَاءَتِ الظُّلْمَةُ بِنُوْرِهٖ يَا قُدُّوْسُ
الطَّاهِرُ فَلَا شَيْءَ كَمِثْلِهٖ يَا قَرِيْبُ الْمُجِيْبُ الْمُتَدَانِيْ
دُوْنَ كُلِّ شَيْءٍ قُرْبُهُ يَا عَالِي الشَّامِخُ فِي السَّمَاءِ فَوْقَ
كُلِّ شَيْءٍ عُلُوُّهُ وَارْتِفَاعُهُ يَا بَدِيْعَ الْبَدَايِعِ
مُعِيْدَهَا بَعْدَ فَنَائِهَا بِقُدْرَتِهٖ يَا مَلِكُ يَا مُتَكَبِّرُ
يَا مَنِ الْعَدْلُ اَمْرُهُ وَالصِّدْقُ وَعْدُهُ يَا مَحْمُوْدًا
فِيْ اَفْعَالِهٖ فَلَا تَبْلُغُ الْاَوْهَامُ كُنْهَ جَلَالِهٖ فِيْ مُلْكِهٖ
وَعِزِّهٖ يَا كَرِيْمَ الْعَفْوِ اَنْتَ الَّذِيْ مَلَاَ كُلَّ شَيْءٍ
عَدْلُهُ وَفَضْلُهُ يَا عَظِيْمَ الْمَفَاخِرِ وَالْكِبْرِيَاءِ فَلَا
يُدْرَكُ عِزُّ مُلْكِهٖ يَا عَجِيْبُ فَلَا تَنْطِقُ الْاَلْسُنُ

بِكُلِّ آلَاءِهٖ وَثَنَاءِهٖ اَسْئَلُكَ يَا اللّٰهُ اَمَانًا مِّنْ عُقُوْبَتِكَ
فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَسْئَلُكَ نُوْرًا وَنَصْرًا وَرِفْعَةً
عِنْدَ جَمِيْعِ خَلْقِكَ مِنْ بَنِىْ اٰدَمَ وَبَنَاتِ حَوَّاءَ
رَبَّ الْاَرْوَاحِ الْفَانِيَةِ وَالْاَجْسَادِ الْبَالِيَةِ
وَالْاَرْوَاحِ الْمُرْتَفِعَةِ وَاَسْئَلُكَ بِطَاعَةِ
الْعُرُوْقِ الْمُلْتَئِمَةِ اِلٰى اَمَاكِنِهَا وَبِطَاعَةِ الْقُبُوْرِ
الْمُنْشَقَّةِ عَنْ اَهْلِهَا وَبِدَعْوَتِكَ الصَّادِقَةِ
فِيْهِمْ وَاَخْذِكَ الْحَقَّ مِنْهُمْ اِذَا بَرَزَ الْخَلَائِقُ
فَهُمْ مِّنْ مَّخَافَتِكَ وَشِدَّةِ سُلْطَانِكَ يَنْتَظِرُوْنَ
قَضَائَكَ وَيَخَافُوْنَ عَذَابَكَ وَيَرْجُوْنَ رَحْمَتَكَ
اجْعَلْنِىْ مِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ الْفَائِزِيْنَ وَاَلْقِ
عَلَىَّ مَحَبَّةً وَّنُوْرًا وَنِعْمَةً وَّهَيْبَةً وَاجْعَلْنِىْ
مِمَّنْ يُّسْمَعُ قَوْلُهٗ وَيُرْفَعُ اَمْرُهٗ عَلٰى كُلِّ
اَمْرٍ اَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ الْفَقِيْرُ اِلٰى
رَحْمَتِكَ اجْعَلْنِىْ اَللّٰهُمَّ عَالِيًا مُّتَعَالِيًا
يَا نُوْرَ النُّوْرِ وَيَا مِصْبَاحَ النُّوْرِ اَدْرَءُ بِكَ
فِىْ نُحُوْرِهِمْ وَاَسْتَعِيْنُ بِكَ مِنْ شُرُوْرِهِمْ

وَاَسْتَعِيْنُ بِكَ عَلَيْهِمْ فَاكْفِنِيْ اَمْرَهُمْ بِلَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ يَا اَللّٰهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ اِنْ نَّشَاْ
نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ اٰيَةً فَظَلَّتْ اَعْنَاقُهُمْ
لَهَا خَاضِعِيْنَ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَّصِلُوْا اِلَيْكَ
يَا مُوْسٰى اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِنِيْنَ
كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُلِيْ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ
عَزِيْزٌ اَللّٰهُمَّ بِعِزَّتِكَ يَا دَآئِمَ الْبَقَآءِ اَسْئَلُكَ
بِالْاِسْمِ الَّذِيْ اَحَطْتَهٗ بِحِجَابِ النُّوْرِ لِنُوْرِ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ تُضِيْئُ بِهٖ اَبْصَارُ النَّاظِرِيْنَ عُذْتُ
بِرُبُوْبِيَّتِكَ يَا اَللّٰهُ بِاسْمِكَ الَّذِيْ تَقُوْلُ لِلشَّيْءِ
كُنْ فَيَكُوْنُ اِلَّا قَضَيْتَ حَاجَتِيْ وَاَنْجَحْتَ طَلَبَتِيْ
وَيَسَّرْتَ اَمْرِيْ وَسَتَرْتَ عَوْرَتِيْ وَاٰمِنْتَ رَوْعَتِيْ
وَرَزَقْتَنِيْ نُوْرًا وَعِزًّا وَهَيْبَةً وَقُبُوْلًا وَرِفْعَةً
عِنْدَ جَمِيْعِ خَلْقِكَ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ
وَبِاسْمِكَ الَّذِيْ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ
وَهُوَ اَوْسَعُ مِنْهُ يَا دَآئِمَ الْبَقَآءِ اَدِمْ مَا اَنَا فِيْهِ
مِنْ نِّعْمَتِكَ وَعَافِيَتِكَ وَاجْعَلْ اُمُوْرِيْ

آوّلھا صلاحًا و اٰخرھا فلاحًا برحمتک یا

ارحم الرّاحمین بعد ازان دعاکن بانچہ دوست

داری بدرستیکہ برآوردہ میشود انشاء اللہ تعالےٰ پس بگو

وصلّی اللہ علیٰ سیّد المرسلین محمّدٍ و

اٰلہ الطّیّبین الطّاھرین الخیّرین الفاضلین

الحاکمین العادلین الزّھر الغرّ المیامین

وسلّم تسلیمًا و مستحب است کہ بخواند دعائے

سمات را در آخر ساعت از روز جمعہ علامۂ مجلسی رح

در ربیع الاسابیع آوردہ کہ در مصباح شیخ وکتب کفعمی و جمال

الاسبوع سید بن طاؤس بسند ہائے معتبر از محمد بن عثمان

العمرے کہ از نواب حضرت صاحب الامرؑ است و از

حضرت امام محمّد باقرؑ و امام جعفر صادقؑ روایت کردہ اند

وبخط شیخ جلیل محمد بن علی جبعی جد شیخ بہاء الدین محمد علیہم

الرحمہ یافتم کہ روایت کردہ بسند خود از احمد بن محمد بن عیّاش از سیّد

عبد العزیز بن احمد حسن از محمد بن علی راشدی از حسین بن احمد عمر

کہ گفت حاضر شدم در مجلس شیخ جعفر بن محمد بن عثمان بن سعید

العمرے قدس اللہ روحہٗ بعضے از ما او گفت کہ اے سیدمن

چہ جہت دارد کہ بسیارے از مردم تصدیق می کنند دعاے شبور یہود را ہر کسے کہ ورد کردہ باشد و مستجاب میدانند آنرا و حال آنکہ یہود ملعون اند بزبان حضرت عیسیٰؑ و حضرت رسول خدا م شیخ ابوجعفر گفت کہ این دو علت دارد یکے ظاہر و دیگرے باطن آما علت ظاہر پس سبب آنست کہ مشتمل است بر نامہاے بزرگ خدا و مدایح عظیمہ حق تعالےٰ و لیکن انچہ نزد یہود است ناقص است و تغیر یافتہ است و صحیحش نزد ما است کہ از بزرگواران اہل ذکر کہ اہلِ بیت رسالت اند علیہم السلام بما رسیدہ است و خلف و سلف روایت کردہ اند تا بما منتہی گردیدہ است و آما علت باطن پس از معصوم خبر بما رسیدہ است کہ ہرگاہ مومن دعا کند حق تعالےٰ می فرماید کہ این دعاے است کہ من دوست می دارم شنیدن آنرا حاجتش برآورید آما میان آسمان و زمین معلق بدارید تا او بسیار دعا کند براے اشتیاقے کہ بدعاے او دارم و ہرگاہ کافر دعا کند حق سبحانہ و تعالےٰ می فرماید کہ این دعاے است کہ کراہت دارم از شنیدن آن حاجتش برآورید و زود باو برسانید کہ من

صداے اونشنوم وبحاجت خود مشغول گرود و در درگاه
من خشوع نه کند جماعت حاضران گفتند یا شیخ ابوجعفرؒ
اگر می خواہم دعائے سمات راکہ می گوئی موافق دعاے
شبور یہود است بر ما املاکنی تا بنویسیم ونفرین کنم بآن دعا
بر جمعے کہ بر ماستم می کنند و در مقام حیلہ ومکر اند ومیخواہند
غالب باشند بر ما شیخ گفت کہ خبر داد مرا پدرم از محمدؒ بن راشد
از محمدؒ بن سنان از مفضل بن عمر کہ گروہے از خواص شیعہ
از حضرت صادقؑ سوال کردند مثل این سوالے کہ شما از
من کردید وحضرتؑ ہمین جواب کہ من گفتم فرمود کہ حضرت
امام محمد باقرؑ فرمود کہ اگر مردم بدانند انچہ ما میدانیم از عظمت
شان این نامہا نزد خدا وسرعت اجابت حق تعالے
کسے راکہ اورا باین نامہا بخواند بآن ثوابہاے کہ در
آخرت براے او ذخیرہ می نماید ہر آئنہ براے تحصیل
این دعا مقاتلہ نمایند بشمشیرہا ولیکن حق تعالے مخصوص
میگرداند برحمت خود ہر کرا خواہد و فرمود کہ اگر سوگند یاد
کنم کہ اسم اعظم درین دعاہست ہر آئنہ سوگند دروغ یاد
نکردہ ام پس ہرگاہ این دعارا بخوانید سعی کنید کہ دعاے سما

برائے امور باقیۂ آخرت باشد نہ لذات فانیۂ دنیا پس فرمود
کہ این از علمہائے مکنون و مخزون ما است و از دعاہائے لازم
الاجابت است و در کتاب صفوۃ الصفات از حضرت
امام محمد باقرؑ روایت کردہ اند یوشع بن نون وصی حضرت
موسیٰؑ در وقتیکہ بحاربہ عمالقہ مامور شد بنی اسرائیل از ایشان
بسیار ترسیدند زیرا کہ جسمہائے عظیم و ہیئتہائے غریب داشتند
و بنی اسرائیل در جنب ایشان بسیار حقیر می نمودند پس حضرت
یوشعؑ این حالت را بجناب مقدس الٰہی شکایت کرد
حق تعالے وحی فرستاد بآنحضرت کہ امر کن بزرگان و خواص
بنی اسرائیل را کہ ہر یک سبوئے خالی بر دوش راست
بگیرند بنام یکے از روسائے عمالقہ و شاخے از شاخہای
گوسفند را میانش را تہی و سوراخ کنند مانند بوق و دہانش
بردم آن بگذارند و این دعا بخوانند برائے آنکہ شیاطین
جن و انس این دعا را یاد نگیرند و تیز حروفش نتوانند کردو
در آخر شب آن سبوہا را بیندازند کہ در میان لشکر ایشان
بشکند چون چنین کردند صبح شد دیدند کہ عمالقہ ہمہ مردہ اند و باد
کردہ اند پس شما نیز این دعا بخوانید بر ہر کہ با شما دشمنی کند و خواہد کہ

شمارا مغلوب ومقهور گردانند پس حضرت امام محمد باقرؑ فرمود که این دعا از
تحقیق علوم مکنونه ومخزونهٔ ماست میاموزید این را بزنان وبیخردان
وکودکان وظالمان ومنافقان واین روایت از حضرت صادقؑ
نیز مروی است بروایت عثمان بن سعید بن عمرے اما دران روایت
چنان است که در وقتے نازل شده که حضرت موسیٰؑ با عمالقه جهاد
میکردند محمد بن علی راشدے که یکے از راویان این دعا است
گفت که من در هر حاجتے که این دعا را خواندم البته روا شد
وبرائے هر شدتے که خواندم بزودے مستجاب گردید ومستحب
است که نزد غروب آفتاب از هر روز جمعه در شب شنبه خوانده
شود وهرکه این دعا را در وقتی که متوجه حاجتے گردد یا نزد دشمنی یا
بادشاه جباری رود بخواند البته حاجتش برآورده شود وضررے
دشمن باو نرسد وکسیکه نتواند خواند بنویسد بر کاغذے وبر بازو
خود ببندد یا در بغل گذارد که باز همان تاثیر می کند واین دعا را
دعائے شبور نامند وشبور در لغت بمعنی بوق است ودر روضة
الاذکار آورده که سمات بکسر سین است یعنی علامات گویا
بجهت آن مسمی باین اسم شده که علامات اجابت بر آن
ظاهر وهویدا است واز محمد بن راشد مروی است که می گفت

کہ من دعا نہ کردم بآن جہت ہیچ مشکلے وہیچ اندوہے مگر آنکہ بزودی باجابت رسید واین دعا از عثمان بن سعید عمرے وکیل حضرت امام حسن عسکری ع مروی است واز حضرت امام محمد باقرؑ روایت شدہ کہ این دعا از علمہائے پوشیدہ ومخزون است پس بخواہید باین دعا حاجتے راکہ نزد خدائے تعالےٰ داشتہ باشید واظہار آن نزد سفہا واطفال واہل ظلم ونفاق مکنید وہم از ان حضرت مروی است کہ اگر قسم خورم کہ درین دعا اسم اعظم است راست گفتہ خواہم بود پس نفرین کنید بر آن کسانے کہ ظلم بر ما روا داشتند و عزت خود وخواری ما خواستند وبسیاری از اکابر دین باین دعا مداومت نمودہ اند ودرین عصر نیز می نمایند وگفتہ اند کہ خواندن این دعا در چہل جمعہ متوالی مجرب است در حصول مآرب و مطالب وکسے کہ نتواند خواند بنویسد و با خود دارد کہ اثر عظیم دارد وقبل از شروع در دعا بگوید سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيْعَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ الْاٰخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ الْبَاطِنُ

فَلَيْسَ دُوْنَكَ شَیْءٌ وَّ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ سُبْحَانَكَ
لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْاِكْرَامِ اَنگه با خضوع وخشوع شروع در دعا کند پس بگوید
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيْمِ الْاَعْظَمِ
الْاَعَزِّ الْاَجَلِّ الْاَكْرَمِ الَّذِیْ اِذَا دُعِيْتَ بِهٖ
عَلٰی مَغَالِقِ اَبْوَابِ السَّمَآءِ لِلْفَتْحِ بِالرَّحْمَةِ
انْفَتَحَتْ وَاِذَا دُعِيْتَ بِهٖ عَلٰی مَضَائِقِ اَبْوَابِ
الْاَرْضِ لِلْفَرَجِ بِالرَّحْمَةِ انْفَرَجَتْ وَاِذَا دُعِيْتَ
بِهٖ عَلَی الْعُسْرِ لِلْيُسْرِ تَيَسَّرَتْ وَاِذَا دُعِيْتَ بِهٖ
عَلَی الْاَمْوَاتِ لِلنُّشُوْرِ انْتَشَرَتْ وَاِذَا دُعِيْتَ
بِهٖ عَلٰی كَشْفِ الْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ انْكَشَفَتْ وَ
بِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيْمِ اَكْرَمِ الْوُجُوْهِ وَاَعَزِّ
الْوُجُوْهِ الَّذِیْ عَنَتْ لَهُ الْوُجُوْهُ وَخَضَعَتْ
لَهُ الرِّقَابُ وَخَشَعَتْ لَهُ الْاَصْوَاتُ وَوَجِلَتْ
لَهُ الْقُلُوْبُ مِنْ مَخَافَتِكَ وَبِقُوَّتِكَ الَّتِیْ تُمْسِكُ
السَّمَآءَ اَنْ تَقَعَ عَلَی الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِكَ وَتُمْسِكُ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُوْلَا وَلَئِنْ زَالَتَا

اِنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ اَحَدٍ مِنْ بَعْدِكَ وَبِمَشِيَّتِكَ
الَّتِيْ دَانَ لَهَا الْعَالَمُوْنَ وَبِكَلِمَتِكَ الَّتِيْ خَلَقْتَ
بِهَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَبِحِكْمَتِكَ الَّتِيْ صَنَعْتَ
بِهَا الْعَجَائِبَ وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلْمَةَ وَجَعَلْتَهَا
لَيْلًا وَجَعَلْتَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَخَلَقْتَ بِهَا النُّوْرَ
وَجَعَلْتَهُ نَهَارًا وَجَعَلْتَ النَّهَارَ نُشُوْرًا مُبْصِرًا
وَخَلَقْتَ بِهَا الشَّمْسَ وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ ضِيَاءً
وَخَلَقْتَ بِهَا الْقَمَرَ وَجَعَلْتَ الْقَمَرَ نُوْرًا وَ
خَلَقْتَ بِهَا الْكَوَاكِبَ وَجَعَلْتَهَا نُجُوْمًا وَبُرُوْجًا
وَمَصَابِيْحَ وَزِيْنَةً وَرُجُوْمًا وَجَعَلْتَ لَهَا
مَشَارِقَ وَمَغَارِبَ وَجَعَلْتَ لَهَا مَطَالِعَ وَمَجَارِيَ وَ
جَعَلْتَ لَهَا فَلَكًا وَمَسَابِحَ وَقَدَّرْتَهَا فِي السَّمَاءِ
مَنَازِلَ فَاَحْسَنْتَ تَقْدِيْرَهَا وَصَوَّرْتَهَا فَاَحْسَنْتَ
تَصْوِيْرَهَا وَاَحْصَيْتَهَا بِاَسْمَائِكَ اِحْصَاءً وَدَبَّرْتَهَا
بِحِكْمَتِكَ تَدْبِيْرًا فَاَحْسَنْتَ تَدْبِيْرَهَا وَسَخَّرْتَهَا
بِسُلْطَانِ اللَّيْلِ وَسُلْطَانِ النَّهَارِ وَالسَّاعَاتِ
وَعَدَدِ السِّنِيْنَ وَالْحِسَابِ وَجَعَلْتَ رُؤْيَتَهَا

لجميع الناس مرءًا واحدًا وأسألك اللهم بمجدك الذي
كلمت به عبدك ورسولك موسى بن عمران في المقدسين
فوق إحساس الكروبين فوق غمائم النور فوق
تابوت الشهادة في عمود النار في طور سيناء و
في جبل حوريث في الواد المقدس في البقعة
المباركة من جانب الطور الأيمن من الشجرة
وفي أرض مصر بتسع آيات بينات ويوم فرقت — ن كلفت
لبني إسرائيل البحر وفي المنبجسات التي صنعت بها
العجائب في بحر سوف وعقدت ماء البحر في قلب — ن سوف
الغمر كالحجارة وجاوزت ببني إسرائيل البحر وتمت
كلمتك الحسنى عليهم بما صبروا وأورثتهم
مشارق الأرض ومغاربها التي باركت فيها للعالمين
وأغرقت فرعون وجنوده ومراكبه في اليم وباسمك
العظيم الأعظم الأعظم الأعز الأجل الأكرم وبمجدك
الذي تجليت به لموسى كليمك عليه السلام في
طور سيناء ولإبراهيم خليلك عليه السلام
من قبل في مسجد الخيف ولإسحاق صفيك

عليه السلام في بئر شيع وليعقوب نبيك عليه السلام
في بيت ايل واوفيت لابراهيم عليه السلام بميثاقك
ولاسحق بحلفك وليعقوب بشهادتك وللمؤمنين
بوعدك وللداعين باسمائك فاجابت وبمجدك فاجبت
الذي ظهر لموسى بن عمران ع على قبة الرمان
وباياتك التي وقعت على ارض مصر بمجد العزة
والغلبة بايات عزيزة وبسلطان القوة وبعزة
القدرة وبشان الكلمة التامة وبكلماتك التي
تفضلت بها على اهل السموات والارض واهل
الدنيا والاخرة وبرحمتك التي مننت بها على
جميع خلقك وباستطاعتك التي اقمت بها على
العالمين وبنورك الذي قد خر من فزعه طور سيناء
وبعلمك وجلالك وكبريائك وعزتك وجبروتك التي لم تستقلها
الارض وانخفضت لها السموات وانزجر لها العمق
الاكبر وركدت لها البحار والانهار وخضعت لها الجبال
وسكنت لها الارض بمناكبها واستسلمت لها الخلائق
كلها وخفقت لها الرياح في جريانها وخمدت لها النيران في اوطانها وبسلطانك

الَّذِیْ عَرَفْتَ لَکَ بِهِ الْغَلَبَةَ دَهْرَ الدُّهُوْرِ وَحَمِدْتَ بِهِ
فِی السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِیْنَ وَبِکَلِمَتِکَ کَلِمَةِ الصِّدْقِ
الَّتِیْ سَبَقَتْ لِاَبِیْنَا اٰدَمَ عَلَیْهِ السَّلَامُ وَذُرِّیَّتِهِ بِالرَّحْمَةِ وَ
اَسْئَلُکَ اللّٰهُمَّ بِکَلِمَتِکَ الَّتِیْ غَلَبَتْ کُلَّ شَیْءٍ وَبِنُوْرِ
وَجْهِکَ الَّذِیْ تَجَلَّیْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَکًّا وَ
خَرَّ مُوْسٰی صَعِقًا وَبِمَجْدِکَ الَّذِیْ ظَهَرَ عَلٰی طُوْرِ
سَیْنَاءَ فَکَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَکَ وَرَسُوْلَکَ مُوْسَی (عَلَیْهِ السَّلَامُ) بْنَ
عِمْرَانَ وَبِطَلْعَتِکَ فِیْ سَاعِیْرَ وَظُهُوْرِکَ فِیْ جَبَلِ
فَارَانَ بِرَبَوَاتِ الْمُقَدَّسِیْنَ وَجُنُوْدِ الْمَلٰٓئِکَةِ
الصَّافِّیْنَ وَخُشُوْعِ الْمَلٰئِکَةِ الْمُسَبِّحِیْنَ وَبِبَرَکَاتِکَ
الَّتِیْ بَارَکْتَ فِیْهَا عَلٰی اِبْرَاهِیْمَ خَلِیْلِکَ فِیْ اُمَّةِ مُحَمَّدٍ
صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ وَبَارَکْتَ لِاِسْحٰقَ صَفِیِّکَ فِیْ اُمَّةِ
عِیْسٰی عَلَیْهِ السَّلَامُ وَبَارَکْتَ لِیَعْقُوْبَ اِسْرَائِیْلِکَ
فِیْ اُمَّةِ مُوْسٰی عَلَیْهِ السَّلَامُ وَبَارَکْتَ لِحَبِیْبِکَ
مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ فِیْ عِتْرَتِهِ وَذُرِّیَّتِهِ وَاُمَّتِهِ
اَللّٰهُمَّ وَکَمَا غِبْنَا عَنْ ذٰلِکَ وَلَمْ نَشْهَدْهُ وَاٰمَنَّا بِهِ
وَلَمْ نَرَهُ صِدْقًا وَعَدْلًا نَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ

وَالِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُبَارِكَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ
وَتَرَحَّمَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ كَاَفْضَلِ مَا
صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ
وَالِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَجِيْدٌ فَعَّالٌ لِمَا
تُرِيْدُ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ٭
پس مستحب است که بخواند بعد این دعا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِحُرْمَةِ
هٰذَا الدُّعَاءِ مِمَّا فَاتَ مِنْهُ مِنَ الْاَسْمَاءِ وَبِمَا يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ
مِنَ التَّفْسِيْرِ وَالتَّدْبِيْرِ الَّذِیْ لَا يُحِيْطُ بِهٖ اِلَّا اَنْ
تَفْعَلَ بِیْ كَذَا وَكَذَا بعده بگوید اَللّٰهُمَّ بِحُرْمَةِ هٰذَا الدُّعَاءِ
وَهٰذِهِ الْاَسْمَاءِ الَّتِیْ لَا يَعْلَمُ تَفْسِيْرَهَا وَلَا بَاطِنَهَا
غَيْرُكَ اِفْعَلْ بِیْ كَذَا وَكَذَا وَانْتَقِمْ لِیْ مِنْ فُلَانِ بْنِ
فُلَانٍ وَاغْفِرْ لِیْ ذُنُوْبِیْ مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَاَخَّرَ وَوَسِّعْ
عَلَیَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ وَاكْفِنِیْ مَؤُنَةَ اِنْسَانٍ
سَوْءٍ وَجَارِ سَوْءٍ وَقَرِيْنِ سَوْءٍ وَسُلْطَانِ سَوْءٍ
اِنَّكَ عَلٰى مَا تَشَاءُ قَدِيْرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ اٰمِيْنَ
رَبَّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
النَّبِیِّ وَاٰلِهٖ سید بن طاوس در اقبال آورده که این

وعا را در چہار عید بخوانند یعنے در روز جمعہ و عید فطر و عید قربان و عید غدیر
و این دعا مروی است از حضرت امام جعفر صادق ع و موسوم است
بدعائے ندبہ و بعضے از علما این دعا را از جملہ زیارت حضرت
صاحب الامر ع ذکر کردہ اند اینست دعا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَلَهُ الْحَمْدُ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی
مُحَمَّدٍ نَبِیِّهٖ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ تَسْلِیْمًا اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلٰی
مَا جَرٰی بِهٖ قَضَاؤُكَ فِیْ اَوْلِیَائِكَ الَّذِیْنَ
اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَدِیْنِكَ اِذِ اخْتَرْتَ لَهُمْ
جَزِیْلَ مَا عِنْدَكَ مِنَ النَّعِیْمِ الْمُقِیْمِ الَّذِیْ لَا زَوَالَ
لَهٗ وَلَا اضْمِحْلَالَ بَعْدَ اَنْ شَرَطْتَ عَلَیْهِمُ الزُّهْدَ
فِیْ دَرَجَاتِ هٰذِهِ الدُّنْیَا الدَّنِیَّةِ وَزِبْرِجِهَا فَشَرَطُوْا
لَكَ ذٰلِكَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمُ الْوَفَاءَ بِهٖ فَقَبِلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ
وَقَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِیَّ وَالثَّنَاءَ الْجَلِیَّ وَاَهْبَطْتَ
عَلَیْهِمْ مَلٰٓئِكَتَكَ وَكَرَّمْتَهُمْ بِوَحْیِكَ وَرَفَدْتَهُمْ
بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُمُ الذَّرَائِعَ اِلَیْكَ وَالْوَسِیْلَةَ اِلٰی
رِضْوَانِكَ فَبَعْضٌ اَسْكَنْتَهٗ جَنَّتَكَ اِلٰٓی اَنْ اَخْرَجْتَهٗ
مِنْهَا وَبَعْضٌ حَمَلْتَهٗ فِیْ فُلْكِكَ وَنَجَّیْتَهٗ وَمَنْ اٰمَنَ مَعَهٗ

مِنَ الهَلَكَةِ بِرَحْمَتِكَ وَبَعْضٌ اتَّخَذْتَهُ لِنَفْسِكَ
خَلِيلًا وَسَأَلَكَ لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِيْنَ فَأَجَبْتَهُ
وَجَعَلْتَ ذٰلِكَ عَلِيًّا وَبَعْضٌ كَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَةٍ تَكْلِيْمًا
وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ أَخِيْهِ رِدْءًا (اي معيناً ۱۲) وَوَزِيْرًا وَبَعْضٌ أَوْلَدْتَهُ
مِنْ غَيْرِ أَبٍ وَاٰتَيْتَهُ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْتَهُ بِرُوْحِ الْقُدُسِ
وَكُلٌّ شَرَعْتَ لَهُ شَرِيْعَةً وَنَهَجْتَ لَهُ مِنْهَاجًا وَتَخَيَّرْتَ
لَهُ أَوْصِيَاءَ مُسْتَحْفِظًا بَعْدَ مُسْتَحْفِظٍ مِنْ مُدَّةٍ إِلٰى مُدَّةٍ إِقَامَةً
لِدِيْنِكَ وَحُجَّةً عَلٰى عِبَادِكَ وَلِئَلَّا يَزُوْلَ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهٖ
وَيَغْلِبَ الْبَاطِلُ عَلٰى أَهْلِهٖ وَلِئَلَّا يَقُوْلَ أَحَدٌ لَوْلَا أَرْسَلْتَ
إِلَيْنَا رَسُوْلًا مُنْذِرًا وَأَقَمْتَ لَنَا عَلَمًا هَادِيًا فَنَتَّبِعَ اٰيَاتِكَ
مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزٰى إِلٰى أَنِ انْتَهَيْتَ بِالْأَمْرِ إِلٰى
حَبِيْبِكَ وَنَجِيْبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ فَكَانَ كَمَا
انْتَجَبْتَهُ سَيِّدَ مَنْ خَلَقْتَهُ وَصَفْوَةَ مَنِ اصْطَفَيْتَهُ
وَأَفْضَلَ مَنِ اجْتَبَيْتَهُ وَأَكْرَمَ مَنِ اعْتَمَدْتَهُ قَدَّمْتَهُ
عَلٰى أَنْبِيَائِكَ وَبَعَثْتَهُ إِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ وَأَوْطَأْتَهُ
مَشَارِقَكَ وَمَغَارِبَكَ وَسَخَّرْتَ لَهُ الْبُرَاقَ وَعَرَجْتَ
بِرُوْحِهٖ إِلٰى سَمَائِكَ وَأَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا كَانَ وَمَا يَكُوْنُ

اِلٰی انْقِضَاءِ خَلْقِكَ ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ وَحَفَفْتَهُ
بِجَبْرَئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَالْمُسَوِّمِينَ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَ
وَعَدْتَهُ اَنْ تُظْهِرَ دِينَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ
وَذٰلِكَ بَعْدَ اَنْ بَوَّاْتَهُ مُبَوَّاَ صِدْقٍ مِنْ اَهْلِهِ وَجَعَلْتَ
لَهُ وَلَهُمْ اَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا
وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ فِيهِ اٰيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ اِبْرَاهِيمَ
وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ اٰمِنًا وَقُلْتَ اِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ
عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا وَجَعَلْتَ
اَجْرَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ مَوَدَّتَهُمْ فِي كِتَابِكَ
فَقُلْتَ قُلْ لَا اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبٰى
وَقُلْتَ مَا سَئَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ وَقُلْتَ مَا اَسْئَلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَاءَ اَنْ يَتَّخِذَ اِلٰى رَبِّهِ سَبِيلًا
فَكَانُوا هُمُ السَّبِيلَ اِلَيْكَ وَالْمَسْلَكَ اِلٰى رِضْوَانِكَ
فَلَمَّا انْقَضَتْ اَيَّامُهُ اَقَامَ وَلِيَّهُ عَلِيَّ ابْنَ اَبِي طَالِبٍ
صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمَا وَعَلٰى اٰلِهِمَا هَادِيًا اِذْ كَانَ هُوَ
الْمُنْذِرَ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ فَقَالَ وَالْمَلَاُ اَمَامَهُ مَنْ
كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ اَللّٰهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ

عاداه وانصر من نصره واخذل من خذله وقال من كنت
نبيه فعلي اميره وقال انا وعلي من شجرة واحدة و
سائر الناس من شجر شتى واحله محل هارون من موسى
فقال انت بمنزلة هارون من موسى الا انه لا نبي
بعدي وزوجه ابنته سيدة نساء العالمين وا
احل له من مسجده ما حل له وسد الابواب
الا بابه ثم اودعه علمه وحكمته فقال انا مدينة
العلم وعلي بابها فمن اراد المدينة والحكمة فليأتها
من بابها ثم قال انت اخي ووصيي ووارثي لحمك من لحمي
ودمك من دمي ولحمك لحمي وسلمك سلمي وحربك حربي
والايمان مخالط لحمك ودمك كما خالط لحمي ودمي
وانت غدا على الحوض خليفتي وانت تقضي ديني
وتنجز عداتي وشيعتك على منابر من نور مبيضة
وجوههم حولي في الجنة وهم جيراني ولولا انت يا علي
لم يعرف المؤمنون بعدي وكان بعده هدى من
الضلال ونورا من العمى وحبل الله المتين وصراطه
المستقيم لا يسبق بقرابة في رحم ولا بسابقة في

فِي دِينٍ وَلَا بِالْحَقِّ فِي مَنْقَبَةٍ مِنْ مَنَاقِبِهِ يَحْذُو حَذْوَ الرَّسُولِ صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَيُقَاتِلُ عَلَى التَّأْوِيلِ وَلَا تَأْخُذُهُ فِي اللّٰهِ
لَوْمَةُ لَائِمٍ قَدْ وَتَرَ فِيهِ صَنَادِيدَ الْعَرَبِ وَقَتَلَ أَبْطَالَهُمْ
وَنَاوَشَ ذُؤْبَانَهُمْ وَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقَادًا بَدْرِيَّةً
وَخَيْبَرِيَّةً وَحُنَيْنِيَّةً وَغَيْرَهُنَّ فَأَضَبَّتْ عَلَى عَدَاوَتِهِ
وَأَكَبَّتْ عَلَى مُنَابَذَتِهِ حَتَّى قَتَلَ النَّاكِثِينَ وَالْقَاسِطِينَ
وَالْمَارِقِينَ وَلَمَّا قَضَى نَحْبَهُ وَقَتَلَهُ أَشْقَى الْأَشْقِيَاءِ مِنَ
الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَتْبَعُ أَشْقَى الْأَوَّلِينَ لَمْ يُمْتَثَلْ
أَمْرُ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْهَادِينَ
بَعْدَ الْهَادِينَ وَالْأُمَّةُ مُصِرَّةٌ عَلَى مَقْتِهِ مُجْتَمِعَةٌ عَلَى قَطِيعَةِ رَحِمِهِ
وَإِقْصَاءِ وُلْدِهِ إِلَّا الْقَلِيلَ مِمَّنْ وَفَى لِرِعَايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ
فَقُتِلَ مَنْ قُتِلَ وَسُبِيَ مَنْ سُبِيَ وَأُقْصِيَ مَنْ أُقْصِيَ
وَجَرَى الْقَضَاءُ لَهُمْ بِمَا يُرْجَى لَهُ حُسْنُ الْمَثُوبَةِ
وَكَانَتِ الْأَرْضُ لِلّٰهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ
الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ وَسُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ
رَبِّنَا لَمَفْعُولًا وَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ فَعَلَى الْأَطَائِبِ مِنْ أَهْلِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ صَلَّى اللّٰهُ

عَلَيْهِمَا وَ اٰلِهِمَا فَلْيَبْكِ الْبَاكُوْنَ وَ اِيَّاهُمْ فَلْيَنْدُبِ النَّادِبُوْنَ
وَ لِمِثْلِهِمْ فَلْتَدِرَّ الدُّمُوْعُ وَ لْيَصْرُخِ الصَّارِخُوْنَ وَ يَعِجَّ
الْعَاجُّوْنَ اَيْنَ الْحَسَنُ وَ اَيْنَ الْحُسَيْنُ وَ اَيْنَ اَبْنَاءُ الْحُسَيْنِ
صَالِحٌ بَعْدَ صَالِحٍ وَ صَادِقٌ بَعْدَ صَادِقٍ وَ اَيْنَ
السَّبِيْلُ بَعْدَ السَّبِيْلِ وَ اَيْنَ الْخِيَرَةُ بَعْدَ الْخِيَرَةِ وَ اَيْنَ
الشُّمُوْسُ الطَّالِعَةُ اَيْنَ الْاَقْمَارُ الْمُنِيْرَةُ اَيْنَ الْاَنْجُمُ
الزَّاهِرَةُ اَيْنَ اَعْلَامُ الدِّيْنِ وَ قَوَاعِدُ الْعِلْمِ اَيْنَ
بَقِيَّةُ اللّٰهِ الَّتِيْ لَا تَخْلُوْ مِنَ الْعِتْرَةِ الْهَادِيَةِ
اَيْنَ الْمُعَدُّ لِقَطْعِ دَابِرِ الظَّلَمَةِ اَيْنَ الْمُنْتَظَرُ لِاِقَامَةِ الْاَمْتِ
وَ الْعِوَجِ اَيْنَ الْمُرْتَجٰى لِاِزَالَةِ الْجَوْرِ وَ الْعُدْوَانِ اَيْنَ الْمُدَّخَرُ
لِتَجْدِيْدِ الْفَرَائِضِ وَ السُّنَنِ اَيْنَ الْمُتَخَيَّرُ لِاِعَادَةِ الْمِلَّةِ
وَ الشَّرِيْعَةِ اَيْنَ الْمُؤَمَّلُ لِاِحْيَاءِ الْكِتَابِ وَ حُدُوْدِهٖ
اَيْنَ مُحْيِيْ مَعَالِمِ الدِّيْنِ وَ اَهْلِهٖ اَيْنَ قَاصِمُ شَوْكَةِ
الْمُعْتَدِيْنَ اَيْنَ هَادِمُ اَبْنِيَةِ الشِّرْكِ وَ النِّفَاقِ اَيْنَ
مُبِيْدُ اَهْلِ الْفُسُوْقِ وَ الْعِصْيَانِ وَ الطُّغْيَانِ اَيْنَ
حَاصِدُ فُرُوْعِ الْغَيِّ وَ الشِّقَاقِ اَيْنَ طَامِسُ اٰثَارِ الزَّيْغِ
وَ الْاَهْوَاءِ اَيْنَ قَاطِعُ حَبَائِلِ الْكِذْبِ وَ الْاِفْتِرَاءِ اَيْنَ مُبِيْدُ

العتاة والمردة أين مستأصل أهل العناد والتضليل
والإلحاد أين معزّ الأولياء ومذلّ الأعداء أين
جامع الكلم على التقوى أين باب الله الذي منه يؤتى
أين وجه الله الذي به يتوجّه إليه الأولياء أين
السبب المتّصل بين الأرض والسّماء أين صاحب
يوم الفتح وناشر راية الهدى أين مؤلّف شمل الصلاح
والرضا أين الطالب بذحول الأنبياء وأبناء الأنبياء
أين المطالب بدم المقتول بكربلا أين المنصور
على من اعتدى عليه وافترى أين المضطرّ الذي
يجاب إذا دعى أين صدر الخلائق ذو البرّ
والتقوى أين ابن النبيّ المصطفى وابن عليّ المرتضى
وابن خديجة الغرّاء وابن فاطمة الزهراء الكبرى بأبي
أنت وأمّي ونفسي لك الوقاء والحمى يا ابن السادة
المقرّبين يا ابن النجباء الأكرمين يا ابن الهداة
المهديّين يا ابن الخيرة المهذّبين يا ابن الغطارفة
الأنجبين يا ابن الأطايب المستطهرين يا ابن الخضارمة
المنتجبين يا ابن القماقمة الأكبرين الأكرمين يا ابن

ذحول ع کینہ
و دشمنی ۱۲
صراح

الْبُدُورِ الْمُنِيرَةِ يَا ابْنَ السُّرُجِ الْمُضِيئَةِ يَا ابْنَ الشُّهُبِ
الثَّاقِبَةِ يَا ابْنَ الْاَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ يَا ابْنَ السُّبُلِ الْوَاضِحَةِ
يَا ابْنَ الْاَعْلَامِ اللَّائِحَةِ يَا ابْنَ الْعُلُومِ الْكَامِلَةِ يَا ابْنَ
السُّنَنِ الْمَشْهُورَةِ يَا ابْنَ الْمَعَالِمِ الْمَاثُورَةِ يَا ابْنَ
الْمُعْجِزَاتِ الْمَوْجُودَةِ يَا ابْنَ الدَّلَائِلِ الْمَشْهُودَةِ يَا ابْنَ
الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ يَا ابْنَ النَّبَاِ الْعَظِيمِ يَا ابْنَ مَنْ هُوَ
فِي اُمِّ الْكِتَابِ لَدَى اللّٰهِ عَلِيٌّ حَكِيمٌ يَا ابْنَ الْاٰيَاتِ
وَالْبَيِّنَاتِ يَا ابْنَ الدَّلَائِلِ الظَّاهِرَاتِ يَا ابْنَ الْبَرَاهِينِ
الْوَاضِحَاتِ الْبَاهِرَاتِ يَا ابْنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَاتِ يَا ابْنَ
النِّعَمِ السَّابِغَاتِ يَا ابْنَ طٰهٰ وَالْمُحْكَمَاتِ يَا ابْنَ يٰسٓ
وَالذَّارِيَاتِ يَا ابْنَ الطُّورِ وَالْعَادِيَاتِ يَا ابْنَ مَنْ دَنَىٰ
فَتَدَلّٰى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰى دُنُوًّا وَاقْتِرَابًا
مِنَ الْعَلِيِّ الْاَعْلٰى لَيْتَ شِعْرِي اَيْنَ اسْتَقَرَّتْ
بِكَ النَّوٰى بَلْ اَيُّ اَرْضٍ تُقِلُّكَ اَوْ ثَرٰى اَبِرَضْوٰى
اَوْ غَيْرِهَا اَمْ ذِي طُوٰى عَزِيزٌ عَلَيَّ اَنْ اَرَى الْخَلْقَ
وَلَا تُرٰى وَلَا اَسْمَعُ لَكَ حَسِيسًا وَلَا نَجْوٰى عَزِيزٌ عَلَيَّ اَنْ
تُحِيطَ بِكَ دُونِيَ الْبَلْوٰى وَلَا يَنَالُكَ مِنِّي ضَجِيجٌ وَلَا شَكْوٰى

بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ مُغَيَّبٍ لَمْ يَخْلُ مِنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَازِحٍ مَا نَزَحَ
عَنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ أُمْنِيَّةُ شَائِقٍ يَتَمَنَّى مِنْ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ
ذَكَرَا فَحَنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ عَقِيدِ عِزٍّ لَا يُسَامَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ أَثِيلِ مَجْدٍ
لَا يُجَارَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ تِلَادِ نِعَمٍ لَا تُضَاهَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَصِيفِ
شَرَفٍ لَا يُسَاوَى إِلَى مَتَى أَحَارُ فِيكَ يَا مَوْلَايَ وَإِلَى مَتَى وَأَيَّ
خِطَابٍ أَصِفُ فِيكَ وَأَيَّ نَجْوَى عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ أُجَابَ دُونَكَ وَأُنَاغَى
عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ أَبْكِيَكَ وَيَخْذُلَكَ الْوَرَى عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ يَجْرِيَ
عَلَيْكَ دُونَهُمْ مَا جَرَى هَلْ مِنْ مُعِينٍ فَأُطِيلَ مَعَهُ الْعَوِيلَ
وَالْبُكَاءَ هَلْ مِنْ جَزُوعٍ فَأُسَاعِدَ جَزَعَهُ إِذَا خَلَا هَلْ
قَذِيَتْ عَيْنٌ فَسَاعَدَتْهَا عَيْنِي عَلَى الْقَذَى هَلْ إِلَيْكَ
يَا ابْنَ أَحْمَدَ سَبِيلٌ فَتُلْقَى هَلْ يَتَّصِلُ يَوْمُنَا مِنْكَ بِعِدَةٍ
فَنَحْظَى مَتَى نَرِدُ مَنَاهِلَكَ الرَّوِيَّةَ فَنَرْوَى مَتَى نَنْتَفِعُ
مِنْ عَذْبِ مَائِكَ فَقَدْ طَالَ الصَّدَى مَتَى نُغَادِيكَ
وَنُرَاوِحُكَ فَنُقِرَّ مِنْهَا عَيْنًا مَتَى تَرَانَا وَنَرَاكَ وَقَدْ نَشَرْتَ
لِوَاءَ النَّصْرِ تُرَى أَتَرَانَا نَحُفُّ بِكَ وَأَنْتَ تَؤُمُّ الْمَلَأَ وَ
قَدْ مَلَأْتَ الْأَرْضَ عَدْلًا وَأَذَقْتَ أَعْدَاءَكَ هَوَانًا
وَعِقَابًا وَأَبَرْتَ الْعُتَاةَ وَجَحَدَةَ الْحَقِّ وَقَطَعْتَ دَابِرَ

المستكبرين واجتثثت اصول الظالمين ونحن نقول الحمد
لله رب العالمين اللهم انت كشاف الكروب والبلوى واليك
استعدي فعندك العدوى وانت رب الآخرة والاولى
فاغث يا غياث المستغيثين عبيدك المبتلى وأرِه
سيده يا شديد القوى وازل عنه به الاسى والجوى
وبرد غليله يا من على العرش استوى ومن اليه الرجعى والمنتهى اللهم
ونحن عبيدك التائقون الى وليك المذكر بك وبنبيك خلقته لنا عصمة
وملاذا واقمته لنا قواما ومعاذا وجعلته للمؤمنين منا اماما فبلغه منا
تحية وسلاما وزدنا بذلك يا رب اكراما واجعل مستقره لنا مستقرا ومقاما
واتمم نعمتك بتقديمك اياه امامنا حتى توردنا جنانك ومرافقة الشهداء من خلصائك
اللهم صل على محمد وآل محمد وصل على محمد جده ورسولك السيد
الاكبر وعلى ابيه وصل على علي ابيه السيد القسور وحامل اللواء في المحشر و
ساقي اوليائه من نهر الكوثر والامير على سائر البشر الذي من آمن به
فقد ظفر ومن لم يؤمن به فقد كفر وخطر صلى الله عليه وعلى اخيه
وعلى نجلهما الميامين الغرر ما طلعت شمس وما اضاء قمر وعلى
جدته الصديقة الكبرى فاطمة بنت محمد وعلى من
اصطفيت من آبائه البررة وعليه افضل واكمل واتم وادوم و

وَاَكْبَرَ وَاَوْفَرَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِّنْ اَصْفِيَآئِكَ وَخِيَرَتِكَ
مِنْ خَلْقِكَ وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلٰوةً لَّا غَايَةَ لِعَدَدِهَا وَلَا نِهَايَةَ
لِمَدَدِهَا وَلَا نَفَادَ لِاَمَدِهَا اَللّٰهُمَّ وَاَقِمْ بِهِ الْحَقَّ وَاَدْحِضْ
بِهِ الْبَاطِلَ وَاَدِلْ بِهِ اَوْلِيَآءَكَ وَاَذْلِلْ بِهِ اَعْدَآئَكَ
وَصِلِ اللّٰهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ وُصْلَةً تُؤَدِّيْ اِلٰى
مُرَافَقَةِ سَلَفِهِ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَّاْخُذُ بِحُجْزَتِهِمْ وَ
يَمْكُثُ فِيْ ظِلِّهِمْ وَاَعِنَّا عَلٰى تَاْدِيَةِ حُقُوْقِهِ اِلَيْهِ
وَالْاِجْتِهَادِ فِيْ طَاعَتِهِ وَالْاِجْتِنَابِ عَنْ مَعْصِيَتِهِ
وَامْنُنْ عَلَيْنَا بِرِضَاهُ وَهَبْ لَنَا رَاْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ
وَدُعَآءَهُ وَخَيْرَهُ مَا نَنَالُ بِهِ سَعَةً مِّنْ رَّحْمَتِكَ وَ
فَوْزًا عِنْدَكَ وَاجْعَلْ صَلٰوتَنَا بِهِ مَقْبُوْلَةً وَذُنُوْبَنَا
بِهِ مَغْفُوْرَةً وَدُعَآءَنَا بِهِ مُسْتَجَابًا وَاجْعَلْ اَرْزَاقَنَا
بِهِ مَبْسُوْطَةً وَهُمُوْمَنَا بِهِ مَكْفِيَّةً وَحَوَآئِجَنَا بِهِ مَقْضِيَّةً
وَاَقْبِلْ اِلَيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيْمِ وَاقْبَلْ تَقَرُّبَنَا اِلَيْكَ وَانْظُرْ اِلَيْنَا
نَظْرَةً رَّحِيْمَةً نَّسْتَكْمِلُ بِهَا الْكَرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تَصْرِفْهَا
عَنَّا بِجُوْدِكَ وَاسْقِنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّهٖ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ بِكَاْسِهٖ وَبِيَدِهٖ رَيًّا رَوِيًّا هَنِيْئًا سَآئِغًا لَّا ظَمَاَ بَعْدَهُ يَا

ارحم الراحمین فاذا فرغت من الدعاء فتاهب
للسجود بین یدی مولاک ❖

باب پنجم

در بیان اعمال هر ماه - و درین باب سه فصل است

فصل اول در بیان تحقیق رویت هلال و ادعیه آن و نماز ماه نو و دانستن غرّه هر ماه و شناختن قمر در عقرب و طریقه معرفت موضع شمس و قمر ❖ بدانکه هلال ثابت میشود بچند طریق - اول بچشم خود دیدن دوم شیاع سوم شهادت عادلین که خود مشاهده کرده باشند - چهارم گذشتن سی روز از ماه گذشته پنجم بحکم حاکم شرع بشرط عدم علم بخطاء آن و اعتبار جدول در مذهب ما نیست و آن حسابی است مخصوص از رفتار قمر خلاصه اش آنست که یک شهر را ناقص و دوم را کامل و ابتدا از ماه محرم میکنند و محرم را کامل میشمارند و نیز اعتبار عدد هم نیست و آن اینست که مثلاً ماه شعبان را بیست و نه روز همیشه قرار دهند و ماه رمضان را سی روزه دارند و همچنین طوق زدن هلال اعتبار ندارد و همچنین نه غائب شدن هلال بعد از شفق

بانکہ گویند دو شنبہ ہست ونیز انتفاخ ہم معتبر نیست یعنے کہ قرص ماہتاب
چنان روشن باشد کہ قبل از زوال دیدہ شود آن روز را اول ماہ ندانند بلکہ
فرداغرہ باید شمرد ہمچنین اگر ہلال دو شب پوشیدہ ماند ضرور نیست کہ در شب سوم
دیدہ شود و شیاع عبارت از نیست کہ چند کس خبر دہند برویت ہلال کہ از
خبر ایشان نفس مطمئن شود و از گفتن ایشان ظن حاصل شود و ظن
کذب بر آن نشود و عدد شیوع منحصر و منصوص نیست گاہ باشد کہ از
دو تا اطمینان نفس میشود و گاہے از پنجاہ کس حاصل نمی شود آری
این ضرور است کہ عدد ایشان از دو کس زاید باشد چرا کہ اگر دو کس
باشند عدالت در آن ضرور است و در شیاع تخصیص بمرد و زن و بچہ
و جوان و مسلم و کافر نیست بلکہ بر قول ہر یکے گروہ اکتفا میتوان کرد
مستحب است کہ در نزد رویت ہلال ہر ماہ در شب اول
یا دوم یا سوم دعائے صحیفۂ کاملہ بخواند و دعا این است
اَیُّهَا الْخَلْقُ الْمُطِیْعُ الدَّآئِبُ السَّرِیْعُ الْمُتَرَدِّدُ فِیْ مَنَازِلِ
التَّقْدِیْرِ الْمُتَصَرِّفُ فِیْ فَلَكِ التَّدْبِیْرِ اٰمَنْتُ بِمَنْ
نَوَّرَ بِكَ الظُّلَمَ وَاَوْضَحَ بِكَ الْبُهَمَ وَجَعَلَكَ اٰیَةً مِّنْ
اٰیَاتِ مُلْكِهٖ وَعَلَامَةً مِّنْ عَلَامَاتِ سُلْطَانِهٖ وَامْتَهَنَكَ
بِالزِّیَادَةِ وَالنُّقْصَانِ وَالطُّلُوْعِ وَالْاُفُوْلِ وَالْاِنَارَةِ

وَالْكُسُوفِ فِي كُلِّ ذٰلِكَ اَنْتَ لَهُ مُطِيعٌ وَاِلٰى اِرَادَتِهِ
سَرِيعٌ سُبْحَانَهُ مَا اَعْجَبَ مَا دَبَّرَ فِي اَمْرِكَ وَاَلْطَفَ
مَا صَنَعَ فِي شَاْنِكَ جَعَلَكَ مِفْتَاحَ شَهْرٍ حَادِثٍ لِاَمْرٍ
حَادِثٍ فَاَسْئَلُ اللّٰهَ رَبِّي وَرَبَّكَ وَخَالِقِي وَخَالِقَكَ
وَمُقَدِّرِي وَمُقَدِّرَكَ وَمُصَوِّرِي وَمُصَوِّرَكَ اَنْ
يُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاَنْ يَجْعَلَكَ هِلَالَ بَرَكَةٍ
لَا تَمْحَقُهَا الْاَيَّامُ وَطَهَارَةٍ لَا تُدَنِّسُهَا الْاٰثَامُ هِلَالَ
اَمْنٍ مِنَ الْاٰفَاتِ وَسَلَامَةٍ مِنَ السَّيِّئَاتِ هِلَالَ سَعْدٍ
لَا نَحْسَ فِيهِ وَيُمْنٍ لَا نَكَدَ مَعَهُ وَيُسْرٍ لَا يُمَازِجُهُ عُسْرٌ
وَخَيْرٍ لَا يَشُوبُهُ شَرٌّ هِلَالَ اَمْنٍ وَاِيمَانٍ وَنِعْمَةٍ وَ
اِحْسَانٍ وَسَلَامَةٍ وَاِسْلَامٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ اَرْضٰى مَنْ طَلَعَ عَلَيْهِ وَاَزْكٰى
مَنْ نَظَرَ اِلَيْهِ وَاَسْعَدَ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهِ وَوَفِّقْنَا
فِيهِ لِلتَّوْبَةِ وَاعْصِمْنَا فِيهِ مِنَ الْحَوْبَةِ وَاحْفَظْنَا
فِيهِ مِنْ مُبَاشَرَةِ مَعْصِيَتِكَ وَاَوْزِعْنَا فِيهِ شُكْرَ
نِعْمَتِكَ وَاَلْبِسْنَا فِيهِ جُنَنَ الْعَافِيَةِ وَاَتْمِمْ عَلَيْنَا بِاسْتِكْمَالِ
طَاعَتِكَ فِيهِ الْمِنَّةَ اِنَّكَ الْمَنَّانُ الْحَمِيدُ وَصَلَّى اللّٰهُ

علی محمد و آله الطیبین الطاهرین ایضاً این دعا از

حضرت امیر در نزد رویت هلال وارد است اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ خَیْرَ

هٰذَا الشَّهْرِ وَنُوْرَهٗ وَبَصَرَهٗ وَفَتْحَهٗ وَبَرَکَتَهٗ وَطُهُوْرَهٗ وَرِزْقَهٗ

وَاَسْئَلُکَ خَیْرَ مَا فِیْهِ وَخَیْرَ مَا بَعْدَهٗ وَاَعُوْذُبِکَ مِنْ شَرِّ

مَا فِیْهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهٗ اَللّٰهُمَّ اَدْخِلْهُ عَلَیْنَا بِالْاَمْنِ وَالْاِیْمَانِ

وَالسَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ وَالْبَرَکَةِ وَالتَّقْوٰی وَالتَّوْفِیْقِ لِمَا

تُحِبُّ وَتَرْضٰی ایضاً در منہاج العارفین از جناب رسول خدا

این دعا منقول است اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهٗ عَلَیْنَا بِالْاَمْنِ وَالْاِیْمَانِ

وَالسَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ ایضاً در کتاب مذکور وارد است کہ

چون ہلال را دیدے بسوے او اشارہ کن و رو بقبلہ دستہا را بردار

و بگو رَبِّیْ وَرَبُّکَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِیْنَ اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهٗ عَلَیْنَا

بِالْاَمْنِ وَالْاِیْمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ وَالْمُسَارَعَةِ

اِلٰی مَا تُحِبُّ وَتَرْضٰی اَللّٰهُمَّ بَارِکْ لَنَا فِیْ شَهْرِنَا هٰذَا وَ

ارْزُقْنَا خَیْرَهٗ وَعَوْنَهٗ وَاصْرِفْ عَنَّا ضُرَّهٗ وَشَرَّهٗ وَ

بَلَاءَهٗ وَفِتْنَتَهٗ وسید بن طاؤس رحمۃ اللہ علیہ این دعا از

مخصوص ماہ صیام گردانیدہ نیز در کتاب منہاج العارفین مروی است

کہ ہر کہ در وقت رویت ہلال ہفت مرتبہ سورۂ حمد بخواند درد چشم را نہ بیند

ایضاً سید بن طاؤس طاب ثراه در کتاب دروع الواقیه

از حضرت رسالت آورده که هر کس در شب اول ماه نظر بهلال کند و دست خود را بجانب خانهٔ دشمن خود اشاره کند و بایستد و این دعا را سه مرتبه بخواند و در هر مرتبه اشاره کند بجانب خانهٔ دشمن خدای تعالی شر آن دشمن را از و کفایت فرماید و هر گاه در شب اول ماه باجابت نرسد در شب دوم و سوم نیز چنین کند که نجات یابد و هر گاه تعویق افتد در ماه دوم نیز چنین کند و هر گاه باجابت مقرون نگردد در ماه سوم چنین کند انشاء الله تعالی باجابت مقرون شود دعا این است

اَیَوَدُّ اَحَدُکُمْ اَنْ تَکُوْنَ لَهٗ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِیْلٍ وَّاَعْنَابٍ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ لَهٗ فِیْهَا مِنْ کُلِّ الثَّمَرٰتِ وَاَصَابَهُ الْکِبَرُ وَلَهٗ ذُرِّیَّةٌ ضُعَفَآءُ فَاَصَابَهَآ اِعْصَارٌ فِیْهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ سه بار و اشاره کن باین کلمه بخانهٔ او و بگو اَللّٰهُمَّ طُمَّهٗ بِالْبَلَآءِ طَمًّا وَّغُمَّهٗ بِالْبَلَآءِ غَمًّا وَّارْمِهٖ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّیْلٍ وَّطَیْرِكَ الْاَبَابِیْلِ یَا عَلِیُّ یَا عَظِیْمُ

سید بن طاؤس نور الله مضجعه در کتاب دروع الواقیه آورده که حضرت رسالت پناه ص هر گاه بلال را می دیدند سه مرتبه اَللّٰهُ اَکْبَرُ و سه مرتبه لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ می فرمودند بعد از آن این دعا

می خوانند الحمد للّٰه الّذی اذهب بشهر کذا وجاء
بشهر کذا و ظاهر اینست که در فقره اولی بجائے لفظ کذا نام ماه گذشته
باید گفت و در فقره ثانیه نام ماه آینده و نیز در کتاب مذکور آورده که بنویسد
در وقت دیدن هلال بر دست چپ بانگشت شهادت دست
راست محمّد و علیّ و فاطمة و الحسن و الحسین
و علیّ و محمّد و جعفر و موسی و علیّ و محمّد
و علیّ و الحسن و محمّد علیهم السّلام و بنویسد سوره
توحید را و بعد از ان بگوید اللّٰهمّ انّ النّاس اذا نظروا
الی الهلال نظر بعضهم الی وجوه بعض و تبرّک
بعضهم ببعض و انّی نظرت الی اسمائک و اسم
نبیّک و ولیّک و اولیائک علیهم السّلام و الی
کتابک فاعطنی کلّ الّذی احبّ من الخیر
واصرف عنّی کلّ الّذی احبّ ان تصرفه عنّی
من الشّرّ و زدنی من فضلک ما انت اهله و
لا حول و لا قوّة الّا باللّٰه العلیّ العظیم و نیز
در کتاب مذکور آورده که دست چپ محل استعمال نجاستها است
واین نامها بزرگ ترین نامها است پس اگر این ها را در رقعه بنویسد

وآن رقعہ را در کف دست چپ بگذارد و بگوید انچہ گفتہ شد شاید خوب باشد و نیز در کتاب مذکور آوردہ کہ مستحب است خوردن پنیر در اول ہر ماہ چنانچہ از حضرت امام جعفر صادق ع مروی است کہ خوب لقمہ الیست پنیر دہن را خوش مزہ و خوشبو میگرداند و طعام سابق را ہضم می کند و اشتہا می آورد و ہر کہ آنرا در اول ماہ بخورد فرزند یکہ است کہ حاجت او رد نشود دران ماہ صاحب منہاج العارفین از حضرت صادق ع آوردہ کہ ہر کس در شب اول ماہ دو رکعت نماز بکند و در ہر رکعتے بعد از حمد سورہ انعام را بخواند و از خدا سوال کند کہ او را از ہر دردے و ترسی و بلاے ایمن گرداند خدا او ران ماہ او را از ہمہ آفات محفوظ دارد سید بن طاؤس در کتاب دروع الواقیہ آوردہ کہ حضرت امام محمد باقر ہر گاہ ماہ نومی آمد دو رکعت نماز می گذارند و در رکعت اول الحمد یک مرتبہ و قل ہو اللہ احد سی مرتبہ بعد روزہاے ماہ و در رکعت دوم بعد از الحمد انا انزلناہ فی لیلۃ القدر سی مرتبہ می خواندند و تصدق می کردند بانچہ میسر می شد میخریدند باین عمل سلامتی تمام آن ماہ را و در روایت دیگر وارد شدہ کہ مستحب است کہ بعد ازین نماز بخوانند

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ

اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي
كِتَابٍ مُّبِيْنٍ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ وَاِنْ
يَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗٓ اِلَّا هُوَ وَاِنْ
يُّرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَآدَّ لِفَضْلِهٖ يُصِيْبُ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ
عِبَادِهٖ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُّسْرًا مَا شَآءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا
بِاللّٰهِ حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ وَاُفَوِّضُ اَمْرِيْٓ
اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيْرٌ بِالْعِبَادِ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ
سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ رَبِّ اِنِّيْ
بِمَآ اَنْزَلْتَ اِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيْرٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِيْ فَرْدًا
وَّاَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِيْنَ وسزاوار است کہ ذکر کنی در وقت
صدقہ دادن آنکہ صدقہ در دست است ملک وست وسلامتی کہ بان میخری
ہم ملک اوست ومیخواہی کہ ترا انعام کند بآن وتو ملک اوے
جل جلالہ وعم نوالہ ونیز در کتاب مذکور آوردہ است کہ بمارسیدہ
است کہ نماز اوّل ہر ماہ دو رکعت است و در رکعت اوّل بعد از
الحمد سورۂ قل ہو اللہ احد یک مرتبہ و در رکعت دوم بعد از الحمد
سورۂ انا انزلناہ یک مرتبہ ومی تواند بود کہ این روایت خفیفہ مختص

یکسے باشد کہ وقت نمازش از خواندن این دو سورہ شش شش مرتبہ
تنگ بودہ باشد بواسطۂ سفرے یا مرضے یا عرضے صاحب
تجبہ از کتاب مذکور آوردہ کہ جماعتے از عجم را اعتقاد آنست کہ اختیار
در ایام ماہ بماہِ فارسی است نہ ماہ عربی و ہمچنین نیست بچند جہت
اوّل آنکہ دیدم مردم را کہ نماز می کردند نماز اوّل ماہ بجہت دفع کدورتہائے
آن بنا بر ماہہائے عربی دیگر آنکہ صدقہ در اوّل ہر ماہ بجہت سلامتی
از خطرہ ہائے آن مبنی بر شہور عربی است دیگر آنکہ خطاب شریعت
محمدیہ می باید کہ محمول باشد بر زبان آنحضرت کہ بآن وحی و قرآن
نازل شد و آن عربی است دیگر آنکہ اکثر وعدہ و وعید کہ متضمن ماہ
است در ماہ عربی دیدیم دیگر آنکہ اوّل سال باجماع مسلمانان
یا محرم است یا ماہ رمضان و این ہر دو عربی است دیگر
اگر خواہی بدانی غرۂ ہر ماہ را باید کہ از ہجرت نبوی انچہ گذشت
نہ صد و نود طرح کنی و باقی را ہشت ہشت طرح نمائی
پس انچہ ماند در خانۂ حروفات نظر کنی غرۂ ماہ معلوم می شود
و این از معجزات است واللہ اعلم بحقائق الامور

نقشۂ جدول برائے معلوم شدن غرۂ ہر ماہ

	ج	ع	ف	ر	ص	ا	د	ق
الشهور	یکم	دوم	سوم	چهارم	پنجم	ششم	هفتم	هشتم
محرم الحرام	یکشنبه	پنجشنبه	سه‌شنبه	شنبه	چهارشنبه	دوشنبه	جمعه	چهارشنبه ب
صفر المظفر	سه‌شنبه	شنبه	پنجشنبه	دوشنبه	جمعه	چهارشنبه	یکشنبه	جمعه د
ربیع الاول	چهارشنبه	یکشنبه	جمعه	سه‌شنبه	شنبه	پنجشنبه	دوشنبه	شنبه ه
ربیع الآخر	جمعه	سه‌شنبه	یکشنبه	پنجشنبه	دوشنبه	شنبه	چهارشنبه	دوشنبه ف
جمادی الاول	شنبه	چهارشنبه	دوشنبه	جمعه	سه‌شنبه	یکشنبه	پنجشنبه	سه‌شنبه ا
جمادی الآخری	دوشنبه	جمعه	چهارشنبه	شنبه	چهارشنبه	سه‌شنبه	دوشنبه	پنجشنبه ج
رجب المرجب	سه‌شنبه	شنبه	پنجشنبه	دوشنبه	جمعه	چهارشنبه	یکشنبه	جمعه د
شعبان المعظم	پنجشنبه	دوشنبه	شنبه	چهارشنبه	یکشنبه	جمعه	سه‌شنبه	یکشنبه و
رمضان المبارک	جمعه	سه‌شنبه	یکشنبه	پنجشنبه	دوشنبه	شنبه	چهارشنبه	دوشنبه ر
شوال المکرم	یکشنبه	پنجشنبه	سه‌شنبه	شنبه	چهارشنبه	دوشنبه	جمعه	چهارشنبه ف
ذی القعده	دوشنبه	جمعه	چهارشنبه	یکشنبه	پنجشنبه	سه‌شنبه	شنبه	پنجشنبه ج
ذی الحجه	چهارشنبه	یکشنبه	جمعه	سه‌شنبه	شنبه	پنجشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه ه

در دانستن آنکه اول هر ماه چه روز است بطریق ابجد بود و این حساب منسوب است بحضرت سرور دانایان علی عمران ه و دانستن این موقوف است

برچهار مقدمه مقدمهٔ اول آنست که هر ده حروف ازین شش کلمهٔ ابجد
هوز حطی کز آن از الف است تا یا از برای همین ده عدد معین شده
است که اول مراتب اعداد است بدین موجب الف یک ب دو ج
سه د چهار ه پنج و شش ز هفت ح هشت ط نه ی ده مقدمهٔ دوم
آنست بجهت عدد سال هجرت حروف ابجد بود مقرر شده و ضابطهٔ آنست
که از سال هجرت آنچه گذشته باشد هشت هشت طرح کنند آنچه باند ازین هشت
حروف ابتدا نماید و هر حرف که بر او آخر شود عدد آن حرف را بگیرد و ضبط
نماید مثلاً اگر یکی باند الف بگیرند و یکی که عدد اول است نگاه دارند و اگر
دو باند حرف ه بگیرند و پنج حساب کنند و اگر سه باند ج بگیرند و سه حساب
کنند و اگر چهار باند ز بگیرند و هفت حساب کنند و اگر پنج باند حرف و بگیرند و چهار حساب
کنند و باقی را برین قیاس حساب کنند مقدمهٔ سوم آنست که بجهت دوازده ماه این دوازده
حرف زبجه وابده زاج مقرر شد چنانچه حرف را از محرم باید گرفت تا بآخر بدین موجب
است ز محرم ب صفر ج ربیع الاول ه ربیع الآخر و جمادی الاولی ا جمادی الثانی
ب رجب د شعبان ه ماه رمضان ز شوال آ ذیقعد ج ذیحجه مقدمهٔ چهارم آنست
که چون از حساب سال هجرت هشت هشت طرح کنند آنچه باند حرف او را بگیرند و عدد ش
را نگهدارند و ماهیکه خواهند که غرهٔ او را بدانند حرف او را بگیرند و عدد ماه را بر عدد
حرف سال فزایند و بعد از آن هر عددی که باشد از حروف ابجد دلبود مثل آن را

بگیرند و اگر یکے باشد یک حرف و اگر حرف دویم باشد دو و سویم باشد سہ
تا آخر افزایند بعد ازان ہفت ہفت طرح کنند انچہ بماند از یک شنبہ آغاز نمودہ
بر روزے کہ عدد آخر شود غرہ ہمان روز باشد اگر یکے بماند غرہ ماہ یکشنبہ
بود اگر دو بماند دوشنبہ علیٰ ہذا القیاس بجہت این کہ در خاطر ہا قرار گیرد آوردہ
می شود اینکہ مثلاً در سال تحریر این نسخہ تاریخ ہجرت حضرت ہشتصد
و شصت و نہ بود ہشت ہشت کہ طرح شد ہشتصد و چہار ساقط شد پنج ماند از اول
حروف ابجد بود گرفتیم و شمردیم حرف پنجم دال اول بود عدد او چہار است نگاہ داشتیم و
ماہیکہ میخواستیم کہ غرہ او را بدانیم جمادی الاخری بود حرف او الف بود کہ عدد او یکے
است بران چہار افزودیم و پنج دیگر بر آن افزودیم دہ شد ہفت طرح
کردیم سہ ماند غرہ روز سہ شنبہ بود در بعضے کتب قاعدہ مذکورہ بالا
باختلاف قلیل چنین دیدہ شد روایت است کہ مردے بخدمت
حضرت امیر المومنین ع آمد عرض نمود کہ حضرت رسول ص ادعیہ چند
مرا تعلیم داد کہ در اول و اوسط و آخر ہر ماہ باید خواند و من مرد عامم
و نمیدانم کہ غرہ ماہ کدام روز است حضرت امیر فرمود کہ نام تو چیست
گفت ابجد بود فرمود پدرت گفت نہ ہوا فرمود پدر پدرت
گفت بداہ زاج حضرت امیر فرمود حروف ابجد بود کہ ہشت
حرف است بخاطر دار و انچہ از سال ہجرت رسول صلعم گذشتہ

هشت هشت طرح کن بعد ازان اگر یک بماند الف است و اگر دو
بماند ه است و اگر سه بماند ج است و اگر چهار بماند ز و اگر پنج
بماند د است و اگر شش بماند ب است و اگر هفت بماند و است
و اگر هشت بماند د است بدین ترتیب ا ه ج ز ج ب و د و
دوازده حرف ز ب ج ه و ا ب د ه ز ا ج را برماه ها مقرر فرمود بدین
موجب محرم صفر ربیع الاول ربیع الثانی جمادی الاولی جمادی الثانیه
رجب شعبان ماه رمضان شوال ذلقعده ذیحجه که حرف یکی
ازماهها که خواهند با حرف آن سال ضم نمایند و هر عدد هر دو را نگاه
دارد چهار عدد دیگر برآن بیفزاید و هفت عدد ازو وضع نماید پس اگر بعد
وضع هفت آخر یک بماند غرهٔ ماه شنبه است و اگر دو بماند یکشنبه و اگر
سه بماند دوشنبه و اگر چهار بماند سه شنبه و اگر پنج بماند چهارشنبه و اگر شش بماند پنجشنبه و اگر هفت
بماند جمعه **قاعده** دیگر چهارم هر ماه بروزی که واقع شود همان روز غرهٔ ماه
سویم بعد ازان ماه خواهد بود مثلا در چهارم رجب غرهٔ ماه رمضان و در
چهارم شعبان غرهٔ شوال خواهد بود **طریقهٔ** معرفت برج شمس و قمر در
مصباح کفعمی چنین مذکور است که هرگاه اراده کنی دانستن قمر که در کدام
برج است پس هرچه از ماه عربی گذشته باشد شمار کرده دو چند کن و پنج
دیگر برآن بیفزا و نظر کن که شمس در کدام برج است از همان برج علی التوالی

شمار کردہ برائے ہر برج پنج پنج کم کن در ہر برجے کہ کم از پنج باند قمر دران
برج است واگر شمس را دریافت کردن منظور باشد از برج قمر خلاف توالی
یعنے عکس طریق مذکور ہمین طور حساب کردہ دریافت کن مثال قمر اینست
کہ فرضاً شمس در برج دلو است واز ماہ عربی یازدہ روز منقضی شدہ
پس ایام ماہ را دوچند کردیم بست و دو شد پنج دیگر بران افزودیم
بست و ہفت شد پس از دلو علی التوالی شمار کردہ پنج پنج بازاء ہر برج
کم کردیم در سرطان دو روز باقی ماند معلوم شد کہ قمر در برج مذکور است
واگر خواہی کہ درجات برج را دریافت کنی آن دو یوم باقی ماندہ را
در شش یوم ضرب کن دوازدہ خواہد شد پس قمر در درجہ دوازدہم
برج مذکور است وہمچنین ہر قدر کہ از پنج روز کم ماند در شش ضرب
کردہ معلوم کند درجات را این سہ بیت مشہور از خواجہ نصیر الدین محقق
طوسی رح است ہر چہ از ماہ شد مثنی کن ✤ پنج دیگر فزاے بر سر آن
پس بہر پنج از ان ز موضع شمس ✤ خانۂ گیر و جاے ماہ بدان
آنچہ ماند در آخر منزل ✤ ضرب کن در شش و درج میدان

قاعدہ دیگر علامہ خجندی در ترویح الارواح کہ کتاب
مبسوط در طب است آوردہ کہ ہر گاہ ارادہ کنی معرفت قمر را
کہ در کدام برج است ونیز معرفت درجۂ قمر پس می باید کہ شمار کنی

کہ از ماہ چند یوم گذشتہ آن یومہائے گذشتہ را ضرب بدہ [illegible]
و بر حاصل ضرب اضافہ کنی سیزدہ را بعد ملاحظہ کنی کہ حال آں
در کدام برج است و از حاصل ضرب طرح کنی سی سی را و ابتدا
کنی از ان برجے کہ آفتاب دران برج است بوقت حساب
و ہر جا کہ این حساب ختم شود قمر دران برج باشد و باقی ماندہ
کہ از سی کم است ہمان درجۂ قمر است **شعر** در شمار بروج حَمَل
اَلثَّوْرُ جَوْزَۃُ السَّرَطَانِ ✤ وَرَعَی اللَّیْثُ سُنْبُلَ الْمِیْزَانِ ✤
وَرَمَی الْعَقْرَبُ مِنَ الْقَوْسِ جَدْیًا ✤ وَاسْتَقَی الدَّلْوُ
بِرْکَۃَ الْحِیْتَانِ ✤ **شعر** در تعداد ایامہائے بروج شمسی
لا و لا لب لا و لا لا شش ۃ است ✤ لل کط کط لل
حمل ثور جوزا سرطان اسد سنبلہ میزان عقرب قوس جدی دلو حوت
شہور گونہ است ✤ **طریقۂ** معرفت موضع شمس بحساب شہور انگریزی
کہ اسہل طرق است بدانکہ بست ویکم مارچ ہمیشہ اول حمل است و
آفتاب در برج حمل سی و یک روز می ماند پس بستم اپریل اول ثور است
و آفتاب در برج ثور ہم سی و یک روز می ماند پس بست و یکم مئی اول
جوزا است و در جوزا سی و دو روز می ماند پس بست و دوم جون اول
سرطان است و در سرطان سی و یک روز می ماند پس بست و سوم
جولائی اول اسد است و در اسد ہم سی و یک روز می ماند پس بست

وسویم اگست اول سنبلہ است ودر سنبلہ ہم سی ویک روز می ماند پس
بست وسویم ستمبر اول میزان است ودر میزان سی روز می ماند پس
بست وسویم اکتوبر اول عقرب است ودر عقرب ہم سی روز می ماند پس
بست ودوم نومبر اول قوس است ودر قوس بست ونہ روز میماند
پس بست ویکم دسمبر اول جدی است ودر جدی ہم بست ونہ روز
میماند پس نوزدہم جنوری اول دلو است ودر برج دلو سی روز
میماند پس ہیجدہم فروری اول حوت است ودر حوت ہم سی روز
میماند پس بستم مارچ اول حمل است واین بر تقدیر بست وہشت
بودن فروری ہست اما سال چہارم کہ فروری بست ونہ روز می شود
باوجود آن اول حمل ہمیشہ تاریخ بستم مارچ میشود چراکہ تحویل آفتاب
گاہے صبح بستم می شود وگاہے شام آن وگاہے در روز می شود وگاہے
در شب پس اختلاف ساعت تحویل ازان اختلاف باز
می دارد وہمیشہ تحویل در بستم می شود **فصل دوم** در بیان ثواب
روزہ داشتن بعضے از ایام مخصوصہ در ہر ماہ وبدل آن وعمل ایام
بیض در ہر ماہ وثواب قرارت بعضے از سورہ ہاے قرآنی وثواب
زیارت حضرت امام حسینؑ در ہر ماہ وفضائل روزہ بسیار است
مگر بخیف بطور انموذج ہدیۂ ناظرین می کند اسمٰعیل بن ابی زیاد از

حضرت امام جعفر صادق ؑ روایت کردہ کہ جناب رسول ؐ با صحاب خود فرمود آیا آگاہ کنم شما را بچیزے کہ اگر عمل آرید کنند شیطان از شما دور شود مثل دوری مشرق بمغرب ہمہ ہا عرض کردند بلے فرمود کہ صوم سیاہ می کند روے شیطان را و صدقہ پشت او را می شکند و دوستی با خدا و اعانت بر عمل نیک قطع می کند پس پشت او را و استغفار قطع می کند رگ دل را و برائے ہر چیز زکوٰۃ است و زکوٰۃ ابدان صوم است و نیز از ان حضرت ؑ و آنحضرت از سلسلۂ آبائے کرام خود از امیر المومنین علیہم السلام روایت کردہ کہ سہ چیز اند کہ بلغم را دفع می کنند و قوت حافظہ را زیاد می کنند سواک و صوم و خواندن قرآن و نیز از امام جعفر صادق ؑ منقول است کہ خواب صائم عبادت است و سکوت او تسبیح و در حدیثے نفسش تسبیح و عملش مقبول و دعائش مستجاب است و نیز از آنحضرت ؑ منقول است و آنحضرت از امیر المومنین ؑ روایت کردہ کہ فرمود رسول مقبول ؐ کسیکہ روزہ سنتی بدارد پروردگار عالم مقامش در جنت بنا کند و نیز از ابن عباس رحؓ از رسول خدا ؐ روایت کردہ کہ فرمود کہ ہر عمل نیک کہ آدمی بجا می آرد آن عمل برائے اوست مگر صوم کہ برائے خدا است یعنے ثوابش آن باشد کہ خود پروردگار عالم جزائے او باشد یا این کہ حق تعالےٰ ثواب از دست خود باو عطا فرماید و صوم سپر است در روز قیامت

چنانکه اسلحہ در دنیا حفاظت می کنند و بوے دہن صائم بہتر است
نزد پروردگار عالم از خوشبوئے مشک حضرت موسیٰ تمام ماہ ذیقعدہ
سی روزہ گرفت و مسواک نمود کہ بوے دہن کہ بسبب روزہ بود
برطرف شود چراکہ از جناب باری کلام خواہم کرد بر کوہ طور ملائکہ گفتند کہ
اے موسےٰ بوے مشک از دہن تو استنشاق می کردیم تو آنرا از
مسواک دور کردے و ہنگامے کہ حضرت موسےٰ مسواک نمود حکم
خدائے عزوجل شد کہ دہ روزہ دیگر بگیرد آن ماہ ذیحجہ بود مؤلف
گوید کہ این حکم برائے این شد کہ آن بوے دہن باز پیدا شود و
صائم را بدو نوع خوشی حاصل میشود اول وقت افطار دویم بوقت
ملاقات از پروردگار عالم یعنے روز حشر پس داخل جنت شود و نیز فرمود
جناب رسول مقبول کہ اگر کسے روزہ سنتے بگیرد برابرے زمین
زرا و را بدہند اجر و ثوابش سوائے روز حساب تجربہ نمی کنجد و نیز
جناب رسول خدا فرمود کہ ہر عمل خیر بنی آدم دہ گونہ تا ہفت صد گونہ
ثواب دارد مگر صبر کہ ثوابش محدود نیست بلکہ مخزون است در علم
باری تعالیٰ و مراد از صبر صوم است و نیز محمد بن مسلم از ابی جعفر روایت
کردہ کہ ہرگاہ مومن احیائے شب کند و صبح روزہ بگیرد ثوابش اینست
کہ نامۂ عمل او از گناہان پاک باشد و عوض ہر قدم یک حسنہ می یابد

وهر کلمه خیر که بر زبان خود جاری می کند عوض او یک حسنه بدست می آید
واگر دران روز بمیرد روحش باعلی علیین بپرد واگر زنده بماند تا اینکه
روزه را باتمام افطار کند نامش باولین می نویسند ونیز از امام جعفر صادق
در تفسیر قوله تعالی وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ فرموده مراد از صبر صیام است
ومی فرماید که هرگاه برکسے شدت یا آفت رو دهد پس می باید که روزه بگیرد
چراکه حق تعالی می فرماید که مدد بجوئید از صبر یعنی از روزه ونیز علی بن
سوید از امام موسی رضا تنگدستی وپریشانی خود را عرض کرد پس فرمود
که روزه بدار وتصدق بکن ونیز از جناب صادق منقول است
کسیکه روزه بگیرد یک روز در شدت گرما وتشنگی براو غلبه کند پس پروردگار
عالم یک هزار فرشته را بر و معین می کند که رویش را مس می کنند
وخوشخبری می دهند تا اینکه افطار می کند وپروردگار عالم می فرماید
که چه خوش است بوی تو که شما گواه باشید که بتحقیق که من همه
گناهانش آمرزیدم کذا فی جواهر الاخبار وصاحب جمال الصالحین
از رسول خدا آورده که بسا باشد که کسے یک روز روزه گیرد یا
دو رکعت نماز گزارد خدائے تعالی می فرماید بعد از این هرگز ترا
عذاب نکنم وبهشت اورا واجب گردانم وچون روزه دار پیش جمعے
نشسته شود که چیزے خورند هر موے که در بدنش باشد البته تسبیح کنند

وملائکه برایش استغفار نمایند و صاحب مجمع المعارف از رسول خداص
آورده که فرمود وحی کند خدا بسوی حافظان عمل که منع نکنید بر روزه داران
بندگان تا عصر گناهی و نیز در کتاب مذکور از جناب صادق ع آورده
که فرمود قیلوله کنید بدرستیکه خدا طعام و شراب میدهد روزه داران را
در خواب ایشان و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خداص آورده
که به یهودی فرمود که از جمله خصال روزه دار است گداختن گوشت حرام و قرب
الهی و کفاره گناهان آدم و سهولت موت و گرسنگی و تشنگی روز قیامت و
برائة از جهنم و اطعام طیبات بهشت محمد الطیب آورده که شیخ فاضل
ابراهیم حسینی در ارجوزه وجیزه ثواب صوم را احادیث بسیار ذکر کرده
نحیف هم از ان بعض فضائل پیش نظر مؤمنین می کنم از جناب محمد باقر ع
روایت کرده کسیکه یک روز ه بگیرد پس در جنت با حور العین و غلمان فیضیاب
شود و روشنی رویش مثل شمس باشد و صوم مفتاح در جنت است ابن بابویه
در کتاب ثواب الاعمال از جناب رسول خداص آورده که صائم هرگاه
نائم است از غیبت کردن مسلم محفوظ و مصئون است و در عبادت خدا
مشغول است در فصل ششم از باب چهارم ذکر روزه چهارشنبه و پنجشنبه
گذشت و مؤلف میگوید که از صوم افضل ترین عبادت نیست چرا که
هر وقت و هر لحظه و هر حالت ثواب عبادت می یابد حتی که در خواب هم

ثواب عظیم دارد پس کدام عبادت است مثل این چراکه هر نفسی که بر می‌آید و هر کلامی که بیرون می‌آید ثواب تسبیح و صدقه دارد باید که هر انسان از اکتساب اجر جزیل و ثواب جمیل محروم نماند سید بن طاؤس در کتاب دروع الواقیه آورده که ابو بصیر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام سوال نمود از روزهٔ سه روز در هر ماه آنحضرت ع فرمود که در هر ده روز یک روز است پنجشنبه و چهارشنبه و پنجشنبه و اگر پنجشنبه را در میان دو چهارشنبه روزه دارد آنهم درست است و نیز سید بن طاؤس در کتاب دروع الواقیه از حضرت امام جعفر صادق ع آورده که هرگاه در دهه اول دو پنجشنبه باشد روزهٔ پنجشنبهٔ دویم افضل است و اگر در دهه وسط دو چهارشنبه باشد روزهٔ چهارشنبه دویم افضل است شاید که این نسبت بکسی باشد که روزهٔ پنجشنبهٔ اول یا چهارشنبهٔ اول از و فوت شده باشد تا دانسته شود که پنجشنبه و چهارشنبه دویم بدل آنست و از فوت اول آنها این شخص تارک این عمل نشود و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام محمد باقر ع آورده که اگر در دهه آخر دو پنجشنبه اتفاق افتد روزهٔ اول بهتر است آن حضرت فرمود شاید دویم را نیابی و نیز در کتاب مذکور آورده که هر که از این سه روزه عاجز آید پس مجزی است او را التصدق کردن بدل هر روزه یک درهم چنانچه شخصی در خدمت حضرت جعفر صادق ع عرض کرد که شدید است بر من روزهٔ سه روز

بسبب آنکه ... بیست و نهم ... روز ... پنجشنبه ... (اقبال)

در سه ماه یا مجزلیست مرا که صدقه کنم یک درهم در بدل هر روز آنحضرت
فرمودند که صدقه درهم بهتر است از یک روز روزه داشتن و نیز
در کتاب مذکور آورده که یزید بن خلیفه بحضرت امام جعفر صادق ع
شکایت نمود که هرگاه این سه روز را روزه میگیرم صداع بهم میرسد و
بر من شاق میشود فرمودند که بکن آنچه من در سفر میکنم بدرستیکه هرگاه مسافر
میشوم تصدق می کنم از هر روز بمدی که اهل خود را قوت میکنم با آن اعمال
اعمال ایام بیض در هر ماه سید بن طاوس ع در کتاب مذکور آورده که سنت است
روزه داشتن روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم هر ماه که آنرا ایام البیض گویند و
احادیث درین باب بسیار است از انجمله است آنچه از حضرت رسالت پناه ص
در روزهٔ ایام بیض روایت کرده شده است که این روزه الیست قبول کرده
شده و نیت روزه کرده شده و این را ایام بیض بجهت آن میگویند که ماه تمام شب تا
طلوع آفتاب روشن میماند و محمد بن بابویه در علل الشرایع از آنحضرت ص آورده که هرگاه
فرود آورد خدا تعالی آدم را بسوی زمین سیاه شد بدن او پس نالیدند فرشتگان
بدرگاه الهی پس امر کرد خدا آدم ع را بآنکه روزه بدارد ایام بیض را و هرگاه روزه
داشت روز سیزدهم را برطرف شد ثلث آن سیاهی و هرگاه روزه داشت
روز چهاردهم را برطرف شد دو ثلث آن سیاهی و هرگاه روزه داشت روز پانزدهم
را سفید گشت تمام بدن آن پس ندا کرد آدم ع را ندا کننده که ای آدم ع این سه روز

از برای تو و اولاد تست که هر که روزه دارد این سه روز را در هر ماه
گویا صائم الدهر بوده است و نیز در کتاب مذکور از حضرت امیرالمومنین ع
آورده که روزه روز اول ایام بیض برابر است با روزهٔ ده هزار سال و
روزهٔ روز دویم آن برابر است با روزهٔ سی هزار سال و روزهٔ روز
سیم آن برابر است با روزهٔ صد هزار سال کفعمی در بلد الامین آورده
که نازل شد جبرئیل ع بر حضرت رسالت پناه ص و آن حضرت در ان وقت
نماز میکردند در پس مقام ابراهیم ع پس گفت ای محمد ص امر کن امت خود را
که بخوانند این دعا را بعد از انکه ایام بیض را روزه بگیرند بدرستیکه این دعا
نوشته است بر پوششها و ستونهای بهشت و باین دعا بالا میرویم و پائین
می آئیم و باین دعا قبض می کند عزرائیل ارواح را و باین دعا محشور می شوند
مومنین از قبرهای خود و باین دعا ایمن می سازد خدای تعالی از عذاب قبر
و پریشانی و آفتهای دنیا و آخرت و روزی فراوان میدهد و تو شفاعت او
خواهی کرد تا آنکه داخل بهشت سازی در حالتیکه روی او تابان باشد
از نور و هر که ایام بیض را روزه بگیرد و در وقت افطار این دعا بخواند گرامی
دارد او را خدای تعالی بکرامتی که پیوسته باشد ای محمد ص اگر دریاها
مرکب شوند و درختان قلمها شوند و ملائکه نویسندگان شوند نتوانند که ثواب
این دعا بنویسند و هر که این دعا را بخواند و بگرداند خدای تعالی اندوه

غم و پریشانی از او دور کند قرض او را ادا کند و او بر آورد حاجت او را و آزاد کند او را از آتش و باشد از برای او ثواب اسرافیل و میکائیل و موسی و عیسی و ثواب ثواب محمد ص و هر که بخواند در عمر خود یک مرتبه بیاید در روز قیامت در حالتیکه روی او تابان باشد از نور تا آنکه تعجب کنند اهل موقف و بگویند که این پیغمبر نیست از پیغمبران و عطا کند او را خدای تعالی در بهشت چیزی را که هیچ چشمی ندیده باشد و هیچ گوشی نشنیده باشد و در خاطر هیچ کس نگذشته باشد و هر که بخواند این دعا را و بعد از آن بخوابد بر طهارت می بیند ترا در خواب و هر که از و چیزی رفته باشد پس چهار رکعت نماز بگذارد و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و توحید دو مرتبه بعد از آن این دعا بخواند و بگذارد این دعا را در زیر سر خود بدرستیکه خدای تعالی بر میگرداند بجانب او چیزیکه از و رفته باشد و هر که مبتلا باشد در دست دشمنان و این دعا بخواند محفوظ ماند از شر ایشان و حضرت رسالت پناه ص فرمودند که در هیچ جنگی این دعا را نخواندم مگر آنکه ظفر یافتم و حضرت امیر المومنین ع فرمودند که هر که بخواند این دعا را در روز قیامت از پیشوایان متقیان باشد و مرویست که چیزی بهتر از این نیست و هر که بخواند این دعا را در عمر خود یک مرتبه دور میکند خدای تعالی از و هفتاد نوع بلا و آفات را و درین دعا اسم اعظم است و هر که دعا کند با آن داده می شود با و چیزی که خواهد و دعا اینست

بسم الله الرحمن الرحیم سبحانک انت الله رب
العرش العظیم سبحانک انت الله الرحمن الرحیم سبحانک
انت الله رب العالمین سبحانک انت الله الملک القدوس
سبحانک انت الله السلام المومن سبحانک انت الله العزیز
المهیمن سبحانک انت الله الجبار المتکبر سبحانک انت الله
الخالق البارئ سبحانک انت الله المصور الحکیم سبحانک انت السمیع
العلیم سبحانک انت البصیر الصادق سبحانک انت الله الحی القیوم سبحانک
انت الله الواسع اللطیف سبحانک انت الله البدیع الاحد سبحانک
انت الله العلی الکبیر سبحانک انت الله الغفور الودود سبحانک انت
الله الشکور الحلیم سبحانک انت الله الحمید المجید سبحانک انت
الله المبدئ المعید سبحانک انت الله الواحد الاحد سبحانک انت الله السید
الصمد سبحانک انت الله الاول الاخر سبحانک
انت الله الظاهر الباطن سبحانک انت الله
الغفور الغفار سبحانک انت الله الوکیل الکافی سبحانک
انت الله العظیم الکریم سبحانک انت الله المغیث الدائم
سبحانک انت الله المتعالی الحق سبحانک انت الله الباعث
الوارث سبحانک انت الله الباقی الرءوف سبحانک انت الله

اَلْعَزِيْزُ الْحَمِيْدُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْقَرِيْبُ الْمُجِيْبُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ
اللّٰهُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الشَّهِيْدُ الْمُنْعِمُ سُبْحَانَكَ
اَنْتَ اللّٰهُ الْقَاهِرُ الرَّازِقُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْحَسِيْبُ الْبَارِئُ
سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْغَنِىُّ الْقَوِىُّ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْقَادِرُ
الْمُقْتَدِرُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ التَّوَّابُ الْوَهَّابُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ
اللّٰهُ الْمُحْىِ الْمُمِيْتُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ سُبْحَانَكَ
اَنْتَ اللّٰهُ الْقَدِيْمُ الْفَعَّالُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْقَوِىُّ الْقَائِمُ
سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الرَّءُوْفُ الرَّحِيْمُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْوَفِىُّ
الْكَرِيْمُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْفَاطِرُ الْخَالِقُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ
اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْفَتَّاحُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الدَّيَّانُ السُّبُّوْحُ سُبْحَانَكَ
اَنْتَ اللّٰهُ الْعَلَّامُ الْغُيُوْبِ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ [illegible] الْعَدْلُ
سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الرَّفِيْعُ الْبَاقِىْ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الطَّاهِرُ
الْمُطَهِّرُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْوِتْرُ الْهَادِىْ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْوَ[illegible]
النَّصِيْرُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْكَفِيْلُ الْمُسْتَعَانُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ
الْغَالِبُ الْمُعْطِىْ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْعَالِمُ الْمُعَلِّمُ
سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْمُحْسِنُ الْمُجْمِلُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ
الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْغَافِرُ [illegible]

اَنْتَ اللّٰهُ خَيْرُ الْحَاكِمِيْنَ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ خَيْرُ الْفَاصِلِيْنَ
سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ خَيْرُ الْوَارِثِيْنَ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ خَيْرُ
النَّاصِرِيْنَ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ خَيْرُ الْغَافِرِيْنَ سُبْحَانَكَ
اَنْتَ اللّٰهُ خَيْرُ الْفَاطِرِيْنَ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ خَيْرُ
الرَّازِقِيْنَ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ اَسْرَعُ الْحَاسِبِيْنَ سُبْحَانَكَ
اَنْتَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخَالِقِيْنَ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ سُبْحَانَكَ
اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ سُبْحَانَكَ اَنْتَ
اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ
فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِيْنَ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ وَصَلَّى اللّٰهُ
عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ
دیگر از اعمال ایام بیض هر ماه در عمل روز پانزدهم رجب خواهد
آمد انشاء الله اما ثواب خواندن بعضی از سورهای قرآنی و
زیارت حضرت امام حسین ع در هر ماه صاحب تحفه نوشته که طبرسی در
مجمع البیان از حضرت امام محمد باقر ع آورده که هر که تلاوت کند سورهٔ نحل را
در هر ماهی نگاهداشته می شود از تاوان و از هفتاد نوع بلا که کمترین آنها

جنون وجذام وبرص باشد وخواهد بود مسکن او در جنت عدن و آن وسط بهشتها است ونیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق ع آورده که هرکه بخواند سورهٔ اعراف را در هر ماه خواهد بود در روز قیامت ازان جماعتی که بیمی نیست ایشان را ونیستند ایشان که اندوهگین شوند ونیز در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هرکه بخواند سورهٔ انفال را در هر ماهی یک مرتبه داخل نشود در دل او نفاق هرگز و باشد از شیعیان امیر المومنین ع بتحقیق ومی خورد در روز قیامت نعمتهای بهشت با ایشان تا فارغ شوند مردمان از حساب ودر حدیث دیگر از آنحضرت ع در کتاب مذکور با سورهٔ انفال سورهٔ برات نیز وارد شده است ونیز در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هرکه بخواند سورهٔ یونس را در هر دو ماه یا در هر سه ماه از جاهلان نباشد وخواهد بود در روز قیامت از مقربان وحسن طبرسی در کتاب مکارم الاخلاق از حضرت رسالت پناه ص آورده که هرکه در هر ماه عسل بخورد از ین جهت که در قرآن واقع است که عسل شفا است عافیت می یابد از هفتاد وهفت درد وسید بن طاوس رح در کتاب دروع الواقیه آورده که حضرت امام جعفر صادق ع بعلی میمون فرمود که یا علی شنیده ام که جمعی از شیعیان ما هستند که میگذرد بهر کدامی از ایشان یکسال و دوسال که زیارت نمی کنند حضرت امام حسین را گفت فدای تو

شوم ہدر ستیکہ من می شناسم جمعی کثیررا باین صفت فرمودند که واللہ کہ ایشان بہرۂ خودرا خطا کردند واز ثواب خدا میل کردند واز ہمسائگی محمدؐ دور شدند گفت فدائے تو شوم در چند گاہ زیارت می باید کرد فرمودند کہ اگر توانی زیارت کنی آنحضرتؑ را در ہرماہ پس بکن گفت نمی توانم زیرا کہ بدست خود کار میکنم وکارہای مردم بدست من است ویک روز غائب از مکان خود نمی توانم شد فرمودند کہ تو وہرکہ بدست خود کار کند معذورست ومقصود من کسی است کہ بدست خود کار نکند از انہا کہ اگر ہر جمعہ بروند بر ایشان آسان است وایشان را نزد خدا ورسول خداؐ در قیامت عذری نخواہد بود گفت اگر شخصے را بہ نیابت خود بفرستم آیا جائز است فرمودند کہ بلی امّا در رفتن خودش ثوابش بیشتر است ونزد پروردگارش بہتر است کہ خدا او را بہ بیند کہ شبہا بیداری می کشد وروزہا تعب می کشد پس حق تعالیٰ نظر رحمتی بسوی او میکند کہ فردوس اعلیٰ برو واجب میشود کہ با محمدؐ واہل بیت او بودہ باشد پس رغبت کنید در چنین ثوابے واز اہل آن باشید **فصل سوم** دربیان دعوات ایام ماہ با ذکر سعد ونحس آن ودعا از برائے دفع نحوست ایام **سید جلیل** علی بن طاؤس علیہ الرحمہ وغیراو از حضرت امام بحق ناطق جعفر بن محمد صادق علیہ السلام روایت کردہ کہ روز اول ماہ روز طور رفتن

حضرت موسی علیه السلام است ودرین روز دعای حضرت خضرع و ذکریاع
مستجاب شد و درین روز ادریسع داخل بهشت شد و درین روز حضرت
یوسفع از حبس چاه خلاص شد و درین روز توبهٔ حضرت آدمع
قبول شد و توبهٔ قوم یونسع نیز درین روز قبول شد و بروایتی قائم
آل محمد درین روز ظهور مے کنند و بروایتی سر مبارک حضرت
امام حسینع را درین روز داخل دمشق کردند و اول ماه بود که مسلم
بن عقبه لعنة الله علیه خانهٔ کعبه را سوخت و دیوارا ورا خراب کرد
و زید بن علی بن الحسین را درین روز در کوفه بدار آویخته اند در اول
ماه صفر سنه اثنی وعشرین ومائة وچهار سال آنحضرت چنان بردار
آویخته بودند او را اعوان بنی امیه لعنهم الله از قبر بدر آورده بودند وعریان
او را بدار کرده بودند حق تعالی عنکبوت را امر فرمود تا تار خود را بتند بر
عورتین او باید که بر قاتل زید و بر مسلم بن عقبه درین روز لعنت بسیار
کنند و درین روز امام محمد باقر علیه السلام متولد شد و اول ماه بود
که حضرت رسالتص از مکهٔ معظمه بمدینه مشرف هجرت نمود و درین روز
امام حسن عسکریع وفات یافت و درین روز فرشته نازل شد بر حضرت
رسول خدا و درین روز حضرت نوحع بر کشتی نشست و درین روز اسکندر
ذو القرنین خروج نمود و طغاة بنی اسرائیل درین روز بصورت بوزینه

وخوک شدند در ایام سلطنت بلاش بن بهرام از ملوک عجم و درین روز
کیامرث بادشاه شد و او اول بادشاهان دنیا است و بروایتی حضرت
ابراهیم متولد شد و خدا تعالی او را خلیل خود خواند و بروایتی تزویج حضرت
فاطمه درین روز واقع شده و حضرت آدم درین روز متولد گردیده
و روز مبارک است برای طلب حوائج و زن خواستن و برای
رفتن نزد بادشاهان و طلب علم و سفر کردن و خریدن و فروختن
چهار پایان را و اگر حیوانی یا بنده درین روز گم شود تا هشت روز دیگر
بدست آید و هر که درین روز بیمار شود شفا یابد و هر فرزندی که درین روز
متولد شود بخشنده و فراخ روزی و بابرکت باشد و این روز شادی و
سرور است و برای حوائج و مطالب نزد امرا و سلاطین برود و سخن
بگوید که برآورده میشود و هر که درین روز گم شود بزودی پیدا می شود
و برای همه کار خصوصا برای زراعت کردن و درخت نشانیدن و
عمارت بنا کردن و خریدن و فروختن خوب است و کیفیت نماز
و تصدق در اعمال رویت هلال گذشت فلیرجع الیه ثانیه سید بن
طاوس دعاهای آن و پناه جستن دران بقرآن و تمجید و تحمید از برای
خدا تعالی ذکر کرده سی دعای تحمید و تمجید را از برای هر روز دعای تازه ذکر
کرده الحمد را که خدا تعالی در آن روز یاد کرده تا آخر ماه چنانچه بالا گذشت پس

فرمودند کہ ہر کہ توفیق یابد بخواندن آن دعا در ہر روز خواہد بود آن دعا
از و شکرے از براے خداے تعالےٰ وایمن گردد مشیت خداے
عزوجل از ترسہا و سختیہا و واجب شود باو سلامتی و باشد سزاوار اینکہ برسد
باو جزی در ایام حیاتش و پاک شود از گناہان مانند روزے کہ از مادرش
متولد شدہ باشد و بروایت سلمان فارسی رحمہ اللہ روز او رمز د است
داور مزد نامی است از نامہاے خداوند اختیارات خود آخوند مجلسیؒ
نوشتہ کہ نزد اہل فرس از مراست و حضرت امام جعفر صادق ؑ در ین روز
این دعا می خواندند بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ رَبِّ
الْعَالَمِیْنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ مَالِكِ یَوْمِ الدِّیْنِ اِیَّاكَ
نَعْبُدُ وَاِیَّاكَ نَسْتَعِیْنُ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ
صِرَاطَ الَّذِیْنَ اَنْعَمْتَ عَلَیْهِمْ غَیْرِ الْمَغْضُوْبِ
عَلَیْهِمْ وَلَا الضَّآلِّیْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ الَّذِیْ خَلَقَ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمٰتِ وَالنُّوْرَ
ثُمَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ یَعْدِلُوْنَ هُوَ الَّذِیْ
خَلَقَكُمْ مِّنْ طِیْنٍ ثُمَّ قَضٰۤى اَجَلًا وَاَجَلٌ مُّسَمًّى
عِنْدَهٗ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُوْنَ وَهُوَ اللّٰہُ فِی السَّمٰوٰتِ
وَفِی الْاَرْضِ یَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَیَعْلَمُ مَا تَكْسِبُوْنَ

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلٰى كَثِيْرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ اِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ اِنَّ رَبِّي
لَسَمِيْعُ الدُّعَاءِ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيْمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي
رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ
يَوْمَ يَقُوْمُ الْحِسَابُ فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ
وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ
فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَ
لَهُ الْحَمْدُ فِي الْاٰخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ يَعْلَمُ
مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيْهَا وَهُوَ الرَّحِيْمُ الْغَفُوْرُ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ
رُسُلًا اُولِيْ اَجْنِحَةٍ مَّثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ يَزِيْدُ فِي
الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ مَا يَفْتَحِ
اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ
فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ

يَا اَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ
خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
اَلْحَيِّ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الَّذِيْ لَا يَمُوْتُ وَالْقَآئِمُ
الَّذِيْ لَا يَتَغَيَّرُ وَالدَّآئِمُ الَّذِيْ لَا يَفْنٰى وَالْقَاسِطُ الَّذِيْ لَا يَزُوْلُ
وَالْعَدْلُ الَّذِيْ لَا يَجُوْرُ وَالْحَكَمُ الَّذِيْ لَا يَحِيْفُ وَاللَّطِيْفُ
الَّذِيْ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ اَلْوَاسِعُ الَّذِيْ لَا يَبْخَلُ وَالْمُعْطِيْ
مَنْ يَّشَآءُ مَا يَشَآءُ وَالْاَوَّلُ الَّذِيْ لَا يُسْبَقُ وَالظَّاهِرُ
الَّذِيْ لَيْسَ دُوْنَهٗ شَيْءٌ وَالْبَاطِنُ الَّذِيْ لَيْسَ دُوْنَهٗ
شَيْءٌ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَّاَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا اَللّٰهُمَّ
فَاَنْطِقْ بِهٖ عَنِّيْ لِسَانِيْ وَاَنْجِحْ بِهٖ طَلِبَتِيْ وَاَعْطِنِيْ بِهٖ
حَاجَتِيْ وَبَلِّغْنِيْ بِهٖ رَغْبَتِيْ وَاَقْرِبْهُ عِنْدِيْ اِسْمَعْ بِهٖ نِدَآئِيْ وَاَجِبْ
بِهٖ دُعَآئِيْ وَبَارِكْ لِيْ فِيْ جَمِيْعِ مَآ اَنَا فِيْهِ بَرَكَةً تَرْحَمُ بِهَا
شَكْوَايَ وَتَرْحَمُنِيْ وَتَرْضٰى عَنِّيْ اٰمِيْنَ رَبَّ الْعَالَمِيْنَ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ يُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ
بِحَمْدِهٖ وَالْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ خِيْفَتِهٖ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ
فَيُصِيْبُ بِهَا مَنْ يَّشَآءُ وَهُمْ يُجَادِلُوْنَ فِي اللّٰهِ وَهُوَ

شَدِيْدُ الْمِحَالِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ دَعْوَةُ الْحَقِّ
الْمُبِيْنِ وَمَنْ يَّدْعِيْ مِنْ دُوْنِهٖ فَهُوَ الْبَاطِلُ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيْرُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ يَتَوَفَّى الْاَنْفُسَ حِيْنَ مَوْتِهَا
وَالَّتِيْ لَمْ تَمُتْ فِيْ مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِيْ قَضٰى عَلَيْهَا
الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْاُخْرٰى اِلٰى اَجَلٍ مُّسَمًّى اِنَّ
فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ
وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَلَا يَئُوْدُهٗ حِفْظُهُمَا
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
الْمَلِكُ الْقُدُّوْسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيْزُ
الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ
لَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى يُسَبِّحُ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ
لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَّلَمْ يَكُنْ لَّهٗ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ
يَكُنْ لَّهٗ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ
تَكْبِيْرًا ۔ سر و نزدوہ درین روز حضرت حوا

مخلوق شده است حق تعالے اورا از گل آفرید که از استخوان حضرت آدم
زیاده آمده بود و بعضے از مسلمانان و یهود میگویند که یک استخوان پہلوے
آدم را جبرئیل بدر آورد حق تعالے حوّا را ازان آفرید اصلی ندارد و در حدیث
معتبر وارد شده است که حق تعالے حوّا را از خاک نقره یعنے زمین شوره
آفرید غرض شایسته است این روز از برائے زن خواستن و خانه
بنا کردن و تمسکات و قباله جات نوشتن و حاجات طلب کردن
و اختیار کار نمودن و هر که اوّل این روز بیمار شود بیماریش سبک باشد
بخلاف آخر روز و هر فرزندے که درین روز متولد شود نیکو تربیت
یابد و بروایت دیگر شایسته است برائے هر کار خصوصا تزویج
و از سفر بخانه داخل شدن و بسفر رفتن و خریدن و فروختن و طلب
حوائج و نام این روز نزد اهل فرس خرم است و صاحب
نخبه بروایت سلمان فارسی رح نوشته که نام این روز بهمن است
و بهمن نام فرشته ایست از فرشتگان عرش و حضرت امام جعفر صادق
درین روز این دعا می خواندند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْٓ اَنْزَلَ عَلٰی عَبْدِهِ
الْکِتٰبَ وَلَمْ یَجْعَلْ لَّهٗ عِوَجًا قَیِّمًا لِّیُنْذِرَ بَاْسًا شَدِیْدًا
مِّنْ لَّدُنْهُ وَیُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِیْنَ الَّذِیْنَ یَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ
اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًا مَّاکِثِیْنَ فِیْهِ اَبَدًا وَّیُنْذِرَ الَّذِیْنَ

قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِاٰبَائِهِمْ كَبُرَتْ
كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ اِنْ يَقُوْلُوْنَ اِلَّا كَذِبًا
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ اِنَّ رَبَّنَا
لَغَفُوْرٌ شَكُوْرٌ الَّذِيْ اَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهٖ لَا يَمَسُّنَا
فِيْهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيْهَا لُغُوْبٌ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ
عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِيْنَ اصْطَفٰى آللّٰهُ خَيْرٌ اَمَّا يُشْرِكُوْنَ
اَمَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَاَنْبَتْنَا بِهٖ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ
لَكُمْ اَنْ تُنْبِتُوْا شَجَرَهَا ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ
يَعْدِلُوْنَ اَمَّنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلٰلَهَا
اَنْهٰرًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا
ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ اَمَّنْ يُجِيْبُ
الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوْءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ
الْاَرْضِ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ قَلِيْلًا مَا تَذَكَّرُوْنَ اَمَّنْ يَهْدِيْكُمْ
فِيْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ
يَدَيْ رَحْمَتِهٖ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ تَعَالَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ اَمَّنْ يَبْدَؤُا
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ

ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ قُلْ لَّا يَعْلَمُ
مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ وَمَا يَشْعُرُوْنَ
اَيَّانَ يُبْعَثُوْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَهُ
الْحَمْدُ فِي الْاٰخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا اُولِيْٓ اَجْنِحَةٍ
مَّثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ يَزِيْدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَآءُ اِنَّ
اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْغَفُوْرِ الرَّحِيْمِ
الْوَدُوْدِ التَّوَّابِ الْوَهَّابِ الْكَرِيْمِ الْعَظِيْمِ السَّمِيْعِ
الْبَصِيْرِ الْعَلِيْمِ الصَّمَدِ الْحَيِّ الْقَيُّوْمِ الْعَزِيْزِ الْجَبَّارِ
الْمُتَكَبِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمَلِكِ الْمُقْتَدِرِ الْقَيُّوْمِ الْعَزِيْزِ
الْجَبَّارِ الْحَقِّ الْمُبِيْنِ الْعَلِيِّ الْاَعْلٰى الْمُتَعَالِ الْاَوَّلِ
الْاٰخِرِ الظَّاهِرِ الْبَاطِنِ الزَّكِيِّ الْحَمِيْدِ الْوَلِيِّ النَّصِيْرِ
الْخَالِقِ الْبَارِئِ الْمُصَوِّرِ الْقَهَّارِ الْقَاهِرِ الشَّاكِرِ
الشَّهِيْدِ الْحَمِيْدِ الْمَجِيْدِ الرَّقِيْبِ الرَّؤُفِ الْفَتَّاحِ الْعَلِيْمِ
الْكَرِيْمِ الْجَلِيْلِ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ مَالِكِ
الْمُلْكِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْقَآئِمِ عَلٰى كُلِّ نَفْسٍ
بِمَا كَسَبَتْ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَظِيْمِ الْحَمْدِ

عَظِيمِ المُلْكِ عَظِيمِ العَرْشِ عَظِيمِ السُّلْطَانِ عَظِيمِ
العِلْمِ عَظِيمِ الحِلْمِ عَظِيمِ الكَرَامَةِ عَظِيمِ الرَّحْمَةِ
عَظِيمِ الآلَاءِ عَظِيمِ النَّعْمَاءِ عَظِيمِ الفَضْلِ عَظِيمِ
العِزَّةِ عَظِيمِ الكِبْرِيَاءِ عَظِيمِ الجَبَرُوتِ عَظِيمِ
العَظَمَةِ عَظِيمِ الرَّافَةِ عَظِيمِ الأَمْرِ تَبَارَكَ
اللهُ رَبُّ العَالَمِينَ اللهُ أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَرْحَمُ
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَعَزُّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَعْلَى مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
وَأَمْلَكُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَقْدَرُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ الحَمْدُ
لِلّٰهِ رَبِّ العَالَمِينَ العَلِيِّ العَظِيمِ الرَّؤُفِ الرَّحِيمِ
العَزِيزِ الخَبِيرِ الخَلَّاقِ العَظِيمِ المُتَكَبِّرِ المُتَجَبِّرِ الجَبَّارِ
القَاهِرِ القَهَّارِ المَالِكِ الجَنَّةِ وَالنَّارِ لَهُ الكِبْرِيَاءُ وَالجَبَرُوتُ
وَإِلَيْهِ يَصْعَدُ الكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالعَمَلُ الصَّالِحُ
يَرْفَعُهُ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ
أَعْمَالَنَا مَرْفُوعَةً إِلَيْكَ مَوْصُولَةً بِقَبُولِكَ لَهَا وَ
أَعِنَّا عَلَى تَأْدِيَتِهَا لَكَ إِنَّهُ لَا يَأْتِي بِالخَيْرِ إِلَّا أَنْتَ
وَلَا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلَّا أَنْتَ اصْرِفْ عَنَّا السُّوءَ
وَالمَحْذُورَ وَبَارِكْ لَنَا فِي جَمِيعِ الأُمُورِ إِنَّكَ غَفُورٌ

شکورٌ اللّٰھمّ لاتخیّب دعائنا ولا تشمت بنا اعدائنا
ولا تجعلنا للبلاءِ عرضًا ولا للمکروہِ نصبًا
واعف عنّا وعافنا فی کلّ الاحوالِ انّک علٰی
کلِّ شیءٍ قدیرٌ وانّک انت اللّٰہ الکبیر المتعال

روز سولہم روز نحسیست وبطریق نجوم نیز مذموم است
ودرین روز لباس آدم ؑ وحوّا ؑ سلب شدہ است وایشان را
از بہشت بیرون کردند وآدم بسراندیپ وحوا برزمین جدہ نزول
نمودو نصارٰے درین روز بعد از عیسٰی علی نبینا وعلیہ السلام
گمراہ شدند وبعضے بالوہیتؑ قائل شدند وبعضے بولودیت وبعضے
بہ ثالث ثلاثہ بودنش قائل شدند وبروایتے حضرت امام علی نقی ؑ درین
روز وفات یافتند وابن زیاد لعنہ اللّٰہ لشکر شقاوت اثر خود را
بحرب جناب سید الشہدا علیہ السلام مقرر کرد و نیز گویند کہ حضرت
امام رضا علیہ السلام دراین روز از دنیا رحلت فرمودہ وروح حضرت
فاطمہ ؑ درین روز بریاض قدس پرواز نمود وجدائی درین روز
میان آدم وحوّا واقع شدہ وعمل عداوت دراین روز کردن
از نیرنجات وطلسمات اثر عظیم دارد وگویند کہ دہام
بن کودزربن کشود کہ عبارت از بخت النصر باشد درین روز

بیت المقدس را خراب ساخت و توریت ہا را سوخت و ہفتاد ہزار نفر
از اشقیائے بنی اسرائیل را کشت و این فتنہ در ایام سلطنت بہمن بن
اسفندیار واقع شد و اول جنگے کہ درمیان ایران و توران واقع شد
درین روز بود حضرت امام حسن عسکری را می گویند کہ ولادت درین روز
بود و بروایتے توبۂ آدم درین روز قبول شد پس بہترین کار درین روز
آنست کہ مشغول اصلاح خانۂ خود باشی و تا ممکن باشد برائے
کارہیچ بیرون نروی و پرہیز کن درین روز از رفتن بنزد پادشاہان
و خرید و فروخت و سائر کارہا و ہر بندہ کہ دراین روز گم شود بدست آید
و ہر کہ درین روز بیمار شود مشقت افتد و فرزندے کہ متولد شود روزیش
فراخ و عمرش دراز باشد و در حدیث سلمان فارسی رح وارد شدہ است
کہ روز گرانیست و از برائے ہیچ کارے شایستہ نیست و بروایت
دیگر حضرت امام جعفر صادق ع فرمود کہ بپرہیزید دراین روز از جمیع
اعمال و نزد پادشاہان رفتن و حاجت از کسے مطلبید و کارے
بکسے نفرمائید و تصدق بسیار بکنید برائے رفع نحوست و ہر کہ درین
روز سفر کند بیم آنست کہ دزدان راہ او را بزنند و نام این روز
نزد اہل فرس اردی بہشت است و صاحب نخبہ رحمہ اللہ
آوردہ از سلمان فارسی رح کہ اردی بہشت نام فرشتہ ایست کہ موکل آں

بشفا و بیمارے دورین روز این دعا بخواند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الْاَوَّلِ وَالْاٰخِرِ وَالظَّاهِرِ وَالْبَاطِنِ الْقَائِمِ الدَّائِمِ
الْحَلِيْمِ الْكَرِيْمِ الْاَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِيْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً
وَّلَا وَلَدًا لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْحَقِّ الْمُبِيْنِ ذِي الْقُوَّةِ الْمَتِيْنِ
وَالْفَضْلِ الْعَظِيْمِ الْمَاجِدِ الْكَرِيْمِ الْمُنْعِمِ الْمُتَكَرِّمِ
الْوَاسِعِ الْبَاسِطِ الْقَاضِي الْحَقِّ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْقَابِضِ
الْبَاسِطِ الْمَانِعِ الْمُعْطِي الْفَتَّاحِ الْمُمْلِي الْمُمِيْتِ الْمُحْيِ
ذِي الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ذِي الْمَعَارِجِ تَعْرُجُ الْمَلٰٓئِكَةُ
وَالرُّوْحُ بِاَمْرِهٖ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ ذِي الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ
وَالنِّعْمَةِ السَّابِغَةِ وَالْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ وَالْاَمْثَالِ الْعُلْيَا
وَالْاَسْمَاءِ الْحُسْنٰى شَدِيْدِ الْقُوٰى فَالِقِ الْاِصْبَاحِ
وَجَاعِلِ اللَّيْلِ سَكَنًا وَّالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حُسْبَانًا ذٰلِكَ
تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَفِيْعِ الدَّرَجَاتِ
ذِي الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوْحَ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ
مِنْ عِبَادِهٖ رَبِّ الْعِبَادِ وَالْبِلَادِ وَاِلَيْهِ الْمَعَادُ
سَرِيْعِ الْحِسَابِ شَدِيْدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَآ اِلٰهَ

الا هو اليه المصير اذا قضى امرا فانما يقول له
كن فيكون باسط اليدين بالرحمة وهاب
الخير لا يخيب امله ولا ينادم عامله ولا تحصى
نعمه صادق الوعد وعده حق وهو احكم
الحاكمين واسرع الحاسبين وحكمه عدل
وهو للحمد اهل يعطى الخير ويقضى بالحق
ويهدى السبيل الذى خلق الموت والحيوة
ليبلوكم ايكم احسن عملا وهو العزيز الغفور
جميل الثناء حسن البلاء سميع الدعاء حسن
القضاء له الكبرياء يفعل ما يشاء منزل
الغيث من السماء عالم الغيب باسط الرزق منشئ
السحاب معتق الرقاب مدبر الامر مجيب المضطر
لا مانع لما اعطى ولا معطى لما منع ليس كمثله شىء
وهو السميع البصير اسئلك يا من تقدست اسماؤه
وكرم ثناؤه وعظمت الاؤه ان تصلى على محمد
وال محمد وان تغفر لنا ما مضى من ذنوبنا و
تعصمنا فيما بقى من عمرنا اللهم اجعل خير اعمالنا

خواتیمها و خیر ایامنا یوم لقائک اللّٰهم منّ علینا فی
هذه الساعة و فی جمیع ما نستقبل من نهارنا
بالتوبة والطهارة والمغفرة والتوفیق والنجاة من
النار یا اللّٰه اللّٰهم ابسط لنا فی ارزاقنا و بارک لنا فی اعمارنا
واحرسنا من الاسواء والضراء واتنا بالفرج والرجاء
انک سمیع الدعاء لطیف لما تشاء

روز چهارم گویند زر از برای معامله درین روز درمیان
اولاد آدم بهم رسید بقولی چون اولاد آنحضرت به پانصد و بست هزار کس رسید بهیچکس زر از
برای معامله و داد و ستد آمدند نزد آنحضرت و گفتند کار بما تنگ شده چاره نمی دانیم
در باب معامله داد و ستد حضرت فرمود ببرگ بعضی از درختان
باهم معامله کنید جمعی گفتند برگ در اندک روزے مندرس میگردد
و نابود میگردد حضرت آدم ع درماند و چارهٔ این راندانست
که جبرئیل ع آمد و مشتی درهم و مشتی دینار از بهشت آورد و بحضرت
آدم ع داد و به فرزندان قسمت کرد تا داد و ستد کردند و بعضے گویند
که این زر تا زمان جمشید بود که او طلا و نقره از معادن بیرون آورد
و زر بسکه کرد و در اسلام کسیکه اول زر بسکه کرد هشام بن عبد الملک
بود و درین روز کیل درمیان فرزندان آدم بهم رسید و ترازو و در زمان

شعیب و برہمہ گویند درین روز لغات فرزندان آدم ع از سریانی
بالفاظ دیگر منقلب شد و سببش را گویند که فرزندان آنحضرت
میخواستند که آنحضرت را بکشند برائے میراث و ہجوم آور شدند
جبرئیل آمد و بال خود را برایشان زد از ہمدیگر متفرق شدند و
فوج فوج از صدمہ آن بال لکنت در زبان ایشان ہم رسید
و لغات ایشان بالفاظ مغلقہ بدل شد و بعضے از مؤرخین
گویند که اختلاف لغات در وقتی بود که جبرئیل در شب منار
نمرود را خراب کرد و از صدمہ افتادن آن خلائق از مشرق
و مغرب از خواب جستند و لغات ایشان منقلب گردید و
آنچه مشہور است لغات بنی آدم از زمان ابوالبشر تا زمان نوح ع
سریانی بود و بالہام حق تعالے واضع لغت عبرانی عامر بن شالخ
بن ارفخشد بن سام بن نوح است و لغت عربی را واضع ابن یعرب بن قحطان
است ابوالعرب یمن و عرب اول نیز گویند و لغت فارسی را
واضع ابن فارس بن بہلوب بن سام بن نوح است و بعضے
گویند فارس عاجز بن یافث بن نوح است و لغت ترکے
از ترک بن یافث است که ترکان او را النجہ خان گویند عوذ
بن ترک واضع این لغت است و لغت حبش و زنگ آنرا حبش [illegible] پسران

حام بن نوح، وضع کرده اند و لغت یونانی واضع آن آرمنین
بن انطی بن یونان است و لغت رومی واضع آن روم بن
عیص بن اسحاق است و هندوی واضع آن قابیل است
و بعضے گویند شیطان واضع آن لغت بوده و لغت زند را نسبت
بزردشت میدهند و بعضے آنرا نسبت بشیطان میدهند که
کتاب زند را انتساب زردشت نموده اما لغت فرس اصل آن بر
ہشت قسم بوده است ہری که خراسانیان دارند و سغدی که بعضے
از ازبکان دارند و زابلی که لغت اہل کابل است و سنکری لغت
سیستانیان است و اہل نیمروز است و برعکس فارسی و از گونه
است مثل آنکه برو و بباد بخور را میگویند و برو بباد بخور این چہار
لغت باصطلاح فصحائے عجم مردود است و لغت مقبول نزد
ایشان دری است که نقصانے نباشد و ران و پہلوی لغت فرس
از قدیم است و اصفہان دری و دینور و بعضے از اہل عراق دارند
و لغت فارسی صحیح شیراز و لواحق آن دارند و لغت فرنگی لاتین است
و لغت سریانی را اخذ از یونان داشتند و الحال اراسند اند
و لغت روستاهان پہلوی است که او را شکسته کردند الحال
مردم ولایت اصفهان و لواحق آن دارند و اصل لغت عبرانی را

ترکوم وجبلی بردہ اند و لغت ہندوی را ابلغت تلنگی قرار دادہ اند
آمدیم بر سر حدیث این روز نیک است براے زراعت کردن
ونثار کردن و در یا و صحرا و زن خواستن و عمارت بنا کردن و چہار
پایان خریدن و مکروہ است دران سفر کردن پس ہر کہ سفر کند
بیم آنست کہ کشتہ شود یا مالش را ببرند یا بلاے او را عارض
شود و درین روز ہابیل متولد شدہ است و ہر فرزندے کہ متولد
شود شایستہ و مبارک است و تا زندہ باشد مردم او را دوست
دارند و ہر کہ درین روز بگریزد یا فقتش دشوار شود و بناہ بجاے
برد کہ آنرا بدست نتوان آورد و ہر کہ درین روز بیمار شود بیمارئیش
زود دفع شود و از حضرت امام جعفر صادق ؑ منقول است
کہ این روز لیست مبارک از براے زن خواستن و نام این روز
نزد فرس کوش است و بروایت سلمان فارسیؓ این روز شہریور
است و شہریور نام فرشتہ الیست کہ موکل بجواہر است
و او موکل است بدریاے روم و دعاے حضرت امام جعفر
صادق ؑ و تمجید آن حضرت ؑ درین روز این است ۞
اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ ظَهَرَ دِيْنُكَ وَبَلَغَتْ حُجَّتُكَ
وَاشْتَدَّ مُلْكُكَ وَعَظُمَ سُلْطَانُكَ وَصَدَقَ عُدُلُكَ

وَارْتَفَعَ عَرْشُكَ وَاَرْسَلْتَ رُسُلَكَ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ اَللّٰهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ وَالشُّكْرُ وَمِنْكَ النِّعْمَةُ وَالْمِنْعَةُ وَ
الْمَنُّ تَكْشِفُ السُّوْٓءَ وَتَاْتِيْ بِالْبُشْرِ وَتَطْرُدُ الْعَسِيْرَ
وَتَقْضِيْ بِالْحَقِّ وَتَعْدِلُ بِالْقِسْطِ وَتَهْدِي السَّبِيْلَ
تَبَارَكَ وَجْهُكَ سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ
رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَرَبُّ الْاَرَضِيْنَ وَمَنْ فِيْهِنَّ
وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ الْحَسَنُ
بَلَآءُكَ وَالْعَدْلُ قَضَآءُكَ وَالْاَرْضُ فِيْ قَبْضَتِكَ
وَالسَّمٰوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِيْنِكَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
مُنْزِلَ الْاٰيَاتِ مُجِيْبَ الدَّعَوَاتِ كَاشِفَ الْكُرُبَاتِ
مُنْزِلَ الْخَيْرَاتِ مَلِكَ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ اَللّٰهُمَّ لَكَ
الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى وَلَكَ الْحَمْدُ فِي النَّهَارِ
اِذَا تَجَلّٰى وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰى اَللّٰهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مَآ اَحَبَّ الْعِبَادُ وَكَرِهُوْا مِنْ مَقَادِيْرِكَ
وَحُكْمِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى كُلِّ حَالٍ مِنْ اَمْرِ الدُّنْيَا
وَالْاٰخِرَةِ يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَيَآ اَفْضَلَ مَنْ اُمِّلَ

وَيَا اَكْرَمَ مَنْ جَادَ بِالْعَطَايَا صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ
وَاٰلِهٖ وَعَافِنَا مِنْ مَحْذُوْرِ الْبَلَايَا وَهَبْ لَنَا الصَّبْرَ
الْجَمِيْلَ عِنْدَ حُلُوْلِ الرَّزَايَا وَلَقِّنَا الْيُسْرَ وَالسُّرُوْرَ
وَاكْفِنَا الشَّرَّ وَالشُّرُوْرَ وَكِفَايَةَ الْمَحْذُوْرِ وَعَافِنَا
فِيْ جَمِيْعِ الْاُمُوْرِ اِنَّكَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ وَصَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَاٰتِنَا بِالْفَرَجِ وَالرَّجَاءِ وَاٰتِنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ النَّارِ

روز پنجم حضرت موسیٰ در دریاے قلزم عبور کرد این دریا
در حوالی مصر است بسہ منزلے و با دو مرحلہ فاصلہ و این کہ بعضی دریاے
گیلان و ہشترخان را نسبت بقلزم میدہند دروغ میگویند و اصلے
ندارد بلکہ خلیج این دریا تا بقلزم فاصلہ بسیار میان الشان است و
این روز عید یہود است کہ یوم الاکبور می گویند و این روز کعبہ
بدست حضرت ابراہیمؑ و اسمٰعیلؑ بنا شدہ و درین روز قابیل
ملعون متولد شد و درہمین روز ہابیل برادر خود را کشت روز نحسے
است و موافق نجوم مذموم است پس ہیچ کار اختیار مکن و از خانہ
بیرون مرو و نزد پادشاہان مرو و از شر درندگان و آہن حذر کن
و ہر کہ درین روز سوگند دروغ خورد زود جزاے خود یابد و ہر کہ درین روز

روز پنجم

متولد شود حالش نیکو شود و در حدیث سلمان فارسی
وارد شده است که درین روز اختیار کار مکن و در حدیث است که
بنظر بادشاہے مرو و نام این روز نزد اہل فرس سپند است
و در کتب دیگر نام این روز اسفندار است و اسفندار نام فرشتہ
ایست موکل زمین ہا تعویذ و تمجید این روز اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
ذَا الْعِزِّ الْاَكْبَرِ وَلَكَ الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ اِذَا اَدْبَرَ وَلَكَ
الْحَمْدُ فِي الصُّبْحِ اِذَا اَسْفَرَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يَبْلُغُ
اَوَّلُهُ شُكْرَكَ وَعَاقِبَتُهُ رِضْوَانَكَ وَلَكَ الْحَمْدُ
فِي سَمٰوَاتِكَ مَحْمُوْدًا وَفِي بِلَادِكَ وَعِبَادِكَ مَعْبُوْدًا
وَلَكَ الْحَمْدُ فِي النِّعَمِ الظَّاهِرَةِ وَلَكَ الْحَمْدُ فِي النِّعَمِ
الْبَاطِنَةِ وَلَكَ الْحَمْدُ يَا مَنْ اَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا
وَوَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
زَيَّنَ السَّمَاءَ بِمَصَابِيْحَ وَجَعَلَهَا رُجُوْمًا لِلشَّيَاطِيْنِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ لَنَا الْاَرْضَ فِرَاشًا وَاَنْبَتَ لَنَا
مِنَ الزَّرْعِ وَالشَّجَرِ وَالْفَوَاكِهِ وَالنَّخْلِ اَلْوَانًا وَ
جَعَلَ فِي الْاَرْضِ جِنَانًا وَحَبًّا وَاَعْنَابًا وَفَجَّرَ فِيْهَا
اَنْهَارًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ

اٰنْ تَمِيْدَ بِنَا تَجْعَلُهَا لِلْاَرْضِ اَوْتَادًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ
سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَجْرِىَ فِيْهِ الْفُلْكُ بِاَمْرِهٖ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ
وَجَعَلَ لَنَا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُهَا وَلَحْمًا طَرِيًّا وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِىْ سَخَّرَ لَنَا الْاَنْعَامَ لِنَاْكُلَ مِنْهَا وَجَعَلَ لَنَا
مِنْهَا رُكُوْبًا وَمِنْ جُلُوْدِهَا بُيُوْتًا وَلِبَاسًا وَمَتَاعًا
اِلٰى حِيْنٍ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الْكَرِيْمِ فِىْ مُلْكِهٖ الْقَاهِرِ لِبَرِيَّتِهٖ
الْقَادِرِ عَلٰى اَمْرِهٖ الْمَحْمُوْدِ فِىْ صُنْعِهٖ اللَّطِيْفِ بِعِلْمِهٖ
الرَّؤُوْفِ بِعِبَادِهٖ الْمُسْتَاْثِرِ بِجَبَرُوْتِهٖ فِىْ عِزِّهٖ وَجَلَالِهٖ
وَهَيْبَتِهٖ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ خَلَقَ الْخَلْقَ عَلٰى غَيْرِ
مِثَالٍ وَقَهَرَ الْعِبَادَ بِغَيْرِ اَعْوَانٍ وَرَفَعَ السَّمَآءَ
بِغَيْرِ عَمَدٍ وَبَسَطَ الْاَرْضَ عَلَى الْهَوَآءِ بِغَيْرِ اَرْكَانٍ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى مَا يُبْدِىْ وَعَلٰى مَا يُخْفِىْ وَلَهُ الْحَمْدُ
عَلٰى مَا كَانَ وَعَلٰى مَا يَكُوْنُ وَلَهُ الْحَمْدُ عَلٰى حِلْمِهٖ
بَعْدَ عِلْمِهٖ وَعَلٰى عَفْوِهٖ بَعْدَ قُدْرَتِهٖ وَعَلٰى صَفْحِهٖ
بَعْدَ اِعْذَارِهٖ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الْكَرِيْمِ فِىْ مُلْكِهٖ
الْقَاهِرِ لِبَرِيَّتِهٖ الْقَادِرِ عَلٰى اَمْرِهٖ الْمَنَّانِ الَّذِىْ
هَدَانَا لِلْاِيْمَانِ وَعَلَّمَنَا الْقُرْاٰنَ وَمَنَّ عَلَيْنَا بِمُحَمَّدٍ

روز ششم

عليه وآله الطاهرين السلام اللهم صل على محمد وآل
محمد ولا تدع لنا في هذه الساعة ذنباً إلا غفرته
ولا هماً إلا فرجته ولا عيباً إلا سترته ولا مريضاً
إلا شفيته ولا ديناً إلا قضيته ولا سوءاً إلا صرفته
ولا خيراً إلا أعطيته ولا غريباً إلا صاحبته ولا
غائباً إلا رددته ولا عانياً إلا فككته ولا مهموماً
إلا نفست ولا خائفاً إلا آمنت ولا عدواً إلا كفيت
ولا كسيراً إلا جبرت ولا جائعاً إلا أشبعت ولا
ظمآناً إلا أنهلت ولا عارياً إلا كسوت ولا حاجة
من حوائج الدنيا والآخرة لك فيها رضى ولنا فيها
صلاح إلا قضيتها في يسر منك وعافية يا أرحم
الراحمين وصلى الله على محمد وآله أجمعين

روز ششم مبايعة مامون درين روز با حضرت
امام رضا ع واقع شد در سال دويست ويكم هجرى وبعضى در پنجم ماه گفته اند
ودر اول سال دويست و دوم مامون ام حبيبه دختر خود را با آنحضرت
تزويج كرد و بر روايتى تزويج حضرت فاطمه زهرا ع درين روز واقع
شده واين روزيست كه شايسته است براى برآوردن حاجات

وزن خواستن وهر که سفر کند درین روز در دریا وصحرا برگردد با هلش با نجه
خواهد و دوست دارد ونیکوهست برای خریدن چهار پایان وهر حیوانی و بنده
که درین روز گم شود بزودی پیدا شود وهر طفلی که درین روز متولد
شود نیکو تربیت یابد واز آفتها بسلامت باشد **ودر روایت**
دیگر از ان حضرت منقول است که شایسته است برای
شکار کردن وطلب معاش وهر حاجتی **ودر روایت** سلمان فارسی
وارد شده است که خوابی که درین روز دیده شود بعد از یک روز
یا دو روز تعبیرش ظاهر شود واین روز خرداد است وخرداد
نام فرشته ایست موکل بدایوان واین روز نزد اهل فرس
بد است تعویذ حضرت امام جعفر صادق ع که مختص باین روز است
اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا اَنَالُ بِهٖ رِضَاكَ وَ
اُؤَدِّيْ بِهٖ شُكْرَكَ وَاَسْتَوْجِبُ بِهِ الْمَزِيْدَ
مِنْ فَضْلِكَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلٰى حِلْمِكَ
بَعْدَ عِلْمِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى عَفْوِكَ بَعْدَ
قُدْرَتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مَا اَنْعَمْتَ بِهٖ
عَلَيْنَا بَعْدَ النَّعِيْمِ نِعَمًا وَبَعْدَ الْاِحْسَانِ اِحْسَانًا
وَلَكَ الْحَمْدُ كَمَا اَنْعَمْتَ عَلَيْنَا بِالْاِسْلَامِ

وَعَلَّمْتَنَا الْقُرْاٰنَ وَلَكَ الْحَمْدُ فِي السَّرَّآءِ وَالضَّرَّآءِ وَالشِّدَّةِ وَالرَّخَآءِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى كُلِّ حَالٍ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا اَنْتَ اَهْلُهٗ وَوَلِيُّهٗ وَكَمَا يَنْبَغِيْ لِسُبُحَاتِ وَجْهِكَ الْكَرِيْمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْهِ كَفَاهُ وَلَمْ يَكِلْهُ اِلٰى غَيْرِهٖ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ هُوَ ثِقَتُنَا حِيْنَ يَنْقَطِعُ عَنَّا الرَّجَآءُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ هُوَ رَجَآؤُنَا حِيْنَ تَسُوْءُ ظُنُوْنُنَا بِاَعْمَالِنَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ نَسْاَلُهُ الْعَافِيَةَ فَيُعَافِيْنَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ نَسْتَعِيْنُهٗ فَيُعِيْنُنَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ نَرْجُوْهُ فَيُحَقِّقُ رَجَآئَنَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ نَدْعُوْهُ فَيُجِيْبُ دُعَآئَنَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ نَسْتَنْصِرُهٗ فَيَنْصُرُنَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ نَسْاَلُهٗ فَيُعْطِيْنَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ نُنَاجِيْهِ بِمَا نُرِيْدُ مِنْ حَوَآئِجِنَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ يَحْلُمُ عَنَّا حَتّٰى كَاَنَّنَا لَا ذَنْبَ لَنَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ تَحَبَّبَ اِلَيْنَا بِنِعَمِهٖ عَلَيْنَا وَهُوَ غَنِيٌّ عَنَّا وَالْحَمْدُ

لِلّٰهِ الَّذِیْ لَمْ یَکِلْنَا اِلٰی نُفُوْسِنَا فَیَعْجِزَ عَنْهَا ضُعْفُنَا
وَقِلَّةُ حِیْلَتِنَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ حَمَلَنَا فِی الْبَرِّ
وَالْبَحْرِ وَرَزَقَنَا مِنَ الطَّیِّبَاتِ وَفَضَّلَنَا عَلٰی
کَثِیْرٍ مِّمَّنْ خَلَقَ تَفْضِیْلًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ
اَشْبَعَ جُوْعَنَا وَاٰمَنَ رَوْعَنَا وَاَقَالَ عَثْرَتَنَا وَ
کَبَتَ عَدُوَّنَا وَاَلَّفَ بَیْنَ قُلُوْبِنَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
مَالِكِ الْمُلْكِ مُجْرِی الْفُلْكِ فَالِقِ الْاِصْبَاحِ مُسَخِّرِ
الرِّیَاحِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ عَلَا فَقَهَرَ وَمَلَكَ فَقَدَرَ
وَبَطَنَ فَخَبَرَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَا تَسْتُرُ مِنْهُ الْقُصُوْرُ
وَلَا تُکِنُّ مِنْهُ السُّتُوْرُ وَلَا تُوَارِیْ مِنْهُ الْبُحُوْرُ وَکُلُّ شَیْءٍ
اِلَیْهِ یَصِیْرُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَا یَزُوْلُ مُلْکُهٗ وَلَا
یَتَضَعْضَعُ رُکْنُهٗ وَلَا تُرَامُ قُوَّتُهٗ اَللّٰهُمَّ لَكَ
الْحَمْدُ فِی اللَّیْلِ اِذَا یَغْشٰی وَلَكَ الْحَمْدُ فِی النَّهَارِ
اِذَا تَجَلّٰی وَلَكَ الْحَمْدُ فِی الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰی
وَلَكَ الْحَمْدُ فِی السَّمٰوٰتِ الْعُلٰی وَلَكَ الْحَمْدُ
فِی الْاَرَضِیْنَ السُّفْلٰی وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا یَزِیْدُ
وَلَا یَبِیْدُ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا یَبْقٰی وَلَا یَفْنٰی وَلَكَ

الحمد حمداً تضعُ لك السماءُ اكنافها والارضون
اثقالها ولك الحمد حمداً تسبّح لك السموات
ومن فيها والارضُ ومن عليها ولك الحمد
یا ربّ علی ما هدیتنا وعلّمتنا ما لم نکن
نعلم وکان فضلک اللهمّ علینا عظیماً اللهمّ
انّ رقابنا لک بالتوبة خاضعة وایدینا الیک
بالرّغبة مبسوطة ولا عذر لنا فنعتذر ولا قوّة
لنا فننتصر اللهمّ صلّ علی محمّدٍ وال محمّد
واعذنا ان نخیّب امالنا ونحبط اعمالنا اللهمّ
جُد بحلمک علی جهلنا وبغناک علی فقرنا واعف
عنّا وعافنا وتفضّل علینا واتنا فی الدّنیا حسنة
وفی الاخرة حسنة وقنا عذاب النّار وصلّی
الله علی محمّدٍ المختار واله الابرار روز هفتم

درین روز حضرت موسیٰ در طور مناجات کرد و بقولے مولود
امام موسیٰ کاظم است و ہر کہ درین روز شروع بہ سبق و کتابت
کند بہ نیکی بکمال برساند و ہر کہ ابتدا کند درین روز بعمارت
یا بعروسی عاقبتش نیکو باشد و در حدیث خبان است

روز هفتم

که شائسته است برای شکار و طلب روزی و درخت نشانیدن
و زراعت کردن و تخم افگندن و نزد بادشاهان رفتن و سفر کردن
و نام این روز نزد اهل فرس مرداد است و بروایت سلمان
فارسی ره همین روز مرداد است و مرداد نام فرشته ایست موکل
بروم و روزهای آنها دعای این روز اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا
يَبْلُغُكَ اَوَّلُهٗ وَلَا يَبِيْدُ وَلَا يَنْقَطِعُ اٰخِرُهٗ وَلَا يَقِفُ
دُوْنَ عَرْشِكَ مُنْتَهَاهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَا يُطَاعُ
اِلَّا بِاِذْنِهٖ وَلَا يُعْصٰى اِلَّا بِعِلْمِهٖ وَلَا يُخَافُ اِلَّا عِقَابُهٗ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَهُ الْحُجَّةُ عَلٰى مَنْ عَصَاهُ وَالْمِنَّةُ
لَهٗ عَلٰى مَنْ اَطَاعَهٗ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَا يُرْجٰى
اِلَّا فَضْلُهٗ وَلَا يُخَافُ اِلَّا عَدْلُهٗ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ
مَنْ رَحِمَهٗ مِنْ عِبَادِهٖ كَانَ ذٰلِكَ مِنْهُ فَضْلًا
وَمَنْ عَذَّبَهٗ مِنْهُمْ كَانَ ذٰلِكَ مِنْهُ عَدْلًا اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِيْ حَمِدَ نَفْسَهٗ فَاسْتَحْمَدَ اِلٰى خَلْقِهٖ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِيْ حَارَتِ الْاَوْهَامُ فِيْ وَصْفِهٖ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِيْ ذَهَلَتِ الْعُقُوْلُ عَنْ كُنْهِ عَظَمَتِهٖ
حَتّٰى تَرْجِعَ اِلٰى مَا امْتَدَحَ بِهٖ نَفْسَهٗ مِنْ عِزِّهٖ وَ

جُودِهٖ وَطَوْلِهٖ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ کَانَ قَبْلَ کُلِّ کَائِنٍ
وَلَمْ یُوْجَدْ لِکُلِّ شَیْءٍ مَوْضِعٌ قَبْلَهٗ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الْاَوَّلِ فَلَا یَکُوْنُ کَائِنًا قَبْلَهٗ وَالْاٰخِرِ فَلَا شَیْءَ بَعْدَهٗ
الدَّآئِمِ بِغَیْرِ غَایَةٍ وَّلَا فَنَآءٍ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ سَدَّ
الْهَوَآءَ بِالسَّمَآءِ وَدَحَی الْاَرْضَ عَلَی الْمَآءِ وَاخْتَارَ
لِنَفْسِهِ اَحْسَنَ الْاَسْمَآءِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْمُقَدِّرِ بِغَیْرِ
فِکْرَةٍ وَالْعَالِمِ بِغَیْرِ تَکْوِیْنٍ وَالْبَاقِیْ بِغَیْرِ کُلْفَةٍ وَالْخَالِقِ
بِغَیْرِ مَنْعَةٍ وَالْمَوْصُوْفِ بِغَیْرِ مُنْتَهٰی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِیْ مَلَکَ الْمُلُوْکَ بِقُدْرَتِهٖ وَاسْتَعْبَدَ الْاَرْبَابَ
بِعِزَّتِهٖ وَسَادَ الْعُظَمَآءَ بِجُوْدِهٖ وَجَعَلَ الْکِبْرِیَآءَ
وَالْفَخْرَ وَالْفَضْلَ وَالْکَرَمَ وَالْجُوْدَ وَالْمَجْدَ لِنَفْسِهٖ
جَارُ الْمُسْتَجِیْرِیْنَ وَمَلْجَأُ اللَّاجِیْنَ وَمُعْتَمَدُ
الْمُؤْمِنِیْنَ وَسَبِیْلُ حَاجَةِ الْعَابِدِیْنَ اَللّٰهُمَّ
لَکَ الْحَمْدُ بِجَمِیْعِ مَحَامِدِکَ کُلِّهَا مَا عَلِمْنَا مِنْهَا
وَمَا لَمْ نَعْلَمْ وَلَکَ الْحَمْدُ حَمْدًا یُکَافِیْ نِعَمَکَ
وَیُسَاوِیْ مَزِیْدَکَ اَللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ حَمْدًا
یَفْضُلُ کُلَّ حَمْدٍ حَمِدَکَ بِهِ الْعَابِدُوْنَ مِنْ

خَلْقِكَ كَفَضْلِكَ عَلىٰ جَمِيعِ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
حَمْداً اَبْلُغُ بِهِ رِضَاكَ وَاُؤَدِّيْ بِهِ شُكْرَكَ وَاَسْتَوْجِبُ
بِهِ الْعَفْوَ بَعْدَ قَبْلِ رَبِّكَ وَالرَّحْمَةَ مِنْ عِنْدِكَ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ يَا خَيْرَ مَنْ شَخَصَتْ
اِلَيْهِ الْاَبْصَارُ وَمُدَّتْ اِلَيْهِ الْاَعْنَاقُ وَوَفَدَتْ
اِلَيْهِ الْاٰمَالُ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لَنَا
مَا مَضىٰ مِنْ ذُنُوْبِنَا وَاعْصِمْنَا فِيْمَا بَقِيَ مِنْ اَعْمَارِنَا
وَمُنَّ عَلَيْنَا فِيْ هٰذِهِ السَّاعَةِ بِالتَّوْبَةِ وَالطَّهَارَةِ
وَالْمَغْفِرَةِ وَالتَّوْفِيْقِ وَدِفَاعِ الْمَحْذُوْرِ وَسَعَةِ الرِّزْقِ
وَحُسْنِ الْمُسْتَعْتَبِ وَخَيْرِ الْمُنْقَلَبِ وَالنَّجَاةِ مِنَ
النَّارِ ٥ روز هشتم شایسته است براے هر کارے
و هر حاجتے از خریدن و فروختن و شکار کردن و هر که درین روز نزد
پادشاہے رود حاجتش برآورده نه شود و مکروه است درین روز
بدریا نشستن و سفر خشکی کردن و بجنگ رفتن و هر طفلے که متولد
شود شائسته باشد و هر که بگریزد براو ظفر نتوان یافت و هر که درین روز راه گم کند
راه نیابد مگر بمشقت و هر که درین روز بیمار شود تعب بسیار بکشد و در روایت
دیگر آنکه شایسته است برای هر کار مگر سفر کردن و هر که بیمار شود بزودی عافیت یابد

روز هشتم

وسلمان فارسی رح روایت کرده که برائے هر کاری شایسته است
ونام این روز بروایت مذکوره دیباذر است و دیباذر نام نامی است
از نامهای خدای تعالی دعائے این روز اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
عَدَدَ الْوَرَقِ وَالشَّجَرِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ الْحَصٰى
وَالْمَدَرِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَبَرِ وَلَكَ الْحَمْدُ
عَدَدَ اَيَّامِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ نُجُوْمِ
السَّمَاءِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ قَطْرِ الْمَطَرِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ
كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ كَلِمَاتِكَ
وَلَكَ الْحَمْدُ رِضَا نَفْسِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مَا
اَحَاطَ بِهٖ عِلْمُكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ بَلَغَتْهُ
عَظَمَتُكَ وَلَكَ الْحَمْدُ فِيْ كُلِّ شَيْءٍ وَسِعَتْهُ رَحْمَتُكَ
وَلَكَ الْحَمْدُ فِيْ كُلِّ شَيْءٍ خَزَائِنُهٗ بِيَدِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ
عَلٰى مَا حَفِظَ كِتَابُكَ وَلَكَ الْحَمْدُ سَرْمَدًا لَا يَنْقَضِيْ
اَبَدًا وَلَا يُحْصِيْهِ الْخَلَائِقُ عَدَدًا وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى نِعَمِكَ
كُلِّهَا عَلَانِيَتِهَا وَسِرِّهَا اَوَّلِهَا وَاٰخِرِهَا ظَاهِرِهَا وَبَاطِنِهَا
اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مَا كَانَ وَمَا لَمْ يَكُنْ وَمَا هُوَ كَائِنٌ
اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَثِيْرًا كَمَا اَنْعَمْتَ رَبَّنَا عَلَيْنَا

كَثِيرًا اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ وَلَكَ الْمُلْكُ كُلُّهُ
وَبِيَدِكَ الْخَيْرُ كُلُّهُ وَاِلَيْكَ يَرْجِعُ الْاَمْرُ كُلُّهُ عَلَانِيَتُهُ
وَسِرُّهُ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلٰى بَلَائِكَ وَصُنْعِكَ عِنْدَنَا
قَدِيمًا وَحَدِيثًا وَعِنْدِي خَاصَّةً خَلَقْتَنِي فَاَحْسَنْتَ
خَلْقِي وَهَدَيْتَنِي فَاَكْمَلْتَ هِدَايَتِي وَعَلَّمْتَنِي
فَاَحْسَنْتَ تَعْلِيمِي وَلَكَ الْحَمْدُ يَا اِلٰهِي عَلٰى حُسْنِ
بَلَائِكَ وَصُنْعِكَ عِنْدِي فَكَمْ مِنْ كَرْبٍ قَدْ كَشَفْتَهُ
عَنِّي وَكَمْ مِنْ هَمٍّ قَدْ فَرَّجْتَهُ عَنِّي وَكَمْ مِنْ شِدَّةٍ
جَعَلْتَ بَعْدَهَا رَخَاءً اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلٰى
نِعَمِكَ مَا نُسِيَ مِنْهَا وَمَا ذُكِرَ وَمَا شُكِرَ مِنْهَا وَمَا
كُفِرَ وَمَا مَضٰى مِنْهَا وَمَا غَبَرَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
عَدَدَ مَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى عَفْوِكَ
وَسِتْرِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى صَلَاحِ اَمْرِنَا وَحُسْنِ قَضَائِكَ
وَاَنْعُمِكَ عِنْدَنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَاغْفِرْ لَنَا مَغْفِرَةً عَزْمًا جَزْمًا لَا تُغَادِرُ لَنَا ذَنْبًا
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَلِاٰبَائِنَا وَلِاُمَّهَاتِنَا كَمَا رَبَّوْنَا صِغَارًا
وَاَدَّبُوْنَا كِبَارًا اَللّٰهُمَّ اَعْطِنَا وَاِيَّاهُمْ مِنْ رَحْمَتِكَ

اَسْنَاهَا وَاَوْسَعَهَا وَمِنْ جِنَانِكَ اَعْلَاهَا وَاَرْفَعَهَا وَاَوْجِبْ
لَنَا مِنْ رِضَاكَ عَنَّا مَا تُقِرُّبِهٖ عُيُوْنَنَا وَيُذْهِبُ لَنَا حُزْنَنَا
وَاَذْهِبْ عَنَّا هُمُوْمَنَا وَغُمُوْمَنَا فِیْ اَمْرِ دِيْنِنَا وَدُنْيَانَا
وَمَتِّعْنَا بِمَا تُيَسِّرُهٗ لَنَا مِنْ رِزْقِكَ وَاعْفُ عَنَّا وَعَافِنَا
اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنَا وَاٰتِنَا فِی الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِی الْاٰخِرَةِ
حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ النَّارِ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ

روز نهم

روز نهم روز بسیار میمنت و بابرکت است و این روز بزرگی شیعیان است در ماه ربیع الاول که درین روز فرعون آل محمد ابولولو انصاری مشهور به بابا شجاع الدین کشت و مولود حضرت عیسی و یحیی و مریم علیهم السلام دراین روز واقع شد **و در حدیث** دیگر روز نیک است و از اول تا آخر روز مبارک است برائے ہر کارے که اراده نمائی پس ابتدائے کارها درین روز بکن و قرض بکن و زراعت بکن و درخت بکار و ہر که درین روز با دشمن جنگ کند غالب آید و ہر که درین روز سفر کند مال او را روزی شود و خیر بیند و ہر که درین روز از دشمن بگریزد نجات یابد و ہر که بیمار شود بیماریش سنگین شود و ہر که گم شود بزودی یافت شود و ہر فرزندے که متولد شود شادمان باشد و بهر حال توفیق یابد و بروایت دیگر کسیکه بیمار شود عافیت یابد

ودر روایت سلمان فارسی رح این روز آذر است و آذر نام فرشته
ایست موکل میزان در روز قیامت و خوابے که درین روز دیده
شود اثرش دران روز ظاهر شود و نام این روز نزد اهل فرس
دی است دعاے این روز اللّٰهمّ لک الحمد علی
کلّ خیرٍ اعطیتنا و لک الحمد علی کلّ شرٍّ صرفته
عنّا و لک الحمد عدد ما خلقت و ذرأت و برأت
و انشأت و لک الحمد عدد ما ابلیت و اولیت
و اخذت و اعطیت و امتّ و احییت کلّ ذلک
الیک تبارکت و تعالیت لا یذلّ من والیت و لا یعزّ
من عادیت تبدئ و المعاد الیک و تقضی و لا
یقضی علیک و تستغنی و نفتقر الیک فلبّیک
ربّنا و سعدیک و لک الحمد عدد ما ورثت و
اورثت فانّک ترث الارض و من علیها و الیک
یرجعون و انت کما اثنیت علی نفسک لا یبلغ
مدحتک قول قائلٍ و لا ینقصک نائل و لا یخفیک
سائل اللّٰهمّ لک الحمد و لی الحمد و منتهی
الحمد حقیقٌ بالحمد حمدًا علی حمدٍ لا ینبغی

الحمدُ إلّا لكَ اللّٰهُمّ لكَ الحمدُ فِي اللّيلِ إذا يغشىٰ
ولكَ الحمدُ فِي النّهارِ إذا تجلّىٰ ولكَ الحمدُ في
الآخرةِ والأولىٰ ولكَ الحمدُ فِي السّمٰواتِ العُلىٰ
ولكَ الحمدُ فِي الأرضِينَ السُّفلىٰ ولكَ الحمدُ
ما تحتَ الثّرىٰ وكُلُّ شيءٍ هالِكٌ إلّا وجهكَ تبقىٰ
ويُفْنى ما سِواكَ اللّٰهُمَّ لكَ الحمدُ فِي السّرّاءِ والضّرّاءِ
ولكَ الحمدُ فِي الشِّدّةِ والرّخاءِ والعافيةِ والبلاءِ
ولكَ الحمدُ فِي البُؤسِ والنّعماءِ اللّٰهُمّ لكَ الحمدُ
كما حَمِدتَ نفسَكَ فِي أوّلِ الكِتابِ وفِي التّورٰيةِ
والإنجيلِ والفُرقانِ العظيمِ ولكَ الحمدُ حمدًا
لا ينقطِعُ أوّلُهُ ولا ينفدُ آخِرُهُ ولكَ الحمدُ
بالإسلامِ ولكَ الحمدُ بالقرآنِ ولكَ الحمدُ
بالأهلِ والمالِ ولكَ الحمدُ
فِي العُسرِ واليُسرِ ولكَ الحمدُ فِي المُعافاةِ
والشُّكرِ ولكَ الحمدُ علىٰ حِلمِكَ بعدَ عِلمِكَ
ولكَ الحمدُ علىٰ عفوِكَ بعدَ قُدرتِكَ ولكَ
الحمدُ علىٰ نِعمِكَ السّابِغةِ علينا ولكَ الحمدُ

عَلٰى نِعَمِكَ الَّتِىْ لَاتُحْصٰى وَلَكَ الْحَمْدُ كَمَا ظَهَرَتْ
اٰيَا تُكَ عَلَيْنَا فَلَمْ تَخْفَ وَلَكَ الْحَمْدُ كَمَا كَثُرَتْ نِعَمُكَ
فَلَمْ تُحْصَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مَا اَحْصَيْتَ كُلَّ شَىْءٍ عِلْمًا
وَلَكَ الْحَمْدُ كَمَا اَنْتَ اَهْلُهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ لَا يُوَارِىْ
مِنْكَ لَيْلٌ دَاجٍ وَلَا سَمَآءٌ ذَاتُ اَبْرَاجٍ وَلَا اَرْضٌ
ذَاتُ فِجَاجٍ وَلَا بَحْرٌ ذُوْ اَمْوَاجٍ وَلَا ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا
فَوْقَ بَعْضٍ رَبِّ اَنَا الصَّغِيْرُ الَّذِىْ اَبْدَعْتَ فَلَكَ
الْحَمْدُ رَبِّ وَاَنَا الْوَضِيْعُ الَّذِىْ رَفَعْتَ رَبِّ فَلَكَ
الْحَمْدُ رَبِّ وَاَنَا الْمُهَانُ الَّذِىْ اَكْرَمْتَ رَبِّ فَلَكَ
الْحَمْدُ رَبِّ وَاَنَا الرَّاغِبُ الَّذِىْ اَرْضَيْتَ رَبِّ فَلَكَ
الْحَمْدُ وَاَنَا الْعَآئِلُ الَّذِىْ اَغْنَيْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ
وَاَنَا الْخَاطِئُ الَّذِىْ عَفَوْتَ عَنْهُ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ
وَاَنَا الْمُذْنِبُ الَّذِىْ رَحِمْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَ
اَنَا الشَّاهِدُ الَّذِىْ حَفِظْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنَا
الْمُسَافِرُ الَّذِىْ سَلَّمْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنَا الْغَآئِبُ
الَّذِىْ رَدَّيْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنَا الْمَرِيْضُ الَّذِىْ
شَفَيْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنَا الْعَزَبُ الَّذِىْ زَوَّجْتَ

رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنَا السَّقِيْمُ الَّذِىْ عَافَيْتَ رَبِّ فَلَكَ
الْحَمْدُ وَاَنَا الْجَائِعُ الَّذِىْ اَشْبَعْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ
وَاَنَا الْعَارِى الَّذِىْ كَسَوْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنَا الطَّرِيْدُ
الَّذِىْ اٰوَيْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنَا الْقَلِيْلُ الَّذِىْ
كَثَّرْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنَا الْاَعْمٰى الَّذِىْ بَصَّرْتَ
رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنَا الْوَحِيْدُ الَّذِىْ اٰنَسْتَ رَبِّ فَلَكَ
الْحَمْدُ وَاَنَا الْمَخْذُوْلُ الَّذِىْ نَصَرْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ
وَاَنَا الْمَهْمُوْمُ الَّذِىْ فَرَّجْتَ عَنْهُ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ
وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى الَّذِىْ اَنْعَمْتَ بِهٖ عَلَيْنَا كَثِيْرًا وَاَنَا
الَّذِىْ لَمْ اَكُنْ شَيْئًا حِيْنَ خَلَقْتَنِىْ فَلَكَ الْحَمْدُ وَ
دَعَوْتُكَ فَاَجَبْتَنِىْ فَلَكَ الْحَمْدُ اَللّٰهُمَّ وَهٰذِهٖ نِعَمٌ
خَصَصْتَنِىْ بِهَا مَعَ نِعَمِكَ عَلٰى بَنِىْ اٰدَمَ فِيْمَا سَخَّرْتَ
لَهُمْ وَدَفَعْتَ عَنْهُمْ ذٰلِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ كَثِيْرًا وَلَمْ
تُؤْتِنِىْ شَيْئًا مِمَّا اٰتَيْتَنِىْ مِنْ نِعَمِكَ لِعَمَلٍ صَالِحٍ
كَانَ مِنِّىْ وَلَا لِحَقٍّ اَسْتَوْجِبُ مِنْكَ بِهٖ ذٰلِكَ وَلَمْ
تَصْرِفْ عَنِّىْ شَيْئًا مِمَّا صَرَفْتَهٗ مِنْ هُمُوْمِ الدُّنْيَا
وَاَوْجَاعِهَا وَفَجَائِعِهَا وَاَنْوَاعِ بَلَايَاهَا وَاَمْرَاضِهَا

وَاسْتِقَامِهَا اِلَّا اَنْ يَكُوْنَ كُنْتُ لَهُ اَهْلًا وَلَا اَنْ يَكُوْنَ
كُنْتُ فِيْهِ قَادِرًا لٰكِنْ صَرَفْتَهُ عَنِّيْ بِرَحْمَتِكَ وَحُجَّةً
عَلَيَّ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ كَثِيْرًا
كَمَا اَنْعَمْتَ عَلَيَّ كَثِيْرًا وَصَرَفْتَ عَنِّيْ مِنَ الْبَلَاءِ
كَثِيْرًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ كَثِيْرًا وَاكْفِنَا
مِنْ هٰذَا الْوَقْتِ وَفِيْ كُلِّ وَقْتٍ مَا اسْتَكْفَيْنَاكَ مِنْ
طَوَارِقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ فَلَا كَافِيَ لَنَا سِوَاكَ وَلَا رَبَّ لَنَا
غَيْرُكَ فَاقْضِ حَوَائِجَنَا فِيْ دِيْنِنَا وَدُنْيَانَا وَاٰخِرَتِنَا وَاُوْلَانَا
اَنْتَ اِلٰهُنَا وَمَوْلَانَا حَسَنٌ فِيْنَا حُكْمُكَ وَعَدْلٌ فِيْنَا
قَضَاؤُكَ اقْضِ لَنَا الْخَيْرَ وَاجْعَلْنَا مِنْ اَهْلِ الْخَيْرِ وَ
مِمَّنْ هُمْ لِمَرْضَاتِكَ مُتَّبِعُوْنَ وَلِسَخَطِكَ مُفَارِقُوْنَ وَ
لِفَرَائِضِكَ مُؤَدُّوْنَ وَمِنَ التَّفْرِيْطِ وَالْغَفْلَةِ مُعْرِضُوْنَ
وَاعْفُ عَنَّا وَعَافِنَا فِيْ كُلِّ الْاُمُوْرِ اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنَا وَاِذَا
تَوَفَّيْتَنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاجْعَلْنَا مِنَ النَّارِ فَائِزِيْنَ
وَاِلٰى جَنَّتِكَ دَاخِلِيْنَ وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ
وَاَهْلِ بَيْتِهٖ مُرَافِقِيْنَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

روز دهم

درین روز حضرت رسالت ام المؤمنین خدیجه بنت خویلد را عقد

خود در آورده و در آن وقت از سن مبارک آنحضرت صلعم بیست و هفت سال
گذشته بود و خدیجه چهل سال داشت و حضرت نوح ع درین روز
متولد شده است و طفلیکه درین روز متولد شود معمر شود و فراخ
روزی شود و نیک است برائے خریدن و فروختن و سفر کردن
و گم شده درین روز یافت شود و گریخته زود بدست آید و به بند افتد
و هر که درین روز بیمار شود سزاوار آنست که وصیت کند و در
حدیث دیگر برائے تخم کردن و زراعت و سلف خریدن
نیکو است و بروایت دیگر برائے همه کارها خوب است بغیر رفتن
نزد پادشاهان و هر که بیمار شود درین روز عافیت یابد ق
بروایت سلمان فارسی رحمه الله روز آبان است و آبان
نام فرشته ایست موکل بدریاها و آبها و سیدابها و تاویل خوابهای
این روز در مدت بیست روز ظاهر شود و نام این روز نزد اهل
فرس آبان است دعائے این روز اِلٰهِی کَم مِن
اَمرٍ عُیِیتُ فِیهِ فَیَسَّرتَ لِی فِیهِ المَنَافِعَ وَ دَفَعتَ
عَنِّی فِیهِ الشَّرَّ وَحَفِظتَنِی فِیهِ عَنِ الغِیبَةِ مَعًا
وَرَزَقتَنِی فِیهِ وَکَفَیتَنِی فِی الشَّهَادَةِ بِلاَ عَمَلٍ مِنِّی
سَلَفَ وَلاَ حَولَ وَلاَ قُوَّةَ اِلاَّ بِکَ فَلَکَ الحَمدُ عَلٰی

ذٰلِكَ وَالْمَنِّ وَالطَّوْلِ اِلٰهِیْ وَكَمْ مِنْ شَیْءٍ غِبْتُ عَنْهُ
يَا اِلٰهِیْ فَتَوَلَّيْتَ لِیْ وَسَدَّدْتَ فِيْهِ الرَّاْیَ وَاَقَلْتَ الْعَثْرَةَ
وَاَنْجَحْتَ فِيْهِ الطَّلِبَةَ وَقَوَّيْتَ فِيْهِ الْعَزِيْمَةَ فَلَكَ الْحَمْدُ
يَا اِلٰهِیْ كَثِيْرًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ نِالنَّبِیِّ الْاُمِّیِّ
الطَّيِّبِ الرَّضِیِّ الْمُبَارَكِ التَّقِیِّ الزَّكِیِّ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِهٖ
الطَّيِّبِيْنَ الْاَخْيَارِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ وَاٰلِ
اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
بِجَمِيْعِ مَحَامِدِكَ وَالصَّلٰوةِ عَلٰى نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ
اَنْ تَغْفِرَ لِیْ ذُنُوْبِیْ كُلَّهَا حَدِيْثَهَا وَقَدِيْمَهَا صَغِيْرَهَا
وَكَبِيْرَهَا سِرَّهَا وَعَلَانِيَتَهَا مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَالَمْ
اَعْلَمْ وَمَا اَحْصَيْتَ اَنْتَ عَلَیَّ مِنْهَا وَحَفِظْتَهٗ يَا
اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَاَنْ تَحْفَظَنِیْ فِیْ دِيْنِیْ وَدُنْيَایَ
ضُرَّهٗ حَتّٰى اَكُوْنَ لِفَرَائِضِكَ مُؤَدِّيًا وَلِمَرْضَاتِكَ
مُبْتَغِيًا وَبِالْاِخْلَاصِ مُوْقِنًا وَمِنَ الْحِرْصِ اٰمِنًا
وَعَلَى الصِّرَاطِ جَائِزًا وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ
اٰلِهٖ مُصَاحِبًا وَمِنَ النَّارِ اٰمِنًا وَاِلَى الْجَنَّةِ دَاخِلًا
اَللّٰهُمَّ عَافِنِیْ فِیْ حَيٰوةِ الدُّنْيَا فِیْ جِسْمِیْ وَاٰمِنْ سِرْبِیْ

السرب بالكسر النفس يقال فلان آمن في سربه اي في نفسه ١٢ مختار الصحاح

وَاَسْبِغْ عَلَیَّ مِنْ رِزْقِكَ الطَّیِّبِ یَااِلٰھِیْ وَارْحَمْنِیْ بِرَحْمَتِكَ
الَّتِیْ وَسِعَتْ كُلَّ شَیْءٍ فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ یَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِیْنَ سُبْحَانَكَ اللّٰھُمَّ وَبِحَمْدِكَ مَا اَعْظَمَ
اَسْمَاءَكَ فِیْ اَھْلِ السَّمَاءِ وَاَحْمَدَ فِعْلَكَ فِیْ اَھْلِ
الْاَرْضِ وَاَفْشٰی خَیْرَكَ فِی الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سُبْحَانَكَ
اللّٰھُمَّ وَبِحَمْدِكَ اَسْتَغْفِرُكَ وَاَتُوْبُ اِلَیْكَ اَنْتَ
الرَّبُّ وَاَنَا الْعَبْدُ وَاِلَیْكَ الْمَھْرَبُ مُنَزِّلُ الْغَیْثِ
مُقَدِّرُ الْاَقْوَاتِ قَاسِمُ الْمَعَاشِ قَاضِی الْاٰجَالِ
رَازِقُ الْعِبَادِ مُرَوِّی الْبِلَادِ عَظِیْمُ الْبَرَكَاتِ
سُبْحَانَكَ اللّٰھُمَّ وَبِحَمْدِكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
اَسْتَغْفِرُكَ وَاَتُوْبُ اِلَیْكَ اَنْتَ الَّذِیْ یُسَبِّحُ
الرَّعْدُ بِحَمْدِكَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ خِیْفَتِكَ
وَالْعَرْشُ الْاَعْلٰی وَالْھَوَاءُ وَمَا بَیْنَھُمَا وَمَا تَحْتَ
الثَّرٰی وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُوْمُ وَالضِّیَاءُ وَالنُّوْرُ
وَالظِّلُّ وَالْحَرُوْرُ وَالْفَیْءُ وَالظُّلْمَةُ سُبْحَانَكَ
مَا اَعْظَمَكَ یُسَبِّحُ لَكَ مَنْ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَمَنْ فِی الْھَوَاءِ وَمَنْ فِیْ لُجَجِ الْبِحَارِ وَمَا تَحْتَ الثَّرٰی

وَمَا بَيْنَ الْخَافِقَيْنِ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْئَلُكَ
اِجَابَةَ الدُّعَاءِ وَالشُّكْرَ فِي الرَّخَاءِ اٰمِيْنَ رَبَّ الْعَالَمِيْنَ
سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ فَطَرْتَ
السَّمٰوٰتِ الْعُلٰى وَاَوْثَقْتَ اَكْنَافَهَا سُبْحَانَكَ وَ
نَظَرْتَ اِلٰى عِمَادِ الْاَرَضِيْنَ السُّفْلٰى فَزَلْزَلْتَ
اَقْطَارَهَا سُبْحَانَكَ وَنَظَرْتَ اِلٰى مَا فِي الْبُحُوْرِ
وَلُجَجِهَا فَتَضَعْضَعَتْ بِمَا فِيْهَا فَرَقًا مِّنْكَ وَهَيْبَةً لَّكَ
سُبْحَانَكَ وَنَظَرْتَ اِلٰى مَا اَحَاطَ الْخَافِقَيْنِ
وَاِلٰى مَا فِيْ ذٰلِكَ مِنَ الْهَوَاءِ فَخَشَعَ لَكَ جَمِيْعُهٗ
خَاضِعًا لِجَلَالِكَ وَلِكَرَمِ وَجْهِكَ اَكْرَمِ الْوُجُوْهِ
خَاشِعًا سُبْحَانَكَ مَنْ ذَا الَّذِيْ حَضَرَكَ حِيْنَ
بَنَيْتَ السَّمٰوٰتِ وَاسْتَوَيْتَ عَلٰى عَرْشِكَ عَرْشِ
عَظَمَتِكَ سُبْحَانَكَ مَنْ ذَا الَّذِيْ رَاٰكَ حِيْنَ سَطَحْتَ
الْاَرْضَ فَمَهَّدْتَهَا ثُمَّ دَحَوْتَهَا فَجَعَلْتَهَا فِرَاشًا
فَمَنْ ذَا الَّذِيْ يَقْدِرُ قُدْرَتَكَ سُبْحَانَكَ مَنْ ذَا الَّذِيْ
رَاٰكَ حِيْنَ نَصَبْتَ الْجِبَالَ فَاَثْبَتَّ اَسَاسَهَا لِاَهْلِهَا
رَحْمَةً مِّنْكَ لِخَلْقِكَ سُبْحَانَكَ مَنْ ذَا الَّذِيْ اَعَانَكَ

الفرق بالفتح الخوف ١٢ مجمع الصحاح

حِیْنَ نَصَبْتَ الْجِبَالَ وَ فَجَّرْتَ الْبُحُوْرَ وَ اَحَطْتَ بِهَا
الْاَرْضَ سُبْحَانَکَ مَا اَقْضٰی حُکْمَکَ وَ اَمْضٰی عِلْمَکَ
وَ اَحْسَنَ خَلْقَکَ سُبْحَانَکَ اللّٰھُمَّ وَ بِحَمْدِکَ مَنْ یَبْلُغُ
کُنْهَ حَمْدِکَ وَ وَصْفِکَ اَوْ یَسْتَطِیْعُ اَنْ یَّنَالَ مُلْکَکَ
سُبْحَانَکَ حَارَتِ الْاَبْصَارُ دُوْنَکَ وَ امْتَلَاَتِ الْقُلُوْبُ
فَرَقًا مِنْکَ وَ وَجَلًا مِّنْ مَخَافَتِکَ سُبْحَانَکَ اللّٰھُمَّ وَ بِحَمْدِکَ
لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ مَآ اَحْکَمَکَ وَ اَعْدَلَکَ وَ اَرْءَفَکَ وَ اَرْحَمَکَ
وَ اَفْطَرَکَ سُبْحَانَکَ اَنْتَ الْحَیُّ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ تَبَارَکْتَ
وَ تَعَالَیْتَ عَمَّا یَقُوْلُ الظَّالِمُوْنَ عُلُوًّا کَبِیْرًا ؕ

روز یازدهم بروایت معتبر از حضرت امام رضا؈ منقول است
که درین روز حضرت شعیب؈ متولد شده اند و این روز شایسته است
برائے ابتداے کارہا و خرید و فروخت و سفر کردن و باید که احتراز
نماید از رفتن نزد پادشاہان و ہر که درین روز بگریزد بزودی بازگردد و از روے
اطاعت و ہر که بیمار شود امید ہست که بزودی شفا یابد و ہر طفلیکه
متولد شود به نیکی زندگانی نماید ولیکن نمیرد تا آنکه پریشان نشود
و از پادشاہے بگریزد **و در** روایت دیگر ہرگز پریشان نشود
و بروایت سلمان فارسی رح خوابے که به بینند تا بستے نز

اثرش ظاهر شود و بروایت مذکوره روز خور است و خور نام فرشته ایست
مؤکل بآفتاب و نام این روز نزد اهل فرس رس است دعاے
این روز سُبْحَانَ الَّذِیْ اَسْرٰی بِعَبْدِهٖ لَیْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ اِلَی الْمَسْجِدِ الْاَقْصَی الَّذِیْ بَارَکْنَا حَوْلَهٗ لِنُرِیَهٗ
مِنْ اٰیَاتِنَا اِنَّهٗ هُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ سُبْحَانَهٗ وَتَعَالٰی
عَمَّا یَقُوْلُ الظَّالِمُوْنَ عُلُوًّا کَبِیْرًا تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ
السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِیْهِنَّ وَاِنْ مِّنْ شَیْءٍ اِلَّا یُسَبِّحُ
بِحَمْدِهٖ وَلٰکِنْ لَّا تَفْقَهُوْنَ تَسْبِیْحَهُمْ اِنَّهٗ کَانَ حَلِیْمًا
غَفُوْرًا سُبْحَانَهٗ اِذَا قَضٰی اَمْرًا فَاِنَّمَا یَقُوْلُ لَهٗ کُنْ فَیَکُوْنُ
فَاصْبِرْ عَلٰی مَا یَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّکَ قَبْلَ طُلُوْعِ
الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوْبِهَا وَمِنْ اٰنَاءِ اللَّیْلِ فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ
النَّهَارِ لَعَلَّکَ تَرْضٰی سُبْحَانَکَ سُبْحَانَکَ سُبْحَانَ مَا اَعْظَمَ
شَانَکَ سُبْحَانَ رَبِّکَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا یَصِفُوْنَ سُبْحَانَکَ
اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ سُبْحَانَهٗ وَتَعَالٰی عَمَّا یُشْرِکُوْنَ
سُبْحَانَ اللّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِیْ بِیَدِهٖ
مَلَکُوْتُ کُلِّ شَیْءٍ وَّاِلَیْهِ تُرْجَعُوْنَ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِیْ عِنْدَهٗ
عِلْمُ السَّاعَةِ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبِّ

الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يُحْيٖ
وَيُمِيْتُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ هُوَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَ
الظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ وَهُوَ الَّذِيْ
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى
عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا
وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيْهَا وَهُوَ مَعَكُمْ
اَيْنَمَا كُنْتُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ لَهٗ مُلْكُ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ
يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَهُوَ عَلِيْمٌ بِذَاتِ
الصُّدُوْرِ سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ
لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى يُسَبِّحُ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا
فِي الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي
السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَمِنَ الَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهٗ وَسَبِّحْهُ
لَيْلًا طَوِيْلًا فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ اِنَّهٗ كَانَ تَوَّابًا

سُبْحَانَكَ اَنْتَ الَّذِیْ یُسَبِّحُ لَكَ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ
رِجَالٌ لَا تُلْهِیْهِمْ تِجَارَةٌ وَّلَا بَیْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَاِقَامِ
الصَّلٰوةِ وَاِیْتَآءِ الزَّكٰوةِ یَخَافُوْنَ یَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِیْهِ الْقُلُوْبُ
وَالْاَبْصَارُ سُبْحَانَ الَّذِیْ یُسَبِّحُ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَتَجَلَّا
وَالْمَلٰٓئِكَةُ سَتَفَقًا وَالْاَرْضُ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّكُلٌّ یُسَبِّحُوْنَ
وَاٰخِرِیْنَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهٗ وَاِلَیْهِ یَرْجِعُ الْاَمْرُ
كُلُّهٗ اَسْئَلُكَ لِدِیْنِیْ وَدُنْیَایَ وَاٰخِرَتِیْ مِنَ الْخَیْرِ
كُلِّهٖ وَاَعُوْذُبِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهٖ اِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَآءُ
وَتَحْكُمُ مَا تُرِیْدُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ الْاَبْرَارِ
الطَّیِّبِیْنَ الْاَخْیَارِ وَسَلِّمْ تَسْلِیْمًا **روز دوازدهم**

حضرت رسول خدا درین روز نزول بمدینهٔ مشرفه نموده و روز انقضائے دولت بنی امیه است و بروایتے امام زین العابدین؏ درین روز وفات یافت و بروایتے شب دوازدهم ماه زفاف حضرت فاطمه؏ واقع شد و بروایت محمد بن یعقوب کلینی رح تولد حضرت رسالت پناه ؐ درین روز واقع شد و در ماه ربیع الاول اکثر عامه براین قائل اند و این روز برائے زن خواستن و دکان کشودن و شریک شدن و بدریا سفر کردن شایسته است و

روز دوازدهم

درین روز واسطہ میان کسے نباید شد و بروایت دیگر گریختہ بدست آید و فرزندے کہ درین روز متولد شود طویل العمر باشد و پریشان نشود و بروایت دیگر برائے ہمہ حاجت خوب است و در اول روز نظر بادشاہان بردید و در آخر روز مردید و بروایت سلمان فارسی رح روز ماہ است و ماہ نام فرشتہ ایست موکل بماہ و نزد اہل فرس ہم ہمین اسم است و حضرت امام جعفر صادق ؓ درین روز این دعا می خوانند سُبْحَانَ الَّذِیْ فِی السَّمٰوٰتِ عَرْشُہٗ سُبْحَانَ مَنْ فِی الْاَرْضِ بَطْشُہٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ فِی الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبِیْلُہٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ فِی السَّمَآءِ سُلْطَانُہٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ فِی الْاَرْضِ شَانُہٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ فِی الْقُبُوْرِ قَضَآءُہٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ فِی النَّارِ نِقْمَتُہٗ وَعَذَابُہٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ فِی الْجَنَّۃِ رَحْمَتُہٗ وَثَوَابُہٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ لَا یَفُوْتُہٗ ھَارِبٌ سُبْحَانَ الَّذِیْ لَا مَلْجَاَ مِنْہُ اِلَّا اِلَیْہِ سُبْحَانَ الْحَیِّ الَّذِیْ لَا یَمُوْتُ فَسُبْحَانَ اللّٰہِ حِیْنَ تُمْسُوْنَ وَحِیْنَ تُصْبِحُوْنَ وَلَہُ الْحَمْدُ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِیًّا وَّحِیْنَ تُظْهِرُوْنَ یُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ

نا سبحان اللہ الذی

وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا
وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ شَرِيْكٌ فِى الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ وَلِيٌّ مِنَ
الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيْرًا سُبْحَانَهٗ عَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ اَضْعَافًا
مُضَاعَفَةً سَرْمَدًا اَبَدًا كَمَا يَنْبَغِىْ لِعَظَمَتِهٖ
وَمِنَّتِهٖ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَبِحَمْدِكَ
سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِيْمِ وَبِحَمْدِهٖ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْحَلِيْمِ
الْكَرِيْمِ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ
الْحَقُّ الْمُبِيْنُ سُبْحَانَ الْقَابِضِ الْبَاسِطِ سُبْحَانَ
الضَّارِّ النَّافِعِ سُبْحَانَ الْعَظِيْمِ الْاَعْظَمِ سُبْحَانَ
الْقَاضِىْ بِالْحَقِّ سُبْحَانَ الرَّفِيْعِ الْاَعْلٰى سُبْحَانَ الْعَظِيْمِ
الْاَوَّلِ الْاٰخِرِ الظَّاهِرِ الْبَاطِنِ الَّذِىْ هُوَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ عَلِيْمٌ سُبْحَانَ الَّذِىْ هُوَ هٰكَذَا وَلَا هٰكَذَا غَيْرُهٗ
سُبْحَانَ مَنْ هُوَ دَائِمٌ لَا يَسْهُوْ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ
لَا يَلْهُوْ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ غَنِيٌّ لَا يَفْتَقِرُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ
جَوَادٌ لَا يَبْخَلُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ شَدِيْدٌ لَا يَضْعُفُ
سُبْحَانَ مَنْ هُوَ رَقِيْبٌ لَا يَغْفُلُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ

حَيٌّ لَا يَمُوْتُ سُبْحَانَ الدَّائِمِ الْقَائِمِ سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّوْمِ
سُبْحَانَ الَّذِيْ لَا تَأْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ سُبْحَانَكَ
لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ سُبْحَانَ مَنْ
تُسَبِّحُ لَهُ الْجِبَالُ الرَّوَاسِيْ بِأَصْوَاتِهَا تَقُوْلُ سُبْحَانَ
رَبِّيَ الْعَظِيْمِ وَبِحَمْدِهٖ سُبْحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الْأَشْجَارُ
بِأُصُوْلِهَا تَقُوْلُ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِيْنِ سُبْحَانَ
مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ يَقُوْلُوْنَ سُبْحَانَ
اللّٰهِ الْعَظِيْمِ الْحَلِيْمِ الْكَرِيْمِ وَبِحَمْدِهٖ سُبْحَانَ مَنِ اعْتَزَّ
بِالْعَظَمَةِ وَاحْتَجَبَ بِالْقُدْرَةِ وَامْتَنَّ بِالرَّحْمَةِ وَعَلَا
فِي الرِّفْعَةِ فَدَنَا فِي اللُّطْفِ وَلَمْ تَخْفَ عَلَيْهِ خَافِيَاتُ السَّرَائِرِ
وَلَمْ يُوَارِ عَنْهُ لَيْلٌ دَاجٍ وَلَا بَحْرٌ عَجَّاجٌ وَلَا حُجُبٌ وَلَا أَزْوَاجٌ أَحَاطَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَّوَسِعَ الْمُذْنِبِيْنَ رَأْفَةً وَّحِلْمًا وَّأَبْدَعَ
مَا تَرٰى إِتْقَانًا وَّصُنْعًا نَطَقَتِ الْأَشْيَاءُ الْمُبْهَمَةُ عَنْ
قُدْرَتِهٖ وَشَهِدَتْ مُبْدِعَةً بِوَحْدَانِيَّتِهٖ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ نَّبِيِّ الْهُدٰى وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْمَيَامِيْنِ
الطَّاهِرِيْنَ وَلَا تَرُدَّنَا يَا إِلٰهَنَا مِنْ رَّحْمَتِكَ خَائِبِيْنَ
وَلَا مِنْ فَضْلِكَ آئِسِيْنَ وَأَعِدْنَا أَنْ نَّرْجِعَ بَعْدَ إِذْ

هَدَيْتَنَا الضَّالِّيْنَ مُضَلِّيْنَ وَاَجِرْنَا مِنَ الْحِيْرَةِ فِي الدِّيْنِ وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِيْنَ وَاَلْحِقْنَا بِالصَّالِحِيْنَ بِمُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ اٰمِيْنَ اٰمِيْنَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

روز سیزدهم روز بسیار نحسے است وموافق نجوم نیز مذموم است ودرین روز ناقهٔ صالح را پے کردند وقوم شعیب درین روز معذب شدند ومؤتفکات که مراد شهر لوط است درین روز سر از یر شد واین پنج شهر بود که مابین کرمان وسیستان است که هنوز اثر خرابی آن شهر باقی است شصت فرسخ است که حال بیابان شده بے آب وگیاه بپرهیزید درین روز از همه کارها خصوصاً سفر کردن وزراعت نمودن وبنظر پادشاهان رفتن وروغن بر سر و بدن مالیدن و سر تراشیدن وهر کارے که باشد گریخته بدست نیاید وبیمار تعب افتد وفرزندے که متولد شود کم زندگانی باشد وبروایت سلمان فارسی رحمه الله خوابے که درین شب دیده شود تا نه روز اثرش ظاهر شود وبروایتے حضرت امیر المؤمنین ع درین روز متولد شده ونام این روز زدابل فرس سور است وبروایت سلمان فارسی نام این روز

اثیراست واثیر نام فرشتہ السیت موکل لبتار گان ودعائے
این روز این است سُبحان الرّفیع الاعلٰی سُبحان مَن
قضٰی بالموتِ علٰی خلقِہٖ سُبحان القاضِی بالحقِّ
سُبحان القادِرِ الملکِ المقتدِرِ سُبحان اللہِ وبِحمدِہٖ تسبیحًا
یبقٰی بعد الفناءِ وینمٰی فِی کفّۃِ المیزانِ للجزاءِ
سُبحانہٗ تسبیحًا کما ینبغِی لِکرمِ وجھِہٖ
وعِزّ جلالِہٖ وعظیمِ ثوابِہٖ سُبحان من تواضع
کُلُّ شیءٍ لِعظمتِہٖ سُبحان منِ استسلم کُلُّ شیءٍ
لِقُدرتِہٖ سُبحان من خضع کُلُّ شیءٍ لِمُلکِہٖ سُبحان
من اشرق کُلُّ ظُلمۃٍ لِنُورِہٖ سُبحان من قدّر
وقُدرتُہٗ فوق کُلِّ ذِی قُدرۃٍ ولا یقدِرُ احدٌ
قُدرتہٗ سُبحان من لا یُوصفُ اوّلُہٗ ولا ینفدُ
اٰخِرُہٗ سُبحان من ھُو عالِمٌ بِما تجِنُّہٗ جوانِحُ القلوبِ
سُبحان مُحصِی عددِ الذُّنُوبِ سُبحان من لا یخفٰی
علیہِ خافِیۃٌ فِی السّمٰوٰتِ والارضِین سُبحان
الرّبِّ الودُودِ سُبحان الرّبِّ الفردِ سُبحان الاعظمِ
مِن کُلِّ عظِیمٍ سُبحان الارحمِ مِن کُلِّ رحِیمٍ سُبحان

مَنْ هُوَ حَلِيْمٌ لَا يَعْجَلُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَغْفُلُ
سُبْحَانَ مَنْ هُوَ جَوَادٌ لَا يَبْخَلُ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
يَا ذَا الْعِزِّ الشَّامِخِ يَا قُدُّوْسُ اَسْئَلُكَ بِمَنِّكَ يَا مَنَّانُ
وَبِقُدْرَتِكَ يَا قَدِيْرُ وَبِحِلْمِكَ يَا حَلِيْمُ وَبِعِلْمِكَ
يَا عَلِيْمُ وَبِعَظَمَتِكَ يَا عَظِيْمُ يَا قَيُّوْمُ يَا قَيُّوْمُ
يَا قَيُّوْمُ يَا حَقُّ يَا حَقُّ يَا حَقُّ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ
يَا حَیُّ يَا حَیُّ يَا حَیُّ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ
يَا رَحِيْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا رَبَّنَا يَا رَبَّنَا يَا
رَبَّنَا يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ اَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ
الْكَرِيْمِ يَا سَنَدَنَا يَا فَخْرَنَا يَا ذُخْرَنَا يَا خَالِقَنَا
يَا رَازِقَنَا يَا مُمِيْتَنَا يَا مُحْيِيَنَا يَا وَارِثَنَا يَا عُدَّتَنَا يَا
اَمَلَنَا يَا رَجَائَنَا اَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيْمِ يَا اَللّٰهُ يَا قَيُّوْمُ
وَاَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيْمِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ
وَاَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيْمِ يَا عَزِيْزُ وَاَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ
الْكَرِيْمِ يَا تَوَّابُ وَاَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيْمِ يَا
غَفَّارُ وَاَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيْمِ يَا
سَتَّارُ وَاَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيْمِ يَا

قادر واسئلك بوجهك الكريم يا مقتدر
واسئلك باسمائك الشريفة العالية الكريمة
ان تصلي علی محمد عبدك ورسولك و
نبيك وعلی اله الطيبين الطاهرين بافضل
صلواتك وبركاتك علی نبي من انبيائك
وملائكتك اجمعين وعافني في ديني و
دنياي وفي جميع احوالي بمنك عافية تغفر
بها ذنوبي وتستر بها عيوبي وتصلح بها ديني
وتجمع بها شملي وترد بها غائبي وتنجح بها
مطالبي وتنصرني بها علی عدوي وتكفيني بها
من يبتغي اذاي ويلتمس سقطتي وتيسر بها
اموري وتوسع بها رزقي وتعافيني بها في
جسدي وتقضي بها ديوني في ديني ودنياي
انت الهي ومولاي وانت ارحم الراحمين

روز چهاردهم درین روز بنی اسرائیل بر عمالقه ظفر
یافتند و فتح شهرهاے پروشان بدست حضرت یوشع ؑ واقع
شد و درین روز بلعم بن باعور مغلوب شد اہل اسلام گوسپند لحم

روز چهاردهم ربیع الاول

عابدے بود و اسم اعظم میدانست و در آخر مرتد شد کہ با حضرت
یوشع علیہ السلام جنگ کرد و یہود گویند بلعم ساحرے بود و درین روز
ہلاک شد و درین روز یزید بہا و یہ نزد معاویہ و سائر منافقین
رفت و بعضے گویند قصۂ اصحاب کہف و بیرون آمدن
تملیخا بزرگ ایشان از غار جیرم درین روز واقع شد و این
غار در مقابل بنات النعش در کنار شہر السوس واقع است
نیک است برائے ہر کارے اما فرزندے کہ متولد شود
ظالم باشد و نیک است برائے طلب علم و خریدن و فروختن
و سفر کردن و قرض گرفتن و بدریا نشستن و گریختہ درین
روز بدست آید و بیمار صحت یابد انشاء اللہ تعالےٰ و
بروایت دیگر فرزندے کہ درین روز متولد شود
عمرش طویل باشد و طالب علم شود و در آخر عمر مالش فراوان
باشد و بروایت دیگر پسندیدہ است برائے
دیدن اشراف و علما و طلب حوائج و بروایت سلمان فارسی
رحمہ اللہ نیک است برائے ہر کارے و برائے دیدن پادشاہان
و فرزندے کہ متولد شود خوشنویس و دانا گردد و خوابے
کہ دیدہ شود تا بست و شش روز تعبیرش ظاہر شود و تمام این روز

جوشن است و جوشن نام فرشته ایست موکل بنفسها و زبانها و یاد و اہل
فرس شہریری گویند دعائے این روز اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرٰهِيْمَ
وَاٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
وَاَرْغَبُ اِلَيْكَ عَلٰى اَثَرِ تَسْبِيْحِكَ وَالصَّلٰوةِ عَلٰى
نَبِيِّكَ اَنْ تَغْفِرَلِيْ ذُنُوْبِيْ كُلَّهَا قَدِيْمَهَا وَحَدِيْثَهَا
كَبِيْرَهَا وَصَغِيْرَهَا سِرَّهَا وَجَهْرَهَا وَمَا اَنْتَ مُحْصِيْهِ
مِنْهَا وَاَنَا نَاسِيْهِ وَاَنْ تَسْتُرَ عَلٰى سَائِرِ عُيُوْبِيْ اَبَدًا مَّا
اَبْقَيْتَنِيْ وَلَا تَفْضَحْنِيْ يَا رَبِّ وَاَنْ تُيَسِّرَ لِيْ مَعَ ذٰلِكَ
اُمُوْرِيْ كُلَّهَا مِنْ عَافِيَةٍ تُجَلِّلُهَا وَرَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا
وَعَمَلٍ صَالِحٍ تُوَفِّقُ لَهٗ وَرِزْقٍ تَبْسُطُهٗ وَمَطَالِبَ
تُنْجِحُهَا وَحَوَائِجَ تُيَسِّرُهَا فَاِنَّهٗ لَا يَقْدِرُ عَلٰى ذٰلِكَ وَ
لَا يَمْلِكُهٗ غَيْرُكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اللّٰهُ الَّذِيْ خَشَعَتْ
لَكَ الْاَصْوَاتُ وَتَحَيَّرَتْ دُوْنَكَ الصِّفَاتُ وَ
ضَلَّتْ فِيْكَ الْعُقُوْلُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ كُلُّ شَيْءٍ
خَاضِعٌ لَكَ وَكُلُّ شَيْءٍ صَائِرٌ اِلَيْكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
لَكَ الْخَلَائِقُ وَفِيْ يَدِكَ النَّوَاصِيْ كُلُّهَا وَفِيْ قَبْضَتِكَ

وَكُلٍّ مِنْ اَمْرِكَ بِكَ تَعَبُّدٌ وَاٰخِرٌ لَكَ اَنْتَ الرَّبُّ
الَّذِيْ لَا نِدَّ لَكَ وَالدَّآئِمُ الَّذِيْ لَا نَفَادَ لَكَ وَالْقَيُّوْمُ
الَّذِيْ لَا زَوَالَ لَكَ وَالْمَلِكُ الَّذِيْ لَا شَرِيْكَ لَكَ الْحَيُّ مُحْيِ
الْمَوْتٰى الْقَآئِمُ عَلٰى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا
اَنْتَ الْاَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ خَلْقِكَ وَالْاٰخِرُ بَعْدَهُمْ وَالظَّاهِرُ
فَوْقَهُمْ وَرَازِقُهُمْ وَقَابِضُ اَرْوَاحِهِمْ وَمَوْلَاهُمْ وَمُنْتَهٰى
رَغَبَاتِهِمْ وَمَوْضِعُ حَاجَاتِهِمْ وَشَكْوَاهُمْ وَالدَّافِعُ عَنْهُمْ
وَالنَّافِعُ لَهُمْ لَيْسَ فَوْقَكَ حَاجِزٌ يَحْجُزُ بَيْنَكَ وَبَيْنَهُمْ وَلَا دُوْنَكَ
مَانِعٌ لَكَ مِنْهُمْ وَفِيْ قَبْضَتِكَ مَثْوَاهُمْ وَاِلَيْكَ مُنْقَلَبُهُمْ
فَهُمْ بِكَ مُوْقِنُوْنَ وَلِفَضْلِكَ وَاِحْسَانِكَ رَاجُوْنَ وَاَنْتَ
مَفْزَعُ كُلِّ مَلْهُوْفٍ وَاَمْنُ كُلِّ خَآئِفٍ وَمَوْضِعُ كُلِّ شَكْوٰى
وَكَاشِفُ كُلِّ بَلْوٰى لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
اِلَّا بِاللّٰهِ وَلِيُّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَدَافِعُ كُلِّ سَيِّئَةٍ وَمُنْتَهٰى كُلِّ
رَغْبَةٍ وَقَاضِيْ كُلِّ حَاجَةٍ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ
لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ الرَّحِيْمُ بِخَلْقِهِ اللَّطِيْفُ بِعِبَادِهٖ عَلٰى
غِنَاهُ عَنْهُمْ وَشِدَّةِ فَقْرِهِمْ اِلَيْهِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا
اَنْتَ الْمُطَّلِعُ عَلٰى كُلِّ خَفِيَّةٍ وَالْحَافِظُ لِكُلِّ سَرِيْرَةٍ وَ

اللطیف لما یشاء و الفعّال لما یرید اللهم لا اله
الا انت یا ارحم الراحمین لک الحمد شکرا یا
عالم الغیب والشهادة الرحمن الرحیم فاطر
السموات والارض یا ذا الجلال والاکرام انت
غافر الذنب وقابل التوب شدید العقاب ذو الطول
لا اله الا انت الیک المصیر و صلی الله علی محمد
و اله **روز پانزدهم** بروایتے درین روز جناب
رسول خدا ص از غار ثور بیرون آمد و درین روز تزویج حضرت فاطمہ واقع
شد و تحویل قبله درین روز از بیت المقدس بکعبه واقع شد بعد ازان که چهارده
سال و نه ماه حضرت رسالت پناه ص و مسلمانان رو به بیت المقدس نماز
گذارده بودند و بروایت صحیح توبه حضرت آدم ع درین روز قبول شد
و مولود حضرت امام علی نقی ع درین روز است و بروایتے حضرت
امام محمد تقی و امام حسن عسکری علیه السلام درین روز متولد شدند و
در شبش حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه متولد شده و وفات
حضرت موسی بن جعفر ع را درین روز گفته اند و این روز نیک است برائے
همه کارها مگر قرض گرفتن و دادن و کسیکه درین روز بیمار شود بزودی
صحت یابد و گریخته بدست آید و فرزندی که متولد شود دلال باشد یا

ورز بانش عجیب باشد و بروایت سلمان فارسی رضی اللہ عنہ خواب کے
درین روز دیده شود بعد از سه روز اثر نماید و نام این روز دیم بہست و بھم
نامے است از نامہاے خداے عزوجل و نزد اہل فرس آمدہ است
دعاے این روز اَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ بِاسْمِكَ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْوَاحِدِ الصَّمَدِ الْفَرْدِ الَّذِىْ لَا يَعْدِلُهٗ شَیْءٌ فِی الْاَرْضِ
وَلَا فِی السَّمَآءِ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَلِیِّ الْاَعْلٰى
وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيْمِ الْاَعْظَمِ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الْجَلِيْلِ الْاَجَلِّ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِىْ لَا اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ وَاَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ الَّذِىْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوْسُ وَ
اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِىْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ السَّلَامُ
الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَكَ
اللّٰهُمَّ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْكَرِيْمِ الْعَزِيْزِ
بِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْخَالِقُ الْبَارِئُ
الْمُصَوِّرُ لَكَ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى يُسَبِّحُ لَكَ مَا فِی السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَاَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الْمَكْنُوْنِ الْمَخْزُوْنِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ

بِاِسْمِكَ الَّذِیْ اِذَا دُعِیْتَ بِهٖ اَجَبْتَ وَاِذَا سُئِلْتَ بِهٖ
اَعْطَیْتَ وَاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ بِمَا تُحِبُّ اَنْ اَسْئَلَكَ
بِهٖ مِنْ مَسْئَلَةٍ وَاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ بِاِسْمِكَ الَّذِیْ سَئَلَكَ
بِهٖ عَبْدُكَ الَّذِیْ عِنْدَهٗ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ فَاَتَیْتَهٗ
بِالْعَرْشِ قَبْلَ اَنْ یَّرْتَدَّ اِلَیْهِ طَرْفُهٗ وَاَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ
بِلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ
لَهٗ مَا فِی السَّمٰوَاتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِیْ
یَشْفَعُ عِنْدَهٗ اِلَّا بِاِذْنِهٖ یَعْلَمُ مَا بَیْنَ اَیْدِیْهِمْ وَمَا
خَلْفَهُمْ وَلَا یُحِیْطُوْنَ بِشَیْءٍ مِنْ عِلْمِهٖ اِلَّا بِمَا شَاءَ
وَسِعَ كُرْسِیُّهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَلَا یَؤُدُهٗ حِفْظُهُمَا
وَهُوَ الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ وَاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
بِالْقُرْاٰنِ الْعَظِیْمِ الَّذِیْ اَنْزَلْتَهٗ عَلٰی خَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ وَ
سَیِّدِ الْمُرْسَلِیْنَ وَرَسُوْلِكَ یَارَبَّ الْعَالَمِیْنَ مُحَمَّدٍ
صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ الطَّاهِرِیْنَ وَاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّاكَ بِهٖ اَحَدٌ مِنْ
خَلْقِكَ فِی السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَالْاَرَضِیْنَ السَّبْعِ وَمَا
بَیْنَهُمَا رَبَّنَا فَقَدْ مَدَدْنَا اِلَیْكَ اَیْدِیَنَا وَهِیَ ذَلِیْلَةٌ

وَبِالْاِعْتِرَافِ بِرُبُوْبِيَّتِكَ مَوْسُوْمَةً وَّنَرْجُوْنَاكَ
بِقُلُوْبٍ بِسَوَالِفِ الذُّنُوْبِ مَهْمُوْمَةٍ اَللّٰهُمَّ فَاقْسِمْ
لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُوْلُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعْصِيَتِكَ
وَمِنْ طَاعَتِنَا لَكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهٖ جَنَّتَكَ وَمَتِّعْنَا
بِاَسْمَاعِنَا وَاَبْصَارِنَا وَلَا تَجْعَلْ مُصِيْبَتَنَا فِیْ دِيْنِنَا وَلَا
الدُّنْيَا اَكْبَرَ هَمِّنَا وَلَا تَجْعَلْهَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا
مَنْ لَّا يَرْحَمُنَا وَنَجِّنَا مِنْ كُلِّ غَمٍّ وَّشِدَّةٍ وَّهَمٍّ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِيْنَ **روز شانزدهم** درین روز ضحاک ماردوش
خواہرزادہ شداد بن ارم بن عاد کہ عرب آنرا علوان می گفتند و لقب
بیوراست و در دنیا ہزار سال یک ماہ کم پادشاہی کرد و بر جمشید جم
غالب شد و او را گرفت و باارّہ دو سر تعلیم شیطان او را دو پارہ کرد
و پیش ازان ارّہ دو سر نبود و ہمچنین درین روز فریدون بر ضحاک
غلبہ کردہ باکاوہ آہنگر ضحاک را گرفت و در چاہ کوہ دماوند حبس کرد
و اصحاب الرس درین روز معذب شدند و نمرود ملعون درین
روز بجانب آسمان رفت بقوت چہار کرگس و این روز نحس است
و موافق نجوم نیز مذموم است برائے ہیچ کار رغوب نیست
مگر عمارت بنا کردن و ہر کہ سفر کند درین روز ہلاک شود و لشکر ملوک

روز شانزدہم
مورخہ

درین روز در دشت قبچاق گم شدند و پیدا نشدند و انیست که هنوز میروند وگویند آن لشکر چهار صد هزار کس بودند و بعضے چهل هزار گفته اند و با منوچهر آمده بودند که جنگ کنند وگریخته درین روز بزودی برگردد و هر که راه گم کند سالم باند و هر که بیمار شود بزودی شفا یابد و فرزندے که پیش از زوال متولد شود دیوانه گردد و اگر بعد از زوال باشد حالش نیکو باشد و بروایت دیگر بسیار نحس و مذموم است پس هیچ حاجت درین مطلبید و سفر مکنید و تصدق بسیار بکنید و بروایتے هر که درین روز بیمار شود و تلف گردد و تامی توانید متوجه کارے مشوید وگویند که عذاب عادؑ و ثمود درین روز بود و گفته اند هلاک هفت کس که دعوے خدائی کردند درین روز بود فرعون و نمرود و جمشید و قیانوس و شداد و زمردشاه و کاؤس بن کیقباد وگویند بخت النصر درین روز مسخ شد بصورت عقاب و بروایت سلمان فارسی رضی اللہ عنہ خواب بعد از سه روز اثرش ظاهر شود و نام این روز مهرات و مهر نام فرشته ایست موکل برحمت و نزد اہل فرس مهرگان است دعاے این روز اَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ بِاسْمِكَ الَّذِىْ عَزَمْتَ بِهٖ عَلَى السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَالْاَرْضِيْنَ السَّبْعِ وَمَا خَلَقْتَ بَيْنَهُمَا وَمَا فِيْهِمَا مِنْ

اول که اختلاف باشند ...

شَیْءٍ فَاَسْتَجِیْرُ بِذٰلِكَ الْاِسْمِ اللّٰهُمَّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَلْجَأُ
اِلَیْكَ بِذٰلِكَ الْاِسْمِ اللّٰهُمَّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اُوْمِنُ بِذٰلِكَ
الْاِسْمِ اَللّٰهُمَّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْتَغِیْثُ بِذٰلِكَ الْاِسْمِ اللّٰهُمَّ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَتَضَرَّعُ بِذٰلِكَ الْاِسْمِ اللّٰهُمَّ لَا اِلٰهَ اِلَّا
اَنْتَ اَسْتَعِیْنُ بِذٰلِكَ الْاِسْمِ اَللّٰهُمَّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
اَسْئَلُكَ بِمَا دَعَوْتُكَ بِذٰلِكَ الْاِسْمِ اَللّٰهُمَّ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ اَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِیْكَ
لَكَ اَسْئَلُكَ یَا كَرِیْمُ یَا كَرِیْمُ یَا كَرِیْمُ بِمَجْدِكَ وَجُوْدِكَ
وَفَضْلِكَ وَمَنِّكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ
وَجَمَالِكَ وَجَلَالِكَ وَعِزَّتِكَ وَعَظَمَتِكَ لِمَا اَوْجَبْتَ
لِیْ عَلٰی نَفْسِكَ الَّتِیْ كَتَبْتَ عَلَیْهَا الرَّحْمَةَ اَنْ تَقُوْلَ
قَدْ اَتَیْتُكَ یَا عَبْدِیْ مَهْمَا سَأَلْتَنِیْ فِیْ عَافِیَةٍ اِلٰی
رِضْوَانِیْ وَاَنْ تَبْعَثَنِیْ مِنَ الشَّاكِرِیْنَ اَسْتَجِیْرُ وَ
اَلُوْذُ بِكَ بِاسْمِكَ اللّٰهُمَّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَبِكُلِّ قَسَمٍ
اَقْسَمْتَ بِهٖ فِیْ اُمِّ الْكِتَابِ الْمَكْنُوْنِ فِیْ زُبُرِ الْاَوَّلِیْنَ
وَفِی الصُّحُفِ وَالْاَلْوَاحِ وَفِی الزَّبُوْرِ وَالتَّوْرٰىةِ
وَالْاِنْجِیْلِ وَفِی الْكِتَابِ الْمُبِیْنِ وَفِی الْقُرْاٰنِ الْعَظِیْمِ

وَ اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ عَلَيْهِ وَ اٰلِهٖ
السَّلَامُ وَالصَّلٰوةُ وَالْبَرَكَاتُ يَا مُحَمَّدُ بِاَبِيْ
اَنْتَ وَاُمِّيْ اَتَوَجَّهُ بِكَ فِيْ حَاجَتِيْ هٰذِهٖ وَفِيْ جَمِيْعِ
حَوَائِجِيْ اِلٰى رَبِّكَ وَرَبِّيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ
الرَّحِيْمُ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ مِنْ اَفْضَلِ عِبَادِكَ نَصِيْبًا
فِيْ كُلِّ خَيْرٍ تَقْسِمُهٗ فِيْ هٰذِهِ الْغَدَاةِ مِنْ نُوْرٍ تَهْدِيْ
بِهٖ اَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا اَوْ عَافِيَةٍ تُجَلِّلُهَا اَوْ رِزْقٍ
تَبْسُطُهٗ اَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهٗ اَوْ عَمَلٍ صَالِحٍ تُوَفِّقُ لَهٗ اَوْ
عَدُوٍّ تَقْمَعُهٗ اَوْ بَلَاءٍ تَصْرِفُهٗ اَوْ نَحْسٍ تُحَوِّلُهٗ اِلٰى
سَعَادَةٍ يَآ اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الْوَاحِدِ الْاَحَدِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْوِتْرِ الْمُتَعَالِ رَبِّ
النَّبِيِّيْنَ وَرَبِّ اِبْرَاهِيْمَ وَرَبِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ فَاِنِّيْ اُؤْمِنُ بِكَ وَبِاَنْبِيَآئِكَ وَرُسُلِكَ وَجَنَّتِكَ
وَنَارِكَ وَبَعْثِكَ وَنُشُوْرِكَ وَوَعْدِكَ وَوَعِيْدِكَ
تُجَنِّبُنِيْ يَآ اِلٰهِيْ مِمَّا تَكْرَهُ وَوَفِّقْنِيْ اِلٰى مَا تُحِبُّ
وَتَرْضٰى وَاقْضِ لِيْ بِالْحُسْنٰى فِي الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰى
اِنَّكَ وَلِيُّ الْخَيْرِ وَالْمُوَفِّقُ لَهٗ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ

وصلی اللہ علی محمد وآلہ الطاہرین

روز ہفدہم تولد حضرت رسالت پناہ در این روز واقع شدہ بطریقۂ شیعہ وجنگ بدر درین روز واقع شد وبدر نام چاہے است در حوالے مدینۂ مشرفہ واوّل فتحے بود کہ در اسلام ظاہر شد ودرین روز ملائکہ بمدد حضرت رسالت پناہ آمدند وشوکت بت پرستان وصنادید عرب درین روز شکستہ شد وبقولے حضرت امام جعفر صادق ع درین روز متولد شد وبروایتے این روز میانہ است بپرہیزید از منازعہ کردن وقرض کردن پس ہر کہ قرض خواہد باو ندہند وفرزندے کہ درین روز متولد شود نیکو باشد وبروایتے روز گرانے است ودران روز حاجت مطلبید وبروایتے براے ہر کارے خوب است خصوصاً تزویج وخریدن وفروختن وزراعت کردن وعمارت بنا کردن وبنظر پادشاہان رفتن وقول اوّل اقوے است ودر روایت دیگر حجامت در روز ہفدہم ماہ موجب شفا است ونام این روز نزد اہل فرس سروش است وبروایت سلمان فارسی رح ہمین است ودر ہمین روایت است کہ سروش نام فرشتہ ایست کہ موکل بہ بحر است دعاے این روز

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْمُفَرِّجُ عَنْ كُلِّ مَكْرُوْبٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَزِيْزُ عَنْ

روز ہفدہم

كُلِّ ذَلِيْلٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَنِيْسُ كُلِّ وَحِيْدٍ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ غِنٰى كُلِّ فَقِيْرٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ قُوَّةُ كُلِّ ضَعِيْفٍ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ كَاشِفُ كُلِّ كُرْبَةٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
قَاضِيْ كُلِّ حَاجَةٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ دَافِعُ كُلِّ بَلِيَّةٍ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ عَالِمُ كُلِّ خَفِيَّةٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ حَاضِرُ كُلِّ
سَرِيْرَةٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ شَاهِدُ كُلِّ نَجْوٰى لَا اِلٰهَ اِلَّا
اَنْتَ كَاشِفُ كُلِّ بَلْوٰى لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ
بِكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ كُلُّ شَيْءٍ مُفْتَقِرٌ اِلَيْكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
كُلُّ شَيْءٍ مُنِيْبٌ اِلَيْكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ
لَكَ اِلٰهًا وَّاحِدًا اَحَدًا لَكَ الْمُلْكُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ
الْمَجْدُ يُحْيِيْ وَيُمِيْتُ وَاَنْتَ حَيٌّ لَّا تَمُوْتُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ
وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ قَبْلَ كُلِّ
شَيْءٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مُنْتَهٰى كُلِّ شَيْءٍ اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ مَا دَامَتِ الْجِبَالُ
الرَّاسِيَةُ وَبَعْدَ زَوَالِهَا اَبَدًا اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ مَا دَامَتِ الرُّوْحُ فِيْ جَسَدِيْ وَبَعْدَ خُرُوْجِهَا
اَبَدًا وَّاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ بِاسْمِكَ الْعَظِيْمِ الَّذِيْ اَنْزَلْتَهٗ

فِي الاَرَانِ الْعِظَامِ الَّذِي لاَ تَسْمَعُهَا اِلَّا اَسْمَعُكَ بِمَا

مِنْ صَوْتِهِ وَكَبِيرًا اَسْئَلُكَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا ذَا الْعَرْشِ

الْمَجِيدِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَيَا حَيُّ يَا غَنِيُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ

صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِهٖ وَهَبْ لِيَ الْعَافِيَةَ فِيْ جَسَدِيْ

وَفِيْ سَمْعِيْ وَفِيْ بَصَرِيْ وَفِيْ جَمِيْعِ جَوَارِحِيْ وَارْزُقْنِيْ

ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ فِيْ كُلِّ حَالٍ اَبَدًا اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا

اللّٰهُ مَا عَمِلَتِ الْيَدَانِ وَمَا لَمْ تَعْمَلَا وَبَعْدَ فَنَائِهِمَا وَعَلٰى

كُلِّ حَالٍ اَبَدًا اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ

لَهٗ مَا سَمِعَتِ الْاُذُنَانِ وَمَا لَمْ تَسْمَعَا وَعَلٰى كُلِّ حَالٍ اَبَدًا

اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ مَا اَبْصَرَتِ

الْعَيْنَانِ وَمَا لَمْ تُبْصِرَا وَعَلٰى كُلِّ حَالٍ اَبَدًا اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ

اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ مَا تَحَرَّكَتِ الشَّفَتَانِ وَاللِّسَانُ

وَمَا لَمْ يَتَحَرَّكْ وَعَلٰى كُلِّ حَالٍ اَبَدًا اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا

اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ قَبْلَ دُخُوْلِ قَبْرِيْ وَعَلٰى كُلِّ

حَالٍ اَبَدًا اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ

لَهٗ شَهَادَةً يَسْمَعُ بِهَا سَمْعِيْ وَبَصَرِيْ وَلَحْمِيْ وَدَمِيْ

وَعَظْمِيْ وَشَعْرِيْ وَبَشَرِيْ وَمُخِّيْ وَعَصَبِيْ وَمَا يَسْتَقِلُّ

بِهٖ قَدِّمْ لِيْ اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ
شَهَادَةً اَرْجُوْبِهَا الْجَوَازَ عَلَى الصِّرَاطِ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ
وَالدُّخُوْلَ فِي الْجَنَّةِ وَاَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ شَهَادَةً
اَرْجُوْبِهَا اَنْ يَّنْطِقَ لِسَانِيْ عِنْدَ خُرُوْجِ رُوْحِيْ وَاَشْهَدُ
اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ شَهَادَةً اَرْجُوْبِهَا اَنْ يُّسْعِدَنِيْ
رَبِّيْ فِيْ حَيَاتِيْ وَبَعْدَ مَوْتِيْ مِنْ طَاعَةٍ يَّنْشُرُهَا وَذُنُوْبٍ
يَغْفِرُهَا وَرِزْقٍ يَّبْسُطُهٗ وَشَرٍّ يَّدْفَعُهٗ وَخَيْرٍ يُّوَفِّقُ
بِفِعْلِهٖ حَتّٰى يَتَوَفَّانِيْ وَقَدْ خَتَمَ بِخَيْرِ عَمَلِيْ
اٰمِيْنَ اٰمِيْنَ رَبَّ الْعَالَمِيْنَ روز ہجدہم

همین روز بود که حضرت ابراهیم ؑ از دست نمرود بن کنعان خلاص
شد و درین روز حضرت موسےٰ بن عمران بر سحرهٔ فرعون ظفر یافت
و درین روز حضرت عیسیٰ شمعون بن حمون الصفا را بامامت خود
نصب کرد و درین روز سلیمان آصف بن برخیا را وزیر خود گردانید
و درین روز صحابه عثمان بن عفان را کشتند و این روزیست
که هر پیغمبرے درین روز وصیی تعیین کرد و این روزیست که
جمشید وضع کرد و اول تحویل آفتاب بود در برج حمل و این روز را
نوروز نام کرد و اول سال قرار داد و درین روز حق تعالیٰ آفتاب

روز هجدهم

نوشتار روز هجدهم
قرار داده است

وماه وگلهاے ریاحین وعطرها وبلدها را باروشنایها آفریده ودرین روز
ابراهیم فرزند رسول خدا م از دنیا رحلت نمود ودرین روز سد شهر سبا
خراب شد وآب آن ولایت را خراب کرد وبعضے گویند تولد ذوالقرنین
درین روز بود وهم درین روز وفات یافت واسکندر بن فیلقوس که
آب بیونان انداخت وخراب کرد هم درین روز وفات یافت
ودرین روز جزائر خالدات که انتهاے معموره دنیا است از انجا
تا بساحل دریاے مغرب ده درجه است وآن دریا را اقیانوس
می گویند آن جزائر بآب معمور شدند وافراسیاب درین روز کنگ
وثر چین را بنا کرد ودرین روز حدود ایران وتوران را منوچهر قرار
داد وآرش تیرے انداخت از آمل مازندران که درکنار آب آمون
بزمین آمد چهل منزل مسافت است وگویند حکما آن تیر را مجوف
ومیان تهی ساخته بودند ویرا زسیاب کرده بودند ودر وقت طلوع
آفتاب رو بمشرق انداخت وبحکمت آن تیر آمد تا بآن زمین رسید
ودرین روز خلائق بحضرت امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب بامامت
وخلافت وولایت بیعت کردند وآخر همه کس برگشتند مگر معدودے
چند از مومنان مثل سلمان وابوذر ومقداد وغیرهم رضوان الله
علیهم که برجادهٔ متابعت آن حضرت ماندند وباقی صحابه گوساله پرستی

اختیار کردند و ابوبکر را بخلافت برداشتند و درین روز منافقین مکه و
مدینه اظهار نفاق کردند خصوصاً ثلثه و درین روز چهارده نفر و بروایت
پانزده نفر از مرتدان صحابه حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله
وسلم هم قسم شدند نه نفر از مهاجر بودند ابوبکر و عمر و عثمان و طلحه و
عبدالرحمن بن عوف و سعد بن ابی وقاص و ابوعبیده بن
جراح و معاویه بن ابی سفیان و عمرو بن العاص و پنج نفر از
از انصار ابوموسی اشعری و مغیره بن شعبه و اوس بن الحدثان
و ابوهریره و ابوطلحه انصاری که ایشان را اصحاب عقبه و اصحاب
سقیفه نیز گویند که صحیفه نوشتند و توطیه کردند یعنی اتفاق کردند که
که خلافت را بعد از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم
بحضرت امیرالمؤمنین علیه السلام ندهند و تمهید و حکایت عقبه
و انداختن دبه ها درین روز کردند و این عقبه بابین جحفه و ابواء بوده
مشهور به تل هرشی که شتر حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم رم
کنند و آنحضرت را بیندازد و هلاک کنند و درین روز عمر و ابوبکر و عثمان
با سایر منافقان بحضرت امیرالمؤمنین علیه السلام بیعت کردند بامر
خلافت و آخر نقض عهد کردند و هم درین روز حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
بعد از بیست و پنج سال و سه ماه از فوت حضرت رسالت پناه صلی الله

علیہ وآلہ وسلم بخلافت نشست وصحابہ باو بیعت کردند بعد قتل
عثمان واین روز مبارک است براے خریدن و فروختن وزراعت
وسفر وتزویج وطلب حوایج کردن واگر باد شمن خصمی کند براو غالب
آید واگر مالے بقرض دہد باو برگردد وبیمار شفا یابد وفرزند حالش نیکو
باشد وسنیان میگویند درین روز فریدون ضحاک ماردوش را در چاہ
دماوند حبس کرد وہنوز ہست وسیمرغ درین روز بدعاے حنظلہ
بن صفوان علیہ السلام از میان مردمان غائب شد در مغرب
ودرین روز بنی اسرائیل گوشت گاو را بر عامیل زدند واو
زندہ شد در ایام موسیٰ بن عمران وقارون درین روز زمین فرو
شد وبنی اسرائیل درین روز گوسالہ پرست شدند ونام این
روز نزد اہل فرس رسے رسن است وبروایت سلمان
فارسی رحمہ اللہ روز رش است ورش نام فرشتہ الیست موکل
بمیزان واین روزیست سبک وشایستہ است براے
سفر وطلب حوایج دعاے این روز لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ عَدَدَ
رِضَاہُ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ عَدَدَ خَلْقِہٖ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ عَدَدَ
کَلِمَاتِہٖ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ زِنَۃَ عَرْشِہٖ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ مِلْأَ
سَمٰوٰاتِہٖ وَاَرْضِہٖ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ الْمَجِیْدُ الْحَمِیْدُ لَا اِلٰہَ اِلَّا

اللّٰهُ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيْزُ
الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ الْقَهَّارُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ
الْعَلِيُّ الْوَفِيُّ الْوَاحِدُ الْاَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ الْقَاهِرُ لِعِبَادِهِ الرَّؤُفُ
الرَّحِيْمُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْاَوَّلُ الْاٰخِرُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الْمُغِيْثُ
الْقَرِيْبُ الْمُجِيْبُ الْغَفُوْرُ الشَّكُوْرُ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ الصَّادِقُ
الْاَوَّلُ الْعَالِمُ الْاَعْلٰى الطَّالِبُ الْغَالِبُ النُّوْرُ الْجَلِيْلُ
الرَّازِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ الْبَدِيْعُ الْمُبْتَدِعُ الْمَنَّانُ الْخَالِقُ
الْكَافِي الْمُعَافِي الْمُعِزُّ الْمُذِلُّ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ الْقَدِيْرُ
الْحَلِيْمُ الدَّافِعُ النَّافِعُ الْمَانِعُ الْمُتَكَبِّرُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ
الْبَاعِثُ الْوَارِثُ الْقَدِيْمُ الرَّفِيْعُ الْوَاسِعُ الْجَبَّارُ الْمُصَوِّرُ
لَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ هُوَ اللّٰهُ الْجَبَّارُ فِيْ دَيْمُوْمَتِهٖ فَلَا شَيْءَ
يُعَادِلُهُ وَلَا يُشْبِهُهُ لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ
وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ اَسْرَعُ الْحَاسِبِيْنَ وَاَعْطَى الْفَاضِلِيْنَ
الْمُجِيْبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّيْنَ وَالطَّالِبِيْنَ اِلٰى وَجْهِهِ الْكَرِيْمِ
اَسْئَلُ اللّٰهَ بِمُنْتَهٰى كَلِمَتِهٖ وَبِعِزَّتِهٖ وَقُدْرَتِهٖ وَ
سُلْطَانِهٖ اَنْ يُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ

یُبَارِکَ لَنَا فِی مَحْیَانَا وَ مَمَاتِنَا وَ اَنْ یُوجِبَ لَنَا السَّلَامَةَ
وَ الْمُعَافَاةَ وَ الْعَافِیَةَ فِی اَجْسَادِنَا وَ السَّعَةَ فِی اَرْزَاقِنَا
وَ الْاَمْنَ فِی سِرْبِنَا وَ اَنْ یُوَفِّقَنَا اَبَدًا لِلْاَعْمَالِ الصَّالِحَةِ
فَاِنَّهُ لَا یُوَفِّقُ لِلْخَیْرِ اِلَّا هُوَ وَ لَا یَصْرِفُ السُّوْءَ الْمَحْذُوْرَ وَ الشَّرَّ
اِلَّا هُوَ وَ هُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِیْنَ روز نوزدهم روزیست که
حضرت اسحاق متولد شده و درین روز مسجد اقصی را حضرت داؤد
بنا کرد و در شب نوزدهم ماه حضرت آمنه بحضرت رسالت پناه حامله
شد نزد جمره وسطی در منزل عبد المطلب و درین روز اسکندر ذو القرنین
تدارک رفتن بظلمات کرد و درین روز عبد الرحمن بن ملجم ضربت بر حضرت
امیر المومنین زد و این روز میانه است و بروایت دیگر شایسته است
برای سفر و طلب علم و طلب روزی و سعی در کارها و بد است برای بنده و
چهارپایان خریدن و گم شده بعد از پانزده روز بدست آید و فرزندی
که متولد شود توفیق خیرات یابد و بابرکت باشد و بر دشمن درین روز
غالب آید و بروایت سلمان فارسی رحمہ اللہ روز فروردین است
و فروردین نام فرشته ایست موکل بارواح و قبض آنها و در نزد اہل فرس
نیز همین نام است دعاء این روز اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بِمَا حَمِدَ اللّٰهُ بِهٖ
نَفْسَهٗ وَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بِمَا هَلَّلَ اللّٰهُ بِهٖ نَفْسَهٗ وَ سُبْحَانَ

اللّٰہِ بِمَا سَبَّحَ اللّٰہُ بِہٖ نَفْسَہٗ وَاللّٰہُ اَکْبَرُ بِمَا کَبَّرَ اللّٰہُ بِہٖ
نَفْسَہٗ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ بِمَا حَمِدَ اللّٰہُ بِہٖ خَلْقَہٗ وَلَا اِلٰہَ
اِلَّا اللّٰہُ بِمَا ھَلَّلَ اللّٰہُ بِہٖ خَلْقَہٗ وَاللّٰہُ اَکْبَرُ بِمَا کَبَّرَ اللّٰہُ
بِہٖ خَلْقَہٗ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ مُنْتَھٰی حِلْمِہٖ وَمَبْلَغَ رِضَاہُ حَمْدًا
لَا انْفَادَ لَہٗ وَلَا انْقِضَاءَ وَصَلَّی اللّٰہُ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ
النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ وَاَھْلِ بَیْتِہِ الطَّاھِرِیْنَ اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ
عَلٰی اٰثَرِ تَھْلِیْلِکَ وَتَحْمِیْدِکَ وَتَسْبِیْحِکَ وَتَکْبِیْرِکَ
وَالصَّلٰوۃِ عَلٰی نَبِیِّکَ وَاٰلِہٖ اَنْ تَغْفِرَ لِیْ ذُنُوْبِیْ کُلَّھَا
صَغِیْرَھَا وَکَبِیْرَھَا سِرَّھَا وَعَلَانِیَتَھَا قَدِیْمَھَا وَحَدِیْثَھَا
مَا اَحْصَیْتَہٗ مِنْھَا وَنَسِیْتُہٗ اَیَّامَ حَیَاتِیْ وَتُوَفِّقَنِیْ
لِلْاَعْمَالِ الصَّالِحَۃِ حَتّٰی تَتَوَفَّانِیْ عَلَیْھَا عَلٰی اَحْسَنِ
الْاَعْمَالِ وَاَسْعِدْنِیْ فِیْ جَمِیْعِ الْاَعْمَالِ وَلَا تُفَرِّقْ
بَیْنِیْ وَبَیْنَ الْعَافِیَۃِ وَالْمُعَافَاۃِ اَبَدًا مَا اَبْقَیْتَنِیْ
وَلَا تُقَتِّرْ عَلَیَّ رِزْقِیْ وَاجْعَلْہُ اَللّٰھُمَّ وَاسِعًا عَلَیَّ عِنْدَ
کِبَرِ سِنِّیْ وَاقْتِرَابِ اَجَلِیْ وَاقْضِ لِیْ بِالْخَیْرِ فِیْ جَمِیْعِ
الْاُمُوْرِ وَصَلَّی اللّٰہُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ تَسْلِیْمًا
کَثِیْرًا روزہ نیست بروایتی درین روز مولود حضرت فاطمہ ع

واقع شد و حرم محترم حضرت امام حسین علیہ السلام با بقیہ اہل بیت
رسالت از شام بمدینہ آمدند و بروایت دیگر بکربلا آمدند میانہ است
ولیکن نیکو است برائے سفر کردن و برآوردن حاجات و عمارت
بنا کردن و درخت نشانیدن و خریدن چہار پایان و یافتن
گم شدہ و گریختہ و اگر کسی راہ گم کند خوف ہلاکت براو ہست و بیمار
بمشقت گذراند و مولود بمشقت زندگانی کند و بروایت دیگر نیک
است برائے ہر کار خصوصاً سفر و طلب حوائج و نزد باد شاہان رفتن
و بروایت سلمان فارسیؓ روز بہرام است و بہرام نام فرشتہ ایست
مؤکل بیارسے کردن و خذلان نمودن در جنگہا و جدلہا و نزد
اہل فرس نام این روز خور است دعا ر این روز آ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تُبَلِّغُ بِهَا رِضْوَانَكَ
وَالْجَنَّةَ وَتُنْجِيْ بِهَا مِنْ سَخَطِكَ وَالنَّارِ اَللّٰهُمَّ ابْعَثْ
مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا يَغْبِطُهُ
بِهِ الْاَوَّلُوْنَ وَالْاٰخِرُوْنَ اَللّٰهُمَّ وَاخْصُصْ مُحَمَّدًا
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ بِاَفْضَلِ قِسَمٍ وَبَلِّغْهُ اَفْضَلَ
سُؤْدَدٍ وَّمَحَالٍّ وَخُصَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ
بِالذِّكْرِ الْمَحْمُوْدِ وَالْحَوْضِ الْمَوْرُوْدِ اَللّٰهُمَّ شَرِّفْ مُحَمَّدًا

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ اٰلِهٖ بِمَقَامِهٖ وَعَظِّمْ بُرْهَانَهٗ وَاَوْرِدْنَا حَوْضَهٗ
وَاسْقِنَا بِكَاسِهٖ وَاحْشُرْنَا فِيْ زُمْرَتِهٖ غَيْرَ خَزَايَا وَلَا نَادِمِيْنَ وَلَا
شَاكِّيْنَ وَلَا جَاحِدِيْنَ وَلَا مَفْتُوْنِيْنَ وَلَا ضَالِّيْنَ وَلَا مُضِلِّيْنَ قَدْ
رَضِيْنَا الثَّوَابَ وَاَمِنَّا الْعِقَابَ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْوَهَّابُ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ اِمَامِ الْخَيْرِ وَقَائِدِ الْخَيْرِ وَالدَّاعِيْ
اِلَى الْخَيْرِ وَبَرَكَةٍ تُوْتِيْ عَلٰى جَمِيْعِ الْعِبَادِ اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّدًا
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ مِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ اَفْضَلَ تِلْكَ الْكَرَامَةِ
وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ اَفْضَلَ تِلْكَ النِّعْمَةِ وَمِنْ كُلِّ قِسْمٍ اَفْضَلَ
مِنْ ذٰلِكَ الْقِسْمِ حَتّٰى لَا يَكُوْنَ اَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ اَقْرَبَ مِنْهُ
مَجْلِسًا وَلَا اَحْظٰى عِنْدَكَ مَنْزِلًا وَلَا اَقْرَبَ وَسِيْلَةً وَلَا اَعْظَمَ
عِنْدَكَ شَرَفًا وَلَا شَفَاعَةً مِنْهُ صَلَوٰتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ فِيْ بَرْدِ
الْعَيْشِ وَالرَّوْحِ وَقَرَارِ النِّعْمَةِ وَمُنْتَهَى الْفَضِيْلَةِ وَسُرُوْرِ
الْكَرَامَةِ وَمُنَى اللَّذَّاتِ وَبَهْجَةٍ لَا تُشْبِهُهَا بَهَجَاتُ الدُّنْيَا
اَللّٰهُمَّ اٰتِ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ الْوَسِيْلَةَ وَاَعْظِمِ
الرِّفْعَةَ وَاجْعَلْ فِي الْعِلِّيِّيْنَ دَرَجَتَهٗ وَفِي الْمُقَرَّبِيْنَ ذِكْرَهٗ
فَنَحْنُ نَشْهَدُ لَهٗ اَنَّهٗ بَلَّغَ رِسَالَاتِكَ وَنَصَحَ لِعِبَادِكَ وَتَلَا
اٰيَاتِكَ وَاَقَامَ حُدُوْدَكَ وَصَدَعَ بِاَمْرِكَ وَبَيَّنَ حُكْمَكَ

ووفى بعهدك وجاهد في سبيلك وعبدك حق
عبادتك حتى اتاه اليقين وانه آمر بطاعتك وائتمر بها
ونهى عن معصيتك وانتهى عنها ووالى وليك وعادى
عدوك فصلواتك على سيدنا محمد سيد المرسلين وامام المتقين
وخاتم النبيين اللهم صل على محمد وآل محمد
الطيبين في الليل اذا يغشى وفي النهار اذا تجلى وفي الآخرة
والاولى واعطه الرضا بعد الرضا اللهم اقر عين نبينا
محمد صلى الله عليه وآله بمن يتبعه من ذريته واهل بيته
وازواجه وامته جميعا واجعلنا واهل بيوتنا ومن اوجبت
حقه علينا الاحياء منهم والاموات فيمن تقر به عينه
واقر عيوننا جميعا برؤيته ولا تفرق بيننا وبينه اللهم
اوردنا حوضه واسقنا بكاسه واحشرنا في زمرته و
توفنا على ملته ولا تحرمنا اجره ومرافقته انك على
كل شيء قدير اللهم رب الموت والحيوة ورب السماء
والارض ورب العالمين وربنا ورب آبائنا الاولين
انت الاحد الصمد الذي لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا
احد ملكت الملوك بعزتك واستعبدت الارباب

بقدرتك وسدت العظماء بجودك وبذذت الاشراف
بتجبرك وهددت الجبال بعظمتك واصطفيت المجد
والكبرياء لنفسك فلا يقدر على شیء من قدرتك
غيرك ولا يبلغ عزيز عزك سواك انت جار المستجيرين
وملجأ اللاجين ومعتمد المؤمنين وسبيل حاجة الطالبين
اللهم انی اسئلك واتوجه اليك بنبيك نبی الرحمة
صلى الله عليه واله ان تصرف عنی فتنة الشهوات
واسئلك ان ترحمنی وتثبتنی عند كل فتنة مضلة
انت موضع شكوی ومسئلتی ليس لی مثلك احد ولا يقدر
على قدرتك احد انت اكبر واجل واكرم واعز واعلى
واشرف وامجد وافضل من ان يقدر الخلائق كلهم
على صفتك وانت كما وصفت نفسك يا مالك يوم
الدين اللهم انی اسئلك بكل اسم هو لك تحب ان تدعی
به وبكل دعوة دعاك بها احد من خلقك من الاولين
والاخرين فاستجبت له بها ان تغفر لی ذنوبی كلها
صغيرها وكبيرها بديئها وقديمها سرها وعلانيتها
وما احصيت علی منها ونسيته ايام حيوتی وان تصلی

لی امر دینی و دنیای صلاحاً باقیاً علی کل شیء من غائب
الیک و حوائجی و مسائلی لک اللهم صل علی محمد
و آل محمد الطیبین الطاهرین الاخیار المبرئین
من النفاق و الرجس اجمعین یا رب العالمین
روز بست و یکم درین روز وفات حضرت سید الاوصیا
امیر المومنین علیه السلام واقع شد و در شب این روز حضرت
رسالت پناه را بمعراج بردند و حضرت عیسیٰ ع از ظلم جهودان درین
شب بآسمان رفت و روز بس بسیار نحس است و موافق نجوم نیز مذموم
است و روز ریختن خونها است پس درین روز حاجتی طلب مکن
و باکسی منازعه مکن و بپرهیز درین روز از نظر پادشاهان و سفر کردن
و فرزندیکه درین روز متولد شود فقیر و پریشان باشد و برای کشتن حیوانات
نیک است و بروایت سلمان فارسی ع این روز رام است و رام نام فرشته
ایست موکل بخوشی و قتی و نزد اهل فرس نیز همین نام دارد و دعای این روز
اللهم انک جعلتنی من الذین یؤمنون بالغیب و
یقیمون الصلوٰة و مما رزقناهم ینفقون فاجعلنی
علی هدی منک و لقنی الکلمات التی لقنت آدم
علیه السلام و تبت علیه انک انت التواب الرحیم

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ يُقِيْمُ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتِي الزَّكٰوةَ وَاجْعَلْنِي
مِنَ الْخَاشِعِيْنَ فِي الصَّلٰوةِ الَّذِيْنَ لَاخَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَاهُمْ
يَحْزَنُوْنَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الصَّابِرِيْنَ الَّذِيْنَ إِذَا
أَصَابَتْهُمْ مُصِيْبَةٌ قَالُوْا إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُوْنَ
وَاجْعَلْ عَلَيَّ صَلٰوةً مِنْكَ وَرَحْمَةً وَاجْعَلْنِي مِنَ
الْمُهْتَدِيْنَ اَللّٰهُمَّ ثَبِّتْنِي بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ وَلَاتَجْعَلْنِي مِنَ الظَّالِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ
اَللّٰهُمَّ اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ وَاجْعَلْنِي مِنَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَالَّذِيْنَهُمْ
مُحْسِنُوْنَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ فَاسْتَجِبْ لِي
وَنَجِّنِي مِنَ النَّارِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي
مِنَ الْمُخْبِتِيْنَ الَّذِيْنَ إِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ وَ
الصَّابِرِيْنَ عَلٰى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيْمِي الصَّلٰوةِ وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُوْنَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِيْنَهُمْ فِي
صَلَوَاتِهِمْ خَاشِعُوْنَ وَالَّذِيْنَهُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُوْنَ
وَالَّذِيْنَهُمْ لِلزَّكٰوةِ فَاعِلُوْنَ وَالَّذِيْنَهُمْ لِفُرُوْجِهِمْ

حَافِظُوْنَ اِلَّا عَلٰى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ
غَيْرُ مَلُوْمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ مِنَ الْوَارِثِيْنَ الَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ
الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيْهَا خَالِدُوْنَ وَالَّذِيْنَ هُمْ مِنْ خَشْيَتِكَ
مُشْفِقُوْنَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ جَعَلْتَنِيْ مِنَ الَّذِيْنَ هُمْ بِاٰيَاتِكَ
يُؤْمِنُوْنَ وَالَّذِيْنَ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُوْنَ فَاجْعَلْنِيْ مِنَ
الَّذِيْنَ يُؤْتُوْنَ مَا اٰتَوْا وَقُلُوْبُهُمْ وَجِلَةٌ اَنَّهُمْ اِلٰى
رَبِّهِمْ رَاجِعُوْنَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ مِنَ الَّذِيْنَ يُسَارِعُوْنَ
فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُوْنَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ
مِنْ حِزْبِكَ فَاِنَّ حِزْبَكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ
مِنْ جُنْدِكَ فَاِنَّ جُنْدَكَ هُمُ الْغَالِبُوْنَ اَللّٰهُمَّ اسْقِنِيْ
مِنَ الرَّحِيْقِ الْمَخْتُوْمِ خِتَامُهٗ مِسْكٌ وَفِيْ ذٰلِكَ
فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُوْنَ اَللّٰهُمَّ اسْقِنِيْ مِنْ تَسْنِيْمٍ عَيْنًا
يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُوْنَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ ظَلَمْتُ نَفْسِيْ وَ
اِلَّا تَغْفِرْ لِيْ وَتَرْحَمْنِيْ اَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِيْنَ اَللّٰهُمَّ
سَهِّلْ لِيَ التَّيْسِيْرَ بَعْدَ التَّعْسِيْرِ وَاجْعَلْ لِيْ اَجْرًا غَيْرَ
مَمْنُوْنٍ رَبَّنَا اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُّنَادِيْ لِلْاِيْمَانِ
اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَكَفِّرْ

عَنَّا سَيِّاٰتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَّنَا
عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ
اَللّٰهُمَّ ارْفَعْ لِيْ عِنْدَكَ دَرَجَةً وَرِزْقًا كَرِيْمًا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ
مِنَ الَّذِيْنَ يُوْفُوْنَ بِعَهْدِكَ وَلَا يَنْقُضُوْنَ الْمِيْثَاقَ وَ
مِنَ الَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ مَا اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖ اَنْ يُّوْصَلَ وَ
يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُوْنَ سُوْٓءَ الْحِسَابِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ
مِنَ الَّذِيْنَ صَبَرُوا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ
وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً وَّيَدْرَءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ
السَّيِّئَةَ وَمِمَّنْ جَعَلْتَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ رَبَّنَا اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ النَّارِ

روز بست و دوم درین روز معاویه و یزید پلید علیه
العذاب الشدید والی این امت شد و درین روز ولید بن مصعب
ابن قابوس که فرعون باشد دعوای خدائی کرد بعد ازانکه چهل سال
بت پرستی کرده بود اما شایسته است برای برآوردن حاجات و
بیع و شرا و رفتن به نزد پادشاهان و تصدق درین روز مقبول است
و ثوابش مضاعف میباشد و بیمار شفا یابد و مسافر بعافیت برگردد
و بروایت دیگر روزی سکیست اگر فرزندی که متولد شود مبارک و

محبوب باشد و ہر کہ نزد پادشاہان رود خوش باشد و بروایت
سلمان فارسیؓ روز بادج است و بادج نام فرشتہ ایست موکل بباد و نزد
فرس نام این روز دی بہراست دعاء این روز اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي
مِمَّنْ يَلْقَاكَ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصّٰلِحَاتِ وَمِمَّنْ تُسْكِنُهُ الدَّرَجَاتِ
الْعُلٰى فِي جَنّٰتِ عَدْنٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ وَاجْعَلْنَا
مِمَّنْ تَزَكّٰى رَبَّنَا اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ
خَيْرُ الرَّاحِمِيْنَ الْغَافِرِيْنَ وَاَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْنَا مِنْ عِبَادِكَ الَّذِيْنَ يَمْشُوْنَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا
وَاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُوْنَ قَالُوْا سَلَامًا وَالَّذِيْنَ يَبِيْتُوْنَ
لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا وَالَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا
اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا
اِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَّمُقَامًا وَالَّذِيْنَ اِذَا اَنْفَقُوْا لَمْ
يُسْرِفُوْا وَلَمْ يَقْتُرُوْا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا وَالَّذِيْنَ لَا يَدْعُوْنَ
مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ وَلَا يَقْتُلُوْنَ النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا
يَزْنُوْنَ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ يَلْقَ اَثَامًا يُضٰعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وَيَخْلُدْ فِيْهٖ مُهَانًا وَالَّذِيْنَ لَا يَشْهَدُوْنَ الزُّوْرَ وَاِذَا مَرُّوْا بِاللَّغْوِ مَرُّوْا
كِرَامًا وَالَّذِيْنَ اِذَا ذُكِّرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوْا عَلَيْهَا

صُمًّا وَّعُمْيَانًا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ مِنَ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا
مِنْ اَزْوَاجِنَا وَذُرِّيّٰتِنَا قُرَّةَ اَعْيُنٍ وَّاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِيْنَ
اِمَامًا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ مِنَ الَّذِيْنَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا
صَبَرُوْا وَيُلَقَّوْنَ فِيْهَا تَحِيَّةً وَّسَلٰمًا خٰلِدِيْنَ
فِيْهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَّمُقَامًا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ مِنَ
الَّذِيْنَ تُحِلُّهُمْ دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِكَ لَا يَمَسُّهُمْ
فِيْهَا نَصَبٌ وَّلَا يَمَسُّهُمْ فِيْهَا لُغُوْبٌ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ
فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ فِيْ جَنّٰتٍ
وَّنَهَرٍ فِيْ مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيْكٍ مُّقْتَدِرٍ اَللّٰهُمَّ
وَقِنِيْ شَرَّ نَفْسِيْ وَاغْفِرْلِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ
بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَّلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ وَلَا تَزِدِ
الظّٰلِمِيْنَ اِلَّا تَبَارًا رَبَّنَا اغْفِرْلِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ
يَوْمَ يَقُوْمُ الْحِسَابُ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْلَنَا وَلِاِخْوَانِنَا
الَّذِيْنَ سَبَقُوْنَا بِالْاِيْمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِيْ قُلُوْبِنَا غِلًّا
لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا رَبَّنَا اِنَّكَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْنَا
مِنَ الَّذِيْنَ يُوْفُوْنَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُوْنَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهٗ مُسْتَطِيْرًا

اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْنَا مِنَ الَّذِيْنَ يُطْعِمُوْنَ الطَّعَامَ عَلٰى حُبِّهٖ
مِسْكِيْنًا وَّيَتِيْمًا وَّاَسِيْرًا اِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُرِيْدُ
مِنْكُمْ جَزَآءً وَّلَا شُكُوْرًا اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوْسًا
قَمْطَرِيْرًا فَوَقٰهُمُ اللّٰهُ شَرَّ ذٰلِكَ الْيَوْمِ اَللّٰهُمَّ قِنِيْ شَرَّ ذٰلِكَ الْيَوْمِ كَمَا
وَقَيْتَهُمْ وَلَقِّنِيْ نَضْرَةً وَّسُرُوْرًا وَّاَجْزِنِيْ جَنَّةً وَّحَرِيْرًا اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْنِيْ مِنَ الْمُتَّكِئِيْنَ فِي الْجَنَّةِ عَلَى الْاَرَآئِكِ لَا يَرَوْنَ فِيْهَا
شَمْسًا وَّلَا زَمْهَرِيْرًا وَّدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلٰلُهَا وَذُلِّلَتْ
قُطُوْفُهَا تَذْلِيْلًا وَّيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِاٰنِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَّاَكْوَابٍ
كَانَتْ قَوَارِيْرَا مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوْهَا تَقْدِيْرًا وَّيُسْقَوْنَ فِيْهَا
كَاْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيْلًا اَللّٰهُمَّ وَاسْقِنِيْ كَمَا سَقَيْتَهُمْ
شَرَابًا طَهُوْرًا وَّحَلِّنِيْ كَمَا حَلَّيْتَهُمْ اَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ
وَارْزُقْنِيْ كَمَا رَزَقْتَهُمْ سَعْيًا مَّشْكُوْرًا رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوْبَنَا
بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ
الْوَهَّابُ وَاجْعَلْنِيْ مِنَ الصّٰبِرِيْنَ وَالصّٰدِقِيْنَ وَالْقٰنِتِيْنَ
وَالْمُنْفِقِيْنَ وَالْمُسْتَغْفِرِيْنَ بِالْاَسْحَارِ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَّسِيْنَا
اَوْ اَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهٗ عَلَى الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا

وارحمنا انت مولٰينا فانصرنا على القوم الكافرين اللهم اني
اسئلك ان تختم لي بصالح الاعمال وان تعطيني الذين
سألتك في دعائي يا كريم الفعال سبحان رب العزة له
دعوة الحق والذين يدعون من دونه لا يستجيبون لهم
بشيء الا كباسط كفيه الى الماء ليبلغ فاه وما هو ببالغه و
وما دعاء الكافرين الا في ضلال ولله يسجد من في السموات
والارض طوعا وكرها وظلالهم بالغدو والاصال اللهم
اني اسئلك ان تتوفني وترحمني انك رءوف
رحيم اولم يروا الى ما خلق الله من شيء يتفيؤا ظلاله
عن اليمين والشمائل سجدا لله وهم داخرون ولله يسجد
ما في السموات وما في الارض من دابة والملئكة وهم
لا يستكبرون يخافون ربهم من فوقهم ويفعلون ما يؤمرون
اللهم اجعلني من الذين يؤمنون بالغيب ويقيمون الصلوة
ويؤتون الزكوة ويؤمنون بما انزلت فانك انزلت قرانا
بالحق قل امنوا به اولا تؤمنوا ان الذين اوتوا العلم من قبله اذا
يتلى عليهم يخرون للاذقان سجدا ويقولون سبحان ربنا
ان كان وعد ربنا لمفعولا ويخرون للاذقان

يبكون ويزيدهم خشوعا اللهم اجعلني من الذين انعمت
عليهم من ذرية ادم وممن حملنا مع نوح ومن ذرية
ابراهيم واسرائيل اللهم اجعلني مع النبيين والصديقين
والشهداء والصالحين وحسن اولئك رفيقا اللهم اجعلني
ممن هديت واجتبيت ومن الذين اذا تتلى عليهم ايات
الرحمن خروا سجدا وبكيا اللهم اجعلني من الذين يسبحون
لك بالليل والنهار لا يفترون من ذكرك ولا يسأمون
من عبادتك يسبحونك ولك يسجدون اللهم اجعلني
من الذين يذكرونك قياما وقعودا وعلى جنوبهم و
يتفكرون في خلق السموات والارض ربنا ما خلقت
هذا باطلا سبحانك فقنا عذاب النار ربنا انك من
تدخل النار فقد اخزيته وما للظالمين من انصار
ربنا اننا سمعنا مناديا ينادي للايمان ان امنوا
بربكم فامنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا و
توفنا مع الابرار ربنا واتنا ما وعدتنا على رسلك
ولا تخزنا يوم القيامة انك لا تخلف الميعاد الم تر ان الله
يسجد له من في السموات ومن في الارض والشمس والقمر

وَالنُّجُوْمُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيْرٌ مِّنَ النَّاسِ
وَكَثِيْرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُّهِنِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ
مُّكْرِمٍ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ اَلَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَمَا بَيْنَهُمَا فِیْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ
الرَّحْمٰنُ فَاسْئَلْ بِهٖ خَبِيْرًا وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اسْجُدُوْا
لِلرَّحْمٰنِ قَالُوْا وَمَا الرَّحْمٰنُ اَنَسْجُدُ لِمَا تَاْمُرُنَا وَ
زَادَهُمْ نُفُوْرًا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ يَا وَلِیَّ الصَّالِحِيْنَ
اَنْ تَخْتِمَ لِیْ بِصَالِحِ الْاَعْمَالِ وَاَنْ تَسْتَجِيْبَ دُعَائِیْ وَ
تُعْطِيَنِیْ سُؤْلِیْ فِیْ نَفْسِیْ وَمَنْ يَّعْنِيْنِیْ اَمْرُهٗ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ
روز بست و سوم روز قدر است و این روز در ماه مبارک
رمضان قدر است با میمنت و برکت است و درین روز حضرت
یوسف علیہ السلام متولد شده و درین روز نعش حضرت یعقوبؑ
را از مصر بقدس خلیل آوردند و تابوت عیص برادر آن حضرت
را نیز درہمین روز آوردند و ہر دو را در یک روز دفن کردند و
نیک است برائے ہر کار و طلب حوائج و تجارت و زن
خواستن و نزد سلاطین رفتن و سفر کردن که خیر بسیار بینید
و فرزندیکه درین روز متولد شود نیکو تربیت یابد و شائستہ باشد

ودر شب آن لیلة القدر است در ماه مبارک که قرآن بر حضرت
رسالت پناه صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نازل شد وبعضی گویند ختم
نزول قرآن درین شب شد وبحسب تقدیر دفعه بدفعه بآن حضرت
آمد وبعضی گویند تمام قرآن درین شب از لوح محفوظ به بیت المعمور
نازل شد وانجیل وتوریت وزبور درین شب نازل شدند وبروایتی
منافقین کوفه درین روز جمعیت نمودند وقتیکه حضرت امام حسن ع
علیہ السلام بجنگ معاویہ بن ابی سفیان میرفت آن حضرت را غارت
کردند وسالم بن قبیصه اسدی خنجر بران مبارک آن حضرت زد واز
نفاق بی دینان آنحضرت دست از خلافت برداشت وبمعاویه صلح کرد
ودر سنه احدی واربعین خلافت را باو گذاشت وبروایت سلمان
فارسی رح روز دیبدین است ودیبدین نامیست از نامهای
خدای تعالی ونام این روز نزد اهل فرس دیبدین است دعا این روز
اِنّی وَجَدْتُّ امْرَاَۃً تَمْلِکُھُمْ وَاُوْتِیَتْ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ
وَلَھَا عَرْشٌ عَظِیْمٌ وَجَدْتُّھَا وَقَوْمَھَا یَسْجُدُوْنَ
لِلشَّمْسِ مِنْ دُوْنِ اللّٰہِ وَزَیَّنَ لَھُمُ الشَّیْطٰنُ اَعْمَالَھُمْ
فَصَدَّھُمْ عَنِ السَّبِیْلِ فَھُمْ لَا یَھْتَدُوْنَ اَلَّا یَسْجُدُوْا
لِلّٰہِ الَّذِیْ یُخْرِجُ الْخَبْءَ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَیَعْلَمُ

مَا تُخْفُوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيْمِ فَذُوْقُوْا بِمَا نَسِيْتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا اِنَّا نَسِيْنٰكُمْ
وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ اِنَّمَا يُؤْمِنُ
بِاٰيٰتِنَا الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِّرُوْا بِهَا خَرُّوْا سُجَّدًا وَّسَبَّحُوْا بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ تَتَجَافٰى جُنُوْبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ
يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ مِمَّنْ لَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا اُخْفِيَ لَهُمْ مِّنْ قُرَّةِ
اَعْيُنٍ جَزَآءً بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ وَمِنْ اٰيٰتِهِ الَّيْلُ وَالنَّهَارُ
وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوْا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوْا
لِلّٰهِ الَّذِيْ خَلَقَهُنَّ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ
الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ وَاَنَا الْمُذْنِبُ الْخَاطِئُ الذَّلِيْلُ اَللّٰهُمَّ
اَنْتَ الْمُعْطِيْ وَاَنَا السَّآئِلُ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْبَاقِيْ وَاَنَا الْفَانِيْ
اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْغَنِيُّ وَاَنَا الْفَقِيْرُ وَاَنْتَ الْعَزِيْزُ وَاَنَا الذَّلِيْلُ
وَاَنْتَ الْخَالِقُ وَاَنَا الْمَخْلُوْقُ وَاَنْتَ الرَّازِقُ وَاَنَا الْمَرْزُوْقُ
وَاَنْتَ الْمَالِكُ وَاَنَا الْمَمْلُوْكُ اَللّٰهُمَّ اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ
اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا اِنَّهَا سَآءَتْ مُسْتَقَرًّا وَّمُقَامًا سَمِعْنَا وَ
اَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ رَبِّ زِدْنِيْ عِلْمًا وَّلَا تُخْزِنِيْ

سجدۂ فرائض

سجدۂ فرائض

يَوْمَ يُبْعَثُونَ رَبِّ اَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِي مُخْرَجَ
صِدْقٍ وَّاجْعَلْ لِّي مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطَانًا نَّصِيْرًا رَبِّ اَنْزِلْنِي
مُنْزَلًا مُّبَارَكًا وَّاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِيْنَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي
وَيَسِّرْ لِي اَمْرِي رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا الَّذِيْنَ سَبَقُوْنَا
بِالْاِيْمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوْبِنَا غِلًّا لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا رَبَّنَا اِنَّكَ
رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ اَللّٰهُمَّ يَا فَارِجَ الْهَمِّ وَيَا كَاشِفَ الْغَمِّ وَيَا
مُجِيْبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّيْنَ اَنْتَ رَحْمٰنُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
وَرَحِيْمُهُمَا اِرْحَمْنِي فِي جَمِيْعِ اَسْبَابِي رَحْمَةً تُغْنِيْنِي
بِهَا عَنْ رَّحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ اَللّٰهُمَّ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ
اَسْتَغِيْثُ فَاَغِثْنِي فَاِنِّي لَا اَمْلِكُ مَا اَرْجُوْ وَلَا اَسْتَطِيْعُ
دَفْعَ مَا اَكْرَهُ اِلَّا بِكَ وَالْاَمْرُ بِيَدِكَ وَاَنَا عَبْدُكَ فَقِيْرٌ
اِلٰى اَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي وَكُلُّ خَلْقِكَ اِلَيْكَ فَقِيْرٌ وَلَا
اَجِدُ اَفْقَرَ مِنِّي اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ بِنُوْرِكَ اهْتَدَيْتُ وَ
بِفَضْلِكَ اسْتَغْنَيْتُ وَفِي نِعْمَتِكَ اَصْبَحْتُ وَاَمْسَيْتُ
ذُنُوْبِي بَيْنَ يَدَيْكَ اَسْتَغْفِرُكَ مِنْهَا وَاَتُوْبُ
اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَدْرَاُ بِكَ فِي نَحْرِ كُلِّ مَنْ اَخَافُ
مَكْرَهٗ وَاَسْتَجِيْرُكَ مِنْ شَرِّهٖ وَاَسْتَعِيْنُ بِكَ عَلَيْهِ

لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین اللهم
انی اسئلک عیشة هنیئة و میتة سویة و مردا غیر
مخز و لا فاضح یا ارحم الراحمین اللهم انی اعوذ بک
ان اذل او اضل او اظلم او اظلم او اجهل او یجهل
علی یا ذا العرش العظیم و المن القدیم تبارکت
و تعالیت یا ارحم الراحمین روز بیست و چهارم
روز بسیار نحسی است و موافق نجوم نیز مذموم است و فرعون درین روز
بوجود آمد و تولد عمر بن خطاب درین روز شد و بخت النصر درین روز
پادشاه شد و همای بنت بهمن نیز درین روز تاج شاهی بر سر گذاشت
وسی سال سلطنت ایران کرد و قتل ارمیاؑ درین روز بود و هلاکو
خان درین روز کوفه را خراب کرد و درین روز حضرت رسالت پناه ص
مریض شد پس هیچ کارے را درین روز اراده مکن و فرزندیکه
متولد شود روزگار بسختی گذراند و توفیق خیر نیابد و در آخر عمر کشته شود
و یا غرق گردد و کسی که بیمار شود بیماریش بطول انجامد و بروایتی هر که سفر کند در آن
سفر بمیرد و درین روز حضرت رسالت پناه ص با قوم نصاری مباهله
کرد و درین روز فتح خیبر واقع شد و درین روز حضرت امیر المومنین ع
خاتم مبارک خود را بسائل داد و آیه مبارکه انما ولیکم الله

در بعض نسخ [illegible]

در شان او نازل شده و بروایت سلمان فارسی رحمۃ اللہ روز دین است
و دین نام فرشتہ ایست موکل بخواب و بیداری و سعی و حرکت و نگاہ
داشت ارواح تا برگردند بہ بدنہاے خود و نزد اہل فرس نام این
روز نیز دین است دعاے این روز اَللّٰهُمَّ عَافِنِيْ فِيْ بَدَنِيْ
وَجَسَدِيْ وَسَمْعِيْ وَبَصَرِيْ وَاجْعَلْهُمَا الْوَارِثَيْنِ
مِنِّيْ يَا بَدِيْءُ لَا بَدْءَ لَكَ يَا دَائِمُ لَا نَفَادَ لَكَ يَا حَيًّا لَا يَمُوْتُ
يَا مُحْيِيَ الْمَوْتٰى اَنْتَ الْقَائِمُ عَلٰى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدِ نِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِهٖ وَافْعَلْ بِيْ
كَذَا وَكَذَا اَللّٰهُمَّ يَا فَالِقَ الْاِصْبَاحِ وَجَاعِلَ اللَّيْلِ سَكَنًا
وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حُسْبَانًا اِقْضِ عَنِّيَ الدَّيْنَ وَاَغْنِنَا
مِنَ الْفَقْرِ وَمَتِّعْنَا بِاَسْمَاعِنَا وَاَبْصَارِنَا وَقَوِّنَا فِيْ اَنْفُسِنَا
وَفِيْ سَبِيْلِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاِلٰهُ الْحَقُّ
لَا اِلٰهَ غَيْرُكَ الْبَدِيْءُ الْبَدِيْعُ لَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ الدَّائِمُ غَيْرُ الْفَانِيْ
الْحَيُّ الَّذِيْ لَا يَمُوْتُ خَالِقُ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى كُلَّ يَوْمٍ
اَنْتَ فِيْ شَاْنٍ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَلْيَكُنْ مِنْ شَاْنِكَ
الْمَغْفِرَةُ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَوَلَدِيْ وَاِخْوَانِيْ وَمَنْ يَعْنِيْنِيْ
اَمْرُهٗ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ

الجليل لمقتدرٍ و انك ما تشاء من امرٍ يكن و اتوجه
اليك بنبيك صلى الله عليه واله الاخيار الطيبين
الابرار يا محمد انى اتوجه بك الى الله ربى وربك في
قضاء حاجتى هذه فكن شفيعى فيها و فى جميع حوائجى
و مطالبى اللهم انى اسئلك باسمك الذى تمشى به
المقادير و به يمشى على ظلل الماء كما يمشى به على جدد
الارض و اسئلك باسمك الذى تهتز به اقدام ملائكتك
و اسئلك باسمك الذى دعاك به موسى من جانب الطور
فاستجبت له و القيت عليه محبة منك و اسئلك باسمك
الذى دعاك به محمد صلى الله عليه و اله ان تفعل
بى كذا و كذا اللهم انى اسئلك بمعاقد العز من عرشك
و مستقر الرحمة من كتابك و اسئلك باسمك الاعظم
و جلالك الاعلى الاكرم و كلماتك التى لا يجاوزهن بر
و لا فاجر ان تصلى على محمد و ال محمد و ان تفعل
بى كذا و كذا اللهم انى اعوذ بك من غنى مطغٍ و من
فقرٍ منسٍ و من هوى مردٍ و من عمل مخزٍ اصبحت و
ربى الواحد الاحد لا اشرك به شيئا و لا ادعو

مَعَهٗ اِلٰهًا وَلَا اَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖ وَلِيًّا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِهٖ وَهَوِّنْ عَلَيَّ مَا اَخَافُ عَلٰى مَشَقَّتِهٖ وَيَسِّرْ لِيْ
مَا اَخَافُ عُسْرَتَهٗ وَسَهِّلْ لِيْ مَا اَخَافُ حُزُوْنَتَهٗ
وَوَسِّعْ عَلَيَّ مَا اَخَافُ ضِيْقَهٗ وَفَرِّجْ عَنِّيْ فِيْ دُنْيَايَ
وَاٰخِرَتِيْ بِرِضَاكَ عَنِّيْ اَللّٰهُمَّ هَبْ لِيْ صِدْقَ الْيَقِيْنِ
فِي التَّوَكُّلِ عَلَيْكَ وَاجْعَلْ دُعَائِيْ فِي الْمُسْتَجَابِ مِنَ
الدُّعَاءِ وَاجْعَلْ عَمَلِيْ فِي الْمَرْفُوْعِ الْمُتَقَبَّلِ اَللّٰهُمَّ طَوِّقْنِيْ
مَا حَمَّلْتَنِيْ وَلَا تُحَمِّلْنِيْ مَا لَا طَاقَةَ لِيْ بِهٖ حَسْبِيَ اللّٰهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ اَللّٰهُمَّ اَعِنِّيْ وَلَا تُعِنْ عَلَيَّ وَاقْضِ لِيْ عَلٰى
كُلِّ مَنْ بَغٰى عَلَيَّ وَامْكُرْ لِيْ وَلَا تَمْكُرْ بِيْ وَاهْدِنِيْ وَيَسِّرْ لِيَ
الْهُدٰى اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْتَوْدِعُكَ دِيْنِيْ وَاَمَانَتِيْ وَخَوَاتِيْمَ
اَعْمَالِيْ وَجَمِيْعَ مَا اَنْعَمْتَ عَلَيَّ بِهٖ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
فَاِنَّكَ الَّذِيْ لَا تُضَيِّعُ وَدَائِعَكَ اَللّٰهُمَّ وَاِنَّهٗ
لَنْ يُجِيْرَنِيْ مِنْكَ اَحَدٌ وَلَنْ اَجِدَ مِنْ دُوْنِكَ مُلْتَحَدًا اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَكِلْنِيْ اِلٰى نَفْسِيْ طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَدًا
وَلَا تَنْزِعْ مِنِّيْ صَالِحًا اَعْطَيْتَنِيْهِ فَاِنَّهٗ لَا مَانِعَ لِمَا اَعْطَيْتَ
وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ

روز بیست و پنجم

رَبَّنَا اٰتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَةً وَّفِی الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ
النَّارِ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ الْاَخْیَارِ بِرَحْمَتِكَ
یَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِیْنَ **روز بست و پنجم** روز
بسیار نحسے است و موافق نجوم نیز مذموم است پس درین روز حفظ کن خود را
و پے کارے مرو که حق تعالےٰ اہل مصر را درین روز بآیات عذاب خود
مبتلا گردانید و کیخسرو بن سیاوش که پادشاه ایران بود بدعاے حضرت
سلیمانؑ در روزه بدندان شیران اورا بالشکرش کشت و از حضرت امام
رضاؑ منقول است که کیخسرو شش پیغمبر را کشته بود و بیمار درین روز حالش
بد باشد و هر که درین روز سفر کند خطر یابد و فرزندے که درین روز متولد شود
مبارک و فراخ روزی باشد اما ببلاے سخت مبتلا شود و در آخر نجات یابد
و در روایت دیگر از سلمان فارسی رح وارد شده است که پناه برید بخدا
تعالےٰ از شر این روز و نماز و اعمال خیر درین روز بجا آورید و درین
روز کعبه را بر زمین نصب کردند و تعظیم کعبه درین روز بر حضرت آدمؑ
علیه السلام نازل شد و اول رحمتی که نازل شد از آسمان درین روز
بود و زمین را خدا درین روز پهن کرد و بروایت سلمان فارسی
رحمه الله روز ارادا است و اراد نام فرشته ایست
ایست موکل بجن و شیاطین و این روز بسیت نحس ردی و نام فرس این روز

را دو است دعاے این روز اعوذ بکلمات الله التامات التی
لا یجاوزھن بر ولا فاجر من شر ما ذرأ و برء فی الارض و
ما یخرج منھا و من شر ما ینزل من السماء و ما یعرج فیھا
و من شر طوارق اللیل والنھار الا طارقا یطرق منک
بخیر فی عافیۃ یا رحمن اللھم انی اسئلک ایمانا
لا یرتد و نعیما لا ینفد و مرافقۃ النبی محمد و الہ
صلی الله علیہ و علیھم فی اعلا جنۃ الخلد مع
النبیین والصدیقین والشھداء والصالحین
وحسن اولئک رفیقا اللھم امن روعتی واستر
عورتی و اقلنی عثرتی فانک انت الله لا الہ الا انت
وحدک لا شریک لک لک الملک ولک الحمد و
انت علی کل شیء قدیر اللھم انی اسئلک و انت
المسئول المحمود و انت المعبود المنان ذوالجلال
والاکرام ان تغفرلی ذنوبی کلھا کبیرھا و صغیرھا
عمدھا و خطاھا ما حفظتہ علی و نسیتہ انا
من نفسی فانت الغفار و انت الجبار و انت
ارحم الراحمین اللھم انی اسئلک بلا الہ الا انت

اِلٰهِیْ وَاِلٰهُ كُلِّ شَیْءٍ اِلْوَاحِدُ الْقَهَّارُ اَنْ تَفْعَلَ بِیْ كَذَا وَكَذَا
اَللّٰهُمَّ فَاَعْطِنِیْ ذٰلِكَ وَمَا قَصُرَ عَنْهُ رَاْیِیْ وَلَمْ تَبْلُغْهُ
مَسْئَلَتِیْ مِنْ شَیْءٍ وَعَدْتَهُ اَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ اَوْ خَیْرٍ
اَنْتَ مُعْطِیْهِ اَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ فَاِنِّیْ اَرْغَبُ اِلَیْكَ
فِیْهِ وَاَسْئَلُكَ یَا رَبِّ بِرَحْمَتِكَ وَاسْمِكَ الْمَكْنُوْنِ
الْمَخْزُوْنِ الْمُبَارَكِ الطَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ الْفَرْدِ الْوَاحِدِ
الْوِتْرِ الْاَحَدِ الصَّمَدِ الْكَبِیْرِ الْمُتَعَالِ الَّذِیْ هُوَ نُوْرُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاَسْئَلُكَ بِمَا سَمَّیْتَ بِهٖ نَفْسَكَ فَاِنَّكَ قُلْتَ
اَللّٰهُ نُوْرُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ فَاِنِّیْ اَسْئَلُكَ نُوْرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَنْ تُصَلِّیَ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَغْفِرَ لِیْ ذُنُوْبِیْ كُلَّهَا
عَمْدَهَا وَخَطَاَهَا اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ وَاَنْ
تَفْعَلَ بِیْ كَذَا وَكَذَا اَللّٰهُمَّ یَا كَاشِفَ كُلِّ كُرْبَةٍ وَیَا
وَلِیَّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمُنْتَهٰی كُلِّ رَغْبَةٍ وَمَوْضِعَ كُلِّ حَاجَةٍ
بَدِیْعَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ صَرِیْخَ
الْمُسْتَصْرِخِیْنَ وَغِیَاثَ الْمَكْرُوْبِیْنَ وَمُنْتَهٰی حَاجَةِ
الرَّاغِبِیْنَ وَالْمُفَرِّجَ عَنِ الْمَغْمُوْمِیْنَ وَمُجِیْبَ دَعْوَةِ
الْمُضْطَرِّیْنَ اِلٰهَ الْعَالَمِیْنَ وَاَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ

صل علی محمد وآله وافعل بی کذا وکذا لا اله الا انت
ربی وسیدی وانا عبدک وابن عبدک وابن امتک
ناصیتی بیدک ظلمت نفسی واقررت بخطیئتی واعترفت
بذنبی اسئلک یا منان یا بدیع السموات والارض
یا ذا الجلال والاکرام ان تصلی علی محمد عبدک
ورسولک وعلی آله افضل صلواتک علی احد من
خلقک واسئلک بالقدرة التی فلقت بها البحر
لبنی اسرائیل لما کفیتنی کل باغ وعدو اللهم انی
ادرأ بک فی نحورهم واعوذ بک من شرورهم واستجیر
بک منهم واستعینک علیهم انت ربی لا اشرک بک
شیئا ولا اتخذ من دونک ولیا یا ارحم الراحمین

روز بست وششم شایسته است برای سفر وهر امری که
اراده کنی مگر زن خواستن که هر که درین روز تزویج کند میان او و
زوجه اش جدائی افتد زیرا که درین روز دریا شگافته شد برای حضرت
موسی و اگر از سفر برگردی درین روز داخل خانه مشو ودرین روز بیمار
حالش بد باشد وفرزند عمرش دراز باشد ودرین روز شداد زندگانی
را وداع کرد وبروایت دیگر هر که مسافر شود درین روز سودمندی

نه بندد و شاید برنه گردد و تصدق بسیار کند که فوائد بسیار دارد و نام فرس
این روز اشتاد است و بروایت سلمان فارسی رحمه الله هم همین
نام است و در روایت مذکوره گفته که اشتاد نام فرشته ایست که خلق کرده
شده است نزد ظاهر شدن دین دعای این روز اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَسْئَلُكَ یَا رَبَّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَ
الْاَرَضِیْنَ السَّبْعِ وَمَا فِیْهِنَّ وَمَا بَیْنَهُنَّ وَرَبَّ
السَّبْعِ الْمَثَانِیْ وَالْقُرْاٰنِ الْعَظِیْمِ وَرَبَّ جِبْرَئِیْلَ وَ
مِیْكَائِیْلَ وَاِسْرَافِیْلَ وَرَبَّ الْمَلٰئِكَةِ اَجْمَعِیْنَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ
خَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ وَالْمُرْسَلِیْنَ وَرَبَّ الْخَلْقِ اَجْمَعِیْنَ اَسْئَلُكَ
اَللّٰهُمَّ بِاسْمِكَ الَّذِیْ تَقُوْمُ بِهِ السَّمٰوَاتُ وَتَقُوْمُ بِهِ الْاَرْضُوْنَ
وَبِهٖ اَحْصَیْتَ كَیْلَ الْبِحَارِ وَوَزْنَ الْجِبَالِ وَبِهٖ تُمِیْتُ
الْاَحْیَاءَ وَبِهٖ تُحْیِ الْمَوْتٰی وَبِهٖ تُنْشِئُ السَّحَابَ وَبِهٖ
تُرْسِلُ الرِّیَاحَ وَبِهٖ اَحْصَیْتَ عَدَدَ الرِّمَالِ وَبِهٖ
تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَبِهٖ تَقُوْلُ لِلشَّیْءِ كُنْ فَیَكُوْنُ اَنْ تَسُدَّ
فَقْرِیْ بِغِنَاكَ وَاَنْ تَسْتَجِیْبَ لِیْ دُعَائِیْ وَاَنْ تُعْطِیَنِیْ سُؤْلِیْ
وَمُنَایَ وَاَنْ تُعَجِّلَ فَرَجِیْ مِنْ عِنْدِكَ بِرَحْمَتِكَ فِیْ عَافِیَةٍ
وَاَنْ تُؤْمِنَ خَوْفِیْ وَاَنْ تُحْیِیَنِیْ فِیْ اَتَمِّ النِّعَمِ

وَاَعْظَمَ الْعَافِيَةِ وَاَفْضَلَ الرِّزْقِ وَالسَّعَةِ وَالدَّعَةِ
وَتَرْزُقَنِي الشُّكْرَ عَلٰى مَا اٰتَيْتَنِي وَصِلْ ذٰلِكَ لِي تَامًّا
اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِي حَتّٰى تَصِلَ ذٰلِكَ بِنَعِيْمِ الْاٰخِرَةِ اَللّٰهُمَّ
بِيَدِكَ مَقَادِيْرُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْمَوْتِ
وَالْحَيٰوةِ وَبِيَدِكَ مَقَادِيْرُ النَّصْرِ وَالْخِذْلَانِ وَالْخَيْرِ وَالشَّرِّ
اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لِي فِي دِيْنِيَ الَّذِي هُوَ مِلَاكُ اَمْرِي وَ
دُنْيَايَ الَّتِي فِيْهَا مَعِيْشَتِي وَاٰخِرَتِي الَّتِي اِلَيْهَا مُنْقَلَبِي
وَبَارِكْ لِي فِي جَمِيْعِ اُمُوْرِي اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ وَعْدُكَ حَقٌّ وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ نَارِ
جَهَنَّمَ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ
الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ مَكَارِهِ الدُّنْيَا وَ
الْاٰخِرَةِ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَّالِ وَاَعُوْذُ بِكَ
مِنَ الشَّكِّ وَالْفُجُوْرِ وَالْكَسَلِ وَالْعَجْزِ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنَ
الْبُخْلِ وَالسَّرَفِ اَللّٰهُمَّ قَدْ سَبَقَ مِنِّي مَا قَدْ سَبَقَ مِنْ
قَدِيْمِ مَا كَسَبْتُ وَجَنَيْتُ بِهٖ عَلٰى نَفْسِي وَاَنْتَ يَا رَبِّ
تَمْلِكُ مِنِّي مَا لَا اَمْلِكُ مِنْهَا خَلَقْتَنِي يَا رَبِّ وَتَفَرَّدْتَ
بِخَلْقِي وَلَمْ اَكُ شَيْئًا وَلَسْتُ شَيْئًا اِلَّا بِكَ وَلَا اَرْجُو الْخَيْرَ

إلا من عندك ولم أصرف عن نفسي سوءً قط إلا ما
صرفته عني وأنت علمتني يا رب ما لم أعلم ورزقتني
يا رب ما لم أملك ولم أحتسب وبلغتني يا رب ما لم
أكن أرجو وأعطيتني يا رب ما قصر عنه أملي فلك
الحمد كثيرا يا غافر الذنب اغفر لي وأعطني في قلبي
من الرضا ما تهون به علي بوائق الدنيا والآخرة
اللهم افتح لي يا رب الباب الذي فيه الفرج والعافية والخير
كله اللهم افتح لي بابه واهدني سبيله وابن لي مخرجه
اللهم وكل من قدرت له على مقدرة من عبادك
وملكته شيئا من أمري فخذ عني بقلوبهم وألسنتهم
وأسماعهم وأبصارهم ومن بين أيديهم ومن
خلفهم ومن فوقهم ومن تحت أرجلهم وعن أيمانهم
وعن شمائلهم ومن حيث شئت وكيف شئت و
أنى شئت حتى لا يصل إلي أحد منهم بسوء اللهم
اجعلني في حفظك وسترك وجوارك عز جارك
وجل ثناؤك ولا إله إلا غيرك اللهم أنت السلام
ومنك السلام أسألك يا ذا الجلال والإكرام

فكاك رقبتي من النار وان تسكنني دارك دار السلام
اللهم اني اسئلك من الخير كله عاجله واجله ما
علمت منه وما لم اعلم واسئلك اللهم من الخير
كله ما ادعو وما لم ادع واعوذبك من الشر كله ما
احذر منها وما لم احذر واسئلك ان ترزقني من حيث
احتسب ومن حيث لا احتسب اللهم اني عبدك وابن
عبدك وابن امتك وفي قبضتك ناصيتي بيدك ماض
فيّ حكمك عدل في قضاؤك اسئلك بكل اسم هو لك
سميت به نفسك او انزلته في شيء من كتبك او علمته
احدا من خلقك او استاثرت به في علم الغيب
عندك ان تصلي على محمد النبي الامي عبدك و
رسولك وخيرتك من خلقك وعلى ال محمد
الطيبين الاخيار وان ترحم محمدا وال محمد وتبارك على
محمد وال محمد كما صليت وباركت وترحمت على ابراهيم
وال ابراهيم انك حميد مجيد وان تجعل القران نور
بصري وتيسر به امري وتشرح به صدري وتجعله
ربيع قلبي وجلاء حزني وذهاب همي وغمي ونورا في مطعمي

وَنُوْرًا فِیْ مَشْرَبِیْ وَنُوْرًا فِیْ سَمْعِیْ وَنُوْرًا فِیْ بَصَرِیْ وَنُوْرًا
فِیْ لَحْمِیْ وَعَظْمِیْ وَعَصَبِیْ وَشَعْرِیْ وَبَشَرِیْ وَاَمَامِیْ وَفَوْقِیْ
وَتَحْتِیْ وَعَنْ یَمِیْنِیْ وَعَنْ شِمَالِیْ وَنُوْرًا فِیْ مَمَاتِیْ وَنُوْرًا
فِیْ حَیٰوتِیْ وَنُوْرًا فِیْ قَبْرِیْ وَنُوْرًا فِیْ حَشْرِیْ وَنُوْرًا فِیْ کُلِّ
شَیْءٍ مِّنِّیْ حَتّٰی تُبَلِّغَنِیْ بِهِ الْجَنَّةَ یَا نُوْرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
اَنْتَ کَمَا وَصَفْتَ نَفْسَكَ بِقَوْلِكَ الْحَقِّ اَللّٰهُ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ مَثَلُ نُوْرِهٖ کَمِشْکٰوةٍ فِیْهَا مِصْبَاحٌ اَلْمِصْبَاحُ فِیْ زُجَاجَةٍ
اَلزُّجَاجَةُ کَاَنَّهَا کَوْکَبٌ دُرِّیٌّ یُّوْقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبٰرَکَةٍ
زَیْتُوْنَةٍ لَّا شَرْقِیَّةٍ وَّلَا غَرْبِیَّةٍ یَّکَادُ زَیْتُهَا یُضِیْٓءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ
نُوْرٌ عَلٰی نُوْرٍ یَهْدِی اللّٰهُ لِنُوْرِهٖ مَنْ یَّشَآءُ وَیَضْرِبُ
اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللّٰهُ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ اَللّٰهُمَّ
اهْدِنِیْ بِنُوْرِكَ وَاجْعَلْ لِّیْ فِی الْقِیٰمَةِ نُوْرًا بَیْنَ یَدَیَّ
وَمِنْ خَلْفِیْ وَعَنْ یَمِیْنِیْ وَعَنْ شِمَالِیْ اَهْتَدِیْ بِهٖ
اِلٰی دَارِكَ دَارِ السَّلَامِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ الْعَافِیَةَ فِیْ نَفْسِیْ وَاَهْلِیْ وَوَلَدِیْ
وَمَالِیْ وَاَنْ تُلْبِسَنِیْ فِیْهِ الْمَغْفِرَةَ وَالْعَافِیَةَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاحْفَظْنِیْ مِنْ بَیْنِ

يدي ومن خلفي وعن يميني وعن شمالي و
من فوقي ومن تحتي واعوذ بك اللهم مالك
الملك تؤتي الملك من تشاء وتنزع الملك ممن
تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير
انك على كل شيء قدير تولج الليل في النهار وتولج
النهار في الليل وتخرج الحي من الميت وتخرج
الميت من الحي وترزق من تشاء بغير حساب يا رحمن
الدنيا والاخرة ورحيمهما تؤتي منهما من تشاء وتمنع
منهما من تشاء صل على محمد وال محمد وارحمني
واقض ديني واغفر لي ذنبي واقض حوائجي انك
على كل شيء قدير وانك مليك وانما تشاء من
امر يكن اللهم اني اسئلك ايمانا صادقا
ويقينا ثابتا ليس معه شك وتواضعا ليس
بعده كبر ورحمة انال بها شرف
كرامتك في الدنيا والاخرة انك على كل شيء قدير
وصلى الله على محمد وال محمد الطيبين الطاهرين
برحمتك يا ارحم الراحمين روز بست وهفتم

دعاء بست وهفتم

ہمہ کارہا خوب است و این روز بعثت حضرت رسالت پناہ ص است
در ماہ رجب و فرزندے کہ درین روز متولد شود خوش شرو خوش خو
وطویل العمر و محبوب القلوب باشد و بروایت دیگر برائے عمارت بنا کردن
و زراعت و خرید و فروخت و رفتن بمجلس پادشاہان و سعی در حوائج نیک
است و نام این روز نزد اہل فرس آسمان است و بروایت سلمان
فارسی رحمہ اللہ ہم ہمین است و در روایت ندکور گفتہ کہ آسمان نام فرشتہ
ایست موکل بپرندہا دعاے این روز اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ رَحْمَةً
مِنْ عِنْدِكَ تَهْدِیْ بِهَا قَلْبِیْ وَتَجْمَعُ بِهَا اَمْرِیْ وَتَلُمُّ بِهَا
شَعْثِیْ وَتُصْلِحُ بِهَا دِیْنِیْ وَتَحْفَظُ بِهَا غَائِبِیْ وَتَوَفَّیْ بِهَا شَاهِدِیْ
وَتُكَثِّرُ بِهَا مَالِیْ وَتُنَمِّیْ بِهَا عُمْرِیْ وَتُیَسِّرُ بِهَا اَمْرِیْ وَتَسْتُرُ بِهَا
عَیْبِیْ وَتُصْلِحُ بِهَا كُلَّ فَاسِدٍ مِنْ حَالِیْ وَتَصْرِفُ بِهَا عَنِّیْ كُلَّ
مَا اَكْرَهُ وَتُبَیِّضُ بِهَا وَجْهِیْ وَتَعْصِمُنِیْ بِهَا مِنْ كُلِّ سُوْءٍ بَقِیَّةَ
عُمْرِیْ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَوَّلُ فَلَا شَیْءَ قَبْلَكَ وَاَنْتَ الْاٰخِرُ فَلَا شَیْءَ
بَعْدَكَ وَاَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَا شَیْءَ فَوْقَكَ وَاَنْتَ الْبَاطِنُ
فَلَا شَیْءَ دُوْنَكَ ظَهَرْتَ فَبَطَنْتَ وَبَطَنْتَ
فَظَهَرْتَ تَبَطَّنْتَ الظَّاهِرِیْنَ مِنْ خَلْقِكَ وَ
لَطُفْتَ لِلنَّاظِرِیْنَ فِیْ قَطَرَاتِ اَرْضِكَ وَعَلَوْتَ

فِی ذُنُوِّکَ وَدَنَوْتَ فِی عُلُوِّکَ فَلَا اِلٰهَ غَیْرُکَ اَسْئَلُکَ
اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تُصْلِحَ لِیْ
دِیْنِیَ الَّذِیْ هُوَ عِصْمَةُ اَمْرِیْ وَدُنْیَایَ الَّتِیْ فِیْهَا
مَعِیْشَتِیْ وَاٰخِرَتِیَ الَّتِیْ اِلَیْهَا مُنْقَلَبِیْ وَاَنْ تَجْعَلَ
الْحَیٰوةَ زِیَادَةً لِّیْ فِیْ کُلِّ خَیْرٍ وَّالْمَوْتَ رَاحَةً لِّیْ مِنْ کُلِّ شَرٍّ اَللّٰهُمَّ لَکَ
الْحَمْدُ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَّلَکَ الْحَمْدُ بَعْدَ کُلِّ شَیْءٍ یَا صَرِیْخَ الْمُسْتَصْرِخِیْنَ
یَا مُفَرِّجَ عَنِ الْمَکْرُوْبِیْنَ یَا مُجِیْبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّیْنَ
یَا کَاشِفَ الْکَرْبِ الْعَظِیْمِ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ اِکْشِفْ
کَرْبِیْ وَغَمِّیْ فَاِنَّهٗ لَا یَکْشِفُهُمَا غَیْرُکَ عَنِّیْ قَدْ تَعْلَمُ
حَالِیْ وَصِدْقَ حَاجَتِیْ اِلَیْکَ وَاِلٰی بِرِّکَ وَاِحْسَانِکَ
فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاقْضِهَا یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ اَللّٰهُمَّ
لَکَ الْحَمْدُ کُلُّهٗ وَلَکَ الْعِزُّ کُلُّهٗ وَلَکَ السُّلْطَانُ کُلُّهٗ
وَلَکَ الْقُدْرَةُ وَالْفَخْرُ وَالْجَبَرُوْتُ کُلُّهَا وَبِیَدِکَ
الْخَیْرُ کُلُّهٗ وَاِلَیْکَ یَرْجِعُ الْاَمْرُ کُلُّهٗ عَلَانِیَتُهٗ وَسِرُّهٗ
اَللّٰهُمَّ لَا هَادِیَ لِمَنْ اَضْلَلْتَ وَلَا مُضِلَّ لِمَنْ
هَدَیْتَ وَلَا مَانِعَ لِمَا اَعْطَیْتَ وَلَا مُعْطِیَ لِمَا مَنَعْتَ
وَلَا مُؤَخِّرَ لِمَا قَدَّمْتَ وَلَا مُقَدِّمَ لِمَا اَخَّرْتَ وَلَا بَاسِطَ

لِمَا قَبَضْتَ وَلَا قَابِضَ لِمَا بَسَطْتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّابْسُطْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ وَفَضْلِكَ
وَرَحْمَتِكَ وَرِزْقِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ الْغِنٰى يَوْمَ
الْفَاقَةِ وَالْاَمْنَ يَوْمَ الْخَوْفِ وَالنَّعِيْمَ الْمُقِيْمَ الَّذِيْ
لَا يَحُوْلُ وَلَا يَزُوْلُ اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ
وَرَبَّ الْاَرَضِيْنَ السَّبْعِ وَمَا فِيْهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبَّنَا
وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ مُنَزِّلَ التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ وَالزَّبُوْرِ
وَالْفُرْقَانِ الْعَظِيْمِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ فَالِقَ الْحَبِّ
وَالنَّوٰى اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِيْ شَرٍّ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَآبَّةٍ اَنْتَ
اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ
مُحِيْطٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ
الْاٰخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ
شَيْءٌ وَاَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُوْنَكَ شَيْءٌ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّافْعَلْ بِيْ كَذَا وَكَذَا بِسْمِ اللّٰهِ
وَبِاللّٰهِ اُوْمِنُ وَبِاللّٰهِ اَعُوْذُ وَبِاللّٰهِ اَعْتَصِمُ وَاَلُوْذُ
وَبِعِزَّتِهٖ اَمْتَنِعُ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ وَمِنْ غَيْلَتِهٖ
وَحِبَالَتِهٖ وَخَيْلِهٖ وَرَجْلِهٖ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَآبَّةٍ تَرْجُفُ مَعَهٗ

وَاَعُوْذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ الْمُبَارَكَاتِ الَّتِیْ لَا یُجَاوِزُهُنَّ
بَرٌّ وَّلَا فَاجِرٌ بِاَسْمَاءِ اللهِ الْحُسْنٰی کُلِّهَا مَا عَلِمْتُ مِنْهَا
وَمَا لَمْ اَعْلَمْ وَمِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَذَرَأَ وَبَرَأَ وَمِنْ شَرِّ طَارِقِ
اللَّیْلِ وَالنَّهَارِ اِلَّا طَارِقًا یَّطْرُقُ مِنْكَ بِخَیْرٍ فِیْ عَافِیَةٍ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِیْ وَمِنْ شَرِّ کُلِّ عَیْنٍ نَاظِرَةٍ
وَاُذُنٍ سَامِعَةٍ وَلِسَانٍ نَاطِقٍ وَیَدٍ بَاطِشَةٍ وَقَدَمٍ
مَاشِیَةٍ مِمَّا اَخَافُهٗ عَلٰی نَفْسِیْ فِیْ لَیْلِیْ وَنَهَارِیْ اَللّٰهُمَّ
وَمَنْ اَرَادَنِیْ بِبَغْیٍ اَوْ عَیْبٍ اَوْ مَسَآءَةٍ اَوْ شَیْءٍ مَکْرُوْهٍ
مِنْ جِنٍّ اَوْ اِنْسٍ اَوْ قَرِیْبٍ اَوْ بَعِیْدٍ اَوْ صَغِیْرٍ اَوْ کَبِیْرٍ
فَاَسْئَلُكَ اَنْ تُحَرِّجَ صَدْرَهٗ وَاَنْ تُمْسِكَ یَدَهٗ وَ
تُقَصِّرَ قَدَمَهٗ وَتَقْمَعَ بَاْسَهٗ وَدَغَلَهٗ وَتَرُدَّهٗ بِغَیْظِهٖ
وَتُشْرِقَهٗ بِرِیْقِهٖ وَاَنْ تُفْحِمَ لِسَانَهٗ وَتُعْمِیَ بَصَرَهٗ وَتَجْعَلَ
لَهٗ شَاغِلًا مِنْ نَفْسِهٖ وَاَنْ تَحُوْلَ بَیْنِیْ وَبَیْنَهٗ وَتَکْفِیْنِیْهِ
بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ اِنَّكَ عَلٰی مَا تَشَآءُ قَدِیْرٌ

روز بست و هشتم نیک است برائے ہر کار
خصوصًا سفر کردن و درین روز حضرت یعقوب متولد شده اند پس ہر
فرزندے که درین روز متولد شود روزی او وسیع و در نظر مردم عزیز باشد

روز بست و هشتم

ولیکن غمہائے عظیم باو برسد و در آخر بمرضے یا ضعف پیشمی مبتلا گردد و بروایت
سلمان فارسی رحوارد شدہ است کہ خواب در این روز اثرش بزودی
ظاہر شود و وفات حضرت خاتم الانبیاء و امام حسن مجتبیٰ در این روز
واقع شدہ و درین روز غصب حق اہلبیت و خلافت کردند و بنائے
ظلم بر آل محمد گذاشتند و نام این روز زدفرس دا باد است
و بروایت مذکورہ نام این روز امیاد است و امیاد نام فرشتہ
است مؤکل با سمانہا و گفتہ شد کہ مؤکل است بحکم درمیان خلق
دعائے این روز اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْكَبِيْرُ الْاَكْبَرُ مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ اَللّٰهُمَّ لَا تَحْرِمْنِيْ خَيْرَ مَا اَعْطَيْتَنِيْ وَلَا تَفْتِنِّيْ
بِمَا مَنَعْتَ مِنِّيْ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ خَيْرَ مَا تُعْطِيْ عِبَادَكَ
مِنَ الْاَهْلِ وَالْمَالِ وَالْاِيْمَانِ وَالْاَمَانَةِ وَالْوَلَدِ النَّافِعِ
غَيْرِ الضَّارِّ وَلَا الْمُضِرِّ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اِلَيْكَ فَقِيْرٌ وَمِنْكَ خَائِفٌ
وَبِكَ مُسْتَجِيْرٌ اَللّٰهُمَّ لَا تُبَدِّلْ اِسْمِيْ وَلَا تُغَيِّرْ جِسْمِيْ وَ
لَا تُجْهِدْ بَلَائِيْ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ غِنًى مُطْغٍ اَوْ
هَوًى مُرْدٍ اَوْ عَمَلٍ مُخْزٍ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْلِيْ ذُنُوْبِيْ وَاقْبَلْ
تَوْبَتِيْ وَاَظْهِرْ حُجَّتِيْ وَاسْتُرْ عَوْرَتِيْ وَاجْعَلْ مُحَمَّدًا
وَاٰلَ مُحَمَّدٍ نِ الْمُصْطَفَيْنَ اَوْلِيَائِيْ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ

أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَقُولَ قَوْلاً هُوَ مِنْ طَاعَتِكَ أُرِيدُ بِهِ
سِوَى وَجْهِكَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ يَكُونَ غَيْرِي
أَسْعَدَ بِمَا آتَيْتَنِي مِنِّي اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ
شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّ السُّلْطَانِ وَمِنْ شَرِّ مَا تَجْرِي بِهِ
الْأَقْلَامُ وَأَسْأَلُكَ عَمَلاً بَارّاً وَعَيْشاً قَارّاً وَرِزْقاً
دَارّاً اَللّٰهُمَّ كَتَبْتَ الْآثَامَ وَاطَّلَعْتَ عَلَى السَّرَائِرِ
وَحُلْتَ بَيْنَ الْقُلُوبِ وَالْقُلُوبُ إِلَيْكَ مُصْغِيَةٌ
وَالسِّرُّ عِنْدَكَ عَلَانِيَةٌ وَإِنَّمَا أَمْرُكَ إِذَا أَرَدْتَ
الشَّيْءَ أَنْ تَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِرَحْمَتِكَ أَنْ تُدْخِلَ طَاعَتَكَ فِي كُلِّ عُضْوٍ مِنِّي
لِأَعْمَلَ بِهَا ثُمَّ لَا تُخْرِجْهَا مِنِّي أَبَداً اَللّٰهُمَّ وَأَسْأَلُكَ
أَنْ تُخْرِجَ مَعْصِيَتَكَ مِنْ كُلِّ أَعْضَائِي بِرَحْمَتِكَ
لِأَنْتَهِيَ عَنْهَا ثُمَّ لَا تُعِيدَهَا إِلَيَّ أَبَداً اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ
تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي اَللّٰهُمَّ كُنْتَ وَلَا شَيْءَ قَبْلَكَ
بِمَحْسُوسٍ أَوْ يَكُونُ آخِراً وَأَنْتَ الْحَيُّ تَنَامُ الْعُيُونُ وَتَغُورُ
النُّجُومُ وَلَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَرِّجْ غَمِّي وَهَمِّي وَاجْعَلْ لِي مِنْ كُلِّ أَمْرٍ

يهمني فرجا ومخرجا وثبت رجاك في قلبي لتصدني به عن رجاء المخلوقين ورجاء من سواك وحتى لا يكون ثقتي الا بك اللهم لا تردني في غمرة ساهية ولا تستدرجني ولا تكتبني من الغافلين اللهم اني اعوذ بك ان اضل عبادك واستريب اجابتك اللهم ان لي ذنوبا قد احصاها كتابك واحاط بها علمك ولطف بها خبرك وانا الخاطئ المذنب وانت الرب الغفور المحسن ارغب اليك في التوبة والانابة واستقيلك مما سلف مني فاغفرلي واعف عني ما سلف من ذنوبي انك انت التواب الرحيم اللهم انت اولى برحمتي من كل احد فارحمني ولا تسلط علي اللهم في الدنيا والاخرة من لا يرحمني اللهم ولا تجعل ما سترت علي من افعال العيوب مكرا منك واستدراجا لتاخذني به يوم القيمة وتفضحني بذلك على رؤس الخلائق واعف عني في الدارين كلها يا رب فانك غفور رحيم اللهم ان لم اكن اهلا ان ابلغ رحمتك فان رحمتك اهل ان تبلغني وتسعني لانها وسعت كل شيء وانا شيء فلتسعني رحمتك يا ارحم الراحمين

اللّٰهُمَّ وَإِنْ كُنْتَ خَصَصْتَ بِذٰلِكَ عِبَادًا أَطَاعُوكَ
فِيمَا أَمَرْتَهُمْ بِهِ وَعَمِلُوا لَكَ فِيمَا خَلَقْتَهُمْ لَهُ فَإِنَّهُمْ لَمْ يَنَالُوا
ذٰلِكَ إِلَّا بِكَ وَلَمْ يُوَفِّقْهُمْ لَهُ إِلَّا أَنْتَ كَانَتْ رَحْمَتُكَ
لَهُمْ قَبْلَ طَاعَتِهِمْ لَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ فَخُصَّنِي
يَا سَيِّدِي وَيَا مَوْلَايَ وَيَا إِلٰهِي وَيَا كَهْفِي وَيَا حِرْزِي
وَيَا ذُخْرِي وَيَا قُوَّتِي وَيَا جَابِرِي وَيَا خَالِقِي وَيَا رَازِقِي
بِمَا خَصَصْتَهُمْ بِهِ وَوَفِّقْنِي لِمَا وَفَّقْتَهُمْ لَهُ وَارْحَمْنِي
كَمَا رَحِمْتَهُمْ رَحْمَةً لَازِمَةً تَامَّةً عَامَّةً يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ يَا مَنْ لَا يُغَلِّطُهُ السَّائِلُونَ
يَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ إِلْحَاحُ الْمُلِحِّينَ أَذِقْنِي بَرْدَ عَفْوِكَ
وَحَلَاوَةَ ذِكْرِكَ وَرَحْمَتِكَ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِمَا
تُبْتُ إِلَيْكَ مِنْهُ ثُمَّ عُدْتُ فِيهِ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِلنِّعَمِ الَّتِي
أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ فَتَقَوَّيْتُ بِهَا عَلَىٰ مَعْصِيَتِكَ وَأَسْتَغْفِرُكَ
لِكُلِّ أَمْرٍ أَرَدْتُ بِهِ وَجْهَكَ فَخَالَطَنِي فِيهِ مَا لَيْسَ لَكَ
وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا وَعَدْتُكَ مِنْ نَفْسِي ثُمَّ أَخْلَفْتُكَ
وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا دَعَانِي إِلَيْهِ الْهَوَىٰ مِنْ قَبُولِ الرُّخَصِ
فِيمَا أَتَيْتُهُ مِمَّا هُوَ عِنْدَكَ حَرَامٌ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِلذُّنُوبِ

الَّتِی لَا یَعْلَمُهَا غَیْرُكَ وَلَا یَسَعُهَا اِلَّا حِلْمُكَ وَ
عَفْوُكَ وَاَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ یَمِیْنٍ حَنَثْتُ فِیْهَا عِنْدَكَ
یَاذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ یَا مَنْ عَرَّفَنِیْ نَفْسَهٗ لَا تَشْغَلْنِیْ
بِغَیْرِكَ وَلَا تَكِلْنِیْ اِلٰی سِوَاكَ وَاَغْنِنِیْ بِكَ عَنْ كُلِّ
مَخْلُوْقٍ غَیْرِكَ یَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِیْنَ وَصَلَّی اللّٰهُ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ روز بست و نهم برائے
جمیع کارہا خوب است و فرزندے کہ درین روز متولد شود حلیم باشد
و ہر کہ بیمار شود زود صحت یابد و درین روز وصیت نامہ نہ نویسند و
بروایت دیگر برائے ہمہ کارہا خوب است مگر کاتبان کہ باید متوجہ
کارے نشوند خصوصاً سفر کردن و گم شدہ و گریختہ زود بدست آید
و شائستہ است رفتن بنظر پادشاہان و بدیدن برادران و دوستان
رفتن و موافق نجوم این روز تحت الشعاع است و از برائے اکثر
کارہا بد است خصوصاً تزوتج کردن و بروایت سلمان فارسی رح
خوابے کہ درین روز دیدہ شود اثرش ہمین روز ظاہر شود و نام این
روز نزد اہل فرس اسفندار است و بروایت سلمان فارسی رح
روز مار اسفند است و مار اسفند نام فرشتہ است موکل بدلہا
و عقلہا و گوشہا و چشمہا دعائے این روز اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ

الْعَالَمِيْنَ تَبَارَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخَالِقِيْنَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَّاَلْبِسْنِيَ الْعَافِيَةَ حَتّٰى تُهَنِّئَنِيَ الْمَعِيْشَةُ وَاخْتِمْ لِيْ
بِالْمَغْفِرَةِ حَتّٰى لَا تَضُرَّنِيْ مَعَهَا الذُّنُوْبُ وَاكْفِنِيْ نَوَائِبَ
الدُّنْيَا وَهُمُوْمَ الْاٰخِرَةِ حَتّٰى تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ
اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ تَعْلَمُ سِرِّيْ وَ
عَلَانِيَتِيْ فَاقْبَلْ مَعْذِرَتِيْ وَتَعْلَمُ حَاجَتِيْ فَاَعْطِنِيْ
مَسْئَلَتِيْ وَتَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِيْ فَاغْفِرْ لِيْ ذُنُوْبِيْ اَللّٰهُمَّ
اَنْتَ اَنْتَ وَاَنَا اَنَا تَعْلَمُ حَوَائِجِيْ وَذُنُوْبِيْ فَاقْضِ لِيْ
جَمِيْعَ حَوَائِجِيْ وَاغْفِرْ لِيْ جَمِيْعَ ذُنُوْبِيْ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ
الرَّبُّ وَاَنَا الْمَرْبُوْبُ وَاَنْتَ الْمَالِكُ وَاَنَا الْمَمْلُوْكُ وَاَنْتَ
الْعَزِيْزُ وَاَنَا الذَّلِيْلُ وَاَنْتَ الْحَيُّ وَاَنَا الْمَيِّتُ وَاَنْتَ
الْقَوِيُّ وَاَنَا الضَّعِيْفُ وَاَنْتَ الْغَنِيُّ وَاَنَا الْفَقِيْرُ وَاَنْتَ
الْبَاقِيْ وَاَنَا الْفَانِيْ وَاَنْتَ الْمُعْطِيْ وَاَنَا السَّائِلُ وَاَنْتَ الْغَفُوْرُ
وَاَنَا الْمُذْنِبُ وَاَنْتَ الْمَوْلٰى وَاَنَا الْعَبْدُ وَاَنْتَ الْعَالِمُ وَاَنَا الْجَاهِلُ
عَصَيْتُكَ بِجَهْلِيْ وَارْتَكَبْتُ الذُّنُوْبَ لِفَسَادِ عَقْلِيْ وَاَلْهَتْنِي
الدُّنْيَا بِسُوْءِ عَمَلِيْ وَسَهَوْتُ عَنْ ذِكْرِكَ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ

ه من الالہا، بمعنی مشغول کردن ۱۲ صراح

وَأَنْتَ أَرْحَمُ لِي مِنْ نَفْسِي وَانْظُرْ لِي مِنْهَا فَاغْفِرْ وَارْحَمْ
وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ اَللّٰهُمَّ أَوْسِعْ لِي
فِي رِزْقِي وَامْدُدْ لِي فِي عُمْرِي وَاغْفِرْ لِي ذَنْبِي وَاجْعَلْنِي
مُنْتَصِرًا بِهِ لِدِينِكَ وَلَا تَسْتَبْدِلْ بِي غَيْرِي يَا حَنَّانُ
يَا مَنَّانُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ فَرِّغْ قَلْبِي لِذِكْرِكَ وَأَلْبِسْنِي
عَافِيَتَكَ فَلَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ
مَا أَظَلَّتْ وَرَبَّ الْأَرَضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَقَلَّتْ وَ
رَبَّ الْبِحَارِ وَمَا فِي قَعْرِهَا وَرَبَّ الْجِبَالِ الرَّوَاسِي وَمَا
فِي أَقْطَارِهَا أَنْتَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَالِكُهُ وَبَارِئُهُ وَ
خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَمُغْنِيهِ وَالْعَالِمُ بِكُلِّ شَيْءٍ وَالْقَاهِرُ
لِكُلِّ شَيْءٍ وَالْمُحِيطُ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَالرَّازِقُ لِكُلِّ شَيْءٍ
أَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَأَنْ تَسْتَجِيبَ لِي دُعَائِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ روز سی ام نیک است برائے خریدن و
فروختن چہارپایان وتزویج کردن و فرزندے کہ درین روز بوجود آید
بردبار باشد و راست گو و وفادار و عالی شان و جلیل القدر باشد و
گریختہ وگم شدہ بزودی ظاہر شود و ہر کہ مالے قرض کند بزودی بازدہد و باقی

حضرت اسمعیلؑ فرزند ابراہیمؑ درین روز متولد شدہ و برائے کارے
خوب است خصوصاً درخت نشانیدن و زراعت و عمارت و تجارت
نمودن و از حضرت امام موسی کاظمؑ منقول است کہ فرمود ترک حجامت
مکن در ہفتم ماہ حزیران رومی و اگر نہ کنی در چہاردہم البتہ بکن و نام
این روز نزد اہل فرس اسفندارانداز است و بروایت سلمان
فارسی رح روز انیران و انیران نام فرشتہ ایست موکل بعہدہا
و زبانہا دعائے این روز اَللّٰھُمَّ اشْرَحْ صَدْرِیْ لِلْاِسْلَامِ
وَزَیِّنِّیْ بِالْاِیْمَانِ وَقِنِیْ عَذَابَ النَّارِ می گوئے
ہفت مرتبہ سوال می کنے از خدائے عزوجل حاجت خود را
اَللّٰھُمَّ یَا رَبِّ یَا رَبِّ یَا رَبِّ یَا قُدُّوْسُ یَا قُدُّوْسُ
یَا قُدُّوْسُ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ الْحَقُّ الْمُبِیْنُ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ
وَّلَا نَوْمٌ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ مَنْ ذَالَّذِیْ
یَشْفَعُ عِنْدَهٗۤ اِلَّا بِاِذْنِهٖ یَعْلَمُ مَا بَیْنَ اَیْدِیْهِمْ وَمَا
خَلْفَهُمْ وَلَا یُحِیْطُوْنَ بِشَیْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖۤ اِلَّا بِمَا شَآءَ وَسِعَ كُرْسِیُّهُ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَلَا یَئُوْدُهٗ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِیُّ
الْعَظِیْمُ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ فِی الْاَوَّلِیْنَ وَاَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی

مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِهٖ فِی الْاٰخِرِیْنَ وَاَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِهٖ قَبْلَ
كُلِّ شَیْءٍ وَّ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِهٖ بَعْدَ كُلِّ شَیْءٍ وَّ اَنْ
تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِهٖ فِی اللَّیْلِ اِذَا یَغْشٰی وَ اَنْ تُصَلِّیَ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِهٖ فِی النَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰی وَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِهٖ فِی الْاٰخِرَةِ وَ الْاُوْلٰی وَاَنْ تُعْطِیَنِیْ
سُؤْلِیْ فِی الْاٰخِرَةِ وَالدُّنْیَا یَاحَیُّ حِیْنَ لَاحَیَّ یَاحَیُّ
قَبْلَ كُلِّ حَیٍّ یَاحَیُّ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ یَاحَیُّ یَاقَیُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ
اَسْتَغِیْثُ فَاَغِثْنِیْ وَاَصْلِحْ لِیْ شَاْنِیْ كُلَّهٗ وَ لَا تَكِلْنِیْ
اِلٰی نَفْسِیْ طَرْفَةَ عَیْنٍ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ
اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ لَاشَرِیْكَ لَهٗ می گوئی این را چہار مرتبہ
یَارَبِّ اَنْتَ لِیْ رَحِیْمٌ اَسْئَلُكَ یَارَبِّ بِمَاحَمَلَ عَرْشُكَ مِنْ
عِزِّ جَلَالِكَ اَنْ تَفْعَلَ بِیْ مَا اَنْتَ اَهْلُهٗ لَامَا اَنَا اَهْلُهٗ
فَاَنْتَ اَهْلُ التَّقْوٰی وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَحْمَدُكَ حَمْدًا اَبَدًا اَجِدْ بِدًا وَّثَنَآءً اَطَارِقًا عَتِیْدًا
وَاَتَوَكَّلُ عَلَیْكَ وَحِیْدًا وَاَسْتَغْفِرُكَ فَرِیْدًا وَاَشْهَدُ
اَنْ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ شَهَادَةً اُفْنِیْ بِهَا عُمْرِیْ وَ اَلْقٰی بِهَا
رَبِّیْ وَ اُدْخِلُ بِهَا قَبْرِیْ وَاَخْلُوْ بِهَا فِیْ وَحْدَتِیْ اَللّٰهُمَّ

وَاَسْئَلُكَ مَعَ مَا سَاَلْتُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ
وَحُبَّ الْمَسَاكِيْنِ وَاَنْ تَغْفِرَلِيْ وَتَرْحَمَنِيْ وَاِذَا اَرَدْتَ
بِقَوْمٍ سُوْءً اَوْفِتْنَةً اَنْ تَقِيَنِيْ ذٰلِكَ وَاَنَا غَيْرُ مَفْتُوْنٍ
وَاَسْئَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ اَحْبَبْتَ وَحُبَّ مَا يُقَرِّبُ
حُبُّهٗ اِلٰى حُبِّكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِيْ مِنَ الذُّنُوْبِ فَرَجًا
وَمَخْرَجًا وَاجْعَلْ لِيْ اِلٰى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيْلًا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
خَلْقٌ مِنْ خَلْقِكَ وَلِخَلْقِكَ قِبَلِيْ حُقُوْقٌ وَلِيْ فِيْمَا بَيْنِيْ
وَبَيْنَكَ ذُنُوْبٌ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِيَّ خَيْرًا تَجِدُهٗ فَاِنَّكَ
اِنْ لَا تَجْعَلْهُ لَا تَجِدُهٗ فَارْضِ عَنِّيْ خَلْقَكَ مِنْ حُقُوْقِهِمْ
عَلَيَّ وَهَبْ لِيَ الذُّنُوْبَ الَّتِيْ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ اَللّٰهُمَّ
خَلَقْتَنِيْ كَمَا اَرَدْتَ فَاجْعَلْنِيْ كَمَا تُحِبُّ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْلَنَا
وَارْحَمْنَا وَاعْفُ عَنَّا وَتَقَبَّلْ مِنَّا وَاَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ
وَنَجِّنَا مِنَ النَّارِ وَاَصْلِحْ لَنَا شَاْنَنَا كُلَّهٗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ عَدَدَ مَنْ صَلّٰى عَلَيْهِ وَ
عَدَدَ مَنْ لَّمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْبَيْتِ
الْحَرَامِ وَرَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَرَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ

وَرَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ بَلِّغْ رُوْحَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ عَنَّا السَّلَامَ اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّبْعِ الْمَثَانِیْ وَالْقُرْاٰنِ
الْعَظِيْمِ وَرَبَّ جَبْرَئِيْلَ وَمِيْكَائِيْلَ وَاِسْرَافِيْلَ وَرَبَّ الْمَلٰٓئِكَةِ
وَالْخَلْقِ اَجْمَعِيْنَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَافْعَلْ بِیْ كَذَا وَكَذَا اَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ
رَبَّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْاَرَضِيْنَ السَّبْعِ وَمَا فِيْهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ
وَبِاسْمِكَ الَّذِیْ بِهٖ تَرْزُقُ الْاَحْيَاءَ وَبِهٖ اَحْصَيْتَ كَيْلَ الْبِحَارِ
وَبِهٖ اَحْصَيْتَ عَدَدَ الرِّمَالِ وَبِهٖ تُمِيْتُ الْاَحْيَاءَ وَبِهٖ تُحْيِی
الْمَوْتٰى وَبِهٖ تُعِزُّ الذَّلِيْلَ وَبِهٖ تُذِلُّ الْعَزِيْزَ وَبِهٖ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ
وَتَحْكُمُ مَا تُرِيْدُ وَبِهٖ تَقُوْلُ لِلشَّیْءِ كُنْ فَيَكُوْنُ اَللّٰهُمَّ وَاَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ الْعَظِيْمِ الَّذِیْ اِذَا سَئَلَكَ بِهِ السَّائِلُوْنَ اَعْطَيْتَهُمْ سُؤْلَهُمْ
وَاِذَا دَعَاكَ بِهِ الدَّاعُوْنَ اَجَبْتَهُمْ وَاِذَا اسْتَجَارَكَ بِهِ الْمُسْتَجِيْرُوْنَ
اَجَرْتَهُمْ وَاِذَا دَعَاكَ بِهِ الْمُضْطَرُّوْنَ اَنْقَذْتَهُمْ وَاِذَا تَشَفَّعَ
بِهٖ اِلَيْكَ الْمُتَشَفِّعُوْنَ شَفَّعْتَهُمْ وَاِذَا اسْتَصْرَخَكَ بِهِ الْمُسْتَصْرِخُوْنَ
اَصْرَخْتَهُمْ وَفَرَّجْتَ عَنْهُمْ وَاِذَا نَادَاكَ بِهِ الْهَارِبُوْنَ اِلَيْكَ سَمِعْتَ
نِدَاءَهُمْ وَاَغَثْتَهُمْ وَاِذَا اَقْبَلَ بِهِ التَّائِبُوْنَ قَبِلْتَهُمْ وَقَبِلْتَ تَوْبَتَهُمْ
فَاِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِهٖ يَا سَيِّدِیْ وَمَوْلَایَ وَاِلٰهِیْ يَا حَیُّ يَا قَيُّوْمُ يَا خَالِقِیْ
وَيَا كَهْفِیْ وَيَا كَنْزِیْ وَيَا ذُخْرِیْ وَيَا ذَخِيْرَتِیْ وَيَا عُدَّتِیْ

لِدِينِي وَدُنْيَايَ وَاٰخِرَتِي وَمُنْقَلَبِي بِذٰلِكَ الْاِسْمِ الْعَزِيزِ
الْاَعْظَمِ اَدْعُوكَ لِذَنْبٍ لَا يَغْفِرُهُ غَيْرُكَ وَلِكَرْبٍ لَا يَكْشِفُهُ
غَيْرُكَ وَلِهَمٍّ لَا يَقْدِرُ عَلٰى اِزَالَتِهٖ غَيْرُكَ وَلِذُنُوبِي الَّتِي
بَارَزْتُكَ بِهَا وَقَلَّ مَعَهَا حَيَائِي عِنْدَكَ بِفِعْلِهَا فَهَا اَنَا
ذَا قَدْ اَتَيْتُكَ خَاطِئًا مُذْنِبًا قَدْ ضَاقَتْ عَلَيَّ الْاَرْضُ
بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيَّ الْحِيَلُ فَلَا مَلْجَأَ وَلَا مُلْتَجَأَ مِنْكَ
اِلَّا اِلَيْكَ فَهَا اَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ قَدْ اَصْبَحْتُ وَاَمْسَيْتُ
مُذْنِبًا خَاطِئًا فَقِيرًا مُحْتَاجًا لَا اَجِدُ لِذَنْبِي غَافِرًا غَيْرَكَ
وَلَا لِكَسْرِي جَابِرًا سِوَاكَ وَلَا لِضُرِّي كَاشِفًا غَيْرَكَ
اَقُولُ كَمَا قَالَ يُونُسُ حِينَ سَجَنْتَهُ فِي الظُّلُمَاتِ
رَجَاءَ اَنْ تَتُوبَ عَلَيَّ وَتُنَجِّيَنِي مِنْ غَمِّ الذُّنُوبِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
وَاِنِّي اَسْئَلُكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ بِاسْمِكَ
الْعَظِيمِ الْاَعْظَمِ اَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَائِي وَتُعْطِيَنِي
سُؤْلِي وَمُنَائِي وَاَنْ تُعَجِّلَ لِيَ الْفَرَجَ مِنْ عِنْدِكَ
فِي اَتَمِّ نِعْمَةٍ وَاَعْظَمِ عَافِيَةٍ وَاَوْسَعِ رِزْقٍ
اَفْضَلِ دَعَةٍ وَمَا لَمْ تَزَلْ تُعَوِّدُنِيهِ يَا اِلٰهِي

وَ تَرْزُقَنِي الشُّكْرَ عَلٰى مَا آتَيْتَنِي وَ تَجْعَلَ لِي ذٰلِكَ بَاقِيًا
مَا أَبْقَيْتَنِي وَ تَعْفُوَ عَنْ ذُنُوبِي وَ خَطَايَايَ وَ إِسْرَافِي
وَ اجْتِرَائِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي حَتّٰى تَصِلَ نَعِيمَ الدُّنْيَا بِنَعِيمِ
الْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ بِيَدِكَ مَقَالِيدُ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ
السَّمٰوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ وَ الْخَيْرِ وَ
الشَّرِّ فَبَارِكْ لِي فِي دِينِي وَ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي وَ بَارِكْ
لِي اَللّٰهُمَّ فِي جَمِيعِ أُمُورِي اَللّٰهُمَّ وَعْدُكَ حَقٌّ وَ لِقَاؤُكَ
حَقٌّ لَازِمٌ لَا بُدَّ مِنْهُ وَ لَا مَحِيدَ عَنْهُ فَافْعَلْ بِي كَذَا وَ كَذَا
اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ تَكَفَّلْتَ بِرِزْقِي وَ رِزْقِ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ
آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ وَ أَكْرَمَ مَسْئُولٍ أَوْسَعَ
مُعْطٍ وَ أَفْضَلَ مُرْتَجًى أَوْسِعْ لِي فِي رِزْقِي وَ رِزْقِ عِيَالِي
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيمَا تَقْضِي وَ تُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ
وَ فِيمَا تَفْرُقُ بِهِ بَيْنَ الْحَلَالِ وَ الْحَرَامِ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَ
فِي الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَ لَا يُبَدَّلُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ
تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ
الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمُ الْمُوَسَّعَةِ أَرْزَاقُهُمُ
الصَّحِيحَةِ أَبْدَانُهُمُ الْآمِنِينَ خَوْفُهُمْ وَ أَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي

وَتُقَدِّرَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تُطِیْلَ
عُمْرِیْ وَتَمُدَّ فِیْ اَجَلِیْ وَتَزِیْدَ فِیْ رِزْقِیْ وَتُعَافِیَنِیْ فِیْ
جَسَدِیْ وَکُلِّ مَا یُهِمُّنِیْ اَمْرُہٗ مِنْ اَمْرِ دِیْنِیْ وَدُنْیَایَ وَ
اٰخِرَتِیْ وَعَاجِلَتِیْ وَاٰجِلَتِیْ لِیْ وَلِمَنْ یَعْنِیْنِیْ اَمْرُہٗ وَیَلْزَمُنِیْ
شَاْنُہٗ مِنْ قَرِیْبٍ اَوْ بَعِیْدٍ اِنَّکَ جَوَادٌ کَرِیْمٌ رَءُوْفٌ
رَحِیْمٌ یَا کَائِنًا قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ تَنَامُ الْعُیُوْنُ وَتَنْکَدِرُ النُّجُوْمُ
وَاَنْتَ حَیٌّ قَیُّوْمٌ لَا تَاْخُذُکَ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ وَاَنْتَ اللَّطِیْفُ
الْخَبِیْرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰہِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ وَ
الْحَمْدُ لِلّٰہِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ ٭

باب ششم

در احکام کسوف و خسوف ہر ماہ و اعمال سال و درین باب ہشت فصل است

فصل اوّل در احکام خسوف و کسوف و فضائل ماہ رجب المرجب

و اعمال آن بدانکہ خسوف در لغت گرفتن ماہ است و کسوف گرفتن
آفتاب و ماہتاب بہ ہردو شامل است مگر بعض اہل لغات
قائل شدہ اند کہ کسوف مختص است بآفتاب و خسوف بقمر و ہمین قول
بظاہر بہتر است چنانکہ صاحب صراح مینویسد کہ کسفت الشمس

وخسف القمر ہذا اجود الکلام یعنی کسوف را بشمس وخسوف را بقمر خاص
کردن عمدہ ترین مقال است پس آگاہ باش کہ ماہیت کسوف وخسوف
از تتبع وتصفح کتب علماء کبار وجہابذہ فخار مثل کتاب السماء والعالم
وغیرہ چنین مستفاد میشود کہ علی بن ابراہیم از آباء خود وآن از ابن محبوب
وآن از عبد اللہ بن یسار وآن از معروف بن خربوذ از حکم بن مستنیر
از علی بن الحسین ع روایت کردہ کہ پروردگار عالم یک دریا مابین
زمین وآسمان پیدا کردہ کہ آن دریا مجرائے شمس وقمر ونجوم وکواکب
است بعد از ان برائے کوکبہا فلک معین کردہ وبر ہر فلکی یک فرشتہ
مؤکل است وماتحت او ہفتاد ہزار فرشتہ اند کہ آنہا فلک را گردش
میدہند وبسبب این گردش شمس وقمر ونجوم بمنازل معینہ خود شب
وروز دورہ می کنند پس ہرگاہ ذنوب عباد وکثرت معاصی ہویدا
وظاہر مے شوند حق تعالی ارادہ می کند کہ برایشان غضب وقہر
نازل کند بواسطۂ نشانی از نشانیہای خود پس ملک مؤکل را حکم
می فرماید کہ فلک را از مجرائی شمس وقمر وکواکب دور سازد پس این
ملک بہ ہفتاد ہزار فرشتہ حکم می کند کہ فلک را از مجرا شمس وغیرہ
جدا سازند بحکم آن ملک مؤکل شمس وقمر را از فلک دور مے کنند پس
شمس در آن دریا غوطہ می خورد پس روشنی وحدت ورنگش

زائل میشود و همچنین بقمر میکنند و هرگاه اراده میکند او تعالی که هر دو نیر
را از زمین دریا بیرون آرد و بفلک آسمان رد کند پس حکم می کند ملک موکل
را که بفلک رد کند بمجرا آن تا روشن شوند پس آن ملک آسمان را
بمجرای شمس می آرد و شمس از آب بیرون می آید در حالیکه انجلا نشده
باشد و همچنین قمر پس فرمود جناب علی بن الحسین ع که خوف و هراس نمی کند
مگر آنکه شیعهٔ امامیه باشد پس هرگاه چنین باشد رجوع کند بجانب
پروردگار عالم خوف کند از وی و نیز در کتاب مذکور از شیخ بزرگوار
قطب الدین راوندی باسناد خود از صدوق رح و آن از حسین بن
علی صوفی از حمزه بن قاسم عباسی از جعفر بن محمد بن مالک غزاری
از محمد بن حسین بن زید الزیات از عمر بن عثمان خزاز از عبد الله
فضل الهاشمی از حضرت صادق ع که فرمود آنحضرت ع که در کتاب
دانیال ع چنین است که هر سال در ماه رجب آفتاب بگیرد زمین
درست و آباد شود و در کوهستان مشرق باران بسیار بارد و ملخ
به اطراف فارس فرود آید و ضرر نه رساند بایشان و هر سال که در
رجب المرجب ماه بگیرد در ناحیهٔ مغرب وبا و طاعون و قحط پیدا
شود و در بابل باران بسیار شود و در همه شهرها درد چشم بسیار باشد
و احکام کسوف و خسوف ماه های دیگر همراه شهور اثنی عشر جدا جدا

ازین حدیث ایراد خواہم نمود انشاء اللہ صاحب جواہر الاخبار
از تفسیر امام حسن عسکری ع از رسول مقبول صلعم نقل کردہ کہ پروردگار
عالم در روز قیامت جمیع بندگان خود را مبعوث خواہد کرد پس ہمہ ہا را
در یک خاک جمع خواہد کرد و بعد ازان ہمہ روز و شب و صحراہا و ماہہا
جمع خواہند شد و بر اعمال عباد از ایشان شہادت طلبیدہ مے شود
پس اعضا و جوارح و بیابانہا و ماہہا و ساعتہا و سالہا در روز و شب
ہمہ گواہی میدہند بر اعمال نیک و بد بندگان پس باید دانست کہ
قیامت یک روز ضرور خواہد شد پس مستعد و آمادہ باش برائے او
و زاد و راحلہ طیار کن برائی این سفر پس بتحقیق کسیکہ بزرگی رجب
و شعبان را بداند و ماہ رجب را بہ شعبان وصل کند و شعبان را بماہ
رمضان پس این ہر سہ شہور شاہد او باشند بروز قیامت کہ فلان
بندہ مرا خیلی تعظیم کرد و روز و شب بعبادت بسر کرد پس ندامی آید
از جانب پروردگار کہ ای رجب و ای شعبان و اے ماہ رمضان
این بندہ بچہ طور در ہر سہ ماہ عبادت کرد پس ہمہ ہا جواب می دہند
کہ ای پروردگار من البتہ این بندۂ مومن خیلے سعی و کوشش در عبادت
کرد برای خوشنودی تو پس پروردگار عالم حکم می فرماید بہ فرشتگان کہ
موکل این ہر سہ ماہ اند کہ شما ہا بر گفتۂ این ہر ۳ ماہ تصدیق میکنید

یانہ پس ملائکہ عرض می کنند کہ ای پروردگار این ہر سہ ماہ شاہد صادق
وراست گواند وما ہا نیز گواہی سید ہیم کہ این بندگان در نیکی وعمل
خیر برائے خوشنودی تو حتی الامکان جد وجہد بلیغ در عبادت میکردند
واز آمدن این ہر سہ ماہ خوشنود می شدند ومنتظر رحمت وبرکت تو
می بودند واز مناہی تو پرہیز میکردند وروزہای این ماہ روزہ میگرفتند
وبہ شبہا احیا وبر فقرا ومساکین تصدق مے کردند پس حکم میفرماید
کہ ببرید اینہا را در جنت پس ملائکہ از ایشان ملاقات می کنند وتعظیم و
تکریم می کنند وبر شترہای قوی وسکبرو واسپہای تیز رو سوار می کنند
واز نعمتہای جنت تنعم می شوند وصفت نعمت جنت چنین است
کہ گاہی کم نمی شود چرا کہ در اوصاف جنت چنین است کہ تغیری نمی شود مثلاً
جوانان آن جا پیر وبچہ گان آنجا پیر وسرور آنجا بتدل بحزن نمی شود
وجدید آن جا کہنہ نمی گردد ودر امالی از جناب صادق عہ منقول
است کہ فرمود کسیکہ در ماہ رجب اوّل واوسط وآخر ماہ روزہ بگیرد
جنت براو واجب است وہمراہ ما در محشر خواہد بود وکسیکہ دو روز روزہ
بگیرد پس گناہان گذشتۂ او آمرزیدہ می شوند پس می باید کہ از سر نو
عمل کند وکسیکہ سہ روز روزہ بگیرد پس گناہان او چہ گذشتہ وچہ آئندہ
ہمہ ہا آمرزیدہ می شوند پس آن صائم شفاعت خواہد کرد برای برادران

ایمانی خود و کسیکه هفت روز روزه بگیرد هفت درهای جهنم بر رویش بند خواهد شد و کسیکه هشت روز روزه بگیرد هشت درهای بهشت برای او کشاده خواهد شد از هر کدامی که خواهد داخل شود صاحب روضة الاذکار نوشته که از حضرت رسول صلعم مروی است که می گذشت بر مقبره در خدمت آنحضرت ثوبان نام از اصحاب بود آن حضرت ایستاد و گریه کرد بعد از ان گفت یا ثوبان اهل این قبور در عذاب بودند دعا کردم خدای تعالی تخفیف عذاب ایشان داد و اگر این جماعت یک روز از ماه رجب را روزه میداشتند و در یک شب از و بعبادت بر می خواستند باین عذاب گرفتار نمی شدند و در جلد ثالث از بحار در باب سکرات موت از ابی سعید خدری از رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم آورده که فرمود آن حضرت صلعم کسیکه روزه بدارد در ماه رجب بست و چهار روز پس هرگاه ملک الموت بروی نازل شود پس این محتضر به بیند او را بصورت جوانی خوش رو که در برش باشد از دیبای سبز رنگ سوار بر اسپ جنت و بدست او پارچه ریشمی باشد معطر بمشک و در دست دیگر پیاله باشد از طلا و خالص پر از شراب جنت که می نوشانند بمحتضر و از سکرات موت محفوظ ماند و روح این را در پارچه حریر مے کنند و از خوشبوی روحش همه ملائکه هفت آسمان از استنشاق او خوش

می شوند و سیراب می مانند در قبر تا اینکه پیش رسول مقبول صلعم بر حوض کوثر
حاضر شوند و در کتاب وسائل از ابان بن عثمان از ابی
عبداللہ علیہ السلام آورده که فرمود تحقیق که نوح ع در کشتی سوار شد بغرهٔ ماه رجب
پس پروردگار عالم حکم فرمود که ای نوح مع همراهیان خود روزه بگیر
درین روز پس جناب صادق ع فرمود کسیکه یکم رجب را روزه بگیرد
آتش دوزخ بمسافت یک سال از وی دور گردد و کسیکه پانزده روز روزه
بگیرد همه حاجتهای او بر آورده میشود و جناب موسی بن جعفر ع فرمود که
رجب نام نهری است در بهشت که سفید پس از شیر زائد تر است و در
شیرینی از شهد بالاتر پس کسیکه یک روزه بگیرد درین ماه از ان نهر
سیراب می شود و انس از جناب رسول خدا صلعم آورده کسیکه یک روزه
از رجب بگیرد پروردگار عالم میان آتش و او هفتاد خندق فصل سیکند
که پهن هر خندق دوری آسمان و زمین است و علی بن سالم از پدر خود
و او از جناب صادق ع روایت کرده که رفتم پیش آن حضرت ع در ماه
رجب پس نظر کرد بر من و فرمود ای سالم آیا درین ماه روزه گرفتے
عرض کردم نه قسم بخدا یابن رسول اللہ پس فرمود که آن قدر ثواب
از تو ضایع شده که مقدار آن را سوای خدا کسی نمی داند تحقیق که اینماهیست
که عظمت و بزرگی از جانب پروردگار عالم یافته و کرامت و بزرگی

بر روزه داران این ماه واجب سیگردد پس عرض کرد او یا بن رسول اللہ صلعم اگر روزه بگیرم بقیۂ رجب را آیا میشود که شمہ از ثواب صائمین این ماه یافته شود پس فرمود ای سالم کسیکه آخر این ماه یک روزه بگیرد امان از شدت سکرات موت و امان از عذاب قبر و امان از هول محشر می یابد و کسیکه دو روز درین ماه روزه بگیرد علاوه ثواب مذکور بر صراط آسانی بگذرد و کسیکه سه روز روزه بگیرد امن یابد از خوف قیامت و شدائد او و از آتش دوزخ و از ابی سعید خدری از رسول مقبول صلعم روایت کرده که رجب ماهیست اصم و آن ماهیست بزرگ و اصم باین سبب نام نهادند که مثل این ماه دیگر شهور عزت و حرمت و فضیلت ندارند و اهل جاهلیت این ماه را تعظیم میکردند و اهل اسلام هم و از ابی سعید رجب ماه خدا است و شعبان ماه من و ماه رمضان برای امت من پس آگاه باش کسیکه در رجب روزه بگیرد بصدق دل مستوجب خوشنودی خدا خواهد شد و کسیکه دو روزه بگیرد اهل آسمان و زمین احصای ثواب و فضیلت آنکه پیش پروردگار است نمی توانند کرد و کسیکه سه روز روزه بگیرد میان او و آتش خندق و حجاب حائل باشد که طولش مقدار رفتار هفتاد سال باشد و کسیکه چهار یوم روزه بگیرد از بلیات محفوظ ماند مثل جذام و برص و جنون و کسیکه پنج یوم روزه بگیرد روز قیامت حق تعالی

ثواب چنان عنایت فرماید که او راضی شود و کسیکه شش یوم روزه
بگیرد از قبر خود بیرون آید که نور چهرهٔ او تابان و درخشان باشد و
کسیکه هفت روز روزه بگیرد هفت در دوزخ بر رویش بند شود
و کسیکه هشت روزه بگیرد هشت درهای جنت کشاده شوند بهر دری که
خواهد داخل شود و کسیکه نه روزه بگیرد از قبر خود بیرون آید که لا الٰه
الا الله بر زبانش جاری باشد و کسیکه ده روزه بگیرد دو بازوی
سبز رنگ باو عطا میشود که بآن پرواز کند بر پل صراط بطرف جنت
مثل برق جهنده و کسیکه یازده روزه بگیرد بروز قیامت اجرش از
ثواب همه کس زائد باشد و کسیکه دوازده روزه بگیرد دو حله سبز رنگ از
سندس و استبرق از جنت باو عطا شود و کسیکه سیزده روزه بگیرد بروز
قیامت برای او مائده درست کنند از یاقوت اخضر لسایهٔ عرش پس این
صائم اکل و شرب میکند دران حالیکه دیگر مردمان در شدت و کرب
باشند و کسیکه چهارده یوم روزه بگیرد چنان ثواب عنایت کرده شود
که گاهی چشم و گوش و قلب انسان از و حظ نیافته باشد و کسیکه پانزده
روزه بگیرد بروز قیامت بجای مومنین صادق الایمان ایستاده شود و
کسیکه شانزده روز بگیرد پیش از همه کس بر چهار پایهٔ نور سوار شده بجنت
داخل خواهد شد و کسیکه هفده روزه بگیرد بصراط بگذرد در روشنی

یک ہزار چراغ وہمین طور بجنت داخل شود وکسیکہ ہیجدہ روزہ بگیرد در
قبۂ حضرت ابراہیم ع جا یابد وکسیکہ نوزدہ روزہ بگیرد مکانی بیابد در
جنت از مروارید مقابل قصر آدم ع وابراہیم ع وکسیکہ بست روزہ بگیرد
گویا عبادت کردہ است بست ہزار سال وکسیکہ بست ویک روزہ
بگیرد شفاعت خواہد کرد در روز قیامت بسیار مردمان را وکسیکہ
بست و دو روزہ بگیرد منادی ندامی کند ای دوست خدا ترا
بشارت سیدہم بفضیلت وکرامت وکسیکہ بست وسہ روزہ بگیرد
ندامی آید از جانب آسمان کہ خوشخبری باد برای توکہ عبادت کم کردی
وثواب زیادہ یافتی وکسیکہ بست وچہار روزہ بگیرد سکرات موت
برا و آسان گردد و بر حوض کوثر پیش رسول خدا ص حاضر شود
وکسیکہ بست وپنج روزہ بگیرد پیشتر از ہمہ کس بجنت ہمراہ مقربین
داخل جنت میشود وکسیکہ بست وشش روزہ بگیرد برای او در سایۂ
عرش یکصد قصر طیار کنند تا در آن قیام کند در انحالیکہ مردمان دیگر
در حساب مشغول باشند وکسیکہ بست وہفت روزہ بگیرد قبرش موافق
مسافت چہار صد سال کشادہ گردد وکسیکہ بست وہشت روزہ
بگیرد میان آتش واو ہفت خندق باشد وکسیکہ بست ونہ روزہ
بگیرد گناہانش دہ چند باشند وزن او ہفتاد مرتبہ زنا کردہ باشد

پروردگار عالم ہمہ گناہان آدمی آمرزد وکسیکہ سی روزہ بگیرد از جانب آسمان
ندامی آید کہ ای بندۂ خدا گناہان گذشتہ تو آمرزیدم پس عمل خود از سر گیر و
روایت ثواب برای کسے است کہ از غرہ تا سلخ روزہ گرفتہ باشد و
چونکہ حدیث طولانی بود بخیف موافق مطلوب خود ازان ایجاز و اختصار
کردہ تحریر نمود وکسیکہ احیاء شب بکند از آتش دوزخ نجات یابد
و شفاعتش برای ہفتاد ہزار کس مقبول گردد وکسیکہ چیزے تصدق
کند درین ماہ برای رضاے خدا عنایت کردہ می شود روز قیامت
چنان ثوابے کہ چشمے ندیدہ و گوشے نشنیدہ و در خاطر کسے خطور نکردہ
باشد و از جناب امام رضاؑ منقولست کہ کسیکہ بست و پنجم ماہ رجب را روزہ بگیرد این
روزہ کفارہ ہفتاد سال می شود و کسے کہ روزہ بگیرد بست و ہفتم این
ماہ برابر است بروزہ ہفتاد سال و کسیکہ بست و ششم این ماہ روزہ
بگیرد این روزہ کفارہ گناہ ہشتاد سال می شود و از امام جعفر صادقؑ
منقول است کہ روزۂ بست و ہفتم این ماہ ترک نہ کنید چراکہ درین
روز رسول خداؐ مبعوث شدہ اند و ثوابش مثل روزہ شصت ماہ
است سید ابن طاؤس در اقبال از حضرت رسالت پناہؐ آوردہ کہ
خداے تعالے نصب کردہ است در آسمان ہفتم فرشتہ را کہ او را داعی
می گویند و ہرگاہ می شود ماہ رجب ندا می کند آن فرشتہ در ہر شب تا صبح

که خوشا حال ذکر کنندگان و خوشا حال طاعت کنندگان و میگوید حق تعا
که من همنشینم کسیکه هم نشینی من کند و مطیعم کسی را که طاعت من کند و مے
آمرزم کسی را که آمرزش از من طلبد و این ماه ماه من است و بنده بندهٔ
من است و رحمت رحمتِ من پس هر که دعا کند مرا درین ماه قبول میکنم
دعای او را و هر که سوال کند از من عطا می کنم او را و هر که راه راست
طلبد از من راه راست مینمایم او را و گردانیده ام این ماه را ریسمانی
در میان خود و بندگان خود پس هر که چنگ زند باین ریسمان میرسد بسوی
من محمد بن بابویه در عیون الاخبار از حضرت امام رضاع
آورده که هر که روزه بگیرد در اول رجب در حالتی که رغبت در ثواب خدا
داشته باشد واجب می شود او را بهشت و هر که روزه بگیرد یک روز از
اوسط این ماه حق تعالے شفاعت او را قبول می کند مانند ربیعه
و مضر و هر که یک روز بگیرد روزه را در آخر این ماه حق تعالے او را
از پادشاهان بهشت گرداند و قبول کند شفاعت او را در باب پدر
و مادر و دختر و پسر و برادر و خواهر و عم و عمه و خال و خاله و آشنایان
و همسایگانش هر چند که مستوجب جهنم شده باشند علامهٔ مجلسی
در زاد المعاد از حضرت رسالت پناه صلعم آورده که فرمود ماه رجب ماه
بزرگ خدا است و ماهے در حرمت و فضیلت بآن نمیرسد و قتال

باکافران درین ماه حرام است بسند معتبر از جناب صادق ع
منقول است که رجب را اصب نامند بجهت آن که رحمتهاے خدا
درین ماه برامت پیغمبر بالبسیار ریختہ میشود پس درین ماه از گناہان استغفار
نمائید و روزہاے این ماه را بطاعت گذرانید و روزہ بگیرید
پس بسیار بگوئید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ علامہ
مجلسی رح در اختیارات آوردہ کہ شب جمعۂ اول این ماه رغائب
است و رغائب جمع رغیبہ است بمعنی بخشش بسیار است و تمام ملائکہ
آسمانہا و زمین ہا درین شب در بیت المعمور و حوالی آن جمع می شوند
و آمرزش از براے امت رسالت پناه ص می خواہند و احادیث
بطرق خاصہ و عامہ در فضیلت این شب بسیار است و در روز اول
این ماه حضرت نوح ع در کشتی نشست و درین روز حضرت رسالت
پناه ص حضرت فاطمہ ع را بشاه ولایت ص تزویج نمود و حضرت فاطمہ سیزده
سال داشت و در کتب دیگر نہ سال و ده سال نیز وارد گردیده و نیمۂ
این ماه را روز استفتاح می گویند و دعاے ام داؤد درین روز مستجاب
شد و این داؤد پسر حسن مثنی بن امام حسن ع است و بعضے تحویل
قبلہ را درین روز می گویند و روز ہیجدہم ابراہیم ع فرزند رسول خدا ص
از دنیا رفت و در بست دوم این ماه معاویہ بن ابی سفیان علیہما ما یستحقان بہ واصل شد

دہم این روز بود کہ دراصل جہنم شد و ہفدہ سال امارت شام کرد و بست
سال حکومت تنہا کرد و بعضے نوزدہ سال گفتہ اند و در بست و سوم این
ماہ منافقان کوفہ خنجر زہرآلود بر ران مبارک حضرت امام حسن ع زدند
و در بست و چہارم این ماہ جعفر طیارؓ از حبشہ آمد و در بست و ہفتم
این ماہ مبعث حضرت رسالت پناہ ص است و اول روزیست
کہ لا الٰہ الا اللہ گفتند و روزۂ این روز سنت است و ثواب بسیار دارد
و شب بست و ہشتم این ماہ حضرت امام حسین ع از استیلائے مخالفان از مدینہ
متوجہ کعبہ معظمہ شدند و در بست و نہم این ماہ معاویہ بن ابی سفیان لعنہ اللہ عائشہ را
در چاہ انداخت و کشت و در راہ شام در بیان اعمال است کہ کسی از روزہ عاجز باشد
یا برا و دشوار باشد بعوض آن بعمل آورد در بعضے از روایات معتبرہ وارد شدہ
است کہ بدل روزۂ مستحب یک درہم تصدق کند کہ موافق زرہائے این
زمانہا تقریباً بودہ باشد و بروایت دیگر عوض یک روزہ یک مد گندم
یا جو وارد شدہ است و احوط در مد صد درہم شاہی است و ظاہرًا صد درہم
کہنہ کافی باشد و در روایتی در خصوص روزۂ ماہ رجب یک گردہ نان نیز
وارد شدہ است اگر قادر بر روزہ نباشد و حمل کردہ اند کسیکہ پریشان باشد و قادر
بر درہم و مد نباشد شیخ طوسی رح در کتاب مصباح متہجد از ابوسعید خدرے
آوردہ کہ روزے حضرت رسالت پناہ ص بیان می فرمودند فضیلت روزۂ

ماہ رجب و ثواب روزہ داران آنرا گفتند یا رسول اللہ ص کسیکہ قدرت
بروزہ داشتن نداشتہ باشد چہ کار کند کہ این ثواب را دریابد فرمودند
کہ در ہر روز از رجب تا آخر ماہ صد مرتبہ این تسبیح را بگوید سُبْحَانَ
الْاِلٰہِ الْجَلِیْلِ سُبْحَانَ مَنْ لَا یَنْبَغِی التَّسْبِیْحُ اِلَّا لَہٗ سُبْحَانَ
الْاَعَزِّ الْاَکْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَھُوَ لَہٗ اَھْلٌ
سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَکَرَّمَ بِہٖ و در روایات معتبرہ
وارد شدہ است کہ ہر کہ بمنزل برادر مومن خود وارد شود و قصد روزہ
سنت کردہ باشد و او طعامی حاضر سازد و او را تکلیف کند ثواب
افطار کردن زیادہ از ثواب روزہ داشتن است ہفتاد برابر و اگر
اظہار نہ کند کہ روزہ دارم ثوابش بیشتر است و برابر یکسال روزہ
است و زن را روزہ سنت داشتن بے رخصت شوہر و غلام و کنیز را
بے رخصت مالک و فرزند را بے رخصت پدر و مادر و مہمان را بے رخصت
مہماندار و مہماندار را بے رخصت مہمان از احادیث ظاہر می شود کہ خوب
نیست و مشہور میان علما آنست کہ روزہ سنت مملوک بدون اذن
مالک باطل است و ہمچنین روزہ سنت زن بے رخصت شوہر صحیح
نیست و در پدر و مادر مشہور آنست کہ روزہ سنت فرزند بدون
اذن ایشان مکروہ است و باطل نیست و بعضے گفتہ اند کہ بی رخصت

پدر باطل است و احوط آنست که بدون اذن پدر و مادر روزهٔ سنت نگیرد و در روزهٔ سنت مهمان بدون رخصت مهماندار نیز خلاف است و احوط آنست که مهمان و مهماندار هیچیک بی رخصت دیگرے روزهٔ مستحب نگیرد اگرچہ اظہر آنست که مکروه است کذا فے زاد المعاد در بیان اعمال هر روز و شب این ماه سید ابن طاؤس در کتاب اقبال از حضرت رسول خدا آورده که آنحضرت در وقت رویت هلال ماه رجب این دعا می خواندند اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالْاَمْنِ وَ الْاِيْمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ رَبِّيْ وَرَبُّكَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ و نیز در کتاب مذکور آورده که آنحضرت در وقت رویت هلال این ماه این دعا می خواندند اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيْ رَجَبٍ وَشَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا شَهْرَ رَمَضَانَ وَاَعِنَّا عَلَى الصِّيَامِ وَالْقِيَامِ وَحِفْظِ اللِّسَانِ وَغَضِّ الْبَصَرِ وَلَا تَجْعَلْ حَظَّنَا مِنْهُ الْجُوْعَ وَالْعَطَشَ دعاے صحیفهٔ کامله و دیگر ادعیه ماه نو در فصل اول باب پنجم گذشت صاحب منهاج العارفین رہ نوشته که در بعض کتب مسطور است که هر کس که در وقت رویت هلال رجب بر صفحات قرآن نظر نماید مانند برق از پل بگذرد و در تحفة العابدین مسطور است که در وقت دیدن ماه رجب بدستهاے خود نظر کند و بعضے گفته اند که بگوسفند و گاؤ و شتر نظر نماید سید ابن طاؤس رح

در کتاب اقبال از حضرت رسول خدا آورده کسیکه در شب اول رجب
و وسط و آخر این ماه غسل کند از گناهان بیرون آید مانند روزے که از
مادر متولد شده باشد و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق ع
منقول است که در شب اول رجب بعد از نماز عشا این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ مَلِیْكٌ وَّ اَنْتَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ مُّقْتَدِرٌ وَّ اَنَّكَ
مَا تَشَآءُ مِنْ اَمْرٍ یَّكُنْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَتَوَجَّهُ اِلَیْكَ بِنَبِیِّكَ مُحَمَّدٍ
نَبِیِّ الرَّحْمَةِ صَلَوَاتُكَ عَلَیْهِ وَ اٰلِهٖ یَا مُحَمَّدُ یَا رَسُوْلَ اللّٰهِ
اِنِّیْ اَتَوَجَّهُ اِلَی اللّٰهِ رَبِّیْ وَ رَبِّكَ لِیُنْجِحَ بِكَ طَلِبَتِیْ اَللّٰهُمَّ
بِنَبِیِّكَ مُحَمَّدٍ وَّ بِالْاَئِمَّةِ مِنْ اَهْلِ بَیْتِهٖ اَنْجِحْ طَلِبَتِیْ
بعد از ان طلب کن حاجات خود را شیخ طوسی در مصباح متہجد از حضرت
امیر المؤمنین ع آورده که عجب دارم از کسے که فارغ دارد نفس خود را از چہار
شب در سال و آنها شب اول رجب و شب نصف شعبان و شب عید
فطر و شب عید قربان است و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت ع آورده که اگر توانی
محافظت نما بر شب عید فطر و شب عید قربان و شب اوّل محرم و شب عاشورا و شب اوّل
رجب و شب نصف شعبان و در ین شبها دعا و نماز و تلاوت قرآن بسیار
بکن و در شب اول و روز اول زیارت حضرت امام حسین ع فضیلت بسیار
دارد و سید ابن طاوس رحمہ اللہ در کتاب اقبال از حضرت رسالت پناہ ص

اعمال ماه رجب

آوردہ کہ نیست مومنے و نہ مومنہ کہ بگذارد در شب اول رجب سی رکعت
نماز و بخواند در ہر رکعتے الحمد یک مرتبہ و قل یا ایہا الکافرون یک مرتبہ و
قل ہو اللہ احد سہ مرتبہ مگر آنکہ بیامرزد خدائے تعالےٰ جمیع گناہان
صغیرہ و کبیرہ او را و بنویسد او را از نماز گذاران تا سال دیگر و پاک شود از
نفاق و نیز در کتاب مذکور از انحضرت م آوردہ کہ ہر کہ بعد از نماز مغرب
در شب اول رجب بیست رکعت نماز بگذارد و بخواند در ہر رکعتے فاتحۃ الکتاب
یک مرتبہ و قل ہو اللہ احد یک مرتبہ و بعد از ہر دو رکعت سلام بگوید حق تعالیٰ
محفوظ دارد او را و اہل او را و مال او را و فرزندان او را و از عذاب قبر ایمن
شود و از پل صراط ہمچو برق خاطف بگذرد بغیر حساب و نیز در کتاب
مذکور از ان حضرت صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب
اول رجب دو رکعت نماز بعد از عشا و بخواند در رکعت اول فاتحۃ الکتاب یک مرتبہ و الم نشرح
یک مرتبہ و قل ہو اللہ احد سہ مرتبہ و در رکعت دوم فاتحۃ الکتاب یک مرتبہ و الم نشرح یکمرتبہ
و قل ہو اللہ احد و معوذتین یک مرتبہ بعد از ان تشہد بخواند و سلام گوید
بعد از ان بگوید لا الٰہ الا اللہ سی مرتبہ و صلوات بفرستد سی مرتبہ از
جمیع گناہان پاک شود مانند روزیکہ از مادرش متولد شدہ باشد مثب

دوم سید ابن طاؤس رح در کتاب اقبال از حضرت رسالت پناہ
آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب دوم رجب دہ رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتے

شب اول

شب دوم

الحمد یک مرتبه و قل یا ایها الکافرون یک مرتبه بیامرزد خداے تعالی جمیع
گناهان صغیره و کبیره او را و بنویسد او را از نماز گذاران تا سال دیگر و پاک
شود از نفاق و شیخ طوسی رح آورده که حضرت امام علی نقی ع در روز دوم
رجب در سال دو صد و دوازدهم از هجرت متولد شده اند شب سویم
سید ابن طاوس نور الله مرقده در کتاب اقبال از حضرت رسالت
پناه ص آورده که هر که بگذارد در شب سویم رجب ده رکعت نماز و بخواند در
هر رکعتے فاتحة الکتاب یک مرتبه و اذا جاء نصر الله والفتح پنج مرتبه بنا
می کند خداے تعالی از براے او قصرے در بهشت که در عرض و
طول هفت برابر دنیا باشد و ندا می کند منادی از آسمان که بشارت
دهید دوست خدا را بکرامت بزرگ و رفاقت پیغمبران و صدیقان
و شهیدان و صالحان شب چهارم سید ابن طاوس رح
در کتاب مذکور از حضرت رسالت پناه ص آورده که هر که بگذارد در شب
چهارم رجب صد رکعت نماز و بخواند در رکعت اول از هر دو رکعت
الحمد و قل اعوذ برب الفلق و در رکعت دوم الحمد و قل اعوذ برب
الناس نازل میشود از هر آسمان فرشته که نوشته می باشد ثواب آنرا
تا روز قیامت شب پنجم سید ابن طاوس رح در کتاب
مذکور از آنحضرت ص آورده که هر که بگذارد در شب پنجم رجب شش رکعت نماز و

نماز شب سوم

نماز شب چهارم

نماز شب پنجم

بخواند در ہر رکعتے الحمد یک مرتبہ و قل ہو اللہ احد بیست و پنج مرتبہ
عطا می کند او را خدائے تعالیٰ ثواب چہل پیغمبر و چہل صدیق و چہل شہید و
می گذرد بر صراط مانند برق درخشندہ بر اسپ نور سوار شدہ شب ششم
سید ابن طاؤس رح در کتاب مذکور از آنحضرت آوردہ کہ ہر کہ بگذارد
در شب ششم رجب دو رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتے الحمد یک مرتبہ و آیۃ
الکرسی ہفت مرتبہ ندا می کند منادے از آسمان کہ اے بندۂ خدا
بتحقیق دوست خدائے و ترا است در بدل ہر حرفے کہ قرأت کردۂ
درین نماز شفاعتے از مسلمانان و ترا است ہفتاد ہزار آنچہ کہ حسنہ بہتر باشد
از کوہہائے کہ در دنیا است شب ہفتم سید ابن طاؤس رح در کتاب
مذکور از آنحضرت آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب ہفتم رجب چہار رکعت نماز و
بخواند در ہر رکعتے الحمد یک مرتبہ و قل ہو اللہ احد و قل اعوذ برب الفلق
و قل اعوذ برب الناس ہر کدام سہ مرتبہ و بعد از فراغ دہ مرتبہ صلوات بفرستد
و دہ مرتبہ بگوید سُبْحَانَ اللّٰہِ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ وَلَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ وَاللّٰہُ
اَکْبَرُ بدارد او را خدائے تعالیٰ در زیر سایۂ عرش خود و عطا کند باو ثواب
کسیکہ روزہ گرفتہ باشد ماہ رمضان را و استغفار می کنند از برائے او فرشتگان
تا فارغ شود ازین نماز و آسان می کند برو سکرات موت و فشار قبر را و
برنمی آید از دنیا تا بہ بیند جائے خود را از بہشت و ایمن می کند او را خدائے تعالیٰ

شب ششم

شب ہفتم

از فزع اکبر **شب هشتم** سید ابن طاؤس رح
در کتاب مذکور از آن حضرت م آورده که هرکه بگذارد در شب هشتم
رجب بست رکعت نماز و بخواند در هر رکعتے الحمد یک مرتبه و قل هو الله
احد و قل یا ایها الکافرون و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس
هرکدام سه مرتبه عطا می کند او را خدائے تعالے ثواب شاکر
کنندگان و صابر کنندگان و بلند مے کند نام او را در درجه صدیقان
خواهد بود او را بهر حرفے اجر هر صدیقے و شهید و گویا ختم کرده است
قرآن را در ماه رمضان و هرگاه برآید از قبر خود ملاقات کنند با او
هفتاد فرشته و بشارت دهند او را به بهشت و مشایعت او
نمایند بسوے آن **شب نهم** سید ابن طاؤس رح
در کتاب مذکور از آن حضرت م آورده که هرکه بگذارد در شب نهم
رجب دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتے الحمد یک مرتبه و الهکم التکاثر
پنج مرتبه برنمی خیزد از جاے خود تا آنکه می آمرزد خداے تعالے
او را و عطا می کند او را ثواب صد حج و صد عمره و نازل می کند بر او
هزار هزار مرتبه رحمت را و ایمن میگرداند او را از آتش و اگر بمیرد تا شصت روز میمیرد شهید **شب دهم**
سید ابن طاؤس رح در کتاب مذکور از آنحضرت م آورده که هرکه بگذارد در شب دهم رجب بعد
از مغرب دوازده رکعت نماز و بخواند در هر رکعتے الحمد یک مرتبه

وقل هو الله احد سه مرتبه بالامی بدهد خدا تعالی از برای او قصری را
بر عمودی که از یاقوت سرخ باشد گفتند ای رسول خدا چه قسم است
آن عمود فرمودند که مانند ما بین مشرق و مغرب است و در آن عمود
هفصد غرفه باشد و سیع تر از دنیا و هر غرفه از طلا و نقره و یاقوت و
زبرجد باشد و در آن قصر خانها باشد بعدد ستارگان آسمان و در آنها
چیزی چند باشد که هیچ بشری را قدرت توصیف آن نه باشد

شب یازدهم

شب یازدهم سید بن طاوس رح در کتاب اقبال
از حضرت رسالت پناه صلعم آورده که هر که بگذارد در شب یازدهم
دوازده رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و آیة الکرسی
دوازده مرتبه عطا میکند او را خدای تعالی ثواب هر که خوانده باشد
توریت و انجیل و زبور و فرقان را و هر کتابی که نازل کرده است
آن را خدای تعالی بر پیغمبرانش و ندا می کند منادی از عرش که از
سر گیر عمل خود را که به تحقیق آمرزیده شدی

شب دوازدهم

شب دوازدهم
سید بن طاوس رح در کتاب مذکور از آن حضرت صلعم آورده
که هر که بگذارد در شب دوازدهم رجب دو رکعت نماز و بخواند در
هر رکعتی الحمد یک مرتبه و آیه اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَآ اُنْزِلَ
اِلَیْهِ تا فَانْصُرْنَا عَلَی الْقَوْمِ الْکٰفِرِیْنَ ده مرتبه عطا میکند

او را خدا تعالی ثواب کسانیکه امر بمعروف و نهی از منکر میکنند و ثواب
آزاد کردن هفتاد بنده از اولاد اسمعیل ع و عطا می کند او را هفتاد رحمت

شب سیزدهم سید بن طاؤس در کتاب مذکور

از آن حضرت ص آورده که هر که بگذارد در شب سیزدهم رجب دو رکعت
نماز و بخواند در هر دو رکعت که میگذارد در رکعت اول الحمد یک مرتبه
و والعادیات یک مرتبه و در رکعت دوم الحمد یک مرتبه و الهکم التکاثر
یک مرتبه بیامرزد خدا تعالی گناهان او را اگرچه باشد عاق پدر و مادر
خود و راضی میگرداند و خدا تعالی و امین شود از ترس منکر و نکیر و بگذرد
بر صراط مانند برق درخشنده و عطا کند نامهٔ عمل او را بدست راست او
و ترازوی اعمال او را سنگین کند و در بهشت فردوس هزار شهر باو داده
شود و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق ع آورده
که عطا کرده شده است این امت را فضیلت سه ماه رجب و شعبان
و ماه رمضان که عطا کرده نه شده است هیچ امتی را و عطا کرده شده
است این امت را سه شب شب سیزدهم و شب چهاردهم و شب
پانزدهم که عطا کرده نشده است مثل آن بامتهای دیگر و عطا
کرده شده است این امت را سه سوره سورهٔ یٰس و سورهٔ تبارک الذی
بیده الملک و سورهٔ قل هو الله احد که عطا کرده نشده است

هیچ امتی را پس هر که جمع کند درمیان این سه چیز بتحقیق جمع کرده خواهد
بود جمیع فضیلتهای این امت را عرض کردند که چگونه جمع کند
این سه چیز را فرمودند که بگذارد در هر شبی از شبهای بیض
درین سه ماه در شب سیزدهم دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة
الکتاب و این سه سوره را و در شب چهاردهم چهار رکعت نماز و بخواند در هر
رکعتی فاتحة الکتاب و این سه سوره او در شب پانزدهم شش رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی
فاتحة الکتاب و این سه سوره را تا جمیع فضیلت این شب را دریابد جمیع گناهانش آمرزیده شود انشاء اللّه

شب چهاردهم

شب چهاردهم سید بن طاوس رحمه در
اقبال از حضرت رسالت پناه آورده که هر که بگذارد در شب
چهاردهم رجب سی رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و
قل هو اللّه احد یک مرتبه و آیه آخر کهف قُل اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ مِثْلُکُم
تا آخر سوره قسم بذاتیکه نفس من در دست قدرت اوست که اگر باشد
گناهان او بیش از ستارگان آسمان بر نمی آید از نماز خود مگر آنکه او طاهر
و مطهر باشد و گویا خوانده باشد جمیع کتابهائی را که نازل کرده است خدای
تعالی

شب پانزدهم

شب پانزدهم سید بن طاوس در کتاب
مذکور از آنحضرت آورده که هرگاه در آید شب نصف رجب امر کند
خدای تعالی نویسندگان اعمال خلائق را که نظر کنید در دیوان بندگان

من وہر گناہی را کہ بیا بید محو کنید و بدل کنید آن را بحسنات و نیز در
کتاب مذکور از آنحضرت ع آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در این شب سی رکعت
نماز و بخواند در ہر رکعتی الحمد یک مرتبہ و قل ہو اللہ احد دہ مرتبہ بر نمی آید
از نماز خود تا آنکہ عطا کردہ میشود باو ثواب ہفتاد شہید و می آید در روز
قیامت در حالتیکہ نور او روشن می کند اہل محشر را بقدر ما بین مکہ و مدینہ
و عطا می کند او را خدا تعالی برات بیزاری از آتش و نفاق و دور
میکند او را از عذاب قبر و شیخ طوسی رح در کتاب مصباح متہجد از حضرت
امام جعفر صادق ع آوردہ کہ بگذارد در شب نصف رجب دوازدہ
رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتی الحمد و ہر سورہ کہ خواہد و چون از نماز فارغ شود
الحمد و معوذتین و سورہ اخلاص و آیۃ الکرسی چہار مرتبہ بخواند و چہار
مرتبہ بگوید سُبْحَانَ اللّٰہِ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ وَلَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ وَاللّٰہُ
اَکْبَرُ و بعد از آن بگوید اَللّٰہُ اَللّٰہُ رَبِّیْ لَا اُشْرِکُ بِہٖ شَیْئًا
وَمَا شَاءَ اللّٰہُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّۃَ اِلَّا بِاللّٰہِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ
شب شانزدہم درین شب ہمان نماز شب پانزدہم است
بہمان روایت و ہمان ثواب شب ہفدہم درین شب نیز
ہمان نماز شانزدہم است بہمان روایت و ہمان ثواب شب
ہیجدہم سید بن طاؤس رح در کتاب مذکور از آنحضرت

آورده که هر که بگذارد در شب هیجدهم رجب دو رکعت نماز و بخواند در هر
رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل
اعوذ برب الناس هر کدام ده مرتبه پس هرگاه از نماز فارغ شود
حق سبحانه و تعالی بملائکه خطاب فرماید که اگر باشد گناهان او بیش از
گناهان عشاران هر آئینه بخشیدم آنرا از برای او بسبب گذاردن
این نماز و بگرداند خدای تعالی درمیان او و آتش دوزخ شش خندق
را که مابین هر خندقی بقدر مابین آسمان و زمین باشد شب نوزدهم
سید بن طاوس رح در کتاب اقبال از حضرت رسالت پناه صلعم
آورده که هر که بگذارد در شب نوزدهم رجب چهار رکعت نماز و بخواند
در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و آیة الکرسی و قل هو الله احد هر کدام پانزده
مرتبه عطا میفرماید او را خدا تعالی از ثواب چیزیکه عطا فرموده است
حضرت موسی ع را و خواهد بود او را بهر حرفی ثواب شهیدی و بفرستد
خدا تعالی بدست فرشتگان از برای او سه بشارت را آنکه رسوا نه کند
او را در موقف و آنکه نه کند او را حساب و آنکه داخل بهشت شود بغیر حساب
و هرگاه باز دارند او را در موقف سلام بفرستد خدای تعالی بر او و به فرماید که
ای بنده من مترس و اندوهگین مباش که من از تو راضیم و بهشت بر تو مباح
است شب بستم سید بن طاوس رح در کتاب مذکور از

آنحضرت صلعم آورده که هر که بگذارد در شب بستم رجب دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه وانا انزلناه فی لیلة القدر پنج مرتبه عطا می فرماید او را خدای تعالی ثواب ابراهیم و موسی و یحیی و عیسی علیهم السلام و هر که بگذارد این نماز را ضرر نمی رسانند او را جن و انس و نظر می کند خدای تعالی بجانب او بچشم رحمت خود شب بست و یکم سید بن طاوس رح در کتاب مذکور از آنحضرت صلعم آورده که هر که بگذارد در شب بست و یکم رجب شش رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه وانا اعطیناک الکوثر ده مرتبه و قل هو الله احد ده مرتبه امر میفرماید خدا تعالی کرام الکاتبین را که ننویسند برای او گناهی را تا یکسال و می نوشته باشند از برای او حسنات را تا یکسال و قسم بذاتیکه نفس من در دست قدرت اوست و قسم بذاتیکه مبعوث کرده است مرا به پیغمبری که هر که مرا دوست دارد و خدا را دوست دارد این نماز بگذارد و اگر از ایستادن عاجز آید نشسته بگذارد که مباهات میفرماید حق تعالی با فرشتگان را و می فرماید که بتحقیق آمرزیده ام او را شب بست و دوم سید بن طاوس نور الله مرقده در کتاب مذکور از آنحضرت صلعم آورده که هر که بگذارد در شب بست و دوم رجب هشت رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل یا ایها الکافرون

شب بست و یکم

شب بست و دوم

هفت مرتبه وهرگاه فارغ شود از نماز صلوات بفرستد ده مرتبه و استغفار
کند خدای عزوجل را ده مرتبه پس هرگاه این نماز را بگذارد برنمی آید از
دنیا تا به بیند جای خود را از بهشت وخواهد بود مردن او بر دین اسلام
وباشد او را اجر هفتاد پیغمبر **شب بست وسوم سید بن**
طاوس طاب الله ثراه در کتاب مذکور از حضرت رسالت پناه
آورده که هرکه بگذارد در شب بست وسوم رجب دو رکعت نماز وبخواند
در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و والضحی پنج مرتبه عطا می فرماید او را خدای
تعالی بعدد هر حرفی و بعدد هر کافری و کافره درجه در بهشت و عطا
میفرماید او را ثواب هفتاد حج و ثواب هرکه متابعت کرده باشد هزار
جنازه او ثواب هرکه عیادت کرده باشد هزار بیمار را و ثواب هرکه بر آورده
باشد هزار حاجت را از مسلمانی **شب بست وچهارم**
سید بن طاوس در کتاب مذکور از آنحضرت ص آورده که هرکه
بگذارد در شب بست وچهارم رجب چهل رکعت نماز وبخواند در هر
رکعتی الحمد یک مرتبه و آیه آمن الرسول یک مرتبه وقل هو الله
احد یک مرتبه می نویسد خدای تعالی از برای او هزار حسنه و محو می کند
از و هزار گناه و بلند می کند از برای او هزار درجه و نازل می شوند از
آسمان هزار فرشته که دستها برداشته صلوات می فرستاده باشند

شب بست وسوم

شب بست وچهارم

براو وروزی میکند ادرا خدای عزوجل سلامتی در دنیا و آخرت
وگویا دریافته باشد شب قدررا **شب بیست وپنجم سید بن طاوسؒ** — شب بیست و پنجم
درکتاب مذکور از حضرت رسول خداؐ آورده که هر که بگذارد در شب بیست و پنجم
رجب بیست رکعت نماز درمیان مغرب و عشا و بخواند در هر رکعتی الحمد یک
مرتبه و آیه آمن الرسول یک مرتبه و قل هو الله احد یک مرتبه حفظ می کند
خدای تعالی نفس او را و اهل او را و دین او و دنیای او را و آخرت او را و بر نمی خیزد از
جای خود تا آنکه آمرزیده شود **شب بیست و ششم سید بن طاوسؒ** — شب بیست و ششم
درکتاب مذکور از حضرت رسول خداؐ آورده که هر که بگذارد در شب بیست
و ششم رجب دوازده رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یکمرتبه و قل هو الله احد
چهل مرتبه مصافحه میکنند با او فرشتگان و هر که مصافحه کنند با او فرشتگان
ایمن میشود از ایستادن بر صراط و حساب و میزان و برمی انگیزد خدای
تعالی بجانب او هفتاد فرشته را که استغفار کنند از برای او **شب
بیست و هفتم سید بن طاوسؒ** درکتاب مذکور از حضرت — شب بیست و هفتم
امام محمد تقیؑ آورده که در رجب شبی هست که بهتر است از برای مردم
از انچه بر آن آفتاب می تابد و آن شب بیست و هفتم است و در صبح
آن حضرت رسالت پناهؐ به پیغمبری مبعوث شدند و عمل کننده این
شب را مثل اجر عمل شصت سال است پرسیدند که کدام است عمل درین شب

فرمودند که هرگاه گذاردی نماز عشا را وگرفتی خوابگاه خود را بعد از آن در هر ساعتی که بیدار شوی پیش از زوال شب یا بعد از آن بگذار دوازده رکعت نماز و بخوان در هر رکعتی بعد از حمد یک سوره از سورهای کوچک که بعد از یس است و بعد از هر دو رکعت سلام بگو و بخوان الحمد هفت مرتبه ومعوذتین هفت مرتبه وقل یا ایها الکافرون هفت مرتبه وآیة الکرسی هفت مرتبه وانا انزلناه هفت مرتبه وبعد از آن بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَمْ یَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا وَّلَمْ یَکُنْ لَّهٗ شَرِیْکٌ فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَکُنْ لَّهٗ وَلِیٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبِیْرًا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ بِمَعَاقِدِ عِزِّکَ عَلٰی اَرْکَانِ عَرْشِکَ وَمُنْتَهَی الرَّحْمَةِ مِنْ کِتَابِکَ وَبِاسْمِکَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ وَبِذِکْرِکَ الْاَجَلِّ الْاَعْلَی الْاَعْلَی الْاَعْلٰی وَبِکَلِمَاتِکَ التَّامَّاتِ الَّتِیْ تَمَّتْ صِدْقًا وَّعَدْلًا اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَفْعَلَ بِیْ مَا اَنْتَ اَهْلُهٗ بعد از آن دعا کن چیزے را که میخواهی که مستجاب میشود مگر آنکه حرامی یا قطع رحمی یا هلاک جمعی از مومنان را طلبی در روزش را روزه بدار که حساب میشود از برائے تو بروزه یکسال و نیز در کتاب مذکور از حضرت رسول خدا آورده که هرکه بگذارد در شب بست و هفتم رجب

دوازده رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و سبح اسم ده مرتبه
وانا انزلناه فی لیلة القدر ده مرتبه و هرگاه فارغ شود از نماز خود صلوات
بفرستد صد مرتبه و استغفار کند صد مرتبه می نویسد خدای تعالی
از برای او ثواب عبادت فرشتگان و نیز در کتاب مذکور
آورده که بهترین اعمال درین شب زیارت حضرت امیر المؤمنین است
وطریق زیارت آنحضرت در باب زیارت انشاء الله تعالی خواهد آمد
واگر یکی از زیارت جامعه را که در محل خود خواهد آمد بخواند
نیز خوب است **شب بیست و هشتم** سید ابن طاوس رح
در اقبال از حضرت رسول خدا صلعم آورده که هر که بگذارد در شب
بیست و هشتم رجب دوازده رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک
مرتبه و سبح اسم ده مرتبه وانا انزلناه ده مرتبه و هرگاه فارغ شود از نماز
خود صلوات بفرستد صد مرتبه و استغفار کند صد مرتبه می نویسد
خدای تعالی از برای او ثواب عبادت فرشتگان ×
شب بیست و نهم درین شب همان نماز شب
بیست و هشتم بهمان روایت و همان ثواب است **شب**
سی ام سید ابن طاوس رح در کتاب اقبال
از حضرت رسول خدا صلعم آورده که هر که بگذارد در شب سی ام رجب

ده رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو اللہ احد
ده مرتبه عطا می فرماید او را خدائے تعالیٰ در بہشت فردوس
هفت شهر و بر می آید از قبر خود ش در حالتیکه روی او مانند ماه
شب چهارده باشد و می گذرد بر صراط مثل برق درخشنده و
نجات می یابد از آتش **تسبیل** ابن طاؤس رہ در کتاب اقبال
از حضرت رسالت پناہ صلعم آورده که غافل مشوید از شب جمعه اول
رجب که فرشتگان نام آنرا لیلة الرغایب گذاشته اند و هر گاه بگذرد
ثلث شب باقی نمی ماند فرشته از فرشتگان آسمان و زمین مگر آنکه
جمع میشوند در کعبه و در دور آن پس می گوید خدائے تعالیٰ که ای
فرشتگان من سوال کنید از من آنچه می خواهید پس می گویند
آن فرشتگان که اے پروردگار ما حاجت ما بجانب تو آنست
که بیامرزے روزه داران رجب را پس بفرماید خدای تعالیٰ
که بتحقیق چنان کردم بعد از ان حضرت رسالت پناہ صلعم فرمودند که
نیست کسیکه روزه بگیرد پنجشنبه اول رجب را پس دوازده رکعت
نماز میان شام و خفتن بگذارد و فصل کند در هر دو رکعت بسلام
دادن و بخواند در هر رکعتے فاتحة الکتاب یک مرتبه و انا انزلناه
فی لیلة القدر سه مرتبه و قل هو اللہ احد دوازده مرتبه و هر گاه فارغ

شود از نماز خود هفتاد مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِنِ النَّبِيِّ
الْاُمِّيِّ وَعَلٰی اٰلِهٖ بعد ازان سجده کند و بگوید در آن هفتاد مرتبه
سُبُّوْحٌ قُدُّوْسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلٰٓئِكَةِ وَالرُّوْحِ بعد ازان
سر از سجده بردارد و بگوید رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا
تَعْلَمُ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيُّ الْاَعْظَمُ بعد ازان سجده دیگر کند و بگوید
در آن چیزے را که در سجده اول گفته قسم بخدا ایکه نفس من در دست
قدرت اوست که نمی گذارد این نماز را بنده از مردان و زنان مگر
آنکه می آمرزد خداے تعالےٰ جمیع گناهان او را واگرچه باشد
گناهان او مثل کف دریا و عدد ریگ و وزن کوهها و عدد برگ درختان
و شفاعت کند در روز قیامت در باب هفت صد کس از اهل بیت
خود که مستوجب آتش دوزخ شده باشند و برانگیزد خداے تعالےٰ
از براے او در شب اول قبر ثواب این نماز را به نیکوترین صورتے
با روے شگفته و زبان خوش و بگوید که شاد شو اے دوست من
بتحقیق که نجات یافتے از همه شد تنها پس آن شخص بگوید او را
تو کیستے که ندیده ام نیکوترین روے را از تو و نشنیده ام بوے را
که نیکوتر از بوے تو باشد در جواب گوید که اے دوست من ثواب
آن نمازم که گذارده بودی آن را در فلان شب و در فلان بلد و در

فلان ماه

فلان ماه و در فلان سال آمده ام در این شب تا قضاے حق تو بکنم
و مونس تنهائی تو باشم و وحشت را از تو بردارم و هرگاه در صور بدمند
سایه افگنم در عرصهٔ قیامت بر سر تو و بدرستیکه بدی نخواهی دیدار یار
خود هرگز نزد علامهٔ مجلسی این نماز معتبر نیست و از تحریر
شان ثابت می شود که شاید بطریق عامه باشد مگر مؤلف این
کتاب اعتماد و وثوق بر سید جلیل دارد بنا بر آن ایراد نمودم **نماز
هر شب رجب** در کتاب مذکور از آنحضرت صلعم آورده که هر که
بگذارد در رجب شصت رکعت نماز در هر شبے دو رکعت بخواند
و در هر رکعتے فاتحة الکتاب یک مرتبه و قل یا ایها الکافرون سه مرتبه
و قل هو الله احد یک مرتبه و هرگاه سلام بگوید دستهاے خود را بردارد
و بگوید لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ لَهُ الْمُلْكُ وَ
لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِيْ وَيُمِيْتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوْتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ
وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ
وَاٰلِهٖ پس دستها را بر روے خود بمالد بدرستیکه خداے تعالیٰ
مستجاب می کند دعاے او را و عطا می کند او را ثواب شصت
حج و شصت عمره شیخ و دیگران بسند معتبر روایت کرده اند که حضرت

امام موسیٰ کاظم در شب اول ماه رجب بعد از آنکه از نماز شب
فارغ می شدند این دعا را در سجده می خواندند لَكَ الْحَمْدُ
إِنْ أَطَعْتُكَ وَلَكَ الْحُجَّةُ إِنْ عَصَيْتُكَ لَا صُنْعَ لِي وَلَا
لِغَيْرِي فِي إِحْسَانٍ إِلَّا بِكَ يَا كَائِنُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ
وَيَا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَدِيلَةِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَمِنْ
شَرِّ الْمَرْجِعِ فِي الْقُبُورِ وَمِنَ النَّدَامَةِ يَوْمَ الْآزِفَةِ
فَأَسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ
عَيْشِي عِيشَةً نَقِيَّةً وَمِيتَتِي مِيتَةً سَوِيَّةً
وَمُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا كَرِيمًا غَيْرَ مُخْزٍ وَلَا فَاضِحٍ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَئِمَّةِ يَنَابِيعِ الْحِكْمَةِ وَ
أُولِي النِّعْمَةِ وَمَعَادِنِ الْعِصْمَةِ وَاعْصِمْنِي بِهِمْ
مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَلَا تَأْخُذْنِي عَلَىٰ غِرَّةٍ وَلَا عَلَىٰ غَفْلَةٍ
وَلَا تَجْعَلْ عَوَاقِبَ أَعْمَالِي حَسْرَةً وَارْضَ عَنِّي فَإِنَّ
مَغْفِرَتَكَ لِلظَّالِمِينَ وَأَنَا مِنَ الظَّالِمِينَ اللَّهُمَّ
اغْفِرْ لِي مَا لَا يَضُرُّكَ وَأَعْطِنِي مَا لَا يَنْقُصُكَ فَإِنَّكَ
الْوَسِيعُ رَحْمَتُهُ الْبَدِيعُ حِكْمَتُهُ وَأَعْطِنِي السَّعَةَ

وَالدَّعَةَ وَالْاَمْنَ وَالصِّحَّةَ وَالنُّجُوعَ وَالْقُنُوعَ وَ
الشُّكْرَ وَالْمُعَافَاةَ وَالتَّقْوٰى وَالصَّبْرَ وَالصِّدْقَ
عَلَيْكَ وَعَلٰۤى اَوْلِيَآئِكَ وَالْيُسْرَ وَالشُّكْرَ وَاعْمُمْ بِذٰلِكَ
يَا رَبِّ اَهْلِىْ وَوَلَدِىْ وَاِخْوَانِىْ فِيْكَ وَمَنْ اَحْبَبْتُ وَ
اَحَبَّنِىْ وَوَلَدْتُ وَوَلَدَنِىْ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ
وَالْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ وَاَيْضاً
بسند معتبر منقول است کہ مستحب است بعد از سلام گفتن از نماز وتر
چنانچہ نشستہ است این دعا را بخواند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ
لَا يَنْفَدُ خَزَآئِنُهٗ وَلَا يَخَافُ اٰمِنُهٗ رَبِّ اِنِ ارْتَكَبْتُ
الْمَعَاصِىَ فَذٰلِكَ ثِقَةً بِكَرَمِكَ اِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ
عَنْ عِبَادِكَ وَتَعْفُوْ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ وَتَغْفِرُ الزَّلَلَ فَاِنَّكَ
مُجِيْبٌ لِدَاعِيْكَ وَمِنْهُ قَرِيْبٌ فَاَنَا تَآئِبٌ اِلَيْكَ مِنَ
الْخَطَايَا وَرَاغِبٌ اِلَيْكَ فِىْ تَوْفِيْرِ حَظِّىْ مِنَ الْعَطَايَا
يَا خَالِقَ الْبَرَايَا يَا مُنْقِذِىْ مِنْ كُلِّ شَدِيْدَةٍ يَا مُجِيْرِىْ
مِنْ كُلِّ مَحْذُوْرٍ وَفِّرْ عَلَىَّ السُّرُوْرَ وَاكْفِنِىْ شَرَّ عَوَاقِبِ
الْاُمُوْرِ فَاَنْتَ اللّٰهُ عَلٰى نَعْمَآئِكَ وَجَزِيْلِ عَطَآئِكَ
مَشْكُوْرٌ وَلِكُلِّ خَيْرٍ مَذْخُوْرٌ وَاَيْضاً از حضرت امام

علی نقی علیہ صلوات اللہ وسلامہ علیہ منقول است کہ بعد از نماز و تراین دعا را بخوانند یَا نُوْرَ النُّوْرِ یَا مُدَبِّرَ الْاُمُوْرِ یَا مُجْرِیَ الْبُحُوْرِ یَا بَاعِثَ مَنْ فِی الْقُبُوْرِ یَا کَهْفِیْ حِیْنَ تُعْیِیْنِیَ الْمَذَاهِبُ وَکَنْزِیْ حِیْنَ تُعْجِزُنِی الْمَکَاسِبُ وَمُوْنِسِیْ حِیْنَ تَجْفُوْنِیَ الْاَبَاعِدُ وَتَمَلُّنِی الْاَقَارِبُ وَمُنَزِّهِیْ بِمُجَالَسَةِ اَوْلِیَائِهٖ وَمُرَافَقَةِ اَحِبَّائِهٖ فِیْ رِیَاضِهٖ وَسَاقِیَّ بِمُوَانَسَتِهٖ مِنْ غُدْرِ حِیَاضِهٖ وَرَافِعِیْ بِمُجَاوَرَتِهٖ مِنْ وَرْطَةِ الذُّنُوْبِ اِلٰی رَبْوَةِ التَّقْرِیْبِ وَمُبَدِّلِیْ بِوَلَایَتِهٖ عِزَّةَ الْعَطَایَا مِنْ ذِلَّةِ الْخَطَایَا اَسْئَلُکَ یَا مَوْلَایَ بِالْفَجْرِ وَاللَّیَالِ الْعَشْرِ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَاللَّیْلِ اِذَا یَسْرِ وَبِمَا جَرٰی بِهٖ قَلَمُ الْاَقْلَامِ بِغَیْرِ کَفٍّ وَلَا اِبْهَامٍ وَبِاَسْمَائِکَ الْعِظَامِ وَبِحُجَجِکَ عَلٰی جَمِیْعِ الْاَنَامِ عَلَیْهِمْ مِنْکَ اَفْضَلُ السَّلَامِ وَبِمَا اسْتَحْفَظْتَهُمْ مِنْ اَسْمَائِکَ الْکِرَامِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِمْ وَتَرْحَمَنَا فِیْ شَهْرِنَا هٰذَا وَمَا بَعْدَهٗ مِنَ الشُّهُوْرِ وَالْاَیَّامِ وَاَنْ تُبَلِّغَنَا شَهْرَ الصِّیَامِ فِیْ عَامِنَا هٰذَا وَفِیْ کُلِّ عَامٍ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ وَالْمِنَنِ الْجِسَامِ وَعَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ مِنَّا اَفْضَلُ السَّلَامِ

اعمال مشترکه رجب علامه مجلسی رح نوشته که بسند معتبر منقول است که محمد بن ذکوان بخدمت حضرت صادق ع عرض کرد که فدای تو شوم این ماه رجب است مرا دعا تعلیم نما که حق تعالی مرا بآن نفع بخشد حضرت فرمودند که در هر روز ماه رجب صبح و پیشین و بعد از همه نمازها در روز و شب این دعا بخوان یَا مَنْ اَرْجُوْهُ لِکُلِّ خَیْرٍ وَّ اٰمَنُ سَخَطَهٗ عِنْدَ کُلِّ شَرٍّ یَا مَنْ یُّعْطِی الْکَثِیْرَ بِالْقَلِیْلِ یَا مَنْ یُّعْطِیْ مَنْ سَاَلَهٗ وَ یَا مَنْ یُّعْطِیْ مَنْ لَّمْ یَسْئَلْهُ وَ مَنْ لَّمْ یَعْرِفْهُ تَحَنُّنًا مِّنْهُ وَ رَحْمَةً اَعْطِنِیْ بِمَسْئَلَتِیْ اِیَّاکَ جَمِیْعَ خَیْرِ الدُّنْیَا وَ جَمِیْعَ خَیْرِ الْاٰخِرَةِ وَاصْرِفْ عَنِّیْ بِمَسْئَلَتِیْ اِیَّاکَ جَمِیْعَ شَرِّ الدُّنْیَا وَ شَرِّ الْاٰخِرَةِ فَاِنَّهٗ غَیْرُ مَنْقُوْصٍ مَّا اَعْطَیْتَ وَ زِدْنِیْ مِنْ فَضْلِکَ یَا کَرِیْمُ پس حضرت ریش مبارک خود را بدست چپ گرفتند و انگشت سبابه دست راست خود را بجانب راست و چپ حرکت میدادند و این دعا خواندند یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِکْرَامِ یَا ذَا النَّعْمَاۤءِ وَ الْجُوْدِ یَا ذَا الْمَنِّ وَ الطَّوْلِ حَرِّمْ شَیْبَتِیْ عَلَی النَّارِ و دست بر نداشت تا از آب دیده اش ریش مبارکش تر شد سید ابن طاوس رح در فوائد و زوائد آورده که هر شب و روز از این ماه

رجب و ماه شعبان و ماه رمضان هر یک از فاتحه و آیة الکرسی و چهار
قل را سه بار بخواند و سه بار بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ و سه بار صلوات بفرستد و سه بار بگوید
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ پس بگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیْ
وَلِوَالِدَیَّ وَارْحَمْهُمَا کَمَا رَبَّیَانِیْ صَغِیْرًا وَاغْفِرْ
لِلْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ صد بار و بروایتی چهار صد بار
استغفار کند گناهان او آمرزیده شود چنانکه از مادر متولد شده باشد
و در روایت دیگر آمده که بعد از تسبیحات اربعه سه بار لَا حَوْلَ وَ
لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ نیز بگوید و حسن دیلمی
در کتاب اعلام الدین از حضرت امیر المؤمنین ع آورده که حضرت
رسالت پناه ص فرمودند که هر که بخواند در رجب و شعبان و ماه
رمضان در هر روز و شب فاتحة الکتاب و آیة الکرسی
و قُلْ یَا اَیُّهَا الْکَافِرُوْنَ و قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ اَعُوْذُ
بِرَبِّ النَّاسِ و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ سه مرتبه یعنی هر کدام را سه
مرتبه چنانچه بعضی از علما بان تصریح کرده اند و بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ سه مرتبه پس بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ

الله سه مرتبه پس بگوید اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
سه مرتبه پس بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوْبُ اِلَیْهِ چهار صد مرتبه پس
بیامرزد خداے تعالے گناہان او را اگرچه باشد بعدد قطرہاے
باران وبرگ درختان وکف دریاہا ودر روز عید او را ندا کند که اے
بندۂ من تو دوست منی براستی وترا است نزد من بهر حرفی که خواندے
آنرا شفاعتے در حق برادران خود وخواہران مؤمنه خود بعد ازان
حضرت رسالت پناہ صلعم فرمودند که قسم بخداے که برانگیخته است مرا
براستی بپیغمبرے که ہر که بکند این عمل را در روزہاے این سال وشبہاے آن
اگرچه باشد در مدت خودش یک مرتبه عطا کند او را خداے تعالی
بهر حرفے ہفتاد ہزار حسنه که ہر حسنه سنگین تر باشد از کوہہاے دنیا
وبرآورده شود برایے او ہفتصد حاجت را در وقت مردن وہفت صد
حاجت را در قبر وہفتصد حاجت را در وقت برآمدن از قبر ومثل
آن را در وقت پرواز کردن نامہاے اعمال ومثل آنرا در وقت
سنجیدن اعمال در میزان ومثل آنرا در وقت گذشتن از صراط و
جاداده شود او را در سایۂ عرش خود وحساب کند او را حسابے آسان
وہفتاد ہزار فرشته او را مشایعت کنند تا داخل بہشت شود وعطا
می کند او را چیزے که ہیچ چشمی ندیده باشد وہیچ گوشے نشنیده باشد

علامہ مجلسی رح آوردہ کہ از حضرت رسول خدا منقول است
کہ در جمیع ماہ رجب ہر بامداد و پسین ہفتاد مرتبہ بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ
وَاَتُوْبُ اِلَيْهِ پس دستہا را بسوے آسمان بردارد و بگوید اَللّٰهُمَّ
اغْفِرْلِيْ وَتُبْ عَلَيَّ و این استغفار در جمیع ایام سال سنت است
و ہزار مرتبہ سورۂ قل ہو اللہ احد در جمیع ماہ خواندن ثواب بسیار
دران وارد شدہ است اگر خواہد در یک روز بخواند و اگر خواہد
ہر روز قدرے بخواند کہ در تمام ماہ ہزار مرتبہ خواندہ باشد
و نیز منقول است کہ ہر کہ ہزار مرتبہ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ در
جمیع ماہ بگوید صد ہزار حسنہ براے او نوشتہ شود و حق تعالے
شہرے در بہشت براے او بنا کند و در ہر شب از شبہاے
این ماہ ہزار مرتبہ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وارد شدہ است و صد
مرتبہ این استغفار نیز منقول است و اگر در جمیع این ماہ چہار
صد مرتبہ بخواند فضیلت بسیار دارد اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِيْ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ وَاَتُوْبُ اِلَيْهِ دسرا

بیان اعمال ایام رجب شیخ طوسی رح بسند معتبر روایت کردہ
کہ حضرت صادق بمعلی بن خنیس گفت کہ در ماہ رجب این دعا را
بخوان اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ صَبْرَ الشَّاكِرِيْنَ لَكَ وَعَمَلَ

الخائفين منك و يقين العابدين لك اللهم انت العلی
العظيم و انا عبدك البائس الفقير و انت الغنی الحميد
و انا العبد الذليل اللهم صل علی محمد و اله و امنن
بغناك علی فقری و بحلمك علی جهلی و بقوتك علی
ضعفی يا قوی يا عزيز اللهم صل علی محمد و اله
الاوصياء المرضيين و اكفنی ما اهمنی من امر
الدنيا و الاخرة يا ارحم الراحمين از روايت
سيد ابن طاوس رہ ظاهر می شود كه اين دعا جامع ترين دعاهاست
و در همه اوقات ميتوان خواند شيخ طوسی رہ و سيد و ديگران
بسندهاے معتبر از حضرت صاحب الامر ع روايت كرده اند كه سنت
است كه در هر روز از روزهاے ماه مبارك رجب اين دعا
را بخوانند اللهم انی اسئلك بالمولودين فی رجب
محمد بن علی الثانی و ابنه علی بن محمد بن
المنتجب و اتقرب بهما اليك خير القرب
يا من اليه المعروف طلب و فيما لديه رغب
اسئلك سؤال معترف مذنب قد اوبقته
ذنوبه و اوثقته عيوبه فطال علی الخطايا

ذُنُوبَهُ مِنَ الوَرٰى يَا خُطُوبَهُ يَسْئَلُكَ التَّوْبَةَ وَحُسْنَ
الْاَوْبَةِ وَالنُّزُوْعَ عَنِ الْحَوْبَةِ وَمِنَ النَّارِ فَكَاكَ
رَقَبَتِهِ وَالْعَفْوَ عَمَّا فِيْ رِبْقَتِهِ فَاَنْتَ يَا مَوْلَایَ
اَعْظَمُ عَمَلِهِ وَثِقَتِهِ اَللّٰهُمَّ وَاَسْئَلُكَ بِمَسَائِلِكَ
الشَّرِيْفَةِ وَوَسَائِلِكَ الْمُنِيْفَةِ اَنْ تَتَغَمَّدَنِيْ فِيْ
هٰذَا الشَّهْرِ بِرَحْمَةٍ مِنْكَ وَاسِعَةٍ وَنِعْمَةٍ وَازِعَةٍ
وَنَفْسٍ بِمَا رَزَقْتَهَا قَانِعَةٍ اِلٰى نُزُوْلِ الْحَافِرَةِ وَمَحَلِّ الْاٰخِرَةِ وَمَا هِيَ
اِلَيْهِ صَائِرَةٌ صاحب بلد الامین ذکر کرده که سلمان فارسی رح از رسول خدا ص
آورده کسیکه در ماه رجب سی رکعت نماز بخواند و هر دو رکعت بیک سلام ده
رکعت در اول یوم رجب و ده رکعت در پانزدهم آن ماه و ده رکعت در آخر آن ماه
و طریقش اینست که در اول رکعت یک مرتبه سورهٔ حمد و سه مرتبه قل هو الله
احد و سه مرتبه سورهٔ قل یا ایها الکافرون بخواند و بعد هر سلام دستهارا
بلند کند و این دعا بخواند لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ لَهُ
الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِيْ وَيُمِيْتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوْتُ بِيَدِهِ
الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ اَللّٰهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا اَعْطَيْتَ وَ
لَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ پس دستهای
خود را بر رو بکشد و در روز وسط ماه یعنی روز پانزدهم ده رکعت بهمان طریق بجا آورد

وبعد از سلام دستها بسوی آسمان برداری ومیگوئی لا اله الا الله وحده لا شریك له له الملك وله الحمد یحیی ویمیت وهو حی لا یموت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر الهاً واحداً احداً فرداً صمداً لم یتخذ صاحبة ولا ولداً پس دستها بر روی خود بکش و در روز آخر ماه ده رکعت بهمان طریق بکن وبعد از هر سلامی دست بردار وبگو لا اله الا الله وحده لا شریك له له الملك وله الحمد یحیی ویمیت وهو حی لا یموت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر وصلی الله علی محمد وآله الطاهرین ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم ودستها بر روی خود بکش وحاجت خود را طلب که مستجاب می شود انشاء الله تعالی وپروردگار عالم میان تو ودوزخ هفت خندق قرار میدهد که فاصله هر خندق بقدر ما بین آسمان وزمین باشد ونوشته میشود بعوض هر رکعت ثواب هزار هزار رکعت در نامه عمل ونوشته میشود برای او برات از آتش دوزخ وبسهولت گذشتن از صراط با وعطا فرماید ومحو میکند پروردگار عالم از نامه عمل خواننده این نماز هر گناهی که صغیره باشد یا کبیره وعطا میفرماید مثل ثواب ماه مبارك رمضان ونوشته میشود از نماز گذارندگان تا سال آینده وعطا کرده میشود ثواب شهیدی از شهدای بدر ونوشته میشود بعوض روزه هر روز

که میگذارد آنرا ثواب عبادت یک سال و بلند کرده میشود برای او هزار درجه
پس تحقیق که روزهٔ این ماه نجات میدهد از آتش دوزخ و جنت برا و واجب گردد
ای سلمان این نماز نشانی است درمیان مومن و منافق چرا که منافق گاهی این نماز نمیخوانند
سید ابن طاؤس اعلی الله مقامه درکتاب اقبال از آنحضرت آورده
که هر که بگذارد در روز جمعه رجب درمیان ظهر و عصر چهار رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی
الحمد یک مرتبه و آیة الکرسی هفت مرتبه و قل هو الله احد پنج مرتبه بعد از آن بگوید
ده مرتبه أَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَأَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ بنویسد
خدای تعالی برای او از روزیکه آن نماز گذارده است تا روزی که
بمیرد هر روزی هزار حسنه و عطا فرماید او را خدای تعالی بهر آیه که قرائت کرده
است آنرا شهری در بهشت از یاقوت سرخ و بهر حرفی قصری در بهشت
از مروارید سفید و تزویج کند او را با حور العین و راضی باشد از او راضی بودنی
که نباشد خشمی بعد از آن و بنویسد او را از جملهٔ عبادت کنندگان و ختم کند کار
او را بسعادت و آمرزش و بنویسد برای او بهر رکعتی که گذارده است آنرا ثواب
پنجاه هزار نماز و هزار تاج بر سر او بگذارد و ساکن بهشت گرداند او را با تصدیق
کنندگان و بر نیاید از دنیا تا آنکه ببیند جای خود را از بهشت و نیز درکتاب مذکور
آورده که هر که بخواند در روز جمعه رجب قل هو الله احد صد مرتبه باشد از برای او در روز
قیامت نوری که میرود بروشنی آن نور بسوی بهشت دعاهای هر روز از روزهای

رجب شیخ طوسی ره در مصباح کبیر آورده که سنت است هر روز خواندن این دعا
و آن اینست یَا مَنْ یَمْلِکُ حَوَائِجَ السَّائِلِینَ وَ یَعْلَمُ ضَمِیرَ الصَّامِتِینَ
لِکُلِّ مَسْئَلَةٍ مِنْکَ سَمْعٌ حَاضِرٌ وَ جَوَابٌ عَتِیدٌ اَللّٰهُمَّ وَ
مَوَاعِیدُکَ الصَّادِقَةُ وَ اَیَادِیکَ الْفَاضِلَةُ وَ رَحْمَتُکَ
الْوَاسِعَةُ فَاَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اَنْ
تَقْضِیَ لِی حَوَائِجِی لِلدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ و نیز از جمله ادعیه ایام رجب
این دعا است که از توقیعات حضرت صاحب الزمان علیه السلام است که بیرون
آمدن آن از ناحیه مقدسه یعنی سامره بجهت شیخ جلیل القدر ابی جعفر محمد بن عثمان
بن سعید رضی الله عنه ثابت میشود و نوشته بود در آن که بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ
بخوان در هر روز از رجب این دعا را اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِمَعَانِی جَمِیعِ
مَا یَدْعُوکَ بِهِ وُلَاةُ اَمْرِکَ الْمَاْمُونُونَ عَلٰی سِرِّکَ الْمُسْتَبْشِرُونَ
بِاَمْرِکَ الْوَاصِفُونَ لِقُدْرَتِکَ الْمُعْلِنُونَ لِعَظَمَتِکَ
اَسْئَلُکَ بِمَا نَطَقَ فِیهِمْ مِنْ مَشِیَّتِکَ فَجَعَلْتَهُمْ مَعَادِنَ
لِکَلِمَاتِکَ وَ اَرْکَاناً لِتَوْحِیدِکَ وَ آیَاتِکَ وَ مَقَامَاتِکَ الَّتِی
لَا تَعْطِیلَ لَهَا فِی کُلِّ مَکَانٍ یَعْرِفُکَ بِهَا مَنْ عَرَفَکَ لَا فَرْقَ
بَیْنَکَ وَ بَیْنَهَا اِلَّا اَنَّهُمْ عِبَادُکَ وَ خَلْقُکَ فَتْقُهَا وَ رَتْقُهَا بِیَدِکَ
بَدْؤُهَا مِنْکَ وَ عَوْدُهَا اِلَیْکَ اَعْضَادٌ وَ اَشْهَادٌ وَ مُنَاةٌ وَ اَذْوَادٌ

وَحَفَظَةٌ وَرُوّادٌ فَبِهِمْ مَلَأْتَ سَمَائَكَ وَاَرْضَكَ حَتّٰى ظَهَرَ
اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ فَبِذٰلِكَ اَسْئَلُكَ وَبِمَوَاقِعِ الْعِزِّ مِنْ رَحْمَتِكَ
وَبِمَقَامَاتِكَ وَعَلَامَاتِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَنْ تَزِيْدَنِيْ
اِيْمَانًا وَّتَثْبِيْتًا يَا بَاطِنًا فِيْ ظُهُوْرِهٖ وَظَاهِرًا فِيْ بُطُوْنِهٖ وَمَكْنُوْنِهٖ يَا
مُفَرِّقًا بَيْنَ النُّوْرِ وَالدَّيْجُوْرِ يَا مَوْصُوْفًا بِغَيْرِ كُنْهٍ وَّمَعْرُوْفًا بِغَيْرِ شِبْهٍ حَادَّ
كُلِّ مَحْدُوْدٍ وَّشَاهِدَ كُلِّ مَشْهُوْدٍ وَّمُوْجِدَ كُلِّ مَوْجُوْدٍ وَّمُحْصِيَ كُلِّ
مَعْدُوْدٍ وَّفَاقِدَ كُلِّ مَفْقُوْدٍ لَيْسَ دُوْنَكَ مِنْ مَعْبُوْدٍ اَهْلَ
الْكِبْرِيَاۤءِ وَالْجُوْدِ يَا مَنْ لَا يُكَيَّفُ بِكَيْفٍ وَّلَا يُؤَيَّنُ بِاَيْنٍ يَا مُحْتَجِبًا
عَنْ كُلِّ عَيْنٍ يَا دَيْمُوْمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا عَالِمَ كُلِّ مَعْلُوْمٍ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى عِبَادِكَ الْمُنْتَجَبِيْنَ وَبَشَرِكَ
الْمُحْتَجِبِيْنَ وَمَلٰٓئِكَتِكَ الْمُقَرَّبِيْنَ وَبُهَمِ الصَّآفِّيْنَ
الْحَافِّيْنَ وَبَارِكْ لَنَا فِيْ شَهْرِنَا هٰذَا الرَّجَبِ الْمُكَرَّمِ
وَمَا بَعْدَهٗ مِنَ الْاَشْهُرِ الْحُرُمِ وَاَسْبِغْ عَلَيْنَا فِيْهِ النِّعَمَ وَ
اَجْزِلْ لَنَا فِيْهِ الْقِسَمَ وَاَبْرِرْ لَنَا فِيْهِ الْقَسَمَ بِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ
الْاَعْظَمِ الْاَجَلِّ الْاَكْرَمِ الَّذِيْ وَضَعْتَهٗ عَلَى النَّهَارِ فَاَضَاۤءَ
وَعَلَى اللَّيْلِ فَاَظْلَمَ وَاغْفِرْ لَنَا مَا تَعْلَمُ مِنَّا وَمَا لَا نَعْلَمُ وَ
اعْصِمْنَا مِنَ الذُّنُوْبِ خَيْرَ الْعِصَمِ وَاكْفِنَا كَوَافِيَ

قدرك

قَدِیرٌ لَکَ رَامْنُنْ عَلَیْنَا بِحُسْنِ نَظَرِکَ وَلَا تَکِلْنَا اِلٰی غَیْرِکَ
وَلَا تَمْنَعْنَا مِنْ خَیْرِکَ وَبَارِکْ لَنَا فِیمَا کَتَبْتَهُ لَنَا مِنْ اَعْمَارِنَا
وَاَصْلِحْ لَنَا خَبِیئَةَ اَسْرَارِنَا وَاَعْطِنَا مِنْکَ الْاَمَانَ
وَاسْتَعْمِلْنَا بِحُسْنِ الْاِیْمَانِ وَبَلِّغْنَا شَهْرَ الصِّیَامِ
وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْاَیَّامِ وَالْاَعْوَامِ یَاذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ

سید ابن طاؤس رح در اقبال از حضرت رسول خدا ص آورده
که هر که بخواند در مدت عمر خود هزار مرتبه قل هو الله احد را به نیت صاف
در ماه رجب بیاید در روز قیامت در حالتیکه بر آمده باشد از گناهان
خود مانند روزی که از مادرش متولد شده باشد و استقبال کنند او را
هفتاد هزار فرشته و بشارت دهند او را به بهشت **و نیز** در کتاب مذکور
از آنحضرت ص آورده که هر که بخواند قل هو الله احد را هزار مرتبه می آید
در روز قیامت بعمل هزار پیغمبر و هزار فرشته و نباشد از او مقرب تر
نزد خدا مگر کسیکه زیاده بگوید و دو چند است ثواب خواندن آن
در ماه رجب **و نیز** در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که بخواند
قل هو الله احد را صد مرتبه برکت داده می شود او را و اولاد او را
و اهل او را و همسایگان او را و هر که بخواند آنرا در رجب بنا میکند حق تعالی از برای
او ده هزار قصر در بهشت که مکلل باشند به در و یاقوت در همان نوشته

از برای او هزار هزار حسنه پس می گوید که برید بسوی بنده من و ببینید
چیزی را که مهیا کرده ام از برای او پس بیایند ده هزار قهرمان که آنها جماعتی
اند که موکل اند بمسکنهای او در بهشت و وا می کنند از برای او هزار هزار قصر را از
مروارید هزار هزار قصر را از یاقوت سرخ که مکلل باشند همه آنها بدر و یاقوت و سرا پرده ها
که عاجز باشند از وصف آن وصف کنندگان و احاطه نکنند بآن جز
خدای تعالی پس هرگاه ببیند آنها را حیران شود و بگوید که این برای کدام یک
از پیغمبران است پس بگویند او را که این از برای تست در بدل خواندن قل هو الله
احد و در حدیث قدسی واقع شده است که هر کس در ماه رجب هزار مرتبه
بگوید أَسْتَغْفِرُ اللهَ ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ مِنْ جَمِيعِ الذُّنُوبِ وَ الْآثَامِ
خدای تعالی می فرماید که اگر او را نیامرزم پروردگار او نباشم اعمال روز اول
رجب شیخ طوسی رح در مصباح متهجد آورده که حضرت امام محمد باقر ع در روز
اول رجب در سال پنجاه و هفتم از هجرت متولد شده و بعضی در سوم ماه صفر گفته اند
و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق ع آورده که هر که زیارت بکند
حضرت امام حسین ع را در روز اول رجب بیامرزد او را البته خدای
تعالی البته اما زیارت حضرت امام حسین علیه السلام
بچند طریق وارد شده است و بعضی علما ذکر کرده اند
که هرگاه زیارت آن حضرت مستحب است باین [illegible]

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اٰدَمَ صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثَ نُوْحٍ نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اِبْرٰهِيْمَ
خَلِيْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوْسٰى كَلِيْمِ
اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيْسٰى رُوْحِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيْبِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَلِيِّ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ مُحَمَّدِنِ الْمُصْطَفٰى اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا ابْنَ عَلِيِّنِ الْمُرْتَضٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ
فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَدِيْجَةَ الْكُبْرٰى
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثَارِهٖ وَالْوِتْرَ
الْمَوْتُوْرَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَ
اٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَاَطَعْتَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِيْنُ فَلَعَنَ اللّٰهُ
اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً
سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهٖ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ
اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ نُوْرًا فِي الْاَصْلَابِ الشَّامِخَةِ
وَالْاَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِاَنْجَاسِهَا

وَلَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مُدْلَهِمَّاتِ ثِيَابِهَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَأَرْكَانِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
الْإِمَامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ
وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَ
أَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ
الدُّنْيَا وَأُشْهِدُ اللّٰهَ وَمَلٰئِكَتَهُ وَأَنْبِيَاءَهُ وَرُسُلَهُ
أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِإِيَابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ
عَمَلِي وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَأَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ
صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَعَلَى أَجْسَادِكُمْ
وَعَلَى أَجْسَامِكُمْ وَعَلَى شَاهِدِكُمْ وَعَلَى غَائِبِكُمْ وَعَلَى
ظَاهِرِكُمْ وَعَلَى بَاطِنِكُمْ پس دو رکعت نماز زیارت می کند و
اگر نماز را پیش از زیارت کند نیز خوب است و اگر از دور زیارت
کند پس قصد زیارت علی بن الحسین شهید علیه السلام بکند و بگوید
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ وَابْنُ الشَّهِيدِ اَلسَّلَامُ

عَلَیْکَ اَیُّهَا الْمَظْلُوْمُ وَابْنُ الْمَظْلُوْمِ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْکَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً ظَلَمَتْکَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِکَ فَرَضِیَتْ پس قصد زیارت سائر شهدا کند و بگوید اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا اَوْلِیَاءَ اللّٰهِ وَاَحِبَّاءَهُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا اَصْفِیَاءَ اللّٰهِ وَاَوِدَّاءَهُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا اَنْصَارَ دِیْنِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا اَنْصَارَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا اَنْصَارَ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا اَنْصَارَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَیِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا اَنْصَارَ اَبِیْ مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ الزَّکِیِّ النَّاصِحِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا اَنْصَارَ اَبِیْ عَبْدِ اللّٰهِ بِاَبِیْ اَنْتُمْ وَاُمِّیْ طِبْتُمْ وَطَابَتِ الْاَرْضُ الَّتِیْ فِیْهَا دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ فَوْزًا عَظِیْمًا فَیَا لَیْتَنِیْ کُنْتُ مَعَکُمْ فَاَفُوْزَ مَعَکُمْ و نیز در کتاب مذکور آورده که حضرت امام علی نقی ع در روز دویم رجب در سال دو صد و دوازدهم از هجرت متولد شده و در بعض نسخ پنجم گفته اند و شیخ طوسی رح در مصباح سیزدهم گفته و بعضی در پانزدهم ذیحجه نیز گفته اند سید بن طاوس رح در اقبال از آن حضرت ع آورده که

هر که بگذارد در روز سوم رجب چهار رکعت نماز و در هر رکعت بعد فاتحة الکتاب آیهٔ
وَ إِلٰهُكُمْ إِلٰهٌ وَاحِدٌ تا و لكن الله شديد العقاب بخواند عطا میکند باو
خدای تعالی چیزی را که وصف نمیتوان کرد آنرا هیچ وصف کننده و شیخ طوسی
رحمه الله در متهجد آورده که حضرت امام علی نقی علیه السلام در روز سوم رجب در سال
دو صد و پنجاه و چهارم از هجرت وفات یافتند روز دهم رجب و شیخ طوسی رح آورده
که روز دهم رجب در سال یک صد و نود و پنج از هجرت امام محمد تقی علیه السلام
متولد شد و کلینی در ماه رمضان گفته و شیخ طوسی رح در کتاب مذکور
از امام جعفر صادق ع آورده که هر که روزه بگیرد ایام بیض را از
رجب می نویسد خدای تعالی برای او در بدل هر روزه ثواب
روزهٔ عبادت یکساله را و در قیامت محل امینان دارد و نیز
در کتاب مذکور آورده که در روز سیزدهم رجب حضرت امیر المومنین ع
اندرون کعبه پیش از بعثت بدوازده سال متولد شدند و نیز
در کتاب مذکور شیخ طوسی رح از ابن ابی نصر روایت کرده که سوال
کردم از حضرت امام رضا علیه السلام که زیارت حضرت امام
حسین ع در کدام ماه بکنیم فرمودند که در نصف رجب و نصف شعبان
و طریق زیارت آن حضرت ع در اعمال روزها گذشت و نیز
در کتاب مذکور آورده که غسل کردن روز پانزدهم رجب مستحب است

و نیز در کتاب مذکور آورده که پانزدهم رجب بعد از پنج ماه از هجرت
عقد جناب فاطمه زهرا ع با حضرت امیر المومنین ع واقع شده و بعضی در
اوّل ذیحجه و بروایتی در ششم ذیحجه و حضرت فاطمه ع در آن وقت
سیزده ساله بودند و بعضی ده ساله گفته اند و موافق بعض علما نه ساله بودند
و در همین روز قبله از بیت المقدس بجانب کعبه تحویل یافت و
درین روز حضرت رسول خدا صلی اللہ علیه و آله از غار بر آمد
و شیخ شهید رح در کتاب دروس آورده که حضرت امام جعفر صادق ع
در نصف رجب در سال صد و چهل و هشتم از هجرت وفات یافتند
و شیخ کلینی رح وفات آن حضرت را در ماه شوال ذکر کرده است
و از جمله عمل این روز نماز سلمان فارسی رح و خواندن سورهٔ توحید هزار
مرتبه است و ذکرش بالا گذشت سید بن طاوس رح در کتاب
اقبال در حدیث طولانی فضیلت روز پانزدهم رجب ذکر کرده
خلاصه اش اینست که حضرت آدم ع مناجات کرد که پروردگارا
خبر ده مرا بدوست ترین روزها و وقتها بپیش خود وحی رسید که ای
آدم ع دوست ترین اوقات پیش من پانزدهم رجب است هر که صبح
کند بروز پانزدهم رجب و روزه دار باشد و ذکر با کند بخضوع و خشوع
و فرج خود را از حرام محفوظ دارد و صدقه داده باشد نیست او را جزای

پیش من مگر بہشت اے آدم بگو بفرزندان خود کہ محافظت نمائید
نفسہائے خود را در رجب بدرستیکہ گناہ درین ماہ بزرگ است
و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق ع آوردہ کہ حضرت
امیر المومنین علیہ السلام چہار رکعت نماز درین روز گذارد و دستہای
خود را کشودند و این دعا خواندند اَللّٰهُمَّ يَا مُذِلَّ كُلِّ جَبَّارٍ
وَمُعِزَّ الْمُؤْمِنِينَ اَنْتَ كَهْفِي حِينَ تُعْيِينِي
الْمَذَاهِبُ وَاَنْتَ بَارِئُ خَلْقِي رَحْمَةً بِي وَقَدْ
كُنْتَ عَنْ خَلْقِي غَنِيًّا وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ
الْهَالِكِينَ وَاَنْتَ مُؤَيِّدِي بِالنَّصْرِ عَلَى اَعْدَائِي
وَلَوْلَا نَصْرُكَ اِيَّايَ لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ يَا
مُرْسِلَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَعَادِنِهَا وَمُنْشِئَ الْبَرَكَةِ
مِنْ مَوَاضِعِهَا يَا مَنْ خَصَّ بِالشُّمُوخِ وَالرِّفْعَةِ
فَاَوْلِيَاؤُهُ بِعِزِّهِ يَتَعَزَّزُونَ يَا مَنْ وَضَعَتْ لَهُ
الْمُلُوكُ نِيرَ الْمَذَلَّةِ عَلَى اَعْنَاقِهِمْ فَهُمْ مِنْ
سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ اَسْئَلُكَ بِكَيْنُونِيَّتِكَ الَّتِي
اشْتَقَقْتَهَا مِنْ كِبْرِيَائِكَ وَاَسْئَلُكَ بِكِبْرِيَائِكَ الَّتِي اشْتَقَقْتَهَا
مِنْ عِزَّتِكَ وَاَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي اسْتَوَيْتَ بِهَا عَلَى عَرْشِكَ

فَخَلَقْتَ بِهَا جَمِيعَ خَلْقِكَ فَبِهِمْ لَكَ مُنْ عِنُوْنَ اَنْ
تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰهْلِ بَيْتِهٖ بعد ازان فرمود که
قسم بخدائے که دانه را شگافته وکعبه را نصب کرده وانسان را
خلق کرده که نیست این دعا پیش کسے از اہل زمین ونمی خواند
این دعا را اصحاب اندوہے مگر آنکه دور گردد اندوه او ونیز
در کتاب مذکور از رسول مقبول صلعم آورده که ہرکه بگذارد در روز
پانزدہم رجب بوقت بلند شدن آفتاب پنجاه رکعت نماز ودر
ہر رکعتے الحمد یک مرتبه وقل ہو اللہ احد وقل اعوذ برب الناس
ہر کدام یک مرتبه برمی آید از گناہانش مانند روزیکه از مادر متولد
شده ومحشور می شود با شہیدان و داخل بہشت میشود با پیغمبران
وعذاب کرده نمی شود در قبر ودور کرده می شود از وتنگی قبر وتاریکی آن و
برمی آید از قبر خود بروے تابان ودرخشان وعمل ۶ اعمال النصف
رجب دعاے ام داؤد است که ابن بابویه وشیخ طوسی وسید ابن
طاؤس رضی اللہ عنہم بسند ہاے معتبر روایت کرده اند وبراے
برآمدن حاجات وکشف کربات ورفع ظلم ظالمان مجرب است
ومجمل روایاتش آنست که فاطمه مادر داؤد بن الحسن پسر زاده
حسن مجتبیٰ دایه حضرت امام جعفر صادق علیه السلام بود وبشیر داؤد آنحضرت را

شیر دادہ بود و چون محمد بن عبد اللہ بن الحسن در مدینہ خروج کرد و منصور
دوانقی لشکر فرستاد و او را کشتند و ابراہیم برادر محمد را نیز شہید کردند و
عبد اللہ بن الحسن و جمعی از سادات حسنی را با غل و زنجیر از مدینہ بعراق
بردند داؤد نیز در میان آنہا بود امِ داؤد گفت چون مدتے از
حبس فرزند من گذشت و از خبرے بمن نمیرسید پیوستہ دعا و تضرع
میکردم و از صلحا و بزرگان و برادران مؤمن استدعائے دعا
می نمودم و ایشان تقصیر نمی کردند و مطلقا اثر استجابت نمی یافتم
و گاہے خبر بمن می رسید کہ داؤد را کشتند و گاہے می گفتند کہ او را
با پسران عمّ او زندہ در زیر عمارت گذاشتند و روز بروز مصیبت من
عظیم تر و اندوہ من بیشتر می شد تا آنکہ از غم گداختم و پیر شدم و از ملاقات
او نا امید شدم تا آنکہ روزے شنیدم کہ حضرت صادق ع را علتے
عارض شدہ است بعیادت آنحضرت ع رفتم چون احوال گرفتم و
دعا کردم و خواستم کہ برگردم حضرت ع فرمود کہ از داؤد چہ خبر داری و
من شیر داؤد را با آنحضرت ع دادہ بودم چون نام داؤد را شنیدم گریستم و
گفتم فدائے تو شوم داؤد کجا است او در عراق محبوس است و من از
ملاقات او قطع امید کردہ ام و از شما التماس می کنم کہ او را دعا کنید او
برادر رضاعی شما است حضرت فرمود چرا غافلی از دعائے استفتاح

ودعائے اجابت ونجاح وآن دعائے است کہ درہائے آسمان برائے آن کشودہ می شود وملائکہ استقبال می کنند خوانندہ آنرا وبشارت میدہندا ورا باجابت وآن دعائے است کہ از مجیب الدعوات محجوب نمیگردد وخوانندہ آن را ثوابے نیست بغیر از بہشت ام داؤد گفت اے فرزند طاہرین ورا ست گویان چگونہ است آن دعا حضرت فرمود کہ اے مادر داؤد ماہ محترم یعنے رجب نزدیک شدہ است و آن ماہے است مبارک وحرمت آن عظیم است ودعا ہا دران مستجاب ست چون آن ماہ درآید سیزدہم وچہاردہم وپانزدہم آنرا کہ ایام البیض اند روزہ بدار پس حضرت کیفیت آن عمل را تعلیم او نمود وفرمود کہ این دعا را حفظ کن وبہر کس تعلیم مکن کہ می ترسم بدست کسے افتد کہ از برائے امر باطل ونامشروعی این دعا را بخواند بدرستیکہ این دعا بسیار شریفے است ومشتمل است بر اسم اعظم خدا کہ ہر کہ بخواند البتہ حاجت او برآوردہ می شود واگر درہائے آسمان وزمین بستہ شود یا دریا ہا حائل باشد میان تو وحاجت تو چون این دعا را بخوانی البتہ حق تعالے آسان می گرداند رسیدن ترا بمطلب تو وحاجت ترا برمی آورد وہر کہ این دعا را بخواند خدا مستجاب میگرداند دعاہ او را باذن خدا واگر جن وانس ہمہ دشمن او باشند خدا او را کفایت کند

کفایت شر ایشان می کند و زبان ایشان را می بندد و ایشان را
منقاد فرزند تو میگرداند ام داؤد گفت که حضرت این دعا را برای
من نوشت و بخانه برگشتم و چون ماه رجب شد آنچه حضرت فرموده بود
بعمل آوردم و در شب شانزدهم نماز شام و خفتن را ادا کردم و روزه
افطار کردم و قدری عبادت کردم و بخواب رفتم در خواب دیدم
جمیع ملائکه و پیغمبران و شهدا و عباد را که من بر ایشان صلوات
فرستاده بودم و حضرت رسول ص مرا خطاب فرمود که ای مادر داؤد
بشارت باد ترا که این جماعت که می بینی همه برادران و یاوران و
شیعیان تو اند و از برای تو طلب آمرزش می کنند و بشارت
میدهند ترا بآنکه حاجت تو برآورده است پس بشارت باد ترا
بآمرزش خدا و خوشنودی خدا و خدا جزای خیر دهد شاد باش
که حق تعالے فرزند ترا حفظ می کند و بتو برمی گرداند انشاء اللہ تعالی
ام داؤد گفت که از خواب بیدار شدم و بعد از ان بآن قدر زمان
که سوار تند روی از عراق بمدینه آید داؤد نزد من آمد و گفت
ای مادر من در عراق در زندان بسیار تنگی و سنگینی در بند و زنجیر
بودم و نا امید بودم از خلاص شدن چون شب نصف رجب شد
در خواب دیدم که بلندیهای زمین پست شد و ترا دیدم که بر روی حصیر

نماز خود نشسته بودی و بر دور تو مردانی چند بودند که سرهای ایشان
در آسمان و پاهای ایشان در زمین و تسبیح و تنزیه خدا میکردند پس یکی
از ایشان که از همه خوشروتر و خوشبوتر بود و جامه‌های بسیار پاکیزه در بر
داشت و گمان کردم که حضرت رسالت پناه جد من است خطاب کرد بامن که بشارت
باد ترا ای فرزند عجوزه صالحه که حق تعالی دعای مادر ترا در حق تو مستجاب
گردانید چون بیدار شدم رسولان منصور دوانقی بدر زندان رسیده بطلب من آمده
بودند در میان شب مرا نزد او بردند پس امر کرد که زنجیرها را از من برداشتند و ده هزار
درهم که زیاده از هزار تومان بود بحساب آن زمان بمن عطا کرد و فرمود که مرا بر شتر
رهواری سوار کنند و بنهایت سرعت بمدینه بیاورند ام داؤد گفت که من داؤد را
بخدمت حضرت صادق بردم حضرت فرمود که سبب خلاص تو آن بود که منصور
حضرت امیر المؤمنین ع را در خواب دید که باو فرمود که رها کن فرزند مرا و اگر نکنی
ترا درین آتش می اندازم چون نظر کرد در پای آتشی در زیر پای خود دید
از دهشت بیدار شد و از کرده خود پشیمان شد و ترا رها کرد اما کیفیت
این عمل شریف ام داؤد گفت که حضرت صادق ع فرمود که در ماه مبارک
رجب روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را روزه بدار و روز پانزدهم در
وقت زوال غسل بکن و بروایت دیگر نزدیک بزوال غسل بکن و چون
زوال شود نماز ظهر و عصر را با خضوع بجا آور و پاکیزه ترین جامه‌های خود را بپوش و بخانه خلوتی برو و سعی

کن که کسے نزد تو نیاید که ترا مشغول گرداند و با تو سخن بگوید و هشت رکعت
نافله زوال را بعمل آور و در رکوع و سجود آن را خوب بعمل آور و بعد از نماز فریضه ظهر دو
رکعت نماز بکن به هر سوره که خواهی و بعد از آن صد مرتبه بگو یا قاضی حوائج الطالبین
پس هشت رکعت نافله عصر را با آداب و شرائط بجا مے آوری و در بعضے
از روایات وارد شده است که در هر رکعت از نافله عصر بعد از حمد سه مرتبه سوره
قل هو الله و یک مرتبه انا اعطیناک الکوثر بخوان پس نماز عصر را با خشوع و آداب
بجا آور و در روایتی وارد شده است که بروی حصیر پاکیزه بنشین پس صد مرتبه سوره حمد و صد مرتبه
سوره قل هو الله احد و ده مرتبه آیة الکرسی بخوان پس هر یک از این سوره ها را یک مرتبه
بخوان سوره انعام و سوره بنی اسرائیل و کهف و لقمان و یس و الصافات و حم سجده
و حم عسق و حم دخان و انا فتحنا و اذا وقعت الواقعة و تبارک الذی بیده الملک و النون
و القلم و اذا السماء انشقت تا آخر قرآن و اگر نتوانی این سوره ها را از روی مصحف
درست بخوانی بعوض همه هزار مرتبه قل هو الله احد بخوان و شیخ مفید علیه الرحمه گفته
است که اگر نتوانی یا ندانی این سوره هائے مخصوص را بخوانی صد مرتبه سوره
حمد و ده مرتبه آیة الکرسی هزار مرتبه سوره قل هو الله احد را بخوان و این
احوط است و در روایت دیگر وارد شده است که پیش از حمد صد مرتبه
بگوید سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ
اَکْبَرُ و بعد از آیة الکرسی صد مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی

محمدٍ و آلِ محمدٍ و اگر آیة الکرسی را نیز درست نتواند خواند صد
مرتبه سورهٔ حمد و هزار مرتبه قل هو اللہ احد بخواند پس دعا را بخواند و
آیة الکرسی را بهتر آنست که تا ہم فیها خالدون بخواند و دعا اینست
بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ صَدَقَ اللّٰهُ الۡعَلِیُّ الۡعَظِیۡمُ لَاۤ اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ الۡحَیُّ الۡقَیُّوۡمُ ذُوا الۡجَلَالِ وَ الۡاِکۡرَامِ الرَّحۡمٰنُ الرَّحِیۡمُ
الۡحَلِیۡمُ الۡحَکِیۡمُ الۡکَرِیۡمُ الَّذِیۡ لَیۡسَ کَمِثۡلِهٖ شَیۡءٌ وَ
هُوَ السَّمِیۡعُ الۡبَصِیۡرُ الۡعَلِیۡمُ الۡخَبِیۡرُ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهٗ
لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَ الۡمَلٰٓئِکَةُ وَ اُولُوا الۡعِلۡمِ قَآئِمًۢا بِالۡقِسۡطِ
لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الۡعَزِیۡزُ الۡحَکِیۡمُ اِنَّ الدِّیۡنَ عِنۡدَ اللّٰهِ الۡاِسۡلَامُ
وَ بَلَّغَتۡ رُسُلُهُ الۡکِرَامُ وَ اَنَا عَلٰی ذٰلِکَ مِنَ الشَّاهِدِیۡنَ
لَکَ الۡحَمۡدُ وَ لَکَ الۡمَجۡدُ وَ لَکَ الۡعِزُّ وَ لَکَ الۡفَخۡرُ وَ لَکَ
الۡقَهۡرُ وَ لَکَ النِّعۡمَةُ وَ لَکَ الۡغُفۡرَانُ وَ لَکَ الۡعَظَمَةُ وَ لَکَ الرَّحۡمَةُ وَ
لَکَ الۡمَهَابَةُ وَ لَکَ السُّلۡطَانُ وَ لَکَ الۡبَهَآءُ وَ لَکَ الۡاِمۡتِنَانُ
وَ لَکَ التَّسۡبِیۡحُ وَ لَکَ التَّقۡدِیۡسُ وَ لَکَ التَّهۡلِیۡلُ وَ لَکَ التَّکۡبِیۡرُ وَ لَکَ
مَا یُرٰی وَ لَکَ مَا لَا یُرٰی وَ لَکَ مَا فَوۡقَ السَّمٰوَاتِ الۡعُلٰی
وَ لَکَ مَا تَحۡتَ الثَّرٰی وَ لَکَ الۡاَرَضُوۡنَ السُّفۡلٰی وَ لَکَ
الۡاٰخِرَةُ وَ الۡاُوۡلٰی وَ لَکَ مَا تُحِبُّ وَ تَرۡضٰی بِهٖ مِنَ الثَّنَآءِ

وَالْحَمْدِ وَالشُّكْرِ وَالنَّعْمَاءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى جِبْرَئِيْلَ اَمِيْنِكَ
عَلٰى وَحْيِكَ وَالْقَوِيِّ عَلٰى اَمْرِكَ وَالْمُطَاعِ فِيْ سَمٰوَاتِكَ وَمَحَالِّ
كَرَامَاتِكَ الْمُتَحَمِّلِ لِكَلِمَاتِكَ النَّاصِرِ لِاَنْبِيَائِكَ الْمُدَمِّرِ
لِاَعْدَائِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مِيْكَائِيْلَ مَلَكِ رَحْمَتِكَ
وَالْمَخْلُوْقِ لِرَاْفَتِكَ وَالْمُسْتَغْفِرِ الْمُعِيْنِ لِاَهْلِ طَاعَتِكَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اِسْرَافِيْلَ حَامِلِ عَرْشِكَ وَصَاحِبِ
الصُّوْرِ الْمُنْتَظِرِ لِاَمْرِكَ وَالْوَجِلِ الْمُشْفِقِ مِنْ خِيْفَتِكَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عِزْرَائِيْلَ قَابِضِ اَرْوَاحِ جَمِيْعِ
خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى حَمَلَةِ الْعَرْشِ الطَّاهِرِيْنَ وَعَلٰى
مَلٰئِكَةِ الذِّكْرِ هَلْ لَنَا مِيْنَ عَلٰى دُعَاءِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَعَلَى السَّفَرَةِ
الْكِرَامِ الْبَرَرَةِ الطَّيِّبِيْنَ وَعَلٰى مَلٰئِكَتِكَ الْكِرَامِ الْكَاتِبِيْنَ وَعَلٰى
مَلٰئِكَةِ الْجِنَانِ وَخَزَنَةِ النِّيْرَانِ وَمَلَكِ الْمَوْتِ وَالْاَعْوَانِ يَا
ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اَبِيْنَا اٰدَمَ بَدِيْعِ فِطْرَتِكَ الَّذِيْ كَرَّمْتَهٗ بِسُجُوْدِ
مَلٰئِكَتِكَ وَاَبَحْتَهٗ جَنَّتَكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اُمِّنَا حَوَّاءَ الْمُطَهَّرَةِ
مِنَ الرِّجْسِ الْمُصَفَّاةِ مِنَ الدَّنَسِ الْمُفَضَّلَةِ مِنَ الْاِنْسِ الْمُتَرَدِّدَةِ
بَيْنَ مَحَالِّ الْقُدْسِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى هَابِيْلَ وَشِيْثَ وَاِدْرِيْسَ
وَنُوْحٍ وَهُوْدٍ وَصَالِحٍ وَاِبْرَاهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَيُوْسُفَ

والاسباط ولوط وشعيب وايوب وموسى وهارون ويوشع
وميشا والخضر وذي القرنين ويونس والياس واليسع
وذي الكفل وطالوت وداود وسليمان وزكريا وشعيا
ويحيى وتورخ ومتى وارميا وحيقوق ودانيال و
وعزير وعيسى وشمعون وجرجيس والحواريين
والاتباع وخالد وحنظلة ولقمان اللهم صل على
محمد وال محمد كما صليت ورحمت وباركت
على ابراهيم وال ابراهيم وارحم محمدا وال
محمد وبارك على محمد وال محمد انك حميد
مجيد اللهم صل على الاوصياء والسعداء والشهداء
وائمة الهدى اللهم صل على الابدال والاوتاد
والسياح والعباد والمخلصين والزهاد واهل الجد
والاجتهاد واخصص محمدا واهل بيته بافضل
صلواتك واجزل كراماتك وبلغ روحه وجسده مني تحية و
سلاما وزده فضلا وشرفا وكرما حتى تبلغه اعلى درجات اهل الشرف
من النبيين والمرسلين والافاضل المقربين اللهم وصل
على من سميت ومن لم اسم من ملائكتك وانبيائك و

رُسُلِكَ وَاَهْلِ طَاعَتِكَ وَاَوْصِلْ صَلَوٰتِيْ اِلَيْهِمْ وَاِلٰى
اَزْوَاجِهِمْ وَاجْعَلْهُمْ اِخْوَانِيْ فِيْكَ وَاَعْوَانِيْ عَلٰى دُعَائِكَ اَللّٰهُمَّ
اِنِّيْ اَسْتَشْفِعُ بِكَ اِلَيْكَ وَبِكَرَمِكَ اِلٰى كَرَمِكَ وَبِجُوْدِكَ اِلٰى
جُوْدِكَ وَبِرَحْمَتِكَ اِلٰى رَحْمَتِكَ وَبِاَهْلِ طَاعَتِكَ اِلَيْكَ وَاَسْئَلُكَ
اَللّٰهُمَّ بِكُلِّ مَا سَئَلَكَ بِهٖ اَحَدٌ مِّنْهُمْ مِنْ مَّسْئَلَةٍ شَرِيْفَةٍ غَيْرِ
مَرْدُوْدَةٍ وَبِمَا دَعَوْكَ بِهٖ مِنْ دَعْوَةٍ مُّجَابَةٍ غَيْرِ مُخَيَّبَةٍ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيْمُ
يَا حَلِيْمُ يَا كَرِيْمُ يَا عَظِيْمُ يَا جَلِيْلُ يَا مُنِيْلُ يَا جَمِيْلُ يَا كَفِيْلُ يَا وَكِيْلُ
يَا مُقِيْلُ يَا مُجِيْرُ يَا خَبِيْرُ يَا مُنِيْرُ يَا مُبِيْرُ يَا مَنِيْعُ يَا مُدِيْلُ يَا مُحِيْلُ
يَا كَبِيْرُ يَا قَدِيْرُ يَا بَصِيْرُ يَا شَكُوْرُ يَا بَرُّ يَا طُهْرُ يَا طَاهِرُ يَا قَاهِرُ
يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا سَاتِرُ يَا مُحِيْطُ يَا مُقْتَدِرُ يَا حَفِيْظُ يَا مُتَجَبِّرُ
يَا قَرِيْبُ يَا وَدُوْدُ يَا حَمِيْدُ يَا مَجِيْدُ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيْدُ يَا شَهِيْدُ
يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ يَا هَادِيْ
يَا مُرْسِلُ يَا مُرْشِدُ يَا مُسَدِّدُ يَا مُعْطِيْ يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ
يَا بَاقِيْ يَا وَاقِيْ يَا خَلَّاقُ يَا وَهَّابُ يَا تَوَّابُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا
مُرْتَاحُ يَا مَنْ بِيَدِهٖ كُلُّ مِفْتَاحٍ يَا نَفَّاعُ يَا رَءُوْفُ يَا عَطُوْفُ
يَا كَافِيْ يَا شَافِيْ يَا مُعَافِيْ يَا مُكَافِيْ يَا وَفِيُّ يَا مُهَيْمِنُ يَا عَزِيْزُ يَا جَبَّارُ
يَا مُتَكَبِّرُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا اَحَدُ يَا صَمَدُ يَا نُوْرُ يَا مُدَبِّرُ يَا فَرْدُ يَا وِتْرُ

يا قُدُّوسُ يا ناصِرُ يا مُونِسُ يا باعِثُ يا وارِثُ يا عالِمُ يا حاكِمُ
يا بادِئُ يا مُتَعالِي يا مُصَوِّرُ يا مُسَلِّمُ يا مُتَحَبِّبُ يا قائِمُ يا دائِمُ يا
عَلِيمُ يا حَلِيمُ يا جَوادُ يا بارِئُ يا بارُّ يا سارُّ يا عَدْلُ يا فاصِلُ يا دَيّانُ
يا حَنّانُ يا مَنّانُ يا سَمِيعُ يا بَدِيعُ يا خَفِيرُ يا مُعِينُ يا مُغِيرُ
يا مُغْنِي يا ناشِرُ يا مُفْتَدِرُ يا غافِرُ يا قَدِيمُ يا كَرِيمُ يا مُسَهِّلُ يا
مُيَسِّرُ يا مُمِيتُ يا مُحْيِي يا نافِعُ يا رازِقُ يا مُقَدِّرُ يا مُسَبِّبُ
يا مُغِيثُ يا مُغْنِي يا خالِقُ يا راصِدُ يا واحِدُ يا حاضِرُ يا
جابِرُ يا حافِظُ يا شَدِيدُ يا غِياثُ يا عائِدُ يا قابِضُ يا مُنِيبُ يا
مُبِينُ يا طاهِرُ يا مُجِيبُ يا مُتَفَضِّلُ يا مُسْتَجِيبُ يا عادِلُ يا بَصِيرُ
يا مُؤَمَّلُ يا مُسْدِي يا أَوّابُ يا وافِي يا راشِدُ يا مالِكُ يا رَبُّ يا مُدْرِكُ
يا مُعِزُّ يا ماجِدُ يا رازِقُ يا وَلِيُّ يا فاضِلُ يا سُبْحانُ يا باسِطُ يا مَنْ
عَلا فَاسْتَعْلَى فَكانَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى يا مَنْ قَرُبَ فَدَنَا وَبَعُدَ فَنَأَى
وَعَلِمَ السِّرَّ وَأَخْفَى يا مَنْ إِلَيْهِ التَّدْبِيرُ وَلَهُ الْمَقادِيرُ يا مَنِ الْعَسِيرُ
عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ وَيا مَنْ هُوَ عَلَى ما يَشاءُ قَدِيرٌ يا مُرْسِلَ
الرِّياحِ يا فالِقَ الْإِصْباحِ يا باعِثَ الْأَرْواحِ يا ذَا الْجُودِ وَالسَّماحِ
يا رادَّ ما قَدْ فاتَ يا ناشِرَ الْأَمْواتِ يا جامِعَ الشَّتاتِ يا رازِقَ
مَنْ يَشاءُ بِغَيْرِ حِسابٍ وَيا فاعِلَ ما يَشاءُ كَيْفَ يَشاءُ يا ذَا الْجَلالِ

ایضاً امان دادن و تنهایان نصرت شدن از غم

وَالْاِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ حِيْنَ لَا حَيَّ يَا حَيُّ
يَا مُحْيِيَ الْمَوْتٰى يَا حَيُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ يَا اِلٰهِيْ وَسَيِّدِيْ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ
اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّارْحَمْ مُحَمَّدًا وَّاٰلَ مُحَمَّدٍ وَّبَارِكْ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحِمْتَ
وَتَرَحَّمْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ وَاٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ
مَّجِيْدٌ وَّارْحَمْ ذُلِّيْ وَفَقْرِيْ وَفَاقَتِيْ وَانْفِرَادِيْ وَ
وَحْدَتِيْ وَخُضُوْعِيْ بَيْنَ يَدَيْكَ وَاعْتِمَادِيْ عَلَيْكَ
وَتَضَرُّعِيْ اِلَيْكَ اَدْعُوْكَ دُعَآءَ الْخَاضِعِ الذَّلِيْلِ الْخَاشِعِ
الْخَائِفِ الْمُشْفِقِ الْبَائِسِ الْمَهِيْنِ الْحَقِيْرِ الْجَائِعِ الْفَقِيْرِ
الْعَائِذِ الْمُسْتَجِيْرِ الْمُقِرِّ بِذَنْبِهٖ الْمُسْتَغْفِرِ مِنْهُ
الْمُسْتَكِيْنِ لِرَبِّهٖ دُعَآءَ مَنْ اَسْلَمَتْهُ ثِقَتُهٗ وَرَفَضَتْهُ
اَحِبَّتُهٗ وَعَظُمَتْ فَجِيْعَتُهٗ دُعَآءَ حَرِقٍ حَزِيْنٍ ضَعِيْفٍ
مَهِيْنٍ بَآئِسٍ مُّسْتَكِيْنٍ بِكَ مُسْتَجِيْرٍ اَللّٰهُمَّ
وَاَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ مَلِيْكٌ وَاَنَّكَ مَا تَشَآءُ مِنْ اَمْرٍ يَكُوْنُ
وَاَنَّكَ عَلٰى مَا تَشَآءُ قَدِيْرٌ وَّاَسْئَلُكَ بِحُرْمَةِ هٰذَا الشَّهْرِ
الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالرُّكْنِ وَالْمَقَامِ

وَالْمَشَاعِرِ الْعِظَامِ وَبِحَقِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ يَا مَنْ وَهَبَ لِاٰدَمَ شَيْثًا وَلِاِبْرَاهِيْمَ اِسْمٰعِيْلَ وَ
اِسْحٰقَ وَيَا مَنْ رَدَّ يُوْسُفَ عَلٰى يَعْقُوْبَ وَيَا مَنْ
كَشَفَ بَعْدَ الْبَلَاءِ ضُرَّ اَيُّوْبَ يَا رَادَّ مُوْسٰى
عَلٰى اُمِّهٖ وَيَا زَائِدَ الْخِضْرِ فِىْ عِلْمِهٖ وَيَا مَنْ وَهَبَ
لِدَاوٗدَ سُلَيْمَانَ وَلِزَكَرِيَّا يَحْيٰى وَلِمَرْيَمَ عِيْسٰى يَا
حَافِظَ بِنْتِ شُعَيْبٍ وَيَا كَافِلَ وَلَدِ اُمِّ مُوْسٰى اَسْئَلُكَ
اَنْ تُصَلِّىَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَغْفِرَ لِىْ
ذُنُوْبِىْ كُلَّهَا وَتُعْطِيَنِىْ سُؤْلِىْ كُلَّهٗ وَتُجِيْرَنِىْ
مِنْ عَذَابِكَ وَتُوْجِبَ لِىْ رِضْوَانَكَ وَاَمَانَكَ
وَاِحْسَانَكَ وَغُفْرَانَكَ وَجِنَانَكَ وَاَسْئَلُكَ
اَنْ تَفُكَّ عَنِّىْ كُلَّ حَلْقَةٍ ضِيْقٍ بَيْنِىْ وَ
بَيْنَ مَنْ يُؤْذِيْنِىْ وَتَفْتَحَ لِىْ كُلَّ بَابٍ وَتُلَيِّنَ لِىْ
كُلَّ صَعْبٍ وَتُسَهِّلَ لِىْ كُلَّ عَسِيْرٍ وَتُخْرِسَ عَنِّىْ
كُلَّ نَاطِقٍ بِشَرٍّ وَتَكُفَّ عَنِّىْ كُلَّ بَاغٍ وَتَكْبِتَ لِىْ
كُلَّ عَدُوٍّ لِىْ وَحَاسِدٍ وَتَمْنَعَ مِنِّىْ كُلَّ ظَالِمٍ
وَتَكْفِيَنِىْ كُلَّ عَائِقٍ يَحُوْلُ بَيْنِىْ وَبَيْنَ وَلَدِىْ وَ

يُحَاوِلُ اَنْ يُفَرِّقَ بَيْنِي وَبَيْنَ طَاعَتِكَ وَيُثَبِّطَنِي
عَنْ عِبَادَتِكَ يَا مَنْ اَلْجَمَ الْجِنَّ الْمُتَمَرِّدِيْنَ وَقَهَرَ
عُتَاةَ الشَّيَاطِيْنِ وَاَذَلَّ رِقَابَ الْمُتَجَبِّرِيْنَ وَرَدَّ
كَيْدَ الْمُتَسَلِّطِيْنَ عَنِ الْمُسْتَضْعَفِيْنَ اَسْئَلُكَ
بِقُدْرَتِكَ عَلٰى مَا تَشَاءُ وَتَسْهِيْلِكَ لِمَا تَشَاءُ كَيْفَ
تَشَاءُ اَنْ تَجْعَلَ قَضَاءَ حَاجَتِيْ فِيْمَا تَشَاءُ
پس بسجده برو و پهلوهای روی خود را بر خاک بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ
لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ اٰمَنْتُ فَارْحَمْ ذُلِّيْ وَفَاقَتِيْ
وَاجْتِهَادِيْ وَتَضَرُّعِيْ وَمَسْكَنَتِيْ وَفَقْرِيْ اِلَيْكَ
يَا رَبِّ پس حضرت فرمود که سعی کن که آب از دیده‌ات بیرون
آید اگر چه بقدر سر مگسی بوده باشد که آن علامت استجابت دعا
است و در روایت دیگر وارد شده که در سجده این دعا را بخوان اَللّٰهُمَّ
لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ اٰمَنْتُ فَارْحَمْ ذُلِّيْ وَخُضُوْعِيْ بَيْنَ
يَدَيْكَ وَفَقْرِيْ وَفَاقَتِيْ اِلَيْكَ وَارْحَمْ اِنْفِرَادِيْ
وَخُشُوْعِيْ وَاجْتِهَادِيْ بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَوَكُّلِيْ
عَلَيْكَ اَللّٰهُمَّ بِكَ اَسْتَفْتِحُ وَبِكَ اَسْتَنْجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ
عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَاٰلِهٖ اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ

سَهِّلْ لِي كُلَّ حُزُونَةٍ وَذَلِّلْ لِي كُلَّ صُعُوبَةٍ وَاَعْطِنِي
مِنَ الْخَيْرِ اَكْثَرَ مِمَّا اَرْجُو وَعَافِنِي مِنَ الشَّرِّ وَ
اصْرِفْ عَنِّي السُّوءَ و بروایت دیگر صد مرتبه در سجده بگو
يَا قَاضِيَ حَوَائِجِ الطَّالِبِينَ اقْضِ حَاجَتِي بِلُطْفِكَ
يَا خَفِيَّ الْاَلْطَافِ و در روایت معتبر وارد شده است
که مادر داود بخدمت حضرت عرض کرد که ای آقای من آیا اینعمل
را در غیر ماه رجب میتوان خواند حضرت فرمود بلی در روز عرفه میتوان خواند
واگر موافق افتد که روز جمعه باشد صاحبش فارغ نمیشود مگر آنکه خدا او را
می آمرزد و هر ماه که باشد اگر ایام البیض آنرا روزه بدارد و در روز پانزدهم اینعمل
بخواند بنحویکه ذکر کردم حاجتش برآورده میشود و در روایت دیگر آورده است
که حضرت فرمود که در روز عرفه و هر روز که اینعمل را بخواند حاجتش برآورده
میشود علامه مجلسی گوید که ازین احادیث ظاهر میشود که در هر ماه که ایام البیض
آنرا یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را روزه بدارد و در روز پانزدهم این
عمل را بجا آورد مطلوب فائز میگردد و دور نیست که اگر در روز عرفه و جمعه
و سائر ایام متبرکه این عمل را بدون روزه بعمل آورد خوب باشد و اگر در غیر
اشهر حرم که ذی القعده و ذی الحجه و محرم و ماه رجب است اینعمل را بخواند
بجای بحرمة هذا الشهر الحرام بگوید بحرمة الشهر الحرام و هذا را بیندازد بهتر باشد

روز هیجدهم شیخ طوسی و دیگران گفته اند که روز هیجدهم این ماه ابراهیم پسر
رسول خدا از دنیا رفت پس حزن و اندوه و لعن بر آنها که درین مصیبت شماتت
کرده اند مناسب است خصوصاً عائشه و ابن عباس که یکی از محدثان
شیعه است گفته وفات جناب فاطمه در روز بست و یکم ماه رجب
است اگرچه خلاف مشهور است اما لعن بر قاتلان و ظالمان آن جگر گوشه
رسالت پناه که عمدهٔ آنها عمر بن الخطاب علیه اللعن والعذاب است
و زیارت آنحضرت احتیاطاً مناسب است در محل خود خواهد آمد انشاء الله
شیخ مفید فرموده که روز بست و دویم این ماه معاویه علیه الهاویه بجهنم واصل شد
و مستحب است که این روز روزه دارند بشکرانه این نعمت روز بست و
سوم این ماه خارجیان خنجر زهر آلود بر ران حضرت امام حسن علیه السلام
زدند زیارت آنحضرت و لعن بر قاتلان آن حضرت مناسب است
روز بست و چهارم فتح خیبر بدست اسد الله الغالب علی بن ابیطالب شد
و مرحب یهودی بدست آنحضرت کشته شد روزهٔ آن روز بشکرانهٔ
این نعمت و زیارت آنحضرت مستحب است روز بست و پنجم
شیخ علیه الرحمه ذکر کرده که شهادت امام موسی کاظم در این روز واقع
شد اما احادیث در فضیلت این روز و ثواب روزه اش بسیار است
و در روایتی نقل کرده اند از ابن بابویه و غیر او که حضرت رسول

در روز بست و پنجم مبعوث برسالت شد و این خلاف مشهور است
اما در فضیلت روزه اش شکی نیست چنانچه از حضرت امیر المومنین ع
منقول است که روزه اش کفارهٔ دویست سال گناه است و
از حضرت امام رضا ع مرویست که هر که درین روز روزه دارد حق تعا
روزه اش را کفارهٔ هفتاد سال گناه گرداند روز بست و ششم بسند
صحیح از امام رضا ع منقول است که هر که درین روز روزه بدارد حق تع آن روزه را
کفاره گناه هشتاد سال گرداند روز بست و هفتم این روز از جملهٔ اعیاد
عظیمه است و روزیست که حضرت رسول ص درین روز برامت مبعوث گردید
برسالت و جبرئیل ع پیام پیغمبری برآنحضرت نازل شد و شبش نیز مبارک است
و بسندهای معتبر از حضرت امام محمد تقی ع منقول است که در ماه رجب شبی است بهتر
از انچه که آفتاب بران می تابد و آن شب بست و هفتم این ماه است و در
صبح این شب حضرت رسالت پناه ص برسالت مبعوث گردید و کسیکه عبادت
کند این شب را مثل اجر عبادت شصت سال خدا باو عطا فرماید و درین روز
غسل سنت است و روزه اش بسیار ثواب دارد و منقول است که حسن بن
راشد از حضرت صادق ع سوال کرد که آیا غیر عیدهای مشهور عیدی هست
حضرت ع فرمود بلی شریف تر و فاضل تر همه روزیست که حضرت رسول ص
مبعوث گردیده است و آن بست و هفتم رجب است باید که روزه بداری

صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرستی و زیارت حضرت رسول و زیارت (؟)
درین روز منقول است و نماز این روز بطرق مختلفه وارد شده و اکثر گفته اند
که پیش از زوال باید کرد و از اکثر احادیث ظاهر میشود که در هر وقت روز که
بکنند خوب است و بسند معتبر از ریان بن صلت منقولست که چون حضرت
امام محمد تقی ع به بغداد تشریف آوردند به پانزدهم و بست و هفتم این ماه روزه
داشتند و جمیع ملازمان و اصحاب خود را امر فرمودند که درین دو روز روزه
بگیرید و در هر یک ازین دو روز دوازده رکعت نماز بکنید یعنی هر دو رکعت
بیک سلام و هر رکعت را بحمد و هر سوره که خواهند بکنند و چون از همه فارغ شوند
سوره حمد و قل هو الله و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس یک یک
چهار مرتبه بخوانند پس چهار مرتبه بگوید لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ اللّٰهُ اَکْبَرُ وَ سُبْحَانَ اللّٰهِ
وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ پس چهار مرتبه بگوید
اللّٰهُ اللّٰهُ رَبِّیْ لَا اُشْرِکُ بِهٖ شَیْئًا پس چهار مرتبه بگوید لَا اُشْرِكُ
بِرَبِّیْ اَحَدًا و بسند معتبر از حضرت صاحب الامر منقولست که درین روز
دوازده رکعت نماز بجا آری و در هر رکعت بعد از حمد هر سوره که میسر
شود بخوانی و بعد از هر دو رکعت سلام بگوئی و این دعا بخوانی اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِیْ لَمْ یَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَّ لَا وَلَدًا وَّ لَمْ یَکُنْ لَّهٗ
شَرِیْکٌ فِی الْمُلْکِ وَ لَمْ یَکُنْ لَّهٗ وَلِیٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَ کَبِّرْهُ

تکبیرا

تکبیراً اللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِمَعَاقِدِ عِزِّکَ عَلٰی اَرْکَانِ
عَرْشِکَ وَ مُنْتَهَی الرَّحْمَةِ مِنْ کِتَابِکَ وَ بِاسْمِکَ الْاَعْظَمِ
الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ وَ ذِکْرِکَ الْاَعْلَی الْاَعْلَی الْاَعْلَی وَ کَلِمَاتِکَ
التَّامَّاتِ کُلِّهَا اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ
تَفْعَلَ بِی مَا اَنْتَ اَهْلُهُ وچون از دعاو نماز فارغ شوی سوره
حمد و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل یا ایها الکافرون
و انا انزلناه و آیة الکرسی هر یک را هفت مرتبه بخواند
پس هفت مرتبه بگوید لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ اللّٰهُ
اَکْبَرُ وَ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ
پس هفت مرتبه بگوید اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّی لَا اُشْرِکُ بِهِ شَیْئاً بسند معتبر
از حضرت موسی بن جعفر ع منقول است که سنت است این دعا را
در روز مبعث بخوانند یَا مَنْ اَمَرَ بِالْعَفْوِ وَ التَّجَاوُزِ وَ ضَمَّنَ نَفْسَهُ
الْعَفْوَ وَ التَّجَاوُزَ یَا مَنْ عَفَا وَ تَجَاوَزَ اُعْفُ عَنِّی وَ تَجَاوَزْ
یَا کَرِیمُ اَللّٰهُمَّ وَ قَدْ اَکْدَی الطَّلَبُ وَ اَعْیَتِ الْحِیلَةُ
وَ الْمَذْهَبُ وَ دَرَسَتِ الْاٰمَالُ وَ انْقَطَعَ الرَّجَاءُ اِلَّا
مِنْکَ وَحْدَکَ لَا شَرِیکَ لَکَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَجِدُ سُبُلَ
الْمَطَالِبِ اِلَیْکَ مُشْرَعَةً وَ مَنَاهِلَ الرَّجَاءِ لَدَیْکَ

مُتْرَعَةٌ وَاَبْوابَ الدُّعاءِ لِمَنْ دَعاكَ مُفَتَّحَةٌ وَالْاِسْتِغاثَةَ
لِمَنِ اسْتَغاثَ بِكَ مُباحَةٌ وَاَعْلَمُ اَنَّكَ لِداعِيكَ
بِمَوْضِعِ اِجابَةٍ وَلِلصّارِخِ اِلَيْكَ بِمَرْصَدِ اِغاثَةٍ وَ
وَاَنَّ فِي اللَّهْفِ اِلى جُودِكَ وَالضَّمانِ بِعِدَتِكَ
عِوَضاً مِنْ مَنْعِ الْباخِلِينَ وَمَنْدُوحَةً عَمّا فِي اَيْدِي
الْمُسْتَأْثِرِينَ وَاَنَّكَ لا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ اِلّا اَنْ تَحْجُبَهُمُ
الْاَعْمالُ دُونَكَ وَقَدْ عَلِمْتُ اَنَّ اَفْضَلَ زادِ الرّاحِلِ
اِلَيْكَ عَزْمُ اِرادَةٍ وَقَدْ ناجاكَ بِعَزْمِ الْاِرادَةِ قَلْبِي
فَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعاكَ بِها راجٍ بَلَّغْتَهُ اَمَلَهُ اَوْ
صارِخٍ اِلَيْكَ اَغَثْتَ صَرْخَتَهُ اَوْ مَلْهُوفٍ مَكْرُوبٍ
فَرَّجْتَ عَنْ قَلْبِهِ اَوْ مُذْنِبٍ خاطِئٍ غَفَرْتَ لَهُ اَوْ
مُعافًى اَتْمَمْتَ نِعْمَتَكَ عَلَيْهِ اَوْ فَقِيرٍ اَهْدَيْتَ
غِناكَ عَلَيْهِ وَلِتِلْكَ الدَّعْوَةِ عَلَيْكَ حَقٌّ وَعِنْدَكَ
مَنْزِلَةٌ اِلّا صَلَّيْتَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَقَضَيْتَ حَوائِجَ
الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ وَهذا رَجَبُ الْمُرَجَّبُ الْمُكَرَّمُ الَّذِي
اَكْرَمْتَنا بِهِ اَوَّلُ اَشْهُرِ الْحُرُمِ وَاَكْرَمْتَنا بِهِ
مِنْ بَيْنِ الْاُمَمِ يا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ فَاَسْئَلُكَ بِهِ

وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ
الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فِي ظِلِّكَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَى
غَيْرِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ
وَتَجْعَلَنَا مِنَ الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَالْآمِلِينَ فِيهِ
لِشَفَاعَتِكَ اَللّٰهُمَّ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَاجْعَلْ
مَقِيلَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقِيلٍ فِي ظِلٍّ ظَلِيلٍ فَإِنَّكَ حَسْبُنَا
وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَالسَّلَامُ عَلَى عِبَادِهِ الْمُصْطَفَيْنَ وَصَلَوَاتُهُ
عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اَللّٰهُمَّ وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هٰذَا
الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَبِكَرَامَتِكَ جَلَّلْتَهُ وَبِالْمَنْزِلِ
الْعَظِيمِ مِنْكَ أَنْزَلْتَهُ وَصَلِّ عَلَى مَنْ فِيهِ إِلَى عِبَادِكَ
أَرْسَلْتَهُ وَبِالْمَحَلِّ الْكَرِيمِ أَحْلَلْتَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ
صَلَوٰةً دَائِمَةً تَكُونُ لَكَ شُكْرًا وَلَنَا ذُخْرًا وَاجْعَلْ
لَنَا مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا وَاخْتِمْ لَنَا بِالسَّعَادَةِ إِلَى مُنْتَهَى آجَالِنَا
وَقَدْ قَبِلْتَ الْيَسِيرَ مِنْ أَعْمَالِنَا وَبَلِّغْنَا بِرَحْمَتِكَ أَفْضَلَ
آمَالِنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ روز بیست و هشتم بسند معتبر از حضرت
امام رضا علیه السلام منقول است که هر که روزه بدارد کفارهٔ گناه

نوسال گردد روز بست و نهم هرکه روزه بدارد کفارهٔ گناه
صد سال او باشد و هرکه روز سی ام این ماه روزه بدارد حق تعالی
گناهان گذشته و آینده او را بیامرزد و درین روز نماز سلمان فارسی رح
به نحویکه قبل گذشت بخواند و اگر احتمال نقصان ماه باشد روز بست و نهم
نیز احتیاطا بکند فصل دویم در احکام خسوف و کسوف و فضائل
ماه شعبان المعظم و اعمال آن بدانکه هر سال در این ماه آفتاب
بگیرد مردمان از شر پادشاه سالم باشند و پادشاه بزمین مغرب
ظفر یابد و در آخر سال مرگی در میان مردم بسیار باشد و اگر درین شهر
ماه بگیرد بعضی از نواحی پادشاه کشته شود و تغیرات بالا رود و قحط در میان
مردم پیدا شود صاحب جواهر الاخبار از تفسیر امام حسن عسکری آورده
که فرمود رسول مقبول صلعم آیا نه آگاه کنم شما را از آن پراگندگی که واقع میشود
در میان شیطان و اعوان و انصار او سخت تر از آن که در میان اهل عدل
شامی باشد عرض کردند بلی یا رسول الله فرمود که قسم بانکه مرا برسالت
فرستاد بتحقیق که ابلیس از اول شعبان لشکر خود را در جمیع اقطار و اطراف
زمین پراگنده می کند و می گوید کوشش کنید بگمراه کردن بندگان خدا
بتحقیق که پروردگار عالم ملائکه خود را در روی زمین فرستاده است
برای اینکه بندگان خود را محفوظ دارد از گناهان پس همگی از گناه

محفوظ

یعنی سخت تر از آن که گران شود کذا فی القاموس ۱۲

محفوظ و مصئون خواهند ماند مگر آنکه سرکشی و نافرمانی معبود خود کنند پس
ایشان در گروه ابلیس و انصار او محسوب خواهند شد تحقیقکه حق تعالی از
غرهٔ شعبان درواز ه های جنت را کشاده میگرداند و درخت طوبی را
حکم می کند که شاخهای خود را بلند کند بجانب دنیا بعد از ان درواز ها
کشاده میکند و حکم میدهد درخت زقوم را که شاخهای خود را بطرف
زمین رساند بعد از ان منادی ندا می کند که ای بندگان خدا
اینست شاخهای درخت طوبی دست بزنید بانها تا بجنت برسید و
اینست شاخهای درخت زقوم پس دور باشید از انها تا که بدوزخ نروید
فرمود قسم بذاتیکه مرا برسالت فرستاده است بتحقیق کسیکه درین روز
خیر و نیکی کند پس شاخ طوبی را گرفته داخل جنت خواهد شد و کسیکه درین روز
معصیت کند از شاخ درخت زقوم ملصق میشود پس بجهنم خواهد رسید
پس فرمود که درین ماه کسیکه برای رضای خدا نماز و روزه کند و اصلاح درمیان
زن و شوهر و پدر و ولد و درمیان عزیز و درمیان همسایه یا درمیان
اغیار نماید یا اینکه مدیون قرض خود را ادا کند که قرضخواه از گرفتن آن
مایوس شده باشد یا پرورش یتیمی کند یا محفوظ دارد آبروی مومن را
یا تلاوت قرآن کند یا مشایعت جنازه یا تعزیت مصیبت زدگان
و مثل ذلک پس چنین کس چنگل زده است بشاخ طوبی پس آنحضرت

طرف آسمان سر بر داشت و خنده نمود و خوش خبری داد پس چشم خود
زیر انداخت و رنجیده شد و فرمود باصحاب خود قسم بآنکه مرا برسالت
فرستاد که درخت طوبی را بچشم خود دیدم که شاخهایش دراز شده و مومنین
بآنها پیوسته بودند به یک شاخ و بعضی بدو شاخ و بعضی بچند شاخها موافق عبادات
خود بتحقیق که زید بن حارثه غلام علی بن ابی طالب ع بجمیع شاخهای طوبی
پیوسته بود و قصد میکرد با علی جنت پس باین سبب خندیدم و بعد از آن
نظر کردم بسوی زمین دیدم شاخهای درخت زقوم را که اکثر مردم
بدو شاخ و بعضی بچند شاخ موافق گناهان خود پیوسته اند و بتحقیق که
بعض منافقین را دیدم که بتمامی شاخهای زقوم پیوسته اند و میلان آن
شاخها بطرف اسفل درکات جهنم است ازین جهت خشمگین شدم
پس دیدم شاخهای درخت طوبی را که معاودت کردند طرف جنت پس
منادی ندا کرد که ای ملائکه نظر کنید طرف آنها که پیوسته اند بشاخها
پس موافق عرض و طول هر شاخ قصری در بهشت بدهید پس بعض ایشان
مکانی می یابند که مسافتش بمقدار یکهزار سال باشد از چهار طرف
و بعضی دو چند آن مسافت و بعضی سه چند و بعضی زائد از آن موافق
مراتب و فضائل خود و همچنین شاخهای زقوم معاودت میکنند طرف
جهنم پس ندا می آید که ای ملائکه نظر کنید هر کسی را که بشاخش پیوسته است

پس بمقدار طول وعرض آن شاخ بدرکات جهنم برساند موافق گناهان
ایشان پس نظر کرد رسول خدا ص باطراف زمین وگاهی متعجب می شد
وگاهی انزجار میکرد بعد از ان رو بجانب اصحاب کرد و فرمود خوشا بحال
کسانیکه اطاعت پروردگار عالم میکنند وجناب احدیت تعظیم وتکریم
ایشان میکند وعذاب وغضب الهی بر آن کسانیکه نافرمانی معبود
خود کرده اند وبآخرت مخذول خواهند شد

فضائل روزهٔ شعبان

در وسائل از عبد الله بن مرحوم الازدی منقول است از ابی عبد الله
علیه السلام که فرمود کسیکه اول روز شعبان روزه بگیرد جنت براو واجب
گردد وکسیکه دو روزه بگیرد پروردگار عالم هر شبانه روز اورا بنظر رحمت
می بیند وهمچنین در جنت وکسیکه سه روزه بگیرد زیارت عرش معلی هر روز
از جنت می کند علی ع بن طاوس در کتاب اقبال از جناب صادق ع
روایت کرده که جناب رسول خدا ص می فرمود که شعبان
ماه من است وماه رمضان شهر خدا است کسیکه روزه بگیرد یک روز درین
ماه شفیع او در روز قیامت خواهم شد وکسیکه دو روزه ازین ماه بگیرد
گناهان گذشته وآینده آمرزیده شوند وکسیکه سه روز روزه بگیرد می باید
که عمل خود از سر گیرد واز حضرت امیر المومنین ع منقول است که
فرمود رسول خدا ص که آسمانها را بروز پنجشنبه زینت می دهند وملائکه

عرض میکنند که پروردگار عالم صائمین این ماه را بخش و دعای ایشان را
مستجاب کن و فرمود کسیکه یک روزه بگیرد آتش دوزخ بر بدنش حرام گردد و
کسیکه دوشنبه و پنجشنبه روزه بگیرد بست حاجت دنیا و بست حاجت آخرت
بر آورده میشود و شیخ صدوق رحمة الله علیه در امالی از ابن عباسؓ آورده
که اصحاب رسول خدا پیش آنحضرت ذکر فضائل شعبان می نمودند پس
آنحضرت بجواب آنها فرمودند که این ماهیست ماه بزرگ و این ماهیست آن
و حاملان عرش تعظیم و تکریم میکنند و درین ماه ارزاق مومنین زیاده
میشود مثل ماه رمضان و جنت مزین می شود و شعبان را وجه تسمیه این است
که منشعب و منتشر میشود ارزاق مومنین و ایضاً گفته اند که چون درین
ماه عرب منشعب می شدند در طلب غارت بدین جهت این ماه مسمی
به شعبان شد و آن ماهیست که اعمال و حسنات مضاعف بهفتاد
درجه میشوند و سیئات محو میشوند و پروردگار عالم فخر میکند بسبب
عبادت بندگان خود بر حاملان عرش دوم و در این ماه که سال
دوم هجرت بوده روزهٔ ماه مبارک رمضان واجب شده و پروردگار
نظر میکند بر صائمین روز و نماز گذارندهای شب پس ایستاد جناب
امیرؑ و عرض کرد که پدرم و مادرم فدای تو باد یا رسول اللهؐ بیان کن
مرا فضائل ماه شعبان را تا که رغبت و شوق در عبادت این ماه

پیدا شود و کوشش کنیم بر تحصیل آن پس فرمود آن حضرت کسیکه اول روزه
شعبان بگیرد هفتاد حسنه در نامه عمل او مینویسند و هر حسنه معادل و برابر عبادت
یکسال است و کسیکه دو روزه بگیرد سیئات او محو می شوند و کسیکه ۳
روزه بگیرد حق تعالی هفتاد درجه بلندی کند در جنت و هر درجه از
در و یاقوت میباشد و کسیکه چهار روزه بگیرد رزقش وسیع گردد و کسیکه
پنج روزه بگیرد در نظر مردمان دوست گردد و کسیکه شش روزه بگیرد
هفتاد نوع بلا از و دور گردد و کسیکه هفت روزه بگیرد محفوظ می ماند از
کید و فریب شیطان و لشکر او و کسیکه هشت روزه بگیرد از دنیا بیرون
نمی رود تا وقتیکه از حوض کوثر سیراب نگردد و کسیکه نه روزه بگیرد نکیرین
در قبر عطوفت و مهربانی بکنند و کسیکه ده روزه بگیرد ملائکه از برای او
استغفار میکنند تا روز قیامت و قبرش هفتاد ذراع وسیع گردد و کسیکه
یازده روزه بگیرد یازده مناره نور بر قبر او نصب می شود و کسیکه
دوازده روزه بگیرد در قبر او هر روز نود هزار فرشته تا دمیدن صور
برای زیارت می آیند و کسیکه سیزده روزه بگیرد استغفار میکنند برای
او ملائکه هفتاد آسمان و کسیکه چهارده روزه بگیرد جمیع چارپایان و
درندگان حتی که ماهیان دریا برای او استغفار میکنند و کسیکه پانزده
روزه بگیرد پروردگار عالم ندا می کند قسم بعزت خود آتش دوزخ

برتو حرام کردم وکسیکه شانزده روزه بگیرد هفتاد دریای آتش سرد میشوند
وکسیکه هفتده روزه بگیرد درهای دوزخ بر رویش مسدود گردد وکسیکه
هیجده روزه بگیرد همه بابهای جنت وا میگردند وکسیکه نوزده روزه بگیرد
هفتاد هزار قصر در جنت از در و یاقوت می یابد وکسیکه بست روزه بگیرد
تزویج کرده میشود با هفتاد هزار حور العین وکسیکه بست ویک روزه بگیرد
ملائکه بازوهای خود از بدنش مس میکنند وکسیکه بست ودو روزه بگیرد
هفتاد هزار حله از سندس واستبرق میپوشند وکسیکه بست وسه روزه بگیرد
چهار پایه از نور بر قبرش خواهد آمد که بر آن سوار شده بجنت می رود وکسیکه
بست وچهار روزه بگیرد برای هفتاد هزار مسلمان شفاعت کند وکسیکه بست وپنج
روزه بگیرد بیزاری از نفاق می یابد وکسیکه بست وشش روزه بگیرد بر پل صراط آسانی مرور
کند وکسیکه بست وهفت روزه بگیرد برائت از آتش دوزخ می یابد وکسیکه بست وهشت روزه
بگیرد رویش در روز قیامت روشن خواهد شد وکسیکه بست ونه روزه بگیرد خوشنودی پروردگار عالم می یابد وکسیکه سی روزه
بگیرد جبرئیل از طرف رب جلیل پیش عرش اعظم ندا میکند ای فلان کس عمل خود از سر گیر
گناهان گذشته وآینده تو آمرزیده شد واو تعالی میفرماید اگرچه گناهان
این بنده مثل ستاره های آسمان وقطره های باران وبرگهای درختان
وذره های ریگستان ومثل عدد روزهای دنیا باشند همه را آمرزیدم پیش
پروردگار تو این ثواب [illegible] نوشته همه ابرار آن مشقت وزحمت

که برای خوشنودی ما کرده و در ثواب الاعمال از محمد بن ابراهیم باسناد
خود مثل این حدیث آورده و از جناب صادق ع منقول است که صوم
شعبان و ماه رمضان توبه است از گناه اگرچه خون ناحق کرده باشد
و صفوان بن مهران از جناب صادق ع آورده که وقتیکه ماه شعبان
می آمد از طرف رسول خدا منادی ندا میکرد که ای اهل مدینه منم رسول خدا
بر شما و این ماه من است هر کسیکه مارا درین ماه اعانت کند مستوجب رحمت
پروردگار گردد و باز فرمود آنحضرت که علی بن ابیطالب میفرمود وقتیکه این
ندا را شنیدم گاهی صوم شعبان را ترک نکردم انشاء الله تا حیات خود ترک
نخواهم کرد باز فرمود آن حضرت که پدرم امام محمد باقر ع میفرمود که صوم
دو ماه متواتر کفارهٔ گناهانست **فضائل صدقه** و استغفار
و صلوات و تهلیل از عباس بن هلال نقل شده که شنیدم از ابو الحسن
علی بن موسی الرضا که میفرمود کسیکه درین ماه تصدق کند اگرچه نصف
خرما باشد آتش دوزخ براو حرام گردد و صاحب اقبال از داود
بن کثیر الرقی از جناب صادق ع روایت کرده کسیکه استغفار و تصدق
کند درین ماه حق تعالی پرورش کند آن صدقه را تا روز قیامت که
بزرگ شده برابر کوه احد شود چنانکه شما بچه خود را پرورش می کنید
برای انیکه بزرگ شود و از عباس بن هلال نقل کرده که شنیدم

از ابو الحسن علی بن موسی الرضا ع که سیفرمود کسیکه استغفار می کند
درین ماه هفتاد مرتبه بروز قیامت در زمرهٔ رسول محسوب و مستوجب
جنت خواهد شد و ریّان بن صلت نیز از آنحضرت روایت کرده
که فرمود کسیکه هر روز در شعبان استغفار و توبه کند برات از آتش دوزخ
می یابد و بر صراط بآسانی بگذرد و جنت ماوا و مسکن او باشد محمد بن
ابی حمزه از جناب صادق ع روایت کرد که فرمود کسیکه هر روز در شعبان
هفتاد مرتبه استغفار کند نامش در افق المبین نوشته خواهد شد و افق المبین ای
سیدانیست زیر عرش که دران نهرها جاری اند که بالای آن قدحهای بزرگ
مثل ستارهای آسمان چیده اند و استغفار چنین است اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ
اللّٰهَ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ وَاَتُوْبُ
اِلَیْهِ و از حسن بن فضال منقول است که میگوید شنیدم از علی بن
موسی الرضا ع میفرمود کسیکه استغفار کند درین ماه هفتاد مرتبه گناهانش
آمرزیده شوند اگرچه مثل ستارگان آسمان باشند و نیز محمد بن بابویه
در عیون الاخبار از حضرت امام رضا ع آورده که هر که بگوید در هر روز
از شعبان هفتاد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ مینویسد
خداے تعالی از برای او برات بیزاری از آتش و گذشتن از صراط
و داخل بهشت میگردانند او را از جناب صادق ع منقول است

که فرمود درین ماه درود بر نبی صلعم بسیار بفرستید و از رسول خدا صلعم منقول است
کسیکه درین ماه یک هزار مرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَلَا نَعْبُدُ اِلَّا اِیَّاهُ
مُخْلِصِیْنَ لَهُ الدِّیْنَ بگوید ثواب عبادت یک هزار سال دریابد

در بیان رویت هلال باید که نزد رویت هلال شعبان

دعاهای که در فصل اول باب پنجم مذکور شدند بخوانند و دعاء مخصوص رویت
هلال اینست اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا هِلَالُ شَهْرٍ وَقَدْ وَرَدَ مِنَ
الْاِحْسَانِ فَاجْعَلْهُ اَللّٰهُمَّ هِلَالَ بَرَكَاتٍ وَسَعَادَاتٍ
كَامِلَةِ الْاَمَانِ وَالْغُفْرَانِ وَالرِّضْوَانِ وَمَاحِيَةِ الْاَخْطَاءِ
فِي الْاَحْيَانِ وَالْاَزْمَانِ وَحَامِيَةٍ مِنْ اَذَى اَهْلِ الْعِصْيَانِ
وَالْبُهْتَانِ وَشَرِّفْنَا بِامْتِثَالِ مَرَاسِمِهِ وَاِحْيَاءِ مَرَاسِمِهِ
وَاَلْحِقْنَا بِشُمُوْلِ مَرَاحِمِهِ وَمَكَارِمِهِ وَطَهِّرْنَا فِيْهِ تَطْهِيْرًا
نَصْلُحُ بِهِ لِلدُّخُوْلِ عَلٰى شَهْرِ رَمَضَانَ مُظَفَّرِيْنَ بِاَفْضَلِ
مَا ظَفِرَ بِهِ اَحَدٌ مِنْ اَهْلِ الْاِسْلَامِ وَالْاِيْمَانِ بِرَحْمَتِكَ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ و بعضی گفته اند که در نزد رویت هلال شعبان
هر کس بگل و ریاحین نظر کند و بعضی فیروزه را گفته اند و جمعی بآب سبزه
گفته اند باید نظر نمود و صاحب روضة الاذکار نوشته که چون ماه شعبان
را بیند باید که نظر بروی علما و صلحا کند انگاه این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ

تَقَبَّلْ مِنَّا رَجَبَ وَبَارِكْ لَنَا شَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا شَهْرَ رَمَضَانَ وَارْزُقْنَا صِيَامَهُ فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

شب اول سید بن طاوس رح در کتاب اقبال از آنحضرت ص آورده که هر که بگذارد در شب اول شعبان صد رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد یک مرتبه و چون از نماز فارغ شود فاتحة الکتاب پنجاه مرتبه بخواند قسم بذاتیکه مبعوث کرده است مرا براستی به پیغمبری که هر بنده این نماز را بگذارد و روزه بگیرد دور سکیند خدای تعالی از وبدے اهل آسمان و اهل زمین را و بدی بادشاهان و شیاطین را و می آمرزد از برای او هفتاد هزار گناه کبیره را و بر می دارد از و عذاب قبر را و ایمن می ماند از هول منکر و نکیر و بر می آید از قبر در حالتیکه روی او مانند شب چهارده باشد و میگذرد بر صراط مانند برق و نامهٔ عمل او را بدست راست او بدهند و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت ص آورده که هر که بگذارد در شب اول شعبان دوازده رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب یک مرتبه و قل هو الله احد پانزده مرتبه عطا میکند خدای تعالی او را ثواب دوازده هزار شهید و مینویسد از برای او عبادت دوازده سال و بر می آید از گناهان مانند روزی که از مادرش متولد شده و عطا میکند او را بعدد هر آیه که در قرآن است قصری در بهشت و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت

آورده که هر که بگذارد در شب اوّل شعبان دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی
فاتحة الکتاب یکمرتبه و قل هو الله احد سی مرتبه و بعد از سلام بگوید اَللّٰهُمَّ
هٰذَا عَهْدِیْ عِنْدَكَ اِلٰی یَوْمِ الْقِیٰمَةِ محفوظ می ماند از شر شیطان
و لشکر او و عطا میکند او را خدا تعالی ثواب صدیقان شب دوم
سید بن طاؤس در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که بگذارد در شب
دوم شعبان پنجاه رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب و قل هو الله
احد و معوذتین یک مرتبه می فرماید خدای تعالی کرام الکاتبین را که ننویسید
بر بنده من گناهی را تا سال دیگر و میگرداند خدای تعالی از برای او
نصیبی از عبادت اهل آسمانها و زمین و قسم بذاتیکه برانگیخته است مرا
براستی به پیغمبری که اجتناب نمیکند از عبادت این شب مگر شقی و فاسق و
فاجر شب سیم سید بن طاؤس در کتاب مذکور از آن حضرت آورده
که هر که بگذارد در شب سیم شعبان دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة
الکتاب یک مرتبه و قل هو الله احد بیست و پنج مرتبه وا میکند خدا تعالی
از برای او در روز قیامت هشت در بهشت را و می بندد از برای او هفت
در دوزخ را و می پوشاند او را خدای تعالی هزار حله و هزار تاج *
شب چهارم سید بن طاؤس در کتاب مذکور از آن حضرت
آورده که هر که بگذارد در شب چهارم شعبان چهل رکعت نماز و بخواند در هر

رکعتی فاتحة الکتاب یک مرتبه وقل هو الله احد بیست و پنج مرتبه می نویسد
خدای تعالی از برای او بعدد هر رکعتی ثواب عبادت هزار هزار ساله و
بنامی کند از برای او بعدد هر سوره هزار هزار شهر در بهشت و عطا می کند
او را ثواب هزار هزار شهید شب پنجم در کتاب مذکور از آنحضرت آورده
که هر که بگذارد در شب پنجم شعبان دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة
الکتاب یک مرتبه وقل هو الله احد پانصد مرتبه و بعد از سلام صلوات
بفرستد هفتاد مرتبه بر می آرد خدای تعالی از برای او حاجت را از حاجتهای
دنیا و آخرت و عطا می کند او را بعدد ستارگان آسمان شهرها در بهشت
شب ششم سید بن طاوس در کتاب مذکور از آن حضرت آورده
که هر که بگذارد در شب ششم شعبان چهار رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی
فاتحة الکتاب یک مرتبه وقل هو الله احد ده مرتبه قبض می کند خدای تعالی
روح او را بسعادت و وسیع میگرداند قبر او را شب هفتم سید بن طاوس
در کتاب مذکور از آن حضرت آورده که هر که بگذارد در شب هفتم شعبان
دو رکعت نماز و بخواند در رکعت اول فاتحة الکتاب یکمرتبه وقل هو الله احد صد مرتبه و در رکعت دوم
الحمد یک مرتبه و آیة الکرسی صد مرتبه نیست هیچ مومنی و نه مومنه که این نماز
را بگذارد مگر آنکه مستجاب میگرداند خدای تعالی دعای او را و بر می آرد حاجتهای
او را و می نویسد از برای او هر روز ثواب شهیدی و نمی ماند بر او گناه شب هشتم

سید بن طاؤس رح در کتاب مذکور از آنحضرت صلعم آورده که هر که بگذارد
در شب هشتم شعبان دو رکعت نماز و بخواند در رکعت اول فاتحة الکتاب یکمرتبه و
آیه اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَیْهِ مِنْ رَّبِّهٖ وَالْمُؤْمِنُوْنَ
كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ
اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا
وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا
كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَّسِيْنَا
اَوْ اَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهٗ عَلَى
الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ
وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا اَنْتَ مَوْلٰىنَا فَانْصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ یک مرتبه و پانزده مرتبه قل هو الله احد در رکعت
دوم فاتحة الکتاب یک مرتبه و آیه قُلْ اِنَّمَآ اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ
يُوْحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوْا
لِقَآءَ رَبِّهٖ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَّلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ
رَبِّهٖٓ اَحَدًا یک مرتبه و پانزده مرتبه قل هو الله احد پس اگر باشد
گناهان او بیش از کف دریا بر نمی آید از دنیا مگر آنکه پاک باشد و گویا خوانده باشد
توریت و انجیل و زبور و فرقان را شب نهم سید بن طاؤس رح

در کتاب مذکور از آنحضرت صلعم آورده که هر که بگذارد در شب نهم شعبان
چهار رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب یک مرتبه و اذا جاء
نصر الله والفتح ده مرتبه حرام میگرداند خدای تعالی جسد او را بر آتش
البته و عطا میکند او را بعدد هر آیه ثواب دوازده شهید از شهدا بدر و ثواب
علما شب دهم سید بن طاؤس رح در کتاب مذکور از آنحضرت صلعم آورده
که هر که بگذارد در شب دهم شعبان چهار رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی
فاتحة الکتاب یک مرتبه و آیة الکرسی یک مرتبه و انا اعطیناک الکوثر
سه مرتبه پس هر که بگذارد این نماز را میگوید خدا تعالی بفرشتگان
که بنویسید از برای او صد هزار حسنه و بلند کنید از برای او صد هزار درجه
کنید از برای او صد هزار در بسوی بهشت و نه بندید آنرا بر او هرگز و می
آمرزد او را و پدر و مادر او را و همسایگان او را شب یازدهم
سید بن طاؤس رح در کتاب اقبال از آنحضرت صلعم آورده که هر که بگذارد در
شب یازدهم شعبان هشت رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب
یک مرتبه و قل یا ایها الکافرون ده مرتبه قسم بذاتیکه مبعوث کرده است مرا
براستی که نمی گذارد این نماز را مگر مومن کامل و عطا می فرماید او را خدا
تعالی بعدد هر رکعتی باغی از باغهای بهشت شب دوازدهم
سید بن طاوس رح در کتاب مذکور از آنحضرت صلعم آورده که هر که بگذارد د

در شب دوازدهم شعبان دوازده رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یکمرتبه
والهیکم التکاثر ده مرتبه می آمرزد خدای تعالی گناهان چهل ساله او را و او
بلند میکند از برای او چهل درجه و استغفار میکنند از برای او چهل هزار
فرشته و او راست ثواب شخصی که دریافته باشد شب قدر را **شب**
سیزدهم سید بن طاوس رح در کتاب مذکور از ان حضرت آورده
که هر که بگذارد در شب سیزدهم شعبان دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی
فاتحة الکتاب یک مرتبه و والتین والزیتون یکمرتبه گویا آزاد کرده باشد
دو صد بنده را از اولاد اسمعیل ع و بر می آید از گناهانش مانند روزی که
از مادر متولد شده و عطا میکند او را خدای تعالی برات بیزاری از آتش
و رفیق سازند او را با محمد و ابراهیم و عمل دیگر درین شب گذاردن نماز است
که در عمل شب سیزدهم رجب گذشت که در لیالی بیض درین سه ماه بگذارند
شب چهاردهم در کتاب مذکور از ان
حضرت آورده که هر که بگذارد در شب چهاردهم شعبان چهار رکعت نماز
و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب یک مرتبه و والعصر پنج مرتبه می نویسد
خدای تعالی از برای او ثواب نماز گذاران از آدم تا روز قیامت
و مبعوث می کند او را در حالتیکه روی او روشن تر از آفتاب و ماه باشد
و می آمرزد او را **شب پانزدهم** شیخ طوسی رح در مصباح متهجد آورده

که سوال کرده شد از حضرت امام محمد باقرؑ از فضیلت نصف شعبان فرمودند که آن بهترین شبهاست بعد از شب قدر و خدای تعالی عطا میکند فضل خود را دران به بندگان و می آمرزد آنها را بمنت میگذارد پس جهد کنید در عبادت کردن درین شب که این شبی است که خدای تعالی بذات مقدس خود سوگند یاد کرده است که سائلی را از درگاه خود رد نکند تا وقتیکه سوال نکنید از معصیتی را و گردانیده است این شب را از برای ما اهلبیت در برابر شب قدر که از برای پیغمبر ما قرار داده است پس سعی کنید درین شب در دعا کردن و ثنا کردن بر خدای عزوجل زیرا که هر که بگوید درین شب صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه الله اکبر می آمرزد خدای تعالی جمیع گناهان گذشته او را و بر می آرد حاجتهای دنیا و آخرت او را اخواه طلب کند خواه نکند و در بعضی از نسخ صد مرتبه لا اله الا الله بعد از تکبیر وارد شده است و نیز در کتاب مذکور از زید بن علی آورده که حضرت امام زین العابدینؑ جمع میفرمودند ما را در شب نصف شعبان و شب را سه حصه میکردند در یک حصه نماز میکردند و در یک حصه دعا میفرمودند و ما آمین میگفتیم و در یک حصه استغفار میکردند و ما نیز استغفار میکردیم و سوال میکردیم بهشت را تا طلوع فجر و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام رضاؑ آورده که

حضرت امیرالمومنینؑ خواب نمی فرمودند در سه شب در شب بست
وسوم ماه رمضان ودرشب عید فطر ودرشب نصف شعبان و
درین شب قسمت می شود روزیها و اجلها و هرچه می شود در سال
ونیز درکتاب مذکور آورده که بهترین اعمال درین شب زیارت
حضرت امام حسین علیه السلام است وحدیثے چند مشتمل بر ثواب و
فضیلت بسیار ازبراے زیارت آن حضرتؑ درین شب نقل
کرده است که ذکر آنها موجب تطویل می شود وطریق زیارت
آنحضرتؑ در فصل اول باب ششم درعمل روز اول رجب گذشت
ونیز درکتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادقؑ آورده که روزه بگیرید
شعبان را وغسل بکنید درشب نیمهٔ آن وسید بن طاوس درکتاب
اقبال از حضرت رسالت پناهؐ آورده که درخواب بودم درشب
نصف شعبان پس جبرئیل آمد وگفت ای محمدؐ آیا خواب میفرمائی درین
شب گفتم ای جبرئیل این چه شب است گفت این شب نصف
شعبان است واز خواب برداشت مرا وبجانب بقیع برد وگفت بلند فرما
سر مبارک خودرا بدرستیکه این شبی است که گشوده میشود درین شب درهای
آسمان ودرهای رحمت ودرخوشنودی خدا ودربخشش ودرفضل ودرتوبه
ودرجود ودراحسان وآزاد میفرماید خدای عزوجل درین شب از بندگان

بعدد موهای چهارپایان و پشمهای ایشان ای محمد هر که احیا کند این شب را
بگفتن تکبیر و تسبیح و تهلیل و دعا و صلوات و قرارت و تطوع و استغفار باشد بهشت
جای او و آمرزیده شود گناهان گذشته و آینده او ای محمد هر که بگذارد درین
شب صد رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد ده مرتبه
و بعد از فراغ نماز بخواند آیة الکرسی ده مرتبه و فاتحة الکتاب ده مرتبه و تسبیح کند
خدای تعالی را صد مرتبه می آمرزد خدای تعالی از برای او صد هزار گناه کبیره
را که بسبب آنها مستحق دخول نار شده باشد و عطا میفرماید او را بعدد هر سوره و
تسبیحی قصری در بهشت و شفاعت میکند در باب صد نفر از اهل خانه او و شریک
میکند او را در ثواب شهیدان و عطا میکند او را چیزیکه عطا میفرماید بروزه داران
این ماه و عبادت کنندگان این شب بغیر از آنکه از اجر ایشان چیزی کم شود
پس احیا کن این شب را ای محمد و امر کن امت خود را با حیا کردن این شب و
تقرب جستن بسوی خدا تعالی بعبادت کردن بدرستیکه این شبی است
شریف و چون آمدم بسوی حضرت جمیع فرشتگان آسمان پاهای خود را
صف کرده بودند و عبادت خدا میکردند بعضی در رکوع بودند و بعضی ایستاده و
بعضی در سجده و بعضی دعا میکردند و بعضی تکبیر میگفتند و بعضی استغفار
میکردند و بعضی تسبیح میگفتند ای محمد بدرستیکه خدا تعالی مطلع میشود درین
شب بر احوال بندگان پس می آمرزد هر مومنی را که بنماز ایستاده باشد یا نشسته

مشغول بتسبیح باشد یا در رکوع و سجود باشد یا مشغول یاد خدا باشد واین شبی است که دعا نمیکند درین شب کسی مگر آنکه مستجاب میشود از برای او و هر که سوال کند عطا کرده میشود باو و هر که استغفار کند آمرزیده میشود و هر که توبه کند توبه اش مقبول میگردد محروم کسی است که از خیر این شب محروم گردد و نیز در کتاب مذکور آورده که در شب پانزدهم شعبان چهار رکعت نماز بگذارد و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و سوره اخلاص پنجاه مرتبه و اگر خواهد صد مرتبه و اگر خواهد دو صد و پنجاه مرتبه و بعد از سلام بگوید

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اِلَیْكَ فَقِیْرٌ وَمِنْ عَذَابِكَ خَائِفٌ وَبِكَ مُسْتَجِیْرٌ رَبِّ لَاتُبَدِّلْ اِسْمِیْ وَلَاتُغَیِّرْ جِسْمِیْ وَلَا تَجْهَدْ بَلَائِیْ وَلَا تُشْمِتْ بِیْ اَعْدَائِیْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوْبَتِكَ وَاَعُوْذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَاَعُوْذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَاَعُوْذُبِكَ مِنْكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا اُحْصِیْ مِدْحَتَكَ وَلَا الثَّنَاءَ عَلَیْكَ اَنْتَ كَمَا اَثْنَیْتَ عَلٰی نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا یَقُوْلُ الْقَائِلُوْنَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِیْ كَذَا وَكَذَا و نیز در کتاب مذکور از حضرت رسالت پناه آورده که هر که بگذارد در شب نصف شعبان چهار رکعت

نماز در میان شام وخفتن وبخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب یک مرتبه
وقل هو الله احد ده مرتبه وبروایتی یازده مرتبه وقل هو الله احد بست و
یک مرتبه وبعد از فراغ بگوید یا ربّ اغفر لنا ده مرتبه یا ربّ
ارحمنا ده مرتبه یا ربّ تب علینا ده مرتبه وقل هو الله احد
بست ویک مرتبه بعد از ان بگوید سبحان الذی یحی الموتی
ویمیت الاحیاء وهو علی کل شیء قدیر ده مرتبه
قبول می کند خدای تعالی دعای اورا وبر می آرد حاجتهای
اورا در دنیا وآخرت وعطا می کند نامه اعمال اورا بدست راست
و او باشد در حفظ خدای تعالی تا سال آینده وشیخ شهید رح
درکتاب دروس آورده که در شب پانزدهم شعبان در سال دوصد و
پنجاه وپنج از هجرت حضرت صاحب الزمان علیه السلام متولد شدند
وشیخ طوسی در مصباح متهجد حدیثی از حضرت امام رضا علیه السلام
درباب استحباب نماز حضرت جعفر طیار رض در شب نیمه شعبان آورده
وطریق گذاردن آن در مطلب هفتم خاتمه خواهد آمد انشاء الله
ونیز درکتاب مذکور آورده که مستحب است که در این شب
این دعا بخواند اللّٰهُمَّ بِحَقِّ لَیْلَتِنَا هٰذِهٖ وَمَوْلُوْدِهَا وَحُجَّتِكَ
وَمَوْعُوْدِهَا الَّتِیْ قَرَنْتَ اِلٰی فَضْلِهَا فَضْلًا فَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ

صِدقاً وعدلاً لا مبدّل لكلماتك ولا معقّب لآياتك
نورك المتألّق وضياؤك المشرق والعلم النور في
طخياء الدّيجور الغائب المستور جلّ مولده وكرم
محتده والملائكة شهّده والله ناصره ومؤيّده
إذا آن ميعاده والملائكة أمداده سيف الله
الّذي لا ينبو ونوره الّذي لا يخبو وذو الحلم الّذي
لا يصبو مدار الدّهر ونواميس العصر وولاة الأمر
والمنزّل عليهم الذّكر وما ينزّل في ليلة القدر و
أصحاب الحشر والنّشر تراجمة وحيه وولاة أمره
ونهيه اللّهمّ فصلّ على خاتمهم وقائمهم المستور
عن عوالمهم وأدرك بنا أيّامه وظهوره وقيامه
واجعلنا من أنصاره واقرن ثارنا بثاره واكتبنا
في أعوانه وخلصائه وأحينا في دولته ناعمين
وبصحبته غانمين وبحقّه قائمين ومن السّوء
سالمين يا أرحم الرّاحمين والحمد لله ربّ
العالمين وصلّى الله على محمّد خاتم النّبيّين والمرسلين
وعلى أهل بيته الصّادقين وعترته النّاطقين

وَالْعَنْ جَمِیْعَ الظَّالِمِیْنَ وَاحْکُمْ بَیْنَنَا وَبَیْنَهُمْ یَا اَحْکَمَ
الْحَاکِمِیْنَ **وکفعمی** در مصباح آورده که در شب نیمهٔ شعبان دعای
اَللّٰهُمَّ الْعَنْ صَنَمَیْ قُرَیْشٍ را بخوانند و این دعا در فصل
دوازدهم باب دهم مذکور شد و بخوانند درین شب صلواتی را که حضرت
امام زین العابدین ع در هر روز شعبان در وقت زوال و در شب نیمهٔ آن میخواندند
در اعمال مشترکهٔ شعبان خواهد آمد **وسید** ابن طاوس ره در کتاب
اقبال از کمیل ابن زیاد آورده که نشسته بودم در خدمت مولائے
خود حضرت امیر المومنین ع در مسجد بصره و با او بودم در جماعتے از
اصحاب پس عرض کردند بعضے از انها از معنے قول خدائے تعالے
فِیْهَا یُفْرَقُ کُلُّ اَمْرٍ حَکِیْمٍ آنحضرت ع فرمودند که آن شب نصف شعبان
است و فرمودند که نیست بنده که احیا کند آن شب را و بخواند دعای خضر ع را
مگر آنکه مستجاب میشود دعائے او و چون از انجا آنحضرت ع برگشتند شب
بخدمت آنحضرت رفتم فرمودند که چرا آمدی ای کمیل ره عرض کردم
یا امیر المومنین ع دعائے خضر ع را میخواهم فرمودند که بنشین ای کمیل
چون حفظ نمائی این دعا را پس بخوان در هر شب جمعه یک مرتبه یا در
ماهے یک مرتبه یا در هر سالے یک مرتبه یا در عمر خود یک
مرتبه که کفایت شر دشمنان از تو شود و یاری کرده شوے

وروزے دادہ شوی ای کمیل طول صحبت تو باعث آن شدہ کہ چنین کرامتے
ترا سرفراز نمایم پس فرمودند کہ بنویس اللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِی
وَسِعَتْ كُلَّ شَیْءٍ وَبِقُوَّتِكَ الَّتِی قَهَرْتَ بِهَا كُلَّ شَیْءٍ وَخَضَعَ لَهَا كُلُّ
شَیْءٍ وَذَلَّ لَهَا كُلُّ شَیْءٍ وَبِجَبَرُوتِكَ الَّتِی غَلَبْتَ بِهَا كُلَّ شَیْءٍ
وَبِعِزَّتِكَ الَّتِی لَا یَقُومُ لَهَا شَیْءٌ وَبِعَظَمَتِكَ الَّتِی مَلَأَتْ كُلَّ شَیْءٍ
وَبِسُلْطَانِكَ الَّذِی عَلَا كُلَّ شَیْءٍ وَبِوَجْهِكَ الْبَاقِی بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَیْءٍ
وَبِاَسْمَائِكَ الَّتِی مَلَأَتْ اَرْكَانَ كُلِّ شَیْءٍ وَبِعِلْمِكَ الَّذِی اَحَاطَ بِكُلِّ
شَیْءٍ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِی اَضَاءَ لَهُ كُلُّ شَیْءٍ یَا نُورُ یَا قُدُّوسُ
یَا اَوَّلَ الْاَوَّلِینَ وَیَا آخِرَ الْآخِرِینَ اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیَ
الذُّنُوبَ الَّتِی تَهْتِكُ الْعِصَمَ اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیَ
الذُّنُوبَ الَّتِی تُنْزِلُ النِّقَمَ اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیَ
الذُّنُوبَ الَّتِی تُغَیِّرُ النِّعَمَ اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَحْبِسُ
الدُّعَاءَ اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَقْطَعُ الرَّجَاءَ اللّٰهُمَّ
اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُنْزِلُ الْبَلَاءَ اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِی كُلَّ
ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهُ وَكُلَّ خَطِیئَةٍ اَخْطَاْتُهَا اللّٰهُمَّ اِنِّی
اَتَقَرَّبُ اِلَیْكَ بِذِكْرِكَ وَاَسْتَشْفِعُ بِكَ اِلٰی نَفْسِكَ
وَاَسْئَلُكَ بِجُودِكَ اَنْ تُدْنِیَنِی مِنْ قُرْبِكَ وَاَنْ تُوزِعَنِی

شكرك وان تلهمني ذكرك اللهم اني اسئلك سؤال
خاضع متذلل خاشع ان تسامحني وترحمني وتجعلني بقسمك
راضيا قانعا وفي جميع الاحوال متواضعا اللهم واسئلك سؤال
من اشتدت فاقته وانزل بك عند الشدائد حاجته وعظم
فيما عندك رغبته اللهم عظم سلطانك وعلا مكانك وخفي
مكرك وظهر امرك وغلب قهرك وجرت قدرتك ولا يمكن الفرار
من حكومتك اللهم لا اجد لذنوبي غافرا ولا لقبائحي ساترا ولا لشيء
من عملي القبيح بالحسن مبدلا غيرك لا اله الا انت سبحانك
وبحمدك ظلمت نفسي وتجرأت بجهلي وسكنت الى قديم
ذكرك لي ومنك علي اللهم مولاي كم من قبيح سترته وكم من فادح
من البلاء اقلته وكم من عثار وقيته وكم من مكروه دفعته
وكم من ثناء جميل لست اهلا له نشرته اللهم عظم بلائي
وافرط بي سوء حالي وقصرت بي اعمالي وقعدت بي اغلالي و
حبسني عن نفعي بعد امالي وخدعتني الدنيا بغرورها ونفسي
بخيانتها ومطالي يا سيدي فاسئلك بعزتك ان لا يحجب
عنك دعائي سوء عملي وفعالي ولا تفضحني بخفي ما اطلعت
عليه من سري ولا تعاجلني بالعقوبة على ما عملته في خلواتي

مِنْ سُوْءِ فِعْلِي وَاِسَاءَتِي وَدَوَامِ تَفْرِيطِي وَجَهَالَتِي وَكَثْرَةِ شَهَوَاتِي وَغَفْلَتِي
وَكُنِ اللّٰهُمَّ بِعِزَّتِكَ لِي فِي الْاَحْوَالِ كُلِّهَا رَؤُوفًا وَعَلَيَّ فِي جَمِيعِ الْاُمُورِ
عَطُوفًا اِلٰهِي وَرَبِّي مَنْ لِي غَيْرُكَ اَسْاَلُهُ كَشْفَ ضُرِّي وَالنَّظَرَ
فِي اَمْرِي اِلٰهِي وَمَوْلَايَ اَجْرَيْتَ عَلَيَّ حُكْمًا اتَّبَعْتُ فِيهِ هَوٰى نَفْسِي
وَلَمْ اَحْتَرِسْ فِيهِ مِنْ تَزْيِينِ عَدُوِّي فَغَرَّنِي بِمَا اَهْوٰى
وَاَسْعَدَهُ عَلٰى ذٰلِكَ الْقَضَاءُ فَتَجَاوَزْتُ بِمَا جَرٰى عَلَيَّ مِنْ
ذٰلِكَ بَعْضَ حُدُودِكَ وَخَالَفْتُ بَعْضَ اَوَامِرِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ
عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذٰلِكَ وَلَا حُجَّةَ لِي فِيمَا جَرٰى عَلَيَّ فِيهِ قَضَاؤُكَ وَاَلْزَمَنِي
حُكْمُكَ وَبَلَاؤُكَ وَقَدْ اَتَيْتُكَ يَا اِلٰهِي بَعْدَ تَقْصِيرِي وَاِسْرَافِي
عَلٰى نَفْسِي مُعْتَذِرًا نَادِمًا مُنْكَسِرًا مُسْتَقِيلًا مُسْتَغْفِرًا مُنِيبًا مُقِرًّا
مُذْعِنًا مُعْتَرِفًا لَا اَجِدُ مَفَرًّا مِمَّا كَانَ مِنِّي وَلَا مَفْزَعًا اَتَوَجَّهُ اِلَيْهِ
فِي اَمْرِي غَيْرَ قَبُولِكَ عُذْرِي وَاِدْخَالِكَ اِيَّايَ فِي سَعَةٍ
مِنْ رَحْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ فَاقْبَلْ عُذْرِي وَارْحَمْ شِدَّةَ ضُرِّي
وَفُكَّنِي مِنْ شَدِّ وَثَاقِي يَا رَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِي وَرِقَّةَ
جِلْدِي وَدِقَّةَ عَظْمِي يَا مَنْ بَدَاَ خَلْقِي وَذِكْرِي وَتَرْبِيَتِي وَبِرِّي
وَتَغْذِيَتِي هَبْنِي لِابْتِدَاءِ كَرَمِكَ وَسَالِفِ بِرِّكَ بِي يَا اِلٰهِي وَ
سَيِّدِي وَرَبِّي اَتُرَاكَ مُعَذِّبِي بِنَارِكَ بَعْدَ تَوْحِيدِكَ وَبَعْدَ

مَا انْطَوٰى عَلَيْهِ قَلْبِيْ مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَلَهِجَ بِهٖ
لِسَانِيْ مِنْ ذِكْرِكَ وَاعْتَقَدَهٗ ضَمِيْرِيْ مِنْ حُبِّكَ
وَبَعْدَ صِدْقِ اعْتِرَافِيْ وَدُعَائِيْ خَاضِعًا لِرُبُوْبِيَّتِكَ
هَيْهَاتَ اَنْتَ اَكْرَمُ مِنْ اَنْ تُضَيِّعَ مَنْ رَبَّيْتَهٗ اَوْ تُبَعِّدَ مَنْ
اَدْنَيْتَهٗ اَوْ تُشَرِّدَ مَنْ اٰوَيْتَهٗ اَوْ تُسَلِّمَ اِلَى الْبَلَاۤءِ مَنْ كَفَيْتَهٗ وَ
رَحِمْتَهٗ وَلَيْتَ شِعْرِيْ يَا سَيِّدِيْ وَاِلٰهِيْ وَمَوْلَايَ اَتُسَلِّطُ
النَّارَ عَلٰى وُجُوْهٍ خَرَّتْ لِعَظَمَتِكَ سَاجِدَةً وَعَلٰى اَلْسُنٍ نَطَقَتْ
بِتَوْحِيْدِكَ صَادِقَةً وَبِشُكْرِكَ مَادِحَةً وَعَلٰى قُلُوْبٍ اعْتَرَفَتْ
بِاِلٰهِيَّتِكَ مُحَقِّقَةً وَعَلٰى ضَمَائِرَ حَوَتْ مِنَ الْعِلْمِ بِكَ حَتّٰى صَارَتْ
خَاشِعَةً وَعَلٰى جَوَارِحَ سَعَتْ اِلٰى اَوْطَانِ تَعَبُّدِكَ طَائِعَةً وَ
اَشَارَتْ
اَشَارَتْ بِاسْتِغْفَارِكَ مُذْعِنَةً مَا هٰكَذَا الظَّنُّ بِكَ وَلَا اُخْبِرْنَا
بِفَضْلِكَ عَنْكَ يَا كَرِيْمُ يَا رَبِّ وَاَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِيْ عَنْ قَلِيْلٍ مِنْ بَلَاۤءِ
الدُّنْيَا وَعُقُوْبَاتِهَا وَمَا يَجْرِيْ فِيْهَا مِنَ الْمَكَارِهِ عَلٰى اَهْلِهَا
عَلٰى اَنَّ ذٰلِكَ بَلَاۤءٌ وَمَكْرُوْهٌ قَلِيْلٌ مَكْثُهٗ يَسِيْرٌ بَقَاۤؤُهٗ قَصِيْرٌ
مُدَّتُهٗ فَكَيْفَ احْتِمَالِيْ لِبَلَاۤءِ الْاٰخِرَةِ وَجَلِيْلِ وُقُوْعِ الْمَكَارِهِ
فِيْهَا وَهُوَ بَلَاۤءٌ تَطُوْلُ مُدَّتُهٗ وَيَدُوْمُ مَقَامُهٗ وَلَا يُخَفَّفُ
عَنْ اَهْلِهٖ لِاَنَّهٗ لَا يَكُوْنُ اِلَّا عَنْ غَضَبِكَ وَانْتِقَامِكَ

وَسَخَطِكَ وَهٰذَا مَا لَا تَقُوْمُ لَهُ السَّمٰوٰاتُ وَالْاَرْضُ
يَا سَيِّدِىْ فَكَيْفَ بِىْ وَاَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيْفُ الذَّلِيْلُ
الْحَقِيْرُ الْمِسْكِيْنُ الْمُسْتَكِيْنُ يَا اِلٰهِىْ وَرَبِّىْ وَسَيِّدِىْ
وَمَوْلَاىَ لِاَىِّ الْاُمُوْرِ اِلَيْكَ اَشْكُوْ وَلِمَا مِنْهَا اَضِجُّ وَ
اَبْكِىْ لِاَلِيْمِ الْعَذَابِ وَشِدَّتِهٖ اَمْ لِطُوْلِ الْبَلَاۤءِ وَمُدَّتِهٖ
فَلَئِنْ صَيَّرْتَنِىْ فِى الْعُقُوْبَاتِ مَعَ اَعْدَاۤئِكَ وَجَمَعْتَ
بَيْنِىْ وَبَيْنَ اَهْلِ بَلَاۤئِكَ وَفَرَّقْتَ بَيْنِىْ وَبَيْنَ اَحِبَّاۤئِكَ
وَاَوْلِيَاۤئِكَ فَهَبْنِىْ يَا اِلٰهِىْ وَسَيِّدِىْ وَمَوْلَاىَ وَرَبِّىْ
صَبَرْتُ عَلٰى عَذَابِكَ فَكَيْفَ اَصْبِرُ عَلٰى فِرَاقِكَ وَهَبْنِىْ
صَبَرْتُ عَلٰى حَرِّ نَارِكَ فَكَيْفَ اَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ اِلٰى كَرَامَتِكَ
اَمْ كَيْفَ اَسْكُنُ فِى النَّارِ وَرَجَاۤئِىْ عَفْوُكَ فَبِعِزَّتِكَ يَا
سَيِّدِىْ وَمَوْلَاىَ اُقْسِمُ صَادِقًا لَئِنْ تَرَكْتَنِىْ نَاطِقًا
لَاَضِجَّنَّ اِلَيْكَ بَيْنَ اَهْلِهَا ضَجِيْجَ الْاٰمِلِيْنَ وَلَاَصْرُخَنَّ
اِلَيْكَ صُرَاخَ الْمُسْتَصْرِخِيْنَ وَلَاَبْكِيَنَّ عَلَيْكَ بُكَاۤءَ
الْفَاقِدِيْنَ وَلَاُنَادِيَنَّكَ اَيْنَ كُنْتَ يَا وَلِىَّ الْمُؤْمِنِيْنَ
يَا غَايَةَ اٰمَالِ الْعَارِفِيْنَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيْثِيْنَ يَا
حَبِيْبَ قُلُوْبِ الصَّادِقِيْنَ وَيَا اِلٰهَ الْعَالَمِيْنَ اَفَتُرَاكَ

سُبحانَكَ يا اِلٰهي وَبِحَمدِكَ تَسمَعُ فيها صَوتَ عَبدٍ مُسلِمٍ سُجِنَ
فيها بِمُخالَفَتِهِ وَذاقَ طَعمَ عَذابِها بِمَعصِيَتِهِ وَحُبِسَ بَينَ اَطباقِها
بِجُرمِهِ وَجَريرَتِهِ وَهُوَ يَضِجُّ اِلَيكَ ضَجيجَ مُؤَمِّلٍ لِرَحمَتِكَ وَيُناديكَ
بِلِسانِ اَهلِ تَوحيدِكَ وَيَتَوَسَّلُ اِلَيكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ يا مَولايَ
فَكَيفَ يَبقىٰ فِي العَذابِ وَهُوَ يَرجُو ما سَلَفَ مِن حِلمِكَ
وَرَاْفَتِكَ وَرَحمَتِكَ اَم كَيفَ تُؤلِمُهُ النّارُ وَهُوَ يَاْمُلُ
فَضلَكَ وَرَحمَتَكَ اَم كَيفَ يُحرِقُهُ لَهيبُها وَاَنتَ تَسمَعُ
صَوتَهُ وَتَرىٰ مَكانَهُ اَم كَيفَ يَشتَمِلُ عَلَيهِ زَفيرُها وَاَنتَ تَعلَمُ
ضَعفَهُ اَم كَيفَ يَتَغَلغَلُ بَينَ اَطباقِها وَاَنتَ تَعلَمُ صِدقَهُ اَم كَيفَ
تَزجُرُهُ زَبانِيَتُها وَهُوَ يُناديكَ يا رَبَّهُ اَم كَيفَ يَرجُو فَضلَكَ في
عِتقِهِ مِنها فَتَترُكُهُ فيها هَيهاتَ ما ذٰلِكَ الظَّنُّ بِكَ وَلَا
المَعرُوفُ مِن فَضلِكَ وَلا مُشبِهٌ لِما عامَلتَ بِهِ المُوَحِّدينَ
مِن بِرِّكَ وَاِحسانِكَ فَبِاليَقينِ اَقطَعُ لَولا ما حَكَمتَ بِهِ
مِن تَعذيبِ جاحِديكَ وَقَضَيتَ بِهِ مِن اِخلادِ مُعانِديكَ
لَجَعَلتَ النّارَ كُلَّها بَرداً وَسَلاماً وَما كانَت لِاَحَدٍ فيها مَقَرّاً
وَلا مُقاماً لٰكِنَّكَ تَقَدَّسَت اَسماؤُكَ اَقسَمتَ
اَن تَملَاَها مِنَ الكافِرينَ مِنَ الجِنَّةِ وَالنّاسِ

أَجْمَعِيْنَ وَأَنْ تُخَلِّدَ فِيْهَا الْمُعَانِدِيْنَ وَأَنْتَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ
قُلْتَ مُبْتَدِئًا وَتَطَوَّلْتَ بِالْإِنْعَامِ مُتَكَرِّمًا أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا
كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُوْنَ إِلٰهِيْ وَسَيِّدِيْ فَأَسْئَلُكَ
بِالْقُدْرَةِ الَّتِيْ قَدَّرْتَهَا وَبِالْقَضِيَّةِ الَّتِيْ حَتَمْتَهَا وَحَكَمْتَهَا وَغَلَبْتَ
مَنْ عَلَيْهِ أَجْرَيْتَهَا أَنْ تَهَبَ لِيْ فِيْ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِيْ هٰذِهِ
السَّاعَةِ كُلَّ جُرْمٍ أَجْرَمْتُهُ وَكُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَكُلَّ قَبِيْحٍ
أَسْرَرْتُهُ وَكُلَّ جَهْلٍ عَمِلْتُهُ كَتَمْتُهُ أَوْ أَعْلَنْتُهُ أَخْفَيْتُهُ أَوْ
أَظْهَرْتُهُ وَكُلَّ سَيِّئَةٍ أَمَرْتَ بِإِثْبَاتِهَا الْكِرَامَ الْكَاتِبِيْنَ
الَّذِيْنَ وَكَّلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُوْنُ مِنِّيْ وَجَعَلْتَهُمْ شُهُوْدًا عَلَيَّ
مَعَ جَوَارِحِيْ وَكُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيْبَ عَلَيَّ مِنْ وَرَائِهِمْ وَالشَّاهِدَ
لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ وَبِرَحْمَتِكَ أَخْفَيْتَهُ وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ وَ
أَنْ تُوَفِّرَ حَظِّيْ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُهُ أَوْ إِحْسَانٍ تُفَضِّلُهُ أَوْ
بِرٍّ تَنْشُرُهُ أَوْ رِزْقٍ تَبْسُطُهُ أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ أَوْ خَطَاءٍ
تَسْتُرُهُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا إِلٰهِيْ وَسَيِّدِيْ وَمَوْلَايَ
وَمَالِكَ رِقِّيْ يَا مَنْ بِيَدِهِ نَاصِيَتِيْ يَا عَلِيْمًا بِضُرِّيْ وَمَسْكَنَتِيْ
يَا خَبِيْرًا بِفَقْرِيْ وَفَاقَتِيْ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
أَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ وَأَعْظَمِ صِفَاتِكَ وَ

اَسْمَائِكَ اَنْ تَجْعَلَ اَوْقَاتِیْ فِی اللَّیْلِ وَالنَّهَارِ بِذِکْرِکَ
مَعْمُوْرَةً وَبِخِدْمَتِكَ مَوْصُوْلَةً وَاَعْمَالِیْ عِنْدَكَ مَقْبُوْلَةً
حَتّٰی تَکُوْنَ اَعْمَالِیْ وَاَوْرَادِیْ کُلُّهَا وِرْدًا وَّاحِدًا وَّ
حَالِیْ فِیْ خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا یَا سَیِّدِیْ یَا مَنْ عَلَیْهِ
مُعَوَّلِیْ یَا مَنْ اِلَیْهِ شَکَوْتُ اَحْوَالِیْ یَا رَبِّ یَا رَبِّ یَا رَبِّ
قَوِّ عَلٰی خِدْمَتِكَ جَوَارِحِیْ وَاشْدُدْ عَلَی الْعَزِیْمَةِ جَوَانِحِیْ
وَهَبْ لِیَ الْجِدَّ فِیْ خَشْیَتِكَ وَالدَّوَامَ فِی الْاِتِّصَالِ
بِخِدْمَتِكَ حَتّٰی اَسْرَحَ اِلَیْكَ فِیْ مَیَادِیْنِ السَّابِقِیْنَ وَ
اُسْرِعَ اِلَیْكَ فِی الْمُبَادِرِیْنَ وَاَشْتَاقَ اِلٰی قُرْبِكَ فِی الْمُشْتَاقِیْنَ
وَاَدْنُوَ مِنْكَ دُنُوَّ الْمُخْلِصِیْنَ وَاَخَافَكَ مَخَافَةَ الْمُوْقِنِیْنَ
وَاَجْتَمِعَ فِیْ جِوَارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِیْنَ اَللّٰهُمَّ وَمَنْ اَرَادَنِیْ
بِسُوْءٍ فَاَرِدْهُ وَمَنْ کَادَنِیْ فَکِدْهُ وَاجْعَلْنِیْ مِنْ اَحْسَنِ
عِبَادِكَ نَصِیْبًا عِنْدَكَ وَاَقْرَبِهِمْ مَنْزِلَةً مِّنْكَ وَاَخَصِّهِمْ
زُلْفَةً لَّدَیْكَ فَاِنَّهٗ لَا یُنَالُ ذٰلِكَ اِلَّا بِفَضْلِكَ وَجُدْ لِیْ
بِجُوْدِكَ وَاعْطِفْ عَلَیَّ بِمَجْدِكَ وَاحْفَظْنِیْ بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ
لِسَانِیْ بِذِکْرِكَ لَهِجًا وَّقَلْبِیْ بِحُبِّكَ مُتَیَّمًا وَّمُنَّ عَلَیَّ بِحُسْنِ
اِجَابَتِكَ وَاَقِلْنِیْ عَثْرَتِیْ وَاغْفِرْ لِیْ زَلَّتِیْ فَاِنَّكَ

قَضَيْتَ عَلٰى عِبَادِكَ بِعِبَادَتِكَ وَ اَمَرْتَهُمْ بِدُعَائِكَ
وَضَمِنْتَ لَهُمُ الْاِجَابَةَ فَاِلَيْكَ يَا رَبِّ نَصَبْتُ وَجْهِيْ
وَ اِلَيْكَ يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِيْ فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ لِيْ
دُعَائِيْ وَ بَلِّغْنِيْ مُنَايَ وَ لَا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِيْ
وَ اكْفِنِيْ شَرَّ الْجِنِّ وَ الْاِنْسِ مِنْ اَعْدَائِيْ يَا سَرِيْعَ الرِّضَا اغْفِرْ لِمَنْ
لَا يَمْلِكُ اِلَّا الدُّعَاءَ فَاِنَّكَ فَعَّالٌ لِمَا تَشَاءُ يَا مَنِ
اسْمُهُ دَوَاءٌ وَ ذِكْرُهُ شِفَاءٌ وَ طَاعَتُهُ غِنًى اِرْحَمْ مَنْ
رَاْسُ مَالِهِ الرَّجَاءُ وَ سِلَاحُهُ الْبُكَاءُ يَا سَابِغَ النِّعَمِ
يَا دَافِعَ النِّقَمِ يَا نُوْرَ الْمُسْتَوْحِشِيْنَ فِي الظُّلَمِ يَا عَالِمًا لَا
يُعَلَّمُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ افْعَلْ بِيْ مَا اَنْتَ اَهْلُهُ وَ صَلَّى اللّٰهُ
عَلٰى رَسُوْلِهِ وَ الْاَئِمَّةِ الْمَيَامِيْنِ مِنْ اٰلِهِ وَ سَلَّمَ تَسْلِيْمًا

علامہ مجلسی نوشتہ کہ از حضرت صادق ع منقول است
کہ روزہ بدارید نیمۂ ماہ شعبان او در شب نیمۂ آن غسل کنید کہ باعث
تخفیف گناہان شما باشد و رحمت آلہی شما را دریابد و از جملۂ اعمال
این شب زیارت امام حسین ع است و از حضرت امام زین العابدین ع
منقول است کہ ہر کہ خواہد با او مصافحہ کند روح صد و بست و چہار
ہزار پیغمبر پس زیارت کند حضرت امام حسین ع را در شب نصف شعبا

زیرا که ملائکه و پیغمبران درین شب از خدا رخصت می طلبند که بزیارت
آنحضرت ع بیایند و رخصت می یابند پس خوشا حال کسیکه این بزرگواران
با او مصافحه کنند و از جمله ایشانند پنج پیغمبر اولو العزم نوح ع و ابراهیم و موسی
و عیسی و محمد ص که مبعوث گردیده اند بمشرق و مغرب زمین و جنیان و آدمیان
و از حضرت صادق ع منقول است که در شب نیمه شعبان می آمرزند جمیع
گناهان کسی را که زیارت آنحضرت کند دران شب و اقل زیارت آنحضرت
آنست که ببام یا بصحن گشاده در آید و بجانب راست آسمان و بجانب
چپ و ببالای سر نظر کند پس بانگشت اشاره بجانب راست قبله کند
و بگوید السَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ السَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ
رَسُولِ اللهِ السَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ
و اگر زیارت مبسوطه و زیارت سائر شهدا و زیارت حضرت علی بن الحسین
بعمل آورد بهتر است و این زیارات در ماه رجب مذکور شدند ابن بابویه
از حضرت امام حسن مجتبی ع روایت کرده که جبرئیل بر حضرت رسول خدا ص
نازل شد و گفت یا محمد امت خود را امر کن که در شب نیمه شعبان ده رکعت
نماز بکنند هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره
قل هو الله احد بخوانند پس بسجده روند و در سجده بگویند اللّهُمَّ لَکَ
سَجَدَ سَوادی وَخَیالی وَبَیاضی یا عَظیمَ کُلِّ عَظیمٍ اِغْفِرْ لی ذَنْبی

العظیم من اٰیاتک لا یغفرها غیرک یا عظیم پس هرکه این عمل را
بجا آورد محو کند حق تعالی از و هفتاد و دو هزار گناه را و مثل آن حسنه
در نامهٔ عمل او بنویسد و محو کند از پدر و مادرش هفتاد هزار گناه را و
صاحب روضة الاذکار نوشته که سنت است درین شب سه مرتبه
سورهٔ یٰس خواندن یکی بجهت وسعت رزق و دوم بجهت مزید عمر سوم
بجهت مغفرت و بعد از هر مرتبه این دعا بخواند بسم الله الرحمن
الرحیم اللهم ان کنت کتبت اسمی فی دیوان السعداء
فلک الحمد و لک الشکر و ان کنت کتبت اسمی فی
دیوان الاشقیاء فامحه و اثبته فی دیوان السعداء فانک
تمحو ما تشاء و تثبت و عندک ام الکتاب **شب شانزدهم**
سید ابن طاوس رح در کتاب اقبال از حضرت رسالت پناه ص آورده
که هرکه بگذارد در شب شانزدهم شعبان دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتے
فاتحة الکتاب یک مرتبه و قل هو الله احد پانزده مرتبه بدرستیکه خدای
تعالی بمن فرمود که هرکه بگذارد این نماز را اعطا می کنم باو مانند چیزیکه
عطا کرده ام آنرا به پیغمبرے و بنا می کند خدای تعالی از برای او
هزار قصر در بهشت **شب هفدهم** سید ابن طاوس نور الله
مرقده در کتاب مذکور از آن حضرت ص آورده که هرکه بگذارد در شب هفدهم

شعبان ص دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب یکمرتبه و قل هو الله احد هفتاد مرتبه
و چون از نماز فارغ شود استغفار کند هفتاد مرتبه بر نخیزد از جای خود
تا آنکه بیامرزد خدای تعالی او را و نوشته نمی شود بر او هیچ گناهی
شب هیجدهم سید ابن طاوس رحمه الله در کتاب اقبال
از آنحضرت ص آورده که هر که بگذارد در شب هیجدهم شعبان ده رکعت
نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب یک مرتبه و قل هو الله احد پنج
مرتبه برمی آرد خدای تعالی برای او هر حاجتی را که طلب کند
در آن شب و اگر شقی باشد سعید میگرداند او را و اگر بمیرد در آن
سال بمیرد شهید **شب نوزدهم** سید ابن طاوس در کتاب
مذکور از آنحضرت آورده که هر که بگذارد در شب نوزدهم شعبان دو رکعت
نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب یک مرتبه و قل اللهم مالک
الملک تؤتی الملک من تشاء و تنزع الملک ممن
تشاء و تعز من تشاء و تذل من تشاء بیدک الخیر
انک علی کل شیء قدیر تولج اللیل فی النهار و تولج
النهار فی اللیل و تخرج الحی من المیت و تخرج المیت
من الحی و ترزق من تشاء بغیر حساب پنج مرتبه می آمرزد
حق تعالی جمیع گناهان گذشته و آینده او را و قبول می کند هر نمازی را که

بعد ازان

بعد ازان بگذارد و اگر خیانتی باشد پدر و مادر او در آتش بر می آرد آنها را از
آتش **شب بستم** سید ابن طاوس رح در کتاب مذکور از انحضرت
آورده که هر که بگذارد در شب بستم شعبان چهار رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی
فاتحة الکتاب یک مرتبه و اذا جاء نصر الله پانزده مرتبه قسم بذاتی که
برانگیخته است مرا براستی به پیغمبری که بر نمی آید از دنیا تا آنکه به بیند
مرا در خواب و می بیند جای خود را در بهشت و محشور می شود با کریمان نیکوکار **شب
بست و یکم** سید ابن طاوس رح در کتاب مذکور از انحضرت آورده که هر که بگذارد
در شب بست و یکم شعبان هشت رکعت نماز و بخواند در هر رکعت فاتحة الکتاب و
قل هو الله احد و معوذتین را می نویسد خدای تعالی از برای او بعد ستارگان
آسمان حسنات را و بلند می کند از برای او بعد آنها درجات او محو میکند از و بعد آنها
گناهان را **شب بست و دوم** سید ابن طاوس رح در کتاب مذکور از ان
حضرت آورده که هر که بگذارد در شب بست و دوم شعبان دو رکعت نماز و بخواند
در هر رکعتی فاتحة الکتاب یک مرتبه و قل یا ایها الکافرون یک مرتبه و قل هو الله
احد پانزده مرتبه می نویسد خدای تعالی نام او را در نامهای راست گویان می آید در
روز قیامت در زمره پیغمبران خواهد بود در ستر خدای تعالی **شب بست و سوم**
سید ابن طاوس رح در کتاب مذکور از انحضرت آورده که هر که بگذارد در شب بست و سوم شعبان
سی رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحة الکتاب یک مرتبه و اذا زلزلت الارض یک مرتبه

ودورمیگرداند خداے تعالے ازدل او کینہ وخیانت را شب بست
وچہاردہ سید ابن طاؤس در کتاب مذکور از انحضرت آورده که ہرکہ
بگذارد در شب بست وچہارم شعبان دو رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتے
فاتحۃ الکتاب یک مرتبہ و اذا جاء نصر اللہ والفتح ده مرتبہ آزاد گرداند خداے
تعالے او را از آتش ونجات دہد از عذاب قبر شب بست وپنجم
سید ابن طاؤس در کتاب مذکور از انحضرت آورده که ہرکہ بگذارد در شب
بست وپنجم شعبان دو رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتے فاتحۃ الکتاب و
الہکم التکاثر را عطا می کند خداے تعالے باو ثواب جماعتے کہ امر معروف
ونہی از منکر می کنند وثواب ہفتاد پیغمبر شب بست وششم سید
ابن طاؤس در کتاب مذکور از انحضرت آورده که ہرکہ بگذارد در شب بست وششم
شعبان دو رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتے فاتحۃ الکتاب یک مرتبہ و آیہ آمن
الرسول ده مرتبہ عافیت می بخشد او را خداے تعالے از آفتہاے دنیا
و آخرت و عطا می کند او را ششش نور در روز قیامت شب بست
وہفتم سید ابن طاؤس رحمہ اللہ در کتاب مذکور از انحضرت آورده
کہ ہرکہ بگذارد در شب بست وہفتم شعبان دو رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتے
فاتحۃ الکتاب یکمرتبہ و سبح اسم ربک الاعلی ده مرتبہ می نویسد خداے تعالے
از براے او ہزار ہزار حسنہ را و محو میکند از و ہزار ہزار گناه را و بلند میکند از براے او

هزار هزار درجه را دمی پوشانند او را تاجی از نور شب بست و هشتم سید
بن طاؤس رح در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که بگذارد در شب بست و
هشتم شعبان چهار رکعت نماز و بخواند در هر رکعتے فاتحۃ الکتاب و قل هو اللہ
و معوذتین را مبعوث می کند خدائے تعالٰے او را از قبر در حالتیکه روی او
مثل ماه شب چهارده باشد و دور می کند از و هولهای روز قیامت را شب
بست و نهم سید ابن طاؤس رح در کتاب مذکور از آنحضرت آورده
که هر که بگذارد در شب بست و نهم شعبان ده رکعت نماز و بخواند در هر رکعتے
فاتحۃ الکتاب یک مرتبه و الهٰکم التکاثر ده مرتبه و معوذتین ده مرتبه
و قل هو اللہ احد ده مرتبه عطا می کند او را خدائے تعالٰے ثواب
جهاد کنندگان و سنگین می گرداند ترازوئے عمل او را و سبک می کند
بر و حساب او می گذرد بر صراط مانند برق درخشنده شب سی ام سید ابن
طاؤس رحمه اللہ در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که بگذارد در شب سی ام
شعبان دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتے فاتحۃ الکتاب و ده مرتبه سبح اسم ربک
الاعلٰے و چون از نماز فارغ شود صلوات بفرستد صد مرتبه قسم بخدائے که
مبعوث کرده است مرا براستی به پیغمبرے که خدائے تعالٰے بلند می کند از
برائے او هزار هزار شهر در بهشت نعیم و اگر جمع شوند اهل آسمان ها و زمین
بر شمردن ثواب گذارندهٔ این نماز هر آئینه عاجز آیند و بر می آرد

خداے تعالے از براے او بر آرد حاجت اعمال مشترکہ ایام ماہ
شعبان شیخ طوسی رحمہ اللہ در کتاب مصباح متہجد آوردہ کہ حضرت
امام زین العابدین علیہ السلام دعا می فرمودند در وقت زوال ہر روز از شعبان
و در شب نیمہ آن این صلوات اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَۃِ
النُّبُوَّۃِ وَمَوْضِعِ الرِّسَالَۃِ وَمُخْتَلَفِ الْمَلٰٓئِکَۃِ وَمَعْدِنِ الْعِلْمِ وَ
اَھْلِ بَیْتِ الْوَحْیِ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ الْفُلْکِ الْجَارِیَۃِ فِی
اللُّجَجِ الْغَامِرَۃِ یَاْمَنُ مَنْ رَکِبَھَا وَیَغْرَقُ مَنْ تَرَکَھَا الْمُتَقَدِّمُ
لَھُمْ مَارِقٌ وَالْمُتَاَخِّرُ عَنْھُمْ زَاھِقٌ وَاللَّازِمُ لَھُمْ لَاحِقٌ اَللّٰھُمَّ
صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ الْکَھْفِ الْحَصِیْنِ وَغِیَاثِ الْمُضْطَرِّ
الْمُسْتَکِیْنِ وَمَلْجَاِ الْھَارِبِیْنَ وَمُنْجِی الْخَائِفِیْنَ وَعِصْمَۃِ
الْمُعْتَصِمِیْنَ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً کَثِیْرَۃً
طَیِّبَۃً تَکُوْنُ لَھُمْ رِضًا وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ اَدَآءً وَّقَضَآءً
بِحَوْلٍ مِّنْکَ وَقُوَّۃٍ یَا رَبَّ الْعَالَمِیْنَ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ الطَّیِّبِیْنَ الْاَبْرَارِ الْاَخْیَارِ الَّذِیْنَ اَوْجَبْتَ
لَھُمْ حُقُوْقَھُمْ وَمَوَدَّتَھُمْ وَفَرَضْتَ طَاعَتَھُمْ وَوِلَایَتَھُمْ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاعْمُرْ قَلْبِیْ
بِطَاعَتِکَ وَلَا تُخْزِنِیْ بِمَعْصِیَتِکَ وَارْزُقْنِیْ مُوَاسَاۃَ

مِنْ قَدَّرْتَ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ بِمَا وَسَّعْتَ عَلَيَّ مِنْ
فَضْلِكَ وَنَشَرْتَ عَلَيَّ مِنْ عَدْلِكَ وَاَحْيَيْتَنِي تَحْتَ
ظِلِّكَ وَهٰذَا شَهْرُ نَبِيِّكَ سَيِّدِ رُسُلِكَ شَعْبَانُ الَّذِي
حَفَفْتَهُ مِنْكَ بِالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ الَّذِي كَانَ رَسُولُ اللهِ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَدْاَبُ فِي صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ فِي لَيَالِيهِ
وَاَيَّامِهِ بُخُوعاً لَكَ فِي اِكْرَامِهِ وَاِعْظَامِهِ اِلَى مَحَلِّ
حِمَامِهِ اَللّٰهُمَّ فَاَعِنَّا عَلَى الْاِسْتِنَانِ بِسُنَّتِهِ فِيهِ
وَنَيْلِ الشَّفَاعَةِ لَدَيْهِ اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْهُ لِي شَفِيعاً
مُشَفَّعاً وَطَرِيقاً اِلَيْكَ مَهْيَعاً وَاجْعَلْنِي لَهُ مُتَّبِعاً حَتّٰى
اَلْقَاكَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَنِّي رَاضِياً وَعَنْ ذُنُوبِي قَاضِياً قَدْ
اَوْجَبْتَ لِي مِنْكَ الرَّحْمَةَ وَالرِّضْوَانَ وَاَنْزَلْتَنِي دَارَ
الْقَرَارِ وَمَحَلَّ الْاَخْيَارِ و مرویست که در هر صبح و شام در ماه شعبان
این دعا بخوانند مَا شَاءَ اللهُ تَوَجُّهاً اِلَى اللهِ مَا شَاءَ اللهُ
تَعَبُّداً لِلّٰهِ مَا شَاءَ اللهُ اِسْتِكَانَةً لِلّٰهِ مَا شَاءَ اللهُ تَضَرُّعاً
اِلَى اللهِ مَا شَاءَ اللهُ تَعَبُّداً لِلّٰهِ مَا شَاءَ اللهُ تَلَطُّفاً لِلّٰهِ مَا شَاءَ اللهُ
اِسْتِعَانَةً بِاللهِ مَا شَاءَ اللهُ اِسْتِغَاثَةً بِاللهِ مَا شَاءَ اللهُ لَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اعمال روزها بسند های معتبر

از حضرت صادق ع منقول است که هر که روز اول ماه شعبان را روزه دارد بهشت براو واجب گردد البته و از حضرت امام رضا ع منقول است استحباب روزه سه روز اول و سه روز میان و سه روز آخر ماه و شیخ مفید ره آورده که در روز سیم شعبان در سال چهار از هجرت حضرت امام حسین ع متولد شدند و شیخ طوسی روایتی نقل کرده است که روز ولادت سید الشهداء ع در پنجم این ماه است هر گاه احتیاطا عمل روز سیم را خصوصا زیارت آن حضرت درین روز هم بجا آورند بهتر است و نیز شیخ بسند معتبر از حضرت صادق ع روایت کرده است که حضرت امیر المومنین ع در شب هفتم ماه شعبان متولد شده اند اگرچه خلاف مشهور است چنانچه در ماه رجب مذکور شد اما بر وفق این روایت اگر روزه و زیارت و سائر اعمال خیر را درین روز بعمل آورند مناسب است و اعمال ایام البیض ماه شعبان یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم چنانچه در اعمال ماه رجب مذکور شد بعمل آرد و از حضرت امام رضا ع منقول است که در بقیه این ماه و در جمعه آخر استغفار بسیار بکن و از مظالم بیرون آی و از خدا بترس و کینه مومنین را از دل بیرون کن و روزه این ماه را وصل کن به ماه رمضان و بسیار بخوان درین ایام این دعا را اَللّٰهُمَّ اِنْ تَكُنْ غَفَرْتَ لَنَا فِیْمَا مَضٰی مِنْ شَعْبَانَ فَاغْفِرْ لَنَا فِیْمَا بَقِیَ مِنْهُ

فصل سوم در احکام کسوف و خسوف و فضائل ماه مبارک
رمضان و مسائل ضروریه و اعمال آن بدانکه هر سال که در ماه
رمضان المبارک آفتاب بگیرد مردمان همگی پادشاه فارس اطاعت
کنند و روم را بر عرب غلبهٔ عظیم بهم رسد پس ایشان بر مردم غالب
شوند و غنیمت بسیار از ایشان بگیرند و اما آثار ماه گرفتن پس هر سال که
در شهر رمضان ماه بگیرد در بلاد جبل سرما سخت شود و باران و برق بسیار
باشد و در زمین فارس درندگان بهم رسد و در شهرها مرگ زنان و اطفال بسیار
بهم رسد فضائل ماه رمضان در وسائل از جناب امیرالمؤمنین علیه السلام
منقول است که رسول خدا ص یکروز خطبه خواند و فرمود ایها الناس بتحقیق که
بر شما ماهی رسیده است که پر است از برکت و رحمت و مغفرت و
و ماهی است افضلترین ماهها و روزش بهترین روزها و شبش عمده
ترین شبها و ساعتش نیکوترین ساعتها و ماهیست که شما مهمان خدائید
و نفس شما تسبیح و خواب شما عبادت و عمل شما مقبول و دعای شما مستجاب
است پس سوال کنید از معبود خود بصدق نیت و بصفای قلب که توفیق
دهد شما را برای روزه گرفتن و تلاوت قرآن بتحقیق که شقی کسی است که از
رحمت خدا درین ماه بزرگ محروم ماند و یاد کنید بگرسنگی و تشنگی خودها درین
ماه گرسنگی و تشنگی روز قیامت را و لفقرا و مسکینان خود تصدق کنید و تعظیم نمائید

پیران خود را و رحم کنید بر خوردان خود و بر اقارب و اعزا رافت و عطوفت کنید و زبان و چشم و گوش خود را محفوظ دارید از منهیات شرعیه و توبه کنید از گناهان خود و دعا طلب کنید از حق تعالی باوقات نماز پنجگانه چراکه درین اوقات معبود برحق نظر رحمت بر بندگان میفرماید پس فوراً مستجاب میشود و آگاه باشید که نفسهای شما گرو کردهای شماست پس بر آورید نفس خود را باستغفار و پشتهای شما گرانبار است از عمل بد شما پس سبک کنید بطول سجود و بدانید که او تعالی قسم خورده است بعزت خود آنکه هرگز عذاب نخواهم کرد بر نماز گذارندگان و سجده کنندگان و نخواهد ترسانید بروز قیامت از آتش جهنم ایها الناس کسیکه از شما افطار نماید مومن روزه دار را درین ماه ثواب اینست که یک بنده در راه خدا آزاد کرده و گناهان گذشته آمرزیده شوند پس عرض کرد کسی یا رسول الله ما قادر نیستیم برین امر پس فرمود اگرچه یک جرعهٔ آب باشد ایها الناس کسیکه درین ماه خلق خود را نیکو کند بر صراط باسانی بگذرد در روزی که قدمهای مردم لغزش کنند و کسیکه درین ماه بر غلام و کنیز خود تخفیف نماید و سختی نه کند بروز قیامت حساب بر او آسان خواهد شد و هرکه درین ماه شر خود را از مردم باز دارد حق تعالی غضب خود را در قیامت از و باز دارد و هرکه درین ماه یتیمی را گرامی دارد خدا او را در قیامت گرامی دارد و کسیکه درین ماه صله و احسان کند حق تعالی

بروز قیامت براو احسان کند وکسیکه درین ماه قطع رحم کند حق تعالے بروز
قیامت از رحمت خود دور گرداند وکسیکه درین ماه نماز سنت اوا کند برأت
از آتش دوزخ بنویسد وکسیکه درین ماه فریضه ادا کند ثوابش برابر
هفتاد فریضه باشد وکسیکه درین ماه بسیار صلوات فرستد برمن وآل من
پلهٔ میزانش گران باشد بروزیکه پله های دیگران سبک باشند وهرکه
درین ماه یک آیهٔ قران تلاوت کند ثواب ختم قران دارد ایها الناس
درهای جنت درین ماه کشاده اند پس سوال کنید از پروردگار خود که بر شما
بند نکند و درهای دوزخ بند شده اند پس مسألت کنید از جناب باری عزاسمه
که نکشاید بر شما و شیاطین درین ماه بغل و زنجیر بسته اند پس عرض کنید از او تعالی
که آنها را بر شما مسلط نکند پس حضرت امیر المومنین ع ایستاده عرض کرد یا رسول الله
افضل ترین اعمال این ماه چیست پس فرمود آنحضرت ص که افضل ترین اعمال
این ماه اجتناب و پرهیز کردن از محرمات شرعیه است پس گریست رسول خدا ص
عرض کرد امیر المومنین ع کدام چیز حضرت را گریه آورد فرمود که گریه می کنم
باین سبب که شقی ترین اولین و آخرین درین ماه بر تو در حالت نماز
خفتن ضربتی خواهد زد که ریش تو از خون مخضب خواهد شد پس
عرض کرد امیر المومنین ع که ای رسول خدا ص دین و ایمانم سلامت
خواهد ماند فرمود آنحضرت ص بلی باز فرمود که ای علی ع هرکه ترا قتل کرد مرا

قتل کرد و هر که با تو دشمنی کرد با من دشمنی کرد چرا که تو بمنزلهٔ نفس من هستی و وصی و خلیفه و
جانشین من هستی برادر من و خاک تو از خاک من است در امالی و وسائل
از حسن بن علی علیهما السلام منقول است که شخصی از یهود پیش رسول خدا
حاضر شده عرض کرد یا محمدؐ ارشاد فرما من چرا صوم سی روز بر امت تو
معین شده بخلاف امت سابقه فرمود آنحضرتؐ آدمؑ وقتیکه گندم
تناول کرد تا سی روز اثرش در بطن مبارک شان باقی ماند باین سبب
سی روزه معین شده و شب که میخورند این تفضل و ترحم باری تعالی است یهودی
عرض کرد که راست فرمودی ای محمدؐ چنین است در توریت من پس کسیکه درین ماه
روزه بدارد جزائش اینست که هفت خصلت باو عطا کرده میشود اول اینست
که گوشت صائم اگر عیاذاً بالله از حرام پیدا شده است تحلیل میشود دوم
از رحمت خدا نزدیک میشود سیم روزه این ماه کفارهٔ گناه حضرت آدمؑ است
چهارم سکرات موت براو آسان گردد پنجم از تشنگی و گرسنگی روز قیامت محفوظ
ماند ششم برأت از آتش دوزخ حاصل کند هفتم از میوه های جنت سیر گردد
یهودی عرض کرد که راست فرمودی شیخ مفیدؒ در مجالس از عبدالله بن عباس
بن عبدالمطلب آورده که شنیدم از رسول خداؐ بتحقیق که جنت از ابتدای سال تا
سال آینده آراسته کرده می شود محض برای آمدن شهر رمضان پس
هرگاه اول شب ماه رمضان می شود هوای از زیر عرش می وزد

که اسمش مثیره است که بر گهای درختان و حلقه های دروازه جنت را حرکت میدهد پس آوازی پیدا میشود که مثل آن کسی نشنیده باشد و حوریان از جنت بیرون می آیند و بر کنگرهای جنت می نشینند و ندا میکنند کدام مرا خواهش کنی و از پروردگار عالم برای تزویج ما میگویند حوریان ای رضوان این کدام است جواب میدهد که ای حوریان این شب اول ماه رمضان است که درهای جنت برای روزه داران امت محمد صلی الله علیه وآله کشاده اند و پروردگار عالم می فرماید که ای رضوان درهای جنت را بکشا و ای مالک دروازهای جهنم را به بند بر روی صائمین امت محمد و ای جبرئیل بزمین فرود آ و شیاطین را در غل و زنجیر به بند و بینداز آنها در دریای عمیق تا بر امت محمد فساد نکنند و پروردگار عالم در هر شب این ماه سه مرتبه میگوید آیا سائلی هست که حاجت او را بر آورم آیا توبه کننده است که توبه اش را قبول کنم و کسی استغفار کننده است که بیامرزم او را و فرمود آن حضرت بتحقیق الله تعالے هزار هزار بنده وقت افطار صوم از آتش دوزخ آزاد می کند و هر گاه که شب جمعه و روز جمعه می آید در هر ساعت هزار هزار بنده آزاد میکند از آتش دوزخ و هر گاه که آخر روز ماه صیام میشود آزاد میکند الله تعالیٰ درین روز هر قدر که در تمامی این ماه آزاد کرده است در امالی آورده که جابر از امام جعفر صادق روایت کرده که جناب رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم

هرگاه نظر بطرف هلال رمضان میکرد متوجه میشد طرف مردم و میفرمود که
ای گروه مسلمین هرگاه هلال ماه رمضان نمایان شود شیاطین مقید میشوند
و دروازهای آسمان و جنت کشاده کردند و دروازهای جهنم مسدود میشوند
و دعا مستجاب میشود و او تعالی وقت افطار بنده هارا آزاد کند از آتش دوزخ
و فرشته در هر شب ندا میکند تا شوال آیا سائلی هست آیا استغفار کننده
هست و در شب عید الفطر ندا میکند که بیائید برای گرفتن اجر عبادت و نیز در
کتاب مذکور از ابن عباس منقول است که شنیدم از رسول خدا که میفرمود
اگر بدانید فضیلت ماه رمضان را البته زیاده میکنید شکر خدا را هرگاه
شب اول از ماه رمضان میشود او تعالی گناهان است من پوشیده یا ظاهر
باشند می آمرزد و هزار هزار درجه بلند میکند و پنجاه شهر بنا میکند برای ایشان
و در روز دوم عوض هر قدم ثواب عبادت یکساله و ثواب عبادت پیغمبر ص و
ثواب روزه یکسال باو عطا میشود و روز سوم عطا کرده میشود بعوض هر موی
بدن یک قبه در بهشت از مروارید سفید که بالای آن قبه دوازده هزار
مکان از نور و در زیر آن همچنین و در هر مکانی یک هزار تخت و بالای
هر تخت حور جنت و با هر یکی هزار فرشته که همراه آن ها هدیه می باشد و
روز چهارم عنایت کرده میشود در جنت خلد هفتاد هزار قصر و در هر قصری
هفتاد هزار خانه و در هر خانه پنجاه هزار تخت و بر هر تختی حوری که بمقابل او

یک هزار کنیز که مقنع آن کنیزان بهتر باشد از تمام دنیا روز پنجم در جنت ماوی
هزار هزار کاسه که در هر کاسه شصت هزار الوان طعام که با همدیگر مشابه نباشند
روز ششم هزار هزار شهر بدار السلام عطا کرده میشود و در هر شهری هزار
هزار مکان و در هر مکانی هزار هزار خانه و در هر خانه هزار هزار تخت از
طلای خالص و طول هر تخت یکهزار ذراع و بالائی هر تخت حوری از
حور العین که گیسوی آن حوری هزار که آراسته باشند از مروارید و یاقوت
و هر گیسو را صد کنیز برداشته باشند روز هفتم ثوابش این است که در جنت النعیم
ثواب چهل هزار شهدا و چهل هزار صدیق عنایت کرده میشود روز هشتم ثواب
عبادت شصت هزار عابد و شصت هزار زاهد عطا کرده میشود روز نهم
ثواب یک هزار عالم و یک هزار اعتکاف کننده و ثواب یکهزار از آن
کسان که ملازم تقوی باشند روز دهم ثواب بر آوردن هفتاد هزار حاجت
دارد و برائی این صائم آفتاب و ماهتاب و ستارگان و چهارپایه ها و طیور
و درنده ها و سنگ و کلوخ و هر خشک و تر و ماهیان دریا و برگهای درختان
همه استغفار میکنند روز یازدهم ثواب چهار حج و عمره که همراه نبی کرده باشد و
ثواب هر عمره که همراه هر صدیقی شهیدی کرده باشد روز دوازدهم سیآت شما
مبدل بحسنات و حسنات مضاعف میشوند و نوشته میشود عوض هر حسنه هزار
هزار حسنه روز سیزدهم ثواب عبادت اهل مکه و مدینه عنایت کرده میشود

روز چهاردهم ثواب آنست که گویا شما ملاقات کردید جناب آدم و نوح و
ابراهیم و موسی و داود و سلیمان علیهم السلام را و گویا شما عبادت کردید
همراه نبی تا دو صد سال روز پانزدهم بر می آرد حوائج دین و دنیا او نیز عطا
کرده میشود ثواب ایوب استغفار میکنند برای شما حاملان عرش و عطا کرده
میشود در روز قیامت چهل نور ده از جانب راست و ده از جانب چپ و ده از
پیش و ده از پس پشت روز شانزدهم هرگاه که شما از قبور خود برانگیخته خواهید
شد و بر شما خلعت حلهای نور باشد و بر ناقه جنت سوار باشید و میفرستد برای
شما ابری که سایه کند و محفوظ دارد از گرمی آن روز روز هفدهم میگوید پروردگار
عالم آمرزیدم شما را و آباء شما را و مصائب و سختیهای روز قیامت از شما
دور کردم روز هیجدهم حکم میکند جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و حاملان
عرش و کروبیان را اینکه استغفار کنند برای امت محمد تا سال آینده
و عنایت کنند شما را ثواب شهدای بدر روز نوزدهم نمی ماند ملکی در آسمان و
زمین مگر اذن حاصل میکند از و تعالی برای زیارت قبور شما که هر روز می آیند
هدیه و شراب همراه ایشان مهیا باشد روز بستم میفرستد پروردگار عالم جانب شما
هفتاد هزار فرشته که حفاظت کنند شما را از شر شیطان رجیم و می نویسند برای
شما عوض هر روزه که درین ماه گرفته اید ثواب روزه یک صد سال پس
درمیان شما و آتش دوزخ خندقی حائل می شود و عنایت می کند

شمارا ثواب تسبیح عرش وکرسی ونیز عنایت سکینه ثواب آن شخص
که توریت وزبور وانجیل وفرقان خوانده باشد ومینویسید برای شما بعوض
هر پری که بازوی جبرئیل است ثواب عبادت یکسال عطا کرده خواهد
شد موافق تعداد هر آیه قرآنی هزار حور روز بست ویکم وسیع سکینه قبر شمارا
تا هزار فرسخ از ظلمت ووحشت قبر امان میدهد وقبور شما مثل قبور شهدا
وروی شما مثل روی یوسف بن یعقوب خواهد شد روز بست ودوم
ملک الموت قبض روح شما مثل انبیاء خواهد کرد واز خوف نکیرین ورنج
وغم دنیا وعذاب آخرت محفوظ باشید روز بست وسوم شما با همراه انبیا
وصدیقین وشهدا از پل صراط عبور می کنید وثواب این روزه چنین
است گویا که همه یتیمان امت مارا طعام دادید وهمه برهنه ها را لباس
عطا کردید روز بست وچهارم از دنیا بیرون نمیرود تا اینکه مقام خود را
در جنت نه بیند وعطا کرده میشود هر یکی روزه داران را ثواب
هزار مریض وهزار مسافر که در طاعت خدا سفر کرده باشد ونیز عطا
میشود ثواب آزاد کردن هزار بنده از اولاد اسمعیل روز بست وپنجم
بنامی فرماید حق تعالی زیر عرش هزار قبه سبز رنگ که بالایش خیمه
باشد از نور وندا می فرماید حق تعالی که ای گروه حبیب من بدرستیکه
منم خدای شما وشما بنده ها وکنیزهای من هستید قیام کنید درین

قبہ ہا و خیمہ کہ زیر سایہ عرش اند و اکل و شرب بر شما ہا گوارا باد و ہیچ خوف
و حزن بر شما نیست ای امت حبیب من قسم بعزت و جلال خود منفرستم
نثار الجنت کہ اولین و آخرین آن تعجب خواہند کرد بر شما ہا و ہر آئنہ تاج
میگذارم بر سر شما ہا ہزار تاج نورانی و ہر آئینہ سوار خواہم کرد شما ہا را بر ناقہ
نور کہ مہارش از نور باشد و دران مہار ہزار حلقہ از طلا باشد و در ہر حلقہ
ملکے باشد کہ بدست او ستونے باشد از نور تا اینکہ داخل جنت شوید
روز بست و ششم نظر رحمت بر شما ہا می فرماید جناب باری عز اسمہ و می آمرزد
گناہان شما را اگرچہ ہر روز ہفتاد مرتبہ غیبت و کذب و بہتان کردہ باشید
مگر اینکہ خون ناحق و مال مردم بر ذمہ شما باشد روز بست و ہفتم ثواب ایشان
چنان باشد کہ اعانت کردید شما ہر مؤمن و مؤمنہ را و لباس پوشانید
ہزار برہنہ را و خدمت کردید ہزار متقیان را و تلاوت کردید ہر کتاب
آسمانی را روز بست و ہشتم در جنت خلد ہزار ہزار شہر از نور و در جنت الماوی
ہزار ہزار مکان از نقرہ و در جنت الفردوس ہزار ہزار شہر و در ہر شہرے
ہزار حجرہ و در جنت جلال ہزار ہزار منبر از مشک و در میان ہر منبر ہزار
خانہ از زعفران و در ہر خانہ ہزار تخت از مروارید و یاقوت و بالای ہر تخت
حورے از حور العین عنایت می فرماید روز بست و نہم عنایت می فرماید
خدای تعالے ہزار ہزار محلہ کہ در میان ہر محلہ قبہ باشد سفید و در میان ہر قبہ تختی است

از کافور سفید و بالای هر تخت هزار فرش از سندس سبز و بالای هر فرش
حوری که هفتاد حله در بر و هشتاد هزار گیسو بر سر و هر گیسو مزین بمروارید
و یاقوت باشد روز سی ام پس وقتیکه روزه سی ام بدارد و ماه را تمام
کند می نویسد خدای تعالی جهت هر روز که گذشته است برای
شما ثواب هزار شهید و هزار صدیق و می نویسد برای شما عبادت
پنجاه هزار سال و می نویسد برای شما جهت هر روز ثواب روزه
دو هزار روز و بلندی فرماید درجات شما موافق عدد آنچه مبارک از
دریای نیل روئیده اند و می نویسد برای شما برات از
آتش دوزخ و زود گذشتن بر صراط و امان از عذاب و در جنت
دریست مسمی بریان تا روز قیامت کشاده نمی شود و کشاده میشود
برای هر زن و مرد صائم از امت محمد و ندا می کند رضوان
ای امت محمد شتابی کنید بسوی ریان و جناب سوگند خدا
می فرماید ازین دروازه امت من داخل جنت خواهند شد پس کسیکه
گناهش درین ماه آمرزیده نشده پس کی آمرزیده می شود **علت**
وغایت صوم محمد بن علی بن الحسین باسناد خود از امام جعفر صادق
از علت صوم سوال کرد پس فرمود پروردگار عالم بر صوم را واجب گردانید
تا که امرا و فقرا مساوی باشند زیرا که اغنیا باختیار خود گرسنگی و تشنگی نمیکشند

تا بر فقرا رحم کنند زیرا که غنی هرگاه اراده می کند چیزی را پس فورا میسر میشود
پس پروردگار عالم صوم را بر امیر و غریب واجب کرد تا برابر شوند هر دو و غنی از مشقت
جوع و عطش واقف شده بر فقرا و مساکین نظر لطف و رحم کند و نیز وارد است
از جناب صادق ع روایت کرده که برای هر شیء زکوة است و زکوة بدن روزه است
و در حدیث صحیح از حضرت رسول خدا ص در جواب سوال یهودی
محمد ص نوشته اند در علت روزه داشتن که از جهت آنست که بیابد تعب گرسنگی
و تشنگی را و بسبب آن نفس اماره ذلیل شود چون قوت او از شهوات
است و متضرع شود چون فرمان الهی بجا آورده است ثواب یابد
و قرب الهی حاصل شود و عادت کند نفس اماره بر صبر و رهنمائی کند بسختیهای آخرت
چرا که شهوت از اکل و شرب حاصل میشود و بسبب نخوردن آن شهوت کم و شکسته میشود و بنده
او باشد در دار دنیا و رهنما باشد بر گرسنگی روز قیامت و در صوم
علاوه فضیلت شرعیه و مثوبات اخرویه عقلا نیز فوائد عدیده یافته میشوند
یکی آنکه باعث انکسار شهوت نفسانیه و ارتفاع از درکات بهیمیه
بدرجات ملکیه میشود دویم اینکه نسبت بامرا اندکی حال فقرا میگردد و از اینجا
است که حضرت یوسف در ایام قحط و خشک سالی فاقه میکرد تا حال ضعفا
و نسا و رجال پیش نظرش بوده باشد و جناب امیر المؤمنین میفرمود
وَكَيْفَ أَشْبَعُ وَحَوْلِي بُطُونٌ غَرْثَى یعنی چگونه سیر شوم در آن حالیکه گرد

وپیش من گرسنہا میماند سیم انکہ باعث تحلیل مواد است ازین سبب طبا صوم ونوم را باعث تنقیہ بدن میدانند چہارم ہر صائم را عموماً چہ فقیر وچہ امیر یاد آوری تشنگی وگرسنگی روز قیامت می باشد پنجم در نفس صائم مذلتی ومسکنتی پیدا میشود کہ موجب خضوع وخشوع در وقت عطش وجوع وسبب تبتل ورجوع بخالق خود میشود وتجربہ رسیدہ است کہ آنچہ در حال گرسنگی از جودت فکر ولذت ذکر وشوق مناجات بدرگاہ قاضی الحاجات میباشد در وقت سیری میسر نمیشود در بیان حقیقت صوم ملا احمد اردبیلی رح در زبدہ نوشتہ کہ روزہ عبارت است از باز داشتن نفس از اقدام بر مفطرات با نیت از طلوع صبح صادق تا غروب شمس وہمچنان در قرآن مجید باری می فرماید کُلُوا وَاشْرَبُوا حَتّٰی یَتَبَیَّنَ لَکُمُ الْخَیْطُ الْاَبْیَضُ مِنَ الْخَیْطِ الْاَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ملا محمد تقی مجلسی رح در لوامع در شان نزول این آیہ از حضرت امام محمد باقرؑ آوردہ کہ فرمود آنحضرت کہ می فرماید او تعالیٰ کہ بخورید وبیاشامید تا ظاہر شود ریسمان سفید صبح از ریسمان سیاہ کہ ریسمان سفید صبح است وظہورش صبح صادق است حضرت فرمودند کہ این آیہ جہت خوات بن جبیر برادر عبد اللہ بن جبیر کہ در جنگ احد شہید شد نازل شد واو از انصار بود ودر روز خندق کار میکرد وروزہ میداشت وشب چیزے نخوردہ بود وچنان بود کہ قبل از نزول این آیہ اگر کسے بخواب می رفت

خوردن براو حرام بود و چون روز در خندق کار کرده بود و وقت شام بخانه آمد وگفت طعام داری ایشان گفتند بجواب مرو تا طعامے مہیا کنم و تکیہ کرد از ضعف خوابش برد اہلش گفتند خواب رفتی گفت بلے و چیزے نخورد و چون صبح شد و بکار خندق آمد کار می کرد و ساعت بساعت غش می کرد پس حضرت سید ابرار براو گذشتند و دیدند که چنین حالے دارد از حال او پرسیدند حال خود را با آنحضرت عرض نمود حق سبحانہ تعالےٰ آن آیہ را فرستاد کہ در تمام شب بخورید و بیاشامید تا ظاہر شود صبح ازان روز این حکم جاری شد **در بیان مفطرات صوم**

و آن ہفت چیز است اول و دوم خوردن و آشامیدن معتاد یا غیر معتاد و مراد از اکل و شرب اینست کہ چیزے از حلق فرو رود سوم جماع مراد ازان اینست کہ حشفہ در قبل یا دبر آدمی یا غیر آدمی داخل شود چہارم استمنا و آن اینست کہ منی بغیر جماع براورد بدست یا بہ بازی بزن وغیرہ آن پنجم غبار را بحلق فرو بردن خواہ غلیظ باشد یا نہ مثل آرد وغیرہ و مراد از حلق مخرج خاے معجمہ است و در بعض کتب کہ قید غلیظ نوشتہ اند مثل دروس و زبدہ وجہش ظاہر نیست و در کتب کبار یافتہ نمی شود چنانکہ صاحب شرح لمعہ رحمہ اللہ بتصریح بآن فرمودہ کہ قید غلیظ از بعض عبارات مستفاد می شود وجہش معلوم نیست

در بیان مفطرات صوم

ششم بر جنابت عمداً باقی ماندن تا صبح صادق وقتے کہ سبب علم جنابت
شده باشد هفتم اگر کسے جنب شود و بیدار شود و باز بخواب رود بہ نیت
غسل و بیدار شود و باز بخوابد تا اینکه بار سوم بخوابد تا صبح صادق درین
مفطرات نهگانه قضا و کفاره هر دو لازم است و کفارهٔ ماه
رمضان آزاد کردن بنده یا صوم شهرین متتابعین یا اطعام
شصت مساکین است بعضے می گویند که درین هر سه کفاره اختیار
دارد هر کدامے راکه خواهد بعمل آرد و بعضے می گویند که ترتیب واجب
است یعنے اگر از آزاد کردن بنده مجبور باشد روزه دو ماه پے در پے
بگیرد و اگر ازین هم مجبور باشد اطعام کند و بعض می گویند که اگر از حرام
افطار کند تمامی کفارات ثلثه بعمل آرد وجوباً و اگر از حلال افطار کند
یک کفاره واجب است مسئله دروغ بستن بر خدا و رسول و ائمه
علیهم السلام بر صائم و غیر آن حرام است و در باب صائم تاکید شدید
وارد شده لاکن مذهب اشبه اینست که موجب قضا و کفاره نیست
مسئله ارتماس یعنی سر آب فرو بردن عمدا بر صائم حرام است لاکن
قضا و کفاره برا و واجب نیست کما صرح به المحقق الحلی
فی شرائع الاسلام و شهید اول در کتاب دروس قائل به قضا و
کفاره شده اند و نزد حقیر همین قول احوط است مسئله حقنه کردن

از شئی جامد که در اصطلاح اطبا شیاف گویند جائز است مگر از شئی روان جائز نیست و موجب کفاره است **مسئله** عمداً قی کردن موجب قضا است نه کفاره و اگر از خود بیاید موجب قضا و کفاره نمی باشد و جناب مفتی سید محمد عباس صاحب مرحوم و مغفور مفطرات را در این

اشعار جمع کرده اند و آن اینست

خوشا کسے که ز ده چیز کف نفس کند	
	برائے روزه که اسلام را بروست بنا
ز اکل و شرب و جماع و ذرار تماس و غبار	
	ز قے و حقنه لقا بر جنابت استمنا
برایں قیاس بود کذب بر خدا و رسول	
	که حرمت است برایش بغیر استثناء

و در هفت امر قضا بدون کفاره واجب می شود اول مفطر را بعمل آوردن پیش از رعایت کردن صبح صادق با وجود یکه بر تفحص قدرت داشته باشد و نکند دویم افطار کردن بر قول مخبرے که صبح نشده است حالانکه صبح شده باشد و این خود صائم بر تفحص آن وقت قدرت داشته باشد سویم افطار کردن پیش از غروب آفتاب بسبب تاریکی ابر وغیره که موهم در آمدن شب باشد چهارم

فرو رفتن آب در حلق بسبب مضمضہ کہ برائے خنکی کردہ باشد نہ برائے وضوئے واجب یا تطہیر وغیرہ پنجم دوبارہ خواب کردن جنب تا صبح ہرگاہ ارادہ غسل داشتہ باشد ششم نظر کردن بجانب نامحرم بشہوت کہ منی بیرون آید ہفتم افطار کردن بگفتہ کسے کہ می گویند غروب شدہ است بعد آن خلاف ظاہر شود **مسئلہ** اگر کسے بسبب مرض مضمضہ دوائے کند پس فرو رود در حلقش روزہ اش باطل نمی شود و اگر بطریق عبث کردہ است قضا واجب است **مسئلہ** چیزے کہ از بیخ دندان بیرون آید فرو بردنش مبطل صوم است و اگر سہواً فرو رود ہیچ چیز نیست **مسئلہ** چیزے کہ بغیر حلق فرو رود سوائے حقنہ کہ بچیز روان مثلاً بجہت زخم نیزہ وغیرہ کہ بہ شکم برسد و سوراخے شود کہ بذریعۂ آن چیزے در شکم برود مبطل نیست **مسئلہ** از فرو بردن آب دہن و آب بینی تا وقتیکہ از دہن بیرون نیامدہ باشد روزہ باطل نمی شود اما رطوبا لیکہ از دماغ بیایند اگر آنرا القصد از حلق فرو برد مبطل است و اگر بدون قصد بحلق رود ہیچ چیز واجب نیست **مسئلہ** اگر کسے صبح کند و در دہنش چیزے از طعام باشد می باید کہ آنرا بیندازد و اگر عمداً فرو برد قضا و کفارہ ہر دو

لازم است واگر سهواً از حلق پائین شود هیچ چیز نیست در بیان
مکروهات مکروه است سرمه کشیدن که دران مشک باشد
یا صبر باشد ودست بازی کردن وبوسه گرفتن زنان وخون بیرون
آوردن که باعث ضعف شود مثل فصد وحجامت وبحمام رفتن
که موجب ضعف باشد وبوئیدن گلها خصوصاً نرگس اما بوئیدن
عطر مستحب وتحفهٔ صائم است وحقنه کردن از چیز خشک وخنثی
وزن را در آب نشستن وپارچه را تر کرده بر بدن نهادن اما خود
بدن را تر کردن بآب هیچ مضائقه ندارد وکلام بیهوده گفتن و
خواندن شعر اگرچه حق باشد وچکانیدن دوائے در گوش وبینی
که در حلق نرود در بیان مستحبات بسیار خواندن قرآن
ودعا وتسبیح واستغفار وصدقه وروزه وافطار کنانیدن مؤمنان
وسحر خوردن اگرچه یک جرعهٔ آب باشد وبآب گرم وشیر وخرما افطار
کردن وبر افطار نماز مغرب را مقدم داشتن افضل است مگر
آنکه دیگران انتظار کشند یا آنکه گرسنگی وتشنگی براو غالب باشد که مانع
حضور قلب باشد در نماز که درین دو صورت افطار را مقدم داشتن
بهتر است ودر شب اول ماه رمضان پیش زن رفتن مستحب است
ومسواک کردن بچوب خشک ودر چوب تر اختلاف است واحتیاط

در بیان مکروهات روزه

در بیان مستحبات روزه

در بیان شرائط روزه

بهتر است در بیان شرائط روزه شرائط روزه معتبر است در وجوب روزه بلوغ و عقل پس بر صبی و مجنون و بیهوش روزه واجب نیست و از حیض و نفاس پاک بودن و در سفر نبودن که موجب قصر است اما کثیر السفر یا آنکه سفرش حرام باشد بر ایشان روزه گرفتن واجب است اما بر کافر روزه واجب است گر صحیح نیست و صحت بدن بودن از مرض پس اگر مریض گمان کند که روزه مضر خواهد بود یا از گفته طبیب حاذق که از و ظن حاصل شود روزه گرفتن درین هر دو صورت جائز نیست **مسئله** در صحت روزه نیز این شرائط معتبر اند الا بلوغ پس بر طفل روزه واجب نیست اگرچه طاقت روزه داشته باشد لکن سنت است که او را عادت دهند بر روزه در سن هفت سالگی و سخت گیرند بر او در نه سالگی و روزهٔ ایشان شرعاً درست باشد و نیت سنت کنند **مسئله** نیت شرط است در روزهٔ واجب و سنت و در غیر ماه رمضان تعین قسم روزه بکند یعنے این روزهٔ قضا یا نذر یا کفاره وغیره و وقت نیت از اول شب تا صبح است در ماه رمضان و نذر معین پس اگر عمداً ترک کند تا اینکه صبح صادق هویدا شود روزه اش باطل است

واگر فراموش کند یا آنکه نداند که فردا ماه رمضان خواهد بود و پیش از
زوال بیاد آید همان وقت نیت کند و وقتش تا زوال است واگر
بعد زوال نیت بکند روزه اش باطل و قضا لازم و اما روزه
غیر معین مانند روزهٔ قضا و نذر مطلق و روزهٔ سنت وقت نیت
آن از اول شب است تا بزوال و بعضے گفته اند که نیت روزه
سنت تا آخر روز جائز است و یک نیت در اول ماه رمضان برائے
جمیع روزه ها کافی است واگر برائے هر روزه نیت جداگانه کند
بهتر است و جائز نیست روزهٔ یوم الشک به نیت ماه رمضان
و سنت است به نیت شعبان پس اگر ثابت شود که ماه رمضان
بوده در ان محسوب خواهد شد و اگر بنیت ماه رمضان روزه گرفت
و بعد معلوم شد که ماه رمضان بوده روزه اش باطل و قضایش
لازم واگر علم ماه رمضان پیش از زوال شود و چیزے نخورده باشد
نیت را بگرداند واگر بعد زوال معلوم شد و چیزے خورده است
امساک کند و قضایش واجب است و روزه بر چهار قسم است
مستحب و مکروه و حرام و واجب اما مستحب پس بعض از انها
در محل خود ذکر کرده شد و بعض از انها انشاء الله خواهند آمد لیکن بکرده
چهار اند اول صوم عرفه برائے کسیکه از گرفتن روزه چنان ضعف

عارض شود که از خواندن دعائی عرفه عاجز شود دوم صوم یوم الشک
بنیت تردید سوم روزهٔ سنت در سفر سوای سه روز که در مدینه باشد و برای
حاجت روزه بگیرد چهارم صوم مهمان بدون اذن میزبان هرگاه روزه
سنتی باشد و همچنین روزهٔ ولد بغیر اذن والد و همچنین صوم سنتی هرگاه کسی دعوتش
کرده باشد اما حرام پس نه روزه اند صوم عیدین و صوم ایام تشریق برای
کسیکه در منی باشد و آن یازدهم و دوازدهم و سیزدهم ماهست و صوم سی ام شعبان بنیت وجوب و صوم نذر معصیت
و صوم صمت و صوم وصال یعنی دو روز روزه بگیرد پیهم بغیر افطار و صوم زوجه بنیت مستحب
هرگاه شوهرش مانع باشد و همچنین روزهٔ بنده بغیر اذن مالک و صوم واجب
در سفر سوای مستثنیات لکن صوم واجب بر شش قسم اند صوم شهر رمضان و صوم کفارات
و صوم بدل هدی و صوم نذر و آنچه که در معنیش باشد مثل عهد و قسم و صوم اعتکاف
و صوم قضای واجب فائده چند مسئله که حکم آن ضمنا از کلام سابق
معلوم میشود لکن چونکه آنها را علما علیحده ذکر کرده اند لهذا اتباعا و تاسیا لهم بنده
هم ذکر می نمایم اول پیر مرد و پیرزن وقتیکه از روزه گرفتن مطلقا عاجز باشند
یا روزه برایشان شاق باشد افطار کردن ایشان بالاجماع جائز است و در صورت
اخیر مدی از گندم تصدق میکنند دوم صاحب عطاش از آب سیر نمیشود
و بر امساک صبر هم نمی تواند کرد افطار روزه برا او واجب است و هرگاه
مرضش زائل شود قضا می کند و تصدق هم میدهد و کسیکه او را اتفاق در روزه

تشنگی شاق رود بآب میتوان خورد لاکن بقدر سد رمق اکتفا باید کرد

و بعد از ان قضاے آن صوم نماید سوم زن حامله که قریب الوضع باشد

هرگاه ظن بهم رساند که روزه بخودش یا بجنین ضرر میرساند افطار میتوان کرد

و همچنین زنیکه بطفل شیر می دهد خواه مادر باشد یا اجیر یا متبرع بشرط

اینکه زن دیگر میسر نشود که کارسازی طفل نماید و صوم بطفل ضرر رساند

افطار میتوان کرد **مسئله** هرگاه مریض در اثنای روز قادر شود

امساک برایش مستحب است و اگر قبل از زوال مرض زائل

شده باشد و بر روزه قادر شود و چیزے هم نخورده باشد درین

صورت روزه براو واجب است و همچنین شخصی اگر بعد از زوال

سفر کند روزه را باتمام رساند و اگر از شب قصد سفر داشته باشد و

قبل از زوال سفر کند وقتیکه بحد ترخص برسد روزه را افطار کند و شرائط

سفر و بیان حد ترخص در کتاب الصلوة مشرحًا ذکر نموده ام

آداب ماه رمضان در لغت رمضان سنگ گرم را

گویند که از حرارت آفتاب تابیده باشد و رمض بمعنی شدت حرارت

است و مصادف بود این ماه بشدت حرارت گرما **صاحب**

وسائل رح نوشته که ساعد باسناد خود از حضرت امام جعفر صادق ع

روایت کرده که من بخدمت آنحضرت ع حاضر بودم مع هفت نفر

دیگر پس ذکر رمضان راکردم فرمود کہ مے گوئید کہ اینست رمضان و
رفت رمضان و آمد رمضان تحقیقکہ رمضان اسمی است از اسماے
الٰہی کہ دران ایاب و ذہاب نمی شود چیزیکہ می آید و می رود فانی و زائل
می باشد لاکن می باید کہ بگوئید شہر رمضان یا ماہ رمضان و این ہست
کہ قرآن درین ماہ نازل شد چنانکہ حق تعالےٰ می فرماید شَهْرُ
رَمَضَانَ الَّذِيٓ اُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْاٰنُ لاکن در کیفیت نزول
اختلاف است آنچہ مفسرین ذکر کردہ اند اینست کہ در بست و سہ سال پارہ پارہ
نازل شدہ پس نزولش در ماہ رمضان باین معنی است کہ ابتداے نزول در ماہ
رمضان است یا اینکہ تکمیل نزولش در ماہ رمضان واقع شدہ و از
روایت حفص بن غیاث چنان واضح می شود کہ قرآن ہمگی در ماہ
رمضان در بیت المعمور نازل شد و بعد ازان بدفعات در امتداد بست
سال فرود آمد و در تہذیب از امام جعفر صادق علیہ السلام
منقول است کہ توریت و انجیل و زبور ہم درین ماہ نازل شد
علامہ مجلسی رح نوشتہ در روایتی آمدہ کہ شب بستم این ماہ صحف
ابراہیم علیہ السلام نازل شد و بروایت دیگر شب ششم این ماہ توریت
فرود آمد و انجیل در شب سیزدہم و زبور در شب ہیجدہم و قرآن در شب
بست و چہارم در بیان رویت ہلال سنت است

طلب ہلال ماہ رمضان و بعضے واجب دانستہ اند وسید ابن طاؤس رح در اقبال نوشتہ کہ ہرگاہ مشاہدہ کنی ہلال ماہ رمضان را پس بگو آنچہ روایت کرد محمد بن الحنفیہ رح از جناب امیر المومنین ع کہ فرمود وقتیکہ جناب رسول خدا ص رویت ہلال ماہ رمضان می فرمودند رو بقبلہ می شدند و این دعا می خواندند اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالْاَمْنِ وَالْاِيْمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ وَالْعَافِيَةِ الْمُجَلَّلَةِ وَدِفَاعِ الْاَسْقَامِ وَالرِّزْقِ الْوَاسِعِ وَالْعَوْنِ عَلَى الصَّلٰوةِ وَالصِّيَامِ وَالْقِيَامِ وَتِلَاوَةِ الْقُرْاٰنِ اَللّٰهُمَّ سَلِّمْنَا لِشَهْرِ رَمَضَانَ وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا وَسَلِّمْنَا فِيْهِ حَتّٰى يَنْقَضِيَ عَنَّا شَهْرُ رَمَضَانَ وَقَدْ عَفَوْتَ عَنَّا وَغَفَرْتَ لَنَا وَرَحِمْتَنَا و کلینی رح هم در کافی این دعا را نقل نمودہ و نیز در اقبال آوردہ کہ چون رویت ہلال شہر رمضان کنی این دعا بخوان کہ از جناب صادق ع منقول است اَللّٰهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضَانَ وَقَدِ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَاَنْزَلْتَ فِيْهِ الْقُرْاٰنَ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ اَللّٰهُمَّ اَعِنَّا عَلٰى صِيَامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا وَسَلِّمْهُ لَنَا فِيْ يُسْرٍ مِّنْكَ وَعَافِيَةٍ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

یا حسن

یَا رَحْمٰنُ یَا رَحِیْمُ و نیز در کتاب مذکور آوردہ و گفتہ کہ ما بسند خود روایت کردیم و آن سند میرسد بسوے ابی المفضل محمد بن عبد المطلب الشیبانی رحمہ اللہ از جزء ثالث کتاب امالی او و باسناد او بسوے مفضل بن یسار از جناب صادقؑ و او از آباے کرام خود علیہم السلام فرمودہ وقتیکہ جناب امیر المومنین علی بن ابی طالبؑ در کوفہ تشریف فرما بودند مردمان ہمراہ آنحضرتؑ می شدند پس چون ہلال شہر رمضان را ملاحظہ می فرمودند این دعا می خواندند اَللّٰھُمَّ اَھِلَّہٗ عَلَیْنَا بِالْاَمْنِ وَالْاِیْمَانِ وَالسَّلَامَۃِ وَالْاِسْلَامِ وَالصِّحَّۃِ مِنَ السُّقْمِ وَالْفَرَاغِ مِنْ طَاعَتِکَ مِنَ الشُّغْلِ وَاکْفِنَا بِالْقَلِیْلِ مِنَ النَّوْمِ یَا رَحِیْمُ و نیز در کتاب مذکور آوردہ کہ مروی است از جناب امام موسی کاظمؑ کہ ہرگاہ بینی ہلال ماہ رمضان را پس بگو اَللّٰھُمَّ قَدْ حَضَرَ شَھْرُ رَمَضَانَ وَقَدِ افْتَرَضْتَ عَلَیْنَا صِیَامَہٗ وَقِیَامَہٗ فَاَعِنَّا عَلٰی صِیَامِہٖ وَقِیَامِہٖ وَتَقَبَّلْہُ مِنَّا وَسَلِّمْنَا فِیْہِ وَسَلِّمْہُ لَنَا فِیْ یُسْرٍ مِنْکَ وَعَافِیَۃٍ اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ و نیز در کتاب مذکور آوردہ کہ ذکر نمودہ ابن بابویہ رح در کتاب

من لا یحضره الفقیه که فرمود جناب صادق ع هرگاه مشاهده کنی هلال ماه رمضان پس اشاره مکن بسوی آن ولاکن رو بقبله شو و دستهای خود را بردار بسوی الله عزوجل و خطاب کن بهلال و بگو ربی و ربک الله رب العالمین اللهم اهله علینا بالامن والایمان والسلامة والاسلام والمسارعة الی ما تحب وترضی اللهم بارک لنا فی شهرنا هذا وارزقنا خیره وعونه واصرف عنا ضره وشره وبلاءه وفتنته علامه حلی در مختلف آورده که خواندن این دعا در وقت رویت هلال ماه رمضان مستحب است و ابن ابی عقیل ره واجب دانسته اند الحمد لله الذی خلقنی وخلقک وقدر منازلک وجعلک مواقیت للناس اللهم اهله علینا اهلالا مبارکا اللهم ادخله علینا بالسلامة والاسلام والیقین والایمان والبر والتقوی والتوفیق لما تحب وترضی و دعاء صحیفه و ادعیه دیگر رویت هلال در فصل اول از باب پنجم گذشت و گفته اند که نزد رویت هلال این ماه باید نظر نمود بقرآن یا باهل علم یا به شمشیر یا بعیال

صاحب

صاحب منهاج و دیگران نوشته که غسل در شب اول این
ماه سنت است مروی است که هر کس در شب اول این ماه در نهر
جاری غسل کند وسی کف آب بر سر بریزد تا سال دیگر با طهارت
معنوی باشد وخارش بدن در آنسال الا و نرسد و در روایت دیگر
وارد است که هر کس در شب اول غسل کند چنین باشد هر چند که
در غیر نهر جاری غسل کند وسی کف آب بر سر بریزد و جماع کردن
در شب اول این ماه با زن حلال خود مستحب است و در
شب اول ماهها کراهت دارد و علامه مجلسی
آورده که منقول است چون ماه رمضان داخل می شد حضرت
صادق ع فرزندان خود را وصیت می فرمود که اهتمام کنید وسعی نمائید درین
ماه در عبادت که درین ماه روزی قسمت میشود واجلها وعمرها نوشته
می شود وحاجیان درین ماه مقدر و معین میشوند و درین ماه شبی است
که بهتر از هزار ماه است واز حضرت امیرالمومنین ع
منقول است که بر شما باد در ماه رمضان باستغفار و دعا بدرستیکه
دفع میکند بلا را از شما و استغفار محو می کند گناهان شما را و زیارت
حضرت امام حسین علیه السلام در شب اول ماه سنت است واز
حضرت صادق ع منقول است که هر که در شب اول ماه رمضان لعن شیطان

یاشب آخر زیارت آنحضرت بکند گناہان از و بریزد مانند برگ از
درختان واز گناہ بیرون آید مانند روزیکہ از مادر متولد شدہ و ثواب
حج و عمرہ خدا او را عطا کند و سید ابن طاوسؒ درکتاب اقبال
از حضرت امام موسی کاظمؑ آوردہ کہ ہرکہ بگذارد در وقت داخل شدن
ماہ رمضان دو رکعت نماز و بخواند در رکعت اول فاتحۃ الکتاب
و سورۂ انا فتحنا یک مرتبہ و در رکعت دوم ہرچہ را کہ خواہد دفع
کند خدائے تعالےٰ از و بدی آنسال را و تا سال دیگر در حفظ
خدائے تعالےٰ باشد و علامہ مجلسیؒ آوردہ کہ از حضرت
صادقؑ منقول است کہ ہرکہ در شب اول ماہ مبارک دو رکعت نماز
بجا آوردہ و در ہر رکعت بعد از حمد سورۂ انعام بخواند و سوال کند کہ حق تعالیٰ
از و کفایت شرور بکند خدا او را کفایت می کند از آنچہ می ترسد درین
ماہ و حفظ کند او را از آنچہ می ترسد از بیماریہا و دردہا و ترسہا
و این نماز را انشستہ میتوان کرد و سورہ را از روے قرآن می توان
خواند دعائیکہ حضرت امام زین العابدینؑ ہرگاہ داخل
می شد ماہ رمضان می خواندند و از ادعیہ صحیفۂ کاملہ است ✤
اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ الَّذِیْ ھَدٰنَا لِحَمْدِہٖ وَجَعَلَنَا مِنْ
اَھْلِہٖ لِنَکُوْنَ لِاِحْسَانِہٖ مِنَ الشّٰکِرِیْنَ وَلِیَجْزِیَنَا

عَلٰى ذٰلِكَ جَزَاءَ الْمُحْسِنِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي حَبَانَا بِدِينِهِ
وَاخْتَصَّنَا بِمِلَّتِهِ وَسَبَّلَنَا فِي سُبُلِ إِحْسَانِهِ لِنَسْلُكَهَا
بِمَنِّهِ إِلٰى رِضْوَانِهِ حَمْداً يَتَقَبَّلُهُ مِنَّا وَيَرْضٰى بِهِ
عَنَّا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ مِنْ تِلْكَ السُّبُلِ شَهْرَهُ
شَهْرَ رَمَضَانَ شَهْرَ الصِّيَامِ وَشَهْرَ الْإِسْلَامِ وَشَهْرَ
الطَّهُورِ وَشَهْرَ التَّمْحِيصِ وَشَهْرَ الْقِيَامِ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ
الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ
فَأَبَانَ فَضِيلَتَهُ عَلٰى سَائِرِ الشُّهُورِ بِمَا جَعَلَ لَهُ مِنَ
الْحُرُمَاتِ الْمَوْفُورَةِ وَالْفَضَائِلِ الْمَشْهُورَةِ فَحَرَّمَ فِيهِ
مَا أَحَلَّ فِي غَيْرِهِ إِعْظَاماً وَحَجَرَ فِيهِ الْمَطَاعِمَ وَالْمَشَارِبَ
إِكْرَاماً وَجَعَلَ لَهُ وَقْتاً بَيِّناً لَا يُجِيزُ جَلَّ وَعَزَّ أَنْ يُقَدَّمَ قَبْلَهُ
وَلَا يَقْبَلُ أَنْ يُؤَخَّرَ عَنْهُ ثُمَّ فَضَّلَ لَيْلَةً وَاحِدَةً
مِنْ لَيَالِيهِ عَلٰى لَيَالِي أَلْفِ شَهْرٍ وَسَمَّاهَا لَيْلَةَ الْقَدْرِ
تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ
أَمْرٍ سَلَامٌ دَائِمُ الْبَرَكَةِ إِلٰى طُلُوعِ الْفَجْرِ عَلٰى مَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ بِمَا أَحْكَمَ مِنْ قَضَائِهِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَلْهِمْنَا مَعْرِفَةَ فَضْلِهِ وَإِجْلَالَ حُرْمَتِ

حَيَّانَا
الْمُحَرَّمَاتِ
يَتَقَدَّمَ

وَالتَّحَفُّظِ مِمَّا حَظَرْتَ فِيهِ وَأَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ بِكَفِّ
الْجَوَارِحِ عَنْ مَعَاصِيكَ وَاسْتِعْمَالِهَا فِيهِ بِمَا يُرْضِيكَ
حَتَّى لَا نُصْغِيَ بِأَسْمَاعِنَا إِلَى لَغْوٍ وَلَا نُسْرِعَ بِأَبْصَارِنَا
إِلَى لَهْوٍ وَحَتَّى لَا نَبْسُطَ أَيْدِيَنَا إِلَى مَحْظُورٍ وَلَا نَخْطُوَ
بِأَقْدَامِنَا إِلَى مَحْجُورٍ وَحَتَّى لَا تَعِيَ بُطُونُنَا إِلَّا مَا أَحْلَلْتَ
وَلَا تَنْطِقَ أَلْسِنَتُنَا إِلَّا بِمَا مَثَّلْتَ وَلَا نَتَكَلَّفَ إِلَّا
مَا يُدْنِي مِنْ ثَوَابِكَ وَلَا نَتَعَاطَى إِلَّا الَّذِي يَقِي مِنْ عِقَابِكَ
ثُمَّ خَلِّصْ ذَلِكَ كُلَّهُ مِنْ رِيَاءِ الْمُرَائِينَ وَسُمْعَةِ
الْمُسْمِعِينَ لَا نُشْرِكُ فِيهِ أَحَدًا دُونَكَ وَلَا نَبْتَغِي فِيهِ
مُرَادًا سِوَاكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَقِفْنَا فِيهِ عَلَى
مَوَاقِيتِ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ بِحُدُودِهَا الَّتِي حَدَّدْتَ وَ
فُرُوضِهَا الَّتِي فَرَضْتَ وَوَظَائِفِهَا الَّتِي وَظَّفْتَ وَأَوْقَاتِهَا
الَّتِي وَقَّتَّ وَأَنْزِلْنَا فِيهَا مَنْزِلَةَ الْمُصِيبِينَ لِمَنَازِلِهَا
الْحَافِظِينَ لِأَرْكَانِهَا الْمُؤَدِّينَ لَهَا فِي أَوْقَاتِهَا عَلَى مَا سَنَّهُ
عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي رُكُوعِهَا وَ
سُجُودِهَا وَجَمِيعِ فَوَاضِلِهَا عَلَى أَتَمِّ الطَّهُورِ وَأَسْبَغِهِ فَوَاصِلِهَا
وَأَبْيَنِ الْخُشُوعِ وَأَبْلَغِهِ وَوَفِّقْنَا فِيهِ لِأَنْ نَصِلَ أَرْحَامَنَا

بِالْبِرِّ وَالصِّلَةِ وَاَنْ نَتَعَاهَدَ جِيْرَانَنَا بِالْاِفْضَالِ وَ
الشُّبُهَاتِ الْعَطِيَّةِ وَاَنْ نُخَلِّصَ اَمْوَالَنَا مِنَ التَّبِعَاتِ وَاَنْ
نُطَهِّرَهَا بِاِخْرَاجِ الزَّكٰوةِ وَاَنْ نُرَاجِعَ مَنْ هَاجَرَنَا
وَاَنْ نُنْصِفَ مَنْ ظَلَمَنَا وَاَنْ نُسَالِمَ مَنْ عَادَانَا
حَاشَا مَنْ عُوْدِيَ فِيْكَ وَلَكَ فَاِنَّهُ الْعَدُوُّ الَّذِيْ
لَا نُوَالِيْهِ وَالْحِزْبُ الَّذِيْ لَا نُصَافِيْهِ وَاَنْ نَتَقَرَّبَ
اِلَيْكَ فِيْهِ مِنَ الْاَعْمَالِ الزَّاكِيَةِ بِمَا تُطَهِّرُنَا بِهِ مِنَ
الذُّنُوْبِ وَتَعْصِمُنَا فِيْهِ مِمَّا نَسْتَانِفُ مِنَ الْعُيُوْبِ
حَتّٰى لَا يُوْرِدَ عَلَيْكَ اَحَدٌ مِنْ مَلٰٓئِكَتِكَ اِلَّا دُوْنَ
مَا نُوْرِدُ مِنْ اَبْوَابِ الطَّاعَةِ لَكَ وَاَنْوَاعِ الْقُرْبَةِ
اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ هٰذَا الشَّهْرِ وَبِحَقِّ
مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيْهِ مِنِ ابْتِدَائِهِ اِلٰى وَقْتِ فَنَائِهِ
مِنْ مَلَكٍ قَرَّبْتَهُ اَوْ نَبِيٍّ اَرْسَلْتَهُ اَوْ عَبْدٍ صَالِحٍ
اِخْتَصَصْتَهُ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ وَاَهِّلْنَا
فِيْهِ لِمَا وَعَدْتَ اَوْلِيَآئَكَ مِنْ كَرَامَتِكَ وَاَوْجِبْ لَنَا
فِيْهِ مَا اَوْجَبْتَ لِاَهْلِ الْمُبَالَغَةِ فِيْ طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنَا
فِيْ نَظْمِ مَنِ اسْتَحَقَّ الرَّفِيْعَ الْاَعْلٰى بِرَحْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ

صل على محمد وآله وجنبنا الإلحاد في توحيدك
والتقصير في تمجيدك والشك في دينك والعمى
عن سبيلك والإغفال لحرمتك والانخداع لعدوك
الشيطان الرجيم اللهم صل على محمد وآله وإذا
كان لك في كل ليلة من ليالي شهرنا هذا رقاب
يعتقها عفوك أو يهبها صفحك فاجعل رقابنا من
تلك الرقاب واجعلنا لشهرنا من خير أهل وأصحاب
اللهم صل على محمد وآله وامحق ذنوبنا مع امحاق
هلاله واسلخ عنا تبعاتنا مع انسلاخ أيامه حتى ينقضي
عنا وقد صفيتنا فيه من الخطيئات وأخلصتنا
فيه من السيئات اللهم صل على محمد وآله وإن
ملنا فيه فعدلنا وإن زغنا فيه فقومنا وإن اشتمل
علينا عدوك الشيطان فاستنقذنا منه اللهم اشحنه
بعبادتنا إياك وزين أوقاته بطاعتنا لك وأعنا في
نهاره على صيامه وفي ليله على الصلاة والتضرع
إليك والخشوع لك والذلة بين يديك حتى لا
يشهد نهاره علينا بغفلة ولا ليله بتفريط اللهم

محاق

وَاجْعَلْنَا فِي سَائِرِ الشُّهُورِ وَالْأَيَّامِ كَذٰلِكَ مَا عَمَّرْتَنَا
وَاجْعَلْنَا مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ
وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلٰى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ وَمِنَ الَّذِينَ
يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي كُلِّ وَقْتٍ وَكُلِّ آوَانٍ وَعَلٰى
كُلِّ حَالٍ عَدَدَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ وَأَضْعَافَ
ذٰلِكَ كُلِّهِ بِالْأَضْعَافِ الَّتِي لَا يُحْصِيهَا غَيْرُكَ إِنَّكَ
فَعَّالٌ لِمَا تُرِيدُ علامه مجلسی رح آورده که از حضرت صادق ع
منقول است که چون ماه مبارک داخل می شد حضرت رسول خدا
صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم این دعا می خواندند اَللّٰهُمَّ إِنَّهُ قَدْ دَخَلَ
شَهْرُ رَمَضَانَ اَللّٰهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَجَعَلْتَهُ
بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ اَللّٰهُمَّ فَبَارِكْ لَنَا
فِي شَهْرِ رَمَضَانَ وَأَعِنَّا عَلٰى صِيَامِهِ وَصَلَوَاتِهِ وَتَقَبَّلْهُ
مِنَّا ونیز از حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام و حضرت امام
موسی کاظم ع منقول است که بعد از هر نماز در ماه مبارک رمضان
این دعا بخواند يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ أَنْتَ الرَّبُّ

الْعَظِيمِ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَهَذَا
شَهْرٌ عَظَّمْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ وَفَضَّلْتَهُ مِنَ الشُّهُورِ
وَهُوَ الشَّهْرُ الَّذِي فَرَضْتَ صِيَامَهُ عَلَيَّ وَهُوَ شَهْرُ
رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَجَعَلْتَ فِيهِ لَيْلَةَ
الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ فَيَا ذَا الْمَنِّ وَلَا
يُمَنُّ عَلَيْكَ مُنَّ عَلَيَّ بِفَكَاكِ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ فِيمَنْ تَمُنُّ
عَلَيْهِ وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
کفعمی رح در کتاب بلد الامین از حضرت رسالت پناه صلعم آورده که هر که بخواند
این دعا را در ماه رمضان بعد از نمازهای فریضه می آمرزد خدا تعالی
گناهان او را تا روز قیامت اللَّهُمَّ أَدْخِلْ عَلَى أَهْلِ الْقُبُورِ
السُّرُورَ اللَّهُمَّ أَغْنِ كُلَّ فَقِيرٍ اللَّهُمَّ أَشْبِعْ كُلَّ جَائِعٍ
اللَّهُمَّ اكْسُ كُلَّ عُرْيَانٍ اللَّهُمَّ اقْضِ دَيْنَ كُلِّ مَدِينٍ
اللَّهُمَّ فَرِّجْ عَنْ كُلِّ مَكْرُوبٍ اللَّهُمَّ رُدَّ كُلَّ غَرِيبٍ
اللَّهُمَّ فُكَّ كُلَّ أَسِيرٍ اللَّهُمَّ أَصْلِحْ كُلَّ فَاسِدٍ مِنْ أُمُورِ
الْمُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ اشْفِ كُلَّ مَرِيضٍ اللَّهُمَّ سُدَّ فَقْرَنَا
بِغِنَاكَ اللَّهُمَّ غَيِّرْ سُوءَ حَالِنَا بِحُسْنِ حَالِكَ اللَّهُمَّ اقْضِ

عنّا الدّين واغننا من الفقر انّك على كلّ شيء قدير

امّا نوافل ماه رمضان وآن بنابر اکثر روايات هزار رکعت نمازاست
واختلاف در ترتيب وكيفيت آن بسيار است ودرين رساله بانچه
شيخ مفيد ره در کتاب مقنعه آورده اکتفا نموده شد وآن اينست که بگذارد
در بست شب اوّل در هر شب بست رکعت هشت رکعت درميان نماز
مغرب وعشا وباقی بعد از نماز عشا ودر ده شب آخر در هر شب سی رکعت
وزياده کند در شب نوزدهم وشب بست ويکم وشب بست وسوم در
هر کدام صد رکعت سيد بن طاوس در کتاب اقبال از حضرت
امام حسن عسکری ع آورده که مابين هر رکعت از نوافل ماه رمضان اين
دعا بخواند اللّهمّ اجعل فيما تقضي وتقدّر من الامر المحتوم
وفيما تفرق من الامر الحكيم في ليلة القدر ان تجعلني
من حجّاج بيتك الحرام المبرور حجّهم المشكور سعيهم
المغفور ذنوبهم المكفّر عنهم سيّئاتهم واسئلك ان تطيل
عمري في طاعتك وتوسّع لي في رزقي وتعصمني من
كلّ سوء يا ارحم الرّاحمين وصلّى الله على محمّد و
اله الطّيّبين الطّاهرين ونيز در کتاب مذکور از حضرت
امام جعفر صادق ع آورده که بخوان از برای طلب حج در شبهای ماه رمضان

بعد از نماز مغرب اللّٰهم بِكَ وَمِنْكَ اَطْلُبُ حَاجَتِي اَللّٰهم
مَنْ طَلَبَ حَاجَةً اِلٰى اَحَدٍ مِنَ الْمَخْلُوقِيْنَ فَاِنِّيْ لَا
اَطْلُبُ حَاجَتِيْ اِلَّا مِنْكَ اَسْئَلُكَ بِفَضْلِكَ وَرِضْوَانِكَ
اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ لِيْ فِيْ عَامِيْ هٰذَا
اِلٰى بَيْتِكَ الْحَرَامِ سَبِيْلًا حَجَّةً مَبْرُوْرَةً مُتَقَبَّلَةً زَاكِيَةً
خَالِصَةً لَكَ تَقَرُّ بِهَا عَيْنِيْ وَتَرْفَعُ بِهَا دَرَجَتِيْ وَتَرْزُقُنِيْ
اَنْ اَغُضَّ بَصَرِيْ وَاَنْ اَحْفَظَ فَرْجِيْ وَاَنْ اَكُفَّ عَنْ جَمِيْعِ
مَحَارِمِكَ حَتّٰى لَا يَكُوْنَ شَيْءٌ اٰثَرَ عِنْدِيْ مِنْ طَاعَتِكَ
وَخَشْيَتِكَ وَالْعَمَلِ بِمَا اَحْبَبْتَ وَالتَّرْكِ لِمَا كَرِهْتَ وَ
نَهَيْتَ عَنْهُ وَاجْعَلْ ذٰلِكَ فِيْ يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ وَ
اَوْزِعْنِيْ شُكْرَ مَا اَنْعَمْتَ بِهٖ عَلَيَّ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَقْتُلَ
بِيْ اَعْدَائَكَ وَاَعْدَاءَ رَسُوْلِكَ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تُكْرِمَنِيْ
بِهَوَانِ مَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَلَا تُهِنِّيْ بِكَرَامَةِ اَحَدٍ
مِنْ اَوْلِيَائِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِيْ مَعَ الرَّسُوْلِ سَبِيْلًا ۹
و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که در هر شب از شبهای
ماه رمضان این دعا بخواند اللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ فِيْمَا
تَقْضِيْ وَتُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُوْمِ فِي الْاَمْرِ الْحَكِيْمِ مِنَ الْقَضَاءِ

الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ اَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ
الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ
الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَاَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ
اَنْ تُطِيلَ عُمْرِي فِي خَيْرٍ وَعَافِيَةٍ وَتُوَسِّعَ فِي رِزْقِي
وَتَجْعَلَنِي مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدِينِكَ وَلَا تَسْتَبْدِلْ بِي
غَيْرِي و نیز در کتاب مذکور از بعضی از آل محمد علیهم السلام آورده که
هر که بخواند این دعا را در هر شب از شبهای ماه رمضان بخشیده می شود
از برای او گناهان چهل سال اَللّٰهُمَّ رَبَّ هٰذَا الشَّهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي
اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ عَلَى عِبَادِكَ فِيهِ الصِّيَامَ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي هٰذَا
وَفِي كُلِّ عَامٍ وَاغْفِرْ لِي تِلْكَ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ فَاِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا
غَيْرُكَ يَا رَحْمٰنُ يَا عَلَّامُ و نیز در کتاب مذکور آورده
که در هر شب از شبهای ماه رمضان این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ بِرَحْمَتِكَ
فِي الصَّالِحِينَ فَاَدْخِلْنَا وَفِي عِلِّيِّينَ فَارْفَعْنَا وَبِكَأْسٍ مِنْ
مَعِينٍ مِنْ عَيْنٍ سَلْسَبِيلٍ فَاسْقِنَا وَمِنَ الْحُورِ الْعِينِ
بِرَحْمَتِكَ فَزَوِّجْنَا وَمِنَ الْوِلْدَانِ الْمُخَلَّدِينَ كَاَنَّهُمْ
لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ فَاَخْدِمْنَا وَمِنْ ثِمَارِ الْجَنَّةِ وَلُحُومِ الطَّيْرِ

وَمِنْ ثِيَابِ السُّنْدُسِ وَالْحَرِيرِ وَالْاِسْتَبْرَقِ فَاَلْبِسْنَا وَ
لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَحَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَقَتْلاً
فِي سَبِيلِكَ فَوَفِّقْ لَنَا وَصَالِحَ الدُّعَاءِ
وَالْمَسْئَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا وَاِذَا جَمَعْتَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ فَارْحَمْنَا وَبَرَائَةً مِنَ النَّارِ فَاكْتُبْ لَنَا وَفِي جَهَنَّمَ فَلَا
تَغُلَّنَا وَفِي عَذَابِكَ وَهَوَانِكَ فَلَا تَبْتَلِنَا وَمِنَ الزَّقُّومِ وَ
الضَّرِيعِ فَلَا تُطْعِمْنَا وَمَعَ الشَّيَاطِينِ فَلَا تَجْعَلْنَا وَفِي النَّارِ
عَلٰى وُجُوهِنَا فَلَا تَكْبُبْنَا وَمِنْ ثِيَابِ النَّارِ وَسَرَابِيلِ الْقَطِرَانِ
فَلَا تُلْبِسْنَا وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ بِحَقِّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
فَنَجِّنَا و نیز در کتاب مذکور آورده که حضرت صاحب الامر علیه السلام
بشیعیان نوشتند که در هر شب از شبهای ماه رمضان این دعا بخوانند
که دعای این ماه را فرشتگان باشتیاق می شنوند و برای صاحبش
طلب آمرزش میکنند و اینست دعا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَفْتَتِحُ الثَّنَاءَ
بِحَمْدِكَ وَاَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوَابِ بِمَنِّكَ وَاَيْقَنْتُ
اَنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ
وَاَشَدُّ الْمُعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ النَّكَالِ وَالنَّقِمَةِ وَاَعْظَمُ
الْمُتَجَبِّرِينَ فِي مَوْضِعِ الْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ اَللّٰهُمَّ اَذِنْتَ

لي

لِي فِي دُعَائِكَ وَمَسْأَلَتِكَ فَاسْمَعْ يَا سَمِيعُ مِدْحَتِي وَأَجِبْ يَا رَحِيمُ
دَعْوَتِي وَأَقِلْ يَا غَفُورُ عَثْرَتِي فَكَمْ يَا إِلٰهِي مِنْ كُرْبَةٍ
قَدْ فَرَّجْتَهَا وَهُمُومٍ قَدْ كَشَفْتَهَا وَعَثْرَةٍ قَدْ أَقَلْتَهَا وَ
رَحْمَةٍ قَدْ نَشَرْتَهَا وَحَلْقَةِ بَلَاءٍ قَدْ فَكَكْتَهَا اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ
فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ بِجَمِيعِ مَحَامِدِهِ كُلِّهَا عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ كُلِّهَا اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِي لَا مُضَادَّ لَهُ فِي مُلْكِهِ وَلَا مُنَازِعَ لَهُ فِي أَمْرِهِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْقِهِ وَلَا شَبِيهَ لَهُ فِي
عَظَمَتِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ أَمْرُهُ وَحَمْدُهُ
الظَّاهِرِ بِالْكَرَمِ مَجْدُهُ الْبَاسِطِ بِالْجُودِ يَدَهُ الَّذِي
لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ وَلَا تَزِيدُهُ كَثْرَةُ الْعَطَاءِ إِلَّا جُودًا وَكَرَمًا
إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلًا مِنْ كَثِيرٍ
مَعَ حَاجَةٍ بِي إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ وَغِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٌ وَهُوَ عِنْدِي
كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ اَللّٰهُمَّ إِنَّ عَفْوَكَ عَنْ
ذَنْبِي وَتَجَاوُزَكَ عَنْ خَطِيئَتِي وَصَفْحَكَ عَنْ ظُلْمِي
وَسَتْرَكَ عَلَى قَبِيحِ عَمَلِي وَحِلْمَكَ عَنْ كَثِيرِ جُرْمِي عِنْدَ

مَا كَانَ مِنْ خَطَائِي وَعَمْدِي اَطْمَعَنِي فِي اَنْ اَسْئَلَكَ
مَا لَا اَسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذِي رَزَقْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَ
وَاَرَيْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ وَعَرَّفْتَنِي مِنْ اِجَابَتِكَ فَصِرْتُ
اَدْعُوكَ اٰمِنًا وَاَسْئَلُكَ مُسْتَاْنِسًا لَا خَائِفًا وَلَا وَجِلًا
مُدِلًّا عَلَيْكَ فِيمَا قَصَدْتُ فِيهِ اِلَيْكَ فَاِنْ اَبْطَاَ عَنِّي
عَتَبْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ وَلَعَلَّ الَّذِي اَبْطَاَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي
لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْاُمُورِ فَلَمْ اَرَ مَوْلًى كَرِيمًا اَصْبَرَ
عَلٰى عَبْدٍ لَئِيمٍ مِنْكَ عَلَيَّ يَا رَبِّ اِنَّكَ تَدْعُونِي
فَاُوَلِّي عَنْكَ وَتَتَحَبَّبُ اِلَيَّ فَاَتَبَغَّضُ اِلَيْكَ وَتَتَوَدَّدُ
اِلَيَّ فَلَا اَقْبَلُ مِنْكَ كَاَنَّ لِيَ التَّطَوُّلَ عَلَيْكَ فَلَمْ يَمْنَعْكَ
ذٰلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ لِي وَالْاِحْسَانِ اِلَيَّ وَالتَّفَضُّلِ
عَلَيَّ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَارْحَمْ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ وَ
جُدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ اِحْسَانِكَ اِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ مَالِكِ الْمُلْكِ مُجْرِي الْفُلْكِ مُسَخِّرِ الرِّيَاحِ فَالِقِ
الْاِصْبَاحِ دَيَّانِ الدِّينِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
عَلٰى حِلْمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى عَفْوِهِ
بَعْدَ قُدْرَتِهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى طُولِ اَنَاتِهِ فِي

غضبه وهو قادر على ما يريد الحمد لله خالق الخلق
باسط الرزق فالق الاصباح ذي الجلال والاكرام و
الفضل والانعام الذي بعد فلا يرى وقرب فشهد النجوى
تبارك وتعالى الحمد لله الذي ليس له منازع
يعادله ولا شبيه يشاكله ولا ظهير يعاضده
قهر بعزته الاعزاء وتواضع لعظمته العظماء
فبلغ بقدرته ما يشاء الحمد لله الذي يجيبني
حين اناديه ويستر علي كل عورة وانا اعصيه و
يعظم النعمة علي فلا اجازيه فكم من موهبة
هنيئة قد اعطاني وعظيمة مخوفة قد كفاني و
بهجة مونقة قد اراني وبلية موبقة قد درأ عني
فاثني عليه حامدا واذكره مسبحا الحمد لله الذي
لا يهتك حجابه ولا يغلق بابه ولا يرد سائله ولا يخيب
امله الحمد لله الذي يؤمن الخائفين وينجي الصالحين
ويرفع المستضعفين ويضع المستكبرين ويهلك
ملوكا ويستخلف آخرين والحمد لله قاصم
الجبارين مبير الظالمين مدرك الهاربين نكال

الظالمين صريخ المستصرخين موضع حاجات الطالبين معتمد المؤمنين الحمد لله الذي من خشيته ترعد السماء وسكانها وترجف الارض وعمارها وتموج البحار ومن يسبح في غمراتها الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله الحمد لله الذي يخلق ولم يخلق ويرزق ولا يرزق ويطعم ولا يطعم ويميت الاحياء ويحيي الموتى وهو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير اللهم صل على محمد عبدك ورسولك وامينك وصفيك وحبيبك وخيرتك من خلقك وحافظ سرك ومبلغ رسالاتك افضل واحسن واجمل واكمل وازكى وانمى واطيب واطهر واسنى واكثر ما صليت وباركت وترحمت وتحننت وسلمت على احد من عبادك وانبيائك ورسلك وصفوتك واهل الكرامة عليك من خلقك اللهم صل على علي امير المؤمنين ووصي رسول رب العالمين عبدك ووليك واخي رسولك وحجتك على خلقك وآيتك الكبرى والنبأ العظيم وصل على

الصِّدِّيقَةِ الطَّاهِرَةِ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ
الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلٰى سِبْطَيِ الرَّحْمَةِ وَاِمَامَيِ الْهُدٰى
الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ وَصَلِّ
عَلٰى اَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ عَلِيِّ ابْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ
ابْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ ابْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى ابْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ
ابْنِ مُوسٰى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ ابْنِ مُحَمَّدٍ وَ
الْحَسَنِ ابْنِ عَلِيٍّ وَالْخَلَفِ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ حُجَجِكَ
عَلٰى عِبَادِكَ وَاُمَنَائِكَ فِي بِلَادِكَ صَلٰوةً كَثِيرَةً
دَائِمَةً اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلٰى وَلِيِّ اَمْرِكَ الْقَائِمِ الْمُؤَمَّلِ
وَالْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ وَحُفَّهُ بِمَلٰئِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَاَيِّدْهُ
بِرُوحِ الْقُدُسِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ
اِلٰى كِتَابِكَ وَالْقَائِمَ بِدِينِكَ اسْتَخْلِفْهُ فِي الْاَرْضِ
كَمَا اسْتَخْلَفْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ مَكِّنْ لَهُ دِينَهُ
الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ اَبْدِلْهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ اَمْنًا
يَعْبُدُكَ لَا يُشْرِكُ بِكَ شَيْئًا اَللّٰهُمَّ اَعِزَّهُ وَاَعْزِزْ بِهِ
وَانْصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ وَانْصُرْهُ نَصْرًا عَزِيزًا وَافْتَحْ
لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا

اَللّٰهُمَّ اَظْهِرْ بِهٖ دِيْنَكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ حَتّٰى لَا يَسْتَخْفِيَ
بِشَيْءٍ مِّنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ اَحَدٍ مِّنَ الْخَلْقِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَرْغَبُ
اِلَيْكَ فِيْ دَوْلَةٍ كَرِيْمَةٍ تُعِزُّ بِهَا الْاِسْلَامَ وَاَهْلَهٗ وَ
تُذِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَاَهْلَهٗ وَتَجْعَلُنَا فِيْهَا مِنَ الدُّعَاةِ
اِلٰى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ اِلٰى سَبِيْلِكَ وَتَرْزُقُنَا بِهَا
كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اَللّٰهُمَّ مَا عَرَّفْتَنَا مِنَ الْحَقِّ
فَحَمِّلْنَاهُ وَمَا قَصُرْنَا عَنْهُ فَبَلِّغْنَاهُ اَللّٰهُمَّ الْمُمْ بِهٖ شَعْثَنَا وَ
اشْعَبْ بِهٖ صَدْعَنَا وَارْتُقْ بِهٖ فَتْقَنَا وَكَثِّرْ بِهٖ قِلَّتَنَا
وَاَعِزَّ بِهٖ ذِلَّتَنَا وَاَغْنِ بِهٖ عَائِلَنَا وَاقْضِ بِهٖ عَنْ مَغْرَمِنَا
وَاجْبُرْ بِهٖ فَقْرَنَا وَسُدَّ بِهٖ خَلَّتَنَا وَيَسِّرْ بِهٖ عُسْرَنَا وَ
بَيِّضْ بِهٖ وُجُوْهَنَا وَفُكَّ بِهٖ اَسْرَنَا وَاَنْجِحْ بِهٖ طَلِبَتَنَا وَاَنْجِزْ بِهٖ
مَوَاعِيْدَنَا وَاسْتَجِبْ بِهٖ دَعْوَتَنَا وَاَعْطِنَا بِهٖ سُؤْلَنَا
وَبَلِّغْنَا بِهٖ مِنَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اٰمَالَنَا وَاَعْطِنَا بِهٖ
فَوْقَ رَغْبَتِنَا يَا خَيْرَ الْمَسْئُوْلِيْنَ وَاَوْسَعَ الْمُعْطِيْنَ
اِشْفِ بِهٖ صُدُوْرَنَا وَاَذْهِبْ بِهٖ غَيْظَ قُلُوْبِنَا
وَاهْدِنَا بِهٖ لِمَا اخْتُلِفَ فِيْهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِكَ
اِنَّكَ تَهْدِيْ مَنْ تَشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ وَانْصُرْنَا بِهٖ

علیٰ عدوّک وعدوّنا اِلٰهَ الحقّ آمین اللّٰهمّ انّا نشکو
الیک فقد نبیّنا صلواتک علیه وآله وغیبة ولیّنا و
کثرة عدوّنا وقلّة عددنا وشدّة الفتن بنا وتظاهر
الزّمان علینا فصلّ علیٰ محمّد وآله واَعِنّا علیٰ ذٰلک
بفتحٍ تعجّله وبضُرٍّ تکشفه ونصرٍ تعزّه وسلطان حقٍّ
تظهره ورحمةٍ منک تجلّلناها وعافیةٍ منک تلبسناها
برحمتک یا ارحم الرّاحمین وصاحب نخبه نوشته
که دعاے تهلیل در شبهاے ماه رمضان بخواند ودعاے تهلیل
خواهد آمد انشاء اللّٰه تعالےٰ علامہ مجلسی رح آورده
که هر شب هزار مرتبه سورۂ انا انزلناه خواندن سنت است و صد مرتبه
سورۂ حم دخان وگفته اند که اگر نیت روزه را بعد از سحور بکند بهتر
است واز اول شب تا آخر شب نیت می توان کرد وهمین قصد
که می دارد که فردا روزه میدارم از براے تقرب خدا براے نیت
بس است واما آداب افطار سنت است که اول نماز شام را
بکند وبعد از ان افطار کند مگر آنکه جمعے انتظار او برند یا آنکه گرسنگی
وتشنگی براو غالب باشد که مانع حضور قلب او باشد در نماز که درین
دو صورت افطار را مقدم داشتن بهتر است ودر وقت افطار

سورهٔ انا انزلناه خواندن سنت است چنانچه دانستی و از حضرت رسولؐ
منقول است که اگر در وقت افطار بگوید یا عظیم یا عظیم انت الٰهی
لا اله لی غیرک اغفرلی الذنب العظیم انه لا یغفر
الذنب العظیم الا العظیم از گناهان بیرون رود مانند
روزی که از مادر متولد شده باشد و از حضرت امام حسن علیه السلام منقول
است که هر روزه دارے را در وقت افطار دعاے مستجاب است
پس باید در لقمهٔ اول بگو بسم الله الرحمن الرحیم یا واسع
المغفرة اغفرلی و در حدیث معتبر دیگر از حضرت امام موسیٰ کاظم
علیه السلام منقول است که در وقت افطار بگوید اللّٰهم لک صمت
و علی رزقک افطرت و علیک توکلت تا خداے
تعالےٰ عطا کند باو ثواب هر کس را که درین روز روزه داشته باشد
و در روایت دیگر منقول است که حضرت امیر المومنین علیه السلام در وقت افطار
بد زانو می نشستند و چون خوان را می گذاشتند می گفتند اللّٰهم لک
صمنا و علی رزقک افطرنا فتقبله منا انک انت السمیع
العلیم و شیخ طوسی رہ در کتاب مصباح متهجد از حضرت امام
جعفر صادقؑ آورده که بگوید در هر شب ماه رمضان در وقت افطار
الحمد لله الذی اعاننا فصمنا و رزقنا فافطرنا اللّٰهم

نَقَّلَ مِنَّا وَاَعِنَّا عَلَيْهِ وَسَلِّمْنَا فِيْهِ وَتُسَلِّمْهُ مِنَّا فِيْ
يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ قَضٰى عَنَّا يَوْمًا
مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ علامہ مجلسی رح آوردہ کہ در
احادیث معتبرہ وارد شدہ است کہ حضرت رسالت پناہ صلعم افطار میکردند
برخرما وآب یا رطب وآب ودر حدیث دیگر منقول است کہ آنحضرت
دروقت افطار ابتدا بحلوا می نمودند واگر نمی یافتند بہ نبات یا قند یا خرما
افطار میکردند واگر حاضر نمی بود بآب نیم گرم افطار می کردند ومی فرمودند کہ
آب نیم گرم پاک می کند معدہ را وفوت میدہد حدقہ را وبینائی را زیادہ
می کند وگناہان را می شوید وعروق را ساکن می گرداند وصفراے
غالب را فرو می نشاند وقطع می کند بلغم را واطفاے حرارت می کند و
صداع را برطرف می کند وایضاً از حضرت رسول صلعم منقول است کہ
ہر کہ بر خرماے حلال افطار کند ثواب نمازش چہار صد برابر مضاعف
گردد واز حضرت صادق عم منقول است کہ افطار کردن بآب گناہان
دل را می شوید ودر حدیث دیگر فرمود کہ حضرت امیر المؤمنین عم دوست
می داشت کہ افطار فرماید بہ شیر واز حضرت امام رضا عم منقول است
کہ ہر کہ دروقت افطار یک گردہ نان تصدق کند بر مسکینی خدا گناہان
او را بیامرزد وثواب یک بندہ آزاد کردن از فرزندان اسمٰعیل در نامہ عمل او

نوشتہ شود وسید ابن طاؤس رح در اقبال از حضرت
امام جعفر صادق ع آوردہ کہ حضرت رسالت پناہؐ بحضرت امیر المومنین ع
فرمودند کہ آمد مرا جبرئیل ع و گفت کہ اے محمدؐ ہر کہ دعا کند باین دعا در ماہ
رمضان پیش از افطار مستجاب می گرداند خدائے تعالٰی دعائے
او را و قبول کردہ می شود روزہ و نماز او و مستجاب میگرداند از برای او
دہ دعا را و می آمرزد گناہ او را و دور می گرداند غم و اندوہ او و بر
می آرد حاجتہائے او را و بلند می کند عمل او را با عملہائے پیغمبران
و صدیقان و می آید در روز قیامت در حالتیکہ روئے او نورانی
تر از ماہ شب چہاردہ باشد پس گفتم کہ آن دعا کدام است اے
جبرئیل ع گفت بگو اَللّٰھُمَّ رَبَّ النُّوْرِ الْعَظِیْمِ وَرَبَّ
الْكُرْسِیِّ الرَّفِیْعِ وَرَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُوْرِ وَرَبَّ
الشَّفْعِ الْكَبِیْرِ وَالنُّوْرِ الْعَزِیْزِ وَرَبَّ التَّوْرٰىةِ وَ
الْاِنْجِیْلِ وَالزَّبُوْرِ وَالْفُرْقَانِ الْعَظِیْمِ اَنْتَ اِلٰهُ مَنْ
فِی السَّمٰوٰتِ وَاِلٰهُ فِی الْاَرْضِ لَا اِلٰهَ فِیْهِمَا غَیْرُكَ
وَاَنْتَ جَبَّارُ مَنْ فِی السَّمٰوٰتِ وَجَبَّارُ مَنْ فِی
الْاَرْضِ لَا جَبَّارَ فِیْهِمَا غَیْرُكَ وَاَنْتَ مَلِكُ مَنْ فِی
السَّمٰوٰتِ وَمَلِكُ مَنْ فِی الْاَرْضِ لَا مَلِكَ فِیْهِمَا

غيرك وَأسئلك بِاسمك الكبير وَنُور وجهك المنير وَبِملكك القديم يا حيّ يا قيوم يا حيّ يا قيوم يا حيّ يا قيّوم وَأسئلك بِاسمك الذي اشرق به كل شيء وباسمك الذي اشرقت به السموات والارض وباسمك الذي صلح به الاولون وبه يصلح الاخرون يا حيّ قبل كل حيّ ويا حيّ بعد كل حيّ ويا حيّ لا اله الّا انت صلّ على محمّد وال محمّد واغفرلي ذنوبي واجعل لي من امري يسرًا وفرجًا قريبًا وثبتني على دين محمّد وال محمّد وعلى هدى محمّد وال محمّد وعلى سنّة محمّد وال محمّد عليه وعليهم السّلام واجعل عملي في المرفوع المتقبّل وهب لي كما وهبت لاوليائك واهل طاعتك فانّي مؤمن بك ومتوكّل عليك منيب اليك مع مصيري اليك وتجمع لي ولاهلي وولدي والدي الخير كلّه وتصرف عنّي وعن والدي واهلي الشّر كلّه انت الحنّان المنّان بديع السّموات والارض تعطي الخير من تشاء وتصرف عمّن تشاء فامنن عليّ برحمتك يا ارحم الرّاحمين ودر کتاب

جمال الاسبوع هفت مرتبه این دعا را پیش از افطار از برای مطلق روزه آورده است

و صاحب زوائد الفوائد نیز مثل روایت سید ابن طاؤس رہ آوردہ است
کلینی رہ در کتاب کافی آوردہ کہ حضرت رسالت پناہ ص فرمودند کہ خوردن
سحور برکت است و ترک نکند امت من خوردن آنرا اگرچہ بیک دانۂ خرمای
زبون باشد و نیز در کتاب مذکور از سماعہ آوردہ کہ پرسیدم از حضرت
امام جعفر صادق علیہ السلام از خوردن سحور از برای شخصیکہ ارادہ روزہ داشتہ
باشد فرمودند کہ اما در ماہ رمضان فضیلت در خوردن سحور است و اگرچہ
بیک شربت آبی باشد و در روزہ ہای سنتی اگر خواہد بخورد و اگر نخورد باکی نیست
و محمد بن بابویہ رہ در من لایحضرہ الفقیہ از حضرت امیر المومنین ع
آوردہ کہ حضرت رسالت پناہ ص فرمودند کہ خدای تعالے و ملائکہ صلوات
می فرستند بر جماعتی کہ استغفار می کنند در سحرہا و سحور میخورند پس سحور بخورید
اگرچہ بیک شربت آبی باشد و بہترین سحور سویق است و خرما و مطلق خوردن
و آشامیدن تا یقین شدن طلوع فجر سید ابن طاؤس رہ در اقبال
از حضرت امام جعفر صادق ع آوردہ کہ نیست مومنی کہ روزہ بگیرد و بخواند
انا انزلناہ فی لیلۃ القدر را در وقت سحور و در وقت افطار مگر آنکہ باشد
او را در ما بین این دو وقت ثواب کسیکہ در راہ خدا شہید شدہ باشد و در خون
خود غلطیدہ باشد و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام رضا ع
آوردہ کہ حضرت امام محمد باقر ع در سحرہای ماہ رمضان این

دعا میخوانند که اگر مردم بدانند بزرگی این دعا نزد خدائے تعالے
و سرعت اجابتش از برائے خوانندہ اش ہر آئینہ قتال کنند از برائے
طلب این دعا بشمشیرها و خدائے تعالے مخصوص می گرداند ہر کرا
میخواہد برحمت خود و فرمودند که اگر سوگند بخورم که اسم اعظم خدا درین
دعا است راست گفته ام پس ہرگاه این دعا را بخوانید باہتمام و تضرع
بخوانید بدرستیکه این دعا از علم مکنون است و پوشیده دارید این را از غیر اہلش
واز آنہا که منافق اند و دروغگویان و منکران اند و این دعائے مباہلہ است
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِاَبْهَاهُ وَكُلُّ بَهَائِكَ
بَهِيٌّ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِبَهَائِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَسْئَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِاَجْمَلِهٖ وَكُلُّ جَمَالِكَ جَمِيْلٌ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَسْئَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِاَجَلِّهٖ وَكُلُّ جَلَالِكَ جَلِيْلٌ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَسْئَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِاَعْظَمِهَا وَكُلُّ عَظَمَتِكَ
عَظِيْمَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
مِنْ نُوْرِكَ بِاَنْوَرِهٖ وَكُلُّ نُوْرِكَ نَيِّرٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِنُوْرِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ

مِن رَحمَتِكَ بِاَوسَعِهَا وَكُلُّ رَحمَتِكَ وَاسِعَةٌ
اَللّٰهُمَّ اِنّيۤ اَسئَلُكَ بِرَحمَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنّيۤ اَسئَلُكَ
مِن كَلِمَاتِكَ بِاَتَمِّهَا وَكُلُّ كَلِمَاتِكَ تَامَّةٌ اَللّٰهُمَّ
اِنّيۤ اَسئَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنّيۤ اَسئَلُكَ
مِن كَمَالِكَ بِاَكمَلِهٖ وَكُلُّ كَمَالِكَ كَامِلٌ
اَللّٰهُمَّ اِنّيۤ اَسئَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنّيۤ اَسئَلُكَ
مِن اَسمَائِكَ بِاَكبَرِهَا وَكُلُّ اَسمَائِكَ كَبِيرَةٌ اَللّٰهُمَّ
اِنّيۤ اَسئَلُكَ بِاَسمَائِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنّيۤ اَسئَلُكَ
مِن عِزَّتِكَ بِاَعَزِّهَا وَكُلُّ عِزَّتِكَ عَزِيزَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّيۤ
اَسئَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنّيۤ اَسئَلُكَ مِن
مَشِيَّتِكَ بِاَمضَاهَا وَكُلُّ مَشِيَّتِكَ مَاضِيَةٌ اَللّٰهُمَّ
اِنّيۤ اَسئَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنّيۤ اَسئَلُكَ
مِن قُدرَتِكَ بِالقُدرَةِ الَّتِي استَطَلتَ بِهَا عَلٰى
كُلِّ شَيءٍ وَكُلُّ قُدرَتِكَ مُستَطِيلَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّيۤ
اَسئَلُكَ بِقُدرَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنّيۤ اَسئَلُكَ مِن عِلمِكَ بِاَنفَذِهٖ
وَكُلُّ عِلمِكَ نَافِذٌ اَللّٰهُمَّ اِنّيۤ اَسئَلُكَ بِعِلمِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنّيۤ
اَسئَلُكَ مِن قَولِكَ بِاَرضَاهُ وَكُلُّ قَولِكَ رَضِيٌّ اَللّٰهُمَّ اِنّيۤ

اَسْئَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ
بِاَحَبِّهَا اِلَيْكَ وَكُلُّ مَسَائِلِكَ اِلَيْكَ حَبِيْبَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَسْئَلُكَ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ
بِاَشْرَفِهٖ وَكُلُّ شَرَفِكَ شَرِيْفٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِشَرَفِكَ
كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِاَدْوَمِهٖ وَكُلُّ
سُلْطَانِكَ دَائِمٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِسُلْطَانِكَ كُلِّهٖ
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِاَفْخَرِهٖ وَكُلُّ مُلْكِكَ
فَاخِرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَسْئَلُكَ مِنْ عُلُوِّكَ بِاَعْلَاهُ وَكُلُّ عُلُوِّكَ عَالٍ
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِعُلُوِّكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
مِنْ مَنِّكَ بِاَقْدَمِهٖ وَكُلُّ مَنِّكَ قَدِيْمٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَسْئَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ اٰيَاتِكَ
بِاَكْرَمِهَا وَكُلُّ اٰيَاتِكَ كَرِيْمَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
بِاٰيَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِمَا اَنْتَ فِيْهِ مِنَ
الشَّاْنِ وَالْجَبَرُوْتِ وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ شَاْنٍ وَحْدَهٗ
وَجَبَرُوْتٍ وَحْدَهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِمَا تُجِيْبُنِيْ حِيْنَ
اَسْئَلُكَ فَاَجِبْنِيْ يَا اَللّٰهُ و ذکر کند حاجت خودرا

بدرستیکه عطا کرده می شود ان شاء الله تعالیٰ و نیز در کتاب مذکور آورده که
بخوانید در وقت سحر دعائے ادریس علیہ السلام را که باین دعا ملبد گردانید
خدائے تعالیٰ او را بجانب خود این بهترین دعا است سُبْحَانَكَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَوَارِثَهٗ يَا اِلٰهَ الْاٰلِهَةِ
الرَّفِيْعَ فِيْ جَلَالِهٖ يَا اَللّٰهُ الْمَحْمُوْدُ فِيْ كُلِّ فِعَالِهٖ يَا رَحْمٰنَ
كُلِّ شَيْءٍ وَرَاحِمَهٗ يَا حَيُّ حِيْنَ لَا حَيَّ فِيْ دَيْمُوْمَةِ
مُلْكِهٖ وَبَقَائِهٖ يَا قَيُّوْمُ فَلَا يَفُوْتُ شَيْئًا عِلْمُهٗ وَلَا
يَؤُدُهٗ يَا وَاحِدُ الْبَاقِ اَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَاٰخِرَهٗ يَا
يَا دَائِمُ بِغَيْرِ فَنَاءٍ وَلَا زَوَالَ لِمُلْكِهٖ يَا صَمَدُ فِيْ
غَيْرِ شَبِيْهٍ وَلَا شَيْءَ كَمِثْلِهٖ يَا بَارُّ فَلَا شَيْءَ كُفْوَهٗ
وَلَا مُدَانِيَ لِوَصْفِهٖ يَا كَبِيْرُ اَنْتَ الَّذِيْ لَا تَهْتَدِي
الْقُلُوْبُ لِعَظَمَتِهٖ يَا بَارِئُ الْمُنْشِئُ بِلَا مِثَالٍ
خَلَا مِنْ غَيْرِهٖ يَا زَاكِيُ الطَّاهِرُ مِنْ كُلِّ اٰفَةٍ
بِقُدْسِهٖ يَا كَافِي الْمُوَسِّعُ لِمَا خَلَقَ مِنْ عَطَايَا فَضْلِهٖ
يَا نَقِيُّ مِنْ كُلِّ جَوْرٍ لَمْ يَرْضَهُ وَلَمْ يُخَالِطْهُ فِعَالُهٗ
يَا حَنَّانُ الَّذِيْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهٗ يَا مَنَّانُ ذَا
الْاِحْسَانِ قَدْ عَمَّ الْخَلَائِقَ مَنُّهٗ يَا دَيَّانَ الْعِبَادِ فَكُلٌّ

يقوم خاضعاً للرهبة يا خالق من في السموات و
الارضين فكل اليه معاده يا رحمن وراحم كل صريخ
ومكروب غياثه ومعاذه يا بار فلا تصف الالسن كنه
جلال ملكه وعزه يا مبدئ البدايا لم يبغ في انشائها
اعوانا من خلقه يا علام الغيوب فلا يؤوده من شيء
حفظه يا معيد ما افناه اذا برز الخلائق لدعوته
من مخافته يا حليم ذا الاناة فلا شيء يعدله من خلقه حكيم
يا محمود الفعال ذا المن على جميع خلقه بلطفه يا عزيز
المنيع الغالب على امره ولا شيء يعدله يا قاهر
ذا البطش الشديد انت الذي لا يطاق انتقامه يا متعالي
القريب في علو ارتفاع دنوه يا جبار المذلل كل شيء بقهر
عزيز سلطانه يا نور كل شيء انت الذي فلق الظلمات
نوره يا قدوس الطاهر من كل سوء ولا شيء يعدله من
خلقه يا قريب المجيب المتداني دون كل شيء قربه يا عالي
الشامخ في السماء فوق كل شيء علو ارتفاعه يا بديع البدائع
ومعيدها بعد فنائها بقدرته يا جليل المتكبر على كل
شيء فالعدل امره والصدق وعده يا مجيد فلا يبلغ الاوهام

كل ثنائه ومجده يا كريم العفو والعدل أنت الذي ملأ كل
شيء عدله يا عظيم ذا الثناء الفاخر والعز والكبرياء فلا يذل
عزه يا عجيب الصنائع فلا تنطق الألسن بكل آلائه وثنائه
أسألك يا معتمدي عند كل كربة وغياثي عند كل شدة بهذه
الأسماء أماناً من عقوبات الدنيا والآخرة وأسألك أن
تصرف عني بهن كل سوء ومخوف ومحذور وتصرف عني
أبصار الظلمة المريدين بي السوء الذي نهيت عنه من
شيء ما يضمرون إلى خير ما يملكون ولا يملكه غيرك يا كريم
اللهم لا تكلني إلى نفسي فأعجز عنها ولا إلى الناس
فيظفروا بي ولا تخيبني وأنا أرجوك فلا تعذبني و
أنا أدعوك اللهم إني أدعوك كما أمرتني فأجبني كما وعدتني
اللهم اجعل لي خير عمري ما ولي أجلي اللهم لا تغير جسدي
ولا ترسل حظي ولا تسوء صديقي أعوذ بك من سقم مضرع
وفقر مدقع ومن الذل وبئس الخل اللهم سل قلبي عن
كل شيء لا أتزوده إليك ولا أنتفع به يوم ألقاك
من حلال أو حرام ثم أعطني قوة عليه وعزاً و
قناعة ومقتاً له ورضاك فيه يا أرحم الراحمين اللهم لك

الْحَمْدُ عَلٰى عَطَايَاكَ الْجَزِيْلَةِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مِنَنِكَ
الْمُتَوَاتِرَةِ الَّتِيْ بِهَا دَافَعْتَ عَنِّيْ مَكَارِهَ الْاُمُوْرِ وَبِهَا
اٰتَيْتَنِيْ مَوَاهِبَ السُّرُوْرِ مَعَ تَمَادِيْ فِي الْغَفْلَةِ وَمَا
بَقِيَ فِيَّ مِنَ الْقَسْوَةِ فَلَمْ يَمْنَعْكَ ذٰلِكَ مِنْ فِعْلِيْ اَنْ
عَفَوْتَ عَنِّيْ وَسَتَرْتَ ذٰلِكَ عَلَيَّ وَسَوَّغْتَنِيْ مَا فِيْ يَدَيَّ
مِنْ نِعَمِكَ وَتَابَعْتَ عَلَيَّ مِنْ اِحْسَانِكَ وَصَفَحْتَ
لِيْ عَنْ قَبِيْحِ مَا اَفْضَيْتُ بِهٖ اِلَيْكَ وَاَنْ تَهْتِكَهُ
مِنْ مَعَاصِيْكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ
لَكَ يَحِقُّ عَلَيْكَ فِيْهِ اِجَابَةُ الدُّعَاءِ اِذَا دُعِيْتَ بِهٖ
وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ ذِيْ حَقٍّ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلٰى جَمِيْعِ
مَنْ هُوَ دُوْنَكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ
وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ وَمَنْ اَرَادَنِيْ بِسُوْءٍ فَخُذْ بِسَمْعِهٖ
وَبَصَرِهٖ وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ وَعَنْ يَمِيْنِهٖ
وَعَنْ شِمَالِهٖ وَامْنَعْهُ مِنِّيْ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ يَا مَنْ لَيْسَ
مَعَهُ رَبٌّ يُدْعٰى وَيَا مَنْ لَيْسَ فَوْقَهُ خَالِقٌ يُخْشٰى وَيَا مَنْ
لَيْسَ دُوْنَهُ اِلٰهٌ يُتَّقٰى وَيَا مَنْ لَيْسَ لَهُ وَزِيْرٌ يُؤْتٰى وَيَا مَنْ
لَيْسَ لَهُ حَاجِبٌ يُرْشٰى وَيَا مَنْ لَيْسَ لَهُ بَوَّابٌ يُنَادٰى وَيَا مَنْ

لا یزداد علی کثرة العطاء الا کرما و جودا و علی تتابع الذنوب
الا مغفرة و عفوا صل علی محمد و آل محمد و افعل بی ما انت اهله
و لا تفعل بی ما انا اهله فانک اهل التقوی و اهل المغفرة
و نیز در کتاب مذکور آورده که این دعا را وقت سحر بخوانند یا عدتی فی کربتی
و یا صاحبی فی شدتی و یا ولیی فی نعمتی و یا غایتی فی رغبتی
انت الساتر عورتی و الآمن روعتی و المقیل عثرتی
فاغفر لی خطیئتی اللهم انی اسئلک خشوع الایمان
قبل خشوع الذل فی النار یا واحد یا احد یا صمد
یا من لم یلد و لم یولد و لم یکن له کفوا احد
یا من یعطی من سأله تحننا و رحمة و یبتدئ
بالخیر من لم یسأله تفضلا منه و کرما بکرمک
الدائم صل علی محمد و اهل بیته و هب لی رحمة
واسعة جامعة ابلغ بها خیر الدنیا و الآخرة
اللهم انی استغفرک لما تبت الیک منه ثم
عدت فیه و استغفرک لکل خیر اردت به وجهک
فخالطنی فیه ما لیس لک اللهم صل علی محمد
و آل محمد و اعف عن ظلمی و جرمی بحلمک و جودک

يا كريم يا من لا تخيب سائله ولا ينفد نائله يا من
علا فلا شيء فوقه ودنا فلا شيء دونه صل على محمد
وآل محمد وارحمني يا فالق البحر لموسى الليلة الليلة
الليلة الساعة الساعة الساعة اللهم طهر قلبي
من النفاق وعملي من الرياء ولساني من الكذب
وعيني من الخيانة فإنك تعلم خائنة الأعين و
ما تخفي يا رب هذا مقام العائذ بك من النار هذا
مقام المستجير بك من النار هذا مقام المستغيث بك من النار هذا
مقام الهارب إليك من النار هذا مقام من يبوء
بخطيئته ويعترف بذنبه ويتوب إلى ربه هذا
مقام البائس الفقير هذا مقام الخائف المستجير
هذا مقام المحزون المكروب هذا مقام المحزون
المغموم المهموم هذا مقام الغريب الغريق هذا
مقام المستوحش الفرق هذا مقام من لا يجد
غافراً لذنبه غيرك ولا لهمه مفرجاً سواك يا الله
يا كريم لا تحرق وجهي بالنار بعد سجودي وتعفيري
بغير من مني عليك بل لك الحمد ولك المن والفضل

علیّ ارحم ای ربّ ما الیک نفس منقطع شوو ضعفی وقلّة
حیلتی ورقّة جلدی وتبدّد اوصالی وتناثر لحمی وجسمی
وجسدی ووحدتی ووحشتی فی قبری وجزعی من
صغیر البلاء اسئلک یا ربّ قرّة العین والاغتباط
یوم الحسرة والندامة بیّض وجهی یا ربّ یوم تسودّ
فیه الوجوه وامنّی من الفزع الاکبر اسئلک البشری
یوم تقلّب فیه القلوب والابصار والبشری عند فراق
الدنیا الحمد للّٰه الذی ارجوه عونا لی فی حیوتی و
اعدّه ذخرا الیوم فاقتی الحمد للّٰه الذی ادعوه
ولا ادعو غیره ولو دعوت غیره لخیّب دعائی
الحمد للّٰه الذی ارجوه ولا ارجو غیره ولو رجوت
غیره لاخلف رجائی الحمد للّٰه المنعم المحسن
المجمل المفضل ذی الجلال والاکرام والفضل
والانعام ولیّ کلّ نعمة وصاحب کلّ حسنة ومنتهی
کلّ رغبة وقاضی کلّ حاجة اللّٰهمّ صلّ علی محمّد وال
محمّد وارزقنی الیقین وحسن الظنّ بک و
اثبت رجاءک فی قلبی واقطع رجائی عمّن سواک حتّی

لا ارجو غيرك ولا اثق الا بك يا لطيفا لما يشاء الطف
لي في جميع احوالي بما تحب وترضى يا رب اني ضعيف
على النار فلا تعذبني بالنار يا رب ارحم دعائي وتضرعي
وخوفي وذلي ومسكنتي وتعويذي وتلويذي يا رب
اني ضعيف عن طلب الدنيا وانت واسع كريم
واسئلك يا رب بقوتك على ذلك وقدرتك عليه
وغناك عنه وحاجتي اليه ان ترزقني في عامي
هذا وشهري هذا ويومي هذا وساعتي هذه
رزقا تغنيني به عن تكلف ما في ايدي الناس من
رزقك الحلال الطيب اي رب منك اطلب و
اليك ارغب واياك ارجو وانت اهل ذلك
لا ارجو غيرك ولا اثق الا بك يا ارحم الراحمين
اي رب اني ظلمت نفسي فاغفر لي وارحمني و
عافني يا سامع كل صوت ويا جامع كل فوت ويا
بارئ النفوس بعد الموت يا من لا تغشاه الظلمات ولا تشتبه
عليه الاصوات ولا يشغله شيء عن شيء اعط محمدا صلى الله
عليه واله افضل ما سألتك وافضل ما سئلت له وافضل

مَا اَنْتَ مَسْئُوْلٌ لَهٗ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهَبْ لِيَ الْعَافِيَةَ حَتّٰى
تُهَنِّئَنِيَ الْمَعِيْشَةَ وَاخْتِمْ لِيْ بِخَيْرٍ حَتّٰى لَا تَضُرَّنِي الذُّنُوْ
اَللّٰهُمَّ رَضِّنِيْ بِمَا قَسَمْتَ لِيْ حَتّٰى لَا اَسْأَلَ اَحَدًا شَيْئًا
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ افْتَحْ لِيْ خَزَائِنَ رَحْمَتِكَ
وَارْحَمْنِيْ رَحْمَةً لَا تُعَذِّبُنِيْ بَعْدَهَا اَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
وَارْزُقْنِيْ مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا لَا تُفْقِرُنِيْ
اِلٰى اَحَدٍ بَعْدَهٗ سِوَاكَ تَزِيْدُنِيْ بِذٰلِكَ شُكْرًا وَّاِلَيْكَ
فَاقَةً وَّفَقْرًا وَّبِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ غِنًى وَّتَعَفُّفًا يَا مُحْسِنُ
يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا مَلِيْكُ يَا مُقْتَدِرُ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ اَكْفِنِيْ لِمُهِمِّهِمْ كُلِّهٖ وَاقْضِ لِيْ بِالْحُسْنٰى وَ
بَارِكْ لِيْ فِيْ جَمِيْعِ اُمُوْرِيْ وَاقْضِ لِيْ جَمِيْعَ حَوَائِجِيْ اَللّٰهُمَّ
يَسِّرْ لِيْ مَا اَخَافُ تَعَسُّرَهٗ فَاِنَّ تَيْسِيْرَ مَا اَخَافُ تَعَسُّرَهٗ
عَلَيْكَ يَسِيْرٌ وَّسَهِّلْ لِيْ مَا اَخَافُ حُزُوْنَتَهٗ وَنَفِّسْ
عَنِّيْ مَا اَخَافُ ضِيْقَهٗ وَاصْرِفْ عَنِّيْ مَا اَخَافُ بَلِيَّتَهٗ
وَكُفَّ عَنِّيْ مَا اَخَافُ غَمَّهٗ يَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ
امْلَأْ قَلْبِيْ حُبًّا لَّكَ وَخَشْيَةً مِّنْكَ وَتَصْدِيْقًا بِكِتَابِكَ وَ
اِيْمَانًا بِكَ وَفَرَقًا مِّنْكَ وَشَوْقًا اِلَيْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ

اللّٰهم انّ لک علیّ حقوقًا فتصدّق بها علیّ وللنّاس قبلی تبعات فتحمّلها عنّی وقد اوجبت لکلّ ضیف قری وانا ضیفک فاجعل قرای اللّیلة الجنّة یا وهّاب الجنّة یا وهّاب المغفرة ولا حول ولا قوّة الّا بک ونیز در کتاب مذکور آورده که این دعا را وقت سحر بخوانند یا مفزعی عند کربتی و یا غوثی عند شدّتی الیک فزعت وبک استغثت وبک لذت لا الوذ بسواک ولا اطلب الفرج الا منک فاغثنی وفرّج عنّی یا من یقبل الیسیر ویعفو عن الکثیر اقبل منّی الیسیر واعف عنّی الکثیر انّک انت الغفور الرّحیم اللّهمّ انّی اسئلک ایمانًا تباشر به قلبی ویقینًا صادقًا حتّی اعلم انّه لن یصیبنی الّا ما کتبت لی ورضّنی من العیش بما قسمت لی یا ارحم الرّاحمین یا عدّتی فی کربتی ویا صاحبی فی شدّتی ویا ولیّی فی نعمتی ویا غایتی فی رغبتی انت السّاتر عورتی والآمن روعتی والمقیل عثرتی فاغفر لی خطیئتی یا ارحم الرّاحمین ونیز در کتاب مذکور آورده که این تسبیح را در وقت سحر بخوانند سبحان من یعلم جوارح القلوب سبحان

مَن يُحصِي عدَدَ الذُّنُوبِ سُبحَانَ مَن لَا يَخفَى عَلَيهِ
خَافِيَةٌ فِي السَّمٰوَاتِ وَالأَرضِينَ سُبحَانَ الرَّبِّ
الوَدُودِ سُبحَانَ الفَردِ الوِترِ سُبحَانَ العَظِيمِ الأَعظَمِ
سُبحَانَ مَن لَا يَعتَدِي عَلَى أَهلِ مَملَكَتِهِ سُبحَانَ مَن
لَا يُؤَاخِذُ أَهلَ الأَرضِ بِأَلوَانِ العَذَابِ سُبحَانَ
الحَنَّانِ المَنَّانِ سُبحَانَ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ سُبحَانَ
الجَبَّارِ الجَوَادِ سُبحَانَ الكَرِيمِ الحَلِيمِ سُبحَانَ البَصِيرِ
العَلِيمِ سُبحَانَ البَصِيرِ الوَاسِعِ سُبحَانَ اللهِ عَلَى
إِقبَالِ النَّهَارِ سُبحَانَ اللهِ عَلَى إِدبَارِ اللَّيلِ وَ
إِقبَالِ النَّهَارِ وَلَهُ الحَمدُ وَالمَجدُ وَالعَظَمَةُ وَ
الكِبرِيَاءُ مَعَ كُلِّ نَفَسٍ وَكُلِّ طَرفَةِ عَينٍ وَكُلِّ
لَمحَةٍ سَبَقَ فِي عِلمِهِ سُبحَانَكَ مِلءَ مَا أَحصَى
كِتَابُكَ سُبحَانَكَ زِنَةَ عَرشِكَ سُبحَانَكَ
سُبحَانَكَ سُبحَانَكَ علامه مجلسی رح آورده که از

جملهٔ دعاهای مشهوره سحر دعای است که شیخ طوسی رح و دیگران از ابو حمزه
ثمالی روایت کرده اند که حضرت امام زین العابدین ع در شبهای ماه مبارک
رمضان اکثر شب را نماز میکردند و چون سحر میشد این دعا میخواندند الهی لا تؤدبنی

بِعُقُوبَتِكَ وَلَا تَمْكُرْ بِي فِي حِيلَتِكَ مِنْ اَيْنَ لِيَ الْخَيْرُ يَارَبِّ وَلَا يُوجَدُ
اِلَّا مِنْ عِنْدِكَ وَمِنْ اَيْنَ لِيَ النَّجَاةُ وَلَا تُسْتَطَاعُ اِلَّا بِكَ لَا
الَّذِي اَحْسَنَ اسْتَغْنَى عَنْ عَوْنِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلَا الَّذِي اَسَاءَ
وَاجْتَرَاَ عَلَيْكَ وَلَمْ يُرْضِكَ خَرَجَ عَنْ قُدْرَتِكَ يَارَبِّ يَارَبِّ
يَارَبِّ آنقدر بگوید که نفس منقطع شود وبعد ازان بگوید بِكَ
عَرَفْتُكَ وَاَنْتَ دَلَلْتَنِي عَلَيْكَ وَدَعَوْتَنِي اِلَيْكَ
وَلَوْلَا اَنْتَ لَمْ اَدْرِ مَا اَنْتَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَدْعُوهُ
فَيُجِيبُنِي وَاِنْ كُنْتُ بَطِيئًا حِينَ يَدْعُونِي وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِي اَسْئَلُهُ فَيُعْطِينِي وَاِنْ كُنْتُ بَخِيلًا
حِينَ يَسْتَقْرِضُنِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اُنَادِيهِ
كُلَّمَا شِئْتُ لِحَاجَتِي وَاَخْلُو بِهِ حَيْثُ شِئْتُ لِسِرِّي
بِغَيْرِ شَفِيعٍ فَيَقْضِي لِي حَاجَتِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
اَدْعُوهُ وَلَا اَدْعُو غَيْرَهُ وَلَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ يَسْتَجِبْ
لِي دُعَائِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَرْجُوهُ وَلَا اَرْجُو غَيْرَهُ
وَلَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَاَخْلَفَ رَجَائِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِي وَكَلَنِي اِلَيْهِ فَاَكْرَمَنِي وَلَمْ يَكِلْنِي اِلَى النَّاسِ
فَيُهِينُونِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي تَحَبَّبَ اِلَيَّ وَهُوَ غَنِيٌّ عَنِّي

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي يَحْلُمُ عَنِّي حَتّٰى كَأَنِّي لَا ذَنْبَ لِي
فَرَبِّي أَحْمَدُ شَيْءٍ عِنْدِي وَأَحَقُّ بِحَمْدِي اَللّٰهُمَّ
إِنِّي أَجِدُ سُبُلَ الْمَطَالِبِ إِلَيْكَ مُشْرَعَةً وَمَنَاهِلَ
الرَّجَاءِ لَدَيْكَ مُتْرَعَةً وَالْاِسْتِعَانَةَ بِفَضْلِكَ لِمَنْ
أَمَّلَكَ مُبَاحَةً وَأَبْوَابَ الدُّعَاءِ إِلَيْكَ لِلصَّارِخِينَ
مَفْتُوحَةً وَأَعْلَمُ أَنَّكَ لِلرَّاجِينَ بِمَوْضِعِ إِجَابَةٍ
وَلِلْمَلْهُوفِينَ بِمَرْصَدِ إِغَاثَةٍ وَأَنَّ فِي اللَّهْفِ
إِلَى جُودِكَ وَالرِّضَا بِقَضَائِكَ عِوَضاً عَنْ مَنْعِ الْبَاخِلِينَ
وَمَنْدُوحَةً عَمَّا فِي أَيْدِي الْمُسْتَأْثِرِينَ وَأَنَّ الرَّاحِلَ
إِلَيْكَ قَرِيبُ الْمَسَافَةِ وَأَنَّكَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ
إِلَّا أَنْ تَحْجُبَهُمُ الْآمَالُ دُونَكَ وَقَدْ قَصَدْتُ إِلَيْكَ
بِطَلِبَتِي وَتَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَجَعَلْتُ بِكَ
اِسْتِغَاثَتِي وَبِدُعَائِكَ تَوَسُّلِي مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقَاقٍ لِاسْتِمَاعِكَ
مِنِّي وَلَا اسْتِيجَابٍ لِعَفْوِكَ عَنِّي بَلْ لِثِقَتِي بِكَرَمِكَ
وَسُكُونِي إِلَى صِدْقِ وَعْدِكَ وَلَجَائِي إِلَى الْإِيمَانِ
بِتَوْحِيدِكَ وَيَقِينِي بِمَعْرِفَتِكَ مِنِّي أَنْ لَا رَبَّ لِي
غَيْرُكَ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اَللّٰهُمَّ

أَنْتَ الْقَائِلُ وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَوَعْدُكَ صِدْقٌ وَاسْئَلُوا اللّٰهَ
مِنْ فَضْلِهٖ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا وَلَيْسَ مِنْ صِفَاتِكَ
يَا سَيِّدِيْ أَنْ تَأْمُرَ بِالسُّؤَالِ وَتَمْنَعَ الْعَطِيَّةَ وَأَنْتَ الْمَنَّانُ
بِالْعَطِيَّاتِ عَلٰى أَهْلِ مَمْلَكَتِكَ وَالْعَائِدُ عَلَيْهِمْ بِتَحَنُّنِ
رَأْفَتِكَ إِلٰهِيْ رَبَّيْتَنِيْ فِيْ نِعَمِكَ وَإِحْسَانِكَ صَغِيرًا
وَنَوَّهْتَ بِاسْمِيْ كَبِيرًا فَيَا مَنْ رَبَّانِيْ فِي الدُّنْيَا بِإِحْسَانِهٖ
وَتَفَضُّلِهٖ وَنِعَمِهٖ وَأَشَارَ لِيْ فِي الْاٰخِرَةِ إِلٰى عَفْوِهٖ وَ
كَرَمِهٖ مَعْرِفَتِيْ يَا مَوْلَايَ دَلِيلِيْ عَلَيْكَ وَحُبِّيْ لَكَ شَفِيعِيْ
إِلَيْكَ وَأَنَا وَاثِقٌ مِنْ دَلِيلِيْ بِدَلَالَتِكَ وَسَاكِنٌ مِنْ شَفِيعِيْ
إِلٰى شَفَاعَتِكَ أَدْعُوكَ يَا سَيِّدِيْ بِلِسَانٍ قَدْ أَخْرَسَهٗ
ذَنْبُهٗ رَبِّ أُنَاجِيكَ بِقَلْبٍ قَدْ أَوْبَقَهٗ جُرْمُهٗ أَدْعُوكَ
يَا رَبِّ رَاهِبًا رَاغِبًا رَاجِيًا خَائِفًا إِذَا رَأَيْتُ مَوْلَايَ
ذُنُوبِيْ فَزِعْتُ وَإِذَا رَأَيْتُ كَرَمَكَ طَمِعْتُ فَإِنْ
عَفَوْتَ فَخَيْرُ رَاحِمٍ وَإِنْ عَذَّبْتَ فَغَيْرُ ظَالِمٍ حُجَّتِيْ
يَا اللّٰهُ فِيْ جُرْأَتِيْ عَلٰى مَسْئَلَتِكَ مَعَ إِتْيَانِيْ مَا تَكْرَهُ
جُودُكَ وَكَرَمُكَ وَعُدَّتِيْ فِيْ شِدَّتِيْ مَعَ قِلَّةِ حَيَائِيْ
رَأْفَتُكَ وَرَحْمَتُكَ قَدْ رَجَوْتُ أَنْ لَا تُخَيِّبَ بَيْنَ ذَيْنِ وَ

ذبنِ مُنيتي حَقِّق رَجائي وَاسمَع دُعائي يا خَيرَ
مَن دَعاهُ داعٍ وَافضَلَ مَن رَجاهُ راجٍ عَظُمَ يا سَيِّدي
اَمَلي وَساءَ عَمَلي فَاَعطِني مِن عَفوِكَ بِمِقدارِ اَمَلي
وَلا تُؤاخِذني بِاَسوءِ عَمَلي فَاِنَّ كَرَمَكَ يَجِلُّ عَن مُجازاةِ
المُذنِبينَ وَحِلمُكَ يَكبُرُ عَن مُكافاةِ المُقَصِّرينَ وَاَنا
يا سَيِّدي عائِذٌ بِفَضلِكَ هارِبٌ مِنكَ اِلَيكَ مُتَنَجِّزٌ
ما وَعَدتَ مِنَ الصَّفحِ عَمَّن اَحسَنَ بِكَ ظَنًّا وَما اَنا
يا رَبِّ وَما خَطَري هَبني بِفَضلِكَ وَتَصَدَّق عَلَيَّ
بِعَفوِكَ اَي رَبِّ جَلِّلني بِسِترِكَ وَاعفُ عَن
تَوبيخي بِكَرَمِ وَجهِكَ فَلَوِ اطَّلَعَ اليَومَ عَلى ذَنبي
غَيرُكَ ما فَعَلتُهُ وَلَو خِفتُ تَعجيلَ العُقوبَةِ
لَاجتَنَبتُهُ لا لِاَنَّكَ اَهوَنُ النّاظِرينَ اِلَيَّ وَ
اَخَفُّ المُطَّلِعينَ عَلَيَّ بَل لِاَنَّكَ يا رَبِّ خَيرُ
السّاتِرينَ وَاَحكَمُ الحاكِمينَ وَاَكرَمُ
الاَكرَمينَ سَتّارُ العُيوبِ غَفّارُ الذُّنوبِ
عَلّامُ الغُيوبِ تَستُرُ الذَّنبَ بِكَرَمِكَ
وَتُؤَخِّرُ العُقوبَةَ بِحِلمِكَ فَلَكَ الحَمدُ عَلى

حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَعَلٰى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ
وَيَحْمِلُنِىْ وَيُجَرِّءُنِىْ عَلٰى مَعْصِيَتِكَ حِلْمُكَ
عَنِّىْ وَيَدْعُوْنِىْ اِلٰى قِلَّةِ الْحَيَاۤءِ سَتْرُكَ عَلَىَّ وَ
يُسْرِعُنِىْ اِلَى التَّوَثُّبِ عَلٰى مَحَارِمِكَ مَعْرِفَتِىْ
بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَعَظِيْمِ عَفْوِكَ يَا حَلِيْمُ يَا
كَرِيْمُ يَا حَىُّ يَا قَيُّوْمُ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ
التَّوْبِ يَا عَظِيْمَ الْمَنِّ يَا قَدِيْمَ الْاِحْسَانِ اَيْنَ
سَتْرُكَ الْجَمِيْلُ اَيْنَ عَفْوُكَ الْجَلِيْلُ اَيْنَ فَرَجُكَ
الْقَرِيْبُ اَيْنَ غِيَاثُكَ السَّرِيْعُ اَيْنَ رَحْمَتُكَ
الْوَاسِعَةُ اَيْنَ عَطَايَاكَ الْفَاضِلَةُ اَيْنَ مَوَاهِبُكَ
الْهَنِيْئَةُ اَيْنَ صَنَائِعُكَ السَّنِيَّةُ اَيْنَ فَضْلُكَ
الْعَظِيْمُ اَيْنَ مَنُّكَ الْجَسِيْمُ اَيْنَ اِحْسَانُكَ
الْقَدِيْمُ اَيْنَ كَرَمُكَ يَا كَرِيْمُ بِهٖ وَبِمُحَمَّدٍ وَ
اٰلِ مُحَمَّدٍ فَاسْتَنْقِذْنِىْ وَبِرَحْمَتِكَ فَخَلِّصْنِىْ
يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ لَسْتُ
اَتَّكِلُ فِى النَّجَاةِ مِنْ عِقَابِكَ عَلٰى اَعْمَالِنَا بَلْ بِفَضْلِكَ عَلَيْنَا
لِاَنَّكَ اَهْلُ التَّقْوٰى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ تُبْدِءُ بِالْاِحْسَانِ

نِعَمًا وَ نَعْفُو عَنِ الذَّنْبِ كَرَمًا فَمَا نَدْرِىْ مَا نَشْكُرُ
اَجَمِيْلَ مَا تَنْشُرُ اَمْ قَبِيْحَ مَا تَسْتُرُ اَمْ عَظِيْمَ
مَا اَبْلَيْتَ وَ اَوْلَيْتَ اَمْ كَثِيْرَ مَا مِنْهُ نَجَّيْتَ
وَ عَافَيْتَ يَا حَبِيْبَ مَنْ تَحَبَّبَ اِلَيْكَ وَ يَا
قُرَّةَ عَيْنِ مَنْ لَاذَ بِكَ وَ انْقَطَعَ اِلَيْكَ اَنْتَ
الْمُحْسِنُ وَ نَحْنُ الْمُسِيْئُوْنَ فَتَجَاوَزْ يَا رَبِّ عَنْ
قَبِيْحِ مَا عِنْدَنَا بِجَمِيْلِ مَا عِنْدَكَ وَ اَىُّ جَهْلٍ
يَا رَبِّ لَا يَسَعُهُ جُوْدُكَ اَوْ اَىُّ زَمَانٍ اَطْوَلُ
مِنْ اَنَاتِكَ وَ مَا قَدْرُ اَعْمَالِنَا فِىْ جَنْبِ نِعَمِكَ
وَ كَيْفَ نَسْتَكْثِرُ اَعْمَالًا نُقَابِلُ بِهَا كَرَمَكَ بَلْ
كَيْفَ يَضِيْقُ عَلَى الْمُذْنِبِيْنَ مَا وَسِعَهُمْ مِنْ
رَحْمَتِكَ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ
بِالرَّحْمَةِ فَوَعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِىْ لَوِ انْتَهَرْتَنِىْ مَا
بَرِحْتُ مِنْ بَابِكَ وَ لَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِمَا
انْتَهٰى اِلَىَّ مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِجُوْدِكَ وَ كَرَمِكَ وَ اَنْتَ
الْفَاعِلُ لِمَا تَشَاءُ تُعَذِّبُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ
تَشَاءُ وَ تَرْحَمُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ وَ لَا تُسْئَلُ

عَنْ فِعْلِكَ وَلَا تُنَازَعُ فِي مُلْكِكَ وَلَا تُشَارَكُ فِي أَمْرِكَ
وَلَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ وَلَا يَعْتَرِضُ عَلَيْكَ أَحَدٌ فِي تَدْبِيرِكَ
لَكَ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ هٰذَا
مَقَامُ مَنْ لَاذَ بِكَ وَاسْتَجَارَ بِكَرَمِكَ وَأَلِفَ إِحْسَانَكَ
وَنِعَمَكَ وَأَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَضِيقُ عَفْوُكَ وَلَا يَنْقُصُ
فَضْلُكَ وَلَا تَقِلُّ رَحْمَتُكَ وَقَدْ تَوَثَّقْنَا مِنْكَ بِالصَّفْحِ
الْقَدِيمِ وَالْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ أَفَتَرَاكَ
يَا رَبِّ تُخْلِفُ ظُنُونَنَا أَوْ تُخَيِّبُ آمَالَنَا كَلَّا يَا كَرِيمُ
فَلَيْسَ هٰذَا ظَنُّنَا بِكَ وَلَا هٰذَا طَمَعُنَا فِيكَ يَا رَبِّ
إِنَّ لَنَا فِيكَ أَمَلًا طَوِيلًا كَثِيرًا إِنَّ لَنَا فِيكَ رَجَاءً عَظِيمًا
عَصَيْنَاكَ وَنَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتُرَ عَلَيْنَا وَدَعَوْنَاكَ وَنَحْنُ
نَرْجُو أَنْ تَسْتَجِيبَ لَنَا فَحَقِّقْ رَجَاءَنَا يَا مَوْلَانَا فَقَدْ
عَلِمْنَا مَا نَسْتَوْجِبُ بِأَعْمَالِنَا وَلٰكِنْ عِلْمُكَ فِينَا وَ
عِلْمُنَا بِأَنَّكَ لَا تَصْرِفُنَا عَنْكَ حَثَّنَا عَلَى الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ
وَإِنْ كُنَّا غَيْرَ مُسْتَوْجِبِينَ لِرَحْمَتِكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ
عَلَيْنَا وَعَلَى الْمُذْنِبِينَ بِفَضْلِ سَعَتِكَ فَامْنُنْ عَلَيْنَا
بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَجُدْ عَلَيْنَا فَإِنَّا مُحْتَاجُونَ إِلَى نَيْلِكَ يَا

غفارًا بنورك اهتدينا وبفضلك استغنينا وبنعمتك أصبحنا و
أمسينا ذنوبنا بين يديك نستغفرك اللهم منها ونتوب إليك تتحبب
إلينا بالنعم ونعارضك بالذنوب خيرك إلينا نازل وشرنا إليك
صاعد ولم يزل ولا يزال ملك كريم يأتيك عنّا في كل يوم بعمل
قبيح فلا يمنعك ذلك من أن تحوطنا بنعمك وتتفضل علينا
بآلائك فسبحانك ما أحلمك وأعظمك وأكرمك مبدئًا و
معيدًا تقدست أسماؤك وجل ثناؤك وكرم صنائعك وفعالك
أنت إلهي أوسع فضلًا وأعظم حلمًا من أن تقايسني بفعلي وخطيئتي
فالعفو العفو العفو سيدي سيدي سيدي اللهم اشغلنا بذكرك
وأعذنا من سخطك وأجرنا من عذابك وارزقنا من مواهبك
وأنعم علينا من فضلك وارزقنا حج بيتك وزيارة قبر نبيك
صلواتك ورحمتك ومغفرتك ورضوانك عليه وعلى أهل بيته
إنك قريب مجيب وارزقنا عملًا بطاعتك وتوفنا على
ملتك وسنة نبيك صلى الله عليه وآله اللهم
اغفر لي ولوالدي وارحمهما كما ربياني
صغيرًا اجزهما بالإحسان إحسانًا وبالسيئات
غفرانًا اللهم اغفر للمؤمنين والمؤمنات الأحياء

منهم

مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ وَتَابِعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ اَللّٰهُمَّ
اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا ذَكَرِنَا
وَاُنْثَانَا صَغِيْرِنَا وَكَبِيْرِنَا حُرِّنَا وَمَمْلُوْكِنَا كَذَبَ
الْعَادِلُوْنَ بِاللّٰهِ وَضَلُّوْا ضَلَالًا بَعِيْدًا وَخَسِرُوْا خُسْرَانًا
مُبِيْنًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاخْتِمْ لِيْ
بِخَيْرٍ وَاكْفِنِيْ مَا اَهَمَّنِيْ مِنْ اَمْرِ دُنْيَايَ وَاٰخِرَتِيْ وَلَا
تُسَلِّطْ عَلَيَّ مَنْ لَا يَرْحَمُنِيْ وَاجْعَلْ عَلَيَّ مِنْكَ جُنَّةً
وَاقِيَةً بَاقِيَةً وَلَا تَسْلُبْنِيْ صَالِحَ مَا اَنْعَمْتَ بِهٖ عَلَيَّ وَارْزُقْنِيْ
مِنْ فَضْلِكَ رِزْقًا وَاسِعًا حَلَالًا طَيِّبًا اَللّٰهُمَّ وَاحْرُسْنِيْ
بِحِرَاسَتِكَ وَاحْفَظْنِيْ بِحِفْظِكَ وَاكْلَاْنِيْ بِكِلَائَتِكَ
وَارْزُقْنِيْ حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِيْ عَامِنَا هٰذَا وَفِيْ
كُلِّ عَامٍ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَالْاَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ
السَّلَامُ وَلَا تُخْلِنِيْ يَارَبِّ مِنْ تِلْكَ الْمَشَاهِدِ
الشَّرِيْفَةِ وَالْمَوَاقِفِ الْكَرِيْمَةِ اَللّٰهُمَّ تُبْ عَلَيَّ
حَتّٰى لَا اَعْصِيَكَ وَاَلْهِمْنِي الْخَيْرَ وَالْعَمَلَ بِهٖ وَ
خَشْيَتَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِيْ يَارَبَّ
الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ كُلَّمَا قُلْتُ قَدْ تَهَيَّاْتُ وَ

تعبّأت وقمت للصّلوٰة بين يديك وناجيتك ألقيت
علىّ نعاسًا إذا أنا صلّيت وسلبتني مناجاتك إذا
أنا ناجيتك مالي كلّما قلت قد صلحت سريرتي
وقرب من مجالس التّوّابين مجلسي عرضت لي
بليّة أزالت قدمي وحالت بيني وبين خدمتك
سيّدي لعلّك عن بابك طردتني وعن خدمتك
نحّيتني أو لعلّك رأيتني مستخفًّا بحقّك فأقصيتني
أو لعلّك رأيتني معرضًا عنك فقليتني أو لعلّك
وجدتني في مقام الكاذبين فرفضتني أو لعلّك
رأيتني غير شاكرٍ لنعمائك فحرمتني أو لعلّك فقدتني
من مجالس العلماء فخذلتني أو لعلّك رأيتني
في الغافلين فمن رحمتك آيستني أو لعلّك
رأيتني آلف مجالس البطّالين فبيني وبينهم
خلّيتني أو لعلّك لم تحبّ أن تسمع دعائي فباعدتني
أو لعلّك بجرمي وجريرتي كافيتني أو لعلّك بقلّة
حيائي منك جازيتني فإن عفوت يا ربّ فطالما
عفوت عن المذنبين قبلي لأنّ كرمك أي

رَبِّ يَجِلُّ عَنْ مُجَازَاةِ الْمُذْنِبِيْنَ وَحِلْمُكَ يَكْبُرُ عَنْ
مُكَافَاةِ الْمُقَصِّرِيْنَ وَاَنَا عَائِذٌ بِفَضْلِكَ هَارِبٌ
مِنْكَ اِلَيْكَ مُتَنَجِّزٌ مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ اَحْسَنَ
بِكَ ظَنًّا اِلٰهِيْ اَنْتَ اَوْسَعُ فَضْلًا وَاَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ
اَنْ تُقَايِسَنِيْ بِعَمَلِيْ اَوْ اَنْ تَسْتَزِلَّنِيْ بِخَطِيْئَتِيْ وَمَا اَنَا
يَا سَيِّدِيْ وَمَا خَطَرِيْ هَبْنِيْ بِفَضْلِكَ يَا سَيِّدِيْ
وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَجَلِّلْنِيْ بِسِتْرِكَ وَاعْفُ
عَنْ تَوْبِيْخِيْ بِكَرَمِ وَجْهِكَ سَيِّدِيْ اَنَا الصَّغِيْرُ الَّذِيْ
رَبَّيْتَهٗ وَاَنَا الْجَاهِلُ الَّذِيْ عَلَّمْتَهٗ وَاَنَا الضَّالُّ
الَّذِيْ هَدَيْتَهٗ وَاَنَا الْوَضِيْعُ الَّذِيْ رَفَعْتَهٗ وَ
اَنَا الْخَائِفُ الَّذِيْ اٰمَنْتَهٗ وَاَنَا الْجَائِعُ الَّذِيْ
اَشْبَعْتَهٗ وَاَنَا الْعَطْشَانُ الَّذِيْ اَرْوَيْتَهٗ وَاَنَا
الْعَارِي الَّذِيْ كَسَوْتَهٗ وَالْفَقِيْرُ الَّذِيْ اَغْنَيْتَهٗ وَالضَّعِيْفُ
الَّذِيْ قَوَّيْتَهٗ وَالذَّلِيْلُ الَّذِيْ اَعْزَزْتَهٗ وَالسَّقِيْمُ
الَّذِيْ شَفَيْتَهٗ وَالسَّائِلُ الَّذِيْ اَعْطَيْتَهٗ وَالْمُذْنِبُ
الَّذِيْ سَتَرْتَهٗ وَالْخَاطِئُ الَّذِيْ اَقَلْتَهٗ وَاَنَا
الْقَلِيْلُ الَّذِيْ كَثَّرْتَهٗ وَالْمُسْتَضْعَفُ الَّذِيْ نَصَرْتَهٗ

وَاَنَا الطَّرِيدُ الَّذِی اٰوَيْتَهٗ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنَا يَارَبِّ الَّذِی لَمْ اَسْتَحْيِكَ
فِی الْخَلَاۤءِ وَلَمْ اُرَاقِبْكَ فِی الْمَلَاۤءِ اَنَا صَاحِبُ الدَّوَاهِی
الْعُظْمٰی اَنَا الَّذِی عَلٰی سَيِّدِهٖ اجْتَرٰی اَنَا الَّذِی
عَصَيْتُ جَبَّارَ السَّمَاۤءِ اَنَا الَّذِی اَعْطَيْتُ عَلَی الْمَعَاصِی
الْجَلِيلِ الرُّشٰی اَنَا الَّذِی حِيْنَ بُشِّرْتُ بِهَا خَرَجْتُ
اِلَيْهَا اَسْعٰی اَنَا الَّذِی اَمْهَلْتَنِی فَمَا ارْعَوَيْتُ وَ
سَتَرْتَ عَلَیَّ فَمَا اسْتَحْيَيْتُ وَعَمِلْتُ بِالْمَعَاصِی
فَتَعَدَّيْتُ وَاَسْقَطْتَنِی مِنْ عَيْنِكَ فَمَا بَالَيْتُ فَبِحِلْمِكَ
اَمْهَلْتَنِی وَبِسِتْرِكَ سَتَرْتَنِی حَتّٰی كَاَنَّكَ اَغْفَلْتَنِی وَمِنْ
عُقُوبَاتِ الْمَعَاصِی جَنَّبْتَنِی حَتّٰی كَاَنَّكَ اسْتَحْيَيْتَنِی
اِلٰهِی لَمْ اَعْصِكَ حِيْنَ عَصَيْتُكَ وَاَنَا بِرُبُوبِيَّتِكَ
جَاحِدٌ وَلَا بِاَمْرِكَ مُسْتَخِفٌّ وَلَا لِعُقُوبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ
وَلَا لِوَعِيدِكَ مُتَهَاوِنٌ وَلٰكِنْ خَطِيْئَةٌ عَرَضَتْ وَ
سَوَّلَتْ لِی نَفْسِی وَغَلَبَنِی هَوَایَ وَاَعَانَنِی عَلَيْهَا
شِقْوَتِی وَغَرَّنِی سِتْرُكَ الْمُرْخٰی عَلَیَّ فَقَدْ عَصَيْتُكَ
وَخَالَفْتُكَ بِجُهْدِی فَالْاٰنَ مِنْ عَذَابِكَ مَنْ يَسْتَنْقِذُ
وَمِنْ اَيْدِی الْخُصَمَاۤءِ غَدًا مَنْ يُخَلِّصُنِی وَبِحَبْلِ مَنْ

اَتَّصِلُ

أَتَّصِلُ إِنْ أَنْتَ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنِّيْ فَوَاسَوْأَتَاهُ عَلٰى مَا
أَحْصٰى كِتَابُكَ مِنْ عَمَلِيَ الَّذِيْ لَوْلَا مَا أَرْجُوْ مِنْ كَرَمِكَ
وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَنَهْيِكَ إِيَّايَ عَنِ الْقُنُوْطِ لَقَنَطْتُ
عِنْدَ مَا أَتَذَكَّرُهَا يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَأَفْضَلَ مَنْ
رَجَاهُ رَاجٍ اَللّٰهُمَّ بِذِمَّةِ الْإِسْلَامِ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ
وَبِحُرْمَةِ الْقُرْاٰنِ أَعْتَمِدُ عَلَيْكَ وَبِحُبِّيْ لِلنَّبِيِّ الْأُمِّيِّ
الْقُرَشِيِّ الْهَاشِمِيِّ الْعَرَبِيِّ التِّهَامِيِّ الْمَكِّيِّ الْمَدَنِيِّ
أَرْجُو الزُّلْفَةَ لَدَيْكَ فَلَا تُوْحِشِ اسْتِيْنَاسَ إِيْمَانِيْ
وَلَا تَجْعَلْ ثَوَابِيْ ثَوَابَ مَنْ عَبَدَ سِوَاكَ فَإِنَّ قَوْمًا
اٰمَنُوْا بِأَلْسِنَتِهِمْ لِيَحْقِنُوْا بِهِ دِمَائَهُمْ فَأَدْرَكُوْا مَا
أَمَّلُوْا وَإِنَّا اٰمَنَّا بِكَ بِأَلْسِنَتِنَا وَقُلُوْبِنَا لِتَعْفُوَ عَنَّا
فَأَدْرِكْ بِنَا مَا أَمَّلْنَا وَثَبِّتْ رَجَائَكَ فِيْ صُدُوْرِنَا
وَلَا تُزِغْ قُلُوْبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ فَوَعِزَّتِكَ لَوِ انْتَهَرْتَنِيْ
مَا بَرِحْتُ مِنْ بَابِكَ وَلَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِمَا أُلْهِمَ
قَلْبِيْ يَا سَيِّدِيْ مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِكَرَمِكَ وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ إِلٰى
مَنْ يَذْهَبُ الْعَبْدُ إِلَّا إِلٰى مَوْلَاهُ وَإِلٰى مَنْ يَلْتَجِئُ

الْمَخْلُوقِ اِلَّا اِلیٰ خَالِقِہٖ اِلٰھِیْ لَوْ قَرَنْتَنِیْ بِالْاَصْفَادِ وَ
مَنَعْتَنِیْ سَیْبَکَ مِنْ بَیْنِ الْاَشْھَادِ وَدَلَلْتَ عَلٰی فَضَائِحِیْ
عُیُوْنَ الْعِبَادِ وَاَمَرْتَ بِیْ اِلَی النَّارِ وَحُلْتَ بَیْنِیْ وَبَیْنَ الْاَبْرَارِ
مَا قَطَعْتُ رَجَائِیْ مِنْکَ وَمَا صَرَفْتُ وَجْہَ تَاْمِیْلِیْ لِلْعَفْوِ
عَنْکَ وَلَا خَرَجَ حُبُّکَ عَنْ قَلْبِیْ اَنَا لَا اَنْسیٰ اَیَادِیَکَ
عِنْدِیْ وَسِتْرَکَ عَلَیَّ فِیْ دَارِ الدُّنْیَا یَا سَیِّدِیْ
صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاَخْرِجْ حُبَّ الدُّنْیَا مِنْ قَلْبِیْ وَاجْمَعْ
بَیْنِیْ وَبَیْنَ الْمُصْطَفٰی وَاٰلِہٖ خِیَرَتِکَ مِنْ خَلْقِکَ
وَخَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ
وَانْقُلْنِیْ اِلٰی دَرَجَۃِ التَّوْبَۃِ اِلَیْکَ وَاَعِنِّیْ بِالْبُکَاءِ
عَلٰی نَفْسِیْ فَقَدْ اَفْنَیْتُ بِالتَّسْوِیْفِ وَالْاٰمَالِ عُمْرِیْ
وَقَدْ نَزَلْتُ مَنْزِلَۃَ الْاٰیِسِیْنَ مِنْ خَیْرِیْ فَمَنْ
یَکُوْنُ اَسْوَءَ حَالًا مِنِّیْ اِنْ اَنَا نُقِلْتُ عَلٰی مِثْلِ
حَالِیْ اِلٰی قَبْرٍ لَمْ اُمَھِّدْہُ لِرَقْدَتِیْ وَلَمْ اَفْرُشْہُ
بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ لِضَجْعَتِیْ وَمَالِیْ لَا اَبْکِیْ وَلَا اَدْرِیْ
اِلٰی مَا یَکُوْنُ مَصِیْرِیْ وَاَرٰی نَفْسِیْ تُخَادِعُنِیْ وَاَیَّامِیْ
تُخَاتِلُنِیْ وَقَدْ خَفَقَتْ عِنْدَ رَاْسِیْ اَجْنِحَۃُ الْمَوْتِ

فما لي لا أبكي أبكي لخروج نفسي أبكي لظلمة قبري أبكي
لضيق لحدي أبكي لسؤال منكر ونكير إيّاي أبكي
لخروجي من قبري عرياناً ذليلاً حاملاً ثقلي على
ظهري أنظر مرّةً عن يميني وأخرى عن شمالي
إذ الخلائق في شأنٍ غير شأني لكلّ امرئٍ منهم
يومئذٍ شأنٌ يغنيه وجوهٌ يومئذٍ مسفرةٌ ضاحكةٌ
مستبشرةٌ ووجوهٌ يومئذٍ عليها غبرةٌ ترهقها قترةٌ
وذلّةٌ سيّدي عليك معوّلي ومعتمدي ورجائي
وتوكّلي وبرحمتك تعلّقي تصيب برحمتك من
تشاء وتهدي بكرامتك من تحبّ فلك الحمد
على ما نقّيت من الشرك قلبي ولك الحمد على
بسط لساني أفبلساني هذا الكالّ أشكرك أم بغاية
جهدي في عملي أرضيك وما قدر لساني يا ربّ
في جنب شكرك وما قدر عملي في جنب نعمك و
إحسانك إلهي إنّ جودك بسط أملي وشكرك
قبل عملي سيّدي إليك رغبتي ومنك رهبتي وإليك
تأميلي وقد ساقني إليك أملي وعليك يا واحدي

عَكَفَتْ هِمَّتِي وَفِيمَا عِنْدَكَ انْبَسَطَتْ رَغْبَتِي وَلَكَ
خَالِصُ رَجَائِي وَخَوْفِي وَبِكَ آنَسَتْ مَحَبَّتِي وَإِلَيْكَ
أَلْقَيْتُ بِيَدِي وَبِحَبْلِ طَاعَتِكَ مَدَدْتُ رَهْبَتِي
يَا مَوْلَايَ بِذِكْرِكَ عَاشَ قَلْبِي وَبِمُنَاجَاتِكَ بَرَّدْتُ
أَلَمَ الْخَوْفِ عَنِّي فَيَا مَوْلَايَ وَيَا مُؤَمَّلِي وَيَا مُنْتَهَى
سُؤْلِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَرِّقْ بَيْنِي
وَبَيْنَ ذَنْبِي الْمَانِعِ مِنْ لُزُومِ طَاعَتِكَ فَإِنَّمَا
أَسْأَلُكَ لِقَدِيمِ الرَّجَاءِ فِيكَ وَخَوْفِي إِلَيْكَ وَ
عَظِيمِ الطَّمَعِ مِنْكَ الَّذِي أَوْجَبْتَهُ عَلَى نَفْسِكَ
مِنَ الرَّأْفَةِ وَالرَّحْمَةِ وَالْأَمْرُ لَكَ وَحْدَكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ وَالْخَلْقُ كُلُّهُمْ عِيَالُكَ وَفِي قَبْضَتِكَ
وَكُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَكَ تَبَارَكْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
إِلٰهِي ارْحَمْنِي إِذَا انْقَطَعَتْ حُجَّتِي وَكَلَّ عَنْ جَوَابِكَ
لِسَانِي وَطَاشَ عِنْدَ سُؤَالِكَ إِيَّايَ لُبِّي فَيَا عَظِيمَ
رَجَائِي لَا تُخَيِّبْنِي إِذَا اشْتَدَّتْ فَاقَتِي إِلَيْكَ وَلَا
تَرُدَّنِي لِجَهْلِي وَلَا تَمْنَعْنِي لِقِلَّةِ صَبْرِي أَعْطِنِي لِفَقْرِي
وَارْحَمْنِي لِضَعْفِي سَيِّدِي عَلَيْكَ مُعْتَمَدِي وَمُعَوَّلِي

وَرَجَائِي وَتَوَكُّلِي وَبِرَحْمَتِكَ تَعَلُّقِي وَبِفِنَائِكَ أَحُطُّ
رَحْلِي وَبِجُودِكَ أَقْصِدُ طَلِبَتِي وَبِكَرَمِكَ أَيْ
رَبِّ أَسْتَفْتِحُ دُعَائِي وَلَدَيْكَ أَرْجُو سَدَّ فَاقَتِي
وَبِغِنَاكَ أَجْبُرُ عَيْلَتِي وَتَحْتَ ظِلِّ عَفْوِكَ قِيَامِي
وَإِلَى جُودِكَ وَكَرَمِكَ أَرْفَعُ بَصَرِي وَإِلَى مَعْرُوفِكَ
أُدِيمُ نَظَرِي فَلَا تُحْرِقْنِي بِالنَّارِ وَأَنْتَ مَوْضِعُ
أَمَلِي وَلَا تُسْكِنِّي الْهَاوِيَةَ فَإِنَّكَ قُرَّةُ عَيْنِي
يَا سَيِّدِي لَا تُكَذِّبْ ظَنِّي بِإِحْسَانِكَ وَمَعْرُوفِكَ
فَإِنَّكَ ثِقَتِي وَرَجَائِي وَلَا تَحْرِمْنِي ثَوَابَكَ فَإِنَّكَ
الْعَارِفُ بِفَقْرِي إِلٰهِي إِنْ كَانَ قَدْ دَنَا أَجَلِي وَلَمْ
يُقَرِّبْنِي مِنْكَ عَمَلِي فَقَدْ جَعَلْتُ الْاِعْتِرَافَ إِلَيْكَ
بِذَنْبِي وَسَائِلَ عِلَلِي إِلٰهِي إِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ أَوْلَى
مِنْكَ بِالْعَفْوِ وَإِنْ عَذَّبْتَ فَمَنْ أَعْدَلُ مِنْكَ
فِي الْحُكْمِ ارْحَمْ فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا غُرْبَتِي وَعِنْدَ الْمَوْتِ
كُرْبَتِي وَفِي الْقَبْرِ وَحْدَتِي وَفِي اللَّحْدِ وَحْشَتِي وَإِذَا
نُشِرْتُ لِلْحِسَابِ بَيْنَ يَدَيْكَ ذُلَّ مَوْقِفِي وَاغْفِرْ لِي
مَا خَفِيَ عَلَى الْآدَمِيِّينَ مِنْ عَمَلِي وَأَدِمْ لِي مَا بِهِ

سَتَرْتَنِي وَارْحَمْنِي صَرِيعًا عَلَى الْفِرَاشِ تُقَلِّبُنِي اَيْدِي
اَحِبَّتِي وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ مَمْدُودًا عَلَى الْمُغْتَسَلِ
يُغَسِّلُنِي صَالِحُ جِيرَتِي وَتَحَنَّنْ عَلَيَّ مَحْمُولًا قَدْ
تَنَاوَلَ الْاَقْرِبَاءُ اَطْرَافَ جِنَازَتِي وَجُدْ عَلَيَّ مَنْقُولًا
قَدْ نَزَلْتُ بِكَ وَحِيدًا فِي حُفْرَتِي وَارْحَمْ فِي ذٰلِكَ
الْبَيْتِ الْجَدِيدِ غُرْبَتِي حَتّٰى لَا اَسْتَاْنِسَ بِغَيْرِكَ
يَا سَيِّدِي فَاِنَّكَ اِنْ وَكَلْتَنِي اِلٰى نَفْسِي هَلَكْتُ
سَيِّدِي فَبِمَنْ اَسْتَغِيثُ اِنْ لَمْ تُقِلْنِي عَثْرَتِي وَ
اِلٰى مَنْ اَفْزَعُ اِنْ فَقَدْتُ عِنَايَتَكَ فِي ضَجْعَتِي
وَاِلٰى مَنْ اَلْتَجِئُ اِنْ لَمْ تُنَفِّسْ كُرْبَتِي سَيِّدِي مَنْ لِي
وَمَنْ يَرْحَمُنِي اِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي وَفَضْلَ مَنْ اُؤَمِّلُ
اِنْ عَدِمْتُ فَضْلَكَ يَوْمَ فَاقَتِي وَاِلٰى مَنِ الْفِرَارُ
مِنَ الذُّنُوبِ اِذَا انْقَضٰى اَجَلِي سَيِّدِي لَا تُعَذِّبْنِي
وَاَنَا اَرْجُوكَ اَللّٰهُمَّ حَقِّقْ رَجَائِي وَآمِنْ خَوْفِي
فَاِنَّ كَثْرَةَ ذُنُوبِي لَا اَرْجُو فِيهَا اِلَّا عَفْوَكَ
سَيِّدِي اَنَا اَسْئَلُكَ مَا لَا اَسْتَحِقُّ وَاَنْتَ اَهْلُ
التَّقْوٰى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ فَاغْفِرْ لِي وَاَلْبِسْنِي مِنْ

نَظَرِكَ تَوْبًا يُغَطِّي عَلَى التَّبِعَاتِ وَتَغْفِرُهَا لِي لَا اُطَالَبُ

بِهَا اِنَّكَ ذُو مَنٍّ قَدِيْمٍ وَصَفْحٍ عَظِيْمٍ وَتَجَاوُزٍ كَرِيْمٍ

اِلٰهِي اَنْتَ الَّذِي تُفِيْضُ سَيْبَكَ عَلٰى مَنْ لَا يَسْئَلُكَ

وَعَلَى الْجَاحِدِيْنَ بِرُبُوْبِيَّتِكَ فَكَيْفَ سَيِّدِي بِمَنْ

سَئَلَكَ وَاَيْقَنَ اَنَّ الْخَلْقَ لَكَ وَالْاَمْرَ اِلَيْكَ

تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ اِلٰهِي وَسَيِّدِي

عَبْدُكَ بِبَابِكَ اَقَامَتْهُ الْخَصَاصَةُ بَيْنَ يَدَيْكَ

يَقْرَعُ بَابَ اِحْسَانِكَ بِدُعَائِهِ وَيَسْتَعْطِفُ جَمِيْلَ

نَظَرِكَ بِمَكْنُوْنِ رَجَائِهِ فَلَا تُعْرِضْ بِوَجْهِكَ الْكَرِيْمِ

عَنِّي وَاقْبَلْ مِنِّي مَا اَقُوْلُ فَقَدْ دَعَوْتُ بِهٰذَا الدُّعَاءِ

وَاَنَا اَرْجُوْ اَنْ لَا تَرُدَّنِي مَعْرِفَةً مِنِّي بِرَاْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ

اِلٰهِي اَنْتَ الَّذِي لَا يُحْفِيْكَ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُكَ

نَائِلٌ اَنْتَ كَمَا تَقُوْلُ وَفَوْقَ مَا نَقُوْلُ اَللّٰهُمَّ اِنِّي

اَسْئَلُكَ صَبْرًا جَمِيْلًا وَفَرَجًا قَرِيْبًا وَقَوْلًا صَادِقًا

وَاَجْرًا عَظِيْمًا وَاَسْئَلُكَ يَا رَبِّ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ

اَعْلَمْ اَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ مِنْ خَيْرِ مَا سَئَلَكَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصَّالِحُوْنَ

يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَاَجْوَدَ مَنْ اَعْطٰى اَعْطِنِي سُؤْلِي فِي نَفْسِي وَاَهْلِي

وَوَالِدَيَّ وَوُلْدِيْ وَاَهْلِ حُزَانَتِيْ وَاِخْوَانِيْ
فِيْكَ وَاَرْغِدْ عَيْشِيْ وَاَظْهِرْ مُرُوَّتِيْ وَاَصْلِحْ جَمِيْعَ
اَحْوَالِيْ وَاجْعَلْنِيْ مِمَّنْ اَطَلْتَ عُمْرَهٗ وَحَسَّنْتَ عَمَلَهٗ
وَاَتْمَمْتَ عَلَيْهِ نِعْمَتَكَ وَرَضِيْتَ عَنْهُ وَاَحْيَيْتَهٗ
حَيٰوةً طَيِّبَةً فِيْ اَدْوَمِ السُّرُوْرِ وَاَسْبَغِ الْكَرَامَةِ وَاَتَمِّ
الْعَيْشِ اِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَآءُ وَلَا يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ
غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ وَخُصَّنِيْ مِنْكَ بِخَاصَّةِ ذِكْرِكَ وَلَا
تَجْعَلْ شَيْئًا مِمَّا اَتَقَرَّبُ بِهٖ اِلَيْكَ فِيْ اٰنَآءِ اللَّيْلِ
وَاَطْرَافِ النَّهَارِ رِيَآءً وَّلَا سُمْعَةً وَّلَا اَشَرًا وَّلَا
بَطَرًا وَاجْعَلْنِيْ لَكَ مِنَ الْخَاشِعِيْنَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِنِي
السَّعَةَ فِي الرِّزْقِ وَالْاَمْنَ فِي الْوَطَنِ وَقُرَّةَ الْعَيْنِ
فِي الْاَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ وَالْمَقَامَ فِيْ نِعَمِكَ
عِنْدِيْ وَالصِّحَّةَ فِي الْجِسْمِ وَالْقُوَّةَ فِي الْبَدَنِ وَ
السَّلَامَةَ فِي الدِّيْنِ وَاسْتَعْمِلْنِيْ بِطَاعَتِكَ وَطَاعَةِ
رَسُوْلِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ اَبَدًا
مَا اسْتَعْمَرْتَنِيْ وَاجْعَلْنِيْ مِنْ اَوْفَرِ عِبَادِكَ عِنْدَكَ
نَصِيْبًا فِيْ كُلِّ خَيْرٍ اَنْزَلْتَهٗ وَتُنْزِلُهٗ فِيْ شَهْرِ رَمَضَانَ

فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا اَنْتَ مُنْزِلُهُ فِي كُلِّ سَنَةٍ مِنْ رَحْمَةٍ
تَنْشُرُهَا وَعَافِيَةٍ تُلْبِسُهَا وَبَلِيَّةٍ تَدْفَعُهَا وَحَسَنَاتٍ
تَتَقَبَّلُهَا وَسَيِّئَاتٍ تَتَجَاوَزُ عَنْهَا وَارْزُقْنِي
حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هٰذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَارْزُقْنِي
رِزْقًا وَاسِعًا مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ وَاصْرِفْ عَنِّي يَا
سَيِّدِي الْاَسْوَاءَ وَاقْضِ عَنِّيَ الدَّيْنَ وَالظُّلُمَاتِ
حَتّٰى لَا اَتَاَذّٰى بِشَيْءٍ مِنْهُ وَخُذْ عَنِّي بِاَسْمَاعِ اَضْدَادِي
وَاَبْصَارِ اَعْدَائِي وَحُسَّادِي وَالْبَاغِينَ عَلَيَّ وَانْصُرْنِي
عَلَيْهِمْ وَاَقِرَّ عَيْنِي وَحَقِّقْ ظَنِّي وَفَرِّحْ قَلْبِي وَاجْعَلْ
لِي مِنْ هَمِّي وَكَرْبِي فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَاجْعَلْ مَنْ اَرَادَنِي
بِسُوْءٍ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ تَحْتَ قَدَمَيَّ وَاكْفِنِي شَرَّ
الشَّيْطَانِ وَشَرَّ السُّلْطَانِ وَسَيِّئَاتِ عَمَلِي وَطَهِّرْنِي
مِنَ الذُّنُوبِ كُلِّهَا وَاَجِرْنِي مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ وَ
اَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَزَوِّجْنِي مِنَ الْحُورِ الْعِينِ
بِفَضْلِكَ وَاَلْحِقْنِي بِاَوْلِيَائِكَ الصَّالِحِينَ مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ الْاَبْرَارِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْاَخْيَارِ صَلَوَاتُ
اللّٰهِ عَلَيْهِمْ وَعَلٰى اَرْوَاحِهِمْ وَاَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ

وَبَرَكَاتُهُ اِلٰهِي وَسَيِّدِي وَعِزَّتِكَ وَجَلَالِكَ لَئِنْ
طَالَبْتَنِي بِذُنُوبِي لَاُطَالِبَنَّكَ بِعَفْوِكَ وَلَئِنْ طَالَبْتَنِي
بِلُؤْمِي لَاُطَالِبَنَّكَ بِكَرَمِكَ وَلَئِنْ اَدْخَلْتَنِي النَّارَ
لَاُخْبِرَنَّ اَهْلَ النَّارِ بِحُبِّي لَكَ اِلٰهِي وَسَيِّدِي
اِنْ كُنْتَ لَاتَغْفِرُ اِلَّا لِاَوْلِيَائِكَ وَاَهْلِ طَاعَتِكَ
فَاِلٰى مَنْ يَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ وَاِنْ كُنْتَ لَاتُكْرِمُ اِلَّا
اَهْلَ الْوَفَاءِ لَكَ فَبِمَنْ يَسْتَغِيثُ الْمُسِيئُونَ اِلٰهِي
اِنْ اَدْخَلْتَنِي النَّارَ فَفِي ذٰلِكَ سُرُورُ عَدُوِّكَ وَ
اِنْ اَدْخَلْتَنِي الْجَنَّةَ فَفِي ذٰلِكَ سُرُورُ نَبِيِّكَ وَاَنَا
وَاللهِ اَعْلَمُ اَنَّ سُرُورَ نَبِيِّكَ اَحَبُّ اِلَيْكَ مِنْ
سُرُورِ عَدُوِّكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اَنْ تَمْلَأَ
قَلْبِي حُبًّا لَكَ وَخَشْيَةً مِنْكَ وَتَصْدِيقًا بِكِتَابِكَ
وَاِيْمَانًا بِكَ وَفَرَقًا مِنْكَ وَشَوْقًا اِلَيْكَ يَا
ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ حَبِّبْ اِلَيَّ لِقَائَكَ وَاَحْبِبْ
لِقَائِي وَاجْعَلْ لِي فِي لِقَائِكَ الرَّاحَةَ وَالْفَرَجَ
وَالْكَرَامَةَ اَللّٰهُمَّ اَلْحِقْنِي بِصَالِحِ مَنْ مَضٰى
وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِ مَنْ بَقِيَ وَخُذْ بِي سَبِيلَ

الصّالحين واعنّي على نفسي بما تعين به الصّالحين
على انفسهم ولا تردّني في سوءٍ استنقذتني منه
واختم عملي باحسنه واجعل ثوابي منه الجنّة
برحمتك يا ربّ العالمين واعنّي على صالح
ما اعطيتني وثبّتني يا ربّ ولا تردّني في سوءٍ
استنقذتني منه اللّهمّ انّي اسئلك ايمانا
لا اجل له دون لقائك احيني ما احييتني
عليه وتوفّني اذا توفّيتني عليه وابعثني اذا بعثتني
عليه وابرء قلبي من الرّياء والشّكّ والسّمعة
في دينك حتّى يكون عملي خالصا لك اللّهمّ
اعطني بصيرةً في دينك وفهما في حكمك وفقها
في علمك وكفلين من رحمتك وورعا يحجزني
عن معاصيك وبيّض وجهي بنورك واجعل
رغبتي فيما عندك وتوفّني في سبيلك وعلى
ملّة رسولك صلّى الله عليه وآله اللّهمّ انّي
اعوذ بك من الكسل والفشل (ناتوانی ۱۲) والهمّ والجبن
والبخل والغفلة والقسوة والذّلّة والمسكنة

وَالْفَقْرِ وَالْفَاقَةِ وَكُلِّ بَلِيَّةٍ وَالْفَوَاحِشِ كُلِّهَا مَا
ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَاَعُوْذُبِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَقْنَعُ
وَبَطْنٍ لَا يَشْبَعُ وَقَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَدُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ وَعَمَلٍ
لَا يَنْفَعُ وَصَلٰوةٍ لَا تُرْفَعُ وَاَعُوْذُبِكَ يَا رَبِّ عَلٰى
نَفْسِىْ وَوَلَدِىْ وَدِيْنِىْ وَمَالِىْ وَعَلٰى جَمِيْعِ مَا رَزَقْتَنِىْ
مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ
اَللّٰهُمَّ اِنَّهٗ لَا يُجِيْرُنِىْ مِنْكَ اَحَدٌ وَلَا اَجِدُ مِنْ دُوْنِكَ
مُلْتَحَدًا فَلَا تَجْعَلْ نَفْسِىْ فِىْ شَىْءٍ مِنْ عَذَابِكَ وَلَا تَرُدَّنِىْ بِهَلَكَةٍ
وَلَا تَرُدَّنِىْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّىْ وَاَعْلِ
ذِكْرِىْ وَارْفَعْ دَرَجَتِىْ وَحُطَّ وِزْرِىْ وَلَا تَذْكُرْنِىْ
بِخَطِيْئَتِىْ وَاجْعَلْ ثَوَابَ مَجْلِسِىْ وَثَوَابَ مَنْطِقِىْ وَ
ثَوَابَ دُعَائِىْ رِضَاكَ وَالْجَنَّةَ وَاَعْطِنِىْ يَا رَبِّ
جَمِيْعَ مَا سَئَلْتُكَ وَزِدْنِىْ مِنْ فَضْلِكَ اِنِّىْ اِلَيْكَ
رَاغِبٌ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَنْزَلْتَ فِىْ
كِتَابِكَ الْعَفْوَ وَاَمَرْتَنَا اَنْ نَعْفُوَ عَمَّنْ ظَلَمَنَا
وَقَدْ ظَلَمْنَا اَنْفُسَنَا فَاعْفُ عَنَّا فَاِنَّكَ اَوْلٰى بِذٰلِكَ
مِنَّا وَاَمَرْتَنَا اَنْ لَا نَرُدَّ سَائِلًا عَنْ اَبْوَابِنَا وَقَدْ

جِئْتُكَ سَائِلاً فَلَا تَرُدَّنِي اِلَّا بِقَضَاءِ حَاجَتِي وَاَمَرْتَنَا
بِالْاِحْسَانِ اِلٰى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُنَا وَنَحْنُ اَرِقَّاؤُكَ
فَاَعْتِقْ رِقَابَنَا مِنَ النَّارِ يَا مَفْزَعِي عِنْدَ كُرْبَتِي وَيَا
غِيَاثِي عِنْدَ شِدَّتِي اِلَيْكَ فَزِعْتُ وَبِكَ اسْتَغَثْتُ وَلُذْتُ
وَلَا اَلُوذُ بِسِوَاكَ وَلَا اَطْلُبُ الْفَرَجَ اِلَّا مِنْكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ فَاَغِثْنِي وَفَرِّجْ عَنِّي يَا مَنْ يَقْبَلُ الْيَسِيرَ وَيَعْفُو
عَنِ الْكَثِيرِ اِقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ وَاعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ
اِنَّكَ اَنْتَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اِيْمَانًا
تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَيَقِينًا صَادِقًا حَتّٰى اَعْلَمَ اَنَّهُ لَنْ
يُصِيبَنِي اِلَّا مَا كَتَبْتَ لِي وَرَضِّنِي مِنَ الْعَيْشِ بِمَا
قَسَمْتَ لِي يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَمَّا اعمال لیالی
ماه صیام جناب شہید مکی رح در کتاب اربعین از حضرت
امیر المومنین ع آورده که ہر کہ بگذارد در شب اول ماه رمضان چہار
رکعت نماز بخواند در ہر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل ہو الله احد پانزده
مرتبه عطا کند او را خدای تعالی ثواب صدیقان و شہیدان و
بیامرزد جمیع گناہان او را و باشد در روز قیامت از رستگاران
سید بن طاوس رح در کتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پناه

در شب اول ماه رمضان این دعا می خوانند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ
اَکْرَمَنَا بِکَ اَیُّهَا الشَّهْرُ الْمُبَارَکُ اَللّٰهُمَّ فَقَوِّنَا عَلٰی
صِیَامِنَا وَقِیَامِنَا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَی الْقَوْمِ
الْکَافِرِیْنَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْوَاحِدُ فَلَا وَلَدَ لَکَ وَاَنْتَ
الصَّمَدُ فَلَا شِبْهَ لَکَ وَاَنْتَ الْعَزِیْزُ فَلَا یُعِزُّکَ شَیْءٌ
وَاَنْتَ الْغَنِیُّ وَاَنَا الْفَقِیْرُ وَاَنْتَ الْمَوْلٰی وَاَنَا الْعَبْدُ
وَاَنْتَ الْغَفُوْرُ وَاَنَا الْمُذْنِبُ وَاَنْتَ الرَّحِیْمُ وَاَنَا الْمُخْطِیُٔ وَاَنْتَ
الْخَالِقُ وَاَنَا الْمَخْلُوْقُ وَاَنْتَ الْحَیُّ وَاَنَا الْمَیِّتُ
اَسْئَلُکَ بِرَحْمَتِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ
وَاَنْ تَغْفِرَ لِیْ وَتَرْحَمَنِیْ وَتَجَاوَزَ عَنِّیْ اِنَّکَ عَلٰی
کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ شب دوم شهید رح در کتاب اربعین از
حضرت امیر المومنین ع آورده که هر که بگذارد در شب دوم ماه رمضان
چهار رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و انا انزلناه فی
لیلة القدر بست مرتبه بیامرزد خدای تعالی جمیع گناهان او را و
روزی او را فراخ گرداند و کفایت کند بدی آن سال را و سید
ابن طاوس در کتاب اقبال از حضرت رسالت پناه صلی الله
علیه و آله وسلم آورده که در شب دوم ماه رمضان این دعا می خوانند

يا اِلٰهَ الْعالَمينَ وَ اِلٰهَ الْاٰخِرينَ وَ اِلٰهَ مَنْ بَقِيَ وَ اِلٰهَ
مَنْ مَضىٰ رَبَّ السَّمٰواتِ السَّبْعِ وَ مَنْ فيهِنَّ فالِقَ
الْاِصْباحِ وَ جاعِلَ اللَّيْلِ سَكَناً وَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ
حُسْباناً لَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ الشُّكْرُ وَ لَكَ الْمَنُّ
وَ لَكَ الطَّوْلُ وَ اَنْتَ الْواحِدُ الْاَحَدُ الصَّمَدُ
اَسْئَلُكَ بِجَلالِكَ سَيِّدي وَ جَمالِكَ سَيِّدي
وَ جَمالِكَ مَوْلايَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ
وَ اَنْ تَغْفِرَ لي وَ تَرْحَمَني وَ تَجاوَزَ عَنّي اِنَّكَ اَنْتَ
الْغَفُورُ الرَّحيمُ شب سوم شهید ملی رح در کتاب اربعین
از حضرت امیر المومنین علیه السلام آورده که هر که بگذارد در شب
سوم ماه رمضان ده رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه
و قل هو الله احد پنجاه مرتبه ندا کند منادی از پیش خدای عز و جل
که فلان بن فلان از آزاد کردهای خداست از آتش دوزخ دوا
کرده میشود از برای او درهای آسمانها و هر که دران شب بعبادت
خدا برخیزد و احیا کند می آمرزد خدای تعالی او را سید بن
طاؤس در کتاب اقبال آورده که حضرت رسول خدا صلی الله
علیه و آله در شب سوم ماه رمضان این دعا می خواندند یا اِلٰهَ

یا اِلٰهَ اِبْرَاهِیْمَ وَ اِلٰهَ اِسْحٰقَ وَ اِلٰهَ یَعْقُوْبَ وَ الْاَسْبَاطِ
وَ رَبَّ الْمَلٰئِکَةِ وَ الرُّوْحِ السَّمِیْعَ الْعَلِیْمَ الْحَلِیْمَ الْکَرِیْمَ
الْعَلِیَّ الْعَظِیْمَ لَکَ صُمْتُ وَ عَلٰی رِزْقِکَ اَفْطَرْتُ
وَ اِلٰی کَنَفِکَ اَوَیْتُ وَ اِلَیْکَ اَنَبْتُ وَ اِلَیْکَ الْمَصِیْرُ
وَ اَنْتَ الرَّؤُفُ الرَّحِیْمُ قَوِّنِیْ عَلَی الصَّلٰوةِ وَ الصِّیَامِ
وَلَا تُخْزِنِیْ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ اِنَّکَ لَا تُخْلِفُ الْمِیْعَادَ و نیز
در کتاب مذکور آورده که درین شب مستحب است غسل کردن ✝
شب چهارم شهید مکی اعلی الله مقامه در کتاب اربعین
از حضرت امیر المومنین علیه السلام آورده که هر که بگذارد در شب
چهارم ماه صیام هشت رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه
و انا انزلناه فی لیلة القدر بست مرتبه بلند می فرماید خدای
تعالی عمل او را در ان شب مثل عمل هفت پیغمبری که تبلیغ رسالت
پروردگار خود کرده باشند سید بن طاؤس در کتاب اقبال
آورده که حضرت رسالت پناه صلعم در شب چهارم ماه رمضان این
دعا می خواندند یا رَحْمٰنَ الدُّنْیَا وَ الْاٰخِرَةِ وَ رَحِیْمَهُمَا
وَ یَا جَبَّارَ الدُّنْیَا وَ یَا مَالِکَ الْمُلُوْکِ وَ یَا رَازِقَ
الْعِبَادِ هٰذَا شَهْرُ التَّوْبَةِ وَ شَهْرُ التَّوَّابِ وَ شَهْرُ

الرَّجَاءِ وَ اَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَنِيْ فِيْ
عِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ الَّذِيْنَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُوْنَ وَ اَنْ تَسْتُرَنِيْ بِالسِّتْرِ الَّذِيْ لَا يُفْتَكُ
وَ تُجَلِّلَنِيْ بِعَافِيَتِكَ الَّتِيْ لَا تُرَامُ وَ تُعْطِيَنِيْ سُؤْلِيْ وَ
تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَ اَنْ لَا تَدَعَ لِيْ ذَنْبًا
اِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا هَمًّا اِلَّا فَرَّجْتَهُ وَلَا كُرْبَةً اِلَّا كَشَفْتَهَا
وَلَا حَاجَةً اِلَّا قَضَيْتَهَا بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ
اِنَّكَ اَنْتَ الْاَجَلُّ الْاَعْظَمُ شب پنجم شہید مکی رحمہ در
کتاب اربعین از حضرت امیرالمومنین عم آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب
پنجم ماہ رمضان دو رکعت نماز بصد قل ہو اللہ احد و بعد از فارغ
شدن آن صلوات بفرستد بر محمدؐ و آل محمدؐ صد مرتبہ مزاحمت کند
مرا در روز قیامت بر در بہشت سید بن طاؤس در کتاب
اقبال آوردہ کہ حضرت رسالت پناہؐ در شب پنجم ماہ رمضان
این دعا می خواندند یَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوْعٍ وَ يَا جَابِرَ كُلِّ
كَسِيْرٍ وَ يَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوٰى وَ يَا رَبَّاهُ وَ يَا سَيِّدَاهُ
اَنْتَ النُّوْرُ فَوْقَ النُّوْرِ وَ نُوْرُ كُلِّ نُوْرٍ فِيْهَا نُوْرُ كُلِّ نُوْرٍ اَسْئَلُكَ

أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبَ اللَّيْلِ وَذُنُوبَ النَّهَارِ وَذُنُوبَ
السِّرِّ وَذُنُوبَ الْعَلَانِيَةِ يَا قَادِرُ يَا قَدِيرُ يَا وَاحِدُ
يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا وَدُودُ يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ يَا غَافِرَ
الذَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ شَدِيدَ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ
لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ تُحْيِي وَتُمِيتُ
وَتُحْيِي وَأَنْتَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاعْفُ عَنِّي إِنَّكَ أَنْتَ
الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ونیز در کتاب مذکور آورده که درین شب
مستحب است غسل کردن **شب ششم** شهید مکی رح در کتاب
اربعین از حضرت امیر المومنین علیه السلام آورده که هرکه بگذارد
در شب ششم ماه صیام چهار رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد
یک مرتبه و تبارک الذی بیده الملک گویا دریافته باشد شب
قدر را **دعائیکه** حضرت رسالت پناه صلی الله علیه واله وسلم
در شب ششم ماه رمضان میخواندند اَللّٰهُمَّ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
الْوَاحِدُ الْكَرِيمُ وَأَنْتَ الْإِلٰهُ الصَّمَدُ رَفَعْتَ السَّمٰوَاتِ
بِقُدْرَتِكَ وَدَحَوْتَ الْأَرْضَ بِعِزَّتِكَ وَأَنْشَأْتَ
السَّحَابَ بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَأَجْرَيْتَ الْبِحَارَ بِسُلْطَانِكَ

يَا مَنْ سَبَّحَتْ لَهُ الْحِيتَانُ فِي الْبُحُورِ وَالسِّبَاعُ فِي الْفَلَوَاتِ يَا مَنْ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرَضِينَ السَّبْعِ يَا مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوَاتُ السَّبْعُ وَمَا فِيهِنَّ وَالْأَرَضُونَ السَّبْعُ وَمَا فِيهِنَّ يَا مَنْ لَا يَمُوتُ وَلَا يَبْقَى إِلَّا وَجْهُهُ الْجَلِيلُ الْجَبَّارُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاعْفُ عَنِّي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ **شب هفتم** شهید رح درکتاب اربعین از حضرت امیرالمومنین علیه السلام آورده که هرکه بگذارد در شب هفتم ماه رمضان چهار رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و انا انزلناه فی لیلة القدر سیزده مرتبه بنا کند خدای تعالی از برای او در بهشت عدن قصری از طلا و باشد در امان خدای تعالے تا ماه رمضان آینده سید بن طاوس رح درکتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پناه در شب هفتم ماه رمضان این دعا می خواندند یَا مَنْ كَانَ وَيَكُونُ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَمُوتُ وَلَا يَبْقَى إِلَّا وَجْهُهُ الْجَبَّارُ يَا مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلٰئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ يَا مَنْ إِذَا دُعِيَ أَجَابَ يَا مَنْ إِذَا اسْتُرْحِمَ رَحِمَ يَا مَنْ لَا يُدْرِكُ الْوَاصِفُونَ صِفَتَهُ

مِن عَظَمَتِہٖ یَا مَن لَا تُدرِکُہُ الاَبصَارُ وَھُوَ یُدرِکُ
الاَبصَارَ وَھُوَ اللَّطِیفُ الخَبِیرُ یَا مَن یَرٰی وَلَا یُرٰی
وَھُوَ بِالمَنظَرِ الاَعلٰی یَا مَن لَا یَعزُبُ شَیءٌ وَلَا فَوقَہٗ اَحَدٌ
یَا مَن بِیَدِہٖ نَوَاصِی العِبَادِ اَسئَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ عَلَیکَ
وَحَقِّکَ عَلٰی مُحَمَّدٍ اَن تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَن تَرحَمَ
مُحَمَّدًا وَّاٰلَ مُحَمَّدٍ کَمَا صَلَّیتَ وَبَارَکتَ وَتَرَحَّمتَ
عَلٰی اِبرَاھِیمَ وَاٰلِ اِبرَاھِیمَ فِی العَالَمِینَ اِنَّکَ حَمِیدٌ
مَجِیدٌ وَاَن تَغفِرَ لِی وَتَرحَمَنِی اِنَّکَ اَنتَ الاَجَلُّ الاَعظَمُ
ونیز در کتاب مذکور آورده که درین شب مستحب است غسل
کردن شب هشتم شهید مکی رحمه در کتاب اربعین از حضرت
امیر المومنین علیہ السلام آورده که هر که بگذارد در شب هشتم ماه
رمضان دو رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و
قل هو الله احد ده مرتبه و بعد از سلام هزار مرتبه سبحان الله بگوید
وا کرده میشود از برای او هشت در بهشت که از هر دری که خواهد
داخل شود و سید بن طاؤس رحمه در کتاب اقبال آورده
که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه وآله وسلم در شب هشتم
ماه رمضان این دعا می خواندند اَللّٰھُمَّ ھٰذَا اَستَحضِرُکَ

الَّذِیْ اَمَرْتَ فِیْہِ عِبَادَكَ بِالدُّعَاءِ وَضَمِنْتَ لَهُمُ الْاِجَابَةَ وَالرَّحْمَةَ وَقُلْتَ اِذَا سَئَلَكَ عِبَادِیْ عَنِّیْ فَاِنِّیْ قَرِیْبٌ اُجِیْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ فَاَدْعُوْكَ یَا مُجِیْبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّیْنَ وَیَا كَاشِفَ السُّوْءِ عَنِ الْمَكْرُوْبِ وَیَا جَاعِلَ اللَّیْلِ سَكَنًا وَیَا مَنْ لَا یَمُوْتُ اِغْفِرْ لِمَنْ یَمُوْتُ قَدَّرْتَ وَخَلَقْتَ وَسَوَّیْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ فِی اللَّیْلِ اِذَا یَغْشٰی وَفِی النَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰی وَفِی الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰی وَاَنْ تَكْفِیَنِیْ مَا اَهَمَّنِیْ وَتَغْفِرَ لِیْ اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ **شب نہم** شہید مکی در کتاب اربعین از حضرت امیر المومنین عؑ آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب نہم ماہِ رمضان شش رکعت نماز در میان مغرب و عشا بخواند در ہر رکعتی الحمد و آیۃ الکرسی ہفت مرتبہ و صلوات بفرستد پنجاہ مرتبہ بالا می برند فرشتگان عمل او را مانند عمل راست گویان و شہیدان و صالحان و سید بن طاؤس در کتاب اقبال آوردہ کہ حضرت رسالت پناہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم در شب نہم ماہ رمضان این دعا می خواندند یَا سَیِّدَاہُ وَیَا رَبَّاہُ

وَيَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا ذَا الْعَرْشِ الَّذِي لَا يَنَامُ
وَيَا ذَا الْعِزِّ الَّذِي لَا يُرَامُ وَيَا قَاضِيَ الْاُمُورِ يَا شَافِيَ
الصُّدُورِ وَاجْعَلْ لِي مِنْ اَمْرِي فَرَجاً وَمَخْرَجاً وَ
اقْذِفْ رَجَائَكَ فِي قَلْبِي حَتّٰى لَا اَرْجُو اَحَداً
سِوَاكَ عَلَيْكَ سَيِّدِي تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْكَ مَوْلَايَ
اَنَبْتُ وَاِلَيْكَ الْمَصِيرُ اَسْئَلُكَ يَا اِلٰهَ الْاٰلِهَةِ وَ
يَا جَبَّارَ الْجَبَابِرَةِ وَيَا كَبِيرَ الْاَكَابِرِ الَّذِي مَنْ
تَوَكَّلَ عَلَيْهِ كَفَاهُ وَكَانَ حَسْبُهُ وَبَالِغُ اَمْرِهِ
عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ فَاكْفِنِي وَاِلَيْكَ اَنَبْتُ فَارْحَمْنِي
وَاِلَيْكَ الْمَصِيرُ فَاغْفِرْ لِي وَلَا تُسَوِّدْ وَجْهِي يَوْمَ
تَسْوَدُّ وُجُوهٌ وَتَبْيَضُّ وُجُوهٌ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي وَتَجَاوَزْ
عَنِّي اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَنیز در کتاب مذکور
آورده که درین شب مستحب است غسل کردن شب دهم
شهید مکی رح در کتاب اربعین از حضرت امیر المومنین ع آورده
که هر که بگذارد در شب دهم ماه رمضان بست رکعت نماز بخواند
در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد سی مرتبه فراخ گرداند خدا تعالی

روزی او را و باشد از رستگاران سید بن طاؤس در کتاب
اقبال آورده که حضرت رسالت پناه صلی اللہ علیہ والہ وسلم
در شب دہم ماہِ رمضان این دعا می خواندند اَللّٰھُمَّ یَا سَلَامُ
یَا مُؤْمِنُ یَا مُھَیْمِنُ یَا عَزِیْزُ یَا جَبَّارُ یَا مُتَکَبِّرُ یَا
اَحَدُ یَا صَمَدُ یَا وَاحِدُ یَا فَرْدُ یَا غَفُوْرُ یَا رَحِیْمُ یَا
وَدُوْدُ یَا حَلِیْمُ مَضٰی مِنْ شَھْرِ الْمُبَارَکِ الثُّلُثُ
وَلَسْتُ اَدْرِیْ سَیِّدِیْ مَا صَنَعْتَ فِیْ حَاجَتِیْ
ھَلْ غَفَرْتَ لِیْ اِنْ اَنْتَ غَفَرْتَ لِیْ فَطُوْبٰی لِیْ وَاِنْ
لَمْ تَکُنْ غَفَرْتَ لِیْ فَوَاسَوْاٰتَاہُ فَمِنَ الْاٰنِ سَیِّدِیْ
فَاغْفِرْ لِیْ وَارْحَمْنِیْ وَتُبْ عَلَیَّ وَلَا تَخْذُلْنِیْ وَاَقِلْنِیْ
عَثْرَتِیْ وَاسْتُرْنِیْ بِسِتْرِکَ وَاعْفُ عَنِّیْ بِعَفْوِکَ وَ
تَجَاوَزْ عَنِّیْ بِقُدْرَتِکَ اِنَّکَ تَقْضِیْ وَلَا یُقْضٰی عَلَیْکَ
وَاَنْتَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ شب یازدہم
شہید مکی رح در کتاب اربعین از حضرت امیرالمومنین ع آوردہ
کہ ہر کہ بگذارد در شب یازدہم ماہ رمضان دو رکعت نماز بخواند در
ہر رکعتی الحمد یک مرتبہ و انا اعطیناک الکوثر بست مرتبہ پیروی
او نکند دران روز ہیچ گناہی ہر چند شیطان سعی نماید و سید

بن طاوس در کتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پناه ص در شب
یازدهم ماه رمضان این دعا می خواندند اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَاْنِفُ
الْعَمَلَ وَاَرْجُوا الْعَفْوَ وَهٰذِهٖ اَوَّلُ لَیْلَةٍ مِنْ لَیَالِی
الثَّلٰثِیْنِ اَدْعُوْکَ بِاَسْمَائِکَ الْحُسْنٰی وَاَسْتَجِیْرُبِکَ
مِنْ نَارِکَ الَّتِیْ لَا تُطْفَاءُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُقَوِّیَنِیْ عَلٰی
قِیَامِهٖ وَصِیَامِهٖ وَاَنْ تَغْفِرَلِیْ وَتَرْحَمَنِیْ اِنَّکَ لَا
تُخْلِفُ الْمِیْعَادَ اَللّٰهُمَّ بِرَحْمَتِکَ الَّتِیْ وَسِعَتْ کُلَّ شَیْءٍ
تُتَمِّمُ الصَّالِحَاتُ وَعَلَیْهَا اَتَّکَلْتُ وَاَنْتَ الصَّمَدُ الَّذِیْ
لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُوْلَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهٗ کُفُوًا اَحَدٌ صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِیْ وَارْحَمْنِیْ وَتَجَاوَزْ
عَنِّیْ اِنَّکَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ ونیز در کتاب مذکور
آورده که درین شب مستحب است غسل کردن شب دوازدهم
شهید مکی نور الله ضریحه در کتاب اربعین از حضرت امیر المومنین ع
آورده که هر که بگذارد در شب دوازدهم ماه رمضان هشت رکعت
نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه وانا انزلناه فی لیلة القدر
سی مرتبه عطا میفرماید خدا تعالی او را ثواب شکر کنندگان و باشد
در روز قیامت از رستگاران و سید بن طاوس ره در کتاب

اقبال آوردہ کہ حضرت رسالت پناہ در شب دوازدہم ماہ رمضان
این دعا می خواندند اَللّٰھُمَّ اَنْتَ الْعَزِیْزُ الْحَکِیْمُ وَاَنْتَ
الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ وَاَنْتَ الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ لَکَ الْحَمْدُ
حَمْدًا یَبْقٰی وَلَا یَفْنٰی وَاَنْتَ الْحَیُّ الْحَلِیْمُ اَسْئَلُکَ
بِنُوْرِ وَجْہِکَ الْکَرِیْمِ وَبِجَلَالِکَ الَّذِیْ لَا یُرَامُ وَ
وَبِعِزَّتِکَ الَّتِیْ لَا تُقْھَرُ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ
مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَغْفِرَ لِیْ وَتَرْحَمَنِیْ اِنَّکَ اَنْتَ اَرْحَمُ
الرَّاحِمِیْنَ شب سیزدھم شیخ مکی طاب اللہ
ثراہ در کتاب اربعین از حضرت امیر المومنین علیہ السلام
آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب سیزدہم ماہ رمضان چہار
رکعت نماز بخواند در ہر رکعتی الحمد یک مرتبہ و قل ہو اللہ احد
بست و پنج مرتبہ بگذرد بر صراط مانند برق درخشندہ و سید
ابن طاؤس رح در کتاب اقبال آوردہ کہ حضرت رسالت پناہ
صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم در شب سیزدہم ماہ رمضان این دعا
میخواندند یَا جَبَّارَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرَضِیْنَ وَمَلَکُوْتَ
السَّمٰوٰتِ وَمَلَکُوْتَ الْاَرَضِیْنَ وَغَفَّارَ الذُّنُوْبِ
وَالسَّمِیْعَ الْعَلِیْمَ الْغَفُوْرَ الْحَلِیْمَ الرَّحِیْمَ الصَّمَدَ

الفَرْدُ الَّذِی لَا شَبِیهَ لَکَ وَلَا وَلِیَّ لَکَ اَنْتَ الْعَلِیُّ
الْاَعْلیٰ وَالْقَدِیرُ الْقَادِرُ وَاَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیمُ
اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ
تَغْفِرَ لِی وَتَرْحَمَنِی اِنَّکَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ
و نیز در کتاب مذکور آورده که درین شب مستحب است غسل کردن
دیگر از اعمال این شب گذاردن نماز یست که در عمل شب
سیزدهم ماه رجب گذشت که در لیالی بیض درین سه ماه بگذارند
شب چهاردهم شهید کلی رح در کتاب اربعین از حضرت
امیر المومنین ع آورده که هر که بگذارد در شب چهاردهم ماه رمضان
شش رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و اذا زلزلت
الارض سی مرتبه آسان میگرداند خدای تعالی بر او سکرات موت
و هول منکر و نکیر را و سید بن طاوس رح در کتاب اقبال آورده
که حضرت رسالت پناه ص در شب چهاردهم ماه رمضان این دعا
می خواندند یَا اَوَّلَ الْاَوَّلِینَ وَیَا آخِرَ الْآخِرِینَ وَیَا جَبَّارَ
الْجَبَابِرَةِ وَیَا اِلٰهَ الْاَوَّلِینَ وَالْآخِرِینَ اَنْتَ خَلَقْتَنِی
وَلَمْ اَکُنْ شَیْئاً مَذْکُوراً وَاَنْتَ اَمَرْتَنِی بِالطَّاعَةِ
فَاَطَعْتُ سَیِّدِی جُهْدِی وَاِنْ کُنْتُ تَوَانَیْتُ

او اخطأت او نسيت فتفضل علي يا سيدي ولا
تقطع رجائي وامنن علي بالجنة واجمع بيني وبين
نبي الرحمة محمد بن عبد الله صلى الله عليه
وآله واغفر لي انك انت التواب الرحيم **شب**
پانزدهم سید بن طاوس در کتاب مذکور صد رکعت نماز
از حضرت امیر المومنین علیه السلام مشتمل بر ثواب بسیاری درین
شب ذکر کرده بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد
ده مرتبه و شهید مکی رحمه در کتاب اربعین از حضرت امیر المومنین
آورده که هر که بگذارد در شب پانزدهم ماه رمضان چهار رکعت نماز
بخواند در دو رکعت اول بعد از الحمد صد مرتبه قل هو الله احد
و در دو رکعت آخر بعد از الحمد پنجاه مرتبه قل هو الله احد می آمرزد
خدای تعالی گناهان او را واگرچه مثل کف دریا و ریگ بیابان
عالج وعدد ستارگان آسمان و برگ درختان وزیاده بر آن
باشد دیگر از اعمال این شب زیارت حضرت امام حسین ع
است چنانچه در عمل شب اول همین ماه گذشت و سید بن
طاوس رحمه الله در کتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پناه
صلی الله علیه وآله در شب پانزدهم ماه رمضان این دعا می خواندند

یا جبّارُ اَنْتَ سَیِّدِی الْمَنَّانُ اَنْتَ مَوْلَایَ الْکَرِیْمُ
اَنْتَ سَیِّدِی الْغَفُوْرُ اَنْتَ مَوْلَایَ الْحَلِیْمُ اَنْتَ
سَیِّدِی الْوَهَّابُ اَنْتَ مَوْلَایَ الْعَزِیْزُ اَنْتَ سَیِّدِی
الْقَدِیْرُ اَنْتَ مَوْلَایَ الْوَاحِدُ اَنْتَ سَیِّدِی الْقَائِمُ
اَنْتَ مَوْلَایَ الصَّمَدُ اَنْتَ سَیِّدِی الْخَالِقُ اَنْتَ مَوْلَایَ
الْبَارِیُٔ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاغْفِرْ لِیْ وَارْحَمْنِیْ
وَتَجَاوَزْ عَنِّیْ اِنَّکَ اَنْتَ الْاَجَلُّ الْاَعْظَمُ ونیز در
کتاب مذکور آورده که درین شب مستحب است غسل کردن شب
شانزدهم شهید مکی رح در کتاب اربعین از حضرت امیر المومنین ع
آورده که هر که بگذارد در شب شانزدهم ماه صیام دوازده رکعت
نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و الهکم التکاثر دوازده مرتبه
بیرون نمی آید از قبر در حالیکه سیراب باشد و می گفته باشد
اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ تا آنکه امر کنند او را که داخل بهشت
شود بغیر حساب و سید بن طاوس رح در کتاب اقبال آورده
که حضرت رسالت پناه صلعم در شب شانزدهم ماه رمضان این دعا
می خواندند یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ
یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ یَا رَحْمٰنُ یَا رَحْمٰنُ

یا رحمٰن یا رحمٰن یا رحمٰن یا رحمٰن یا رحمٰن
یا رحمٰن یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا رحیم
یا رحیم یا رحیم یا غفور یا غفور یا غفور یا غفور یا
غفور یا غفور یا غفور یا غفور یا غفور یا رؤف
یا رؤف یا رؤف یا رؤف یا رؤف یا رؤف
یا رؤف یا رؤف یا رؤف یا حنّان یا حنّان
یا حنّان یا حنّان یا حنّان یا حنّان یا حنّان یا
حنّان یا حنّان یا علیّ یا علیّ یا علیّ یا علیّ یا
علیّ یا علیّ یا علیّ یا علیّ یا علیّ صلّ علی محمّدٍ
وآلہ واغفر لی انّک انت الغفور الرحیم **شب**
ہفتدہم شہید مکی در کتاب اربعین از حضرت امیر المومنین ع
آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب ہفدہم ماہ رمضان دو رکعت نماز
بخواند در رکعت اول بعد از الحمد ہر سورہ کہ خواہد و در رکعت دوم
بعد از الحمد قل ہو اللہ احد صد مرتبہ و بعد از سلام صد مرتبہ
لا الٰہ الا اللہ بگوید عطا میفرماید اورا خدای تعالیٰ ثواب ہزار
ہزار حج و ہزار ہزار عمرہ و ہزار ہزار غزوہ و سید ابن طاؤس
رحمہ اللہ در کتاب اقبال آوردہ کہ حضرت رسالت پناہ ص

در شب هفدهم ماه صیام این دعا می خوانند اَللّٰهُمَّ هٰذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِیْ اَنْزَلْتَ فِیْهِ الْقُرْاٰنَ وَاَمَرْتَ بِعِمَارَةِ الْمَسَاجِدِ وَالدُّعَاءِ وَالصِّیَامِ وَالْقِیَامِ وَخَتَمْتَ لَنَا فِیْهِ الْاِسْتِجَابَةَ فَقَدِ اجْتَهَدْنَا وَاَنْتَ اَعَنْتَنَا فَاغْفِرْ لَنَا فِیْهِ وَلَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا وَاعْفُ عَنَّا فَاِنَّكَ رَبُّنَا وَارْحَمْنَا فَاِنَّكَ سَیِّدُنَا وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ یَنْقَلِبُ اِلٰی مَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَجَلُّ الْاَعْظَمُ وَنیز در کتاب مذکور آورده که درین شب مستحب است غسل کردن شب هجدهم شهید مکی رحمه الله در کتاب اربعین از حضرت امیر المومنین ع آورده که هر که بگذارد در شب هجدهم ماه رمضان چهار رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و انا اعطیناک الکوثر بست و پنج مرتبه بیرون نمی آید از دنیا تا آنکه بشارت دهد او را ملک الموت بآنکه خدای تعالی از و راضی است و غضبناک نیست و سید بن طاوس در کتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پناه ص در شب هجدهم ماه رمضان این دعا می خواندند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَکْرَمَنَا بِشَهْرِنَا

هذا و انزل علینا فیه القرآن و عرفنا حقه
والحمد لله علی البصیرة فبنور وجهك یا
الهنا واله آبائنا الاولین ارزقنا فیه التوبة
ولاتخذلنا ولاتخلف ظننا انك انت الجلیل
الجبار شب نوزدهم صاحب منهاج آورده که مرویست
که در هر یک از شب نوزدهم وبیست ویکم وبیست وسوم صد
رکعت نماز بکن و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه یا هفت مرتبه
یا پنج مرتبه یا سه مرتبه یا یک مرتبه قل هو الله احد را بخوان
مرویست که ابوبصیر بخدمت جناب صادق ع عرض کرد
که هرگاه این نماز را ایستاده نتوانم بکنم نشسته بکنم فرمود بلی عرض کرد
هرگاه نشسته نتوانم چون کنم فرمود به پشت بخواب و این نماز را
بکن و شهید مکی رح در کتاب اربعین از حضرت امیر المومنین ع آورده
که هر که بگذارد در شب نوزدهم ماه رمضان پنجاه رکعت نماز
وبخواند در هر رکعتی الحمد و اذا زلزلت الارض پنجاه مرتبه ملاقات
سکند پروردگار خود را مانند کسیکه صد حج وصد عمره کرده باشد و
قبول سکند خدای تعالی باقی عملهای او را و ظاهر امراد امام این
باشد که در هر رکعتی اذا زلزلت یک مرتبه بخواند زیرا که مشکل است

دریک شب خواندن آن دو هزار و پانصد مرتبه و سید ابن طاؤس رحمه الله در کتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پناه در شب نوزدهم ماه رمضان این دعا می خواندند سُبْحَانَ مَنْ لَا یَمُوتُ سُبْحَانَ مَنْ لَا یَزُولُ مُلْکُهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا یَخْفَی عَلَیْهِ خَافِیَةٌ سُبْحَانَ مَنْ لَا تَسْقُطُ وَرَقَةٌ إِلَّا یَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِی ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا یَابِسٌ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَبِقَدْرِهِ فَسُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ و نیز در کتاب مذکور آورده که درین شب مستحب است غسل کردن و شیخ مفید رح در کتاب مسار الشیعه آورده که در شب نوزدهم ماه رمضان ضربت زدند بر سر حضرت امیر المومنین علیه السلام و مستحب است درین شب استغفار بسیار کردن و صلوات بر حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله وسلم فرستادن و بر قاتل آن حضرت لعنت بسیار کردن و درین شب تازه شد حزن اهل ایمان و میان سنی و شیعه در شب قدر اختلاف بسیار است بعضی از سنیان گفته اند که شب قدر در زمان حضرت رسول صلعم بوده و بعد از انحضرت صلعم برطرف شد و اکثر

ایشان گفته اند که تا روز قیامت باقیست پس بعضی گفته اند که
در تمام ماه پنهان است و در همه شبها عبادت باید کرد تا فضیلت
شب قدر را دریابند و بعضی گفته اند که در ماه شعبان و ماه رمضان
پنهان است و بعضی گفته اند شب نیمه شعبان است و بعضی
گفته اند شب اول ماه رمضان است و بعضی گفته اند شب
نیمهٔ این ماه است و بعضی گفته اند شب هفدهم و بعضی بست و یکم
و بعضی بست و سیم و بعضی بست و نهم و بعضی شب آخر گفته اند
و اکثر سنیان درین زمان اتفاق کرده اند بر شب بست هفتم علما ما
اجماع کرده اند بر آنکه شب قدر از شب نوزدهم و بست و یکم و بست
و سوم از ماه رمضان بیرون نیست و در بعض احادیث معتبره تعین
شب بست و یکم و بست و سوم اشاره است و در بعضی تعین
خصوص بست و سوم واقع شده است از بعضی احادیث
ظاهر میشود که هر سه شب قدر اند صاحب روضة الاذکار نوشته
که مرویست که علامت شب قدر آنست که سرد باشد و نه گرم
یعنی اگر زمستان باشد نسبت بشبهای دیگر گرم نماید و اگر تابستان باشد
نسبت بشبهای دیگر سرد نماید و زیارت حضرت امام حسین در هر یک ازین سه شب
مستحب موکد است و طریق زیارت آنحضرت در فصل سوم از باب چهارم و فصل

اول باب ششم گذشت فلیرجع الیه و سید بن طاوس رحمه الله
درکتاب اقبال از حضرت رسالت پناه آورده که حضرت موسے ع
مناجات کردند که خداوندا نزدیکی ترا میخواهم خطاب آمد که نزدیکی
من کسی راست که بیدار باشد در شب قدر گفت خداوندا رحمت
ترا می خواهم خطاب آمد که رحمت من کسی راست که رحم کند
بر مسکینان در شب قدر گفت خداوندا درختهای بهشت و میوه های
آنها را میخواهم خطاب آمد که این از برای کسی است که تسبیح بگوید
در شب قدر گفت خداوندا نجات از آتش دوزخ می خواهم
خطاب آمد که رضای من کسی راست که دو رکعت نماز بگذارد
در شب قدر نیز در کتاب مذکور از آنحضرت ص آورده که هر که بگذارد
دو رکعت نماز در شب قدر و بخواند در هر رکعت فاتحة الکتاب یک
مرتبه و قل هو الله احد هفت مرتبه و بعد از فارغ شدن از نماز
استغفار بکند هفتاد مرتبه از جای خود برنخیزد تا آنکه بیامرزد خدای
تعالی او را و پدر و مادر او را و فرشته چند را مبعوث کند که حسنات
برای او مینوشته باشند تا سال آینده و فرشته چند را مبعوث کند
بسوی بهشت که درختها از برای او غرس نمایند و قصرها از
برای او بنا کنند و نهرها از برای او جاری گردانند و بر نمی آید

از دنیا تا آنکه همه آنها را مشاهده کند نیز در کتاب مذکور آورده که
روایت کرده شده است که استغفار بکند در شب نوزدهم ماه رمضان
یعنی صد مرتبه بگوید أَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ ولعنت بکند بر
قاتل امیر المومنین ع صد مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
نیز در کتاب مذکور از حضرت امام محمد باقر ع آورده که هر که احیا
کند شب قدر را آمرزیده میشود گناهان او اگرچه بعدد ستارگان
آسمان وسنگینی کوهها وکیل دریاها باشد ونیز در کتاب مذکور
از آنحضرت ع آورده که بگیر مصحف را در سه شب از ماه
رمضان پس بگشاید ونشر کند اوراق آنرا وبگذارد در پیش
روی خود واین دعا بخواند اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكِتَابِكَ
الْمُنْزَلِ وَمَا فِيهِ وَفِيهِ اسْمُكَ الْأَكْبَرُ وَأَسْمَاؤُكَ الْحُسْنَى
وَمَا يُخَافُ وَيُرْجَى أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ عُتَقَائِكَ مِنَ النَّارِ
وتقضی حَوَائِجَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وبما کند حیری را که خواهد
ونیز در کتاب مذکور از امام جعفر صادق ع آورده که مصحف را
بگیر وبر سر خود بگذار وبگو اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الْقُرْآنِ وَ
بِحَقِّ مَنْ أَرْسَلْتَهُ بِهِ وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَحْتَهُ فِيهِ
وَبِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ فَلَا أَحَدَ أَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ بِأ...

یا اَللهُ ده مرتبه بِمُحَمَّدٍ ده مرتبه بِعَلِیٍّ ده مرتبه بِفَاطِمَةَ ده مرتبه
بِالْحَسَنِ ده مرتبه بِالْحُسَیْنِ ده مرتبه بِعَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ
ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ ده مرتبه بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ ده مرتبه
بِمُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ ده مرتبه بِعَلِیِّ بْنِ مُوسَی ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ ده
مرتبه بِعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ ده مرتبه بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ ده مرتبه بِالْحُجَّةِ الْقَائِمِ
ده مرتبه بعد از ان سوال کن حاجت خود را و نیز در کتاب
مذکور این دعا را در شب قدر از حضرت امام حسن علیه السلام
آورده یَا بَاطِناً فِی ظُهُورِهِ وَیَا ظَاهِراً فِی بُطُونِهِ یَا بَاطِناً
لَیْسَ یَخْفَی یَا ظَاهِراً لَیْسَ یُرَی یَا مَوْصُوفاً لَا یَبْلُغُ بِكَيْنُونَتِهِ
مَوْصُوفٌ وَلَا حَدٌّ مَحْدُودٌ یَا غَائِباً غَیْرَ مَفْقُودٍ
وَیَا شَاهِداً غَیْرَ مَشْهُودٍ یُطْلَبُ فَیُصَابُ لَمْ
یَخْلُ مِنْهُ السَّمٰوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَا بَیْنَهُمَا طَرْفَةَ
عَیْنٍ لَا یُدْرَكُ بِكَیْفٍ وَلَا بِأَیْنٍ وَلَا بِحَیْثٍ بِحَیْثٍ
أَنْتَ نُورُ النُّورِ وَرَبُّ الْأَرْبَابِ أَحَطْتَ بِجَمِیعِ
الْأُمُورِ سُبْحَانَ مَنْ لَیْسَ كَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَهُوَ السَّمِیعُ
الْعَلِیمُ الْبَصِیرُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هٰكَذَا وَلَا هٰكَذَا غَیْرُهُ
و بعد از ان دعا کند چیزی را که خواهد دعاء روز نوزدهم

ماه رمضان که در کتاب مذکور آورده اللّهمّ وفّر فیه حظّی من
برکاته وسهّل سبیلی الی خیراته ولا تحرمنی قبول
حسناته یا هادیاً الی الحقّ المبین ونیز در کتاب
مذکور مرویست که فضیلت روز قدر مثل شب قدراست شب
بستم شهید مکی در کتاب اربعین از حضرت امیرالمومنین علیه السلام
آورده که هر که بگذارد در شب بستم ماه رمضان هشت رکعت نماز می آمرزد
خداتعالی گناهان گذشته وآئینده او را وسید بن طاوس رح
در کتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه وآله وسلم
در شب بستم ماه رمضان این دعا می خواندند استغفر الله
ما مضی من ذنوبی وانسیتها وهی مثبتة علیّ یحصیها علیّ
الکرام الکاتبون یعلمون ما افعل واستغفر الله
من موبقات الذنوب واستغفره من مفظعات
الذنوب واستغفره بما فرض علیّ فتوانیت
واستغفره من نسیان الشیء الذی یباعدنی
من ربی واستغفره من الزلات والضلالات
ومما کسبت یدای وأومن به واتوکل علیه کثیراً
واستغفره واستغفره واستغفره واستغفره

وَاَسْتَغْفِرُهُ وَاَسْتَغْفِرُهُ وَاَسْتَغْفِرُهُ شب
بست و یکم شهید مکی ره در کتاب اربعین از حضرت امیرالمؤمنین
علیه السلام آورده که هر که بگذارد در شب بست یکم ماه رمضان
هشت رکعت نماز وا کرده میشود برای او درهای هفت آسمان
و مستجاب میشود برای او چیزی که از برای اوست پیش خدا از زیادتیها
و سید بن طاوس رحمه الله در کتاب اقبال آورده که حضرت
رسالت پناه صلی الله علیه وآله وسلم در شب بست و یکم ماه رمضان
این دعا می خواندند اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا
شَرِيْكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ
وَاَشْهَدُ اَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ وَاَنَّ السَّاعَةَ
اٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيْهَا وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ
اَشْهَدُ اَنَّ الرَّبَّ رَبِّيْ لَا شَرِيْكَ لَهُ وَلَا وَلَدَ لَهُ
وَلَا وَالِدَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّهُ الْفَعَّالُ لِمَا يُرِيْدُ وَ
الْقَادِرُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَالصَّانِعُ لِمَا يُرِيْدُ
وَالْقَاهِرُ مَنْ يَشَاءُ وَالرَّافِعُ مَنْ يَشَاءُ مَالِكُ الْمُلْكِ
وَرَازِقُ الْعِبَادِ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ الْعَلِيْمُ الْحَلِيْمُ اَشْهَدُ
اَشْهَدُ اَشْهَدُ اَشْهَدُ اَشْهَدُ اَشْهَدُ

ونیز در کتاب مذکور آورده که درین شب مستحب است غسل کردن
و درین شب از اعمال مشترکهٔ لیالی افراد ثلثه که در ضمن عمل شب
نوزدهم گذشت بجا آورد دعای شب بست و یکم ماه رمضان
از جمله دعاهای ده شب آخر که کلینی در کافی از حضرت ائمه ع آورده

یَا مُولِجَ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ وَيَا مُولِجَ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ
مُخْرِجَ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجَ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ يَا
رَازِقَ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا
اَللّٰهُ يَا رَحِيمُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ
الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْاٰلَاءُ
اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِهِ
وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ
وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَاءَتِي
مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي
وَاِيمَانًا يُذْهِبُ بِالشَّكِّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا
قَسَمْتَ لِي وَاٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنَا
فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ

وَالتَّوَكُّلِ وَالتَّوفِيقِ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق ع آورده که در هر شب از ده شب آخر ماه رمضان این دعا بخواند أَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ يَنْقَضِيَ عَنِّي شَهْرُ رَمَضَانَ أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هٰذِهِ وَبَقِيَ لَكَ عِنْدِي تَبِعَةٌ أَوْ ذَنْبٌ تُعَذِّبُنِي عَلَيْهِ يَوْمَ أَلْقَاكَ و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مرویست که اگر توانی در شب بست و یکم بست و سیم ماه رمضان در هر یک صد رکعت نماز بکن بغیر از سیزده رکعت نماز نافله شب و نافله صبح و تا صبح بیدار باش و شیخ طوسی در مصباح متهجد آورده که در شب بست و یکم این ماه حضرت عیسی بن مریم را بآسمان بردند و حضرت یوشع وصی حضرت موسیٰ وفات یافت و نیز شیخ طوسی رح در کتاب تهذیب آورده که درین شب حضرت امیر المومنین علیه السلام در سال چهلم از هجرت بدرجه شهادت فائز شدند شب بست و دوم شهید مکی در کتاب اربعین از حضرت امیر المومنین ع آورده که هر که بگذارد در شب بست و دوم ماه رمضان هشت

رکعت نماز و اگر ده میشود از برای او هشت در بهشت از هر دری که خواهد داخل شود و سید بن طاؤس در کتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله وسلم در شب بیست و دوم ماه رمضان این دعا می خواندند جَبّارٌ غَفّارٌ قاهِرٌ سَمیعٌ عَلیمٌ عَفُوٌّ رَحیمٌ غافِرُ الذَّنْبِ وَقابِلُ التَّوْبِ شَدیدُ العِقابِ فالِقُ الحَبِّ مُولِجُ اللَّیْلِ فِی النَّهارِ وَمُولِجُ النَّهارِ فِی اللَّیْلِ وَمُخْرِجُ الحَیِّ مِنَ المَیِّتِ وَمُخْرِجُ المَیِّتِ مِنَ الحَیِّ وَرازِقُ العِبادِ بِغَیْرِ حِسابٍ یا جَبّارُ یا جَبّارُ یا جَبّارُ یا جَبّارُ یا جَبّارُ یا جَبّارُ یا جَبّارُ و نیز در کتاب مذکور آورده که غسل کردن درین شب مستحب است **دعاء شب بیست و دوم** ماه رمضان از جمله دعاهای ده شب آخر که کلینی در کتاب کافی آورده یا سالِخَ النَّهارِ مِنَ اللَّیْلِ فَإِذا نَحْنُ مُظْلِمُونَ وَمُجْرِیَ الشَّمْسِ لِمُسْتَقَرِّها بِتَقْدیرِکَ یا عَزیزُ یا عَلیمُ وَمُقَدِّرَ القَمَرِ مَنازِلَ حَتّی عادَ کَالْعُرْجُونِ القَدیمِ یا نُورَ کُلِّ نُورٍ وَمُنْتَهی کُلِّ رَغْبَةٍ وَوَلِیَّ کُلِّ نِعْمَةٍ یا اَللهُ یا رَحْمٰنُ یا اَللهُ یا قُدُّوسُ یا اَحَدُ یا واحِدُ یا فَرْدُ یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ لَکَ الْاَسْماءُ الْحُسْنی

وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْاٰلاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِهٖ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِيْ فِيْ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوْحِيْ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِيْ فِيْ عِلِّيِّيْنَ وَاِسَاءَتِيْ مَغْفُوْرَةً وَاَنْ تَهَبَ لِيْ يَقِيْنًا تُبَاشِرُ بِهٖ قَلْبِيْ وَاِيْمَانًا يُذْهِبُ بِالشَّكِّ عَنِّيْ وَتُرْضِيَنِيْ بِمَا قَسَمْتَ لِيْ وَاٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيْقِ وَارْزُقْنَا فِيْهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ التَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيْقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهٗ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ

شب بست وسوم شهید مکی در کتاب اربعین از حضرت امیر المومنین علیه السلام آورده که هرکه بگذارد در شب بست وسوم ماه رمضان هشت رکعت نماز واکرده میشود برای او درهای هفت آسمان ومستجاب میشود دعای او وسید بن طاوس رحمه الله در اقبال آورده که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه وآله وسلم در شب بست وسوم ماه رمضان این دعای خواندند سُبُّوْحٌ قُدُّوْسٌ رَبُّ الْمَلٰئِكَةِ وَالرُّوْحِ سُبُّوْحٌ قُدُّوْسٌ رَبُّ الرُّوْحِ وَالْعَرْشِ سُبُّوْحٌ قُدُّوْسٌ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِيْنَ

سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْبِحَارِ وَالْجِبَالِ سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ
تُسَبِّحُ لَهُ الْحِيتَانُ وَالْهَوَامُّ وَالسِّبَاعُ وَالْآكَامُ
سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ سَبَّحَتْ لَهُ الْمَلٰئِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ سُبُّوحٌ
قُدُّوسٌ عَلَا فَقَهَرَ وَخَلَقَ فَقَدَّرَ سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ
سُبُّوحٌ سُبُّوحٌ سُبُّوحٌ سُبُّوحٌ سُبُّوحٌ سُبُّوحٌ سُبُّوحٌ
قُدُّوسٌ قُدُّوسٌ قُدُّوسٌ قُدُّوسٌ قُدُّوسٌ قُدُّوسٌ
قُدُّوسٌ **در کتاب مذکور از یزید بن معاویه**
آورده که دیدم حضرت امام جعفر صادق علیه السلام را که غسل
کردند شب بیست و سیم ماه رمضان و از جمله دعاهای وه شب آخر
که کلینی در کتاب **کافی** آورده یَا رَبَّ لَیْلَةِ الْقَدْرِ وَجَاعِلَهَا
خَیْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ وَرَبَّ اللَّیْلِ وَالنَّهَارِ وَرَبَّ
الْجِبَالِ وَالْبِحَارِ وَالظُّلَمِ وَالْأَنْوَارِ وَالْأَرْضِ وَ
السَّمَاءِ یَا بَارِئُ یَا مُصَوِّرُ یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ یَا اَللّٰهُ
یَا رَحْمٰنُ یَا اَللّٰهُ یَا قَیُّومُ یَا بَدِیعُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ لَکَ
لَکَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی وَالْأَمْثَالُ الْعُلْیَا وَالْکِبْرِیَاءُ
وَالْآلَاءُ أَسْئَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی
أَهْلِ بَیْتِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِی فِی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ

فِی السُّعَدَاءِ وَرُوحِی مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِی فِی
عِلِّیِّینَ وَإِسَاءَتِی مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِی یَقِیناً
تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِی وَإِیمَاناً یَذْهَبُ بِالشَّکِّ عَنِّی وَتُرْضِیَنِی
بِمَا قَسَمْتَ لِی آتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَةً وَفِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً
وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِیقِ وَارْزُقْنَا فِیهَا ذِکْرَکَ
وَشُکْرَکَ وَالرَّغْبَةَ إِلَیْکَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَ
التَّوْفِیقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ وَ
عَلَیْهِمُ السَّلَامُ شیخ طوسی در مصباح متهجد از حضرت امام
جعفر صادق علیه السلام آورده که هر که بخواند در شب بست و سوم
ماه رمضان سورهٔ عنکبوت و روم را والله که او از اهل بهشت
است و استثنائی کنم دران احدی را و نمی ترسم که بنویسد خدای
تعالی بر من درین سوگند گناهی را و این دو سوره را در پیش
خدای تعالی منزلت عظیم است و نیز در کتاب مذکور از ان
حضرت ع آورده که هر که بخواند در شب بست و سیم ماه
ماه رمضان سورهٔ انا انزلناه را هزار مرتبه صبح میکند در حالتی
شدید باشد یقین او باعتراف نمودن بانچه مخصوص
ما است بسبب چیزیکه معائنه کند آن را در خواب خود

علامه مجلسی رح نوشته که سوره حم دخان را نیز
سنت است که درین شب بخوانند ایضاً این دعا را بخوانند
اللّهمّ امدد لی فی عمری واوسع لی فی رزقی واصحّ
جسمی وبلّغنی املی وان کنت من الاشقیاء
فامحنی من الاشقیاء واکتبنی من السعداء
فانّک قلت فی کتابک المنزل علی نبیّک
صلواتک علیه واله یمحو الله ما یشاء ویثبت
وعنده امّ الکتاب وایضا بگوید اللّهمّ اجعلنی من
اوفر عبادک نصیبا من کلّ خیر انزلته فی هذه
اللیلة وانت منزله من نور یهدی به او رحمة
تنشرها او رزق تقسمه او بلاء تدفعه او ضرّ
تکشفه واکتب لی ما کتبته لاولیائک الصالحین
الّذین استوجبوا منک الثواب وامنوا برضاک
عنهم منک العقاب یا کریم یا کریم صلّ علی
محمّد وآل محمّد وافعل بی ذلک برحمتک
یا ارحم الراحمین و هر مقدار که از قرآن ممکن باشد
درین شب بخوانند و دعا های صحیفه کامله را بخوانند خصوصاً دعای

مکارم الاخلاق و دعای توبه در روزهای این شبها را نیز حرمت
باید داشت و بعبادت و تلاوت و دعا بسر آورد زیرا که در احادیث
معتبره وارد شده است که روز قدر نیز در فضیلت مثل شب قدر است
و در این شب از اعمال مشترکه لیالی افراد ثلثه که در ضمن عمل
شب نوزدهم و شب بست و یکم گذشت بجا آرد بدانکه احادیث
در فضیلت شب نوزدهم و بست و یکم و بست و سیم ماه رمضان
خصوصًا در فضیلت شب بست و سیم بسیار است خوفا للتطویل
ذکر کرده نشد و این شب را لیلة الجهنی میگویند بجهت آن که
عبدالرحمن جهنی روزی در خدمت حضرت رسالت پناه صلی الله
علیه و آله آمد و عرض کرد یا رسول الله ص خانه من از مدینه دور
است امر کن مرا بشبی که دران شب بخدمت تو می رسیده باشم
آنحضرت صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند که در شب بست و سوم
ماه رمضان صاحب روضة الاذکار نوشته که سفیان بن سمط
از حضرت صادق ع روایت کرده که گفتم بآنحضرت که کدام
شب از شبهای ماه رمضان شب امید واری است فرمود که شب
نوزدهم و بست و یکم و بست و سوم گفتم اگر کسی را سستی رو دهد یا
علتی داشته باشد کدام شب از ینها معتمد است فرمود که شب بست و سوم

بشر

شب بست وچهارم شهید مکی در کتاب اربعین از حضرت امیر المومنین ع آورده که هر که بگذارد در شب بست وچهارم ماه رمضان هشت رکعت نماز بهر سوره که خواهد باشد او را ثواب مانند کسیکه حج وعمره را بجا آورده باشد وسید بن طاوس در کتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پناه ص در شب بست وچهارم ماه رمضان این دعا می خواندند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَمَرْتَ بِالدُّعَاءِ وَضَمِنْتَ الْاِجَابَةَ وَدَعَوْنَاكَ وَنَحْنُ عِبَادُكَ وَابْنُ اِمَائِكَ وَلَنْ يَصِلَ الْعِبَادُ مَسْئَلَتَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ اِلَّا كَرَمًا وَجُوْدًا وَرُبُوْبِيَّةً وَوَحْدَانِيَّةً يَا مَوْضِعَ شَكْوَى السَّائِلِيْنَ وَمُنْتَهٰى حَاجَةِ الرَّاغِبِيْنَ وَيَا ذَا الْجَبَرُوْتِ وَالْمَلَكُوْتِ يَا ذَا الْعِزِّ وَالسُّلْطَانِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا بَرُّ يَا رَحِيْمُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيْعَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا ذَا النِّعَمِ الْجِسَامِ وَالطَّوْلِ الَّذِيْ لَا يُرَامُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَاغْفِرْ لِيْ اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ونیز در کتاب مذکور آورده که درین شب مستحب است غسل کردن دعاء شب بست وچهارم

ماه رمضان از جملۂ دعاہاے دہ شب آخر کلینی رح در کتاب کافی
آوردہ یَا فَالِقَ الْاِصْبَاحِ وَیَا جَاعِلَ اللَّیْلِ سَکَنًا وَ
الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حُسْبَانًا یَا عَزِیْزُ یَا عَلِیْمُ یَا ذَا الْمَنِّ
وَالطَّوْلِ وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ وَالْفَضْلِ وَالْاِنْعَامِ
وَالْمُلْكِ وَالْاِکْرَامِ یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ یَا اَللّٰهُ یَا فَرْدُ
یَا وِتْرُ یَا اَللّٰهُ یَا ظَاهِرُ یَا بَاطِنُ یَا حَیُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا
اَنْتَ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰی وَالْاَمْثَالُ الْعُلْیَا وَالْکِبْرِیَاءُ
وَالْاٰلَاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اَهْلِ بَیْتِهٖ
وَاَنْ تَجْعَلَ اِسْمِیْ فِیْ هٰذِهِ اللَّیْلَةِ فِی السُّعَدَاءِ وَرُوْحِیْ
مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِیْ فِیْ عِلِّیِّیْنَ وَاِسَاءَتِیْ مَغْفُوْرَةً
وَاَنْ تَهَبَ لِیْ یَقِیْنًا تُبَاشِرُ بِهٖ قَلْبِیْ وَاِیْمَانًا یُذْهِبُ
بِالشَّكِّ عَنِّیْ وَتُرْضِیَنِیْ بِمَا قَسَمْتَ لِیْ وَاٰتِنَا فِی
الدُّنْیَا حَسَنَةً وَّفِی الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ
النَّارِ الْحَرِیْقِ وَارْزُقْنَا فِیْهَا ذِکْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْكَ
وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِیْقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهٗ مُحَمَّدًا
وَّاٰلَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ السَّلَامُ شب بست و نہم
شہید مکی رح در کتاب اربعین از حضرت امیر المومنین ع آوردہ کہ

هر که بگذارد در شب بست وپنجم ماه رمضان هشت رکعت نماز بخواند در هر رکعت
الحمد و ده مرتبه قل هو الله احد میفرستد خدا تعالی از برای او ثواب
عبادت کنندگان و سید بن طاوس ره در کتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پناه
در شب بست وپنجم ماه رمضان این دعای خواندند تَبَارَكَ
اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخَالِقِيْنَ خَالِقُ الْخَلْقِ وَمُنْشِئُ السَّحَابِ
وَاٰمِرُ الرَّعْدِ اَنْ يُّسَبِّحَ لَهٗ تَبَارَكَ الَّذِيْ بِيَدِهِ الْمُلْكُ
وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ اَلَّذِيْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَ
الْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَتَبَارَكَ الَّذِيْ نَزَّلَ
الْفُرْقَانَ عَلٰى عَبْدِهٖ لِيَكُوْنَ لِلْعَالَمِيْنَ نَذِيْرًا تَبَارَكَ
الَّذِيْ اِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذٰلِكَ جَنَّاتٍ
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ وَيَجْعَلْ لَكَ قُصُوْرًا تَبَارَكَ
اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخَالِقِيْنَ و نیز در کتاب مذکور آورده که
درین شب مستحب است غسل کردن دعاء شب بست و
پنجم ماه رمضان از جمله دعاهای ده شب آخر که کلینی طاب ثراه
در کتاب کافی آورده يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ لِبَاسًا وَالنَّهَارِ
مَعَاشًا وَالْاَرْضِ مِهَادًا وَالْجِبَالِ اَوْتَادًا يَا
اَللّٰهُ يَا قَاهِرُ يَا اَللّٰهُ يَا جَبَّارُ يَا اَللّٰهُ يَا سَمِيْعُ يَا

اَللّٰهُ یَا قَرِیْبُ یَا اَللّٰهُ یَا مُجِیْبُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ
لَکَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰی وَالْاَمْثَالُ الْعُلْیَا وَالْکِبْرِیَاءُ
وَالْاٰلَاءُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی
اَهْلِ بَیْتِهٖ وَاَنْ تَجْعَلَ اِسْمِیْ فِیْ هٰذِهِ اللَّیْلَةِ فِی
السُّعَدَاءِ وَرُوْحِیْ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِیْ فِیْ
عِلِّیِّیْنَ وَاِسَاءَتِیْ مَغْفُوْرَةً وَاَنْ تَهَبَ لِیْ یَقِیْنًا
تُبَاشِرُ بِهٖ قَلْبِیْ وَاِیْمَانًا یُذْهِبُ بِالشَّکِّ عَنِّیْ وَ
تُرْضِیَنِیْ بِمَا قَسَمْتَ لِیْ وَاٰتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَةً
وَفِی الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِیْقِ
وَارْزُقْنَا فِیْهَا ذِکْرَکَ وَشُکْرَکَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْکَ
وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِیْقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهٗ مُحَمَّدًا وَاٰلَ
مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ السَّلَامُ شب بست و ششم
شهید مکی اعلی الله مقامه در کتاب اربعین از حضرت امیر المومنین ع
آورده که هر که بگذارد در شب بست و ششم ماه رمضان هشت رکعت
نماز وا کرده میشود از برای او درهای هفت آسمان با چیزیکه از برای
اوست در پیش خدا از زیادتیها و سید بن طاوس ره در کتاب اقبال
آورده که حضرت رسالت پناه ص در شب بست و ششم ماه رمضان این دعا می خواندند

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ
لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ رَبَّنَا اِنَّنَا سَمِعْنَا
مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْاِيْمَانِ اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا
فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ
الْاَبْرَارِ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا
تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ رَبَّنَا
لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَسِيْنَا اَوْ اَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
عَلَيْنَا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهٗ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا
وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا اَنْتَ مَوْلٰنَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ
ونیز در کتاب مذکور آورده که درین شب مستحب است غسل کردن

دعاء شب بست وششم ماه رمضان از جملۂ دعاہائے

ده شب آخر که کلینی در کتاب کافی آورده یَا جَاعِلَ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ اٰيَتَيْنِ يَا مَنْ مَحَا اٰيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلَ اٰيَةَ
النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوْا فَضْلًا مِنْهُ وَرِضْوَانًا
يَا مُفَصِّلَ كُلِّ شَيْءٍ تَفْصِيْلًا يَا اَللّٰهُ يَا مَاجِدُ
يَا اَللّٰهُ يَا وَهَّابُ يَا اَللّٰهُ يَا جَوَادُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ

یَا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا
وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْاٰلَاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَعَلٰى اَهْلِبَيْتِهٖ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِيْ فِيْ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي
السُّعَدَاءِ وَرُوْحِيْ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِيْ فِيْ عِلِّيِّيْنَ
وَاِسَاءَتِيْ مَغْفُوْرَةً وَاَنْ تَهَبَ لِيْ يَقِيْنًا تُبَاشِرُ بِهٖ
قَلْبِيْ وَاِيْمَانًا يَذْهَبُ بِالشَّكِّ عَنِّيْ وَتُرْضِيَنِيْ بِمَا
قَسَمْتَ لِيْ وَاٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيْقِ وَارْزُقْنَا فِيْهَا
ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ
وَالتَّوْفِيْقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهٗ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ
السَّلَامُ شب بست وهفتم شہید مکی رحمہ در کتاب اربعین از
حضرت امیر المومنین علیہ السلام آورده کہ ہر کہ بگذارد در شب بست
وہفتم ماه رمضان چهار رکعت نماز بخواند در ہر رکعتی الحمد یک مرتبہ و
سورۂ تبارک الذی بیده الملک یک مرتبہ واگر تبارک الذی را
یاد نداشتہ باشد قل ہو اللہ احد را بست وپنج مرتبہ بخواند می آمرزد خدای
تعالی او را و پدر و مادر او را سید بن طاؤس رحمہ اللہ در
کتاب اقبال آورده کہ حضرت رسالت پناه صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

در شب بست و هفتم ماه رمضان این دعا می خوانند رَبَّنَا آمَنَّا
فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ
رَبَّنَا آتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا
يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ رَبَّنَا أَمَتَّنَا
اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا
فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ
جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا رَبَّنَا هَبْ لَنَا
مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا
لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ
الْمَصِيرُ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا
اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ
وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ
رَءُوفٌ رَحِيمٌ و نیز در کتاب مذکور آورده که در این شب
مستحب است غسل کردن و نیز در کتاب مذکور از زید
بن علیؑ آورده که پدر من حضرت امام زین العابدین علیه
السلام در شب بست و هفتم ماه رمضان از اوّل شب
تا آخر شب این دعا می خواندند اللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي

التَّجَافِيَ عَنْ دَارِ الْغُرُورِ وَالْاِنَابَةَ اِلٰى دَارِ الْخُلُوْدِ
وَالْاِسْتِعْدَادَ لِلْمَوْتِ قَبْلَ حُلُوْلِ الْفَوْتِ دعاء
شب بست و هفتم ماه رمضان از جمله دعاهای ده شب آخر که
کلینی در کتاب کافی آورده یَا مَادَّ الظِّلِّ وَلَوْ شِئْتَ لَجَعَلْتَهٗ
سَاكِنًا وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيْلًا ثُمَّ قَبَضْتَهٗ
اِلَيْكَ قَبْضًا يَسِيْرًا يَا ذَا الْجُوْدِ وَالطَّوْلِ وَالْكِبْرِيَاءِ
وَالْاٰلَاءِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا قُدُّوْسُ يَا سَلَامُ
يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيْمِنُ يَا عَزِيْزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا اَللّٰهُ
يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ
لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ
وَالْاٰلَاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى
اَهْلِ بَيْتِهٖ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِيْ فِيْ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي
السُّعَدَاءِ وَرُوْحِيْ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِيْ فِيْ عِلِّيِّيْنَ
وَاِسَاءَتِيْ مَغْفُوْرَةً وَاَنْ تَهَبَ لِيْ يَقِيْنًا تُبَاشِرُ بِهٖ
قَلْبِيْ وَاِيْمَانًا يُذْهِبُ بِالشَّكِّ عَنِّيْ وَتُرْضِيَنِيْ
بِمَا قَسَمْتَ لِيْ وَاٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً

وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِیْقِ وَارْزُقْنَا فِیْهَا ذِکْرَکَ
وَشُکْرَکَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْکَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَ
التَّوْفِیْقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَّاٰلَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ
وَعَلَیْهِمُ السَّلَامُ شب بست وهشتم شهید مکی رحمه در
کتاب اربعین از حضرت امیرالمومنین ع آورده که هرکه بگذارد در شب
بست وهشتم ماه رمضان شش رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد
یکمرتبه وآیة الکرسی ده مرتبه وانا اعطینا ده مرتبه وقل هو الله احد
ده مرتبه وصلوات بفرستد بر حضرت رسالت پناه صد مرتبه بیامرزد
خدای تعالی اورا وسید بن طاؤس رحمه الله در کتاب اقبال
آورده که حضرت رسالت پناه ص در شب بست وهشتم ماه رمضان
این دعا می خواندند اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَکَفَرْنَا بِالطَّاغُوْتِ اٰمَنَّا
بِمَنْ لَّا یَمُوْتُ اٰمَنَّا بِمَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرَضِیْنَ
وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُوْمَ وَالْجِبَالَ وَالشَّجَرَ وَالدَّوَابَّ
وَالْاِنْسَ وَالْجِنَّ اٰمَنَّا بِمَا اُنْزِلَ اِلَیْنَا وَمَا اُنْزِلَ
اِلَیْکُمْ وَاِلٰهُنَا وَاِلٰهُکُمْ وَاحِدٌ وَّنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُوْنَ
اٰمَنَّا بِرَبِّ مُوْسٰی وَهَارُوْنَ اٰمَنَّا بِرَبِّ الْمَلٰٓئِکَةِ
وَالرُّوْحِ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْکَ لَهٗ اٰمَنَّا بِمَنْ

أَنْشَأَ السَّحَابَ وَخَلَقَ الْعِبَادَ وَالْعَذَابَ وَالْعِقَابَ
آمَنَّا بِكَ آمَنَّا بِكَ آمَنَّا بِكَ آمَنَّا بِكَ آمَنَّا بِكَ
آمَنَّا بِكَ آمَنَّا بِكَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَتَجَاوَزْ عَنَّا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ و نیز
در کتاب مذکور آورده که درین شب مستحب است غسل کردن
دعاء شب بست وهشتم ماه رمضان از جمله دعاهای ده شب
آخر که کلینی در کتاب کافی آورده یَا خَازِنَ اللَّيْلِ فِي الْهَوَاءِ
وَخَازِنَ النُّورِ فِي السَّمَاءِ وَمَانِعَ السَّمَاءِ أَنْ تَقَعَ عَلَى
الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَحَابِسَهُمَا أَنْ تَزُولَا
يَا عَلِيمُ يَا غَفُورُ يَا عَظِيمُ يَا دَائِمُ يَا اللهُ يَا وَارِثُ
يَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ يَا اللهُ يَا اللهُ يَا اللهُ لَكَ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَ
الْآلَاءُ أَسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ
أَهْلِبَيْتِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي
السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَائَتِي
مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَاناً يُذْهِبُ
بِالشَّكِّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً

وَفِی الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِیْقِ اُرْزُقْنَا
فِیْهَا ذِکْرَکَ وَشُکْرَکَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْکَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ
وَالتَّوْفِیْقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهٗ مُحَمَّدًا وَّاٰلَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ
وَعَلَیْهِمُ السَّلَامُ شب بست ونهم شهید مکی رح در کتاب
اربعین از حضرت امیرالمومنین ع آورده که هر که بگذارد در شب بست و نهم
ماه رمضان دو رکعت نماز بخواند در هر رکعتے الحمد یکمرتبه و قل هو الله
احد بست مرتبه بمیرد در حالتیکه از مومنین باشد و بلند کرده می شود
نامهٔ عمل او در اعلائے علیین و سید ابن طاؤس رح
در کتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پناه ص در شب بست
ونهم ماه رمضان این دعا می خواندند تَوَکَّلْتُ عَلَی
السَّیِّدِ الَّذِیْ لَا یَغْلِبُهٗ اَحَدٌ وَتَوَکَّلْتُ عَلَی
الْجَبَّارِ الَّذِیْ لَا یَقْهَرُهٗ اَحَدٌ تَوَکَّلْتُ عَلَی
الْعَزِیْزِ الرَّحِیْمِ الَّذِیْ یَرَانِیْ حِیْنَ اَقُوْمُ وَتَقَلُّبِیْ
فِی السَّاجِدِیْنَ تَوَکَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذِیْ لَا یَمُوْتُ
تَوَکَّلْتُ عَلٰی مَنْ بِیَدِهٖ نَوَاصِی الْعِبَادِ تَوَکَّلْتُ عَلَی
الْحَلِیْمِ الَّذِیْ لَا یَعْجَلُ تَوَکَّلْتُ عَلَی الْعَدْلِ
الَّذِیْ لَا یَجُوْرُ تَوَکَّلْتُ عَلَی الصَّمَدِ الَّذِیْ

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ تَوَكَّلْتُ عَلَى
الْقَادِرِ الْعَلِيِّ الصَّمَدِ تَوَكَّلْتُ تَوَكَّلْتُ تَوَكَّلْتُ
تَوَكَّلْتُ تَوَكَّلْتُ تَوَكَّلْتُ تَوَكَّلْتُ تَوَكَّلْتُ تَوَكَّلْتُ و نيز
در كتاب مذكور آورده كه درين شب مستحب است غسل كردن
دعاء شب بست و نهم ماه رمضان از جملهٔ دعا هاے
ده شب آخر كه كلينى طاب ثراه در كتاب كافى آورده
يَا مُكَوِّرَ اللَّيْلِ عَلَى النَّهَارِ وَ مُكَوِّرَ النَّهَارِ عَلَى اللَّيْلِ
يَا عَلِيْمُ يَا حَكِيْمُ يَا اللهُ يَا رَبَّ الْاَرْبَابِ وَ يَا سَيِّدَ
السَّادَاتِ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا اَقْرَبُ اِلَيَّ مِنْ حَبْلِ
الْوَرِيْدِ يَا اللهُ يَا اللهُ يَا اللهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى
وَ الْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَ الْكِبْرِيَاءُ وَ الْاٰلَاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ
تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ عَلٰى اَهْلِ بَيْتِهٖ وَ اَنْ تَجْعَلَ اِسْمِيْ
فِيْ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَ رُوْحِيْ مَعَ الشُّهَدَاءِ
وَ اِحْسَانِيْ فِيْ عِلِّيِّيْنَ وَ اِسَاءَتِيْ مَغْفُوْرَةً وَ اَنْ تَهَبَ لِيْ
يَقِيْنًا تُبَاشِرُ بِهٖ قَلْبِيْ وَ اِيْمَانًا يُذْهِبُ بِالشَّكِّ عَنِّيْ
وَ تُرْضِيَنِيْ بِمَا قَسَمْتَ لِيْ وَ اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَ فِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيْقِ وَ ارْزُقْنَا

فِیهَا ذِکْرَکَ وَشُکْرَکَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْکَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ
وَالتَّوْفِیقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ
وَعَلَیْهِمُ السَّلَامُ شب سی ام شہید مکی اعلی اللہ مقامہ
در کتاب اربعین از حضرت امیر المومنین علیہ السلام آوردہ کہ ہر کہ
بگذارد در شب سی ام ماہ رمضان دوازدہ رکعت نماز بخواند در
ہر رکعتے الحمد یک مرتبہ و قل ہو اللہ احد بست مرتبہ و صلوات
بفرستد بر حضرت رسالت پناہ صد مرتبہ ختم می کند حق تعالے
کار او را برحمت سید ابن طاؤس رہ در کتاب اقبال آوردہ
کہ حضرت رسالت پناہ در شب سی ام رمضان این دعا
می خواندند رَبَّنَا فَاَتَانَا الشَّهْرُ الْمُبَارَكُ الَّذِیْ اَمَرْتَنَا
فِیْهِ بِالصِّیَامِ وَالْقِیَامِ فَلَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا
رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذُنُوْبِنَا وَمَا تَاَخَّرَ
رَبَّنَا وَلَا تَخْذُلْنَا وَلَا تَحْرِمْنَا الْمَغْفِرَةَ وَاعْفُ عَنَّا
وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَتُبْ عَلَیْنَا وَارْزُقْنَا وَارْضَ
عَنَّا وَاجْعَلْنَا مِنْ اَوْلِیَائِکَ الْمُتَّقِیْنَ بِرَحْمَتِکَ
یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ و نیز در کتاب مذکور از حضرت
رسالت پناہ آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب آخر ماہ رمضان دہ

رکعت نماز بخواند در ہر رکعتی الحمد یک مرتبہ وقل ھو اللہ احد دہ مرتبہ
وبگوید در رکوع وسجود آن سُبْحَانَ اللّٰہِ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ
وَلَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ وَاللّٰہُ اَکْبَرُ دہ مرتبہ وبعد از ہر دو رکعت تشہد
وسلام بگوید وبعد از فارغ شدن از نماز ہزار مرتبہ اَسْتَغْفِرُ
اللّٰہَ بگوید بعد از ان سجدہ کند وبگوید در آن یَا حَیُّ یَا قَیُّوْمُ یَا
ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ یَا رَحْمٰنَ الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَۃِ وَ
رَحِیْمَھُمَا یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ یَا اِلٰہَ الْاَوَّلِیْنَ وَ
الْاٰخِرِیْنَ اغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَتَقَبَّلْ مِنَّا صَلٰوتَنَا وَ
قِیَامَنَا قسم بذاتیکہ فرستادہ است مرا براستی بہ پیغمبری کہ جبرائیل و
جبرئیل و اسرافیل ع از پروردگارش کہ برنمیدارد گذارندۂ این نماز
سر خود را از سجدہ تا آنکہ می آمرزد خدای تعالیٰ او را و قبول
میکند از او ماہ رمضان را و در می گذرد از گناہان او و اگرچہ ہفتاد
گناہ کردہ باشد کہ ہر یک بزرگتر از گناہ عباد باشد وقبول میفرماید
خدای عزوجل صیام کسانیکہ در شہر خوانندۂ این نماز باشد
پس فرمود جناب رسول خدا کہ ای جبرئیل قبول میفرماید
حق تعالیٰ ماہ رمضان را از خوانندۂ این خاصۃً و از تمامی
اہل بلاد او جبرئیل عرض کرد بلے قسم بخدای کہ ترا براستی مبعوث

کردہ این از کرامتہائے حق تعالے است بر خوانندۂ این نماز د
منزلتش عظیم است پیش معبود برحق قبول می کند خدائے عزوجل
از او و از اہل بلاد او نمازہائے ایشان در روزہائے ایشان و
قیامہائے ایشان و می آمرزد گناہان ایشان را و مستجاب
می فرماید دعائے ایشان را باز می فرماید جناب رسالت پناہ
قسم بخدائے کہ مرا بحق مبعوث ساختہ بدرستیکہ کسیکہ این نماز بخواند
و این استغفار کند قبول می کند حق تعالےٰ نماز روزہ و قیام
او را کہ بعبادت شدہ باشد و درگذرد از گناہان او و ہرچہ
دعا می کند حق تعالے قبول می کند و شاہد برین قول او تعالی است در
قرآن مجید می فرماید وَاسْتَغْفِرُوْا رَبَّکُمْ اِنَّہٗ کَانَ غَفَّارًا یعنے
استغفار کنید صاحب کل اختیار خود را بدرستیکہ او بسیار عفو کنندۂ
گناہان است و می فرماید وَاسْتَغْفِرُوْا رَبَّکُمْ ثُمَّ تُوْبُوْا اِلَیْہِ
یعنے استغفار کنید پروردگار خود را بعد از ان توبہ و رجوع کنید بسوے
او و می فرماید وَالَّذِیْنَ اِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَۃً اَوْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَہُمْ
ذَکَرُوا اللّٰہَ فَاسْتَغْفَرُوْا لِذُنُوْبِہِمْ وَمَنْ یَّغْفِرُ الذُّنُوْبَ
اِلَّا اللّٰہُ یعنے کسانیکہ فعل بد کردند یا بر نفسہای خود ظلم کردند بسبب
ارتکاب معاصی آنہا یاد کردند اللہ عزوجل را پس و قتیکہ یاد کردند

معبود برحق خود را استغفار کردند گناهان خود را وکلام کسے است کہ بیامرزد
گناهان را سواے پروردگار می فرماید وَاسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْا
اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا اِلٰى اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّيُؤْتِ كُلَّ ذِىْ
فَضْلٍ فَضْلَهٗ یعنے استغفار گناهان کنید از خالق خود بعد ازان
رجوع کنید لسوی او تا تمتع یابید از و تمتع خوب را تا وقت معین و عطا
می فرماید حق تعالے ہر صاحب فضل را فضل او و می فرماید
وَاسْتَغْفِرْهُ اِنَّهٗ كَانَ تَوَّابًا یعنے استغفار کن از پروردگار
خود بتحقیق کہ او تعالے بسیار قبول کنندہ توبہ است بعد ازان
می فرمایند جناب رسالت پناہ ص کہ این نماز ہدیہ است بالخصوص
براے ما و براے امت ما از زنہا و مردہا و نہ عطا فرمود
خداے عزوجل این ہدیہ را بکسے قبل ما بود نہ انبیا نہ غیر ایشان
و نیز در کتاب مذکور آوردہ کہ روایت کردہ شدہ است کہ
بخواند در شب آخر ماہ رمضان سورۂ انعام و کہف و یٰس را
و صد مرتبہ بگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاَتُوْبُ اِلَيْهِ و نیز
در کتاب مذکور از حضرت صادق ع آوردہ کہ وداع کند ماہ رمضان را
در شب آخر آن و بگوید اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ
مِنْ صِيَامِىْ لِشَهْرِ رَمَضَانَ وَاَعُوْذُ بِكَ اَنْ

يَطْلَعُ فَجْرُ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ إِلَّا وَقَدْ غَفَرْتَ لِي می آمرزد خدا
تعالے اورا پیش از ان که صبح کند و روزی می کند اورا انابت
بجانب خود و نیز درکتاب مذکور آورده که درین شب مستحب است
غسل کردن دیگر از اعمال این شب زیارت حضرت امام حسین
است و طریق زیارت آنحضرت ع در ماه رجب گذشت

دعاے شب سی ام ماه رمضان از جمله دعا ہاے وداع شب
آخر که کلینی در کافی آورده اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا شَرِيكَ لَهُ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ كَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ وَكَمَا هُوَ
اَهْلُهُ يَا قُدُّوسُ يَا نُورُ يَا نُورَ الْقُدُسِ يَا سُبُّوحُ يَا
مُنْتَهَى التَّسْبِيحِ يَا رَحْمٰنُ يَا فَاعِلَ الرَّحْمَةِ يَا اَللّٰهُ يَا
عَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا اَللّٰهُ يَا لَطِيفُ يَا جَلِيلُ يَا اَللّٰهُ
يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ
الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ
اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اَهْلِبَيْتِهِ وَ
اَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ
وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ
وَاِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ

بِهٖ قَلْبِیْ وَ اِیْمَانًا یُذْهِبُ بِالشَّكِّ عَنِّیْ وَ تُرْضِیْنِیْ بِمَا
قَسَمْتَ لِیْ وَ اٰتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَةً وَّ فِی الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً
وَّ قِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِیْقِ وَ ارْزُقْنَا فِیْهَا ذِكْرَكَ وَ شُكْرَكَ
وَ الرَّغْبَةَ اِلَیْكَ وَ الْاِنَابَةَ وَ التَّوْبَةَ وَ التَّوْفِیْقَ لِمَا وَفَّقْتَ
لَهٗ مُحَمَّدًا وَّ اٰلَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ

اما اعمال ایام ماه صیام به تعمیم

علامهٔ مجلسی رح آورده که مستحب است که این صلوات را
در هر روز ماه مبارک و در هر روز جمعه در تمام سال بخوانند اِنَّ اللّٰهَ
وَ مَلٰٓئِكَتَهٗ یُصَلُّوْنَ عَلَى النَّبِیِّ یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا
صَلُّوْا عَلَیْهِ وَ سَلِّمُوْا تَسْلِیْمًا لَبَّیْكَ یَا رَبِّ وَ
سُبْحَانَكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ كَمَا صَلَّیْتَ وَ
بَارَكْتَ عَلٰۤی اِبْرَاهِیْمَ وَ اٰلِ اِبْرَاهِیْمَ اِنَّكَ حَمِیْدٌ مَّجِیْدٌ اَللّٰهُمَّ
ارْحَمْ مُحَمَّدًا وَّ اٰلَ مُحَمَّدٍ كَمَا رَحِمْتَ اِبْرَاهِیْمَ وَ اٰلَ
اِبْرَاهِیْمَ اِنَّكَ حَمِیْدٌ مَّجِیْدٌ اَللّٰهُمَّ سَلِّمْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا
سَلَّمْتَ عَلٰی نُوْحٍ فِی الْعَالَمِیْنَ اَللّٰهُمَّ امْنُنْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ
اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا مَنَنْتَ عَلٰی مُوْسٰی وَ هٰرُوْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا هَدَیْتَنَا

بِهِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا
بِهِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْهُ
مَقَامًا مَحْمُودًا يَغْبِطُهُ بِهِ الْاَوَّلُوْنَ وَالْاٰخِرُوْنَ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا طَلَعَتْ شَمْسٌ
اَوْ غَرَبَتْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا
طَرَفَتْ عَيْنٌ اَوْ بَرَقَتْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ
كُلَّمَا طَرَفَتْ عَيْنٌ اَوْ ظَرَفَتْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا ذُكِرَ السَّلَامُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ
كُلَّمَا سَبَّحَ اللّٰهَ مَلَكٌ اَوْ قَدَّسَهُ السَّلَامُ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ فِي الْاَوَّلِيْنَ السَّلَامُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي
الْاٰخِرِيْنَ السَّلَامُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الدُّنْيَا وَ
الْاٰخِرَةِ السَّلَامُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اللّٰهُمَّ رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ
وَرَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَرَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ
اَبْلِغْ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا وَآلَهُ عَنَّا السَّلَامَ اللّٰهُمَّ
اَعْطِ مُحَمَّدًا مِنَ الْبَهَاءِ وَالسُّرُوْرِ وَالنَّضْرَةِ
وَالْكَرَامَةِ وَالْغِبْطَةِ وَالْوَسِيْلَةِ وَالْمَنْزِلَةِ

وَالْمَقَامِ وَالشَّرَفِ وَالرِّفْعَةِ وَالشَّفَاعَةِ عِنْدَكَ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَفْضَلَ مَا تُعْطِيْ اَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ
وَاَعْطِ مُحَمَّدًا فَوْقَ مَا تُعْطِي الْخَلَائِقَ مِنَ الْخَيْرِ
اَضْعَافًا كَثِيْرَةً لَا يُحْصِيْهَا غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اَطْيَبَ وَاَطْهَرَ وَاَزْكٰى وَاَنْمٰى
وَاَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنَ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ
وَعَلٰى اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى عَلِيٍّ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَ
عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ
شَرِكَ فِيْ دَمِهٖ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ
مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ السَّلَامُ وَالْعَنْ مَنْ اٰذٰى
نَبِيَّكَ فِيْهَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
اِمَامَيِ الْمُسْلِمِيْنَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُمَا وَ
عَادِ مَنْ عَادَاهُمَا وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ
شَرِكَ فِيْ دَمِهِمَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ ابْنِ الْحُسَيْنِ
اِمَامِ الْمُسْلِمِيْنَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ
عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ ظَلَمَهٗ اَللّٰهُمَّ

صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُسْلِمِيْنَ وَوَالِ
مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ
عَلٰى مَنْ ظَلَمَهٗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى جَعْفَرِ بْنِ
مُحَمَّدٍ اِمَامِ الْمُسْلِمِيْنَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ
وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ
ظَلَمَهٗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُوْسَى بْنِ جَعْفَرٍ اِمَامِ
الْمُسْلِمِيْنَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ
وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ ظَلَمَهٗ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ مُوْسٰى اِمَامِ الْمُسْلِمِيْنَ
وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ
الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ ظَلَمَهٗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُسْلِمِيْنَ وَوَالِ مَنْ
وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ
عَلٰى مَنْ ظَلَمَهٗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ
اِمَامِ الْمُسْلِمِيْنَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ
مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ ظَلَمَهٗ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُسْلِمِيْنَ

وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ
ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْخَلَفِ مِنْ بَعْدِهٖ اِمَامِ
الْمُسْلِمِيْنَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ
وَعَجِّلْ فَرَجَهٗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْقَاسِمِ وَالطَّاهِرِ
ابْنَيْ نَبِيِّكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى رُقَيَّةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ
وَالْعَنْ مَنْ اٰذٰى نَبِيَّكَ فِيْهَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
اُمِّ كُلْثُوْمٍ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ اٰذٰى نَبِيَّكَ فِيْهَا اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى ذُرِّيَّةِ نَبِيِّكَ اَللّٰهُمَّ اخْلُفْ نَبِيَّكَ فِيْ اَهْلِ بَيْتِهٖ
اَللّٰهُمَّ مَكِّنْ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ عَدَدِهِمْ
وَاَنْصَارِهِمْ عَلَى الْحَقِّ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ اَللّٰهُمَّ اطْلُبْ
بِذَحْلِهِمْ وَوِتْرِهِمْ وَدِمَائِهِمْ وَكُفَّ عَنَّا وَعَنْهُمْ وَعَنْ
كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ بَاْسَ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَكُلِّ دَابَّةٍ
اَنْتَ اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّكَ اَنْتَ اَشَدُّ بَاْسًا وَاَشَدُّ
تَنْكِيْلًا ودرین دعا در اقبال وبعضے از نسخہائے
دیگر کتب معتبرہ از حضرت علی بن الحسین تا حضرت
امام حسن عسکری علیہم السلام بجاے علی من ظلمہ
چنین است عَلٰى مَنْ شَرِكَ فِيْ دَمِهٖ و از جملہ

دعاهائے ہر روز ماہ رمضان دعائے است کہ سید
ابن طاؤس رحمہ اللہ در اقبال آوردہ کہ برائے استجابت
دعوات مجرب است و بر مضامین عالیہ مشتمل است
و شاید کہ اسناد دیگر را خوفا للتطویل فروگذاشت دعا
اینست اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ
لِیْ كَمَا وَعَدْتَنِیْ سہ مرتبہ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
مِنْ بَهَآئِكَ بِاَبْهَاهُ وَكُلُّ بَهَآئِكَ بَهِیٌّ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِبَهَآئِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
مِنْ جَلَالِكَ بِاَجَلِّهٖ وَكُلُّ جَلَالِكَ جَلِیْلٌ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِاَجْمَلِهٖ وَكُلُّ
جَمَالِكَ جَمِیْلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِجَمَالِكَ
كُلِّهٖ پس سہ مرتبہ بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ
كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا وَعَدْتَنِیْ
پس بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ
بِاَعْظَمِهَا وَكُلُّ عَظَمَتِكَ عَظِیْمَةٌ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ نُوْرِكَ بِاَنْوَرِهٖ وَ
كُلُّ نُوْرِكَ نَيِّرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
بِنُوْرِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ
رَحْمَتِكَ بِاَوْسَعِهَا وَكُلُّ رَحْمَتِكَ
وَاسِعَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ
كُلِّهَا پس ۳ مرتبہ بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ
كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا
وَعَدْتَنِیْ پس بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
مِنْ كَمَالِكَ بِاَكْمَلِهٖ وَكُلُّ كَمَالِكَ
كَامِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِكَمَالِكَ
كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ
بِاَتَمِّهَا وَكُلُّ كَلِمَاتِكَ تَامَّةٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ اَسْمَائِكَ بِاَكْبَرِهَا وَكُلُّ
اَسْمَائِكَ كَبِيْرَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
بِاَسْمَائِكَ كُلِّهَا پس ۳ مرتبہ بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا وَعَدْتَنِیْ

پس بگوید اللهم انی اسئلک من عزتک باعزها و
کل عزتک عزیزة اللهم انی اسئلک بعزتک
کلها اللهم انی اسئلک من مشیتک بامضاها
وکل مشیتک ماضیة اللهم انی اسئلک
بمشیتک کلها اللهم انی اسئلک بقدرتک
التی استطلت بها علی کل شیء وکل
قدرتک مستطیلة اللهم انی اسئلک
بقدرتک کلها پس سه مرتبه بگوید اللهم
انی ادعوک کما امرتنی فاستجب لی کما
وعدتنی پس بگوید اللهم انی اسئلک من
علمک بانفذه وکل علمک نافذ اللهم
انی اسئلک بعلمک کله اللهم انی
اسئلک من قولک بارضاه وکل قولک
رضی اللهم انی اسئلک بقولک کله اللهم
انی اسئلک من مسائلک باحبها الیک وکل
مسائلک الیک حبیبة اللهم انی اسئلک
بمسائلک کلها پس سه مرتبه بگوید اللهم انی ادعوک

كَمَا اَمَرْتَنِيْ فَاسْتَجِبْ لِيْ كَمَا وَعَدْتَنِيْ
پس بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِاَشْرَفِهٖ
وَكُلُّ شَرَفِكَ شَرِيْفٌ اَللّٰهُمَّ اَسْئَلُكَ بِشَرَفِكَ
كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِاَدْوَمِهٖ
وَكُلُّ سُلْطَانِكَ دَائِمٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
بِسُلْطَانِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ
بِاَفْخَرِهٖ وَكُلُّ مُلْكِكَ فَاخِرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَسْئَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهٖ پس سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ
اِنِّيْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِيْ فَاسْتَجِبْ لِيْ كَمَا وَعَدْتَنِيْ پس سه
مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ عَلَائِكَ بِاَعْلَاهُ وَكُلُّ
عَلَائِكَ عَالٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِعَلَائِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ
اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِاَقْدَمِهٖ وَكُلُّ مَنِّكَ قَدِيْمٌ
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
مِنْ اٰيَاتِكَ بِاَعْجَبِهَا وَكُلُّ اٰيَاتِكَ عَجِيْبَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَسْئَلُكَ بِاٰيَاتِكَ كُلِّهَا پس سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَدْعُوْكَ
كَمَا اَمَرْتَنِيْ فَاسْتَجِبْ لِيْ كَمَا وَعَدْتَنِيْ پس بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَسْئَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِاَفْضَلِهٖ وَكُلُّ فَضْلِكَ فَاضِلٌ

اللهم انی اسئلک بفضلک کله اللهم انی اسئلک
من رزقک باعمه وکل رزقک عام اللهم انی
اسئلک برزقک کله اللهم انی اسئلک من عطائک
باهنئه وکل عطائک هنیئ اللهم انی اسئلک
بعطائک کله اللهم انی اسئلک من خیرک باعجله
وکل خیرک عاجل اللهم انی اسئلک بخیرک
کله اللهم انی اسئلک من احسانک باحسنه
وکل احسانک حسن اللهم انی اسئلک
باحسانک کله اللهم انی اسئلک بما تجیبنی
به حین ادعوک فاجبنی یا الله نعم دعوتک
یا الله اللهم انی اسئلک بما انت فیه من
الشئون والجبروت اللهم انی اسئلک بکل
شان وجبروت اللهم انی اسئلک بشانک
وجبروتک کلها اللهم انی اسئلک بما
تجیبنی حین اسئلک به فاجبنی یا الله صل
علی محمد وآل محمد پس هر حاجت که داری
بطلب پس بگو اللهم صل علی محمد وآل

مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنِي عَلَى الْاِيْمَانِ بِكَ وَالتَّصْدِيْقِ
بِرَسُوْلِكَ وَالْوَلَايَةِ لِعَلِيِّ ابْنِ اَبِيْ طَالِبٍ عَلَيْهِ
السَّلَامُ وَالْاِئْتِمَامِ بِالْاَئِمَّةِ مِنْ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ
وَالْبَرَاءَةِ مِنْ اَعْدَائِهِمْ فَاِنِّيْ قَدْ رَضِيْتُ بِذٰلِكَ
يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَ
اَسْئَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانَكَ وَالْجَنَّةَ وَاَعُوْذُبِكَ
مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنَّارِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِيْ مِنْ كُلِّ
مُصِيْبَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عُقُوْبَةٍ وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ
وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرُوْهٍ وَ
مِنْ كُلِّ اٰفَةٍ نَزَلَتْ اَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ اِلَى
الْاَرْضِ فِيْ هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِيْ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ
وَفِيْ هٰذَا الْيَوْمِ وَفِيْ هٰذَا الشَّهْرِ وَفِيْ هٰذَا
السَّنَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ
لِيْ مِنْ كُلِّ سُرُوْرٍ وَمِنْ كُلِّ بَهْجَةٍ وَمِنْ كُلِّ اسْتِقَامَةٍ
وَمِنْ كُلِّ فَرَجٍ وَمِنْ كُلِّ عَافِيَةٍ وَمِنْ سَلَامَةٍ وَمِنْ
كُلِّ كَرَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ طَاهِرٍ

نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ حَسَنَةٍ نَزَلَتْ اَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ
اِلَى الْاَرْضِ فِىْ هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِىْ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَ
فِىْ هٰذَا الْيَوْمِ وَفِىْ هٰذَا الشَّهْرِ وَفِىْ هٰذِهِ السَّنَةِ اَللّٰهُمَّ
اِنْ كَانَتْ ذُنُوْبِىْ قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهِىْ عِنْدَكَ وَحَالَتْ
بَيْنِىْ وَبَيْنَكَ اَوْ غَيَّرَتْ حَالِىْ عِنْدَكَ فَاِنِّىْ اَسْئَلُكَ
بِنُوْرِ وَجْهِكَ الْكَرِيْمِ الَّذِىْ لَمْ يُطْفَأْ وَبِوَجْهِ حَبِيْبِكَ
مُحَمَّدِنِ الْمُصْطَفٰى وَبِوَجْهِ وَلِيِّكَ عَلِىِّ نِ الْمُرْتَضٰى وَ
بِحَقِّ اَوْلِيَائِكَ الَّذِيْنَ انْتَجَبْتَهُمْ اَنْ تُصَلِّىَ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَغْفِرَلِىْ وَلِوَالِدَىَّ وَمَا
وَلَدَا وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَمَا تَوَالَدُوْا ذُنُوْبَنَا
كُلَّهَا صَغِيْرَهَا وَكَبِيْرَهَا وَاَنْ تَخْتِمَ لَنَا بِالصَّالِحَاتِ
وَاَنْ تَقْضِىَ لَنَا الْحَاجَاتِ وَالْمُهِمَّاتِ وَصَالِحَ
الدُّعَاءِ وَالْمَسْئَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ اٰمِيْنَ اٰمِيْنَ اٰمِيْنَ
مَاشَاءَ اللّٰهُ كَانَ لَاحَوْلَ وَلَاقُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ سُبْحَانَ
رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُوْنَ وَسَلَامٌ عَلَى
الْمُرْسَلِيْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ پس دستہارا

بسوی آسمان بلند کن ومیل ده گردنت را بسوی دوش چپ خود و گریه
بکن و اگر نیاید خود را بگریه بدار پس بگو یا لا اله الا انت اسئلک
بحق من حقه علیک عظیم بلا اله الا انت اسئلک
ببهاء لا اله الا انت یا لا اله الا انت اسئلک
بجلال لا اله الا انت یا لا اله انت اسئلک بجمال
لا اله الا انت یا لا اله الا انت اسئلک بنور لا اله
الا انت یا لا اله الا انت اسئلک بکمال لا اله الا
انت یا لا اله الا انت اسئلک بعزة لا اله الا انت یا لا اله
الا انت اسئلک بعظمة لا اله الا انت یا لا اله
الا انت اسئلک بقول لا اله الا انت یا لا اله الا انت
اسئلک بشرف لا اله الا انت یا لا اله الا انت اسئلک
بعلاء لا اله الا انت یا لا اله الا انت اسئلک
بلا اله الا انت یا لا اله الا انت یا ربّاه یا ربّاه
یا ربّاه پس آن قدر بگوید که یک نفس فاکند پس بگوید ربنا ظلمنا انفسنا الخ تا کلمه و لکن
کج کرده بسوی دوش چپ آن قدر که یک نفس فاکند اسئلک یا سیّداه
پس بگوید یا الله یا ربّاه آن قدر که یک نفس فاکند پس بگوید
یا سیّداه یا مولاه یا غیاثاه یا ملجاه یا منتهی

غَايَةَ رَغْبَتَاهُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَسْئَلُكَ بِكَ
فَلَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ مُسْتَجَابَةٍ
دَعَاكَ بِهَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ اَوْ مَلَكٌ مُقَرَّبٌ اَوْ
عَبْدٌ مُؤْمِنٌ اِمْتَحَنْتَ قَلْبَهُ لِلْاِيْمَانِ وَاسْتَجَبْتَ
دَعْوَتَهُ مِنْهُ وَاَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ
نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَاُقَدِّمُهُ بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِيْ يَا
مُحَمَّدُ يَا رَسُوْلَ اللهِ بِاَبِيْ اَنْتَ وَاُمِّيْ اَتَوَجَّهُ
بِكَ اِلٰى رَبِّكَ رَبِّيْ وَاُقَدِّمُكَ بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِيْ
يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ اَسْئَلُكَ بِكَ فَلَيْسَ كَمِثْلِكَ
شَيْءٌ وَاَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ حَبِيْبِكَ وَبِعِتْرَتِهِ
الْهَادِيَةِ وَاُقَدِّمُهُمْ بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِيْ اَسْئَلُكَ
اللّٰهُمَّ بِحَيَاتِكَ الَّتِيْ لَا تَمُوْتُ وَبِنُوْرِ وَجْهِكَ الَّذِيْ
لَا يُطْفَأُ وَبِعَيْنِكَ الَّتِيْ لَا تَنَامُ وَاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ بِحَقِّ
مَنْ حَقُّهُ عَلَيْكَ عَظِيْمٌ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ
قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ بِعَدَدِ كُلِّ شَيْءٍ وَزِنَةَ
كُلِّ شَيْءٍ وَمِلْأَ كُلِّ شَيْءٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ اَنْ
تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُصْطَفٰى اَوْ

رَسُولِكَ الْمُرْتَضٰى وَاَمِيْنِكَ الْمُصْطَفٰى وَخَلِيْلِكَ
دُوْنَ خَلْقِكَ وَحَبِيْبِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ
اَجْمَعِيْنَ النَّذِيْرِ الْبَشِيْرِ السِّرَاجِ الْمُنِيْرِ وَعَلٰى اَهْلِبَيْتِهٖ
الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ الْمُطَهَّرِيْنَ الْاَخْيَارِ الْاَبْرَارِ وَ
عَلٰى مَلٰٓئِكَتِكَ الَّذِيْنَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَحَجَبْتَهُمْ
عَنْ خَلْقِكَ وَعَلٰى اَنْبِيَآئِكَ الَّذِيْنَ يُنْبِئُوْنَ بِالصِّدْقِ
عَنْكَ وَعَلٰى عِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ الَّذِيْنَ اَدْخَلْتَهُمْ
فِيْ رَحْمَتِكَ الْاَئِمَّةِ الْمُهْتَدِيْنَ الرَّاشِدِيْنَ الْمُطَهَّرِيْنَ
وَعَلٰى جِبْرَئِيْلَ وَمِيْكَآئِيْلَ وَاِسْرَافِيْلَ وَمَلَكِ الْمَوْتِ
وَرِضْوَانِ خَازِنِ الْجَنَّةِ وَمَالِكٍ خَازِنِ النَّارِ وَ
الرُّوْحِ الْقُدُسِ وَحَمَلَةِ الْعَرْشِ وَمُنْكَرٍ وَنَكِيْرٍ وَعَلَى
الْمَلَكَيْنِ الْحَافِظَيْنِ عَلَيَّ بِالصَّلٰوةِ الَّتِيْ تُحِبُّ اَنْ
تُصَلِّيَ بِهَا عَلَيْهِمْ صَلٰوةً كَثِيْرَةً طَيِّبَةً مُبَارَكَةً
زَاكِيَةً نَامِيَةً طَاهِرَةً شَرِيْفَةً فَاضِلَةً تُبَيِّنُ بِهَا
فَضْلَهُمْ عَلَى الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَسْئَلُكَ اَنْ تَسْمَعَ صَوْتِيْ وَتُجِيْبَ دَعْوَتِيْ وَتَغْفِرَ
ذُنُوْبِيْ وَتُنْجِحَ طَلِبَتِيْ وَتَقْضِيَ حَاجَاتِيْ وَتَقْبَلَ قِصَّتِيْ

وَ تُنْجِزَ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَ تُقِيلَنِي عَثْرَتِي وَ تَتَجَاوَزَ عَنْ
خَطِيئَتِي وَ تَصْفَحَ عَنْ ظُلْمِي وَ تَعْفُوَ عَنْ جُرْمِي وَ تُقْبِلَ عَلَيَّ
وَ لَا تُعْرِضَ عَنِّي وَ تَرْحَمَنِي وَ لَا تُعَذِّبَنِي وَ تُعَافِيَنِي وَ لَا
تَبْتَلِيَنِي وَ تَرْزُقَنِي مِنْ أَطْيَبِ الرِّزْقِ
وَ أَوْسَعِهِ وَ أَهْنَئِهِ وَ أَمْرَئِهِ وَ أَسْبَغِهِ
وَ أَكْثَرِهِ وَ لَا تَحْرِمَنِي يَا رَبِّ النَّظَرَ إِلَى
وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَ الْعِتْقَ
مِنَ النَّارِ وَ اقْضِ عَنِّي يَا رَبِّ دَيْنِي وَ أَمَانَتِي وَ ضَعْ
عَنِّي وِزْرِي وَ لَا تُحَمِّلْنِي مَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ يَا مَوْلَايَ
وَ أَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّداً وَ آلَ
مُحَمَّدٍ وَ أَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَهُمْ مِنْهُ وَ لَا تُفَرِّقْ
بَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَداً فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ
پس ۳ مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ
لِي كَمَا وَعَدْتَنِي پس بگوید اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
قَلِيلاً مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَةٍ بِي إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ وَ غِنَاكَ عَنْهُ
قَدِيمٌ وَ هُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَ هُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ
فَامْنُنْ بِهِ عَلَيَّ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُ

برحمتك في الصالحين فادخلنا وفي عليين فارفعنا
وبكاس من معين من عين سلسبيل فاسقنا ومن الحور
العين برحمتك فزوجنا ومن ولدان مخلدين كانهم
لؤلؤ مكنون فاخدمنا ومن ثمار الجنة ولحوم الطير
فاطعمنا ومن ثياب السندس والحرير والاستبرق
فالبسنا وليلة القدر وحج بيتك الحرام وقتلا في
سبيلك مع وليك فوفق لنا وصالح الدعاء
والمسئلة فاستجب لنا يا خالقنا اسمع واستجب
لنا واذا جمعت الاولين والاخرين يوم القيمة
فارحمنا وبراءة من النار وامانا من العذاب
فاكتب لنا وفي جهنم فلا تجعلنا ومع الشياطين
في النار فلا تقرنا وفي هوانك وعذابك فلا تقلبنا
ومن الزقوم والضريع فلا تطعمنا وفي النار على
وجوهنا فلا تكبنا ومن ثياب النار وسرابيل
القطران فلا تلبسنا ومن كل سوء يا لا اله الا انت بحق
لا اله الا انت فنجنا اللهم اني اسئلك ولم يسئل مثلك
وارغب اليك ولم يرغب الى مثلك يا رب انت موضع مسئلة السائلين و

رَغْبَةِ الرَّاغِبِيْنَ اَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ بِاَفْضَلِ اَسْمَائِكَ كُلِّهَا وَ
وَاَنْجَحِهَا يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ وَبِاسْمِكَ الْمَخْزُوْنِ الْمَصُوْنِ الْاَعَزِّ
الْاَجَلِّ الْاَعْظَمِ الَّذِيْ تُحِبُّهٗ وَتَهْوَاهُ وَتَرْضٰى عَمَّنْ دَعَاكَ بِهٖ وَ
تَسْتَجِيْبُ لَهٗ دُعَاءَهٗ وَحَقٌّ عَلَيْكَ يَا رَبِّ اَنْ لَا تَحْرِمَ سَائِلَكَ
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ دَعَاكَ بِهٖ عَبْدٌ
هُوَ لَكَ فِيْ بَرٍّ اَوْ بَحْرٍ اَوْ سَهْلٍ اَوْ جَبَلٍ اَوْ عِنْدَ بَيْتِكَ
الْحَرَامِ اَوْ فِيْ شَيْءٍ مِنْ سُبُلِكَ فَاَدْعُوْكَ يَا رَبِّ
دُعَاءَ مَنْ قَدِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهٗ وَعَظُمَ جُرْمُهٗ وَضَعُفَ
كَدْحُهٗ وَاَشْرَفَتْ عَلَى الْهَلَكَةِ نَفْسُهٗ وَلَمْ يَثِقْ بِشَيْءٍ
مِنْ عَمَلِهٖ وَلَمْ يَجِدْ لِمَا هُوَ فِيْهِ سَادًّا وَلَا لِذَنْبِهٖ
غَافِرًا وَلَا لِعَثْرَتِهٖ مُقِيْلًا غَيْرَكَ هَارِبًا اِلَيْكَ مُتَعَوِّذًا
بِكَ مُتَعَبِّدًا لَكَ غَيْرَ مُسْتَنْكِفٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ وَلَا مُسْتَحْسِرٍ وَلَا
مُتَجَبِّرٍ وَلَا مُتَعَظِّمٍ بَلْ بَائِسٍ فَقِيْرٍ خَائِفٍ مُسْتَجِيْرٍ اَسْئَلُكَ
يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيْعَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ صَلٰوةً كَثِيْرَةً طَيِّبَةً مُبَارَكَةً نَامِيَةً زَاكِيَةً
شَرِيْفَةً اَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ اَنْ تَغْفِرَ لِيْ فِيْ شَهْرِيْ هٰذَا

وَ تَرْحَمَنِي وَ تُعْتِقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَ تُعْطِيَنِي فِيهِ
خَيْرَ مَا أَعْطَيْتَ أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ وَ خَيْرَ مَا أَنْتَ
مُعْطِيهِ وَ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي صُمْتُهُ
لَكَ مُنْذُ أَسْكَنْتَنِي أَرْضَكَ إِلَى يَوْمِي هَذَا أَبَداً اجْعَلْهُ
عَلَيَّ أَتَمَّهُ نِعْمَةً وَ أَعَمَّهُ عَافِيَةً وَ أَوْسَعَهُ رِزْقاً وَ
أَجْزَلَهُ وَ أَهْنَأَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ وَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ
وَ مُلْكِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ مِنْ يَوْمِي هَذَا أَوْ تَنْقَضِيَ
بَقِيَّةُ هَذَا الْيَوْمِ أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هَذِهِ أَوْ
يَخْرُجَ هَذَا الشَّهْرُ وَ لَكَ قِبَلِي تَبِعَةٌ أَوْ ذَنْبٌ أَوْ خَطِيئَةٌ
تُرِيدُ أَنْ تُقَايِسَنِي بِهَا أَوْ تُؤَاخِذَنِي بِهَا أَوْ تُوقِفَنِي بِهَا
مَوْقِفَ خِزْيٍ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَنْ تُعَذِّبَنِي يَوْمَ
أَلْقَاكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ لِهَمٍّ
لَا يُفَرِّجُهُ غَيْرُكَ وَ لِرَحْمَةٍ لَا تُنَالُ إِلَّا بِكَ وَ لِكَرْبٍ
لَا يَكْشِفُهُ إِلَّا أَنْتَ وَ لِرَغْبَةٍ لَا تُبْلَغُ إِلَّا بِكَ وَ لِحَاجَةٍ
لَا تُقْضَى دُونَكَ اللَّهُمَّ فَكَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ مَا أَرَدْتَنِي
بِهِ مِنْ مَسْأَلَتِكَ وَ رَحِمْتَنِي بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ
الْاسْتِجَابَةُ لِي فِيمَا دَعَوْتُكَ بِهِ وَ النَّجَاةُ لِي فِيمَا فَزِعْتُ إِلَيْكَ

مِنْهُ يَا مُلَيِّنَ الْحَدِيْدِ لِدَاؤُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ اَیْ
كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْكَرْبِ الْعِظَامِ عَنْ اَيُّوْبَ وَمُفَرِّجَ غَمِّ
يَعْقُوْبَ وَمُنَفِّسَ كَرْبِ يُوْسُفَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَافْعَلْ بِیْ مَا اَنْتَ اَهْلُهٗ فَاِنَّكَ اَهْلُ التَّقْوٰى وَاَهْلُ
الْمَغْفِرَةِ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتِیْ فِیْ كُلِّ كَرْبٍ وَّرَجَائِیْ فِیْ كُلِّ
شِدَّةٍ وَّاَنْتَ لِیْ فِیْ كُلِّ اَمْرٍ نَزَلَ بِیْ ثِقَةٌ وَّعُدَّةٌ كَمْ مِنْ
كَرْبٍ يَضْعُفُ مِنْهُ الْفُؤَادُ وَتَقِلُّ فِيْهِ الْحِيْلَةُ وَيَخْذُلُ فِيْهِ
الصَّدِيْقُ وَيَشْمُتُ فِيْهِ الْعَدُوُّ وَاَنْزَلْتُهٗ بِكَ وَشَكَوْتُهٗ اِلَيْكَ
رَغْبَةً مِّنِّیْ فِيْهِ اِلَيْكَ عَمَّنْ سِوَاكَ فَفَرَّجْتَهٗ وَكَشَفْتَهٗ وَكَفَيْتَهٗ
فَاَنْتَ وَلِیُّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَّصَاحِبُ كُلِّ حَسَنَةٍ وَّمُنْتَهٰى كُلِّ رَغْبَةٍ
اَعُوْذُ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ مِنْ شَیْءٍ اَللّٰهُمَّ
عَافِنِیْ فِیْ يَوْمِیْ هٰذَا حَتّٰى اُمْسِیَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
بَرَكَةَ يَوْمِیْ هٰذَا وَمَا نَزَلَ فِيْهِ مِنْ عَافِيَةٍ وَّمَغْفِرَةٍ وَّرَحْمَةٍ
وَّرِضْوَانٍ وَّرِزْقٍ وَّاسِعٍ حَلَالٍ تَبْسُطُهٗ عَلَیَّ وَعَلٰى وَالِدَیَّ
وَوُلْدِیْ وَاَهْلِیْ وَعِيَالِیْ وَاَهْلِ حُزَانَتِیْ وَمَنْ اَحْبَبْتُ
وَاَحَبَّنِیْ وَوَلَدْتُ وَوَلَدَنِیْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ
مِنَ الشَّكِّ وَالشِّرْكِ وَالْحَسَدِ وَالْبَغْیِ وَالْحَمِيَّةِ

وَالْغَضَبِ اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْاَرَضِيْنَ
السَّبْعِ وَمَا فِيْهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاكْفِنِي اللّٰهُمَّ مِنْ اَمْرِيْ بِمَا شِئْتَ
وَكَيْفَ شِئْتَ پس بخواند سورۂ حمد و آیۃ الکرسی را و بگو اللّٰهُمَّ اِنَّكَ
قُلْتَ لِنَبِيِّكَ وَلَسَوْفَ يُعْطِيْكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰى اَللّٰهُمَّ
اِنَّ نَبِيَّكَ وَرَسُوْلَكَ وَحَبِيْبَكَ وَخِيَرَتَكَ مِنْ
خَلْقِكَ لَا يَرْضٰى بِاَنْ تُعَذِّبَ اَحَدًا مِنْ اُمَّتِهٖ
دَانَكَ بِمُوَالَاتِهٖ وَمُوَالَاةِ الْاَئِمَّةِ مِنْ اَهْلِ بَيْتِهٖ وَاِنْ كَانَ
مُذْنِبًا خَاطِئًا فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ فَاَجِرْنِيْ يَا رَبِّ مِنْ جَهَنَّمَ
وَعَذَابِهَا وَهَبْنِيْ لِمُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ
يَا جَامِعًا بَيْنَ اَهْلِ الْجَنَّةِ عَلٰى تَاَلُّفٍ مِنَ الْقُلُوْبِ وَ
شِدَّةِ الْمَحَبَّةِ وَنَازِعَ الْغِلِّ مِنْ صُدُوْرِهِمْ وَجَاعِلَهُمْ
اِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ مُتَقَابِلِيْنَ يَا جَامِعًا بَيْنَ اَهْلِ طَاعَتِهٖ
وَبَيْنَ مَنْ خَلَقَهَا لَهٗ وَيَا مُفَرِّجَ حُزْنِ كُلِّ مَحْزُوْنٍ وَ
يَا مُنْهِلَ كُلِّ غَرِيْبٍ يَا رَاحِمِيْ فِيْ غُرْبَتِيْ وَفِيْ كُلِّ اَحْوَالِيْ
بِحُسْنِ الْحِفْظِ وَالْكِلَاءَةِ لِيْ يَا مُفَرِّجَ مَا بِيْ مِنَ الضِّيْقِ
وَالْخَوْفِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْمَعْ بَيْنِيْ وَبَيْنَ اَحِبَّتِيْ

قَادَتِی وَسَادَتِی وَهُدَاتِی وَمَوَالِیَّ یَا مُؤَلِّفاً بَیْنَ الْاَحِبَّاءِ
صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَفْجَعْنِی بِانْقِطَاعِ رُؤْیَةِ
مُحَمَّدٍ عَنِّی وَلَا بِانْقِطَاعِ رُؤْیَتِی عَنْهُمْ بِکُلِّ مَسَائِلِکَ
یَا رَبِّ اَدْعُوکَ اِلٰهِی فَاسْتَجِبْ دُعَائِی اِیَّاکَ یَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِینَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِانْقِطَاعِ حُجَّتِی وَ
وُجُوبِ حُجَّتِکَ اَنْ تَغْفِرَ لِی اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَعُوذُ بِکَ
مِنْ خِزْیِ یَوْمِ الْمَحْشَرِ وَمِنْ شَرِّ مَا بَقِیَ مِنَ الدَّهْرِ
وَمِنْ شَرِّ الْاَعْدَاءِ وَصَغِیرِ الْفَنَاءِ وَعُضَالِ الدَّاءِ
وَخَیْبَةِ الرَّجَاءِ وَزَوَالِ النِّعْمَةِ وَفُجَاءَةِ النِّقْمَةِ
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِی قَلْباً یَخْشَاکَ کَاَنَّهُ یَرَاکَ اِلٰی
یَوْمِ یَلْقَاکَ علامه مجلسی نوشته که دور نیست که در اوقات
دیگر هرگاه شدتی رو دهد یا حاجتی ضروری باشد این دعا را توان
خواند سید بن طاوس در کتاب اقبال از ابن بابویه نقل کرده
که روایت کرده شد از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
که بخوان این دعا را در ماه رمضان در اول روز آن و
فرمود که هر که بخواند این دعا را در ماه مذکور در حالیکه
محتسب نفس و مخلص باشد نرسد او را در آن سال

پیچ فتنه و آفتی که ضرر رساند دین او را و دنیای او را و بدن او را و
نگاه دارد خدای تعالی او را از بدی آن سال و شیخ طوسی رحمه
بروز اول ماه رمضان اتفاق کرده و سوال کرده شد مفید محمد بن
محمد بن نعمان از اول ماه که آیا اول ماه شب است یا روز پس گفت که اول
آن شب است و دعا اینست اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ
الَّذِی دَانَ لَهُ کُلُّ شَیْءٍ وَ بِرَحْمَتِکَ الَّتِی وَسِعَتْ
کُلَّ شَیْءٍ وَ بِعَظَمَتِکَ الَّتِی تَوَاضَعَ لَهَا کُلُّ شَیْءٍ وَ بِعِزَّتِکَ
الَّتِی قَهَرَتْ کُلَّ شَیْءٍ وَ بِقُوَّتِکَ الَّتِی خَضَعَ لَهَا کُلُّ شَیْءٍ
وَ بِجَبَرُوتِکَ الَّتِی غَلَبَتْ کُلَّ شَیْءٍ وَ بِعِلْمِکَ الَّذِی
اَحَاطَ بِکُلِّ شَیْءٍ یَا نُورُ یَا قُدُّوسُ یَا اَوَّلُ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ
وَ یَا بَاقِی بَعْدَ کُلِّ شَیْءٍ یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُغَیِّرُ النِّعَمَ وَ اغْفِرْ لِیَ
الذُّنُوبَ الَّتِی تُنْزِلُ النِّقَمَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی
تَقْطَعُ الرَّجَاءَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُدِیلُ الْاَعْدَاءَ
وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَرُدُّ الدُّعَاءَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ
الَّتِی یُسْتَحَقُّ بِهَا نُزُولُ الْبَلَاءِ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی
تَحْبِسُ غَیْثَ السَّمَاءِ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَکْشِفُ

الغطاء واغفر لي الذنوب التي تعجل الفناء واغفر لي
الذنوب التي تظلم الهواء واغفر لي الذنوب التي
تورث الندم واغفر لي الذنوب التي تهتك العصم
واغفر لي الذنوب التي ترفع القسم والبسني درعك
الحصينة التي لا ترام وعافني من شر ما احاذر
بالليل والنهار في مستقبل سنتي هذه اللهم
رب السموات السبع ورب الارضين السبع
وما فيهن وما بينهن ورب العرش العظيم
ورب السبع المثاني والقران العظيم ورب
اسرافيل وميكائيل وجبرئيل ورب محمد
صلى الله عليه واله سيد المرسلين وخاتم
النبيين اسئلك بك وبما سميت به يا عظيم
انت الذي تمن بالعظيم وتدفع كل محذور
وتعطي كل جزيل وتضاعف الحسنات بالقليل
وبالكثير وتفعل ما تشاء يا قدير يا الله يا رحمن
صل على محمد واهل بيته والبسني في مستقبل سنتي
هذه سترك ونضر وجهي بنورك واحبني بمحبتك

وبلغني رضوانك وشريف كرامتك وجسيم عطيتك
واعطني من خير ما عندك ومن خير ما انت
معطيه احدا من خلقك والبسني مع ذلك
عافيتك يا موضع كل شكوى ويا شاهد كل نجوى
ويا عالم كل خفية ويا دافع ما تشاء من بلية يا كريم
العفو حسن التجاوز توفني على ملة ابراهيم وفطرته
وعلى دين محمد صلى الله عليه واله وسنته و
على خير الوفاة توفني مواليا لاوليائك معاديا
لاعدائك اللهم وجنبني في هذه السنة كل
عمل او قول او فعل يباعدني منك واجلبني الى كل
عمل او قول او فعل يقربني منك في هذه السنة
يا ارحم الراحمين وامنعني من كل عمل او قول
او فعل يكون مني اخاف ضرر عاقبته واخاف
مقتك اياي عليه حذار ان تصرف وجهك
الكريم عني فاستوجب به نقصا من حظ
لي عندك يا رؤف يا رحيم اللهم اجعلني في
مستقبل سنتي هذه في حفظك وفي جوارك وفي

كنفك وجللني ستر عافيتك وهب لي كرامتك
عز جارك وجل ثناؤك ولا اله غيرك اللهم
اجعلني تابعا لصالح من مضى من اوليائك
والحقني بهم واجعلني مسلما لمن قال
بالصدق عليك منهم واعوذ بك اللهم
ان تحيط بي خطيئتي وظلمي واسرافي على نفسي
واتباعي لهواي واشتغالي بشهواتي فيحول ذلك بيني
وبين رحمتك ورضوانك فاكون منسيا
عندك متعرضا لسخطك ونقمتك اللهم وفقني
لكل عمل صالح ترضى به عني وقربني اليك
زلفى اللهم كما كفيت نبيك محمدا صلى الله
عليه واله هول عدوه وفرجت همه وكشفت غمه و
صدقته وعدك وانجزت له عهدك اللهم فبذلك
فاكفني هول هذه السنة وآفاتها واسقامها وفتنتها و
شرورها واحزانها وضيق المعاش فيها وبلغني برحمتك
كمال العافية بتمام دوام النعمة عندي الى منتهى
اجلي اسئلك سؤال من اساء وظلم

وَاسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَغْفِرَ لِى مَا مَضٰى
مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِى حَصَرَتْهَا حَفَظَتُكَ وَاَحْصَتْهَا كِرَامُ
مَلٰئِكَتِكَ عَلَىَّ وَاَنْ تَعْصِمَنِى اِلٰهِى مِنَ الذُّنُوبِ
فِيمَا بَقِىَ مِنْ عُمْرِى اِلٰى مُنْتَهٰى اَجَلِى يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ
يَا رَحِيمُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَاٰتِنِى
كُلَّ مَا سَئَلْتُكَ وَرَغِبْتُ اِلَيْكَ فِيهِ فَاِنَّكَ
اَمَرْتَنِى بِالدُّعَاءِ وَتَكَفَّلْتَ بِالْاِجَابَةِ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ وصاحب غنيه نوشته كه بخوانند در
اوّل ماه رمضان دعاى جوشن كبير و دعاى جوشن صغير
را كه در فصل اوّل باب هشتم خواهد آمد انشاء الله تعالى

تسبيح هر روز ماه صيام كه شيخ طوسى در مصباح متهجد آورده
سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ
اللّٰهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ
جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ
وَالنَّوٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ
اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ
مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سُبْحَانَ اللّٰهِ السَّمِيْعِ الَّذِيْ لَيْسَ شَيْءٌ اَسْمَعَ
مِنْهُ يَسْمَعُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهٖ مَا تَحْتَ سَبْعِ اَرْضِيْنَ
وَيَسْمَعُ مَا فِيْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَيَسْمَعُ الْاَنِيْنَ
وَالشَّكْوٰى وَيَسْمَعُ السِّرَّ وَاَخْفٰى وَيَسْمَعُ وَسَاوِسَ
الصُّدُوْرِ وَلَا يُصِمُّ سَمْعَهٗ صَوْتٌ سُبْحَانَ اللّٰهِ
بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ
خَالِقِ الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّوْرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ
اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى
وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهٖ سُبْحَانَ
اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْبَصِيْرِ الَّذِيْ
لَيْسَ شَيْءٌ اَبْصَرَ مِنْهُ يُبْصِرُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهٖ مَا تَحْتَ
سَبْعِ اَرْضِيْنَ وَيُبْصِرُ مَا فِيْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصَارَ
وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ لَا تَغْشٰى بَصَرَهُ الظُّلْمَةُ وَلَا
يُسْتَتَرُ مِنْهُ بِسِتْرٍ وَلَا يُوَارِيْ مِنْهُ جِدَارٌ وَلَا
يَغِيْبُ عَنْهُ بَرٌّ وَلَا بَحْرٌ وَلَا يَكِنُّ مِنْهُ جَبَلٌ مَا

فِی اَصْلِہٖ وَلَا قَلْبٌ مَا فِیْہِ وَلَا جَنْبٌ مَا فِیْ قَلْبِہٖ
وَلَا یَسْتَتِرُ مِنْہُ صَغِیْرٌ وَّلَا کَبِیْرٌ وَّلَا یَسْتَخْفِیْ مِنْہُ
صَغِیْرٌ لِصِغَرِہٖ وَلَا یَخْفٰی عَلَیْہِ شَیْءٌ فِی الْاَرْضِ
وَلَا فِی السَّمَآءِ ھُوَ الَّذِیْ یُصَوِّرُکُمْ فِی الْاَرْحَامِ
کَیْفَ یَشَآءُ لَآ اِلٰہَ اِلَّا ھُوَ الْعَزِیْزُ الْحَکِیْمُ سُبْحَانَ
اللّٰہِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰہِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ
اللّٰہِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ کُلِّھَا سُبْحَانَ اللّٰہِ جَاعِلِ
الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرِ سُبْحَانَ اللّٰہِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ
النَّوٰی سُبْحَانَ اللّٰہِ خَالِقِ کُلِّ شَیْءٍ سُبْحَانَ اللّٰہِ
خَالِقِ مَا یُرٰی وَمَا لَا یُرٰی سُبْحَانَ اللّٰہِ مِدَادَ
کَلِمَاتِہٖ سُبْحَانَ اللّٰہِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ سُبْحَانَ اللّٰہِ
الَّذِیْ یُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ وَیُسَبِّحُ الرَّعْدُ
بِحَمْدِہٖ وَالْمَلٰٓئِکَۃُ مِنْ خِیْفَتِہٖ وَیُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ
فَیُصِیْبُ بِھَا مَنْ یَّشَآءُ وَیُرْسِلُ الرِّیَاحَ بُشْرٰی
بَیْنَ یَدَیْ رَحْمَتِہٖ وَیُنَزِّلُ الْمَآءَ مِنَ السَّمَآءِ بِکَلِمَتِہٖ
وَیُنْبِتُ النَّبَاتَ بِقُدْرَتِہٖ وَیُسْقِطُ الْوَرَقَ بِعِلْمِہٖ
سُبْحَانَ اللّٰہِ الَّذِیْ لَا یَعْزُبُ عَنْہُ مِثْقَالُ ذَرَّۃٍ فِی الْاَرْضِ

وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذٰلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ
مُبِينٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ
سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ
جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ
وَالنَّوٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ
اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ
كَلِمَاتِهٖ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِيْ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ
أُنْثٰى وَمَا تَغِيْضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَ
كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهٗ بِمِقْدَارٍ عَالِمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيْرُ الْمُتَعَالِ سَوَاءٌ مِنْكُمْ
مَنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهٖ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ
بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ لَهٗ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
وَمِنْ خَلْفِهٖ يَحْفَظُوْنَهٗ مِنْ أَمْرِ اللّٰهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِيْ يُمِيْتُ
الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتٰى وَيَعْلَمُ مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَنُقِرُّ
فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ إِلٰى أَجَلٍ مُسَمًّى سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ
النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ

كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرِ
سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ
كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى
سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهٖ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ
الْعَالَمِيْنَ سُبْحَانَ اللّٰهِ مَالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ
وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ
مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
تُوْلِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ
الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ سُبْحَانَ
اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ
خَالِقِ الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّوْرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ
اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا
يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهٖ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِيْ عِنْدَهٗ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا اِلَّا هُوَ
وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا

حَبَّةٍ فِی ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَّلَا يَابِسٍ اِلَّا فِی
كِتَابٍ مُّبِيْنٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ
الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ
جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ
النَّوٰی سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَیْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ
مَا يُرٰی وَمَا لَا يُرٰی سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهٖ سُبْحَانَ
اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِیْ لَا يُحْصِیْ
مِدْحَتَهُ الْقَائِلُوْنَ وَلَا يَجْزِیْ بِاٰلَائِهٖ الشَّاكِرُوْنَ
الْعَابِدُوْنَ وَهُوَ كَمَا قَالَ وَفَوْقَ مَا يَقُوْلُ الْقَائِلُوْنَ وَاللّٰهُ سُبْحَانَهٗ
كَمَا اَثْنٰی عَلٰی نَفْسِهٖ وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِشَیْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖ
اِلَّا بِمَا شَآءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَلَا
يَئُوْدُهٗ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِیُّ الْعَظِيْمُ سُبْحَانَ اللّٰهِ
بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ
اللّٰهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ
جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ
الْحَبِّ وَالنَّوٰی سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَیْءٍ
سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰی وَمَا لَا يُرٰی

سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهٖ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ
الْعَالَمِيْنَ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِيْ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ
فِيْهَا وَلَا يَشْغَلُهٗ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا
عَمَّا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيْهَا وَلَا يَشْغَلُهٗ
مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيْهَا عَمَّا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا لَا يَشْغَلُهٗ عِلْمُ شَيْءٍ عَنْ عِلْمِ
شَيْءٍ وَّلَا يَشْغَلُهٗ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَّلَا
حِفْظُ شَيْءٍ عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ وَّلَا يُسَاوِيْهِ شَيْءٌ وَّ
لَا يَعْدِلُهٗ شَيْءٌ لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ وَّهُوَ السَّمِيْعُ
الْبَصِيْرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ
الْمُصَوِّرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ
جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى
سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى
سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهٖ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
سُبْحَانَ اللّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا اُولِيْٓ اَجْنِحَةٍ
مَّثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ يَزِيْدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَآءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهٗ مِنْ بَعْدِهٖ
وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ
الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ
اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ
الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ
سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ
مِدَادَ كَلِمَاتِهٖ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ سُبْحَانَ
اللّٰهِ الَّذِيْ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
مَا يَكُوْنُ مِنْ نَّجْوٰى ثَلٰثَةٍ اِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ
اِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا اَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ وَلَا اَكْثَرَ
اِلَّا هُوَ مَعَهُمْ اَيْنَمَا كَانُوْا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ
صاحب نجم نوشتہ کہ سنت است کہ ہر روز صد مرتبہ در ماہ
رمضان این تسبیح را بخوانند سُبْحَانَ الضَّارِّ النَّافِعِ سُبْحَانَ
الْقَاضِيْ بِالْحَقِّ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْاَعْلٰى سُبْحَانَهٗ وَبِحَمْدِهٖ
سُبْحَانَهٗ وَتَعَالٰى لَا شَرِيْكَ لَهٗ **کلینی** در کافی
از امام محمد باقرؑ آوردہ کہ از برائے ہر چیز بہارے است و

بهار قرآن ماه رمضان است سید ابن طاوس رح دعای
روز اول ماه رمضان در کتاب اقبال آورده اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
صِیَامِیْ فِیْهِ صِیَامَ الصَّائِمِیْنَ وَ قِیَامِیْ فِیْهِ قِیَامَ
الْقَائِمِیْنَ وَ نَبِّهْنِیْ فِیْهِ عَنْ نَوْمَةِ الْغَافِلِیْنَ وَهَبْ
لِیْ جُرْمِیْ فِیْهِ یَا اِلٰهَ الْعَالَمِیْنَ وَ اعْفُ عَنِّیْ یَا
عَافِیًا عَنِ الْمُجْرِمِیْنَ وَ نیز در کتاب مذکور دعای روز
دوم آورده اَللّٰهُمَّ قَرِّبْنِیْ فِیْهِ اِلٰی مَرْضَاتِكَ وَجَنِّبْنِیْ
فِیْهِ مِنْ سَخَطِكَ وَ نَقِمَاتِكَ وَ وَفِّقْنِیْ فِیْهِ لِقِرَاءَةِ
اٰیَاتِكَ بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ وَ نیز
در کتاب مذکور دعای روز سوم آورده اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِیْ فِیْهِ
الذِّهْنَ وَالتَّنْبِیْهَ وَ اَبْعِدْ لِیْ فِیْهِ مِنَ السَّفَاهَةِ وَالتَّمْوِیْهِ
وَاجْعَلْ لِیْ نَصِیْبًا مِنْ كُلِّ خَیْرٍ تُنْزِلُ فِیْهِ بِجُوْدِكَ
یَا اَجْوَدَ الْاَجْوَدِیْنَ وَ نیز در کتاب مذکور دعای روز
چهارم آورده اَللّٰهُمَّ قَوِّنِیْ فِیْهِ عَلٰی اِقَامَةِ اَمْرِكَ
وَ اَذِقْنِیْ فِیْهِ حَلَاوَةَ ذِكْرِكَ وَ اَوْزِعْنِیْ فِیْهِ
لِاَدَاءِ شُكْرِكَ بِكَرَمِكَ وَ احْفَظْنِیْ بِحِفْظِكَ
وَسِتْرِكَ یَا اَبْصَرَ النَّاظِرِیْنَ وَ نیز در کتاب مذکور دعای

روز پنجم آورده اللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الْقَانِتِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ أَوْلِيَائِكَ الْمُتَّقِينَ بِرَأْفَتِكَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ و نیز در کتاب مذکور دعاے روز ششم آورده اللّٰهُمَّ لَا تَخْذُلْنِي فِيهِ لِتَعَرُّضِ مَعْصِيَتِكَ وَلَا تَضْرِبْنِي بِسِيَاطِ نَقِمَتِكَ وَزَحْزِحْنِي فِيهِ مِنْ مُوجِبَاتِ سَخَطِكَ بِمَنِّكَ وَأَيَادِيكَ يَا مُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ و نیز در کتاب مذکور آورده که روایت کرده شده است که در روز ششم ماه رمضان دو رکعت نماز بگذارد و بخواند در هر رکعتے الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد بست و پنج مرتبه از جهت ظاهر شدن حق امام رضا علیه السلام که درین روز مامون ملعون بآنحضرت بیعت کرد و نیز در کتاب مذکور آورده دعاے روز هفتم ماه رمضان اللّٰهُمَّ أَعِنِّي عَلَى صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ وَجَنِّبْنِي فِيهِ مِنْ هَفَوَاتِهِ وَآثَامِهِ وَارْزُقْنِي فِيهِ ذِكْرَكَ بِدَوَامِهِ بِتَوْفِيقِكَ يَا هَادِيَ الْمُضِلِّينَ و نیز در کتاب مذکور دعاے روز هشتم ماه رمضان آورده اللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ رَحْمَةَ الْأَيْتَامِ وَإِطْعَامَ الطَّعَامِ وَإِفْشَاءَ السَّلَامِ وَمُجَانَبَةَ اللِّئَامِ وَصُحْبَةَ الْكِرَامِ بِطَوْلِكَ يَا مَلْجَأَ

الآملین نیز دعاے روز نہم ماہ رمضان در کتاب مذکور آوردہ اللّٰھُمَّ اجْعَلْ
لِی فِیْهِ نَصِیْباً مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ وَاهْدِنِیْ
فِیْهِ بِبَرَاهِیْنِكَ الْقَاطِعَةِ وَخُذْ بِنَاصِیَتِیْ اِلٰی
مَرْضَاتِكَ الْجَامِعَةِ بِمَحَبَّتِكَ یَا اَمَلَ الْمُشْتَاقِیْنَ
نیز دعاے روز دہم ماہ رمضان در کتاب مذکور آوردہ اللّٰھُمَّ اجْعَلْنِیْ
فِیْهِ مِنَ الْمُتَوَكِّلِیْنَ عَلَیْكَ وَاجْعَلْنِیْ فِیْهِ مِنَ
الْفَائِزِیْنَ لَدَیْكَ فَاجْعَلْنِیْ فِیْهِ مِنَ الْمُقَرَّبِیْنَ اِلَیْكَ
بِاِحْسَانِكَ یَا غَایَةَ الطَّالِبِیْنَ وشیخ مفید رحمہ اللہ
در کتاب مسار الشیعہ آوردہ کہ در روز دہم ماہ رمضان پیش از ہجرت بسہ
سال ام المؤمنین حضرت خدیجہ رضی اللہ عنہا وفات یافتند نیز
دعاے روز یازدہم ماہ رمضان در کتاب مذکور آوردہ اللّٰھُمَّ
حَبِّبْ اِلَیَّ فِیْهِ الْاِحْسَانَ وَكَرِّهْ اِلَیَّ فِیْهِ الْفُسُوْقَ
وَالْعِصْیَانَ وَحَرِّمْ عَلَیَّ فِیْهِ السَّخَطَ وَالنِّیْرَانَ
بِعَوْنِكَ یَا غَوْثَ الْمُسْتَغِیْثِیْنَ نیز دعاے روز
دوازدہم ماہ رمضان در کتاب مذکور آوردہ اللّٰھُمَّ زَیِّنِّیْ
فِیْهِ بِالسِّتْرِ وَالْعَفَافِ وَاسْتُرْنِیْ فِیْهِ بِلِبَاسِ الْقُنُوْعِ
وَالْكَفَافِ وَحَلِّنِیْ فِیْهِ بِحُلِیِّ الْفَضْلِ وَالْاِنْصَافِ

بعصمتك

بعصمتك يا عصمة الخائفين نیز دعاے روز سیزدہم ماہ
رمضان در کتاب مذکور آوردہ اللّٰهمّ طهّرني فيه من الدنس
والأقذار وصبّرني على كائنات الأقدار ووفّقني
فيه على التقى وصحبة الأبرار بعزّتك يا قوّة المساكين
و بخواند در روز سیزدہم و چہاردہم و پانزدہم ماہ رمضان دعاے
مجیر را کہ در فصل اول باب ہشتم انشاء اللہ مذکور خواہد شد نیز
دعاے روز چہاردہم ماہ رمضان در کتاب مذکور آوردہ اللّٰهمّ
لا تؤاخذني فيه بالعثرات وأقلني فيه من الخطايا
والهفوات ولا تجعلني فيه غرضاً للبلايا والآفات
بعزّتك يا عزّ المسلمين نیز دعاے روز پانزدہم
ماہ رمضان در کتاب مذکور آوردہ اللّٰهمّ ارزقني فيه
طاعة الخاشعين واشعر فيه قلبي بانابة
المخبتين بأمنك يا أمان الخائفين و شیخ
مفید در کتاب مسار الشیعہ آوردہ کہ در روز پانزدہم ماہ رمضان
در سال سوم از ہجرت امام حسن علیہ السلام متولد شدند
و نیز دعاے روز شانزدہم ماہ رمضان در کتاب
مذکور آوردہ اللّٰهمّ وفّقني فيه لعمل الأبرار و

جنّبنی فیه موافقة الاشرار و آونی فیه برحمتك فی دار القرار بالوهیّتك یا اله الاوّلین والآخرین
و نیز دعاے روز سفدہم ماہ رمضان در کتاب مذکور آوردہ اللّٰهمّ اهدنی فیه لصالح الاعمال واقض لی فیه الحوائج والآمال یا من لا یحتاج الی التفسیر والسّؤال یا عالما بما فی صدور الصّامتین صلّ علی محمّد و آله الطّاهرین و شیخ مفید در کتاب مسار الشیعه آوردہ کہ درین روز جنگ بدر واقع شد و اہل اسلام فتح کردند و مستحب است درین روز صدقہ دادن و شکر خدا بسیار کردن نیز دعاے روز ہیجدہم ماہ رمضان در کتاب مذکور آوردہ اللّٰهمّ نبّهنی فیه لبرکات اسحاره و نوّر فیه قلبی بضیاء انواره وخذ بکلّ اعضائی الی اتّباع آثاره بنورك یا منوّر قلوب العارفین نیز دعاے روز نوزدہم ماہ رمضان در کتاب مذکور آوردہ اللّٰهمّ وفّر فیه حظّی من برکاته وسهّل سبیلی الی خیراته ولا تحرمنی قبول حسناته یا هادیا الی الحقّ المبین

ونیز

نیز دعائے روز بستم ماہ رمضان در کتاب مذکور آوردہ اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لِيْ فِيْهِ اَبْوَابَ الْجِنَانِ وَاَغْلِقْ عَنِّيْ فِيْهِ اَبْوَابَ النِّيْرَانِ وَوَفِّقْنِيْ فِيْهِ لِتِلَاوَةِ الْقُرْاٰنِ يَا مُنْزِلَ السَّكِيْنَةِ فِيْ قُلُوْبِ الْمُؤْمِنِيْنَ نیز دعائے روز بست ویکم ماہ رمضان در کتاب مذکور آوردہ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِيْ فِيْهِ اِلٰى مَرْضَاتِكَ دَلِيْلًا وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِيْهِ عَلَيَّ سَبِيْلًا وَاجْعَلِ الْجَنَّةَ لِيْ مَنْزِلًا وَمَقِيْلًا يَا قَاضِيَ حَوَائِجِ الطَّالِبِيْنَ نیز دعائے روز بست ودوم ماہ رمضان کہ سید ابن طاوس رح در کتاب مذکور آوردہ اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لِيْ فِيْهِ اَبْوَابَ فَضْلِكَ وَاَنْزِلْ عَلَيَّ فِيْهِ بَرَكَاتِكَ وَوَفِّقْنِيْ فِيْهِ لِمُوْجِبَاتِ مَرْضَاتِكَ وَاَسْكِنِّيْ فِيْهِ بُحْبُوْحَاتِ جَنَّاتِكَ يَا مُجِيْبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّيْنَ نیز دعائے روز بست وسوم ماہ رمضان کہ سید ابن طاوس رح در کتاب اقبال آوردہ اَللّٰهُمَّ اغْسِلْنِيْ فِيْهِ مِنَ الذُّنُوْبِ وَطَهِّرْنِيْ فِيْهِ مِنَ الْعُيُوْبِ وَامْتَحِنْ

قَلْبِی فِیهِ بِتَقْوَی الْقُلُوبِ یَا مُقِیلَ عَثَرَاتِ الْمُذْنِبِینَ
نیز دعای روز بست وچهارم ماه رمضان که سید ابن طاوس
اعلی الله مقامه در کتاب اقبال آورده اَللّٰهُمَّ اِنِّی
اَسْئَلُكَ فِیهِ مَا یُرْضِیكَ وَاَعُوذُ بِكَ فِیهِ مِمَّا
یُؤْذِیكَ وَاَسْئَلُكَ التَّوْفِیقَ فِیهِ اِنْ اُطِیعَكَ
وَلَا اَعْصِیكَ یَا عَالِمًا بِاَحْوَالِ السَّائِلِینَ ٥ نیز
دعای روز بست وپنجم ماه رمضان که سید ابن طاوس رحمه الله
در کتاب اقبال آورده اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ سَعْیِی فِیهِ مَشْكُورًا
وَذَنْبِی بِعَفْوِكَ فِیهِ مَغْفُورًا وَعَیْبِی بِجُودِكَ مَسْتُورًا
یَا سَامِعَ اَصْوَاتِ الْمُبْتَهِلِینَ نیز دعای روز
بست وششم ماه رمضان که سید ابن طاوس ره در کتاب
اقبال آورده اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِی مُحِبًّا لِاَوْلِیَائِكَ وَ
مُعَادِیًا لِاَعْدَائِكَ مُتَمَسِّكًا بِسُنَّةِ خَاتَمِ
اَنْبِیَائِكَ یَا عَاصِمَ قُلُوبِ النَّبِیِّینَ ٥ نیز
دعای روز بست وهفتم ماه رمضان که سید ابن طاوس ره
در کتاب اقبال آورده اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِی فِیهِ فَضْلَ لَیْلَةِ
الْقَدْرِ وَصَیِّرْ اُمُورِی فِیهِ مِنَ الْعُسْرِ اِلَی

البُسْرِ وَاَقْبَلْ مَعَاذِيْرِی وَحُطَّ عَنِّيَ الْوِزْرَ
يَا رَؤُفًا بِعِبَادِهِ الصَّالِحِيْنَ نیز دعائے روز
بست وہشتم ماہ رمضان کہ سید ابن طاؤس رہ در کتاب
اقبال آوردہ اَللّٰهُمَّ وَفِّرْ حَظِّيْ فِيْهِ مِنَ النَّوَافِلِ
وَاَكْرِمْنِيْ فِيْهِ بِاِحْضَارِ الْمَسَائِلِ وَ
قَرِّبْ فِيْهِ وَسِيْلَتِيْ اِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ
يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ اِلْحَاحُ الْمُلِحِّيْنَ نیز دعای
روز بست ونہم ماہ رمضان کہ سید ابن طاؤس رہ در
کتاب اقبال آوردہ اَللّٰهُمَّ غَشِّنِيْ فِيْهِ مِنَ الرَّحْمَةِ
وَارْزُقْنِيْ فِيْهِ التَّوْفِيْقَ وَالْعِصْمَةَ وَطَهِّرْ قَلْبِيْ
مِنْ غَيَاهِبِ التُّهْمَةِ يَا رَحِيْمًا بِعِبَادِهِ الْمُؤْمِنِيْنَ
نیز دعائے روز سی ام ماہ رمضان کہ سید ابن طاؤس رہ
در اقبال آوردہ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِيْ فِيْهِ بِالشُّكْرِ
وَالْقَبُوْلِ عَلٰى مَا تَرْضَاهُ وَيَرْضَاهُ الرَّسُوْلُ
مُحْكَمَةً فُرُوْعُهُ بِالْاُصُوْلِ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِهِ الطَّيِّبِيْنَ الْاَخْيَارِ الْاَبْرَارِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
اَجْمَعِيْنَ ودر انیس الصالحین آوردہ کہ در روز جمعہ آخر ماہ رمضان بخوانند

حفظ نفس و مال و وقایهٔ بدن از آفات و اهوال در آخر روز بنویسید
در یک سطر بسم الله الرحمن الرحیم لا الا الا الاول
محیط به علمک سلهون و بالحق انزلناه
وبالحق نزل وما ارسلناک الا رحمة للعالمین
آبا تراب آبا تراب آبا تراب این نسخه بدین طریق
بی زیاده و کم بخط افضل المجتهدین شیخ بهاء الدین محمد
العاملی الحارثی موجود است و بعضی فقرهٔ یحیح قصوی
توجه حیث شئت فانک منصور را بعد از للعالمین
اضافه می کنند و بعضی بعد از لفظ ابا تراب این شکل را
می نویسند ✡ ۱۱ آ م ||| ۱۱۱۱ هـ و و در مصباح
کفعمی آورده که این شکل صورت اسم اعظم است و خواص
آنرا مذکور ساخته و بنده قلیل البضاعت در شرح آن گفتم

اولین خاتمی سه باید | که بود پنج گوشه آن خاتم
لیک شرط نوشتنش آنست | که نزاند بر آن دو بار قلم
بنویسید عقیب آن الف | که عمود و یا ایده بود بر قسم
بر سر هر سه چون سنان مدی | کشیده آن چنان که نبود خم
بعد از آن میم سی دمی باید | که بود کور فی چشم آن سرهم
بس بود نرد بان سه باید | که تباشد از آن زیاده نه کم

بعد از آن

بعد از ان چار الف بود ہمہ
ہست آنگاه ہا و پس واوی
سیزده حرف باشد این صورت
چار حرف و بیست از توریت
پنج حرف دگر ز قرآنست
ای که تو حامل چنین اسمی
از وبا و علل تو آزادے
نگزد مار و عقرب ہرگز

چو انامل ستاده پہلوی ہم
کہ بود پنج ہیئت محجم
ہر یکی در صفا چو باغ ارم
پنج ز انجیل عیسے مریم ع
اسم اعظم ہمین بود بنا فہم
ایمنی از ہمہ بلا و سقم
ورتپ و درد عضو جملہ الم
نشوے تا بوی غمین و درم

و بعضی در جمعہ آخر ماه رمضان بجای دعای حفظ کہ مذکور شد این آیہ را
می نویسند در یک سطر وَلَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا سُیِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ اَوْ
قُطِّعَتْ بِهِ الْاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتٰى بَلْ لِّلّٰهِ الْاَمْرُ
جَمِیْعًا و در آخر آن شکل اسم اعظم را مینویسند کہ پیشتر مسطور گردید
و در بعض اخبار از اخیار نقل شدہ کہ پنج ہر دو خط ممتد بر
بالای یکدیگر بہیئت تنوین مفتوح و یک صلیب کہ دو خط متقاطع اند
بچہار زاویہ قائمہ کہ در ہر زاویہ نقطہ بوده باشد یا بر بالای زاویہ
اعلای آن ہفت نقطہ بگذارند و بعد از ان ہفت ہمزه و یک ے
و یک ھ و یک ص مقوس و یک میم لا می نقوسیہ آن نویسند

کرده باشد پس شکلی مشابه مقراض کرده باسم تقاطع قوس

مرقوم سازند بدین صورت

ههههه / ؛ / ۱۱۱۱۱۱۱۱۱ و ه ص م لا متضمن

اسم اعظم است و نیز گفته اند که اگر کسی این اسم عظیم الشان را بر کف دست کسیکه قولنج و درد شکم داشته باشد بنویسد و صاحب علت آنرا بلیسد شفا یابد و علما در شرح این اسم گفته اند ابیات

خمس هاءات و خط فوق خط / و صلیب فوقه سبع نقط
ثم همزات اذا عددتها / ففی سبع لم تجد فیها غلط
ثم واو ثم هاء بعده / ثم صاد ثم میم فی الوسط
ثم فی آخره ان تهتدی / نعت حرف شکله شکل المقط
تلک اسماء عظیم قدرها / فاحفظنها و ایاک الغلط
تشفی الاسقام و الداء الذی / عجزت عنه الاطباء النمط
و بها یدفع عن حاملها / کل سحر و بلاء و سخط
و این بیت آخر را چنین نیز خوانده اند / و بها یدفع عن حاملها
کل هم و بلاء و سخط / وداع ماه صیام

سید بن طاؤس رح در اقبال از جابر بن عبد الله انصاری رح آورده که رفتم در خدمت حضرت رسالت پناه صلعم در جمعه آخر ماه رمضان

وچون نظر آن حضرت بر من افتاد فرمود ند کہ ای جابر این جمعۂ آخر
ماہ رمضان است پس وداع کن آنرا و بگو اَللّٰھُمَّ لَاتَجْعَلْہُ اٰخِرَ
الْعَھْدِ مِنْ صِیَامِنَا اِیَّاہُ فَاِنْ جَعَلْتَہٗ فَاجْعَلْنِیْ
مَرْحُوْمًا وَلَا تَجْعَلْنِیْ مَحْرُوْمًا بدرستیکہ ہر کہ بگوید این را یکی
از دو چیز خوب ظفر می یابد یا رسیدن ماہ رمضان آیندہ یا
بآمرزش خدا و رحمت او و نیز در کتاب مذکور این دعا را از برای
وداع ماہ رمضان آوردہ اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ بِاَحَبِّ
مَادُعِیْتَ بِہٖ وَاَرْضٰی مَارَضِیْتَ بِہٖ عَنْ مُحَمَّدٍ
وَعَنْ اَھْلِ بَیْتِ مُحَمَّدٍ عَلَیْہِ وَعَلَیْھِمُ السَّلَامُ
اَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْہِ وَعَلَیْھِمْ وَلَا تَجْعَلْ وَدَاعَ شَھْرِیْ
ھٰذَا وَدَاعَ خُرُوْجِیْ مِنَ الدُّنْیَا وَلَا وَدَاعَ اٰخِرِ
عِبَادَتِکَ وَوَفِّقْنِیْ فِیْہِ لِلَیْلَۃِ الْقَدْرِ وَاجْعَلْھَا
لِیْ خَیْرًا مِّنْ اَلْفِ شَھْرٍ مَعَ تَضَاعُفِ الْاَجْرِ وَ
الْاِجَابَۃِ وَالْعَفْوِ عَنِ الذَّنْبِ بِرِضَی الرَّبِّ

دعائیکہ حضرت امام زین العابدین علیہ السلام
در وداع ماہ رمضان مے خواندند و از ادعیہ صحیفہ کاملہ است
اَللّٰھُمَّ یَامَنْ لَا یَرْغَبُ فِی الْجَزَاءِ وَلَا یَنْدَمُ

على العطاء و يا من لا يكافئ عبده على السواء منتك ابتداء وعفوك تفضل وعقوبتك عدل وقضاؤك خيرة إن أعطيت لم تشب عطاءك بمن وإن منعت لم يكن منعك تعديا تشكر من شكرك وأنت ألهمته شكرك وتكافئ من حمدك وأنت علمته حمدك تستر على من لو شئت فضحته وتجود على من لو شئت منعته وكلاهما أهل منك للفضيحة والمنع غير أنك بنيت أفعالك على التفضل وأجريت قدرتك على التجاوز وتلقيت من عصاك بالحلم وأمهلت من قصد لنفسه بالظلم تستنظرهم بأناتك إلى الإنابة وتترك معاجلتهم إلى التوبة لكيلا يهلك عليك هالكهم ولا يشقى بنعمتك شقيهم إلا عن طول الإعذار إليه وبعد ترادف الحجة عليه كرما من عفوك يا كريم وعائدة من عطفك يا حليم أنت الذي فتحت لعبادك بابا

إلى عفوك وسميته التوبة وجعلت على ذلك
الباب دليلا من وحيك لئلا يضلوا عنه فقلت
تبارك اسمك توبوا إلى الله توبة نصوحا عسى
ربكم أن يكفر عنكم سيئاتكم ويدخلكم جنات
تجري من تحتها الأنهار يوم لا يخزي الله النبي
والذين آمنوا معه نورهم يسعى بين أيديهم
وبأيمانهم يقولون ربنا أتمم لنا نورنا واغفر لنا
إنك على كل شيء قدير فما عذر من أغفل
دخول ذلك المنزل بعد فتح الباب وإقامة
الدليل وأنت الذي زدت في السوم على
نفسك لعبادك تريد ربحهم في متاجرتهم
لك وفوزهم بالوفادة عليك والزيادة
منك فقلت تبارك اسمك وتعاليت من جاء
بالحسنة فله عشر أمثالها ومن جاء بالسيئة
فلا يجزى إلا مثلها وقلت مثل الذين ينفقون
أموالهم في سبيل الله كمثل حبة أنبتت سبع
سنابل في كل سنبلة مائة حبة والله يضاعف

لِمَنْ يَشَاءُ وَقُلْتَ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللهَ قَرْضًا
حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ اَضْعَافًا كَثِيْرَةً وَمَا اَنْزَلْتَ
مِنْ نَظَائِرِهِنَّ فِي الْقُرْاٰنِ مِنْ تَضَاعِيْفِ الْحَسَنَاتِ
وَاَنْتَ الَّذِي دَلَلْتَهُمْ بِقَوْلِكَ مِنْ غَيْبِكَ وَتَرْغِيْبِكَ
الَّذِي فِيْهِ حَظُّهُمْ عَلٰى مَا لَوْ سَتَرْتَهُ عَنْهُمْ لَمْ
تُدْرِكْهُ اَبْصَارُهُمْ وَلَمْ تَعِهِ اَسْمَاعُهُمْ وَلَمْ تَلْحَقْهُ
اَوْهَامُهُمْ فَقُلْتَ اذْكُرُوْنِيْ اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوْا لِيْ
وَلَا تَكْفُرُوْنِ وَقُلْتَ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَاَزِيْدَنَّكُمْ
وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابِيْ لَشَدِيْدٌ وَقُلْتَ ادْعُوْنِيْ
اَسْتَجِبْ لَكُمْ اِنَّ الَّذِيْنَ يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِيْ
سَيَدْخُلُوْنَ جَهَنَّمَ دَاخِرِيْنَ فَسَمَّيْتَ دُعَاءَكَ
عِبَادَةً وَتَرْكَهُ اسْتِكْبَارًا وَتَوَعَّدْتَ عَلٰى تَرْكِهِ
دُخُوْلَ جَهَنَّمَ دَاخِرِيْنَ فَذَكَرُوْكَ بِمَنِّكَ وَ
شَكَرُوْكَ بِفَضْلِكَ وَدَعَوْكَ بِاَمْرِكَ وَتَصَدَّقُوْا
لَكَ طَلَبًا لِمَزِيْدِكَ وَفِيْهَا كَانَتْ نَجَاتُهُمْ مِنْ
غَضَبِكَ وَفَوْزُهُمْ بِرِضَاكَ وَلَوْ دَلَّ مَخْلُوْقٌ
مَخْلُوْقًا مِنْ نَفْسِهٖ عَلٰى مِثْلِ الَّذِيْ دَلَلْتَ عَلَيْهِ

عِبَادُكَ مِنْكَ كَانَ مَحْمُوداً أَفَلَكَ الْحَمْدُ مَا وُجِدَ
فِي حَمْدِكَ مَذْهَبٌ وَمَا بَقِيَ لِلْحَمْدِ لَفْظٌ تُحْمَدُ
بِهِ وَمَعْنًى يَنْصَرِفُ إِلَيْهِ يَا مَنْ تَحَمَّدَ إِلَى عِبَادِهِ
بِالْإِحْسَانِ وَالْفَضْلِ وَعَامَلَهُمْ بِالْمَنِّ وَالطَّوْلِ
مَا أَفْشَى فِينَا نِعْمَتَكَ وَأَسْبَغَ عَلَيْنَا مِنَّتَكَ وَ
أَخَصَّنَا بِبِرِّكَ هَدَيْتَنَا لِدِينِكَ الَّذِي اصْطَفَيْتَ
وَمِلَّتِكَ الَّتِي ارْتَضَيْتَ وَسَبِيلِكَ الَّذِي سَهَّلْتَ
وَبَصَّرْتَنَا الزُّلْفَةَ لَدَيْكَ وَالْوُصُولَ إِلَى كَرَامَتِكَ
اللّٰهُمَّ وَأَنْتَ جَعَلْتَ مِنْ صَفَايَا تِلْكَ الْوَظَائِفِ
وَخَصَائِصِ تِلْكَ الْفُرُوضِ شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي
اخْتَصَصْتَهُ مِنْ سَائِرِ الشُّهُورِ وَتَخَيَّرْتَهُ مِنْ جَمِيعِ
الْأَزْمِنَةِ وَالدُّهُورِ وَآثَرْتَهُ عَلَى كُلِّ أَوْقَاتِ
السَّنَةِ بِمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَالنُّورِ
وَضَاعَفْتَ فِيهِ مِنَ الْإِيمَانِ وَفَرَضْتَ فِيهِ مِنَ الصِّيَامِ
وَرَغَّبْتَ فِيهِ مِنَ الْقِيَامِ وَأَجْلَلْتَ فِيهِ مِنْ لَيْلَةِ
الْقَدْرِ الَّتِي هِيَ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ثُمَّ آثَرْتَنَا
بِهِ عَلَى سَائِرِ الْأُمَمِ وَاصْطَفَيْتَنَا بِفَضْلِهِ دُونَ

ن: وَغَمَرَهُمْ

أَهْلِ الْمِلَلِ فَصُمْنَا بِأَمْرِكَ نَهَارَهُ وَقُمْنَا بِعَوْنِكَ
لَيْلَهُ مُتَعَرِّضِينَ بِصِيَامِهِ وَقِيَامِهِ لِمَا عَرَّضْتَنَا
لَهُ مِنْ رَحْمَتِكَ وَتَسَبَّبْنَا إِلَيْهِ مِنْ مَثُوبَتِكَ وَ
أَنْتَ الْمَلِيُّ بِمَا رُغِبَ فِيهِ إِلَيْكَ الْجَوَادُ بِمَا سُئِلْتَ
مِنْ فَضْلِكَ الْقَرِيبُ إِلَى مَنْ حَاوَلَ قُرْبَكَ
وَقَدْ أَقَامَ فِينَا هٰذَا الشَّهْرُ مُقَامَ حَمْدٍ وَصَحِبَنَا
صُحْبَةَ مَبْرُورٍ وَأَرْبَحَنَا أَفْضَلَ أَرْبَاحِ الْعَالَمِينَ
ثُمَّ قَدْ فَارَقَنَا عِنْدَ تَمَامِ وَقْتِهِ وَانْقِطَاعِ مُدَّتِهِ وَ
وَفَاءِ عَدَدِهِ فَنَحْنُ مُوَدِّعُوهُ وَدَاعَ مَنْ عَزَّ فِرَاقُهُ
عَلَيْنَا وَغَمَّنَا وَأَوْحَشَنَا انْصِرَافُهُ عَنَّا وَلَزِمَنَا لَهُ
الذِّمَامُ الْمَحْفُوظُ وَالْحُرْمَةُ الْمَرْعِيَّةُ وَالْحَقُّ الْمَقْضِيُّ
فَنَحْنُ قَائِلُونَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهْرَ اللّٰهِ الْأَكْبَرَ
وَيَا عِيدَ أَوْلِيَائِهِ الْأَعْظَمَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَكْرَمَ
مَصْحُوبٍ مِنَ الْأَوْقَاتِ وَيَا خَيْرَ شَهْرٍ فِي الْأَيَّامِ
وَالسَّاعَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهْرٍ قَرُبَتْ فِيهِ
الْآمَالُ وَنُشِرَتْ فِيهِ الْأَعْمَالُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
مِنْ قَرِينٍ جَلَّ قَدْرُهُ مَوْجُودًا وَأَفْجَعَ فَقْدُهُ مَفْقُودًا

وَمَرْجُوًّا آلَمَ فِرَاقُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ أَلِيفٍ آنَسَ
مُقْبِلًا فَسَرَّ وَأَوْحَشَ مُنْقَضِيًا فَأَمَضَّ السَّلَامُ
عَلَيْكَ مِنْ مُجَاوِرٍ رَقَّتْ فِيهِ الْقُلُوبُ وَقَلَّتْ
فِيهِ الذُّنُوبُ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ نَاصِرٍ أَعَانَ
عَلَى الشَّيْطَانِ وَصَاحِبٍ سَهَّلَ سُبُلَ الْإِحْسَانِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ مَنْ أَكْثَرَ عُتَقَاءَ اللّٰهِ فِيكَ وَمَا
أَسْعَدَ مَنْ رَعَى حُرْمَتَكَ بِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
مَا كَانَ أَمْحَاكَ لِلذُّنُوبِ وَأَسْتَرَكَ لِأَنْوَاعِ الْعُيُوبِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ مَا كَانَ أَطْوَلَكَ عَلَى الْمُجْرِمِينَ
وَأَهْيَبَكَ فِي صُدُورِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
مِنْ شَهْرٍ لَا تُنَافِسُهُ الْأَيَّامُ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ
شَهْرٍ هُوَ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ سَلَامٌ السَّلَامُ عَلَيْكَ غَيْرَ
كَرِيهِ الْمُصَاحَبَةِ وَلَا ذَمِيمِ الْمُلَابَسَةِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ كَمَا وَفَدْتَ عَلَيْنَا بِالْبَرَكَاتِ وَغَسَلْتَ
عَنَّا دَنَسَ الْخَطِيئَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ غَيْرَ مُوَدَّعٍ
بَرَمًا وَلَا مَتْرُوكٍ صِيَامُهُ سَأَمًا السَّلَامُ عَلَيْكَ
مِنْ مَطْلُوبٍ قَبْلَ وَقْتِهِ وَمَحْزُونٍ عَلَيْهِ قَبْلَ

فوته السلام عليك كم من سوء صرف بك عنا
وكم من خير افيض بك علينا السلام عليك
وعلى ليلة القدر التي هي خير من الف شهر
السلام عليك ما كان احرصنا بالامس
عليك واشد شوقنا غدا اليك السلام
عليك وعلى فضلك الذي حرمناه وعلى
ماض من بركاتك سلبناه اللهم انا اهل هذا
الشهر الذي شرفتنا به ووفقتنا بمنك له
حين جهل الاشقياء وقته وحرموا لشقائهم
فضله انت ولي ما آثرتنا به من معرفته وهديتنا
له من سنته وقد تولينا بتوفيقك صيامه
وقيامه على تقصير وادينا فيه قليلا من كثير
اللهم فلك الحمد اقرارا بالاساءة واعترافا
بالاضاعة ولك من قلوبنا عقد الندم ومن
السنتنا صدق الاعتذار فاجرنا على ما اصابنا
فيه من التفريط اجرا نستدرك به الفضل المرغوب
فيه ونعتاض به من انواع الذخر المحروص

عَلَيْهِ وَاَوْجِبْ لَنَا عُذْرَكَ عَلٰى مَا قَصَّرْنَا فِيْهِ مِنْ حَقِّكَ
وَابْلُغْ بِاَعْمَارِنَا مَا بَيْنَ اَيْدِيْنَا مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ
الْمُقْبِلِ فَاِذَا بَلَّغْتَنَاهُ فَاَعِنَّا عَلٰى تَنَاوُلِ مَا اَنْتَ
اَهْلُهُ مِنَ الْعِبَادَةِ وَاَدِّنَا اِلَى الْقِيَامِ بِمَا يَسْتَحِقُّهُ
مِنَ الطَّاعَةِ وَاَجْرِ لَنَا مِنْ صَالِحِ الْعَمَلِ مَا يَكُوْنُ
دَرَكًا لِحَقِّكَ فِي الشَّهْرَيْنِ مِنْ شُهُوْرِ الدَّهْرِ اَللّٰهُمَّ
وَمَا اَلْمَمْنَا بِهِ فِيْ شَهْرِنَا هٰذَا مِنْ لَمَمٍ اَوْ اِثْمٍ اَوْ
وَاقَعْنَا فِيْهِ مِنْ ذَنْبٍ وَاكْتَسَبْنَا فِيْهِ مِنْ خَطِيْئَةٍ عَلٰى
تَعَمُّدٍ مِنَّا اَوْ عَلٰى نِسْيَانٍ ظَلَمْنَا فِيْهِ اَنْفُسَنَا اَوِ انْتَهَكْنَا
بِهِ حُرْمَةً مِنْ غَيْرِنَا فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاسْتُرْنَا
بِسِتْرِكَ وَاعْفُ عَنَّا بِعَفْوِكَ وَلَا تَنْصِبْنَا فِيْهِ لِاَعْيُنِ
الشَّامِتِيْنَ وَلَا تَبْسُطْ عَلَيْنَا فِيْهِ اَلْسُنَ الطَّاعِنِيْنَ
وَاسْتَعْمِلْنَا بِمَا يَكُوْنُ حِطَّةً وَّكَفَّارَةً لِمَا اَنْكَرْتَ
مِنَّا فِيْهِ بِرَاْفَتِكَ الَّتِيْ لَا تَنْفَدُ وَفَضْلِكَ الَّذِيْ
لَا يَنْقُصُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاجْبُرْ
مُصِيْبَتَنَا بِشَهْرِنَا وَبَارِكْ لَنَا فِيْ يَوْمِ عِيْدِنَا وَ
فِطْرِنَا وَاجْعَلْهُ مِنْ خَيْرِ يَوْمٍ مَرَّ عَلَيْنَا اَجْلَبِهٖ

لِعَفْوِ وَ اَمْحَاهُ لِلذَّنْبِ وَ اغْفِرْ لَنَا مَا خَفِيَ مِنْ ذُنُوْبِنَا
وَ مَا عَلَنَ اَللّٰهُمَّ اسْلَخْنَا بِانْسِلَاخِ هٰذَا الشَّهْرِ مِنْ
خَطَايَانَا وَ اَخْرِجْنَا بِخُرُوْجِهٖ مِنْ سَيِّئَاتِنَا وَ اجْعَلْنَا
مِنْ اَسْعَدِ اَهْلِهٖ بِهٖ وَ اَجْزَلِهِمْ قِسْمًا فِيْهِ وَ اَوْفَرِهِمْ
حَظًّا مِنْهُ اَللّٰهُمَّ وَ مَنْ رَعٰى هٰذَا الشَّهْرَ حَقَّ رِعَايَتِهٖ
وَ حَفِظَ حُرْمَتَهٗ حَقَّ حِفْظِهَا وَ قَامَ بِحُدُوْدِهٖ حَقَّ
قِيَامِهَا وَ اتَّقٰى ذُنُوْبَهٗ حَقَّ تُقَاتِهَا اَوْ تَقَرَّبَ اِلَيْكَ
بِقُرْبَةٍ اَوْجَبَتْ رِضَاكَ لَهٗ وَ عَطَفَتْ رَحْمَتَكَ عَلَيْهِ
فَهَبْ لَنَا مِثْلَهٗ مِنْ وُجْدِكَ وَ اَعْطِنَا اَضْعَافَهٗ مِنْ
فَضْلِكَ فَاِنَّ فَضْلَكَ لَا يَغِيْضُ وَ اِنَّ خَزَائِنَكَ لَا
تَنْقُصُ بَلْ تَفِيْضُ وَ اِنَّ مَعَادِنَ اِحْسَانِكَ لَا تَفْنٰى
وَ اِنَّ عَطَاءَكَ لَلْعَطَاءُ الْمُهَنَّا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِهٖ وَ اكْتُبْ لَنَا مِثْلَ اُجُوْرِ مَنْ صَامَهٗ اَوْ
تَعَبَّدَ لَكَ فِيْهِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَتُوْبُ اِلَيْكَ
فِيْ يَوْمِ فِطْرِنَا الَّذِيْ جَعَلْتَهٗ لِلْمُؤْمِنِيْنَ عِيْدًا وَّ سُرُوْرًا
وَّ لِاَهْلِ مِلَّتِكَ مَجْمَعًا وَّ مُحْتَشَدًا مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ اَذْنَبْنَاهُ
اَوْ سُوْءٍ اَسْلَفْنَاهُ اَوْ خَاطِرِ شَرٍّ اَضْمَرْنَاهُ تَوْبَةَ مَنْ لَا يَنْطَوِيْ عَلٰى

رُجُوعٍ إِلَى ذَنْبٍ وَلَا يَعُودُ بَعْدَهَا فِي خَطِيئَةٍ تَوْبَةً
نَصُوحًا خَلَصَتْ مِنَ الشَّكِّ وَالْارْتِيَابِ فَتَقَبَّلْهَا
مِنَّا وَارْضَ عَنَّا وَثَبِّتْنَا عَلَيْهَا اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا خَوْفَ
عِقَابِ الْوَعِيدِ وَشَوْقَ ثَوَابِ الْمَوْعُودِ حَتّٰى نَجِدَ
لَذَّةَ مَا نَدْعُوكَ بِهٖ وَكَآبَةَ مَا نَسْتَجِيرُكَ مِنْهُ وَ
اجْعَلْنَا عِنْدَكَ مِنَ التَّوَّابِينَ الَّذِينَ اَوْجَبْتَ
لَهُمْ مَحَبَّتَكَ وَقَبِلْتَ مِنْهُمْ مُرَاجَعَةَ طَاعَتِكَ
يَا اَعْدَلَ الْعَادِلِينَ اَللّٰهُمَّ تَجَاوَزْ عَنْ اٰبَائِنَا وَ
اُمَّهَاتِنَا وَاَهْلِ دِينِنَا جَمِيعًا مَنْ سَلَفَ مِنْهُمْ
وَمَنْ غَبَرَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
نَبِيِّنَا وَاٰلِهٖ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ
وَصَلِّ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ
وَصَلِّ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
وَاَفْضَلَ مِنْ ذٰلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ صَلٰوةً تَبْلُغُنَا
بَرَكَتُهَا وَيَنَالُنَا نَفْعُهَا وَيُسْتَجَابُ لَهَا دُعَاؤُنَا اِنَّكَ
اَكْرَمُ مَنْ رُغِبَ اِلَيْهِ وَاَكْفٰى مَنْ تُوُكِّلَ عَلَيْهِ وَ
اَعْطٰى مَنْ سُئِلَ مِنْ فَضْلِهٖ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

فصل چهارم در احکام کسوف و خسوف و فضائل ماه شوال و مسائل ضروریه و اعمال آن بدانکه هرسال در ماه شوال آفتاب بگیرد باران بسیار ببارد و خرابی ناحیهٔ فارس بهم رسد و بر پادشاه فارس خوف عظیم رو دهد اما آثار ماه گرفتن پس سال در شهر شوال ماه بگیرد پادشاه بر دشمنان غالب شود و در میان مردم فتنه و بلا بسیار باشد بدانکه شوال از شوله است و شولان بلند کردن شتر است دم خود را در وقت هیجان شهوت و چون تسمیهٔ این ماه بشوال در وقت شدت شهوت شتران و جهانیدن زیاده اتفاق افتاد بدین سبب شوال نامیده شد و آنچه از رسول خدا صلی الله علیه و آله منقول است که این ماه نامیده شد بشوال بجهة آنکه گناهان مومنین درین ماه بعلت عبادت رمضان مرتفع میشود و برطرف میگردد و علامهٔ مجلسی رحمه الله نوشته که درین ماه آمرزیده میشود گناه مومنان و روزه داران ماه مبارک رمضان و روز اول این ماه عید فطر است و شب اولش از لیالی اربعه است و اول ماههای حج است و درین روز پروردگار عالم وحی بنحل نمود یعنی زنبور را از برای عسل و درین ماه عقد عائشه با حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله واقع شد و بعضی در هفدهم

این ماه غزوۀ احد را نیز گفته اند و در نیمۀ این ماه حضرت حمزه شهید شدند و در روز شانزدهم این ماه آفتاب برای حضرت امیر برگشت و آخر این ماه ایام نحسات است که حق تعالی قوم عاد را هلاک گردانید و شیخ مفید رح در مسار الشیعه آورده که روز اول شوال عمرو بن العاص بجهنم واصل شد علامه رح نوشته که استحباب روزه داشتن شش روز بعد از عید در بعضی از روایات وارد شده است و نهی نیز از آن وارد شده است و ظاهر اً روزه داشتن محمول بر تقیه است چنانچه در میان سنیان مشهور است و ترکش بهتر است و همچنین کراهت نکاح کردن در میان عید فطر و عید قربان اصلی ندارد و شاید اصلش از عامه بوده باشد و در ماه شوال چون عقد عائشه واقع شده است و اکثر مفاسد اسلام بر آن مترتب شده اند و از بعض روایات کراهت نیز معلوم میشود علی الخصوص شوال را اگر احتراز کنند بهتر است در بیان رویت هلال باید که نزد رویت هلال شوال دعاهائیکه در فصل اول باب پنجم مذکور شدند بخوانند و دعای مخصوص رویت هلال این ماه این است

اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قَدْ مَنَنْتَ عَلَيْنَا بِضِيَاءِ الْبَصَائِرِ

وَالْاَبْصَارِ حَتّٰی عَرَّفْتَنَا مَا بَلَّغْتَنَا اِلَیْهِ مِنَ الْاَسْرَارِ
وَالْاِعْتِبَارِ وَشَاهَدْنَا هِلَالَ شَوَّالٍ وَهُوَ مِنْ شُهُوْرِ
التَّعْظِیْمِ وَالْاِجْلَالِ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّوَفِّقْنَا
لِمُصَاحَبَتِهٖ بِمَا یُقَرِّبُنَا اِلَیْكَ وَشَرِّفْنَا فِیْهِ بِتَمَامِ اِقْبَالِنَا
عَلَیْكَ وَاجْعَلْنَا مِنْ اَهْلِ السُّعُوْدِ وَالْاِقْبَالِ فِیْ جَمِیْعِ (ن: وَاجْعَلْنَا)
الْاَحْوَالِ وَالْاَعْمَالِ وَالْاَقْوَالِ وَكَمَا خَلَعْتَ عَلَیْنَا
خِلَعَ التَّوْفِیْقِ لِلظَّفَرِ بِنَصْرِهٖ وَبِرِّهٖ وَخَیْرِهٖ وَاجْعَلْ
سَاعَاتِهٖ وَارِدَةً عَلَیْنَا بِزِیَادَةِ الْاِحْسَانِ اِلَیْنَا حَتّٰی (ن: بِزِیَادَاتِ)
نُدْرِكَ بِتَایِیْدِكَ وَاِنَابَتِكَ اَفْضَلَ مَا اَدْرَكَهٗ اَحَدٌ (ن: بِفَوَائِدِكَ)
فِیْهِ مِنْ مَزِیْدِكَ وَعَفْوِكَ وَعَافِیَتِكَ بِرَحْمَتِكَ وَ
اَبَدًا اُبْجِلِ مَنْ تُرِیْدُ الْبَدَاءَةَ بِهٖ فِی الدَّعَوَاتِ اَشْرِكْ
مَعَنَا مَنْ یَعِزُّ عَلَیْنَا مِنَ الْاَهْلِ وَذَوِی الْمَوَدَّاتِ وَ
الْحُقُوْقِ الْمَحْفُوْظَاتِ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ كذا فی
الاقبال و در منهاج آورده اند که درین ماه در وقت رویت
هلال نظر بزن نکند و بعضے بفیروزه و برخے باب جاری
و بار ه بجامه رنگین و جمعے بروے مردان نیز گفته اند علامه
مجلسی رح آورده که در فضیلت و ثواب عبادت و احیاے شب

عید فطر احادیث بسیار است و از حضرت رسول صلعم منقول است
که هر که احیا کند شب عید را نمیرد دل او در روزی که دلها از ترس
بمیرند و از حضرت امام محمد باقر ع منقول است که گفت پدرم
علی بن الحسین ع شب عید را احیا می کرد بنماز تا صبح و در تمام
آن شب در مسجد می ماند و می گفت که ای فرزند امشب
کمتر از شب قدر نیست و غسل درین شب سنت است
و شخصی بخدمت حضرت صادق ع عرض کرد که مردم می گویند
آمرزش نازل می شود بر کسیکه روزه دارد ماه رمضان را در شب
قدر حضرت ع فرمود که کارگر را مزدش میدهند مگر بعد از فارغ شدن
از کار و آن در شب عید است راوی گفت چه کار سزاوار
است بکنم فرمود ع که چون آفتاب غروب کند غسل بکن و چون
فریضهٔ مغرب و نافلهٔ آنرا بجا آوری دستها بسوی آسمان
بلند کن و بگو یَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ یَا ذَا الْجُوْدِ یَا مُصْطَفِیَ
مُحَمَّدٍ وَنَاصِرَهٗ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَاغْفِرْ لِیْ کُلَّ ذَنْبٍ اَحْصَیْتَهٗ وَهُوَ عِنْدَکَ
فِیْ کِتَابٍ مُّبِیْنٍ پس بسجود برو و صد مرتبه در سجده
بگو اَتُوْبُ اِلَی اللّٰهِ پس هر حاجت که داری از حق تعالی

بطلب کہ انشاء اللہ تعالے بر آوردہ است و نیز بسند معتبر
منقول است کہ حضرت امیر المؤمنین در شب عید فطر دو رکعت
نماز می کردند در رکعت اول بعد از حمد ہزار مرتبہ سورۂ توحید
و در رکعت دوم یک مرتبہ می خواندند پس برکوع و سجود می رفتند
و بعد از سلام بسجدہ می رفتند و صد مرتبہ می گفتند اَتُوْبُ اِلَی
اللّٰہِ پس می گفتند یَا ذَا الْمَنِّ وَ الْجُوْدِ یَا ذَا الْمَنِّ وَ
الطَّوْلِ یَا مُصْطَفٰی مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ
وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِہٖ پس حاجات خود را از خدای
می طلبیدند پس سر از سجدہ بر می داشتند و می فرمودند بحق خداوند
کہ جانم بدست قدرت اوست کہ ہر کہ این نماز را کند ہر حاجت
کہ از خدا بطلبد البتہ او را عطا کند و اگر بعدد ریگہای بیابان
گناہ داشتہ باشد خدای تعالے او را بیامرزد و بعد از
نماز سنت است کہ این دعا را بخواند یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ یَا
اَللّٰہُ یَا رَحْمٰنُ یَا اَللّٰہُ یَا مَلِکُ یَا اَللّٰہُ یَا قُدُّوْسُ
یَا اَللّٰہُ یَا سَلَامُ یَا اَللّٰہُ یَا مُؤْمِنُ یَا اَللّٰہُ یَا مُہَیْمِنُ
یَا اَللّٰہُ یَا عَزِیْزُ یَا اَللّٰہُ یَا جَبَّارُ یَا اَللّٰہُ یَا مُتَکَبِّرُ یَا اَللّٰہُ
یَا خَالِقُ یَا اَللّٰہُ یَا بَارِئُ یَا اَللّٰہُ یَا مُصَوِّرُ یَا اَللّٰہُ یَا

عَالِمُ يَا اَللّٰهُ يَا عَظِيْمُ يَا اَللّٰهُ يَا كَرِيْمُ يَا اَللّٰهُ يَا حَلِيْمُ
يَا اَللّٰهُ يَا حَكِيْمُ يَا اَللّٰهُ يَا سَمِيْعُ يَا اَللّٰهُ يَا بَصِيْرُ يَا
اَللّٰهُ يَا قَرِيْبُ يَا اَللّٰهُ يَا مُجِيْبُ يَا اَللّٰهُ يَا جَوَادُ يَا
اَللّٰهُ يَا وَاجِدُ يَا اَللّٰهُ يَا وَلِيُّ يَا اَللّٰهُ يَا وَفِيُّ يَا
مَوْلٰی يَا اَللّٰهُ يَا قَاضِيْ يَا اَللّٰهُ يَا سَرِيْعُ يَا اَللّٰهُ
يَا شَدِيْدُ يَا اَللّٰهُ يَا رَءُوْفُ يَا اَللّٰهُ يَا رَقِيْبُ يَا اَللّٰهُ يَا
مُجِيْبُ يَا اَللّٰهُ يَا جَوَادُ يَا اَللّٰهُ يَا مَاجِدُ يَا اَللّٰهُ
يَا عَلِيُّ يَا اَللّٰهُ يَا حَفِيْظُ يَا اَللّٰهُ يَا مُحِيْطُ يَا اَللّٰهُ يَا
سَيِّدَ السَّادَاتِ يَا اَللّٰهُ يَا اَوَّلُ يَا اَللّٰهُ يَا اٰخِرُ
يَا اَللّٰهُ يَا ظَاهِرُ يَا اَللّٰهُ يَا بَاطِنُ يَا اَللّٰهُ يَا فَاخِرُ يَا اَللّٰهُ
يَا قَاهِرُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبَّاهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبَّاهُ يَا اَللّٰهُ
يَا رَبَّاهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبَّاهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبَّاهُ يَا
اَللّٰهُ يَا رَبَّاهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبَّاهُ يَا اَللّٰهُ يَا وَدُوْدُ
يَا اَللّٰهُ يَا نُوْرُ يَا اَللّٰهُ يَا دَافِعُ يَا اَللّٰهُ يَا مَانِعُ
يَا اَللّٰهُ يَا فَاتِحُ يَا اَللّٰهُ يَا نَفَّاعُ يَا اَللّٰهُ يَا جَلِيْلُ يَا اَللّٰهُ
يَا جَمِيْلُ يَا اَللّٰهُ يَا شَهِيْدُ يَا اَللّٰهُ يَا شَاهِدُ يَا
اَللّٰهُ يَا حَبِيْبُ يَا اَللّٰهُ يَا فَاطِرُ يَا اَللّٰهُ يَا مُطَهِّرُ

یا اللہُ یا مالکُ یا اللہُ یا مُقتدِرُ یا اللہُ یا مُمیتُ
قابِضُ یا اللہُ یا باسِطُ یا اللہُ یا مُحیی یا اللہُ یا
یا اللہُ یا مُجیبُ یا اللہُ یا باعِثُ یا اللہُ یا مُعطی
یا اللہُ یا مُفضِلُ یا اللہُ یا مُنعِمُ یا اللہُ یا حقُّ
یا اللہُ یا مُبِینُ یا اللہُ یا طبیبُ یا اللہُ یا مُحسِنُ
یا اللہُ یا مُبدِئُ یا اللہُ یا مُعِیدُ یا اللہُ یا بارِئُ
یا اللہُ یا بدیعُ یا اللہُ یا ھادِی یا اللہُ یا کافی یا
اللہُ یا شافی یا اللہُ یا علیُّ یا اللہُ یا حنّانُ یا اللہُ
یا منّانُ یا اللہُ یا ذا الطّولِ یا اللہُ یا مُتعالِی یا
اللہُ یا عدلُ یا اللہُ یا ذا المعارِجِ یا اللہُ یا صادِقُ
یا اللہُ یا دیّانُ یا اللہُ یا باقی یا اللہُ یا ذا الجلالِ
یا اللہُ یا ذا الاکرامِ یا اللہُ یا معبودُ یا اللہُ یا محمودُ
یا اللہُ یا صانِعُ یا اللہُ یا مُعِینُ یا اللہُ یا مُکوِّنُ یا
اللہُ یا فعّالُ یا اللہُ یا لطیفُ یا اللہُ یا جلیلُ یا اللہُ
یا غفورُ یا اللہُ یا شکورُ یا اللہُ یا نورُ یا اللہُ یا حنّانُ
یا اللہُ یا قدیرُ یا اللہُ یا ربّاہُ یا اللہُ یا ربّاہُ یا اللہُ یا ربّاہُ
یا اللہُ یا ربّاہُ یا اللہُ یا ربّاہُ یا اللہُ یا ربّاہُ یا اللہُ یا ربّاہُ

یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ
مُحَمَّدٍ وَتَمُنَّ عَلَیَّ بِرِضَاکَ وَتَعْفُوَ عَنِّیْ بِحِلْمِکَ وَتُوَسِّعَ
عَلَیَّ رِزْقَکَ الْحَلَالَ الطَّیِّبَ مِنْ حَیْثُ اَحْتَسِبُ وَمِنْ
حَیْثُ لَا اَحْتَسِبُ فَاِنِّیْ عَبْدُکَ لَیْسَ اَحَدٌ سِوَاکَ وَلَا اَحَدٌ
اَسْئَلُہٗ غَیْرَکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ مَاشَاءَ اللّٰہُ لَا قُوَّۃَ اِلَّا
بِاللّٰہِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ پس بسجدہ میرود و میگوید یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ یَا
رَبُّ یَا اَللّٰہُ یَا رَبُّ یَا اَللّٰہُ یَا رَبُّ یَا اَللّٰہُ یَا مُنْزِلَ الْبَرَکَاتِ
بِکَ تُنْزَلُ کُلُّ حَاجَۃٍ اَسْئَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ فِیْ مَخْزُوْنِ الْغَیْبِ
عِنْدَکَ وَالْاَسْمَاءِ الْمَشْہُوْرَاتِ عِنْدَکَ الْمَکْتُوْبَۃِ عَلٰی
سُرَادِقِ عَرْشِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ
تَقْبَلَ مِنِّیْ شَہْرَ رَمَضَانَ وَتَکْتُبَنِیْ فِی الْوَافِدِیْنَ اِلٰی بَیْتِ
الْحَرَامِ وَتَصْفَحَ لِیْ عَنِ الذُّنُوْبِ الْعِظَامِ وَتَسْتَخْرِجَ یَا رَبِّ
کُنُوْزَکَ یَا رَحْمٰنُ و در روایت دیگر بجای ہزار مرتبہ سورۂ توحید صد
مرتبہ در نماز مذکور نیز وارد شدہ است و ایضا سنت مؤکد است
کہ بعد از نماز شام و خفتن و صبح شب عید و نماز عیدین این تکبیر
را بخواند اَللّٰہُ اَکْبَرُ اَللّٰہُ اَکْبَرُ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ وَ
اللّٰہُ اَکْبَرُ وَاللّٰہُ اَکْبَرُ وَلِلّٰہِ الْحَمْدُ اَللّٰہُ اَکْبَرُ اللّٰہُ اَکْبَرُ عَلٰی مَا

هذا نا و صاحب منهاج و شیخ طوسی رح آورده که زیارت شب
زیارت حضرت امام حسین علیہ السلام مستحب است و آن در اعمال ماه
رجب گذشت و محمد بن بابویہ رح در کتاب ثواب الاعمال
از حضرت رسالت پناہ صلے اللہ علیہ و آلہ و سلم آوردہ که ہر که بگذارد
در شب عید الفطر دہ رکعت نماز بخواند در ہر رکعتے الحمد یک مرتبہ
و قل ہو اللہ احد دہ مرتبہ و بجاے تسبیح در رکوع و سجود بگوید
سُبْحَانَ اللّٰہِ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ وَلَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ وَاللّٰہُ
اَکْبَرُ و بعد از ہر دو رکعت سلام بگوید و بعد از فارغ شدن از
نماز ہزار مرتبہ استغفار کند و در سجدہ شکر بگوید یَا حَیُّ یَا قَیُّوْمُ
یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ یَا رَحْمٰنَ الدُّنْیَا وَ
الْاٰخِرَۃِ وَرَحِیْمَھُمَا یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ یَا
اِلٰہَ الْاَوَّلِیْنَ وَالْاٰخِرِیْنَ اغْفِرْلِیْ ذُنُوْبِیْ وَتَقَبَّلْ
صَوْمِیْ وَصَلٰوتِیْ سر خود را از سجود بر نداشتہ باشد که بیامرزد
او را خداے تعالے و قبول کند روزہ او و بگذرد از گناہان او
و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت صلے اللہ علیہ و آلہ آوردہ
که ہر که بگذارد در شب عید فطر شش رکعت نماز و بخواند در
ہر رکعتے قل ہو اللہ احد پنج مرتبہ شفاعت او قبول می شود

در ہمہ اہل بیت او اگرچہ مستوجب آتش دوزخ شدہ باشند و
سید ابن طاؤس رہ در کتاب اقبال از حضرت امام محمد باقر
آوردہ کہ پدرم احیا می کرد شب عید فطر را بنماز تا صبح و در نماز آن
شب در مسجد می ماند و می فرمود کہ اے فرزند این شب کمتر از
شب قدر نیست **و نیز** در کتاب مذکور آوردہ کہ ہر کہ در شب
عید الفطر چہاردہ رکعت نماز بگذارد و بخواند در ہر رکعتے الحمد
و آیۃ الکرسی و سہ مرتبہ قل ھو اللہ احد عطا می کند
او را خدائے تعالے بعدد ہر رکعتے عبادت چہل سال و عبادت
ہر کہ روزہ گرفتہ باشد و نماز کردہ باشد دراین ماہ **و کلینی** رہ در کتاب
کافی از سلیمان نوفلی آوردہ کہ عرض کردم در خدمت امام موسی کاظم
علیہ السلام کہ من افطار کردم در روز عید فطر بر خاک و خرما
فرمود کہ جمع کردے برکت را و سنت را در یکجا و ظاہر
اینست کہ مراد از خاک خاک تربت امام حسین ع باشد زیرا کہ
ہر خاکے سوائے تربت آن حضرت ع حرام است و در این
تربت ہم شرط است کہ زیادہ از مقدار معین نباشد و انشاء اللہ تعالیٰ
ذکر این در بیان استشفا از خاک تربت خواہد آمد ﷺ و
صاحب منہاج رہ آوردہ وقتیکہ افطار بتربت نماید

بهتر آنست که با ادعیه آن باشد در بیان زکوة فطر و مطلق
زکوة و ثواب و عقاب آن قال الله الکریم فی القرآن العظیم
قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَکّٰی وَذَکَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلّٰی و در
جای دیگری فرماید مَثَلُ الَّذِیْنَ یُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ
فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ کَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ
سَنَابِلَ فِیْ کُلِّ سُنْبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ وَاللّٰهُ
یُضَاعِفُ لِمَنْ یَّشَاءُ و در جای دیگری فرماید وَالَّذِیْنَ
یَکْنِزُوْنَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا یُنْفِقُوْنَهَا
فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِیْمٍ یَوْمَ یُحْمٰی
عَلَیْهَا فِیْ نَارِ جَهَنَّمَ فَتُکْوٰی بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوْبُهُمْ وَ
ظُهُوْرُهُمْ هٰذَا مَا کَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِکُمْ فَذُوْقُوْا مَا کُنْتُمْ
تَکْنِزُوْنَ و ترجمهٔ آیهٔ اولی که مختص بزکوة فطره است اینست که نجات
یافت کسیکه زکوة داد و ذکر کرد نام خدا را پس نماز ادا کرد و ترجمهٔ آیهٔ ثانیه
که مختص بزکوة است اینست یعنی مثل جماعتی که صرف می نمایند مالهای
خود را در راه خدا از زکوة و خمس و جهاد و حج و غیر آن مانند دانه ایست
که برویاند از آن هفت خوشه و در هر خوشه صد دانه بوده باشد یعنی چنانکه
دانه را در زمین می پاشند و ما یک را هفت صد کرامت میکنیم و همچنین هر چه در راه ما

صرف می نمایند یک را هفتصد میدهیم و حق سبحانه و تعالی مضاعف
میگرداند از برای هر که میخواهد یعنی بسیار کس باشند که دو مثل این میدهد
و این اقل مراتب مضاعف است و اکثرش تا آن قدر است که
حساب آنرا کسی نداند بغیر از حق تعالی و ترجمه آیه ثالثه اینست
یعنی آن کسانی که جمع می کنند طلا و نقره را و حقوق الهی را نمیدهند
و در راه خدا صرف نمی نمایند پس بشارت ده ایشان را بعذاب
دردناک در ان روز که سرخ کنند این طلا و نقره را در آتش جهنم
و داغ کنند با نها پیشانیها و پهلو ها و پشتهای ایشان را و بایشان
گویند اینست مالهای که از برای خود جمع کرده بودید الحال بچشید
عذاب آنهارا صاحب وسائل طاب الله ثراه از جناب صادق
علیه السلام آورده که زکوة برای امتحان مالداران و اعانت و مدد فقرا
و محتاجان است بتحقیقکه اگر مردم ادا کنند زکوة مال خود را هیچ فقیری
و محتاجی در حالت پریشانی نمیماند مگر اینکه مالدار شود و هیچ کسی محتاج
ماند نه گرسنه و نه برهنه و نزد پروردگار عالم محبوب تر است آنکس که سخی چه شده باشد و
سخی ترین مردم آنکس است که زکوة واجب خود را ادا کند و از
برادران ایمانی بخل ننماید بلکه از مال خود انچه که واجب شده است
در راه خدا بدهد و از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده اند

کسے از آنحضرت عرض کرد در باب علت زکوٰۃ فرمود کہ بسبب قوت
فقرا و حفاظت مال اغنیا واجب شدہ با وجودیکہ در اعطاء زکوٰۃ شکر
نعمت باری تعالے و رافت و رحمت و عطوفت بر ضعفا و
اہل مسکنت و تقویت فقرا و معونت ضعفا ہم میشود و نیز فوائد کثیرہ اند
مثل صلہ رحم و صرف در وجوہ بر از و میشود و از جناب امیر المومنین ع
منقول است کہ ایمانہاے خود را از صدقہ محفوظ دارید و مالہاے
خود را از دادن زکوٰۃ مصئون و طوفان بلا را از دعا مامون دارید
و در عقاب تارک الزکوٰۃ احادیث کثیرہ منصوص اند کہ این رسالہ
گنجائش آنہا ندارد و لطور انموذج تحریر می نمایم از حضرت امام
جعفر صادق ع منقول است کہ فرمود ہیچ صاحب مال نیست
کہ بر او زکوٰۃ واجب نباشد و با وجود شرائط آنرا ادا نکند مگر اینکہ
پروردگار عالم بروز قیامت حشر کند در صحراے تفزندہ و مسلط
می فرماید بر او مار عظیم کہ حملہ می کند بر او و می گریزد از ان مار تفکیہ
این کس مفر نمی یابد پس دست خود را در دہنش می دہد پس آن
مار می گزد و میجود چنانکہ شتر را از دندان میخاید بعد از ان آن
مار در گردن ایشان مثل طوق میشود چنانکہ می فرماید او تعالے
سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ و نیست صاحب

مالی که شتر و گوسفند و گاو داشته باشد و زکوة اینها ندهد مگر اینکه
روز قیامت در میدان لغزنده محبوس شود و این چهارپایگان از
سم و ناخن خود پامال میکنند و از دندان خود میگزند و نیست صاحب
مال که زراعت یا خرما و انگور و غیره داشته باشد و زکوة واجب
ندهد مگر اینکه در گردنش طوق میکند پروردگار عالم بروز قیامت
کوه عظیم یا این قطعه زمین را تا طبقه هفتم زمین و کسیکه زکوة مال خود را
ندهد نمازش مقبول نیست و از حضرت صادق ع منقول است
که هر که ندهد قیراطی از زکوة را که بست و یک دینار است او نه مومن
است و نه مسلمان و در وقت مردن استغاثه میکند که مرا برگردانید
به دنیا تا زکوة را بدهم چنانکه حق تعالی فرموده است حَتّٰی اِذَا
جَاءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُوْنِ لَعَلِّیْ اَعْمَلُ
صَالِحًا فِیْمَا تَرَکْتُ یعنی وقتیکه بیاید احدی از ایشان
را مرگ گوید پروردگارا برگردانید مرا بدنیا شاید عمل شایسته نمایم
در آن مالے یکه بعد از خود گذاشتم در بیان
زکوة فطره فطره به سه شرط واجب می شود اول بالغ
عاقل بودن پس بر طفل و مجنون و کسیکه وقت دیدن هلال شوال
بیهوش شده باشد واجب نیست دوم آزاد بودن پس

بر بنده زکوة واجب نیست و بر مالکش واجب خواه او بنده غائب
باشد یا گریخته سوم مالدار بودن پس بر فقیر واجب نیست و فقیر
کسے است که قوت یکساله خود و عیال خود نداشته باشد آری
سنت است بر فقیر که یک صاع گندم از طرف خود و عیال خود
یکی بعد دیگری در دست گرفته بفقیر بدهد پس هرگاه این هرسه
شرائط متحقق شوند پس می باید که فطره بیرون کند از خود از هر که
واجب النفقه او باشند خواه کبیر باشند یا صغیر بشرط آنکه عیال
دیگری نشده باشد در شب فطر چرا که اگر عیال دیگری شده باشد بر او واجب
است و همچنین مهمان بشرط آنکه یک لحظه قبل از هلال آمده باشد اگرچه کافر باشد مگر در زوجه
شرط است که واجب النفقه باشد پس فطره ناشزه و صغیره بر
ذمه شوهر نیست و باید دانست که اینهمه شروط پیش از رویت
هلال اند پس اگر بعد از هلال شرطی متحقق شود فطره ساقط است
و فطره زوجه بر شوهر واجب است اگرچه غنیه باشد اما کافر
که فطره بر او واجب است لکن صحیح نیست و مقدار فطره
یک صاع است از هر فرد بشر خواه گندم باشد یا جو یا انگور
یا خرما مگر افضل خرما است بعد از آن انگور بعد از آن
هرچه در قوتش غالب باشد خواه از اشیاء مذکوره باشد یا غیر آن

وصاع بحساب سیر انگریزی سه آثار با صنافه چهار ماشه
یک رتی میشود و سیر برابر بهشتاد روپیه از چهره دار و بجای غله
نقد هم می توان داد و وقت بیرون آمدن فطره از رویت
هلال شوال تا زوال آفتاب است و بعضی تا غروب هم گفته اند
مگر افضل همین است که قبل از نماز عید فطر بیرون کند و
به مستحق برساند و اگر مستحق یافته نشود از مال خود به نیت فطره
جدا کرده نگاهدارد تا وقتیکه مستحق پیدا شود و نقل کردن فطره
از بلد خود بشهر دیگر در حالیکه مستحقین درین شهر موجود باشند
جائز نیست و اگر با وجود این صورت منتقل کرد و تلف شد
ضامن است و اگر مستحق موجود نباشد درین صورت اگر منتقل
کرد و تلف شد ضامن نیست و این انتقال هم درست
است و بهتر است که فقیر را کم از یک صاع ندهد مگر وقتیکه
اجتماع فقرا باشد که بهر فقیر یک صاع نخواهد رسید همه را شریک
کنند و جائز است که یک فقیر را زیاده از یک
صاع بدهد و مستحب است که اعزه و اقربای خود را مقدم
دارد بر دیگران و بعد اعزه همسایگان را اصلا مطلق
زکوة پس وقتیکه آیه در حکم زکوة نازل شد پس رسول خدا

منادی را حکم فرمود که ندا کند که بر شما زکوة واجب و فرض شد
از جانب خدا چنانچه نماز پنجگانه بر شما واجب شد و زکوة در
نه چیز واجب است طلا و نقره و شتر و گاو و گوسفند و گندم
و جو و خرما و انگور و سوائے غلات اربعه در دیگری غلات
که کیل و وزن میشوند مثل برنج و عدس و نخود و غیرها زکوة
درانها مستحب است و در بقولات استحباب هم نیست و زکوة
واجب است بر بالغ عاقل آزاد که مالک و قابض و متصرف
باشد در مال ما کافر زکوة برا ولازم و واجب است لکن صحیح نیست
و در زکوة چهار پایگان چهار شرط اند اوّل نصاب
است و در شتر دوازده نصاب است اوّل پنج شتر و دران
یک گوسفند است دوم ده شتر و دران دو گوسفند است سوم
پانزده شتر و دران سه گوسفند است چهارم بست شتر در آن
چهار گوسفند است پنجم بست و پنج شتر است و در آن
پنج گوسفند است ششم بست و شش شتر است و
دران یک شتر ماده یک ساله است یا در دو هفتم
سی و شش شتر است و دران بنت لبون که آن شتر
ماده دو ساله یا در سه است هشتم چهل و شش شتر است و

ودران حقه است وآن شتر ماده سه ساله یا در چهار است نهم شصت و یک است
ودران جزعه واجب است وآن شتر ماده چهارساله است یا در پنج
دهم هفتاد وشش است ودران دو بنت لبون واجب است
یازدهم نود ویک است ودران دو حقه واجب است دوازدهم
صد وبست ویک است وهرچه بالا رود در هر پنجاه شتر حقه میدهند
ودر چهل شتر بنت لبون می دهند ودر گاؤ دو نصاب اند اول
سی که دران تبیع یا تبیعه واجب است وآن گوساله یکساله
یا در دو است وماده ونر مساوی است دوم چهل است ودران
مسنه واجب است وآن گوساله ماده دوساله یا در سه است وهرچه
از چهل بالا رود باین حساب است پس در شصت دو تبیع یا تبیعه
بدهد ودر هفتاد یک مسنه ویک تبیعه ودر هشتاد دو مسنه می دهد ودر
نود سه تبیع یا تبیعه می دهد ودر صد گاؤ یک مسنه ودو تبیع میدهد
وقس علی هذا ودر گوسفندان پنج نصاب است اول چهل ودران یک
گوسفند واجب است دوم صد وبست ویک است ودران دو
گوسفند واجب است سوم دو صد ویک است ودران سه گوسفند
واجب است چهارم سه صد ویک است ودران فی صد یک
گوسفند واجب است ودر چهار صد چهار گوسفند است وهمچنین هرچه بالا رود از صد

گوسفند یک گوسفند و اکثر علما گفته اند که در سه صد یک چهار گوسفند
سید ہ و در چہار صد نیز چہار است و چہار صد نصاب پنجم است
و این قول احوط است و اشہر و گمان حقیر آنست که مخیر است
میان ہر دو قول از بسکه ترجیح بحسب روایت مشکل است
لیکن چونکه قول اوّل موافق اقوال اکثر عامہ است قول
ثانی ارجح است واللہ تعالی یعلم شرط دوم آنست که علف
مباح چریده باشند پس اگر علف مملوک خورده باشند زکوۃ
واجب نخواہد شد شرط سوم گذشتن سال است و آن در طلا
و نقره و گاو و گوسفند و شتر معتبر است سوای غلات و مراد از سال
اینست که وقتیکه یازده ماه ہلالی تمام شوند دوازدہم ماه ہلالی
شروع شود زکوۃ بر آنها واجب میشود شرط چہارم اینکه گاو و شتر
کارکن نباشند پس اگر بارکشنده باشند زکوۃ اینها ساقط است
امّا زکوۃ طلا و نقره پس کسیکه بست دینار داشته باشد با وجود
تحقق شرائط زکوۃ دادنش براو واجب است و از بست دینار
چہل یک حساب میشود یعنی نیم دینار میشود و بست دینار بحساب
ہندوستان پنج تولہ و ہفت و نیم ماشه و موافق تحقیق غفرانمآب
بست دینار برابر پنج و نیم تولہ و یک و نیم ماشه است و مفاد این ہر دو

عبارہ

عبارت متحد است کما لا یخفی این نصاب اوّل طلا است
نصاب دوم چهار دینار است و آن علی الظاهر بوزن یک توله
و یک و نیم ماشه است و مجموع هر دو نصاب بست و چهار دینار
است و لهذا ابن شرطیله چهار چهار بالا زده و نه کمتر و هر چه بالا زده
نیز چهل یک حساب کنند و در اوّل نصاب نقره بعضی دو صد
درهم و بعضی یک صد و پنج مثقال صرّافی میگیرند بخفیف خیلی
تفحص کردم و کتب علمای کبار پیش نظر داشتم مگر حساب دو صد درهم
برابر چهل یک و چیزی زائد برابر می آید الحساب یک صد و پنج
مثقال که این مساوی چهل و یک روپیه انگریزی و چیزی زائد
میشود یعنی باضافه یک ماشه علی الاظهر پس این قول را اختیار
کردم و نصاب دیگر نقره را نیز موافق قول ثانی مینویسند پس
نصاب دوم بست و یک مثقال صرّافی میباشد و همچنین اگر بست
و یک مثقال بالا و زکوة آنهمه چهل یک حساب [illegible]
مثقال مساوی هشت روپیه و دو نیم [illegible]
و یک روپیه و یک ماشه هشت روپیه باضافه مذکوره زائد شود بموافق
نشر الطلب زکوة مجموعش داده خواهد شد و اگر بر نصاب اوّل [illegible]
از هشت زیاده شود آنچه زائد است خارج از نصاب اوّل است

زکوة خصوص آن معفو است تا وقتیکه بهشت مذکور نرسد و در وجوب زکوة
طلا و نقره دو شرط است اول اینکه مسکوک باشد لیکه رائج الوقت یا سکه
ماضی که دران زمان بوده باشد دوم گذشتن سال بغیر تغیر و تبدل در زر و سیم
و بر زیور و ظروف و آلات لهو هیچ نیست در بیان زکوة غلات اربعه
نصاب آنها بحساب رائج انگریزی که در لش هشتاد روپیه چهره دار می شود
بمقدار بست و دو من و بست و یک سیر و پنج چهٹانک با اضافه
دو چهره دار و هفت ماشه علی الاظهر میباشد و در غلات زکوة یکم تبه
داده میشود و حد زکوة این است که خود کاشته باشد و گندم و جو قبل
از دانه بستن و خرما و انگور قبل از زرد شدن در ملک بیاید و نیز
شرط است که گندم و جو بعد صاف شدن از قشر و غیره موافق
نصاب باشد و خرما و انگور بعد چیدن از درخت موافق نصاب
باشد و مصارف سلطان و اجرت مزدوران که درین غلات
کار کرده اند بعد دادن اینها شمار نصاب باید کرد بنا بر قول جماعه
و نیز از شرائط است که اگر زراعت یا باغ را آب نداده است
بلکه از آب روان یا از آب باران سیراب شده باشند پس درین
صورت ده یک باید داد و اگر آب بدست یا گاو و یا شتر و غیره
داده باشد بست و یک داده می شود و اگر نصف زراعت و باغ

از آب باران وغیرہ سیراب شدہ باشند ونصف آب بدست یا بگاؤ وغیرہ دادہ باشند پس زکوٰتش درچنین حالت از نصف غلہ دہ یک واز نصف بست یک است **در بیان خمس** وآن در ہفت چیز واجب است اول غنیمت دار الحرب کہ لشکر اسلام آنرا جمع کردہ باشد یا نہ بلکہ قبضہ کردہ باشد مثل زمین وغیرہ دوم معادن مثل طلا ونقرہ وجواہر وگوگرد وسرمہ ونفت سوم خزائن دفائن است کہ پنہان کردہ باشند زیر زمین پس اگر این خزینہ را بدار الحرب بیابند کہ در آنجا مسلمانے نباشد یا در دار الاسلام بیابند ودر آن اثر اسلام نباشد بشرطیکہ بقیمت بست دینار این مال بیرون آید اگر طلا باشد یا بدویست درہم رسد اگر نقرہ باشد چہارم ہر چیزے کہ از دریا بیرون آید از غوطہ زدن مثل مروارید ومرجان وغیرہ وبنا بر قول مشہور نصابش یک دینار است واگر بدون غوطہ بدست آید خمس دران نیست پنجم چیزے کہ از مصارف یک سال باقی ماند از خود وعیال خود منجملہ منافع تجارت یا زراعت یا صناعت ششم ہر گاہ کافر ذمی زمینی را از مسلم بخرد بر او خمس واجب است خواہ آن زمین از ان قبیل باشد کہ در ان خمس واجب است یا نہ مثل اینکہ جمیع ساکنین آن زمین بر ان مسلمان شدہ باشند

هفتم مال حلالی که بحرام ممتزج و مشتبه شود هرگاه که حرام از حلال متمیز و جدا نباشد و مقدار
حرام بالتعیین معلوم نباشد و مالک مسلم آنرا نداند خمس واجب است
و خمس درین اقسام هفتگانه واجب است مگر معادن و کنوز که درینها
شرط است که بعد مصارف خمس داده می شود و می باید که این حصه
خمس را شش حصه کنند یک حصه برای خدا و یک حصه برای
نبی و یک حصه برای ائمه و یک حصه برای یتیمان و یک حصه
برای مساکین و یک حصه برای مسافران و درین اقسام
سه گانه آخر شرط است که سید باشند و غیر سید را ابدا نباید داد
و سید آنست که از طرف پدر سلسله اش بجناب عبدالمطلب ع
برسد و اگر از جانب مادر سید است از خمس محروم خواهد ماند و نقل
کردن خمس بشهر دیگر با وجود یافتن مستحق جائز نیست و در مسافر
فقیری شرط نیست بلکه حاجت شرط است اگر در حالت سفر حاجت داشته باشد
خمس را بگیرد اگرچه در شهر خود مالدار باشد مگر ایمان در همه اقسام
سه گانه معتبر است یعنی یتیم و مسکین و مسافر همه مؤمن و شیعه
اثنا عشریه باشند نه خلاف مذهب آنها و سه حصه اولین را درین
زمان بپیش نائب معصومین علیهم السلام باید فرستاد که ایشان از
مصارفش خیلی واقف و دانا اند بهمین قدر اکتفا نمودن مناسب

مناسب بود چرا که چند مسائل زکوة و خمس را اینجا تبعاً نوشته‌ایم
باز آمدم بر سر مطلب علامهٔ مجلسی رح نوشته که غسل روز
عید سنت مؤکده است و بعضی واجب دانسته‌اند و از حضرت
صادق ع منقول است که غسل را در زیر سقفی بکن و در زیر آسمان مکن
و پیش از غسل بگو اَللّٰهُمَّ اِیْمَانًا وَتَصْدِیْقًا بِکِتَابِکَ وَ
اِتِّبَاعَ سُنَّةِ نَبِیِّکَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ پس
بسم الله بگو و غسل بکن و چون از غسل فارغ شوی بگو اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْهُ کَفَّارَةً لِذُنُوْبِیْ وَطَهِّرْ دِیْنِیْ اَللّٰهُمَّ اَذْهِبْ
عَنِّی الدَّنَسَ و پاک ترین جامهای خود را بپوشد و بوی
خوش استعمال نماید و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام نیز
سنت مؤکده است و ثواب بسیار در آن وارد شده است و نماز عید
در حضور امام ع واجب است و در زمان غیبت امام اکثر علما سنت میدانند
خصوصاً بجماعت کردن و میگویند تنها نیز میتوان کرد و نزد علامهٔ مجلسی رح
واجب است که بجماعت بکنند و نماز مجتهد عادل حاضر شوند و اگر نتوانند
حاضر شدن تنها کردن سنت است و نماز عید دو رکعت است
در رکعت اول بعد از قرأت فاتحه و سورهٔ سبح اسم ربک الاعلی
یا هر سوره که باشد پنج تکبیر می گوید و بعد از هر تکبیری یک قنوت

میخوانند و در رکعت دوم بعد از قرأت فاتحه و سورهٔ والشمس یا سوره
که باشد چهار تکبیر میگوید و چهار قنوت میخواند و قنوت مخصوص وارد
واگر کسے اورا نداند آنچه در نمازهای واجبی قنوت میخوانند بخوانند و
هرگاه بجماعت کنند پیش نماز دو خطبه بعد از نماز میخواند و قنوت
مخصوص نماز عیدین اینست اَللّٰهُمَّ اَهْلَ الْكِبْرِيَاۤءِ
وَالْعَظَمَةِ وَاَهْلَ الْجُوْدِ وَالْجَبَرُوْتِ وَاَهْلَ الْعَفْوِ
وَالرَّحْمَةِ وَاَهْلَ التَّقْوٰى وَالْمَغْفِرَةِ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ
هٰذَا الْيَوْمِ الَّذِىْ جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِيْنَ عِيْدًا وَ
لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ ذُخْرًا وَمَزِيْدًا
اَنْ تُصَلِّىَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُدْخِلَنِىْ
فِىْ كُلِّ خَيْرٍ اَدْخَلْتَ فِيْهِ مُحَمَّدًا وَّاٰلَ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ تُخْرِجَنِىْ مِنْ كُلِّ سُوْۤءٍ اَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا
وَّاٰلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ
اَللّٰهُمَّ اِنِّىْۤ اَسْئَلُكَ خَيْرَ مَا سَاَلَكَ بِهٖ عِبَادُكَ
الصَّالِحُوْنَ وَاَعُوْذُ بِكَ مِمَّا اسْتَعَاذَ مِنْهُ عِبَادُكَ
الْمُخْلِصُوْنَ صاحب منهاج نوشته که در بعضے
از کتب ادعیه دعاے قنوت عیدین نقل نموده اند اوّل

اوّل

كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرُهُ وَبَدِيعُ كُلِّ شَيْءٍ وَمُنْتَهَاهُ وَعَالِمُ
كُلِّ شَيْءٍ وَمُدَبِّرُهُ وَمُبْدِأُ كُلِّ شَيْءٍ وَمَعَادُهُ وَ
إِلَيْهِ مَصِيرُ كُلِّ شَيْءٍ وَمَرَدُّهُ اَللّٰهُمَّ اَهْلَ الْكِبْرِيَاءِ
تا آخر چنانکه مذکور شد و بدانکه تکبیرات سبعه افتتاحیه
با ادعیه آنها که در نمازهای یومیه مذکور شد درین نماز نیز مستحب
است و درین نماز سوای تکبیرة الاحرام و تکبیرات رکوع نه
تکبیر واجب است پنج تکبیر در رکعت اول با پنج قنوت و
چهار تکبیر با چهار قنوت در رکعت دوم و تکبیرات رکوع مستحب
است علامه مجلسی رحمه الله نوشته که بعد از نماز عید
دعاهای بسیار وارد شده اند و بهترین دعاها دعای صحیفهٔ کامله است و
آن اینست يَا مَنْ يَرْحَمُ مَنْ لَا يَرْحَمُهُ الْعِبَادُ وَيَا مَنْ
يَقْبَلُ مَنْ لَا تَقْبَلُهُ الْبِلَادُ وَيَا مَنْ لَا يَحْتَقِرُ اَهْلَ
الْحَاجَةِ اِلَيْهِ وَيَا مَنْ لَا يُخَيِّبُ الْمُلِحِّينَ عَلَيْهِ
وَيَا مَنْ لَا يَجْبَهُ بِالرَّدِّ اَهْلَ الدَّالَّةِ عَلَيْهِ وَيَا
مَنْ يَجْتَبِي صَغِيرَ مَا يُتْحَفُ بِهِ وَيَشْكُرُ يَسِيرَ مَا
يُعْمَلُ لَهُ وَيَا مَنْ يَشْكُرُ عَلَى الْقَلِيلِ وَيُجَازِي
بِالْجَلِيلِ وَيَا مَنْ يَدْنُوا اِلَى مَنْ دَنَا مِنْهُ وَيَا مَنْ

يَدْعُو إِلَى نَفْسِهِ مَنْ أَدْبَرَ عَنْهُ وَيَا مَنْ لَا يُغَيِّرُ النِّعْمَةَ
وَلَا يُبَادِرُ بِالنَّقِمَةِ وَيَا مَنْ يُثْمِرُ الْحَسَنَةَ حَتَّى يُنْمِيَهَا
وَيَتَجَاوَزُ عَنِ السَّيِّئَةِ حَتَّى يُعَفِّيَهَا انْصَرَفَتِ الْآمَالُ
دُونَ مَدَى كَرَمِكَ بِالْحَاجَاتِ وَامْتَلَأَتْ بِفَيْضِ
جُودِكَ أَوْعِيَةُ الطَّلِبَاتِ وَتَفَسَّخَتْ دُونَ بُلُوغِ نَعْتِكَ
الصِّفَاتُ فَلَكَ الْعُلُوُّ الْأَعْلَى فَوْقَ كُلِّ عَالٍ وَالْجَلَالُ
الْأَمْجَدُ فَوْقَ كُلِّ جَلَالٍ كُلُّ جَلِيلٍ عِنْدَكَ صَغِيرٌ وَ
كُلُّ شَرِيفٍ فِي جَنْبِ شَرَفِكَ حَقِيرٌ خَابَ الْوَافِدُونَ
عَلَى غَيْرِكَ وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ إِلَّا لَكَ وَضَاعَ الْمُلِمُّونَ
إِلَّا بِكَ وَأَجْدَبَ الْمُنْتَجِعُونَ إِلَّا مَنِ انْتَجَعَ فَضْلَكَ
بَابُكَ مَفْتُوحٌ لِلرَّاغِبِينَ وَجُودُكَ مُبَاحٌ لِلسَّائِلِينَ
وَإِغَاثَتُكَ قَرِيبَةٌ مِنَ الْمُسْتَغِيثِينَ لَا يَخِيبُ مِنْكَ
الْآمِلُونَ وَلَا يَيْأَسُ مِنْ عَطَائِكَ الْمُتَعَرِّضُونَ وَلَا
يَشْقَى بِنَقِمَتِكَ الْمُسْتَغْفِرُونَ رِزْقُكَ مَبْسُوطٌ لِمَنْ
عَصَاكَ وَحِلْمُكَ مُعْتَرِضٌ لِمَنْ نَاوَاكَ عَادَتُكَ
الْإِحْسَانُ إِلَى الْمُسِيئِينَ وَسُنَّتُكَ الْإِبْقَاءُ عَلَى الْمُعْتَدِينَ
حَتَّى لَقَدْ غَرَّتْهُمْ أَنَاتُكَ عَنِ الرُّجُوعِ وَصَدَّهُمْ إِمْهَالُكَ

عَنِ النُّزُوْعِ وَ اِنَّمَا تَاَنَّيْتَ بِهِمْ لِيَفِيْئُوْا اِلٰى اَمْرِكَ وَ
اَمْهَلْتَهُمْ ثِقَةً بِدَوَامِ مُلْكِكَ فَمَنْ كَانَ مِنْ اَهْلِ
السَّعَادَةِ خَتَمْتَ لَهٗ بِهَا وَمَنْ كَانَ مِنْ اَهْلِ
الشَّقَاوَةِ خَذَلْتَهٗ لَهَا كُلُّهُمْ صَائِرُوْنَ
اِلٰى حُكْمِكَ وَ اُمُوْرُهُمْ اٰئِلَةٌ اِلٰى اَمْرِكَ لَمْ يَهِنْ
عَلٰى طُوْلِ مُدَّتِهِمْ سُلْطَانُكَ وَلَمْ يَدْحَضْ لِتَرْكِ
مُعَاجَلَتِهِمْ بُرْهَانُكَ حُجَّتُكَ قَائِمَةٌ لَا تُدْحَضُ وَ
سُلْطَانُكَ ثَابِتٌ لَا يَزُوْلُ فَالْوَيْلُ الدَّائِمُ لِمَنْ
جَنَحَ عَنْكَ وَالْخَيْبَةُ الْخَاذِلَةُ لِمَنْ خَابَ مِنْكَ وَ
الشَّقَاءُ الْاَشْقٰى لِمَنِ اغْتَرَّ بِكَ مَا اَكْثَرَ تَصَرُّفَهٗ فِيْ
عَذَابِكَ وَمَا اَطْوَلَ تَرَدُّدَهٗ فِيْ عِقَابِكَ وَمَا اَبْعَدَ
غَايَتَهٗ مِنَ الْفَرَجِ وَمَا اَقْنَطَهٗ مِنْ سُهُوْلَةِ الْمَخْرَجِ
عَدْلًا مِنْ قَضَائِكَ لَا تَجُوْرُ فِيْهِ وَ اِنْصَافًا مِنْ حُكْمِكَ
لَا تَحِيْفُ عَلَيْهِ فَقَدْ ظَاهَرْتَ الْحُجَجَ وَ اَبْلَيْتَ الْاَعْذَارَ
وَقَدْ تَقَدَّمْتَ بِالْوَعِيْدِ وَتَلَطَّفْتَ فِي التَّرْغِيْبِ وَ
ضَرَبْتَ الْاَمْثَالَ وَ اَطَلْتَ الْاِمْهَالَ وَ اَخَّرْتَ وَاَنْتَ
مُسْتَطِيْعٌ لِلْمُعَاجَلَةِ وَتَاَنَّيْتَ وَاَنْتَ مَلِيْءٌ بِالْمُبَادَرَةِ

لَمْ يَكُنْ أَنَاتُكَ عَجْزاً وَلَا إِمْهَالُكَ وَهْناً وَلَا إِمْسَاكُكَ
غَفْلَةً وَلَا انْتِظَارُكَ مُدَارَاةً بَلْ لِتَكُونَ حُجَّتُكَ
أَبْلَغَ وَكَرَمُكَ أَكْمَلَ وَإِحْسَانُكَ أَوْفَى وَنِعْمَتُكَ
أَتَمَّ كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ وَلَمْ تَزَلْ وَهُوَ كَائِنٌ وَلَا تَزَالُ
حُجَّتُكَ أَجَلُّ مِنْ أَنْ تُوصَفَ بِكُلِّهَا وَمَجْدُكَ
أَرْفَعُ مِنْ أَنْ يُحَدَّ بِكُنْهِهِ وَنِعْمَتُكَ أَكْثَرُ مِنْ أَنْ
تُحْصَى بِأَسْرِهَا وَإِحْسَانُكَ أَكْثَرُ مِنْ أَنْ تُشْكَرَ
عَلَى أَقَلِّهِ وَقَدْ قَصَّرَ بِيَ السُّكُوتُ عَنْ تَحْمِيدِكَ
وَفَهَّهَنِيَ الْإِمْسَاكُ عَنْ تَمْجِيدِكَ وَقُصَارَايَ
الْإِقْرَارُ بِالْحُسُورِ لَا رَغْبَةً يَا إِلٰهِي بَلْ عَجْزاً فَهَا
أَنَا ذَا أَؤُمُّكَ بِالْوِفَادَةِ وَأَسْأَلُكَ حُسْنَ الرِّفَادَةِ
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْمَعْ نَجْوَايَ
وَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَلَا تَخْتِمْ يَوْمِي بِخَيْبَتِي وَلَا تَجْبَهْنِي
بِالرَّدِّ فِي مَسْأَلَتِي وَأَكْرِمْ مِنْ عِنْدِكَ مُنْصَرَفِي وَ
إِلَيْكَ مُنْقَلَبِي إِنَّكَ غَيْرُ ضَائِقٍ بِمَا تُرِيدُ وَلَا عَاجِزٌ
عَمَّا تُسْأَلُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

وبسند صحیح از حضرت امام محمد باقر منقول است که در روز جمعه و عید
فطر و عید قربان در هنگامیکه مهیای رفتن بسوی نماز جمعه و عید
میشوی این دعا را بخوان اَللّٰهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ فِي هٰذَا الْيَوْمِ
اَوْ تَعَبَّاَ اَوْ اَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِوِفَادَةٍ اِلٰى مَخْلُوْقٍ رَجَاءَ
رِفْدِهٖ وَنَوَافِلِهٖ وَفَوَاضِلِهٖ وَعَطَايَاهُ فَاِنَّ اِلَيْكَ
يَا سَيِّدِيْ تَهْيِئَتِيْ وَتَعْبِيَتِيْ وَاِعْدَادِيْ وَاسْتِعْدَادِيْ
رَجَاءَ رِفْدِكَ وَجَوَائِزِكَ وَنَوَافِلِكَ وَفَوَاضِلِكَ
وَفَضَائِلِكَ وَعَطَايَاكَ وَقَدْ غَدَوْتُ اِلٰى عِيْدٍ
مِنْ اَعْيَادِ اُمَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ
اٰلِهٖ وَلَمْ اَفِدْ اِلَيْكَ الْيَوْمَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ اَثِقُ بِهٖ
قَدَّمْتُهٗ وَلَا تَوَجَّهْتُ بِمَخْلُوْقٍ اَمَّلْتُهٗ وَلٰكِنْ
اَتَيْتُكَ خَاضِعًا مُقِرًّا بِذُنُوْبِيْ وَاِسَاءَتِيْ اِلٰى
نَفْسِيْ فَيَا عَظِيْمُ يَا عَظِيْمُ اغْفِرْ لِيَ الْعَظِيْمَ مِنْ
ذُنُوْبِيْ فَاِنَّهٗ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ الْعِظَامَ اِلَّا اَنْتَ
يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وسید
ابن طاوس رحمه در کتاب اقبال آورده که روایت کردم
بسندهای خود بسوی شیخ محمد بن هارون موسی التلعکبری رحمه الله

داو بسند بائے خود بسوی جابر بن یزید الجعفر رحمہ اللہ از جابر ابن عبداللہ انصاری رض گفت در ماہ رمضان در مدینہ بودم در حالیکہ والی آن مروان بن الحکم بود از طرف یزید بن معاویہ لعنہما اللہ پس وقتیکہ شب آخر آن آمد منادی ندا کرد کہ مردمان برائے نماز عید حاضر شوند در بقیع پس من از منزل خود رفتم بسوے مولائے خود علی ابن الحسین ع در تاریکی صبح پس در تمامی کوچہای مدینہ دیدم کہ مردمان میروند بہ بقیع پس آنہا گفتند کجا میروی اے جابر پس گفتم بمسجد رسول اللہ صلعم تا اینکہ داخل مسجد شدم پس نبود دران کسے مگر سید من حضرت علی ابن الحسین ع کہ ایستادہ نماز فجر میخواندند پس من ہم ایستادہ عقب آنحضرت ع نماز خواندم پس ہرگاہ فارغ شدند آن جناب از نماز خود سجدۂ شکر فرمودند بعد از ان نشستہ دعا میفرمودند و من بر دعائے آنجناب آمین می گفتم و چون دعا باخر رسید آفتاب طالع شد پس حضرت ایستادند مقابل قبلہ و مقابل قبر اقدس حضرت رسول خدا صلے اللہ علیہ وآلہ وسلم بعد از ان دستہای مبارک خود را برروئے مبارک بلند فرمودند و این دعا خواندند الٰہی وَسَیِّدِی اَنْتَ اَفْطَرْتَنِی وَابْتَدَأْتَ خَلْقِی لَا لِحَاجَۃٍ مِنْکَ اِلَیَّ بَلْ تَفَضُّلاً مِنْکَ عَلَیَّ وَقَدَّرْتَ

لِيْ اَجَلًا وَرِزْقًا لَا اَتَعَدَّاهُمَا وَلَا يَنْتَقِصُ اَحَدٌ مِنْهُمَا
شَيْئًا وَكَفَلْتَنِيْ مِنْكَ بِاَنْوَاعِ النِّعَمِ وَالْكِفَايَةِ
طِفْلًا وَنَاشِئًا مِنْ غَيْرِ عَمَلٍ عَمِلْتُهُ فَعَلِمْتَهُ
مِنِّيْ فَجَازَيْتَنِيْ عَلَيْهِ بَلْ كَانَ ذٰلِكَ مِنْكَ
تَطَوُّلًا عَلَيَّ وَامْتِنَانًا فَلَمَّا بَلَغْتَ بِيْ اَجَلَ الْكِتَابِ
مِنْ عِلْمِكَ بِيْ وَوَفَّقْتَنِيْ لِمَعْرِفَةِ وَحْدَانِيَّتِكَ
وَالْاِقْرَارِ بِرُبُوبِيَّتِكَ فَوَحَّدْتُكَ مُخْلِصًا لَمْ اَدْعُ
لَكَ شَرِيْكًا فِيْ مُلْكِكَ وَلَا مُعِيْنًا عَلٰى قُدْرَتِكَ وَلَمْ
اَنْسِبْ اِلَيْكَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا فَلَمَّا بَلَغْتَ
بِيْ تَنَاهِيَ الرَّحْمَةِ مِنْكَ مَنَنْتَ عَلَيَّ بِمَنْ هَدَيْتَنِيْ
بِهٖ مِنَ الضَّلَالَةِ وَاسْتَنْقَذْتَنِيْ بِهٖ مِنَ الْهَلَكَةِ
وَاَخْلَصْتَنِيْ بِهٖ مِنَ الْحَيْرَةِ وَفَكَكْتَنِيْ بِهٖ مِنَ
الْجَهَالَةِ وَهُوَ حَبِيْبُكَ وَنَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ اَزْلَفُ خَلْقِكَ عِنْدَكَ وَ
اَكْرَمُهُمْ مَنْزِلَةً لَدَيْكَ فَشَهِدْتُ مَعَهُ بِالْوَحْدَانِيَّةِ
وَاَقْرَرْتُ لَكَ بِالرُّبُوْبِيَّةِ وَلَهُ بِالرِّسَالَةِ وَ
اَوْجَبْتُ لَهُ عَلَيَّ الطَّاعَةَ فَاَطَعْتُهُ كَمَا اَمَرْتَ

وَصَدَّقْتَهُ فِيْمَا حَكَمْتَ وَخَصَصْتَهُ بِالْكِتَابِ الْمُنْزَلِ
عَلَيْهِ وَالسَّبْعِ الْمَثَانِي الْمُوحَاتِ اِلَيْهِ وَسَمَّيْتَهُ الْقُرْاٰنَ
وَاَكْنَيْتَهُ الْفُرْقَانَ الْعَظِيْمَ فَقُلْتَ جَلَّ اسْمُكَ
وَلَقَدْ اٰتَيْنٰكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِيْ وَالْقُرْاٰنَ الْعَظِيْمَ
وَقُلْتَ جَلَّ قَوْلُكَ حِيْنَ اخْتَصَصْتَهُ بِمَا سَمَّيْتَهُ
مِنَ الْاَسْمَاءِ طٰهٰ مَا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لِتَشْقٰى
وَقُلْتَ عَزَّ قَوْلُكَ يٰسٓ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ
وَقُلْتَ تَقَدَّسَتْ اَسْمَاؤُكَ صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِي الذِّكْرِ
وَقُلْتَ عَظُمَتْ اٰلَاؤُكَ قٓ صٓ وَالْقُرْاٰنِ الْمَجِيْدِ
فَخَصَصْتَهُ اَنْ جَعَلْتَهُ قَسَمَكَ حِيْنَ سَمَّيْتَهُ
وَقَرَنْتَ الْقُرْاٰنَ مَعَهُ فَمَا فِيْ كِتَابِكَ مِنْ شَاهِدِ
قَسَمٍ وَالْقُرْاٰنُ مُرْدَفٌ بِهِ اِلَّا وَهُوَ اسْمُهُ وَذٰلِكَ شَرَفٌ
شَرَّفْتَهُ بِهِ وَفَضْلٌ بَعَثْتَهُ اِلَيْهِ تَعْجِزُ الْاَلْسُنُ وَالْاَفْهَامُ
عَنْ وَصْفِ مُرَادِكَ بِهِ وَتَكِلُّ عَنْ عِلْمِ ثَنَائِكَ عَلَيْهِ
فَقُلْتَ عَزَّ جَلَالُكَ فِيْ تَاْكِيْدِ الْكِتَابِ وَقَبُوْلِ مَا جَاءَ
بِهِ هٰذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ وَقُلْتَ عَزَّيْتَ
وَجَلَّيْتَ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ وَقُلْتَ تَبَارَكْتَ

وتعاليت

وَتَعَالَيْتَ فِي عَامَّةِ ابْتِدَائِهِ الر كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ
الر كِتَابٌ اُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ الر تِلْكَ آيَاتُ
الْكِتَابِ الْحَكِيمِ الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ المر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الر تِلْكَ
آيَاتُ الْكِتَابِ الم ذٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ وَفِي اَمْثَالِهَا
مِنَ السُّوَرِ وَالطَّوَاسِينِ وَالْحَوَامِيمِ فِي كُلِّ ذٰلِكَ ثَنَّيْتَ
بِالْكِتَابِ مَعَ الْقَسَمِ الَّذِي هُوَ اسْمُ مَنِ اخْتَصَصْتَهُ
لِوَحْيِكَ وَاسْتَوْدَعْتَهُ سِرَّ غَيْبِكَ فَاَوْضَحَ مِنْهُ لَنَا
شُرُوطَ فَرَائِضِكَ وَاَبَانَ لَنَا وَاضِحَ سُنَّتِكَ وَاَفْصَحَ
لَنَا عَنِ الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ وَاَنَارَ لَنَا مِنْ مُدْلَهِمَّاتِ
الظَّلَامِ وَجَنَّبَنَا رُكُوبَ الْآثَامِ وَاَلْزَمَنَا الطَّاعَةَ وَ
وَعَدَنَا مِنْ بَعْدِهَا الشَّفَاعَةَ فَكُنْتُ مِمَّنْ اَطَاعَ اَمْرَهُ
وَاَجَابَ دَعْوَتَهُ وَاسْتَمْسَكَ بِحَبْلِهِ فَاَقَمْتُ الصَّلٰوةَ
وَآتَيْتُ الزَّكٰوةَ وَالْتَزَمْتُ الصِّيَامَ الَّذِي جَعَلْتَهُ
حَقًّا فَقُلْتَ جَلَّ اسْمُكَ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا
كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ اِنَّكَ اَبَنْتَهُ فَقُلْتَ
عَزَزْتَ وَجَلَلْتَ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي اُنْزِلَ فِيهِ
الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَقُلْتَ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ

الشهر تلبيته ورغبت في الحج تعجل إذ فرضته إلى
بيتك الذي حرمته فقلت جل اسمك ولله على
الناس حج البيت من استطاع إليه سبيلا وقلت
وأذن في الناس بالحج يأتوك رجالا وعلى كل
ضامر يأتين من كل فج عميق ليشهدوا منافع لهم
ويذكروا اسم الله في أيام معلومات على ما رزقهم
من بهيمة الأنعام اللهم إني أسئلك أن تجعلني
من الذين يستطيعون إليه سبيلا ومن الرجال
الذين يأتونه ليشهدوا منافع لهم وليكبروا الله
على ما هديكم فأعني اللهم على جهاد عدوك
في سبيلك مع وليك كما قلت جل ثناؤك إن
الله اشترى من المؤمنين أنفسهم وأموالهم
بأن لهم الجنة يقاتلون في سبيل الله وقلت
جلت أسماؤك ولنبلونكم حتى نعلم المجاهدين
منكم والصابرين ونبلوا أخباركم اللهم فأرني
ذلك السبيل حتى أقاتل فيه بنفسي ومالي
طلب رضاك فأكون من الفائزين إلهي أين المفر

عنك فلا يسعني بعد ذلك الا حلمك فكن بي رؤفا رحيما و اقبلني و تقبل مني و اعظم لي فيه بركة المغفرة و مثوبة الاجر و ارني صحة التصديق بما سئلت و انت عمرتني الى عام مثله و يوم مثله و لم تجعله اخر العهد مني فاعني بالتوفيق على بلوغ رضاك فاشركني يا الهي فبهذا اليوم في جميع دعاء من احببته من المؤمنين والمومنات و اشركهم في دعائي اذا احببتني في مقامي هذا بين يديك فاني راغب اليك لي و لهم و عائذ بك لي و لهم فاستجب لي و لهم يا ارحم الراحمين

وصاحب منهاج العارفين نوشته كه در حديث معتبر منقولست كه بعد از نماز صبح عيد فطر اين دعا را بخوان هر چند از بعض روايات چنين معلوم ميگردد كه بايد بعد از نماز عيد خوانده شود دعا اينست اللهم اني توجهت اليك بمحمد امامي و علي من خلفي و عن يميني و ائمتي عن يساري استتر بهم من عذابك و اتقرب اليك زلفى لا احد احدا اقرب اليك منهم فهم ائمتي فامن بهم خوفي من عقابك

وَسَخَطِكَ وَاَدْخِلْنِی بِرَحْمَتِكَ فِیْ عِبَادِكَ الصَّالِحِیْنَ
اَصْبَحْتُ بِاللّٰهِ مُؤْمِنًا مُوْقِنًا مُخْلِصًا عَلٰی دِیْنِ مُحَمَّدٍ
وَسُنَّتِهٖ وَعَلٰی دِیْنِ عَلِیٍّ وَسُنَّتِهٖ وَعَلٰی دِیْنِ الْاَوْصِیَاۗءِ
وَسُنَّتِهِمْ اٰمَنْتُ بِسِرِّهِمْ وَعَلَانِیَتِهِمْ وَاَرْغَبُ
اِلَی اللّٰهِ فِیْمَا رَغِبَ فِیْهِ اِلَیْهِ مُحَمَّدٌ وَعَلِیٌّ وَ
الْاَوْصِیَاۗءُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ وَلَا عِزَّةَ
وَلَا مَنَعَةَ وَلَا سُلْطَانَ اِلَّا لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ
الْعَزِیْزِ الْجَبَّارِ تَوَکَّلْتُ عَلَی اللّٰهِ وَمَنْ یَّتَوَکَّلْ عَلَی
اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهٗ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اُرِیْدُكَ فَاَرِدْنِیْ وَاَطْلُبُ مَا عِنْدَكَ فَیَسِّرْهُ
لِیْ وَاقْضِ لِیْ حَوَاۗئِجِیْ فَاِنَّكَ قُلْتَ فِیْ کِتَابِكَ
وَقَوْلُكَ الْحَقُّ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِیْ اُنْزِلَ فِیْهِ
الْقُرْاٰنُ هُدًی لِّلنَّاسِ وَبَیِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدٰی
وَالْفُرْقَانِ فَعَظَّمْتَ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضَانَ بِمَا
اَنْزَلْتَ فِیْهِ مِنَ الْقُرْاٰنِ وَخَصَصْتَهٗ وَعَظَّمْتَهٗ
بِتَصْیِیْرِكَ فِیْهِ لَیْلَةَ الْقَدْرِ فَقُلْتَ لَیْلَةُ الْقَدْرِ
خَیْرٌ مِّنْ اَلْفِ شَهْرٍ تَنَزَّلُ الْمَلٰۗئِکَةُ وَالرُّوْحُ فِیْهَا

بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ
اَللّٰهُمَّ وَهٰذِهِ اَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدِ انْقَضَتْ وَ
لَيَالِيْهِ قَدْ تَصَرَّمَتْ وَقَدْ صِرْتُ مِنْهُ يَا اِلٰهِي اِلٰى مَا
اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّيْ وَاَحْصٰى بِعَدَدِهِ مِنْ عَدَدِيْ
فَاَسْئَلُكَ يَا اِلٰهِيْ بِمَا سَئَلَكَ بِهِ عِبَادُكَ الصَّالِحُوْنَ فِيْ شَهْرِنَا هٰذَا
اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ تَتَقَبَّلَ مِنِّيْ مَا تَقَرَّبْتُ بِهِ اِلَيْكَ وَتَتَفَضَّلَ
عَلَيَّ بِتَضْعِيْفِ عَمَلِيْ وَقَبُوْلِ تَقَرُّبِيْ وَقُرُبَاتِيْ وَاسْتِجَابَةِ
دُعَائِيْ وَهَبْ لِيْ مِنْكَ عِتْقَ رَقَبَتِيْ مِنَ النَّارِ وَمُنَّ
عَلَيَّ بِالْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَالْاَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ
فَزَعٍ وَّمِنْ كُلِّ هَوْلٍ اَعْدَدْتَهُ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ اَعُوْذُ
بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيْمِ وَحُرْمَةِ نَبِيِّكَ وَحُرْمَةِ
الصَّالِحِيْنَ اَنْ يَنْصَرِمَ هٰذَا الْيَوْمُ وَلَكَ قِبَلِيْ تَبِعَةٌ تُرِيْدُ اَنْ
تُؤَاخِذَنِيْ بِهَا اَوْ ذَنْبٌ تُرِيْدُ اَنْ تُقَايِسَنِيْ بِهِ وَتُشْقِيَنِيْ وَتَفْضَحَنِيْ
بِهِ اَوْ خَطِيْئَةٌ تُرِيْدُ اَنْ تُقَايِسَنِيْ بِهَا وَتَقْتَصَّهَا مِنِّيْ
لَمْ تَغْفِرْهَا لِيْ وَاَسْئَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيْمِ
الْفَعَّالِ لِمَا يُرِيْدُ الَّذِيْ تَقُوْلُ لِلشَّيْءِ كُنْ فَيَكُوْنُ

لا اله الا هو اللهم انی اسئلک بلا اله الا انت
ان کنت رضیت عنی فی هذا الشهر ان تزید فیما
بقی من عمری رضی فان کنت لم ترض عنی فی هذا
الشهر فمن الان فارض عنی الساعة الساعة
واجعلنی فی هذه الساعة وفی هذا المجلس من عتقائک من
النار وطلقائک من جهنم وسعداء خلقک
بمغفرتک ورحمتک یا ارحم الراحمین اللهم
انی اسئلک بحرمة وجهک الکریم ان تجعل
شهری هذا خیر شهر رمضان عبدتک فیه
وصمته لک وتقربت به الیک منذ اسکنتنی
فیه اعظمه اجرا واتمه نعمة واعمه مغفرة
واکمله رضوانا واقربه الی ما تحب وترضی
اللهم لا تجعله اخر شهر رمضان صمته لک
وارزقنی العود فیه ثم العود حتی ترضی وتجعل
الرضا حتی تخرجنی من الدنیا سالما وانت
عنی راض وانا لک مرضی اللهم اجعل فیما
تقضی وتقدر من الامر المحتوم الذی لا یرد ولا

يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي
هٰذَا الْعَامِ وَفِي كُلِّ عَامٍ الْمَبْرُوْرِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُوْرِ
سَعْيُهُمُ الْمَغْفُوْرِ ذُنُوْبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّاٰتُهُمُ
الْمُتَقَبَّلِ مَنَاسِكُهُمُ الْمُعَافِيْنَ عَلٰى أَسْفَارِهِمُ
الْمُقْبِلِيْنَ عَلٰى نُسُكِهِمُ الْمَحْفُوْظِيْنَ فِي أَنْفُسِهِمْ
وَأَمْوَالِهِمْ وَذَرَارِيِّهِمْ وَكُلِّ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْهِمْ
اَللّٰهُمَّ أَقْلِبْنِي مِنْ مَجْلِسِي هٰذَا فِي شَهْرِي هٰذَا فِي يَوْمِي
هٰذَا فِي سَاعَتِي هٰذِهِ مُفْلِحًا مُنْجِحًا مُسْتَجَابًا
لِي دُعَائِي مَغْفُوْرًا ذَنْبِي مُعَافًا مِنَ النَّارِ وَمُعْتَقًا
مِنْهَا عِتْقًا لَا رِقَّ بَعْدَهُ أَبَدًا وَلَا رَهْبَةَ يَا رَبَّ
الْأَرْبَابِ اَللّٰهُمَّ إِنِّيْ أَسْئَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيْمَا
شِئْتَ وَأَرَدْتَ وَتَقْضِيْتَ وَقَدَّرْتَ وَحَتَمْتَ
وَأَنْفَذْتَ أَنْ تُطِيْلَ عُمُرِيْ وَتُنْسِيَ فِي أَجَلِي
وَأَنْ تُقَوِّيَ ضَعْفِيْ وَأَنْ تُغْنِيَ فَقْرِيْ وَأَنْ
تَجْبُرَ فَاقَتِيْ وَأَنْ تَرْحَمَ مَسْكَنَتِيْ وَأَنْ تُعِزَّ
ذُلِّيْ وَأَنْ تَرْفَعَ ضَعَتِيْ وَأَنْ تُغْنِيَ عَائِلَتِيْ
وَأَنْ تُؤْنِسَ وَحْشَتِيْ وَأَنْ تُكَثِّرَ قِلَّتِيْ وَأَنْ تُدِرَّ

رِزْقِیْ فِیْ عَافِیَةٍ وَّیُسْرٍ وَّخَفْضٍ وَّاَنْ تَکْفِیَنِیْ
مَا اَهَمَّنِیْ مِنْ اَمْرِ دُنْیَایَ وَاٰخِرَتِیْ وَلَا تَکِلْنِیْ
اِلٰی نَفْسِیْ فَاَعْجِزَ عَنْهَا وَلَا اِلَی النَّاسِ فَیَرْفُضُوْنِیْ
وَاَنْ تُعَافِیَنِیْ فِیْ دِیْنِیْ وَبَدَنِیْ وَجَسَدِیْ وَرُوْحِیْ
وَوُلْدِیْ وَاَهْلِیْ وَاَهْلِ مَوَدَّتِیْ وَاِخْوَانِیْ وَجِیْرَانِیْ
مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِیْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ
الْاَحْیَاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ وَاَنْ تَمُنَّ عَلَیَّ بِالْاَمْنِ
وَالْاِیْمَانِ مَا اَبْقَیْتَنِیْ فَاِنَّكَ وَلِیِّیْ وَمَوْلَایَ وَ
ثِقَتِیْ وَرَجَائِیْ وَمَعْدِنُ مَسْئَلَتِیْ وَمَوْضِعُ شَکْوَایَ
وَمُنْتَهٰی رَغْبَتِیْ فَلَا تُخَیِّبْنِیْ فِیْ رَجَائِیْ یَا سَیِّدِیْ
وَمَوْلَایَ وَثِقَتِیْ وَلَا تُبْطِلْ طَمَعِیْ وَرَجَائِیْ فَقَدْ
تَوَجَّهْتُ اِلَیْكَ بِمُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَقَدَّمْتُهُمْ
اِلَیْكَ اَمَامِیْ وَاَمَامَ حَاجَتِیْ وَطَلِبَتِیْ وَتَضَرُّعِیْ
وَمَسْئَلَتِیْ فَاجْعَلْنِیْ بِهِمْ وَجِیْهًا فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ
وَمِنَ الْمُقَرَّبِیْنَ فَاِنَّكَ مَنَنْتَ عَلَیَّ بِهِمْ فَاخْتِمْ لِیْ
بِالسَّعَادَةِ وَالسَّلَامَةِ وَالْاَمْنِ وَالْاِیْمَانِ وَالْمَغْفِرَةِ
وَالرِّضْوَانِ وَالسَّعَادَةِ وَالْحِفْظِ یَا اَللّٰهُ اَنْتَ لِکُلِّ حَاجَةٍ

لَنَا فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَعَافِنَا وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا اَحَدًا
مِنْ خَلْقِكَ لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ وَاكْفِنَا كُلَّ اَمْرٍ مِنْ اَمْرِ
الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّتَرَحَّمْ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ
كَاَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ
عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ وَاٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ
ونیز این دعا را بخوان هرگاه وقت تنگ باشد بعد از
نماز عید بخوان اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ وَجَّهْتُ وَجْهِيْ وَ
اِلَيْكَ فَوَّضْتُ اَمْرِيْ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ
مَا هَدَانَا اَللّٰهُ اَكْبَرُ اِلٰهُنَا وَمَوْلَانَا اَللّٰهُ اَكْبَرُ
عَلٰى مَا اَوْلَانَا وَحُسْنِ مَا اَبْلَيْنَا اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَلِيُّنَا
الَّذِيْ اجْتَبَانَا اَللّٰهُ اَكْبَرُ رَبُّنَا الَّذِيْ بَرَأَنَا اَللّٰهُ اَكْبَرُ
رَبُّنَا الَّذِيْ اَنْشَاَنَا اَللّٰهُ اَكْبَرُ رَبُّنَا الَّذِيْ بِقُدْرَتِهٖ
هَدَانَا اَللّٰهُ اَكْبَرُ رَبُّنَا الَّذِيْ خَلَقَنَا وَسَوَّانَا اَللّٰهُ
اَكْبَرُ الَّذِيْ بِدِيْنِهٖ حَبَانَا اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَنْتَ مِنْ
فِتْنَتِهٖ عَافَانَا اَللّٰهُ اَكْبَرُ الَّذِيْ بِالْاِسْلَامِ اصْطَفَانَا

اَللّٰهُ اَكْبَرُ الَّذِىْ فَضَّلَنَا بِالْاِسْلَامِ عَلٰى مَنْ سِوَانَا
اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَ اَكْبَرُ سُلْطَانًا اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَ اَكْبَرُ بُرْهَانًا اَللّٰهُ
اَكْبَرُ وَ اَجَلُّ سُبْحَانًا اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَ اَقْدَمُ اِحْسَانًا اَللّٰهُ اَكْبَرُ
وَ اَعَزُّ اَرْكَانًا اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَ اَعْلٰى مَقَامًا اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَ اَسْنٰى شَانًا
اَللّٰهُ اَكْبَرُ نَاصِرُ مَنِ اسْتَنْصَرَهُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ ذُو الْمَغْفِرَةِ لِمَنِ اسْتَغْفَرَهُ
اَللّٰهُ اَكْبَرُ الَّذِىْ خَلَقَ وَ صَوَّرَ اَللّٰهُ اَكْبَرُ الَّذِىْ اَمَاتَ
فَاَقْبَرَ اَللّٰهُ اَكْبَرُ الَّذِىْ اِذَا شَاءَ اَنْشَرَ اَللّٰهُ اَكْبَرُ
اَقْدَسُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَ اَطْهَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ رَبُّ الْخَلْقِ
وَ الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ اَللّٰهُ اَكْبَرُ كُلَّمَا سَبَّحَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَ كَبَّرَ وَ
كَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ يُكَبَّرَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُوْلِكَ وَ نَبِيِّكَ وَ صَفِيِّكَ
وَ حَبِيْبِكَ وَ نَجِيْبِكَ وَ اَمِيْنِكَ وَ نَجِيْبِكَ وَ صِفْوَتِكَ
مِنْ خَلْقِكَ وَ خَلِيْلِكَ وَ خَاصَّتِكَ وَ خَالِصَتِكَ
وَ خِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
عَبْدِكَ وَ رَسُوْلِكَ الَّذِىْ هَدَيْتَنَا بِهٖ مِنَ الضَّلَالَةِ
وَ عَلَّمْتَنَا بِهٖ مِنَ الْجَهَالَةِ وَ بَصَّرْتَنَا بِهٖ مِنَ الْعَمٰى
وَ اَقَمْتَنَا بِهٖ عَلَى الْمَحَجَّةِ الْعُظْمٰى وَ سَبِيْلِ التَّقْوٰى وَ

آخر جمعة

أَخْرَجْتَنَا بِهِ مِنَ الْغَمَرَاتِ إِلَى جَمِيعِ الْخَيْرَاتِ وَ
أَنْقَذْتَنَا بِهِ مِنْ شَفَا جُرُفِ الْهَلَكَاتِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَفْضَلَ وَأَكْمَلَ وَأَشْرَفَ
وَأَكْبَرَ وَأَطْهَرَ وَأَطْيَبَ وَأَتَمَّ وَأَعَمَّ وَأَعَزَّ وَأَزْكَى
وَأَنْمَى وَأَحْسَنَ وَأَجْمَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ
مِنَ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ شَرِّفْ فِي الْقِيٰمَةِ مَقَامَهُ
وَعَظِّمْ عَلَى رُؤُسِ الْخَلَائِقِ حَالَهُ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ أَقْرَبَ الْخَلْقِ
مِنْكَ مَنْزِلَةً وَأَعْلَاهُمْ مَكَانًا وَأَفْسَحَهُمْ لَدَيْكَ
مَجْلِسًا وَأَعْظَمَهُمْ عِنْدَكَ شَرَفًا وَأَرْفَعَهُمْ مَنْزِلًا
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَئِمَّةِ الْهُدَى
وَالْحُجَجِ عَلَى خَلْقِكَ وَالْأَدِلَّاءِ عَلَى سَبِيلِكَ وَالْبَابِ
الَّذِي مِنْهُ يُؤْتَى وَالتَّرَاجِمَةِ لِوَحْيِكَ الْمُسْتَنِّينَ
بِسُنَّتِكَ النَّاطِقِينَ بِحِكْمَتِكَ وَالشُّهَدَاءِ عَلَى خَلْقِكَ
اَللّٰهُمَّ اشْعَبْ بِهِمُ الصَّدْعَ وَارْتُقْ بِهِمُ الْفَتْقَ وَ
أَمِتْ بِهِمُ الْجَوْرَ وَأَظْهِرْ بِهِمُ الْعَدْلَ وَزَيِّنْ بِهِمْ بِطُولِ بَقَائِهِمُ الْأَرْضَ
وَأَيِّدْهُمْ بِنَصْرِكَ وَانْصُرْهُمْ بِالرُّعْبِ وَقَوِّ نَاصِرَهُمْ

وَاخْذُلْ خَاذِلَهُمْ وَدَمْدِمْ عَلٰى مَنْ نَصَبَ لَهُمْ
وَدَمِّرْ عَلٰى مَنْ غَشَّهُمْ وَافْضُضْ بِهِمْ رُؤُسَ
الضَّلَالَةِ وَشَارِعَةَ الْبِدَعِ وَمُمِيْتَةَ السُّنَنِ
الْمُتَعَزِّزِيْنَ بِالْبَاطِلِ وَاَعِزَّ بِهِمُ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَاَذِلَّ بِهِمُ الْكَافِرِيْنَ وَالْمُنَافِقِيْنَ وَجَمِيْعَ
الْمُلْحِدِيْنَ وَالْمُخَالِفِيْنَ فِيْ مَشَارِقِ الْاَرْضِ وَمَغَارِبِهَا
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلٰى جَمِيْعِ
الْمُرْسَلِيْنَ وَالنَّبِيِّيْنَ الَّذِيْنَ بَلَّغُوْا عَنْكَ
الْهُدٰى وَاعْتَقَدُوْا لَكَ الْمَوَاثِيْقَ بِالطَّاعَةِ
وَدَعَوُا الْعِبَادَ اِلَيْكَ بِالنَّصِيْحَةِ وَصَبَرُوْا عَلٰى مَا لَقُوْا
مِنَ الْاَذٰى وَالتَّكْذِيْبِ فِيْ جَنْبِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِمْ وَذَرَارِيْهِمْ وَاَهْلِ بُيُوْتَاتِهِمْ وَ
اَزْوَاجِهِمْ وَجَمِيْعِ اَشْيَاعِهِمْ وَاَتْبَاعِهِمْ مِنَ
الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ
الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ جَمِيْعًا
فِيْ هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِيْ هٰذَا الْيَوْمِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَكَاتُهُ اَللّٰهُمَّ اخْصُصْ اَهْلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ

المباركة

الْمُبَارَكِيْنَ التَّابِعِيْنَ الْمُطِيْعِيْنَ لَكَ الَّذِيْنَ
اَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيْرًا
يَا [illegible] وَاَنْتَ رَبُّنَا اِلٰيْكَ فَالسَّلَامُ
عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ وَايضًا دعای
ندبہ را کہ در اعمال روز جمعہ مذکور شد بعد از نماز عید بخوان و بعد
از فراغ از دعاے ندبہ بطرف راست روئی را بر زمین
بگذار و بگو سَیِّدِیْ سَیِّدِیْ کَمْ مِنْ عَتِیْقٍ لَکَ
فَاجْعَلْنِیْ مِمَّنْ اَعْتَقْتَ سَیِّدِیْ سَیِّدِیْ وَ
کَمْ مِنْ ذَنْبٍ قَدْ غَفَرْتَ فَاجْعَلْ ذَنْبِیْ فِیْمَنْ
غَفَرْتَ سَیِّدِیْ سَیِّدِیْ وَکَمْ مِنْ حَاجَةٍ
قَدْ قَضَیْتَ فَاجْعَلْ حَاجَتِیْ فِیْمَا قَدْ قَضَیْتَ
سَیِّدِیْ سَیِّدِیْ وَکَمْ مِنْ کُرْبَةٍ قَدْ کَشَفْتَ
سَیِّدِیْ سَیِّدِیْ فَاجْعَلْ کُرْبَتِیْ فِیْمَا
کَشَفْتَ [illegible]
قَدْ اَغَثْتَ فَاجْعَلْنِیْ مِمَّنْ اَغَثْتَ [illegible]
کَمْ مِنْ [illegible]
[illegible] سَیِّدِیْ سَیِّدِیْ [illegible] سُجُوْدِیْ [illegible]

السَّاجِدِيْنَ وَارْحَمْ عَبْرَتِيْ فِي الْمُسْتَغْفِرِيْنَ وَارْحَمْ
تَضَرُّعِيْ فِيْمَنْ تَضَرَّعَ مِنَ الْمُتَضَرِّعِيْنَ سَيِّدِيْ
سَيِّدِيْ كَمْ مِنْ فَقِيْرٍ اَغْنَيْتَ فَاجْعَلْ فَقْرِيْ فِيْمَا اَغْنَيْتَ سَيِّدِيْ
سَيِّدِيْ ارْحَمْ دَعْوَتِيْ فِي الدَّاعِيْنَ سَيِّدِيْ
وَالٰهِيْ اَسَأْتُ وَظَلَمْتُ وَعَمِلْتُ سُوْءً وَ
اعْتَرَفْتُ بِذَنْبِيْ مَا عَمِلْتُ فَاغْفِرْ لِيْ يَا مَوْلَايَ
اي كريم اي عزيز الجميل پس چون فارغ شدی
ومنصرف گردیدے دستہائے خود را بلند کن وحمد پروردگار
خود را بکن وبگو انچہ گذشت وسلام بر رسول خدا م بفرست
وحمد الٰہی را بکن **فصل پنجم** در احکام کسوف وخسوف
واعمال ماہ ذیقعدہ **بدانکہ** ہر سال در ماہ ذیقعدہ آفتاب
بگیرد بادہائے بسیار بوزد ومیوہائے درختان کم شود ودر شہرہائے
مغرب خرابی پدید آید وجو وگندم گران باشد وکسے بر بادشاہ خروج
کند وآزار بسیار ازو بہ پادشاہ عصر برسد **اما** آثار ماہ گرفتن
پس ہر سال در شہر ذیقعدہ ماہ بگیرد شہرہائے عظیم فتح شود وکنجہا
در بعضے زمین وکوہہا پیدا شود **بدانکہ** ذیقعدہ بمعنے قعود
است چون عرب درین ماہ از جنگ وجدال وغارت اعراض

میکردند و این ماه را از اشهر حرم می دانستند بدین جهت درین ماه از حرب می نشستند و حرکت نمی کردند و او را ذیقعده نامیدند لقعودهم عن الحرب والغارة و اول این ماه حق تعالی وعده ثلثین لیلة میقات را بحضرت موسی ع داد و در روز پنجم این ماه حضرت ابراهیم ع و حضرت اسمٰعیل ع خانهٔ کعبه را بنا کردند و روز بست و پنجم این ماه دحو الارض است حق تعالی زمین را پهن گردانید از کعبه بروی آب و اول رحمت که حق تعالی فرو فرستاد در زمین همین روز بود صاحب روضة الاذکار ره آورده که روز بست و نهم این ماه نازل گردانید خدای تعالی کعبه را و آن اول رحمتی بود که فرستاد خدای تعالی آنرا از آسمان و سنت است روزه داشتن این روز چنانکه در دروس مذکور است درین روز حضرت امام محمد تقی ع علیه السلام از دنیا رحلت فرمود چنان که در کافی مذکور است و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که در شب بست و پنجم حضرت ابراهیم و عیسی علیهما السلام متولد شدند پس هر کسیکه روزش را روزه بدارد چنان است که شصت ماه را روزه داشته باشد و حضرت قائم ع درین روز ظاهر خواهند شد در روز اش

مثل روزهٔ هفتاد سال است و بروایت دیگر رحمت از آسمان درین
شب نازل شده است و تعظیم کعبه بر آدم ع درین روز نازل شده
هرکه درین روز روزه دارد هر چه در میان آسمان و زمین است
برای او استغفار کنند و طلب آمرزش نمایند و از حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام مروی است که اول رحمتی که از آسمان
بسوی زمین نازل شد در بست و پنجم ماه ذیقعده بود هر که درین
روز روزه دارد و شب آنرا بعبادت بایستد از برای او
عبادت صد ساله نوشته شود و هر جماعتی که درین روز جمع شوند
و ذکر پروردگار شود پیش از آنکه متفرق شوند حاجت
ایشان بر آورده شود و درین روز هزار هزار رحمت از جانب
حق تعالی بر بندگان نازل میگردد و نود و نه رحمت از آنها
مخصوص جمعیت که مجتمع گردند و بذکر خدا مشغول شوند و روزش
را روزه بدارند و شبش را عبادت کنند و در روز بست و پنجم
حضرت آدم بزمین آمد و روز سوم این ماه وفات امام ضامن
حضرت امام رضا ع است و بست و سوم روز زیارت آن حضرت
کرده‌اند و روز یازدهم این ماه ولادت حضرت امام رضا علیه السلام است
و در این روز کفارهٔ گناهان شصت ساله میشود زیارت آنحضرت علیه السلام

درین روز سنت است و برابر است با ثواب ہزار حج و در زیارت
آنحضرت ع فضیلت بسیار است چنان کہ در زیارات انشاء اللہ
سمط تحریر خواہد یافت و مستحب است کہ در وقت
رویت ہلال ادعیہ رویت اہلہ کہ مذکور شد بخوانند و سید
ابن طاؤس رح در کتاب اقبال این دعا تحریر نمودہ
اَللّٰھُمَّ اِنَّ ھٰذَا شَھْرُ ذِی الْقَعْدَۃِ مِنَ الْاَشْھُرِ
الَّتِیْ اَمَرْتَ بِتَعْظِیْمِہَا وَجَعَلْتَ فِیْھَا مِنْ اَسْرَارِ
الْعِبَادَاتِ مَا شَھِدَ بِتَکْرِیْمِہَا وَقَدْ شَرَّفْتَنَا
بِاَنْ جَعَلْتَ لَنَا طَرِیْقًا اِلٰی مُشَاھَدَۃِ ھِلَالِہٖ
وَمَعْرِفَۃِ حَقِّ اِقْبَالِہٖ وَلَمْ تَحْجُبْہُ عَنَّا بِالْغُیُوْمِ وَ
حَوَادِثِ السَّمَآءِ وَلَا حَجَبْتَنَا عَنْہُ بِمَا یَمْنَعُ اَبْصَارَنَا
مِنَ الضِّیَاءِ فَاَسْئَلُکَ اَنْ تُتِمَّ مَا ابْتَدَأْتَ
مِنَ النِّعَمِ الْبَاطِنَۃِ وَالظَّاھِرَۃِ بِاَنْ تَجْعَلَنَا
مِنَ الظَّافِرِیْنَ فِیْہِ بِسَعَادَۃِ الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَۃِ
وَکُنْ بِرَحْمَتِکَ الْمُسَیِّرَ لَنَا فِیْ تَقَلُّبَاتِہٖ وَلَحَظَاتِہٖ
بِکَمَالِ حَظِّنَا مِنْ خَیْرَاتِہٖ وَبَرَکَاتِہٖ وَاحْفَظْنَا
مِنْ اٰفَاتِہٖ وَمَخَافَاتِہٖ حَتّٰی نَکُوْنَ مِنْ اَسْعَدِ مَنْ

نظر الی ھلالہ وبلغتہ منہ غایۃ اعمالہ وابدأ
بکل من یرضیک البدآءۃ بذکرہ فی لمناجات
من اھل النجات واشرک معنا اھل لمضافات
والسوالات وارنا آیات الاجابات والقبول
فی جمیع المامول والمسئول برحمتک
یا ارحم الراحمین وصاحب منہاج رح
گفتہ اند کہ ہر کس در نزد رویت ہلال این ماہ بصورت نیکو و
اطفال و چیزہای سرخ نظر نماید از آتش نجات یابد و بعضے
گفتہ اند روے کنیزان باید دید و برخے بر آئینہ وجامہای
پشم گفتہ اند باید نگاہ کرد وصاحب روضۃ الاذکار رح
نوشتہ کہ ہیجدہ بار انا انزلناہ بخواند شیخ مفید رہ و غیر او از
حضرت رسولخدا روایت کردہ اند کہ ہر کہ در یکے از ماہ ہاے حرام
پنجشنبہ وجمعہ وشنبہ را متوالی روزہ بدارد ثواب نہصد سال عبادت
براے او نوشتہ می شود و در روایتے از حضرت رسولخدا منقول
است کہ در شب پانزدہم ماہ ذیقعدہ حق تعالے بسوی بندگان
مومن نظر رحمت می فرماید کسیکہ آن شب را بعبادت بسر آورد ثواب
صد عابد باو عطا کند کہ در یک چشم زدن معصیت خدا نکردہ باشند و

چون نصف شب بگذرد شروع کن در دعا و عبادت و نماز و
حاجات خود را از حق تعالی طلب کن هر حاجتی که طلب کنی
مستجاب میگردد و بعضی از علما گفته اند که در روز بست و سوم
این ماه زیارت حضرت امام رضاء از نزدیک و دور سنت
است انشاء الله تعالی در زیارات تحریر خواهد شد و
سید جلیل رح در اقبال نوشته که اگر یکی از زیارات جامعه
بخواند نیز خوب است شیخ کلینی رح از محمد ابن عبد الله روایت
کرده که حضرت امام رضا در شهر مرو در روز بست و پنجم ذیقعده بیرون
آمدند و فرمودند که امروز را روزه بدارید که من نیز روزه ام گفتیم فدای
تو شویم امروز چه روز است فرمود روزی است که رحمت درین
روز منتشر گردیده است تا آخر حدیث صاحب روضة الاذکار
نوشته که روز یکشنبه اول این ماه عمل خاص وارد و آن چنان است
که باید غسل کند و چهار رکعت نماز کند و بخواند در هر رکعتی الحمد
یکبار و قل هو الله احد سه بار و هر یک از معوذتین را یکبار و بعد
از سلام هفتاد بار استغفار کند و سید ابن طاوس رح در
اقبال نوشته که پس ختم کنید بگفتن لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ
العَلِیِّ العَظِیْمِ و بعد از آن بگوید یا عَزِیْزُ یا غَفَّارُ اغْفِرْلِی

ذُنُوبِی وَذُنُوبَ جَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
فَاِنَّهٗ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا اَنْتَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا
بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ مروی است از حضرت رسول صلعم که
فرمود کسیکه این عمل کند ندا آید که اے فلان عمل از سرگیر که
توبہ ات قبول وگناہت مغفور است وندا ئے دیگر آید از زیر
عرش که راضی گردانید خدا ئے تعالے خصمان ترا و باز ندا
آید که با ایمان بمیرے و دین بسلامتی بری و قبر تو فراخ و نورانی
گردد و باز ندا آید که والدین ترا از تو راضی کردند و آمرزیدند ترا و ذریت
ترا و در هر دو دنیا و عقبی فراخ روزی شدی انگه جبرئیل ندا کند که
من در وقت مردن تو با ملک الموت نزد تو می آیم تا مرگ تو آسان
شود گفت یا رسول اللّٰه صلعم در غیر این ماه نیز این عمل میتوان کرد
فرمود صلعم هر وقت کسیکه این عمل کند همین ثواب دارد علامهٔ
مجلسی رحمه نوشته که مستحب است که در روز نوبت و پنجم در وقت چاشت
دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از الحمد پنج مرتبه سورهٔ و الشمس
بخواند و بعد از سلام این دعا بخواند لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ
الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ یَا مُقِیْلَ الْعَثَرَاتِ اَقِلْنِیْ عَثْرَتِیْ
یَا مُجِیْبَ الدَّعَوَاتِ اَجِبْ دَعْوَتِیْ یَا سَامِعَ

الدَّعَوَاتِ اسْمَعْ صَوْتِي وَارْحَمْنِي وَتَجَاوَزْ عَنْ
سَيِّئَاتِي يَاذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وصاحب
روضۃ الاذکار رحمہ این نماز را در شب بست و پنجم این ماہ نوشته
است و شیخ رحمہ اللہ گفته است که در روز بست و پنجم این
دعا بخواند اَللّٰهُمَّ دَاحِيَ الْكَعْبَةِ وَفَالِقَ الْحَبَّةِ وَ
صَارِفَ اللَّزْبَةِ وَكَاشِفَ كُلِّ كُرْبَةٍ اَسْئَلُكَ فِي هٰذَا الْيَوْمِ مِنْ
اَيَّامِكَ الَّتِي اَعْظَمْتَ حَقَّهَا وَاَقْدَمْتَ سَبْقَهَا
وَجَعَلْتَهَا عِنْدَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَدِيْعَةً وَاِلَيْكَ ذَرِيْعَةً
وَبِرَحْمَتِكَ الْوَسِيْعَةِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
الْمُنْتَجَبِ فِي الْمِيْثَاقِ الْقَرِيْبِ يَوْمَ التَّلَاقِ فَاتِقِ
كُلِّ رَتْقٍ وَدَاعٍ اِلٰى كُلِّ حَقٍّ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِهِ الْاَطْهَارِ
الْهُدَاةِ الْمَنَارِ دَعَائِمِ الْجَبَّارِ وَوُلَاةِ اَهْلِ الْجَنَّةِ
وَالنَّارِ وَاَعْطِنَا فِي يَوْمِنَا هٰذَا مِنْ عَطَائِكَ
الْمَخْزُوْنِ غَيْرَ مَقْطُوْعٍ وَلَا مَمْنُوْنٍ تَجْمَعُ لَنَا بِهِ
التَّوْبَةَ وَحُسْنَ الْاَوْبَةِ يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ وَاَكْرَمَ
مَرْجُوٍّ يَا كَفِيُّ يَا وَفِيُّ يَا مَنْ لُطْفُهُ خَفِيٌّ اُلْطُفْ
لِي بِلُطْفِكَ وَاَسْعِدْنِي بِعَفْوِكَ وَاَيِّدْنِي بِنَصْرِكَ

ولا تنسني كريم ذكرك بولاية أمرك وحفظ
سرك احفظني من شوائب الدهر الى يوم الحشر
والنشر واشهد لي أولياءك عند خروج نفسي و
حلول رمسي وانقطاع عملي وانقضاء أجلي
اللهم اذكرني على طول البلى اذا حللت بين
أطباق الثرى ونسيني الناسون من الورى فأحللني
دار المقامة وبوئني منزل الكرامة واجعلني
من مرافقي أوليائك وأهل اجتبائك واصطفائك
وبارك لي في لقائك وارزقني حسن العمل
قبل حلول الأجل مبرءا من الزلل وسوء الخطل
اللهم وأوردني حوض نبيك محمد صلى الله
عليه وآله واسقني منه مشربا رويا سائغا
هنيئا لا أظمأ بعده ولا أحلأ ورده ولا عنه
أذاد واجعله لي خير زاد وأوفى ميعاد يوم
يقوم الأشهاد اللهم والعن جبابرة الأولين
والآخرين وبحقوق أوليائك المستأثرين اللهم
واقصم دعائمهم وأهلك أشياعهم وعاملهم

وَعَجِّلْ مَهَالِكَهُمْ وَاسْلُبْهُمْ مَمَالِكَهُمْ وَضَيِّقْ
عَلَيْهِمْ مَسَالِكَهُمْ وَالْعَنْ مُسَاهِمَهُمْ وَمُشَارِكَهُمْ
اَللّٰهُمَّ وَعَجِّلْ فَرَجَ اَوْلِيَائِكَ وَارْدُدْ عَلَيْهِمْ مَظَالِمَهُمْ
وَاَظْهِرْ بِالْحَقِّ قَائِمَهُمْ وَاجْعَلْهُ لِدِيْنِكَ مُنْتَصِرًا
وَبِاَمْرِكَ فِيْ اَعْدَائِكَ مُؤْتَمِرًا اَللّٰهُمَّ احْفُفْهُ
بِمَلَائِكَةِ النَّصْرِ وَبِمَا اَلْقَيْتَ عَلَيْهِ مِنَ الْاَمْرِ
فِيْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ مُنْتَقِمًا لَكَ حَتّٰى تَرْضٰى وَيَعُوْدَ
دِيْنُكَ بِهٖ وَعَلٰى يَدَيْهِ جَدِيْدًا غَضًّا وَيُمَحِّضَ
الْحَقَّ مَحْضًا وَيَرْفُضَ الْبَاطِلَ رَفْضًا اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَعَلٰى جَمِيْعِ اٰبَائِهٖ وَاجْعَلْنَا
مِنْ صَحْبِهٖ وَاُسْرَتِهٖ وَابْعَثْنَا فِيْ كَرَّتِهٖ
حَتّٰى نَكُوْنَ فِيْ زَمَانِهٖ مِنْ اَعْوَانِهٖ اَللّٰهُمَّ اَدْرِكْ
بِنَا قِيَامَهُ وَاَشْهِدْنَا اَيَّامَهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَارْدُدْ
اِلَيْنَا سَلَامَهُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَ
بَرَكَاتُهُ **فصل ششم** در کسوف و خسوف و فضائل

ماه ذی الحجه و اعمال آن بدانکه هر سال در ماه ذی الحجه
آفتاب بگیرد و در بلاد هند تنگی و قتال بسیار واقع شود اما آثار ماه

گرفتن پس هر سال که در ماه ذی الحجه ماه بگیر و مرد بزرگے در مغرب
بمیرد و مردے فاسق فاجر دعواے بادشاهے کند بدانکه
این ماه از اشهر حرم است و اداے مناسک حج درین ماه
میشود بدین جهت این ماه را ذی الحجه می نامند و در فضیلت
این ماه حق تعالے در قرآن مجید و فرقان حمید می فرماید
وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فِيْٓ اَيَّامٍ مَّعْدُوْدٰتٍ یعنے یاد کنید خدا را
در روز چند شمرده شده یعنے کم و باز فرموده است وَيَذْكُرُوا
اسْمَ اللّٰهِ فِيْٓ اَيَّامٍ مَّعْلُوْمٰتٍ عَلٰي مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ
بَهِيْمَةِ الْاَنْعَامِ یعنے اعلام کن مردم را که بیایند حج تا آنکه بیابند
منفعتهاے دنیا و آخرت را و یاد کنند خدا را در روز چند معلوم
براے آنکه روزی کرده است ایشان را از گوشت چهار پایان
که گاو و گوسفند و شتر و بز است و در احادیث معتبره بسیار از ائمه
اطهار صلوات الله علیهم منقول است که ایام معلومات
ده روز اول ماه ذی الحجه است و ایام معدودات روز دهم
و یازدهم و دوازدهم و سیزدهم ماه ذیحجه است و از حضرت رسول
صلے الله علیه و آله منقول است که عمل خیر در هیچ ایامی محبوب تر
نیست از ده روز اول ماه ذیحجه چون این ماه داخل میشد صلی

صحابہ وتابعان اہتمام عظیم در عبادت می کردند و اول این ماہ اول ماہ
حج است و در روز اول این ماہ ابوبکر معزول شد از بردن
سورۂ برأت بمکۂ معظمہ کہ بکفار قریش بخواند و این خدمت من
عند اللہ و عند الرسول بحضرت مرتضوی امیر المؤمنین ع تفویض
شد و درین روز حضرت ابراہیم ع متولد شد و درین روز حق تعالیٰ
خلیل خود گردانید و درین روز حضرت فاطمہ علیہا السلام را
بجناب مرتضوی تزویج نمود و درین روز حضرت امام حسین ع
از مکۂ معظمہ متوجہ عراق شد و ہفتم این ماہ روزیست کہ غالب
آمد حضرت موسیٰ علیہ السلام بر ساحران و آن را یوم الزینۃ
میگویند و روز وفات حضرت امام محمد باقر ع است و ہشتم این ماہ روز
ترویہ است کہ آب بر می دارند حاجیان در مکۂ معظمہ و تدارک
می بینند از برائے روز دیگر کہ بعرفات روند و درین روز بود
کہ روز سہ شنبہ سال شصتم ہجرت مسلم بن عقیل رح در کوفہ خروج کرد
و روز نہم این ماہ روز عرفہ است ہانی و مسلم رح درین روز در کوفہ
شہید شدند و بعضے می گویند کہ معراج حضرت رسول درین روز واقع
شد و درین روز آدم ع و حوا ع یکدیگر را شناختند و این روزیست
کہ باید شصت صد ہزار کس از شیعہ و سنی و زیدیہ و غلات و خوارج

درعرفات جمع شوند اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الْوَاقِفِیْنَ بِعَرَفَاتٍ
بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ ودرین روز حضرت رسالت پناه سد ابواب
مسجد خود نمود و درِ خانه حضرت امیر المؤمنین را بازگذاشت و ولادت
حضرت عیسیٰ درین روز بود و دهم این ماه عید اضحیٰ است و خواندن تهلیلات
درده اول این ماه هر روز ده مرتبه سنت است و درین روز حضرت ابراهیم
خواست که اسمٰعیل را قربان کند و در چند حدیث وارد شده است
که حضرت اسحٰق علیه السلام را خواست که قربان کند و طائفه یهود
با سحٰق قائل اند و درین روز ذبح هدی واجب شد و درین روز
قوچ بجهت فدای اسمٰعیل آمد و روزهٔ این روز حرام است
بالاتفاق بحاجیان وغیر ایشان از مسلمانان و یازدهم و دوازدهم
و سیزدهم این ماه ایام تشریق است و روزه این سه روز بر حاجیان
حرام است باید که درین سه روز اهل حج در منا باشند و شب را در انجا
بیتوتت کنند و هجدهم این ماه عید غدیر است که رسول خدا صلی الله
علیه وآله وسلم علی علیه السلام را برامت نصب کرد و او را خلیفه و
جانشین خود قرار داد و آخر صحابه از قرار داد خود بازگشته انکار نمودند
خصوصاً ثلثه ونگذاشتند که آنحضرت خلیفه باشند و غصب حق او
کردند و درین روز عثمان را کشتند و در شب بست و یکم توبه برآدم

بالضم و واو معروف و بالفتح نام شاخ دار ۱۲ برهان

واجب شد و روز بست و یکم روز لبساط است که حضرت امیر المومنین ع در فراش حضرت رسالت پناه ص خوابید و روز بست و چهارم نیز می گویند و این قول ضعیف است و همین روز تصدق خاتم واقع شد و آیهٔ انما ولیکم الله در شان حضرت امیر المومنین علیه السلام نازل شد و این روز مباهله است که حضرت رسول ص با وفد نجران مباهله کرد و نصارے در ترک مباهله جزیه قبول کردند که بدهند و در روز بست و پنجم سورهٔ هل اتے نازل گردید بر آل عبا ع و در روز بست و ششم این ادعمر بن الخطاب علیه اللعنة والعذاب را کشتند و در این ماه سنه دویست و هفتاد و سه عمارت سقیف حضرت امام حسین ع فرود آمد و خراب شد و سید ابن طاوس رحمه الله در کتاب اقبال آورده که در روایتے دعاے مختص رویت هلال ماه ذی الحجه بنظر نه رسیده لهذا دعاے بطریق خود می نویسیم پس بگو وقت دیدن هلال این ماه اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا هِلَالٌ عَظَّمْتَ شَهْرَهُ وَشَرَّفْتَ قَدْرَهُ وَاَعْلَنْتَ ذِكْرَهُ وَاَعْلَيْتَ اَمْرَهُ وَمَدَحْتَ عَشْرَهُ وَجَعَلْتَ فِيهِ نَادِيَةَ الْمَنَاسِكِ وَسَعَادَةَ الْعَابِدِ وَالنَّاسِكِ وَكَمَّلْتَ فِيهِ كَشْفَ الْوِلَايَةِ الْمُبْهَمَةِ عَلَى الْاُمَّةِ وَ

زوالِ الغمّة بما جری فی الغدیر تامن عشرہ و اظہر
اللّٰہ جلّ جلالہ السرّ حتّی صار للدّین کمالاً و
تماماً و للاسلام عقداً و عہداً و نظاماً فقلت
جلّ جلالک الیوم اکملت لکم دینکم
و اتممت علیکم نعمتی و رضیت لکم الاسلام
دیناً و خصصت ہذا الشّہر بیوم المباہلۃ
الّذی اظہرت حجّۃ الایمان علی الکفر اظہاراً
مبیناً و وہبت للّذین باہلت بہ مقاماً ملیناً
و اودعت فی ہذا الشّہر من الاسرار و المبارّ ما
یأتی ذکر بعضہ لصحیح الاخبار و صریح الاعتبار
و جعلتہ تسلیمۃ عمّا یأتی بعدہ من شہر
الامتحان فبدأت بالاحسان و الامتنان
قبل التّشریف بالرّضا بالبلوی الزّائدۃ فی
جہاد اہل العدوان اللّٰہم فکما عرّفتنا
بشرف ہذہ العوائد و دعوتنا الی الضّیافۃ علی
مقدّس تلک الموائد فطہّرنا تطہیراً نصلح بہ
لموافقۃ اہل الطّہارۃ و مرافقۃ فضل البشارۃ

اَوْهَبْ لَنَا فِيْهِ مَا يَعْجِزُ عَنْهُ مَنْطِقُ الْعِبَارَةِ لِتَكُوْنَ
فَوَائِدُ رَحْمَتِكَ وَمَوَائِدُ ضِيَافَتِكَ صَافِيَةً
مِنَ الْاَكْدَارِ وَمَصُوْنَةً عَنْ خَطَرِ الْاَعْصَارِ
وَمُتَّسِمَةً بِمَنَائِحِكَ بِالنَّوَالِ قَبْلَ السُّؤَالِ وَابْدَاْ
فِيْ ذٰلِكَ بِمَنْ يَسْتَفْتِحُ بِاللّٰهِ اَمَلَهٗ اَبْوَابَ الْفَلَاحِ
وَالنَّجَاحِ وَاشْرِكْ مَعَنَا مَنْ يَعْنِيْنَا اَمْرُهٗ وَاجْمَعْ
قُلُوْبَنَا عَلَى الصَّلَاحِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِيْنَ وصاحب منہاج نوشتہ کہ گفتہ اند کہ
ہرکس در وقت رویت ہلال این ماہ بروے مومنین نظر کند
بدون حساب داخل بہشت گردد و بعضے گفتہ اند نزد رویت
ہلال این ماہ بآب جاری یا فیروزہ یا طلا یا نقرہ نظر نماید
و بقفل نیز گفتہ اند و صاحب روضۃ الاذکار رح آوردہ
کہ سنت است کہ در شب اول این ماہ دوازدہ رکعت نماز
گزاردہ شود باین طریق کہ بخواند در ہر رکعت الحمد یکبار و ہر یک از
قل ہو اللہ و اذا زلزلت سہ بار و بعد از سلام دہ بار اَسْتَغْفِرُ
اللّٰهَ وَاَتُوْبُ اِلَيْهِ بگوید و دہ بار صلوات بفرستد انگہ سجدہ شکر
الہمد حاجت خود را بخوا ہد و علامہ مجلسی رح آوردہ از ابن

معتبر از حضرت صادق ؑ منقول است که پدرم امام محمد باقر ؑ بامن گفت
ای فرزند گرامی البتہ در ہر شب دہ اوّل ماہ ذیحجہ دو رکعت نماز بجا
آور درمیان نماز مغرب و عشاء در ہر رکعتے یک مرتبہ سورہ حمد و سورہ
قل ہو اللہ و این آیہ را بخوان وَوٰعَدْنَا مُوْسٰى ثَلٰثِيْنَ لَيْلَةً
وَّاَتْمَمْنٰهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيْقَاتُ رَبِّهٖٓ اَرْبَعِيْنَ
لَيْلَةً وَقَالَ مُوْسٰى لِاَخِيْهِ هٰرُوْنَ اخْلُفْنِيْ
فِيْ قَوْمِيْ وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيْلَ الْمُفْسِدِيْنَ
چون چنین کنی با حاجیان در ثواب حج شریک خواہی بود ہرچند
بحج نروی و صاحب روضۃ الاذکار آوردہ کہ سنت است
کہ در شب دوم این ماہ چہار رکعت نماز کند باین طریق کہ بخواند
در ہر رکعت الحمد یک بار و قل ہو اللہ احد پنجاہ بار و تسبیحات
اربعہ دہ بار مروی است کسیکہ بکند این نماز را بیامرزد خدائے تعالےٰ
گناہان اورا اگرچہ بعدد ریگ بیابان و برگ درختان باشد
و صاحب منہاج آوردہ کہ از رسول خدا ؐ منقول است
کہ ہیچ عمل خیرے و عبادتے نزد خدائے تعالےٰ از عمل و عبادت
دہ روز اول ذیحجہ محبوب تر و پسندیدہ تر نیست و نیز از حضرت
امام موسی کاظم ؑ مروی است کہ ہرکس روز اول این ماہ روزہ بگیرد

خدا برای او ثواب هشتاد ماه روزه بنویسد و در روایت دیگر نود
سال مذکور است **وایضاً** آنحضرت ع فرمود که هر کس نه روز اول
این ماه را روزه بدارد خدا ثواب روزهٔ تمام عمر را برای او
بنویسد و **شیخ** طوسی رح گفته است که از روز اول ذیحجه تا روز
نهم روزه مستحب است و اگر نتواند روز اول یک روزه بدارد
و روزهٔ قضای ماه مبارک رمضان را از اول ماه تا روز
عرفه می توان گرفت چنانچه علما گفته اند و احادیث صحیحه
بر آن دلالت دارد و بعضی از روایات که بر منع وارد شده است
سند آنها معتبر نیست و محمول است بر تقیه **شیخ** طوسی گفته است
که مستحب است که در روز اول نماز حضرت فاطمه ع را بجا آورد و در روایت
شده است که آن چهار رکعت است مثل نماز حضرت
امیر المومنین ع بدو سلام و در هر رکعت بعد از الحمد پنجاه مرتبه
سورهٔ قل هو الله احد را می خواند و بعد از سلام تسبیح حضرت
فاطمه ع می خواند و تسبیح اینست سُبْحَانَ ذِی الْعِزِّ الشَّامِخِ
الْمُنِیفِ سُبْحَانَ ذِی الْجَلَالِ الْبَاذِخِ الْعَظِیمِ
سُبْحَانَ ذِی الْمُلْکِ الْفَاخِرِ الْقَدِیمِ سُبْحَانَ مَنْ
یَرَی أَثَرَ النَّمْلِ فِی الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ یَرَی وَقْعَ الطَّیْرِ

فِی الْهَوَآءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هٰکَذَا وَلَا هٰکَذَا غَیْرُهٗ
دو نماز حضرت فاطمہ ع دو رکعت است و در رکعت اول بعد از
الحمد صد مرتبہ انا انزلناه و در رکعت دوم صد مرتبہ توحید و اگر میسر نشود
بعمل آورد و آن دعا را بعد از هر یک بخواند بهتر است و اگر بعد
از سلام اول تسبیح مشهور حضرت فاطمہ علیها السلام را بخواند و بعد
از آن این دعا را شاید بهتر باشد و در بعضے از روایات وارد شده
است که مستحب است که در روز اول نیم ساعت پیش از زوال
دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبہ سورهٔ توحید و
ده مرتبہ آیة الکرسی و ده مرتبہ انا انزلناه بخواند و در روایت دیگر وارد
شده است که هر که از ظالمی ترسد در روز اول ذیحجہ بگوید حَسْبِیْ
حَسْبِیْ حَسْبِیْ مِنْ سُؤَالِیْ عِلْمُكَ بِحَالِیْ حق تعالے
کفایت شر آن ظالم از و کند علامۂ مجلسی رہ از شیخ طوسی
و سید ابن طاؤس بسندهاے معتبر روایت کرده اند که حضرت
امام جعفر صادق ع در روز اول ذیحجہ تا روز عرفہ هر روز بعد از
نماز صبح و در وقت غروب آفتاب پیش از نماز شام این دعا
می خواندند اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ الْاَیَّامُ الَّتِیْ فَضَّلْتَهَا عَلٰی غَیْرِهَا
مِنَ الْاَیَّامِ وَشَرَّفْتَهَا وَقَدْ بَلَّغْتَنِیْهَا بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ

فَاَنْزِلْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ وَاَسْبِغْ عَلَيْنَا فِيْهَا مِنْ
نَعْمَائِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْۤ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ فِيْهَا وَاَنْ تَهْدِيَنَا فِيْهَا سَبِيْلَ الْهُدٰى
وَتَرْزُقَنَا فِيْهَا التَّقْوٰى وَالْعَفَافَ وَالْغِنٰى وَالْعَمَلَ
فِيْهَا بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى اَللّٰهُمَّ اِنِّيْۤ اَسْئَلُكَ يَا
مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوٰى وَيَا سَامِعَ كُلِّ نَجْوٰى وَيَا شَاهِدَ
كُلِّ مَلَاءٍ وَّيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَكْشِفَ عَنَّا فِيْهَا الْبَلَآءَ وَتَسْتَجِيْبَ
لَنَا فِيْهَا الدُّعَاءَ وَتُقَوِّيَنَا فِيْهَا وَتُعِيْنَنَا وَتُوَفِّقَنَا فِيْهَا
لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضٰى وَعَلٰى مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا
مِنْ طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُوْلِكَ وَاَهْلِ وِلَايَتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْۤ
اَسْئَلُكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَهَبَ لَنَا فِيْهَا الرِّضَا
اِنَّكَ سَمِيْعُ الدُّعَاءِ وَلَا تَحْرِمْنَا خَيْرَ مَا نَزَلَ فِيْهَا مِنَ
السَّمَآءِ وَطَهِّرْنَا مِنَ الذُّنُوْبِ يَا عَلَّامَ الْغُيُوْبِ
وَاَوْجِبْ لَنَا فِيْهَا دَارَ الْخُلُوْدِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّلَا تَتْرُكْ لَنَا فِيْهَا ذَنْبًا اِلَّا غَفَرْتَهٗ وَلَا هَمًّا

إِلَّا فَرَّجْتَهُ وَلَا دَيْناً إِلَّا قَضَيْتَهُ وَلَا غَائِباً إِلَّا أَدَّيْتَهُ وَ
لَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا سَهَّلْتَهَا
وَيَسَّرْتَهَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ
يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ يَا مُجِيبَ
الدَّعَوَاتِ يَا رَبَّ الْأَرَضِينَ وَالسَّمٰوَاتِ يَا
مَنْ لَا تَتَشَابَهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا فِيهَا
مِنْ عُتَقَائِكَ وَطُلَقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَالْفَائِزِينَ
بِجَنَّتِكَ النَّاجِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ
تَسْلِيماً و نیز شیخ مفید و سید ابن طاوس رحمهما الله بسند معتبر از حضرت
امام محمد باقر ع روایت کرده اند که جبرئیل از جانب خداوند جلیل
برای حضرت عیسی پنج دعا هدیه آورد و گفت یا عیسی این
پنج دعا را در دهه اول ماه ذیحجه بخوان [illegible]
نزد حق تعالی محبوب تر نیست [illegible]
اَوَّلُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ

عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ دوم اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا
اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْكَ لَهٗ اَحَدًا صَمَدًا لَمْ یَتَّخِذْ
صَاحِبَةً وَّ لَا وَلَدًا سوم اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْكَ لَهٗ اَحَدًا صَمَدًا
لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُوْلَدْ وَلَمْ یَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ
چهارم اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ
لَا شَرِیْكَ لَهٗ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیِیْ وَ
یُمِیْتُ وَهُوَ حَیٌّ لَّا یَمُوْتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ
عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ پنجم حَسْبِیَ اللّٰهُ وَكَفٰی
سَمِعَ اللّٰهُ لِمَنْ دَعَا لَیْسَ وَرَاءَ اللّٰهِ مُنْتَهٰی
اَشْهَدُ لِلّٰهِ بِمَا دَعَا وَاَنَّهٗ بَرِیْءٌ مِّمَّنْ تَبَرَّاَ
وَاَنَّ لِلّٰهِ الْاٰخِرَةَ وَالْاُوْلٰی پس حواریون رحم
گفتند یا روح اللہ چه ثواب دارد کسیکه این کلمات را بگوید
حضرت عیسی فرمود که هرکه دعاے اول صد مرتبه بخواند
... به ... زاهل زمین ... بیکی ... نباشد ... و ...
روز قیامت حسنات او زیاده ... باشد و هرکه دعاے ...
... صد مرتبه بخواند ... باشد که ... قریب ...

خوانده باشد ثواب آنها را باو بدهند حضرت عیسی گفت ای
جبرئیل ثواب خواندن توریت و انجیل چیست جبرئیل گفت
طاقت برداشتن یک حرف توریت و انجیل نداشت
هر که در آسمانهای هفتگانه است از ملائکه مبعوث شدم
من و اسرافیل زیرا که اسرافیل اول بنده بود که گفت لا حول
ولا قوة الا بالله و هر که دعای سوم را صد مرتبه
بخواند حق تعالی بنویسد از برای او باین دعا ده هزار
هزار حسنه و محو کند از وی ده هزار هزار گناه و بلند کند از برای او
در بهشت ده هزار هزار درجه و فرود آیند از آسمان هفتاد هزار
ملک که دستها برداشته باشند و صلوات فرستند بر کسیکه این کلمات را
باین عدد خوانده است پس عیسی گفت که ای جبرئیل آیا
ملائکه صلوات میفرستند بر غیر پیغمبران جبرئیل گفت که هر که ایمان
آورد بآنچه پیغمبران از جانب خدا آورده اند و تغییر ندهد
شریعت ایشان را حق تعالی ثواب پیغمبران را باو عطا میفرماید و هر که دعای چهارم
را صد مرتبه بخواند آن دعا را استقبال نماید ملکی و بالا برد بسوی
حق تعالی پس خدا نظر رحمت کند بسوی گوینده آن دعا
برحمت و هر که خدا نظر رحمت براو کند هرگز شقی و بدعاقبت نشود پس

حضرت

حضرت عیسی علیه السلام گفت یا جبرئیل ثواب دعاے پنجم چیست جبرئیل گفت آن دعاے من ست و حق تعالی مرا اجازت نداده است که ثواب آنرا بگویم علامۂ مجلسے رحمه الله می گوید که اگر هر روز هر یک ازین دعا را ده مرتبه بخواند دور نیست که عمل برین روایت کرده باشد واگر هر روز هر یک را صد مرتبه بخواند بهتر خواهد بود و نیز شیخ و ابن بابویه و سید ابن طاؤس رضی الله عنهم از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده اند که هر که در هر روز از دهٔ اول ذی الحجه این تهلیلات را ده مرتبه بخواند حق تعالی عطا کند او را بهر تهلیلے درجه در بهشت از مروارید و یاقوت و از میان هر درجه تا درجهٔ دیگر صد ساله راه باشد رفتار سواری که بتازد و در هر درجه شهرے بوده باشد و دران شهر قصرے باشد از یک جوهر که دران فصلے نباشد و در هر شهرے ازان شهرها از انواع جواهر و غرفها و خانه ها و فرشها و کرسیها و تختها و حوریان و نهالیها و مسندها و غواتها و خدمتگاران و درختها و نهرها و زیورها و حلها بوده باشد که وصف کننده تا در وصف آنها نباشد چون از قبر بیرون آید از هر موے بدن او نورے ساطع باشد و مبادرت نمایند بسوی آن هفتاد هزار ملک و از پیش و پس و

حبیب وراست اوراه روند تا اورا به بهشت برسانند وچون
داخل بهشت شود اورا مقدم دارند و ملائکه از عقب او روند
تا آنکه بشهرے برسند که بیرونش از یاقوت سرخ باشد واندرونش
از زبرجد سبز ودر آن شهر بوده باشد هر نعمتے که حق تعالےٰ در
بهشت خلق فرموده است پس باو گویند اے دوست
خدا امیدا اے که این شهر چیست گوید نه وشما کیستید گویند
ما ملکے چندیم که حاضر بودیم در هنگامے که تو آن تهلیلات را
می خواندے در دنیا واین شهر وانچه دران هست از نعمتهاے
الٰهی یک ثواب است بر خواندن آن تهلیلات وبشارت
باد ترا بهترین ازاین ثواب ها وپیوسته در جوار رحمت الٰهی
خواهی بود در دار السلام که بلائے وغمی ومکروہے در آن
نمی باشد ونعمتها ورحمتهاۓ خدا هرگز از او منقطع نمی گردد وتهلیلات
اینست لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اللَّيَالِيْ وَالدُّهُوْرِ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اَمْوَاجِ الْبُحُوْرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ
رَحْمَتُهٗ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ
الشَّوْكِ وَالشَّجَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَبَرِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الْحَجَرِ وَالْمَدَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

عَدَدَ لَمْحِ الْعُيُوْنِ وَالْبَصَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ فِی اللَّیْلِ
اِذَا عَسْعَسَ وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ
الرِّیَاحِ فِی الْبَرَارِیْ وَالصُّخُوْرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
مِنَ الْیَوْمِ اِلٰی یَوْمِ یُنْفَخُ فِی الصُّوْرِ و علامه مجلسی
آورده که روز ترویه روز هشتم ذیحجه است و روز مبارکی است
و ابن بابویه رح از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم
فرمود که حق تعالی برگزیده است از روزها چهار روز را جمعه
و روز ترویه و روز عرفه و روز عید قربان و ایضاً از حضرت
امام جعفر صادق ع روایت کرده است که روزهٔ روز ترویه کفارهٔ
شصت ساله گناه است و شب عرفه از لیالی متبرکه است از
حضرت رسول خدا صلعم منقول است که در شب عرفه دعا مستجاب
است و کسیکه آن شب را بعبادت بسر آورد خدا اجر صد و
هفتاد سال عبادت باو کرامت فرماید و آن شب مناجات
با قاضی الحاجات است و هر که در آن شب توبه کند توبه اش
مقبول است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که هر که در شب عرفه یا در شبهای جمعه این دعا را بخواند حق تعالی

اللّٰهُمَّ يَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوٰى
وَمَوْضِعَ كُلِّ شَكْوٰى وَعَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَمُنْتَهٰى
كُلِّ حَاجَةٍ يَا مُبْتَدِئًا بِالنِّعَمِ عَلَى الْعِبَادِ يَا كَرِيْمَ
الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا جَوَادُ يَا مَنْ لَا يُوَارِيْ
مِنْهُ لَيْلٌ دَاجٍ وَلَا بَحْرٌ عَجَّاجٌ وَلَا سَمَاءٌ ذَاتُ
اَبْرَاجٍ وَلَا ظُلَمٌ ذَاتُ ارْتِتَاجٍ يَا مَنِ الظُّلْمَةُ
عِنْدَهٗ ضِيَاءٌ اَسْئَلُكَ بِنُوْرِ وَجْهِكَ الْكَرِيْمِ
الَّذِيْ تَجَلَّيْتَ بِهٖ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهٗ دَكًّا وَخَرَّ
مُوْسٰى صَعِقًا وَبِاسْمِكَ الَّذِيْ رَفَعْتَ بِهِ السَّمٰوٰتِ
بِلَا عَمَدٍ وَسَطَحْتَ بِهِ الْاَرْضَ عَلٰى وَجْهِ مَاءٍ
جَمَدٍ وَبِاسْمِكَ الْمَكْنُوْنِ الْمَخْزُوْنِ الْمَكْتُوْبِ
الطَّاهِرِ الَّذِيْ اِذَا دُعِيْتَ بِهٖ اَجَبْتَ وَاِذَا سُئِلْتَ
بِهٖ اَعْطَيْتَ وَبِاسْمِكَ السُّبُّوْحِ الْقُدُّوْسِ الْبُرْهَانِ
الَّذِيْ هُوَ نُوْرٌ عَلٰى كُلِّ نُوْرٍ وَنُوْرٌ مِنْ نُوْرٍ يُضِيْئُ
مِنْهُ كُلُّ نُوْرٍ اِذَا بَلَغَ الْاَرْضَ انْشَقَّتْ وَاِذَا بَلَغَ
السَّمٰوٰتِ فُتِحَتْ وَاِذَا بَلَغَ الْعَرْشَ اهْتَزَّ وَبِاسْمِكَ
الَّذِيْ تَرْتَعِدُ مِنْهُ فَرَائِصُ مَلٰئِكَتِكَ وَاَسْئَلُكَ

بحق جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و بحق محمد
ن المصطفی صلی اللہ علیہ و آلہ و علی جمیع الانبیاء
و جمیع الملائکۃ و بالاسم الذی مشی بہ الخضر
علی قلل الماء کما مشی بہ علی جدد الارض
و باسمک الذی فلقت بہ البحر لموسیٰ و اغرقت
فرعون و قومہ و انجیت بہ موسی ابن عمران
و من معہ و باسمک الذی دعاک بہ موسیٰ ابن
عمران من جانب الطور الایمن فاستجبت لہ
و القیت علیہ محبۃ منک و باسمک الذی
احیی بہ عیسیٰ ابن مریم الموتیٰ و تکلم فی المھد
صبیا و ابرأ الاکمہ و الابرص باذنک و
باسمک الذی دعاک بہ حملۃ عرشک و
جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و حبیبک محمد
صلی اللہ علیہ و آلہ و ملائکتک المقربون
و انبیائک المرسلون و عبادک الصالحون
من اھل السموات و الارضین و باسمک الذی
دعاک بہ ذوالنون اذ ذھب مغاضبا فظن

أَن لَّن نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَٰهَ
إِلَّا أَنتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَنَجَّيْتَهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَٰلِكَ
تُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي دَعَاكَ
بِهِ دَاوُدُ وَخَرَّ لَكَ سَاجِدًا فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ
وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَتْكَ بِهِ آسِيَةُ امْرَأَةُ فِرْعَوْنَ
إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِندَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ
وَنَجِّنِي مِن فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهَا دُعَاءَهَا وَبِاسْمِكَ
الَّذِي دَعَاكَ بِهِ أَيُّوبُ إِذْ حَلَّ بِهِ الْبَلَاءُ فَعَافَيْتَهُ
وَأَعْطَيْتَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ
عِندِكَ وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي
دَعَاكَ بِهِ يَعْقُوبُ فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ بَصَرَهُ وَقُرَّةَ
عَيْنَيْهِ يُوسُفَ وَجَمَعْتَ شَمْلَهُ وَبِاسْمِكَ
الَّذِي دَعَاكَ بِهِ سُلَيْمَانُ فَوَهَبْتَ لَهُ مُلْكًا
لَا يَنبَغِي لِأَحَدٍ مِّن بَعْدِهِ إِنَّكَ أَنتَ الْوَهَّابُ
وَبِاسْمِكَ الَّذِي سَخَّرْتَ بِهِ الْبُرَاقَ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ

عليه وآله وسلم إذ قال تعالى سبحان الذي أسرى
بعبده ليلاً من المسجد الحرام الى المسجد الأقصى
وقوله سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا له
مقرنين وإنا الى ربنا لمنقلبون وباسمك
الذي تنزل به جبرئيل على محمد صلى
الله عليه وآله وباسمك الذي دعاك به آدم
فغفرت له ذنبه وأسكنته جنتك وأسألك
بحق القرآن العظيم وبحق محمد خاتم النبيين
وبحق إبراهيم وبحق فصلك يوم القضاء و
بحق الموازين إذا نصبت والصحف إذا
نشرت وبحق القلم وما جرى واللوح وما
أحصى وبحق الاسم الذي كتبته على سرادق
العرش قبل خلقك الخلق والدنيا والشمس
والقمر بألفي عام وأشهد أن لا إله إلا الله
وحده لا شريك له وأن محمداً عبده و
رسوله وأسألك باسمك المخزون في
خزائنك الذي استأثرت به في علم الغيب

سِدِّكَ لَمْ يَطَّلِعْ عَلَيْهِ اَحَدٌ مِّنْ خَلْقِكَ
لَا مَلَكٌ مُّقَرَّبٌ وَّلَا نَبِيٌّ مُّرْسَلٌ وَّلَا عَبْدٌ
مُّصْطَفًى وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ شَقَقْتَ بِهِ
الْبِحَارَ وَقَامَتْ بِهِ الْجِبَالُ وَاخْتَلَفَ بِهِ اللَّيْلُ
وَالنَّهَارُ وَبِحَقِّ السَّبْعِ الْمَثَانِيْ وَالْقُرْاٰنِ الْعَظِيْمِ
وَبِحَقِّ كِرَامِ الْكَاتِبِيْنَ وَبِحَقِّ طٰهٰ وَيٰسٓ وَ
كٓهٰيٰعٓصٓ وَحٰمٓعٓسٓقٓ وَبِحَقِّ تَوْرٰىةِ مُوْسٰى
وَاِنْجِيْلِ عِيْسٰى وَزَبُوْرِ دَاؤُدَ وَفُرْقَانِ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَعَلٰى جَمِيْعِ الرُّسُلِ وَ
بِاٰهِيًا شَرَاهِيًا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ تِلْكَ
الْمُنَاجَاةِ الَّتِيْ كَانَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مُوْسٰى
ابْنِ عِمْرَانَ فَوْقَ جَبَلِ طُوْرِ سِيْنَاءَ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذِيْ عَلَّمْتَهٗ مَلَكَ الْمَوْتِ لِقَبْضِ الْاَرْوَاحِ
وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ كُتِبَ عَلٰى وَرَقِ الزَّيْتُوْنِ
فَخَضَعَتِ النِّيْرَانُ لِتِلْكَ الْوَرَقَةِ فَقُلْتَ يَا نَارُ
كُوْنِيْ بَرْدًا وَّسَلَامًا وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ
كَتَبْتَهٗ عَلٰى سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَالْكَرَامَةِ يَا مَنْ لَّا يُحْفِيْهِ

سائل ولا ینقصه نائل یا من به یستغاث و
الیه یلجأ اسئلک بمعاقد العز من عرشک
ومنتهی الرحمة من کتابک وباسمک الاعظم
وجدک الاعلی وکلماتک التامات العلی
اللّٰهم رب الریاح وما ذرت والسماء وما اظلت
والارض وما اقلت والشیاطین وما اضلت
والبحار وما جرت وبحق کل حق هو علیک حق
وبحق الملائکة المقربین والروحانیین
والکروبین والمسبحین باللیل والنهار
لا یفترون وبحق ابراهیم خلیلک وبحق کل
ولی ینادیک بین الصفا والمروة وتستجیب
له دعاءه یا مجیب اسئلک بهذه الاسماء
وبهذه الدعوات ان تغفر لنا ما قدمنا
وما اخرنا وما اسررنا وما اعلنا وما ابدینا
وما اخفینا وما انت اعلم به منا انک علی کل
شیء قدیر برحمتک یا ارحم الراحمین یا
حافظ کل غریب یا مونس کل وحید یا قوة کل

ضَعِيفٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ يَا رَازِقَ كُلِّ مَحْرُومٍ
يَا مُونِسَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ يَا صَاحِبَ كُلِّ مُسَافِرٍ
يَا عِمَادَ كُلِّ حَاضِرٍ يَا غَافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ وَخَطِيئَةٍ
يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ
يَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ يَا فَارِجَ هَمِّ
الْمَهْمُومِينَ يَا بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِينَ
يَا مُنْتَهٰى غَايَةِ الطَّالِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ
الْمُضْطَرِّينَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبَّ
الْعَالَمِينَ يَا دَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ يَا اَجْوَدَ الْاَجْوَدِينَ
يَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِينَ يَا اَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا
اَبْصَرَ النَّاظِرِينَ يَا اَقْدَرَ الْقَادِرِينَ اغْفِرْ لِيَ
الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي
تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ
السَّقَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ
وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَرُدُّ الدُّعَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ
الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ قَطْرَ السَّمَاءِ وَاغْفِرْ لِيَ
الذُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ

الَّتِيْ تُجْلِبُ الشَّقَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوْبَ الَّتِيْ تُظْلِمُ
الْهَوَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوْبَ الَّتِيْ تَكْشِفُ الْغِطَاءَ
وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوْبَ الَّتِيْ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا
اَللّٰهُ وَاحْمِلْ عَنِّيْ كُلَّ تَبِعَةٍ لِاَحَدٍ مِنْ
خَلْقِكَ وَاجْعَلْ لِيْ مِنْ اَمْرِكَ فَرَجًا وَّمَخْرَجًا
وَّيُسْرًا وَاَنْزِلْ يَقِيْنَكَ فِيْ صَدْرِيْ وَرَجَاءَكَ
فِيْ قَلْبِيْ حَتّٰى لَا اَرْجُوْ غَيْرَكَ اَللّٰهُمَّ احْفَظْنِيْ
وَعَافِنِيْ فِيْ مَقَامِيْ هٰذَا وَاصْحَبْنِيْ فِيْ
لَيْلِيْ وَنَهَارِيْ وَمِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِيْ
وَعَنْ يَمِيْنِيْ وَعَنْ شِمَالِيْ وَمِنْ فَوْقِيْ وَمِنْ
تَحْتِيْ وَيَسِّرْ لِيَ السَّبِيْلَ وَاَحْسِنْ لِيَ التَّيْسِيْرَ
وَلَا تَخْذُلْنِيْ فِي الْعَسِيْرِ وَاهْدِنِيْ يَا خَيْرَ دَلِيْلٍ
وَلَا تَكِلْنِيْ اِلٰى نَفْسِيْ فِي الْاُمُوْرِ وَلَقِّنِيْ كُلَّ
سُرُوْرٍ وَاقْلِبْنِيْ اِلٰى اَهْلِيْ بِالْفَلَاحِ وَالنَّجَاحِ
مَحْبُوْرًا فِي الْعَاجِلِ وَالْاٰجِلِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَارْزُقْنِيْ مِنْ فَضْلِكَ وَاَوْسِعْ
عَلَيَّ مِنْ طَيِّبَاتِ رِزْقِكَ وَاسْتَعْمِلْنِيْ فِيْ طَاعَتِكَ

وَاَجِرْنِیْ مِنْ عَذَابِكَ وَنَارِكَ وَاقْلِبْنِیْ اِذَا تَوَفَّیْتَنِیْ
اِلٰی جَنَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُبِكَ
مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَمِنْ تَحْوِیْلِ عَافِیَتِكَ
وَمِنْ حُلُوْلِ نَقِمَتِكَ وَمِنْ نُزُوْلِ عَذَابِكَ
وَاَعُوْذُبِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَآءِ وَدَرْكِ الشَّقَآءِ
وَمِنْ سُوْٓءِ الْقَضَآءِ وَشَمَاتَةِ الْاَعْدَآءِ وَمِنْ شَرِّ
مَا یَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمِنْ شَرِّ مَا فِی الْكِتَابِ
الْمُنْزَلِ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْنِیْ مِنَ الْاَشْرَارِ وَلَا مِنْ
اَصْحَابِ النَّارِ وَلَا تَحْرِمْنِیْ صُحْبَةَ الْاَخْیَارِ وَ
اَحْیِنِیْ حَیٰوةً طَیِّبَةً وَتَوَفَّنِیْ وَفَاةً طَیِّبَةً تُلْحِقُنِیْ
بِالْاَبْرَارِ وَارْزُقْنِیْ مُرَافَقَةَ الْاَنْبِیَآءِ فِیْ مَقْعَدِ
صِدْقٍ عِنْدَ مَلِیْكٍ مُّقْتَدِرٍ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
عَلٰی حُسْنِ بَلَآئِكَ وَصُنْعِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَی
الْاِسْلَامِ وَالسُّنَّةِ یَا رَبِّ كَمَا هَدَیْتَهُمْ لِدِیْنِكَ
وَعَلَّمْتَهُمْ كِتَابَكَ فَاهْدِنَا وَعَلِّمْنَا وَلَكَ
الْحَمْدُ عَلٰی حُسْنِ بَلَآئِكَ وَصُنْعِكَ عِنْدِیْ
خَاصَّةً كَمَا خَلَقْتَنِیْ فَاَحْسَنْتَ خَلْقِیْ وَ

علّمتني فاحسنت تعليمي وهديتني فاحسنت هدايتي فلك
الحمد على انعامك علىّ قديما وحديثا
فكم من كرب يا سيّدي قد فرّجته وكم من غمّ
يا سيّدي قد نفّستهٗ وكم من همّ يا سيّدي
قد كشفته وكم من بلاءٍ يا سيّدي
قد صرفتهٗ وكم من عيب يا سيّدي
قد سترتهٗ فلك الحمد على كلّ حالٍ في
كلّ مثوى وزمانٍ ومنقلبٍ ومقامٍ وعلى هذه الحال
وكلّ حالٍ اللّهمّ اجعلني من افضل عبادك
نصيبا في هذا اليوم تقسمهٗ او ضرّ تكشفهٗ
او سوءٍ تصرفهٗ او بلاءٍ تدفعهٗ او خيرٍ تسوقهٗ او
رحمةٍ تنشرها او عافيةٍ تلبسها فانّك على
كلّ شيءٍ قديرٌ وبيدك خزائن السّموات والارض
وانت الواحد الكريم المعطي الّذي لا يردّ
سائلهٗ ولا يخيب املهٗ ولا ينقص نائلهٗ و
لا ينفد ما عندهٗ بل يزداد كثرةً وطيبا وعطاءً
وجودا وارزقني من خزائنك الّتي لا تفنى

ومِن رَحمَتِكَ الواسِعَةِ اِنَّ عَطایاكَ لَم یَكُن مَحظوراً
وَاَنتَ عَلیٰ كُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ بِرَحمَتِكَ یا اَرحَمَ
الرّاحِمینَ وسیّد ابن طاوس آورده در کتاب
اقبال آورده که عبد الله مسعود گفت که هر بنده دعا کند
در شب عرفه باین دعا هزار مرتبه عطا می کند خدای تعالی
او را هر چه را که سوال می کند از و مگر آنکه قطع رحمی را خواهد یا گناه
ودعا اینست سُبحانَ الَّذی فِی السَّماءِ عَرشُهُ سُبحانَ
الَّذی فِی الاَرضِ سَطوَتُهُ سُبحانَ الَّذی
فِی البَحرِ سَبیلُهُ سُبحانَ الَّذی فِی النّارِ سُلطانُهُ
سُبحانَ الَّذی فِی الجَنَّةِ رَحمَتُهُ سُبحانَ الَّذی
فِی القُبورِ قَضاؤُهُ سُبحانَ الَّذی فِی الهَواءِ اَمرُهُ
سُبحانَ الَّذی رَفَعَ السَّماءَ سُبحانَ الَّذی
وَضَعَ الاَرضَ سُبحانَ الَّذی لا مَلجَاَ وَلا
مَنجا مِنهُ اِلّا اِلَیهِ وگفته شد بعبد الله مسعود رض که آیا این دعا
از پیغمبر صلی الله علیه وآله وسلم مروی است گفت بلی
علامهٔ مجلسی رح آورده که احادیث بسیار در فضیلت
زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در شب و روز عرفه

وارد شده است و زیارت آنحضرت و اعمال رجب گذشت
و در باب ہفتم سے فضائل انشاء اللہ تعالیٰ ذکر کرده خواہد
شد اما روز عرفه از اعیاد عظیمه است وکسیکه توفیق یابد
که در عرفات باشد ادعیه و اعمال برای او بسیار وارد شده است و بہترین
اعمال درین روز دعا است حتی مستحب است که جمع
کنند میان نماز ظہر و عصر در اول وقت و نافله از ان عصر
ساقط می شود و بعد از نماز عصر مشغول دعا باید شد تا
شام و دعا از برای برادران مومن از زنده و مرده بسیار
باید کرد چنانچه در حدیث صحیح منقول است که ابراهیم ابن
هاشم گفت که من عبد اللہ بن جندب را دیدم در موقف عرفات
و حال هیچکس را از و بہتر ندیدم پیوسته دستهای خود را بسوی
آسمان بلند کرده بود و آب دیده اش بر رویش جاری بود
تا بزمین میرسید چون مردم فارغ شدند گفتم وقوف هیچکس را بہتر
از وقوف تو ندیدم گفت بخدا سوگند که دعا نکردم مگر برای
برادران مومن خود زیرا که از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
شنیدم که هر که دعا کند برای برادر مومن خود در غیبت او از
عرش ندا آید برای او میرسد که از برای تو صد هزار برابر او

او بس من نخواستم که دست بردارم از صد هزار برابر دعای ملک
که البته مستجاب است برای یک دعای خود که نمیدانم مستجاب
خواهد شد یا نه و اگر کسی توفیق یابد که در روز عرفه در تحت قبه
مقدسه حضرت امام حسین علیه السلام باشد ثوابش کمتر
از کسیکه در عرفات باشد نخواهد بود بلکه زیاده است چنانچه از
حضرت امام جعفر صادق ع منقول است که هر که در روز عرفه
بزیارت آنحضرت ع برود و حق او را بشناسد و او را امام واجب
الاطاعت داند بنویسد حق تعالی برای وی ثواب دو
هزار حج و دو هزار عمره مقبوله و هزار جهاد که با پیغمبر مرسل باشد یا
امام عادل راوی گفت کجا است ثواب وقوف عرفات
حضرت ع از روی غضب بسوی او نظر کرد و فرمود بدرستیکه
بنده مومن چون در روز عرفه نزد قبر آنحضرت ع حاضر شود و در
نهر فرات غسل کند و متوجه زیارت آنحضرت علیه السلام شود
هر گام که برمیدارد ثواب یک حج و یک عمره بجهت او نوشته
می شود و در روایت دیگر فرمود که در روز عرفه حق سبحانه و تعالی
اول نظر رحمت بسوی زوار حضرت امام حسین علیه السلام
می کند و گناهان ایشان را می آمرزد و حاجات ایشان را بر می آورد

وبعد ازان متوجه اہل عرفات می شود زیراکه درمیان زوار آنحضرت ع
حرامزاده وفرزندزنا نیست ودرمیان عرفات ہست وکسیکه توفیق
ہیچیک ازاینہا نیافته باشد باید که درسائر بلاد غسل کند ودرمجمع
مومنان حاضر شود وزیارت آنحضرت ع بجا آورد واگر در بام بلندی
یا صحراے کشاده باشد بهتر است پس مشغول دعا شوند وتاشام
مشغول ذکرودعا باشند تا درثواب آنها شریک گردند چنانچه از
حضرت صادق ع منقول است واحادیث درباب روزهٔ روز عرفه مختلف
است واکثر علما جمع میان احادیث باین روش کرده اند که اگر اشتباہی
درماه نباشد واوراازدعا کردن ضعیف نگرداند سنت است
والا مکروه است یعنی ثوابش کمتر است ودرروایتی واقع شده
است که روزهٔ روز عرفه برابراست باروزهٔ یکسال واگر اشتباہی
درماه باشد یا باروزه ازدعا ضعیف شود روزه نه گرفتن بهتراست
واز حضرت صادق ع منقول است که ہرکه درروز عرفه پیش از
آنکه متوجه دعا شود دو رکعت نماز بکند در زیر آسمان واعتراف
کند نزد خدا بگناہان خود واقرار کند بخطاہاے خود فائز گردد بثواب
اہل عرفات وگناه گذشته وآینده اش آمرزیده شود وشیخ مفید ره
این نماز را بعد از نماز عصر ذکر کرده است وگفته که این نماز مخصوص

جه است که در اطراف باشند و در عرفات نباشند و در حدیث
معتبر از حضرت صادق منقول است که چون خواهد مشغول دعا
شود اول صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه
سبحان الله و صد مرتبه لا اله الا الله و صد مرتبه قل هو الله احد
و صد مرتبه سوره انا انزلناه بخواند و در روایت دیگر فرمود که
که صد مرتبه آیة الکرسی بخواند و صد مرتبه لا حول و لا قوة
الا بالله بگوید صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد
پس مشغول دعا شود و بهترین دعاها دعای صحیفه کامله است آنرا
با خضوع و خشوع و تانی در وقت بخواند که مشتمل است بر جمیع
مطالب دنیا و آخرت و شیخ طوسی رحمه الله بسند معتبر از حضرت
صادق روایت کرده است که حضرت رسول خدا با حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام گفت میخواهی ترا تعلیم کنم دعای روز عرفه را و آن دعای پیغمبران
پیش از من است میگوئی لا اله الا الله وحده لا شریک له له
الملک و له الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت
بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر اللهم لک الحمد
کالذی تقول و خیرا مما نقول و فوق ما یقول
القائلون اللهم لک صلواتی و نسکی و محیای و

مماتی ولک براءتی وبک حولی ومنک قوتی اللهم انی
اعوذ بک من الفقر ومن وسواس الصدر ومن
شتات الامر ومن عذاب القبر اللهم انی
اسئلک خیر الریاح واعوذ بک من شر ما تجیٔ
به الریاح واسئلک خیر اللیل وخیر النهار اللهم
اجعل فی قلبی نورا وفی سمعی نورا وفی بصری
نورا وفی لحمی نورا وفی دمی وعظامی وعروقی
ومقامی ومقعدی ومدخلی ومخرجی نورا
واعظم لی یا رب نورا یا رب یوم القاک انک
علی کل شیٔ قدیر و شیخ بهائی رح در جامع عباسی
آورده که غسل کردن درین روز سنت است و علامه
حلی رح در کتاب تحریر نیز همین طور برای غسل نوشته اند
و علامه مجلسی رح از حضرت امام رضا علیه السلام آورده
که این دعا را در روز عید بخواند اللهم کما سترت علی
ما لم اعلم فاغفرلی ما تعلم وکما وسعنی
علمک فلیسعنی علمک وکما ابتدأتنی
بالاحسان فاتم نعمتک بالغفران ثنا الاثنین

[...]رتك فاشفعها بمغفرتك وكما عرفتني وحده انبيائك فاكرمني بطاعتك وكما عصمتني مما لم اكن اعتصم منه الا بعصمتك فاغفرلي مالو شئت عصمتني منه يا جواد يا كريم يا ذا الجلال والاكرام ونیز از حضرت امام موسی کاظم این دعا منقول است اللهم انی عبدک وابن عبدک ان تعذبنی فبامور قد سلفت منی وانا بین یدیک برمتی وان تعفُ عنی فاهل العفو انت یا اهل العفو یا خیر من عفی اغفرلی [...]
ونیز از جملهٔ دعاهای مشهور روز عرفه دعای حضرت سید الشهدا امام حسین علیه السلام است بشر وبشیر پسران غالب اسدی روایت کرده اند که پس روز عرفه در عرفات در خدمت آنحضرت بودیم پس از خیمه خود بیرون آمدند با گروهی از اهل بیت و فرزندان و شیعیان خود به نهایت تذلل و خشوع پس از جانب چپ کوه ایستادند و روی مبارک را بسوی کعبه گردانیدند و دستها را برابر روی برداشتند مانند کسی که با نهایت ذلت و مسکنت طعام طلبد و این دعا

خوانند بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذي ليس
لقضائه دافع ولا لعطائه مانع ولا كصنعه صنع
صانع وهو الجواد الواسع فطر اجناس البدائع
واتقن بحكمته الصنائع ولا تخفى عليه الطلائع
ولا تضيع عنده الودائع جازي كل صانع و
رائش كل قانع وراحم كل ضارع ومنزل المنافع
والكتاب الجامع بالنور الساطع وهو للدعوات
سامع وللمطيعين نافع وللدرجات رافع
وللكربات دافع وللجبابرة قامع وراحم
عبرة كل ضارع ودافع ضرعة كل ضارع فلا
اله غيره ولا شيء يعدله وليس كمثله
شيء وهو السميع البصير اللطيف الخبير
وهو على كل شيء قدير اللهم اني ارغب اليك
واشهد بالربوبية لك مقرا بانك ربي وان
اليك مردي ابتدأتني بنعمتك قبل ان اكون
شيئا مذكورا وخلقتني من التراب ثم اسكنتني
الاصلاب آمنا لريب المنون واختلاف

اللّٰهُ هُوَرِ فَلَمْ اَزَلْ ظَاعِنًا مِنْ صُلْبٍ اِلٰى رَحِمٍ
فِيْ تَقَادُمِ الْاَيَّامِ الْمَاضِيَةِ وَالْقُرُوْنِ الْخَالِيَةِ
لَمْ تُخْرِجْنِيْ لِرَأْفَتِكَ بِيْ وَلُطْفِكَ لِيْ وَاِحْسَانِكَ
اِلَيَّ فِيْ دَوْلَةِ اَيَّامِ الْكَفَرَةِ الَّذِيْنَ نَقَضُوْا عَهْدَكَ
وَكَذَّبُوْا رُسُلَكَ لٰكِنَّكَ اَخْرَجْتَنِيْ رَأْفَةً مِنْكَ
وَتَحَنُّنًا عَلَيَّ لِلَّذِيْ سَبَقَ لِيْ مِنَ الْهُدَى الَّذِيْ
يَسَّرْتَنِيْ وَفِيْهِ اَنْشَأْتَنِيْ وَمِنْ قَبْلِ ذٰلِكَ رَؤُفْتَ
بِيْ بِجَمِيْلِ صُنْعِكَ وَسَوَابِغِ نِعْمَتِكَ
فَابْتَدَعْتَ خَلْقِيْ مِنْ مَنِيٍّ يُمْنٰى ثُمَّ اَسْكَنْتَنِيْ
فِيْ ظُلُمَاتٍ ثَلٰثٍ بَيْنَ لَحْمٍ وَجِلْدٍ وَدَمٍ
وَلَمْ تُشْهِرْنِيْ بِخَلْقِيْ وَلَمْ تَجْعَلْ اِلَيَّ شَيْئًا
مِنْ اَمْرِيْ ثُمَّ اَخْرَجْتَنِيْ اِلَى الدُّنْيَا تَامًّا سَوِيًّا
وَحَفِظْتَنِيْ فِي الْمَهْدِ طِفْلًا صَبِيًّا وَرَزَقْتَنِيْ
مِنَ الْغِذَاۤءِ لَبَنًا طَرِيًّا مَرِيْئًا وَعَطَفْتَ عَلَيَّ
قُلُوْبَ الْحَوَاضِنِ وَكَفَّلْتَنِي الْاُمَّهَاتِ الرَّحَائِمَ
وَكَلَأْتَنِيْ مِنْ طَوَارِقِ الْجَانِّ وَسَلَّمْتَنِيْ
مِنَ الزِّيَادَةِ وَالنُّقْصَانِ فَتَعَالَيْتَ يَا رَحِيْمُ يَا

رحمٰن حتّی اذا استهللت ناطقا بالکلام اتممت علیّ
سوابغ الانعام فربیتنی زائدا فی کل عام حتّی
اذا کملت فطرتی واعتدلت سریرتی اوجبت
علیّ حجتک بان الهمتنی معرفتک وروعتنی
بعجائب فطرتک وانطقتنی لما ذرأت فی سمائک
وارضک من بدائع خلقک ونبهتنی لذکرک
وشکرک وواجب طاعتک وعبادتک وفهمتنی
ما جاءت به رسلک ویسرت لی تقبل مرضاتک
ومننت علیّ فی جمیع ذلک بعونک ولطفک
ثمّ اذ خلقتنی من حرّ الثری لم ترض لی یا
الٰهی بنعمة دون اخری ورزقتنی من انواع
المعاش وصنوف الریاش بمنّک العظیم علیّ
واحسانک القدیم الیّ حتّی اذا اتممت علیّ
جمیع النعم وصرفت عنی کل النقم لم یمنعک
جهلی وجرأتی علیک ان دللتنی علی ما
یقربنی الیک ووفقتنی لما یزلفنی لدیک
فان دعوتک اجبتنی وان سألتک اعطیتنی

وَإِنْ أَطَعْتُكَ شَكَرْتَنِي وَإِنْ شَكَرْتُكَ
زِدْتَنِي كُلُّ ذٰلِكَ إِكْمَالًا لِأَنْعُمِكَ
عَلَيَّ وَإِحْسَانِكَ إِلَيَّ فَسُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ
مِنْ مُبْدِئٍ مُعِيدٍ حَمِيدٍ مَجِيدٍ
تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَعَظُمَتْ آلَاؤُكَ فَأَيَّ
نِعَمِهِ يَا إِلٰهِي أُحْصِي عَدَدًا وَذِكْرًا أَمْ أَيَّ نِعَمِكَ
عَطَايَاكَ أَقُومُ بِهَا شُكْرًا وَهِيَ يَا رَبِّ أَكْثَرُ مِنْ أَنْ
يُحْصِيَهَا الْعَادُّونَ أَوْ يَبْلُغَ عِلْمًا بِهَا الْحَافِظُونَ ثُمَّ
مَا دَرَأْتَ وَصَرَفْتَ عَنِّي اللّٰهُمَّ مِنَ الضُّرِّ وَالضَّرَّاءِ
أَكْثَرُ مِمَّا ظَهَرَ لِي مِنَ الْعَافِيَةِ وَالسَّرَّاءِ وَأَنَا أُشْهِدُكَ
يَا إِلٰهِي بِحَقِيقَةِ إِيمَانِي وَعَقْدِ عَزَمَاتِ يَقِينِي
وَخَالِصِ صَرِيحِ تَوْحِيدِي وَبَاطِنِ مَكْنُونِ ضَمِيرِي
وَعَلَائِقِ مَجَارِي نُورِ بَصَرِي وَأَسَارِيرِ صَفْحَةِ جَبِينِي
وَخُرْقِ مَسَارِبِ نَفْسِي وَخَذَارِيفِ مَارِنِ
عِرْنِينِي وَمَسَارِبِ صِمَاخِ سَمْعِي وَمَا ضُمَّتْ
وَأُطْبِقَتْ عَلَيْهِ شَفَتَايَ وَحَرَكَاتِ لَفْظِ
لِسَانِي وَمَغْرَزِ حَنَكِ فَمِي وَفَكِّي وَمَنَابِتِ

أَضْرَاسِي وَبُلُوغِ حَبَائِلِ بَارِعِ عُنُقِي وَمَسَاغِ
مَأْكَلِي وَمَطْعَمِي وَمَشْرَبِي وَحِمَالَةِ أُمِّ رَأْسِي
وَجُمَلِ حَمَائِلِ حَبْلِ وَتِينِي وَمَا اشْتَمَلَ عَلَيْهِ
تَامُورُ صَدْرِي وَنِيَاطُ حِجَابِ قَلْبِي وَأَفْلَاذُ
حَوَاشِي كَبِدِي وَمَا حَوَتْهُ شَرَاسِيفُ
أَضْلَاعِي وَحِقَاقُ مَفَاصِلِي وَأَطْرَافُ
أَنَامِلِي وَقَبْضُ عَوَامِلِي وَلَحْمِي وَدَمِي
وَشَعْرِي وَبَشَرِي وَعَصَبِي وَقَصَبِي وَ
عِظَامِي وَمُخِّي وَعُرُوقِي وَجَمِيعُ جَوَارِحِي
وَمَا انْتَسَجَ عَلَى ذٰلِكَ أَيَّامَ رِضَاعِي وَمَا
أَقَلَّتِ الْأَرْضُ مِنِّي وَنَوْمِي وَيَقْظَتِي وَسُكُونِي
وَحَرَكَتِي وَحَرَكَاتُ رُكُوعِي وَسُجُودِي
أَنْ لَوْ حَاوَلْتُ وَاجْتَهَدْتُ مَدَى الْأَعْصَارِ
وَالْأَحْقَابِ لَوْ عُمِّرْتُهَا أَنْ أُؤَدِّيَ شُكْرَ وَاحِدَةٍ
مِنْ أَنْعُمِكَ مَا اسْتَطَعْتُ ذٰلِكَ إِلَّا بِمَنِّكَ
الْمُوجِبِ عَلَيَّ شُكْرًا آنِفًا جَدِيدًا وَثَنَاءً طَارِفًا
عَتِيدًا أَجَلْ وَلَوْ حَرَصْتُ أَنَا وَالْعَادُّونَ مِنْ

آنَامِكَ اَنْ تُحْصِیَ مَدَّ اِیْ اِنْعَامِكَ سَالِفَةً وَّ
اٰنِفَةً لَّمَا حَصَرْنَاهُ عَدَدًا وَّلَا اَحْصَیْنَاهُ
اَبَدًا اَهَیْهَاتَ اَنّٰی ذٰلِكَ وَاَنْتَ الْمُخْبِرُ عَنْ
نَفْسِكَ فِیْ كِتَابِكَ النَّاطِقِ وَالنَّبَاءِ الصَّادِقِ
وَاِنْ تَعُدُّوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوْهَا صَدَقَ
كِتَابُكَ اَللّٰهُمَّ وَنَبَاُكَ وَبَلَّغَتْ اَنْبِیَاؤُكَ وَ
وَرُسُلُكَ وَمَآ اَنْزَلْتَ عَلَیْهِمْ مِنْ وَحْیِكَ
وَشَرَعْتَ لَهُمْ مِنْ دِیْنِكَ غَیْرَ اَنِّیْ یَا اِلٰهِیْ
اَشْهَدُ بِجِدِّیْ وَجَهْدِیْ وَمَبَالِغِ طَاقَتِیْ
وَوُسْعِیْ وَاَقُوْلُ مُوْقِنًا مُؤْمِنًا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِیْ لَمْ یَتَّخِذْ وَلَدًا فَیَكُوْنَ مَوْرُوْثًا وَلَمْ
یَكُنْ لَهٗ شَرِیْكٌ فِی الْمُلْكِ فَیُضَادَّهٗ فِیْمَا ابْتَدَعَ
وَلَا وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ فَیُرْفِدَهٗ فِیْمَا صَنَعَ سُبْحَانَهٗ
سُبْحَانَهٗ سُبْحَانَهٗ لَوْ كَانَ فِیْهِمَآ اٰلِهَةٌ اِلَّا
اللّٰهُ لَفَسَدَتَا وَتَفَطَّرَتَا فَسُبْحَانَ اللّٰهِ الْوَاحِدِ
الْحَقِّ الْاَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِیْ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُوْلَدْ
وَلَمْ یَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ حَمْدًا یَّعْدِلُ

حمد ملائکتہ المقربین و انبیائہ المرسلین
وصلی اللہ علی خیرتہ من خلقہ محمد خاتم
النبیین وآلہ الطیبین الطاہرین المخلصین
پس شروع فرمود آنحضرت در سوال واہتمام نمود در دعا
وآب از دیدہ ہائے مبارکش جاری بود پس گفت
اللھم اجعلنی اخشاک کانی اراک واسعدنی
بتقواک ولا تشقنی بمعصیتک وخرلی فی
قضائک وبارک لی فی قدرک حتی لا احب
تعجیل ما اخرت ولا تاخیر ما عجلت اللھم
اجعل غنای فی نفسی والیقین فی قلبی والاخلاص
فی عملی والنور فی بصری والبصیرۃ فی دینی
ومتعنی بجوارحی واجعل سمعی وبصری الوارثین
منی وانصرنی علی من ظلمنی وارزقنی فیہ مآربی
وثاری واقرر بذالک عینی اللھم اکشف کربتی واستر
عورتی واغفرلی خطیئتی واخسا شیطانی
وفک رہانی واجعل لی یا الٰہی الدرجۃ العلیا
فی الآخرۃ اللھم لک الحمد کما خلقتنی فجعلتنی

سَمِیعًا بَصِیرًا وَ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِی فَجَعَلْتَنِی حَیًّا
سَوِیًّا رَحْمَةً لِی وَ كُنْتَ عَنْ خَلْقِی غَنِیًّا رَبِّ بِمَا بَرَأْتَنِی
فَعَدَّلْتَ فِطْرَتِی رَبِّ بِمَا أَنْشَأْتَنِی فَأَحْسَنْتَ صُورَتِی
یَا رَبِّ بِمَا أَحْسَنْتَ لِی وَ فِی نَفْسِی عَافَیْتَنِی رَبِّ
بِمَا كَلَأْتَنِی وَ وَفَّقْتَنِی رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَیَّ
فَهَدَیْتَنِی رَبِّ بِمَا آوَیْتَنِی وَ مِنْ كُلِّ خَیْرٍ آتَیْتَنِی
وَ أَعْطَیْتَنِی رَبِّ بِمَا أَطْعَمْتَنِی وَ سَقَیْتَنِی رَبِّ
بِمَا أَغْنَیْتَنِی وَ أَقْنَیْتَنِی رَبِّ بِمَا أَعَنْتَنِی
وَ أَعْزَزْتَنِی رَبِّ بِمَا أَلْبَسْتَنِی مِنْ ذِكْرِكَ الصَّافِی
وَ یَسَّرْتَ لِی مِنْ صُنْعِكَ الْكَافِی صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعِنِّی عَلَى بَوَائِقِ الدُّهُورِ وَ صُرُوفِ
الْأَیَّامِ وَ اللَّیَالِی وَ نَجِّنِی مِنْ أَهْوَالِ الدُّنْیَا وَ كُرُبَاتِ
الْآخِرَةِ وَ اكْفِنِی شَرَّ مَا یَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِی الْأَرْضِ
اللَّهُمَّ مَا أَخَافُ فَاكْفِنِی وَ مَا أَحْذَرُ فَقِنِی وَ فِی
نَفْسِی وَ دِینِی فَاحْرُسْنِی وَ فِی سَفَرِی فَاحْفَظْنِی
وَ فِی أَهْلِی وَ مَالِی وَ وَلَدِی فَاخْلُفْنِی وَ فِیمَا رَزَقْتَنِی
فَبَارِكْ لِی وَ فِی نَفْسِی فَذَلِّلْنِی وَ فِی أَعْیُنِ النَّاسِ

تعظمنى ومن شر الجن والانس فسلمنى وبذنوبى
فلا تفضحنى وبسريرتى فلا تخزنى وبعملى فلا
تبتلنى وبنعمك فلا تسلبنى والى غيرك فلا تكلنى
الٰهى الى من تكلنى الى القريب يقطعنى ام الى
البعيد يتجهمنى ام الى المستضعفين لى و
انت ربى ومليك امرى اشكو اليك غربتى
وبعد دارى وهوانى على من ملكته امرى
اللهم فلا تحلل غضبك فان لم تكن غضبت
علىّ فلا ابالى سواك غير ان عافيتك اوسع لى
فاسئلك بنور وجهك الذى اشرقت له الارض
والسمٰوات وانكشفت به الظلمات وصلح
عليه امر الاولين والاخرين ان لا تميتنى على
غضبك ولا تنزل بى سخطك لك العتبى حتّى
ترضى قبل ذلك لا اله الا انت رب البلد الحرام
والمشعر الحرام والبيت العتيق الذى
احللته البركة وجعلته للناس امنة يا من
عفى عن العظيم من الذنوب بحلمه يا من

أَسْبَغَ النِّعْمَةَ بِفَضْلِهٖ يَا مَنْ اَعْطَى الْجَزِيْلَ بِكَرَمِهٖ
يَا عُدَّتِىْ فِىْ شِدَّتِىْ يَا صَاحِبِىْ فِىْ وَحْدَتِىْ يَا
غِيَاثِىْ فِىْ كُرْبَتِىْ يَا مُوْنِسِىْ فِىْ حُفْرَتِىْ يَا وَلِىَّ
نِعْمَتِىْ يَا اِلٰهِىْ وَاِلٰهَ اٰبَائِىْ اِبْرَاهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ
وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَرَبَّ جِبْرَائِيْلَ وَمِيْكَائِيْلَ
وَاِسْرَافِيْلَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ
وَاٰلِهِ الْمُنْتَجَبِيْنَ وَمُنْزِلَ التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ
وَالزَّبُوْرِ وَالْفُرْقَانِ وَمُنْزِلَ كٓهٰيٰعٓصٓ وَ
طٰهٰ وَيٰسٓ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ اَنْتَ كَهْفِىْ حِيْنَ
تُعْيِيْنِى الْمَذَاهِبُ فِىْ سَعَتِهَا وَتَضِيْقُ عَلَىَّ الْاَرْضُ
بِرُحْبِهَا وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِيْنَ وَ
اَنْتَ مُقِيْلُ عَثْرَتِىْ وَلَوْلَا سَتْرُكَ اِيَّاىَ لَكُنْتُ
مِنَ الْمَفْضُوْحِيْنَ وَاَنْتَ مُؤَيِّدِىْ بِالنَّصْرِ عَلَى
الْاَعْدَاۤءِ وَلَوْلَا نَصْرُكَ اِيَّاىَ لَكُنْتُ مِنَ
الْمَغْلُوْبِيْنَ يَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهٗ بِالسُّمُوِّ وَ
الرِّفْعَةِ فَاَوْلِيَاۤؤُهٗ بِعِزِّهٖ يَعْتَزُّوْنَ يَا مَنْ
جَعَلَتْ لَهُ الْمُلُوْكُ نِيْرَ الْمَذَلَّةِ عَلٰى اَعْنَاقِهِمْ

فَهُم مِن سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ تَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ
وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَغَيْبَ مَا تَأْتِي بِهِ الْأَزْمَانُ
وَالدُّهُورُ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ كَيْفَ هُوَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا
يَعْلَمُ مَا يَعْلَمُهُ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ كَبَسَ الْأَرْضَ
عَلَى الْمَاءِ وَسَدَّ الْهَوَاءَ بِالسَّمَاءِ يَا مَنْ لَهُ أَكْرَمُ
الْأَسْمَاءِ يَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِي لَا يَنْقَطِعُ أَبَدًا
يَا مُقَيِّضَ الرَّكْبِ لِيُوسُفَ فِي الْبَلَدِ الْقَفْرِ
وَمُخْرِجَهُ مِنَ الْجُبِّ وَجَاعِلَهُ بَعْدَ الْعُبُودِيَّةِ
مَلِكًا يَا رَادَّ يُوسُفَ عَلَى يَعْقُوبَ بَعْدَ أَنِ
ابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ
يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْبَلَاءِ عَنْ أَيُّوبَ يَا مُمْسِكَ
يَدِ إِبْرَاهِيمَ مِنَ الذَّبْحِ عَنِ ابْنِهِ بَعْدَ أَنْ كَبِرَ سِنُّهُ
وَفَنِيَ عُمُرُهُ يَا مَنِ اسْتَجَابَ لِزَكَرِيَّا فَوَهَبَ لَهُ يَحْيَى وَ
لَمْ يَدَعْهُ فَرْدًا وَحِيدًا يَا مَنْ أَخْرَجَ يُونُسَ مِنْ بَطْنِ الْحُوتِ
يَا مَنْ فَلَقَ الْبَحْرَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ فَأَنْجَاهُمْ وَجَعَلَ فِرْعَوْنَ
وَجُنُودَهُ مِنَ الْمُغْرَقِينَ يَا مَنْ أَرْسَلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ
بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ يَا مَنْ لَمْ يَعْجَلْ عَلَى مَنْ عَصَاهُ

مِنْ خَلْقِهِ يَا مَنِ اسْتَنْقَذَ السَّحَرَةَ مِنْ بَعْدِ طُولِ
الْجُحُودِ وَقَدْ غَدَوْا فِي نِعْمَتِهِ يَأْكُلُونَ رِزْقَهُ وَيَعْبُدُوْ
غَيْرَهُ وَقَدْ حَادُّوهُ وَنَادُّوهُ وَكَذَّبُوا رُسُلَهُ
يَا اَللّٰهُ يَا بَدِئُ لَا بَدْءَ لَكَ يَا دَائِمًا لَا نَفَادَ لَكَ
يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ
عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ يَا مَنْ قَلَّ لَهُ شُكْرِي
فَلَمْ يَحْرِمْنِي وَعَظُمَتْ عِنْدَهُ خَطِيئَتِي فَلَمْ
يَفْضَحْنِي وَرَآنِي عَلَى الْمَعَاصِي فَلَمْ يَخْذُلْنِي يَا
مَنْ حَفِظَنِي فِي صِغَرِي يَا مَنْ رَزَقَنِي فِي كِبَرِي
يَا مَنْ أَيَادِيهِ عِنْدِي لَا تُحْصَىٰ يَا مَنْ نِعَمُهُ
عِنْدِي لَا تُجَازَىٰ يَا مَنْ عَارَضَنِي بِالْخَيْرِ
وَالْإِحْسَانِ وَعَارَضْتُهُ بِالْإِسَاءَةِ وَالْعِصْيَانِ
يَا مَنْ هَدَانِي بِالْإِيمَانِ قَبْلَ أَنْ أَعْرِفَ شُكْرَ
الْاِمْتِنَانِ يَا مَنْ دَعَوْتُهُ مَرِيضًا فَشَفَانِي وَ
عُرْيَانًا فَكَسَانِي وَجَائِعًا فَأَطْعَمَنِي وَعَطْشَانًا
فَأَرْوَانِي وَذَلِيلًا فَأَعَزَّنِي وَجَاهِلًا فَعَرَّفَنِي وَ
وَحِيدًا فَكَثَّرَنِي وَغَائِبًا فَرَدَّنِي وَمُقِلًّا فَأَغْنَانِي وَ

منتصراً فصرلی وغنیاً فلم یسلبنی وامسکت عن
جمیع ذلک فابتدأنی فلک الحمد یا من اقال
عثرتی ونفس کربتی واجاب دعوتی وستر
عورتی وغفر ذنوبی وبلغنی طلبتی ونصرنی
علی عدوی وان اعد نعمک ومننک و
کرائم منحک لا احصیھا یا مولای انت الذی
انعمت انت الذی احسنت انت الذی اجملت انت الذی
افضلت انت الذی مننت انت الذی اکملت
انت الذی رزقت انت الذی وفقت
انت الذی اعطیت انت الذی اغنیت
انت الذی اقنیت انت الذی اوبت
انت الذی کفیت انت الذی ھدیت انت الذی
عصمت انت الذی سترت انت الذی غفرت انت الذی اقلت
انت الذی مکنت انت الذی اعززت
انت الذی اعنت انت الذی عضدت
انت الذی ایدت انت الذی نصرت
انت الذی شفیت انت الذی عافیت

أَنْتَ الَّذِىْ أَكْرَمْتَ تَبَارَكْتَ رَبِّىْ وَ
تَعَالَيْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ دَائِمًا وَلَكَ الشُّكْرُ
وَاصِبًا ثُمَّ أَنَا يَا إِلٰهِىْ الْمُعْتَرِفُ بِذُنُوْبِىْ
فَاغْفِرْهَا لِىْ وَأَنَا الَّذِىْ أَسَأْتُ أَنَا الَّذِىْ أَخْطَأْتُ
أَنَا الَّذِىْ أَغْفَلْتُ أَنَا الَّذِىْ جَهِلْتُ أَنَا الَّذِىْ
هَمَمْتُ أَنَا الَّذِىْ سَهَوْتُ أَنَا الَّذِىْ اعْتَمَدْتُ
أَنَا الَّذِىْ تَعَمَّدْتُ أَنَا الَّذِىْ وَعَدْتُ أَنَا الَّذِىْ
أَخْلَفْتُ أَنَا الَّذِىْ نَكَثْتُ أَنَا الَّذِىْ أَقْرَرْتُ
أَنَا يَا إِلٰهِىْ أَعْتَرِفُ بِنِعْمَتِكَ عِنْدِىْ وَأَبُوْءُ بِذُنُوْبِىْ
فَاغْفِرْهَا لِىْ يَا مَنْ لَا تَضُرُّهُ ذُنُوْبُ عِبَادِهٖ وَهُوَ الْغَنِىُّ
عَنْ طَاعَتِهِمْ وَالْمُوَفِّقُ مَنْ عَمِلَ مِنْهُمْ صَالِحًا
بِمَعُوْنَتِهٖ وَرَحْمَتِهٖ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا إِلٰهِىْ أَمَرْتَنِىْ
فَعَصَيْتُكَ وَنَهَيْتَنِىْ فَارْتَكَبْتُ نَهْيَكَ فَأَصْبَحْتُ
لَا ذَا بَرَاءَةٍ فَأَعْتَذِرُ وَلَا ذَا قُوَّةٍ فَأَنْتَصِرُ فَبِأَىِّ
شَىْءٍ أَسْتَقْبِلُكَ يَا مَوْلَاىَ أَبِسَمْعِىْ أَمْ بِبَصَرِىْ
أَمْ بِلِسَانِىْ أَمْ بِيَدِىْ أَمْ بِرِجْلِىْ أَلَيْسَ كُلُّهَا نِعَمُكَ
عِنْدِىْ وَبِكُلِّهَا عَصَيْتُكَ يَا مَوْلَاىَ فَلَكَ الْحُجَّةُ

وَالسَّبِيْلُ

وَالسَّبِيْلُ عَلٰى يَا مَنْ سَتَرَنِيْ مِنَ الْاٰبَاءِ وَالْاُمَّهَاتِ اَنْ
يَزْجُرُوْنِيْ وَمِنَ الْعَشَائِرِ وَالْاِخْوَانِ اَنْ يُعَيِّرُوْنِيْ وَ
مِنَ السَّلَاطِيْنِ اَنْ يُعَاقِبُوْنِيْ وَلَوِ اطَّلَعُوْا يَا مَوْلَايَ
عَلٰى مَا اطَّلَعْتَ مِنِّيْ عَلَيْهِ اِذًا مَا نَظَرُوْنِيْ وَلَرَفَضُوْنِيْ وَقَطَعُوْنِيْ
فَهَا اَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ يَا سَيِّدِيْ خَاضِعًا ذَلِيْلًا حَصِيْرًا
حَقِيْرًا لَا ذُوْ بَرَاءَةٍ فَاَعْتَذِرَ وَلَا ذُوْ قُوَّةٍ فَاَنْتَصِرَ
وَلَا حُجَّةَ لِيْ فَاَحْتَجَّ بِهَا وَلَا قَائِلٌ لَمْ اَجْتَرِحْ وَلَمْ
اَعْمَلْ سُوْءًا وَمَا عَسَى الْجُحُوْدُ لَوْ جَحَدْتُ يَا مَوْلَايَ
يَنْفَعُنِيْ فَكَيْفَ وَاَنّٰى ذٰلِكَ وَجَوَارِحِيْ كُلُّهَا شَاهِدَةٌ
عَلَيَّ بِمَا قَدْ عَمِلْتُ يَقِيْنًا غَيْرَ ذِيْ شَكٍّ اَنَّكَ سَائِلِيْ
عَنْ عَظَائِمِ الْاُمُوْرِ وَاَنَّكَ الْحَكِيْمُ الْعَدْلُ الَّذِيْ
لَا يَجُوْرُ وَعَدْلُكَ مُهْلِكِيْ وَمِنْ كُلِّ عَدْلِكَ مَهْرَبِيْ
فَاِنْ تُعَذِّبْنِيْ فَبِذُنُوْبِيْ يَا اِلٰهِيْ بَعْدَ حُجَّتِكَ
عَلَيَّ وَاِنْ تَعْفُ عَنِّيْ فَبِحِلْمِكَ وَجُوْدِكَ وَكَرَمِكَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِيْنَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الْمُوَحِّدِيْنَ

لا اله الا انت سبحانك انى كنت من الخائفين لا اله الا انت

انى كنت من الوجلين لا اله الا انت سبحانك انى كنت من السائلين

لا اله الا انت سبحانك انى كنت من الراجين

الراغبين لا اله الا انت سبحانك انى كنت من

المهللين المسبحين لا اله الا انت سبحانك

ربى ورب آبائى الاولين اللهم هذا ثنائى

عليك ممجدا واخلاصى لذكرك موحدا واقرارى

بآلائك معددا وان كنت مقرا انى لا احصيها

لكثرتها وسبوغها وتظاهرها وتقادمها الى

حادث ما لم تزل تتعهدنى به معها منذ خلقتنى

وبرأتنى من اول العمر من الاغناء بعد الفقر و

كشف الضر وتسبيب اليسر ودفع العسر وتفريج

الكرب والعافية فى البدن والسلامة فى الدين

ولو رفدنى على قدر ذكر نعمك على جميع

العالمين من الاولين والآخرين لما قدرت

ولا هم على ذلك تقدست وتعاليت من رب

عظيم كريم رحيم ولا تحصى آلاؤك ولا يبلغ

ثناؤك ولا تكافى نعماؤك صل على محمد وال محمد
واتمم علينا نعمك واسعدنا بطاعتك سبحانك
لا اله الا انت اللهم انك تجيب دعوة المضطر
اذا دعاك وتكشف السوء وتغيث المكروب
وتشفى السقيم وتغنى الفقير وتجبر الكسير
وترحم الصغير وتعين الكبير وليس دونك
ظهير ولا فوقك قدير وانت العلى الكبير
يا مطلق المكبل الاسير يا رازق الطفل
الصغير يا عصمة الخائف المستجير يا من لا شريك
له ولا وزير صل على محمد وال محمد واعطنى
فى هذه العشية افضل ما اعطيت وانلت احدا
من عبادك من نعمة توليها والاء تجددها
وبلية تصرفها وكربة تكشفها ودعوة تسمعها
وحسنة تتقبلها وسيئة تغفرها انك لطيف
خبير وعلى كل شىء قدير اللهم انك اقرب
من دعى واسرع من اجاب واكرم من
عفى واوسع من اعطى واسمع من سئل يا رحمن

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا لَيْسَ كَمِثْلِكَ مَسْئُولٌ
وَلَا سِوَاكَ مَأْمُولٌ دَعَوْتُكَ فَأَجَبْتَنِي وَسَئَلْتُكَ
فَأَعْطَيْتَنِي وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ فَرَحِمْتَنِي وَوَثِقْتُ بِكَ
فَنَجَّيْتَنِي وَفَزِعْتُ إِلَيْكَ فَكَفَيْتَنِي اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَعَلَى آلِهِ
الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَتَمِّمْ لَنَا نَعْمَائَكَ
وَهَنِّئْنَا عَطَائَكَ وَاجْعَلْنَا لَكَ شَاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ
ذَاكِرِينَ آمِينَ آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ يَا مَنْ
مَلَكَ فَقَدَرَ وَقَدَرَ فَقَهَرَ وَعُصِيَ فَسَتَرَ وَاسْتُغْفِرَ
فَغَفَرَ يَا غَايَةَ رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ وَمُنْتَهَى أَمَلِ الرَّاجِينَ
يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَوَسِعَ الْمُسْتَقِيلِينَ رَأْفَةً
وَرَحْمَةً وَحِلْمًا اَللّٰهُمَّ إِنَّا نَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ فِي هٰذِهِ
الْعَشِيَّةِ الَّتِي شَرَّفْتَهَا وَعَظَّمْتَهَا بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ
وَرَسُولِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَمِينِكَ
عَلَى وَحْيِكَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السِّرَاجِ الْمُنِيرِ الَّذِي
أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَى الْمُسْلِمِينَ وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً
لِلْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا

مُحَمَّدٌ

مُحَمَّدٌ اَهْلُ ذٰلِكَ يَا عَظِيْمُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ
اٰلِ مُحَمَّدٍ نِ الْمُنْتَجَبِيْنَ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ
اَجْمَعِيْنَ وَتَغَمَّدْنَا بِعَفْوِكَ عَنَّا فَاِلَيْكَ عَجَّتِ
الْاَصْوَاتُ بِصُنُوْفِ اللُّغَاتِ وَاجْعَلْ لَنَا فِيْ
هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ نَصِيْبًا فِيْ كُلِّ خَيْرٍ تَقْسِمُهٗ وَ
نُوْرٍ تَهْدِيْ بِهٖ وَرَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا وَعَافِيَةٍ
تُجَلِّلُهَا وَبَرَكَةٍ تُنْزِلُهَا وَرِزْقٍ تَبْسُطُهٗ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اَقْلِبْنَا فِيْ هٰذَا
الْوَقْتِ مُنْجِحِيْنَ مُفْلِحِيْنَ مَبْرُوْرِيْنَ غَانِمِيْنَ
وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْقَانِطِيْنَ وَلَا تُخْلِنَا مِنْ رَحْمَتِكَ
وَلَا تَحْرِمْنَا مَا نُؤَمِّلُهٗ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا تَرُدَّنَا
خَائِبِيْنَ وَلَا مِنْ بَابِكَ مَطْرُوْدِيْنَ وَلَا تَجْعَلْنَا
مِنْ رَحْمَتِكَ مَحْرُوْمِيْنَ وَلَا لِفَضْلِ مَا نُؤَمِّلُهٗ
مِنْ رَحْمَتِكَ مِنْ عَطَايَاكَ قَانِطِيْنَ يَا
اَجْوَدَ الْاَجْوَدِيْنَ وَيَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِيْنَ اِلَيْكَ
اَقْبَلْنَا مُوْقِنِيْنَ وَلِبَيْتِكَ الْحَرَامِ اٰمِّيْنَ
قَاصِدِيْنَ فَاَعِنَّا عَلٰى مَنَاسِكِنَا وَاَكْمِلْ لَنَا

واعف اللهم عنا وعافنا فقد مدت
اليك ايدينا وهي بذلة الاعتراف موسومة
اللهم فاعطنا في هذه العشية ما سئلناك و
اكفنا ما استكفيناك فلا كافي لنا سواك ولا رب
لنا غيرك نافذ فينا حكمك محيط بنا علمك
عدل فينا قضاؤك اقض لنا الخير واجعلنا
من اهل الخير اللهم اوجب لنا بجودك عظيم
الاجر وكريم الذخر ودوام اليسر واغفر لنا
ذنوبنا اجمعين ولا تهلكنا مع الهالكين
ولا تصرف عنا رافتك برحمتك يا ارحم
الراحمين اللهم اجعلنا في هذا الوقت
ممن سئلك فاعطيته وشكرك فزدته
وتاب اليك فقبلته وتنصل اليك من
ذنوبه كلها فغفرتها له يا ذا الجلال و
الاكرام اللهم وفقنا وسددنا واعصمنا واقبل
تضرعنا يا خير من سئل ويا ارحم من استرحم
يا من لا يخفى عليه اغماض الجفون ولا لحظ

العيون

الْعُيُونِ وَلَا مَا اسْتَقَرَّ فِي الْمَكْنُونِ وَلَا مَا انْطَوَى عَلَيْهِ
مُضْمَرَاتُ الْقُلُوبِ اِلَّا كُلُّ ذٰلِكَ قَدْ اَحْصَاهُ عِلْمُكَ
وَوَسِعَهُ حِلْمُكَ سُبْحَانَكَ وَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُوْلُ
الظَّالِمُوْنَ عُلُوًّا كَبِيْرًا تُسَبِّحُ لَكَ السَّمٰوٰتُ
السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ وَاِنْ مِّنْ شَيْءٍ
اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ وَ
عُلُوُّ الْجَدِّ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَالْفَضْلِ
وَالْاِنْعَامِ وَالْاَيَادِي الْجِسَامِ وَاَنْتَ الْجَوَادُ
الْكَرِيْمُ الرَّؤُفُ الرَّحِيْمُ اَللّٰهُمَّ اَوْسِعْ عَلَيَّ
مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ وَعَافِنِيْ فِيْ بَدَنِيْ وَدِيْنِيْ
وَاٰمِنْ خَوْفِيْ وَاَعْتِقْ رَقَبَتِيْ مِنَ النَّارِ اَللّٰهُمَّ
لَا تَمْكُرْ بِيْ وَلَا تَسْتَدْرِجْنِيْ وَلَا تَخْذُلْنِيْ وَ
ادْرَأْ عَنِّيْ شَرَّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ پس سرو
دیدہ خود را بسوی آسمان بلند کردہ از دیدہ ہاے
مبارکش آب می ریخت مانند دو مشک و بصداے بلند
گفت یَا اَسْمَعَ السَّامِعِيْنَ وَيَا اَبْصَرَ النَّاظِرِيْنَ
وَيَا اَسْرَعَ الْحَاسِبِيْنَ وَيَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ صَلِّ

علی محمد و آل محمد السادة المیامین ثم اسئلک
اللهم حاجتی الیک التی ان اعطیتنیها لم
یضرنی ما منعتنی وان منعتنیها لم ینفعنی
ما اعطیتنی اسئلک فکاک رقبتی من النار
لا اله الا انت وحدک لا شریک لک لک
الملک ولک الحمد وانت علی کل شیء
قدیر یا رب یا رب یا رب پس مکرر می گفت
یارب و صدا ها بگریه بلند شد و بار کردند و روانه جانب
مشعر الحرام شدند و سید ابن طاوس رضی الله عنه بسند
معتبر روایت کرده اند از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
که در روز عرفه چون زوال شمس شود و نماز ظهر و عصر را بکن پس
برو بمحل وقوف و صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه الحمد لله و صد
مرتبه سبحان الله و صد مرتبه لا اله الا الله و صد مرتبه سورهٔ
قل هو الله احد و صد مرتبه سورهٔ انا انزلناه بخوان پس
این دعا را بخوان لا اله الا الله الحلیم الکریم
لا اله الا الله العلی العظیم سبحان الله رب
السموات السبع ورب الارضین السبع وما

فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اِيَّاكَ اَعْبُدُ وَاِيَّاكَ
اَسْتَعِيْنُ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُرِيْدُ اَنْ اُثْنِيَ عَلَيْكَ وَمَا
عَسٰى اَنْ اَبْلُغَ مِنْ مَدْحِكَ مَعَ قِلَّةِ عَمَلِيْ وَ
قِصَرِ رَأْيِيْ وَاَنْتَ الْخَالِقُ وَاَنَا الْمَخْلُوْقُ وَاَنْتَ
الْمَالِكُ وَاَنَا الْمَمْلُوْكُ وَاَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا الْعَبْدُ
وَاَنْتَ الْعَزِيْزُ وَاَنَا الذَّلِيْلُ وَاَنْتَ الْقَوِيُّ وَ
اَنَا الضَّعِيْفُ وَاَنْتَ الْغَنِيُّ وَاَنَا الْفَقِيْرُ وَاَنْتَ
الْمُعْطِيْ وَاَنَا السَّائِلُ وَاَنْتَ الْغَفُوْرُ وَاَنَا الْخَاطِئُ
وَاَنْتَ الْحَيُّ الَّذِيْ لَا تَمُوْتُ وَاَنَا خَلْقٌ اَمُوْتُ
اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِيْنَ
وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَلِيْمُ وَاَنْتَ
اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ وَاَنْتَ اللّٰهُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ مَالِكُ يَوْمِ الدِّيْنِ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ مِنْكَ بَدْءُ الْخَلْقِ وَاِلَيْكَ يَعُوْدُ وَاَنْتَ
اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالُ وَاَنْتَ اللّٰهُ

لا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ خَالِقُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَاَنْتَ اللّٰهُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ خَالِقُ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ وَاَنْتَ اللّٰهُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْوَاحِدُ الْاَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ
لَمْ تَلِدْ وَلَمْ تُوْلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ وَاَنْتَ
اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمٰنُ
الرَّحِيْمُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْمَلِكُ
الْقُدُّوْسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ
الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ وَاَنْتَ اللّٰهُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَكَ الْاَسْمَاءُ
الْحُسْنٰى يُسَبِّحُ لَكَ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاَنْتَ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْكَبِيْرُ
الْمُتَعَالِ وَالْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُكَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ سَابِغُ
النَّعْمَاءِ حَسَنُ الْبَلَاءِ جَزِيْلُ الْعَطَاءِ مُقْسِطُ
الْقَضَاءِ بَاسِطُ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ نَفَّاعٌ
بِالْخَيْرَاتِ كَاشِفُ الْكُرُبَاتِ رَفِيْعُ الدَّرَجَاتِ
مُنْزِلُ الْاٰيَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمٰوَاتٍ عَظِيْمُ
الْبَرَكَاتِ مُخْرِجُ مَنْ فِي الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّوْرِ مُبَدِّلُ

السيئات بحسنات وجاعل الحسنات درجات اللهم إنك
دنوت في علوك وعلوت في دنوك فدنوت فليس دونك
شيء وارتفعت فليس فوقك شيء ترى ولا ترى وأنت
بالمنظر الأعلى [illegible] الحمد [illegible] لك ما في السموات العلى ولك الكبرياء
في الآخرة والأولى اللهم إنك غافر الذنب شديد
العقاب ذو الطول لا إله إلا أنت إليك المصير
وسعت رحمتك كل شيء وبلغت حجتك ولا
معقب لحكمك وأنت لا تخيب سائلك أنت
الذي لا رافع لما وضعت ولا واضع لما رفعت
أنت الذي أثبت كل شيء بحكمتك وأحصيت
كل شيء بعلمك وأبرمت كل شيء بحكمك
ولا تفوتك شيء بعلمك ولا يمتنع عنك شيء
أنت الذي لا يعجزك هاربك ولا يرتفع
صريعك ولا يحيى قتيلك أنت علوت
فقهرت وملكت فقدرت وبطنت
فخبرت وعلى كل شيء ظهرت علمت
خائنة الأعين وما تخفي الصدور وتعلم

مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثٰى وَمَا تَضَعُ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا
تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَكَ بِمِقْدَارٍ أَنْتَ الَّذِي لَا تَنْسٰى مَنْ ذَكَرَكَ وَلَا تُضَيِّعُ
مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَشْغَلُكَ مَا فِي
جَوِّ أَرْضِكَ عَمَّا فِي جَوِّ سَمٰوَاتِكَ وَلَا يَشْغَلُكَ
مَا فِي جَوِّ سَمٰوَاتِكَ عَمَّا فِي جَوِّ أَرْضِكَ أَنْتَ
الَّذِي تَعَزَّزْتَ فِي مُلْكِكَ وَلَمْ يُشْرِكْ كُلُّ أَحَدٍ
فِي جَبَرُوتِكَ أَنْتَ الَّذِي عَلَا كُلَّ شَيْءٍ مُلْكُكَ وَمَلَكَ كُلَّ شَيْءٍ أَمْرُكَ
أَنْتَ الَّذِي مَلَكْتَ الْمُلُوكَ بِقُدْرَتِكَ وَاسْتَعْبَدْتَ
الْأَرْبَابَ بِعِزَّتِكَ وَأَنْتَ الَّذِي قَهَرْتَ كُلَّ شَيْءٍ
بِقُوَّتِكَ وَعَلَوْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِفَضْلِكَ أَنْتَ الَّذِي
لَا يُسْتَطَاعُ كُنْهُ وَصْفِكَ وَلَا مُنْتَهٰى لِمَا عِنْدَكَ
أَنْتَ الَّذِي لَا يَصِفُ الْوَاصِفُونَ عَظَمَتَكَ وَلَا
يَسْتَطِيعُ الْمُزَائِلُونَ تَحْوِيلَكَ أَنْتَ شِفَاءٌ لِمَا فِي
الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ أَنْتَ
الَّذِي لَا يُحْفِيكَ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُكَ نَائِلٌ وَلَا
يَبْلُغُ مَدْحَكَ مَادِحٌ وَلَا قَائِلٌ أَنْتَ الْكَائِنُ قَبْلَ
كُلِّ شَيْءٍ وَالْمُكَوِّنُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَالْكَائِنُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ

أَنْتَ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ تَلِدْ وَلَمْ تُوْلَدْ وَلَمْ يَكُنْ
لَكَ كُفُوًا أَحَدٌ وَلَمْ تَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا اَلسَّمٰوٰتُ
وَمَنْ فِيْهِنَّ لَكَ وَالْاَرَضُوْنَ وَمَنْ فِيْهِنَّ لَكَ وَمَا
بَيْنَهُنَّ وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى اَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَّ
اَحَطْتَ بِهٖ عِلْمًا وَّاَنْتَ تَزِيْدُ فِي الْخَلْقِ مَا تَشَآءُ
وَاَنْتَ لَا تُسْئَلُ عَمَّا تَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُوْنَ وَ
اَنْتَ الْفَعَّالُ لِمَا تُرِيْدُ وَاَنْتَ الْقَرِيْبُ وَاَنْتَ
الْبَعِيْدُ وَاَنْتَ السَّمِيْعُ وَاَنْتَ الْبَصِيْرُ وَاَنْتَ
الْوَاحِدُ وَاَنْتَ الْمَاجِدُ وَاَنْتَ الْوَاجِدُ
وَاَنْتَ الْعَلِيْمُ وَاَنْتَ الْحَكِيْمُ وَاَنْتَ الْغَنِيُّ
وَاَنْتَ الْكَرِيْمُ وَاَنْتَ الْبَرُّ وَاَنْتَ الرَّحِيْمُ وَاَنْتَ
الْقَادِرُ وَاَنْتَ الْقَاهِرُ لَكَ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى كُلُّهَا
وَاَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا تَبْخَلُ وَاَنْتَ الْعَزِيْزُ الَّذِي
لَا تَذِلُّ وَاَنْتَ مُمْتَنِعٌ لَا تُرَامُ يُسَبِّحُ لَكَ مَا فِي
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَنْتَ بِالْخَيْرِ اَجْوَدُ
مِنْكَ بِالشَّرِّ اَنْتَ رَبِّيْ وَرَبُّ اٰبَآئِيَ الْاَوَّلِيْنَ
اَنْتَ تُجِيْبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاكَ اَنْتَ تَجْبُتُ

نُوحًا مِنَ الْغَرَقِ وَاَنْتَ غَفَرْتَ لِدَاوُدَ ذَنْبَهُ
وَاَنْتَ نَفَّسْتَ عَنْ ذِي النُّونِ كَرْبَهُ وَاَنْتَ
كَشَفْتَ عَنْ اَيُّوبَ ضُرَّهُ وَاَنْتَ رَدَدْتَ مُوسىٰ
عَلىٰ اُمِّهِ وَاَنْتَ صَرَفْتَ قُلُوبَ السَّحَرَةِ اِلَيْكَ
حَتّٰى قَالُوا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَاَنْتَ وَلِيُّ
نِعْمَةِ الصَّالِحِينَ لَا يُذْكَرُ مِنْكَ اِلَّا الْحَسَنُ الْجَمِيلُ
وَمَا لَا يُذْكَرُ اَكْثَرُ لَكَ الْاٰلَاءُ وَالنِّعَمُ وَاَنْتَ
الْمُحْسِنُ الْمُجْمِلُ لَا نَبْلُغُ مِدْحَتَكَ وَلَا الثَّنَاءُ
عَلَيْكَ اَنْتَ كَمَا اَثْنَيْتَ عَلىٰ نَفْسِكَ سُبْحَانَكَ
وَبِحَمْدِكَ تَبَارَكَتْ اَسْمَاؤُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ
مَا اَعْظَمَ شَانَكَ وَاَجَلَّ مَكَانَكَ مَا اَقْرَبَكَ
مِنْ عِبَادِكَ وَاَلْطَفَكَ بِخَلْقِكَ وَاَمْنَعَكَ
بِقُوَّتِكَ اَنْتَ اَعَزُّ وَاَجَلُّ وَاَسْمَعُ وَاَبْصَرُ
وَاَعْلىٰ وَاَكْبَرُ وَاَطْهَرُ وَاَشْكَرُ وَاَقْدَرُ
وَاَعْلَمُ وَاَجْبَرُ وَاَعْظَمُ وَاَكْبَرُ وَاَقْرَبُ وَاَسْلَكُ
وَاَوْسَعُ وَاَمْنَعُ وَاَعْطىٰ وَاَحْكَمُ وَاَفْضَلُ
وَاَحْمَدُ مِنْ اَنْ يُدْرِكَ الْعِيَانُ عَظَمَتَكَ اَوْ

يصف الواصفون صفتك او يبلغوا غاياتك
اللهم انت الله الذي لا اله الا انت اجل
من ذكر واشكر من عبد وارأف من ملك
واجود من سئل واوسع من اعطى تحلم بعد
ما تعلم وتعفو وتغفر بعد ما تقدر لم تطع
قط الا باذنك ولم تعص قط الا بقدرتك تطاع
ربنا فتشكر وتعصى ربنا فتغفر اللهم انت اقرب حفيظ وادنى شهيد
حلت بين القلوب واخذت بالنواصي واحصيت
الاعمال وعلمت الاخبار وبيدك المقادير والقلوب
اليك مفضية والسر عندك علانية والمهتدى
من هديت والحلال ما حللت والحرام
ما حرمت والدين ما شرعت والامر ما قضيت
تقضي ولا يقضى عليك اللهم انت الاول
فليس قبلك شيء وانت الآخر فليس بعدك
شيء وانت الظاهر فليس فوقك شيء وانت
الباطن فليس دونك شيء وانت العزيز الحكيم
اللهم بيدك مقادير الليل والنهار وبيدك

مَقَادِيْرُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَبِيَدِكَ مَقَادِيْرُ النَّصْرِ وَ
الْخِذْلَانِ وَمَقَادِيْرُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَبِيَدِكَ مَقَادِيْرُ
الْمَوْتِ وَالْحَيٰوةِ وَبِيَدِكَ مَقَادِيْرُ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاغْفِرْلِیْ كُلَّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهٗ
فِیْ ظُلَمِ اللَّيْلِ وَضَوْءِ النَّهَارِ عَمْدًا اَوْ خَطَأً سِرًّا
اَوْ عَلَانِيَةً اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِيْرٌ وَّهُوَ عَلَيْكَ
سَهْلٌ يَّسِيْرٌ وَّلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ
الْعَظِيْمِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اُثْنِیْ عَلَيْكَ بِاَحْسَنِ مَآ اَقْدِرُ
عَلَيْكَ وَاَشْكُرُكَ بِمَآ اَمْنَنْتَ بِهٖ عَلَیَّ وَعَلَّمْتَنِیْ مِنْ
شُكْرِكَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِمَحَامِدِكَ كُلِّهَا عَلٰى
نَعْمَائِكَ كُلِّهَا وَعَلٰى جَمِيْعِ خَلْقِكَ حَتّٰى يَنْتَهِیَ
الْحَمْدُ لَكَ اِلٰى مَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضٰى اَللّٰهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ وَعَدَدَ مَا خَلَقْتَ وَعَدَدَ مَآ اَرْجُوْ وَعَدَدَ مَا ذَرَاْتَ وَ
لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا بَرَاْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ
مَآ اَحْصَيْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا فِی السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرَضِيْنَ وَلَكَ الْحَمْدُ مِلْاَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
پس دو مرتبه بگوید لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ

لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِيْ وَيُمِيْتُ وَهُوَ حَيٌّ
لَا يَمُوْتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وده مرتبه
بگويد اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ
وَاَتُوْبُ اِلَيْهِ پس بگو يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ ده مرتبه يَا رَحْمٰنُ
يَا رَحْمٰنُ ده مرتبه يَا رَحِيْمُ يَا رَحِيْمُ ده مرتبه يَا بَدِيْعَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ده مرتبه يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ده مرتبه
يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ ده مرتبه يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ ده مرتبه بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ده مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ
مُحَمَّدٍ ده مرتبه پس بگويد اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَلِيَّ
الْحَمْدِ وَمُنْتَهَى الْحَمْدِ وَفِيَّ الْعَهْدِ عَزِيْزَ الْجُنْدِ
قَدِيْرَ الْمَجْدِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ كَانَ عَرْشُهُ عَلَى
الْمَاءِ حِيْنَ لَا شَمْسٌ تُضِيْءُ وَلَا قَمَرٌ يَسْرِيْ وَلَا بَحْرٌ
يَجْرِيْ وَلَا رِيَاحٌ تَذْرِيْ وَلَا سَمَاءٌ مَبْنِيَّةٌ وَلَا اَرْضٌ
مَدْحِيَّةٌ وَلَا لَيْلٌ يَجُنُّ وَلَا نَهَارٌ يَكِنُّ وَلَا عَيْنٌ
تَدْمَعُ وَلَا صَوْتٌ يُسْمَعُ وَلَا جَبَلٌ مُرْسًى وَلَا سَحَابٌ
مُنْشَئٌ وَلَا اِنْسٌ مَبْرُوٌّ وَلَا جِنٌّ مَذْرُوٌّ وَلَا مَلَكٌ
كَرِيْمٌ وَلَا شَيْطَانٌ رَجِيْمٌ وَلَا ظِلٌّ مَمْدُوْدٌ وَلَا

سَنِیّ مَعَدٍّ وَذَا الحمدُ لِلّٰهِ الَّذِی اسْتَحْمَدَ إلی مَنِ
اسْتَحْمَدَهُ مِنْ اٰهلِ مَحَامِدِهٖ لِيَحْمَدُوهُ عَلٰی مَا
بَذَلَ مِنْ نَوَافِلِهِ الَّذِی فَاقَ مَدْحَ المَادِحِينَ
مَاثِرُ مَحَامِدِهٖ وَعَلَا وَصْفَ الوَاصِفِينَ هَيْبَةُ
جَلَالِهٖ هُوَ اَهْلٌ لِكُلِّ حَمْدٍ وَمُنْتَهٰی كُلِّ رَغْبَةٍ
وَقَاضِی كُلِّ حَاجَةٍ اَلْوَاحِدُ الَّذِی لَا اَبَدَ لَهُ المَلِكُ
الَّذِی لَا زَوَالَ لَهُ الرَّفِيعُ الَّذِی لَيْسَ فَوْقَهُ نَاظِرٌ
ذُو المَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ اَلْمَحْمُودُ لِبَذْلِ نَوَالِهِ المَعْبُودُ
لِهَيْبَةِ جَلَالِهِ المَذْكُورُ بِحُسْنِ الآئِهِ المَنَّانُ
بِسَعَةِ فَوَاضِلِهِ المَرْغُوبُ اِلَيْهِ فِی تَمَامِ المَوَاهِبِ
مِنْ خَزَائِنِهِ العَظِيمُ الشَّانِ الكَرِيمُ فِی سُلْطَانِهٖ
العَلِیُّ فِی مَكَانِهِ المُحْسِنُ فِی امْتِنَانِهِ الجَوَادُ فِی
فَوَاضِلِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بَارِئِ خَلْقِ المَخْلُوقِينَ
بِعِلْمِهٖ وَمُصَوِّرِ اَجْسَادِ العِبَادِ بِقُدْرَتِهٖ وَ
مُخَالِفِ صُوَرِ مَنْ خَلَقَ مِنْ خَلْقِهٖ وَبَارِئِ الاَرْوَاحِ
فِی خَلْقِهٖ بِعِلْمِهٖ وَمُعَلِّمِ مَنْ خَلَقَ مِنْ عِبَادِهٖ
اِسْمَهُ وَمُدَبِّرِ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالاَرْضِ بِعَظَمَتِهٖ

الَّذِىْ وَسِعَ كُلَّ شَىْءٍ خَلْقُ كُرْسِيِّهٖ وَعَلَا بِعَظَمَتِهٖ
فَوْقَ الْاَعْلَيْنَ وَقَهَرَ الْمُلُوْكَ بِجَبَرُوْتِهِ الْجَبَّارِ
الْاَعْلَى الْمَعْبُوْدِ فِىْ سُلْطَانِهِ الْمُتَسَلِّطِ بِقُوَّتِهٖ
الْمُتَعَالِىْ فِىْ دُنُوِّهٖ الْمُتَدَانِىْ مِنْ كُلِّ شَىْءٍ فِىْ
ارْتِفَاعِهِ الَّذِىْ نَفَذَ بَصَرُهٗ فِىْ خَلْقِهٖ وَ
حَارَتِ الْاَبْصَارُ بِشُعَاعِ نُوْرِهٖ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الْحَلِيْمِ الرَّشِيْدِ الْقَوِيِّ الشَّدِيْدِ الْمُبْدِئِ
الْمُعِيْدِ الْفَعَّالِ لِمَا يُرِيْدُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ مُنَزِّلِ
الْاٰيَاتِ وَكَاشِفِ الْكُرُبَاتِ وَمُؤْتِى السُّؤُلَاتِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فِىْ كُلِّ مَكَانٍ وَّفِىْ كُلِّ زَمَانٍ وَّفِىْ
كُلِّ اَوَانٍ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ لَا يَنْسٰى مَنْ
ذَكَرَهٗ وَلَا يُخَيِّبُ مَنْ دَعَاهُ وَلَا يَخْذُلُ مَنْ وَّالَاهُ
الَّذِىْ يَجْزِىْ بِالْاِحْسَانِ اِحْسَانًا وَّبِالصَّبْرِ نَجَاةً اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِىْ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَلَهُ
الْحَمْدُ فِى الْاٰخِرَةِ وَهُوَ الْحَلِيْمُ الْخَبِيْرُ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ
رُسُلًا اُولِىْٓ اَجْنِحَةٍ مَّثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ يَزِيْدُ

زِيْ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ سُبْحَانَ
اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ
وَسُبْحَانَ اللّٰهِ حِيْنَ تُمْسُوْنَ وَحِيْنَ تُصْبِحُوْنَ
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِيًّا
وَحِيْنَ تُظْهِرُوْنَ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ اٰنَاءَ اللَّيْلِ
وَاَطْرَافَ النَّهَارِ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بِالْغُدُوِّ وَ
الْاٰصَالِ وَسُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا
يَصِفُوْنَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِيْنَ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كَمَا
يُحِبُّ رَبُّنَا وَكَمَا يَرْضٰى حَمْدًا كَثِيْرًا
طَيِّبًا وَسُبْحَانَ اللّٰهِ كُلَّمَا سَبَّحَ اللّٰهَ شَيْءٌ
وَكَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ يُّسَبَّحَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كُلَّمَا
حَمِدَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ يُّحْمَدَ
وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ كُلَّمَا هَلَّلَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا
يُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ يُّهَلَّلَ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ كُلَّمَا
كَبَّرَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ يُّكَبَّرَ وَ

لاحول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
پس بخوان این دعای محزون را اللهم انی
اسئلك یا الله یا رحمن بحق اسمائك
الرضیة المرضیة المکنونة یا الله
اللهم انی اسئلك باسمائك الکبیرة
الکبریائیة اللهم انی اسئلك باسمائك
العزیزة المنیعة واسئلك باسمائك التامة
الکاملة المشهورة یا الله واسئلك باسمائك
التی هی رضاك یا الله واسئلك باسمائك التی
لا یردها دونك احد یا الله واسئلك من
مسائلك بما عاهدت اوفی العهد یا الله
ان لا تخیب سائلك یا الله واسئلك بجملة
مسائلك التی لا یفی بحملها شیء غیرك
یا الله بحق مرتب واسئلك بکل اسم اوجبته
وکل اسم هو لك وکل مسئلة حتی ینتهی
الی اسمك الاعظم الاکبر الاکبر العلی
الاعلی الذی استویت به علی عرشك و

استقلت به على كرسيك وهو اسمك الفاضل
الكامل الذي فضلته على جميع اسمائك
يا رحمن سفت مرته واسئلك بما لا اعلمه
ما لو علمته لسئلتك به يا الله وبكل اسم
ستاثرت به في علم الغيب عندك يا رحمن
يا رحمن ان تصلي على محمد عبدك و
رسولك ونبيك وامينك وحبيبك و
صفوتك من خلقك وخاصتك من
بريتك ونجيك وحبيبك وصفيك
وعلى اهلبيت محمد وترحم على محمد
واهلبيت محمد كافضل واجمل وازكى واظهر
واعظم واكثر واتم ما صليت على احد
من انبيائك ورسلك يا ذا الجلال والاكرام
اللهم صل على محمد وال محمد في الاولين وصل على
محمد وال محمد في الاخرين وصل على
محمد وال محمد في الملاء الاعلى وصل
على محمد وال محمد في النبيين والمرسلين

اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّدًا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ الْوَسِيْلَةَ
وَالْفَضِيْلَةَ وَالشَّرَفَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيْعَةَ اَللّٰهُمَّ
اَكْرِمْ مَقَامَهُ وَشَرِّفْ بُنْيَانَهُ وَعَظِّمْ نُوْرَهُ
وَبُرْهَانَهُ وَبَيِّضْ وَجْهَهُ وَاَعْلِ كَعْبَهُ وَاَفْلِجْ
حُجَّتَهُ وَاَظْهِرْ عُذْرَهُ وَدَعْوَتَهُ وَتَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ
كَمَا بَلَّغَ رِسَالَاتِكَ وَتَلَا اٰيَاتِكَ وَاَمَرَ
بِطَاعَتِكَ وَائْتَمَرَ بِهَا وَنَهٰى عَنْ مَعْصِيَتِكَ
وَانْتَهٰى عَنْهَا فِيْ سِرٍّ وَعَلَانِيَةٍ وَجَاهَدَ حَقَّ
الْجِهَادِ فِيْكَ وَعَبَدَكَ مُخْلِصًا حَتّٰى اَتَاهُ
الْيَقِيْنُ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِهِ
آهله
اَللّٰهُمَّ ابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُوْدًا يَغْبِطُهُ عَلَيْهِ
الْاَوَّلُوْنَ وَالْاٰخِرُوْنَ مِنَ النَّبِيِّيْنَ وَالْمُرْسَلِيْنَ
اَللّٰهُمَّ اسْتَعْمِلْنَا بِسُنَّتِهِ وَتَوَفَّنَا عَلٰى مِلَّتِهِ
وَابْعَثْنَا فِيْ شِيْعَتِهِ وَاحْشُرْنَا فِيْ زُمْرَتِهِ
وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَتَّبِعُهُ وَلَا تَحْجُبْنَا عَنْ رُؤْيَتِهِ
وَلَا تَحْرِمْنَا مُرَافَقَتَهُ حَتّٰى تُسْكِنَنَا غُرَفَهُ وَ
تُحِلَّنَا فِيْ جِوَارِهِ يَا رَبِّ اِلٰى اٰخِرِهٖ

فاصحبني لذلك ولا تفرق بيني وبينه طرفة
عين في الدنيا والآخرة اللهم صل على محمد
وآل محمد الذين اذهب الله عنهم الرجس
وطهرهم تطهيرا اللهم افتح لهم فتحا
يسيرا وانصرهم نصرا عزيزا واجعل لهم
من لدنك سلطانا نصيرا اللهم مكن
لهم في الارض واجعلهم الوارثين اللهم
ارهم في عدوهم ما يأملون وار عدوهم
منهم ما يحذرون اللهم اجمع بينهم في
خير وعافية اللهم عجل الروح والفرج
لآل محمد اللهم اجمع على الهدى امرهم
واجعل قلوبهم على قلوب خيارهم واصلح
ذات بينهم انك حميد مجيد اللهم اني
اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد
وان تغفر لي ولوالدي وما ولدا واعتقهما
من النار وارحمهما وارضهما عني واغفر
لكل والد لي دخل في الاسلام ولاهلي وولدي

وَجَمِيعِ قَرَابَاتِيْ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْنِيْ وَجَمِيْعَ وَرَثَةِ آبَائِيْ وَاِخْوَانِيْ فِيْكَ
مِنْ اَهْلِ وَلَايَتِكَ وَمَحَبَّتِكَ فَاِنَّهٗ لَا يَقْدِرُ عَلٰى
ذٰلِكَ غَيْرُكَ يَا رَحْمٰنُ اَللّٰهُمَّ اَوْزِعْنِيْ اَنْ
اَشْكُرَكَ وَاَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِيْ
اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ
صَالِحًا تَرْضَاهُ وَاَصْلِحْ لِيْ فِيْ ذُرِّيَّتِيْ اِنِّيْ
تُبْتُ اِلَيْكَ وَاِنِّيْ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ وَاجْزِ
وَالِدَيَّ خَيْرَ مَا جَزَيْتَ وَالِدًا عَنْ وَلَدِهٖ
وَاجْعَلْ ثَوَابَهُمَا عَنِّيْ جَنَّاتِ النَّعِيْمِ وَاغْفِرْ لَنَا وَ
لِاِخْوَانِنَا الَّذِيْنَ سَبَقُوْنَا بِالْاِيْمَانِ وَلَا تَجْعَلْ
فِيْ قُلُوْبِنَا غِلًّا لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا رَبَّنَا اِنَّكَ رَؤُفٌ
رَّحِيْمٌ وَاغْفِرْ لَنَا وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ اَللّٰهُمَّ اَصْلِحْ ذَاتَ
بَيْنِهِمْ وَاجْمَعْ عَلَى الْهُدٰى اَمْرَهُمْ وَاجْعَلْنِيْ
وَاِيَّاهُمْ عَلٰى طَاعَتِكَ وَمَحَبَّتِكَ اَللّٰهُمَّ وَالُمَّ
شَعْثَهُمْ وَاحْقِنْ دِمَاءَهُمْ وَوَلِّ اَمْرَهُمْ خِيَارَهُمْ

أَهْلُ الرَّأْفَةِ وَالرَّحْمَةِ وَالْمَعْدِلَةِ عَلَيْهِمْ إِنَّكَ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ بَدِيعَ
السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْجُودِ وَالْقُوَّةِ
وَالسُّلْطَانِ وَالْجَبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَ
الْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ وَالْقُدْرَةِ وَالْمَجْدِ
وَالرَّهْبَةِ وَالرَّغْبَةِ وَالْجُودِ وَالْعُلُوِّ وَالْحُجَّةِ
وَالْهُدٰى وَالطَّاعَةِ وَالْعِبَادَةِ وَالْأَمْرِ وَالْخَلْقِ
وَكُلِّ شَيْءٍ لَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ أَسْئَلُكَ سُؤَالَ الضَّارِعِينَ الْمُتَضَرِّعِينَ
الْمُسْتَكِينِ الْمُسْتَكِينِينَ الرَّاغِبِينَ الرَّاهِبِينَ الَّذِينَ
لَا يَجِدُونَ سِوَاكَ يَا مَنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ وَيَكْشِفُ الضُّرَّ
وَيُجِيبُ الدَّاعِيَ وَيُعْطِي السَّائِلَ أَسْئَلُكَ يَا رَبِّ
سُؤَالَ مَنْ لَمْ يَجِدْ لِضَعْفِهِ مُقَوِّيًا وَلَا لِذَنْبِهِ
غَافِرًا وَلَا لِفَقْرِهِ سَادًّا غَيْرَكَ أَسْئَلُكَ سُؤَالَ
مَنِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَضَعُفَتْ قُوَّتُهُ وَكَثُرَتْ
ذُنُوبُهُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ

أَسْئَلُكَ

أَسْئَلُكَ يَا رَبِّ مَسْئَلَةَ كُلِّ سَائِلٍ وَرَغْبَةَ كُلِّ
رَاغِبٍ بِيَدِكَ وَأَنْتَ إِذَا دُعِيتَ أَجَبْتَ وَ
وَبِحَقِّ السَّائِلِينَ عَلَيْكَ وَبِحَقِّ صَفْوَتِكَ مِنْ عِبَادِكَ
وَمُنْتَهَى الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ
كِتَابِكَ أَنْ لَا تَسْتَدْرِجَنِي بِخَطِيئَتِي وَلَا تَجْعَلْ
مُصِيبَتِي فِي دِينِي وَاذْكُرْنِي يَا رَبِّ بِرِضَاكَ
وَلَا تُنْسِنِي حِينَ تُنْشِرُ رَحْمَتَكَ وَأَقْبِلْ
عَلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَامْنُنْ عَلَيَّ بِكَرَامَتِكَ
يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ وَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَارْحَمْ تَضَرُّعِي
فَإِنِّي بَائِسٌ فَقِيرٌ خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ مِنْ عَذَابِكَ
لَا أَثِقُ بِعَمَلِي وَلٰكِنِّي أَثِقُ بِرَحْمَتِكَ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ كُنْ لِي حَفِيًّا
وَلَا تَجْعَلْنِي بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا وَامْنُنْ عَلَيَّ
بِعَافِيَتِكَ وَأَعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ فَإِنَّنِي
لَا أَسْتَغِيثُ بِغَيْرِكَ وَأَسْتَجِيرُكَ فَأَجِرْنِي مِنْ
كُلِّ هَوْلٍ وَمَشَقَّةٍ وَخَوْفٍ وَآمِنْ خَوْفِي
وَشَجِّعْ جُبْنِي وَقَوِّ ضَعْفِي وَسُدَّ فَاقَتِي وَأَصْلِحْ

فِیْ جَمِیْعِ اُمُوْرِیْ یَارَبِّ اَعُوْذُبِكَ مِنْ هَوْلِ
الْمُطَّلَعِ وَمِنْ شِدَّةِ الْمَوْقِفِ یَوْمَ الدِّیْنِ فَاِنَّكَ
تُجِیْرُ وَلَا یُجَارُ عَلَیْكَ یَارَبِّ یَارَبِّ یَارَبِّ اَللّٰهُمَّ
لَا تُعْرِضْ عَنِّیْ حِیْنَ اَدْعُوْكَ وَلَا تَصْرِفْ عَنِّیْ
وَجْهَكَ حِیْنَ اَسْئَلُكَ فَلَا رَبَّ لِیْ سِوَاكَ
وَاَعْطِنِیْ مَسْئَلَتِیْ وَاٰمِنْ خَوْفِیْ یَوْمَ اَلْقَاكَ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُبِكَ فَاَعِذْنِیْ فَاِنِّیْ ضَعِیْفٌ
خَائِفٌ مُسْتَجِیْرٌ بَائِسٌ فَقِیْرٌ یَارَبِّ یَارَبِّ
یَارَبِّ اَللّٰهُمَّ اكْشِفْ ضُرَّمَا اسْتَعَذْتُكَ
مِنْهُ وَاَلْبِسْنِیْ رَحْمَتَكَ وَجَلِّلْنِیْ عَافِیَتَكَ
وَاٰمِنِّیْ بِرَحْمَتِكَ فَاِنَّكَ تُجِیْرُ وَلَا یُجَارُ عَلَیْكَ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُبِكَ مِنْ وَحْشَةِ الْقَبْرِ وَمِنْ
خَلْوَتِهٖ وَمِنْ ظُلْمَتِهٖ وَضِیْقِهٖ وَعَذَابِهٖ وَ
مِنْ هَوْلِ مَا اَتَخَوَّفُ بَعْدَهٗ یَارَبَّ الْعَالَمِیْنَ
یَارَبِّ یَارَبِّ یَارَبِّ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ اَنْ
تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَهْلِبَیْتِهٖ
صَفْوَتِكَ وَخِیَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَاَنْ تَسْتَجِیْبَ

لِي دُعَائِي وَتُعْطِيَنِي سُؤْلِي وَاكْفِنِي أَمْرَ آخِرَتِي
وَدُنْيَايَ وَارْحَمْ فَاقَتِي وَاغْفِرْ ذُنُوبِي مَا تَقَدَّمَ
مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ وَاٰتِنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنِي بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ
النَّارِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي صِلَةَ قَرَابَتِي وَحَجًّا
مَقْبُولًا وَعَمَلًا صَالِحًا مَبْرُوْرًا تَرْضَاهُ مِمَّنْ
عَمِلَ بِهٖ وَاَصْلِحْ لِي اَهْلِي وَوُلْدِي
وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ لِي عَقِبًا صَالِحًا
تُلْحِقُنِي مِنْ دُعَائِهِمْ رِضْوَانًا وَمَغْفِرَةً وَ
زِيَادَةً فِي كَرَامَاتِكَ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا
رَبِّ اَللّٰهُمَّ وَكُلَّمَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَكٍّ
اَوْ رِيْبَةٍ اَوْ جُحُوْدٍ اَوْ قُنُوْطٍ اَوْ فَرَحٍ اَوْ مَرَحٍ اَوْ بَطَرٍ
اَوْ بَذَخٍ اَوْ فَخْرٍ اَوْ خُيَلَاءٍ اَوْ جُبْنٍ اَوْ خِيْفَةٍ
اَوْ رِيَاءٍ اَوْ سُمْعَةٍ اَوْ شِقَاقٍ اَوْ نِفَاقٍ اَوْ كُفْرٍ
اَوْ فُسُوْقٍ اَوْ عِصْيَانٍ اَوْ عَظَمَةٍ اَوْ شَيْءٍ مِمَّا
لَا تُحِبُّ عَلَيْهِ اَوْلِيَائَكَ فَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ

وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تَمْحُوَ ذٰلِكَ مِنْ قَلْبِيْ وَاَنْ تُبْدِلَنِيْ
مَكَانَهٗ اِيْمَانًا وَعَدْلًا وَرِضًا بِقَضَائِكَ وَوَفَاءً
بِعَهْدِكَ وَوَجَلًا مِنْكَ وَزُهْدًا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً
فِيْمَا عِنْدَكَ وَثِقَةً بِكَ وَطُمَانِيْنَةً اِلَيْكَ
وَتَوْبَةً اِلَيْكَ نَصُوْحًا يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِيْ وَلَمْ اَكُ
شَيْئًا مَذْكُوْرًا فَاَعِنِّيْ عَلٰى اَهْوَالِ الدُّنْيَا وَ
بَوَائِقِ الدَّهْرِ وَنَكَبَاتِ الزَّمَانِ وَكُرُبَاتِ
الْاٰخِرَةِ وَمُصِيْبَاتِ اللَّيَالِيْ وَالْاَيَّامِ وَاكْفِنِيْ
شَرَّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُوْنَ فِي الْاَرْضِ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ
لِيْ فِيْ قَدَرِكَ وَرَضِّنِيْ بِقَضَائِكَ اَللّٰهُمَّ افْتَحْ
مَسَامِعَ قَلْبِيْ لِذِكْرِكَ وَارْزُقْنِيْ شُكْرًا وَتَوْفِيْقًا
وَعِبَادَةً وَخَشْيَةً يَا رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ اَطْلِعْ اِلَيَّ الْيَوْمَ اِطْلَاعَةً تُدْخِلُنِيْ
بِهَا الْجَنَّةَ اَللّٰهُمَّ اسْتَجِبْ دُعَائِيْ وَاقْبَلْهُ مِنِّيْ
وَاجْعَلْهُ دُعَاءً جَامِعًا يُوَافِقُ بَعْضُهٗ بَعْضًا فَاِنَّ
كُلَّ شَيْءٍ عِنْدَكَ بِمِقْدَارٍ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْهُ مِنْ

شَأنَكَ فَإنَّكَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأنٍ اَللّٰهُمَّ وَاكْتُبْهُ لِي
فِي عِلِّيِّينَ فِي كِتَابٍ لَا يُمْحَىٰ وَلَا يُبَدَّلُ بِأَنْ تَقُولَ
قَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدِي مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ
وَاسْتَجَبْتُ لَهُ دَعْوَتَهُ وَوَفَّقْتُهُ وَاصْطَفَيْتُهُ
لِنَفْسِي وَكَرَّمْتُهُ وَفَضَّلْتُهُ وَعَصَمْتُهُ وَهَدَيْتُهُ
وَزَكَّيْتُهُ وَأَصْلَحْتُهُ وَاسْتَخْلَصْتُهُ وَغَفَرْتُ
لَهُ وَعَفَوْتُ عَنْهُ آمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي خَلَاصِي وَ
خَلَاصِ وَالِدَيَّ وَمَا وَلَدَا وَأَهْلِي وَوُلْدِي
وَجَمِيعِ ذُرِّيَّةِ آبِي وَإِخْوَانِي فِيكَ وَجَمِيعِ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكُلِّ وَالِدٍ لِي دَخَلَ
فِي الْإِسْلَامِ مِنْ أَهْوَالِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَمِنْ
شَرِّ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ هُمُومِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأَهْوَالِهَا وَأَسْئَلُكَ أَنْ تَرْزُقَنِي عِزَّهَا وَتَصْرِفَ
عَنِّي شَرَّهَا وَتُثَبِّتَنِي بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّكَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ وَصَلَّى

الله على محمد وآله كثيرا وسلم وحسبنا
الله ونعم الوكيل يارب يارب يارب اللهم
اني اسئلك ان تصرف عني شر كل جبار
عنيد وشيطان مريد وشر كل ضعيف من
خلقك وشديد ومن شر السامة والهامة
واللامة والخاصة والعامة ومن شر كل
دابة صغيرة اوكبيرة بالليل والنهار
ومن شر فسقة العرب والعجم ومن شر فسقة
الجن والانس انك على كل شيء قدير و
لاحول ولا قوة الا بالله العلي العظيم و
صلى الله على خير مخلوق دعا الى خير معبود
اللهم ربنا واتنا في الدنيا حسنة وفي الاخرة
حسنة وقنا برحمتك عذاب النار يارب
يارب يارب اللهم وما كان من خير او
عمل صالح اسئلك به واكون في رضوانك
وعافيتك وما صلح من ذلك من البر
فامنن علي به اني اليك راغب وبك مستجير

اَللّٰهُمَّ مَا اسْتَعْفَيْتُكَ مِنْهُ وَمَا لَمْ اَسْتَعْفِكَ مِنْهُ
وَتُوْجِبُ عَلَیَّ بِهِ النَّارَ وَسُخْطَكَ فَعَافِنِیْ مِنْهُ
وَمَا عُدْتُ مِنَ الْمَخَازِیْ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ وَسُوْءِ الْمَطْلَعِ
اِلٰی مَا فِی الْقُبُوْرِ فَاَعِذْ لِیْ مِنْهُ اَللّٰهُمَّ وَمَا اَنْدَمُ
عَلَیْهِ مِنْ فِعْلِیْ لَهٗ وَاُجَازٰی عَلَیْهِ یَوْمَ الْمَعَادِ
اَوْ تَرَانِیْ فِی الدُّنْیَا عَلَی الْحَالِ الَّتِیْ تُوْرِثُ
سَخَطَكَ فَاَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِیْمِ اَنْ تُعْظِمَ
عَافِیَتِیْ مِنْ جَمِیْعِ ذٰلِكَ یَا وَلِیَّ الْعَافِیَةِ یَا
رَبِّ یَا رَبِّ یَا رَبِّ وَاَسْئَلُكَ یَا رَبِّ مَعَ ذٰلِكَ
الْعَافِیَةَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَسُوْءِ الْقَضَاءِ وَ
شَمَاتَةِ الْاَعْدَاءِ وَاَنْ تُحَمِّلَنِیْ مَا لَا طَاقَةَ
لِیْ بِهٖ وَاَنْ تُسَلِّطَ عَلَیَّ ظَالِمًا اَوْ تَبْتَلِیَنِیْ بِمَا لَا
طَاقَةَ لِیْ بِهٖ وَتُنَاقِشَنِی الْحِسَابَ یَوْمَ الْحِسَابِ
مُنَاقَشَةً بِمَسَاوِیْ اَحْوَجَ مَا اَكُوْنُ اِلٰی
عَفْوِكَ وَتَجَاوُزِكَ اَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِیْمِ
اَنْ تُعْظِمَ عَافِیَتِیْ فِیْ جَمِیْعِ ذٰلِكَ یَا وَلِیَّ الْعَافِیَةِ
اَیْ مَنْ عَفٰی عَنِ السَّیِّاٰتِ وَلَمْ یُجَازِ بِهَا اِرْحَمْ

عبدك يارب يارب يارب يا الله يا الله يا الله
نفسي نفسي نفسي ارحم عبدك يا سيداه عبدك بين يديك
يا ربّاه يا ربّاه يا ربّاه يا منتهى رغبتاه يا مجري
الدّم في عروق عبدك عبدك يا سيّداه يا
مالك عبده يا سيّداه يا مالكاه يا هو ربّاه
لا حيلة لي ولا غناء لي عن نفسي ولا استطيع
لها ضرًّا ولا نفعًا ولا رجاء لي ولا اجد احدًا
اصانعه تقطّعت اسباب الخدائع عنّي واضمحلّ
عنّي كلّ باطل افردني الدّهر اليك فقمت
هذا المقام الهي بعلمك فكيف انت صانع
بي ليت شعري ولا اشعر كيف تقول لدعائي
اتقول نعم او تقول لا فان قلت لا فيا ويلتاه
يا ويلتاه يا ويلتاه ويا عولتاه يا عولتاه يا عولتاه
يا شقوتاه يا شقوتاه يا شقوتاه يا ذلّاه يا ذلّاه
يا ذلّاه الى من والى عند من او كيف ذا او بما
ذا او الى ايّ شيء ومن ارجو ومن يعود عليّ
ان رفضتني يا واسع المغفرة وان قلت نعم

كما الظنّ بك فطوبى لي انا السعيد وطوبى
لي انا المرحوم يا مترحّم يا مترئّف يا متعطّف
يا مجيل يا متجبّر يا متملّك يا متسلّط لا عمل لي ارجو
به نجاح حاجتي ولا احد انفع لي منك يا من عرّفني
نفسه يا من امرني بطاعته يا مدعوّ يا مسئول
يا مطلوب اليه رفضت وصيّتك التي اوصيتني
ولو اطعتك لكفيتني ما قمت اليك فيه
من قبل ان اقوم وانا مع معصيتي لك
راج فلا تحل بيني وبين ما رجوته واردد
يدي ملأى من خيرك بحقّك يا سيّدي يا وليّي
يا من [illegible] احسنت [illegible] وانت خير ربّ
[illegible] تجعلني [illegible] الاشقياء يا ربّ يا ربّ يا ربّ يا الله
[illegible] يا محيط بملكوت السموات والارض
[illegible] اصلحني لدنياي واصلحني لديني واصلحني لآخرتي
واصلحني لأهلي واصلحني لولدي واصلحني
لما خوّلتني يا الهي واصلحني من خطاياي
يا حنّان يا منّان تفضّل عليّ برحمتك وامنن

عَلَىٰ بِاِجَابَتِكَ وَصَلِّ اللّٰهُمَّ عَلٰى مُحَمَّدٍ نِ النَّبِيِّ
وَآلِهٖ وَسَلِّمْ وَحُلْ بَيْنِيْ وَبَيْنَ مَا حُلْتَ بَيْنَهٗ
وَبَيْنَ اَهْلِبَيْتِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْبَاطِلِ وَاٰتِنَا فِي
الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِيْنَ پس بگوید

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ
اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ
لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِيْ يَشْفَعُ
عِنْدَهٗ اِلَّا بِاِذْنِهٖ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖ اِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ
كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَلَا يَئُوْدُهٗ حِفْظُهُمَا
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ الٓمّٓ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ
الْقَيُّوْمُ هُوَ الَّذِيْ يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ
يَشَاءُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ اَلَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ
رَبَّنَا اِنَّنَا اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
اَلصّٰبِرِيْنَ وَالصّٰدِقِيْنَ وَالْقٰنِتِيْنَ وَالْمُنْفِقِيْنَ

وَالْمُسْتَغْفِرِيْنَ بِالْاَسْحَارِ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهٗ لَا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُو الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ
اللّٰهِ الْاِسْلَامُ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ
اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ
اللّٰهِ حَدِيْثًا ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ خَالِقُ
كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوْهُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ
اِتَّبِعْ مَا اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَاَعْرِضْ
عَنِ الْمُشْرِكِيْنَ قُلْ يٰاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ
اِلَيْكُمْ جَمِيْعًا الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ
النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الَّذِيْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمٰتِهٖ
وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ وَمَآ اُمِرُوْٓا اِلَّا لِيَعْبُدُوْٓا
اللّٰهَ اِلٰهًا وَّاحِدًا لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا
يُشْرِكُوْنَ لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ
عَزِيْزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيْصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِيْنَ
رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ

لا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم
حتى اذا ادركه الغرق قال امنت انه لا اله
الا الذى امنت به بنوا اسرائيل وانا من
المسلمين فان لم يستجيبوا لكم فاعلموا
انما انزل بعلم الله وان لا اله الا هو فهل
انتم مسلمون قل هو ربى لا اله الا هو
عليه توكلت واليه متاب ان انذروا انه
لا اله الا انا فاتقون الله لا اله الا هو له
الاسماء الحسنى فاستمع لما يوحى اننى انا الله
لا اله الا انا فاعبدنى واقم الصلوة لذكرى
انما الهكم الله الذى لا اله الا هو وسع كل
شئ علما وما ارسلنا من قبلك من رسول الا
يوحى اليه انه لا اله الا انا فاعبدون وذا النون
اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر عليه فنادى
فى الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك انى
كنت من الظلمين فاستجبنا له ونجيناه من
الغم وكذلك ننجى المؤمنين فتعالى الله الملك

الحق

الْحَقُّ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ
إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَهُوَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ
الْحَمْدُ فِي الْأُولٰى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ
عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ
مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنّٰى تُؤْفَكُونَ
إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ يَسْتَكْبِرُونَ
ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ فَأَنّٰى تُصْرَفُونَ
غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ
ذِي الطَّوْلِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ذٰلِكُمُ
اللّٰهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنّٰى
تُؤْفَكُونَ تَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا
هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ
الْأَوَّلِينَ فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ
لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوٰيكُمْ لَوْ أَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْآنَ
عَلٰى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ

اللہِ وتِلکَ الامثالُ نضربُھا للنّاسِ لعلّھم یتفکّرون
ھُوَ اللہُ الّذِی لاالٰہَ الّا ھُوَ عالِمُ الغیبِ والشّھادۃِ
ھُوَ الرّحمٰنُ الرّحیمُ ھُوَ الّذِی لاالٰہ الّا ھُوَ الملِکُ
القُدّوسُ السّلامُ المؤمِنُ المھیمِنُ العزیزُ
الجبّارُ المتکبِّرُ سبحانَ اللہِ عمّا یشرکون ھُوَ
اللہُ الخالِقُ البارِئُ المصوِّرُ لہُ الاسماءُ الحسنٰی
یُسبّحُ لہٗ ما فی السّمٰوٰتِ والارضِ وھُوَ العزیزُ
الحکیمُ اللہُ لاالٰہ الّا ھُوَ وعلی اللہِ فلیتوکّلِ
المؤمنون ربُّ المشرقِ والمغربِ لاالٰہ الّا ھُوَ
فاتّخِذہُ وکیلا پس ہفت مرتبہ بگو وانّہٗ لکتابٌ عزیزٌ
لایاتیہِ الباطِلُ من بینِ یدیہِ ولا من خلفِہٖ تنزیلٌ
من حکیمٍ حمیدٍ پس بگو اٰمنّا باللہِ وما اُنزلَ الینا و
ما اُنزِلَ الٰی ابراھیمَ واسمٰعیلَ واسحٰقَ ویعقوبَ و
الاسباطِ وما اُوتِیَ موسٰی وعیسٰی وما اُوتِیَ
النّبیّون من ربّھم لانفرّقُ بین احدٍ منھُم
ونحنُ لہٗ مسلمون ربُّنا ربُّ السّمٰوٰتِ والارضِ
لن ندعُوَ من دونِہٖ الٰھًا لقد قُلنا اذًا شططًا

الحمد لله الذی هدانا لهذا وما کنا لنهتدی
لولا ان هدانا الله لقد جاءت رسل ربنا
بالحق صلی الله علیهم اجمعین پس بگو السلام
علیک یا رسول الله السلام علیک یا نبی الله
السلام علیک یا خیرة الله من خلقه وامینه
علی وحیه السلام علیک یا مولای یا امیر
المؤمنین السلام علیک یا مولای انت حجة
الله علی خلقه وامینه علی وحیه وباب علمه ووصی
نبیه والخلیفة من بعده فی امته لعن الله
امة غصبتک حقک وقعدت مقعدک
انا بریء منهم ومن شیعتهم الیک السلام
علیک یا فاطمة البتول السلام علیک یا زین
نساء العالمین السلام علیک یا بنت رسول الله
رب العالمین صلی الله علیک وعلیه السلام
علیک یا ام السبطین الحسن والحسین لعن
الله امة غصبتک حقک ومنعتک ما
جعله الله لک حلالا انا بریء الیک منهم

ومن شيعتهم السلام عليك يا مولاي يا ابا
محمد الحسن الزكي السلام عليك يا مولاي
لعن الله امة قتلتك وبايعت في امرك وشايعت
انا بريئ اليك منهم ومن شيعتهم السلام عليك
يا مولاي يا ابا عبد الله الحسين ابن علي
صلوات الله عليك وعلى ابيك جدك محمد صلى الله عليه
واله لعن الله امة استحلت دمك ولعن الله امة قتلتك
واستباحت حرمتك ولعن الله اشياعهم واتباعهم ولعن الله
الممهدين لهم بالتمكين من قتالكم انا بريئ الى الله واليك
منهم السلام عليك يا مولاي يا ابا محمد علي
ابن الحسين السلام عليك يا مولاي يا ابا جعفر
محمد بن علي السلام عليك يا مولاي يا ابا عبد الله
جعفر بن محمد السلام عليك يا مولاي يا
ابا الحسن موسى ابن جعفر السلام عليك يا مولاي
يا ابا الحسن علي ابن موسى السلام عليك يا مولاي
ابا جعفر محمد بن علي السلام عليك يا مولاي
يا ابا الحسن علي بن محمد السلام عليك يا

مولاي

مولای یا ابا محمد الحسن ابن علی السلام
علیک یا مولای یا ابا القاسم الحجة ابن الحسن
صاحب الزمان صلی الله علیک وعلی
عترتک الطاهرة الطیبة یا موالیّ کونوا
شفعائی عند الله فی حطّ وزری وخطایای
آمنت بالله وبما انزل الیکم واتوالی
آخرکم بما اتوالی به اوّلکم وبرئت من
الجبت والطاغوت واللات والعزّی یا موالیّ
انا سلم لمن سالمکم وحرب لمن حاربکم
وعدوّ لمن عاداکم وولیّ لمن والاکم الی
یوم القیمة ولعن الله ظالمیکم وغاصبیکم ولعن
الله اشیاعهم واتباعهم واهل مذهبهم وابرأ
الی الله والیکم منهم اللهم انی اشهدک وکفی بک
شهیدا واشهد محمدا صلی الله علیه وآله
وعلیا والاوصیاء من ذریتهما انی بریٔ من
اعدائهم فصل علی محمد وعلی اهلبیته الطیبین
الطاهرین الصلوة والسلام اللهم وافرغ علی

بِصَلٰوتِهٖ وَصَلٰوۃِ آھلِ بَیْتِہٖ وَاجْعَلْ مَا ھَدَیْتَنِیْ
اِلَیْہِ مِنَ الْحَقِّ وَالْمَعْرِفَۃِ بِھِمْ مُسْتَقَرًّا لَا مُسْتَوْدَعًا
یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ اَللّٰھُمَّ عَرِّفْنِیْ نَفْسَکَ وَعَرِّفْنِیْ رُسُلَکَ اَللّٰھُمَّ
عَرِّفْنِیْ مَلَآئِکَتَکَ وَعَرِّفْنِیْ وُلَاۃَ اَمْرِکَ اَللّٰھُمَّ
اِنِّیْ لَا اٰخُذُ اِلَّا مَا اَعْطَیْتَ وَلَا اُوْقٰی اِلَّا مَا وَقَیْتَ
اَللّٰھُمَّ لَا تَحْرِمْنِیْ مَنَازِلَ اَوْلِیَآئِکَ وَلَا تُزِغْ قَلْبِیْ
بَعْدَ اِذْ ھَدَیْتَنِیْ وَھَبْ لِیْ مِنْ لَّدُنْکَ رَحْمَۃً اِنَّکَ
اَنْتَ الْوَھَّابُ وَھَیِّئْ لِیْ مِنْ اَمْرِیْ رُشْدًا اَللّٰھُمَّ
وَعَلِّمْنِیْ نَاطِقَ التَّنْزِیْلِ وَخَلِّصْنِیْ مِنَ الْمَھَالِکِ اَللّٰھُمَّ وَخَلِّصْنِیْ
مِنَ الشَّیْطَانِ الرَّجِیْمِ وَحِزْبِہٖ وَمِنَ السُّلْطَانِ وَ
جُنْدِہٖ وَمِنَ الْجِبْتِ وَاَنْصَارِہٖ بِحَقِّ مُحَمَّدِنِ الْمَحْمُوْدِ
وَبِعَلِیِّنِ الْمَقْصُوْدِ وَبِحَقِّ شَبَّرٍ وَّشَبِیْرٍ وَّبِحَقِّ اَسْمَآئِکَ
الْحُسْنٰی صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ اَفْضَلِ الصَّفْوَۃِ اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ
شَیْءٍ قَدِیْرٌ وَّاَنْتَ بِکُلِّ شَیْءٍ مُّحِیْطٌ یَا رَبِّ یَا رَبِّ یَا
رَبِّ یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ یَا رَبَّاہُ یَا رَبَّاہُ یَا رَبَّاہُ
یَا سَیِّدَاہُ یَا سَیِّدَاہُ یَا سَیِّدَاہُ یَا مَوْلَاہُ
یَا مَوْلَاہُ یَا مَوْلَاہُ یَا عِمَادَ مَنْ لَّا عِمَادَ لَہٗ یَا سَنَدَ

مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ أَنْتَ رَبِّيْ
وَأَنَا عَبْدُكَ عَلٰى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
مَوْقِفًا مَحْمُوْدًا وَلَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا وَاَشْرِكْنَا
فِيْ صَالِحِ دُعَاءِ مَنْ دَعَاكَ بِمِنًى وَعَرَفَاتٍ وَمُزْدَلِفَةَ
وَعِنْدَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَاٰلِهٖ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَعِنْدَ زَمْزَمَ
وَالْمَقَامِ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَيْثُ رَفَعْتَ اَقْدَارَنَا
عَنْ شَدِّ الزَّنَانِيْرِ فِي الْاَوْسَاطِ وَالْخَوَاتِيْمِ فِي
الْاَعْنَاقِ وَلَكَ الْحَمْدُ حَيْثُ لَمْ تَجْعَلْنَا زَنَادِقَةً
مُضِلِّيْنَ وَلَا مُدَّعِيَةً شَاكِّيْنَ مُرْتَابِيْنَ وَلَا
مُعَارِضِيْنَ وَلَا عَنْ اٰهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ مُنْحَرِفِيْنَ اَللّٰهُمَّ كَمَا بَلَّغْتَنَا
هٰذَا الْيَوْمَ الْمُبَارَكَ مِنْ شَهْرِنَا وَسَنَتِنَا هٰذِهِ
الْمُبَارَكَةِ فَبَلِّغْنَا اٰخِرَهَا فِيْ عَافِيَةٍ وَبَلِّغْنَا اَعْوَامًا
كَثِيْرَةً بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ
يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا
مَوْلَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا مَوْلَاهُ اَللّٰهُمَّ وَمَا قَسَمْتَ

يْ فِيْ هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِيْ هٰذَا الْيَوْمِ وَفِيْ هٰذَا الشَّهْرِ
وَفِيْ هٰذِهِ السَّنَةِ مِنْ خَيْرٍ اَوْ بَرَكَةٍ اَوْ عَافِيَةٍ اَوْ
مَغْفِرَةٍ اَوْ رَافَةٍ اَوْ رَحْمَةٍ اَوْ عِتْقٍ مِنَ النَّارِ اَوْ
رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ اَوْ تَوْبَةٍ نَصُوْحٍ فَاجْعَلْ
لَنَا فِيْ ذٰلِكَ اَوْفَرَ النَّصِيْبِ وَاَجْزَلَ الْحَظِّ اَللّٰهُمَّ
وَمَا اَنْزَلْتَ فِيْ هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِيْ هٰذَا الْيَوْمِ وَفِيْ
هٰذَا الشَّهْرِ وَفِيْ هٰذِهِ السَّنَةِ مِنْ حَرْقٍ اَوْ شَرْقٍ
اَوْ غَرْقٍ اَوْ هَدْمٍ اَوْ رَدْمٍ اَوْ خَسْفٍ اَوْ قَذْفٍ اَوْ رَجْفٍ
اَوْ مَسْخٍ اَوْ صَيْحَةٍ اَوْ زَلْزَلَةٍ اَوْ فِتْنَةٍ اَوْ صَاعِقَةٍ اَوْ
بَرَدٍ اَوْ جُنُوْنٍ اَوْ جُذَامٍ اَوْ بَرَصٍ اَوْ اَكْلِ سَبُعٍ اَوْ
مِيْتَةِ سَوْءٍ وَجَمِيْعِ اَنْوَاعِ الْبَلَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
فَاصْرِفْهُ عَنَّا كَيْفَ شِئْتَ وَاَنّٰى شِئْتَ وَعَنْ جَمِيْعِ
الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِيْ كُلِّ دَارٍ وَمَنْزِلٍ فِيْ شَرْقِ الْاَرْضِ
وَغَرْبِهَا عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا اِلٰهَ غَيْرُكَ
وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيْكَهُ
اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ وَ

اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ عَبْدُهٗ
وَرَسُوْلُهٗ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ
وَاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيْهَا وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ
مَنْ فِي الْقُبُوْرِ وَاَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ
لَا شَرِيْكَ لَهٗ عَلَيْهَا اَحْيَا وَعَلَيْهَا اَمُوْتُ وَعَلَيْهَا
اُبْعَثُ حَيًّا اِنْشَاءَ اللّٰهُ رَضِيْتُ بِاللّٰهِ رَبًّا وَبِالْاِسْلَامِ
دِيْنًا وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ نَبِيًّا وَبِعَلِيٍّ
وَلِيًّا وَبِالْقُرْاٰنِ كِتَابًا وَبِالْكَعْبَةِ قِبْلَةً وَبِاِبْرَاهِيْمَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ لِنَبِيِّنَا اَبًا وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ نَبِيًّا وَبِاَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ لِلْحَقِّ
مُوْضِحًا وَلِلْجَنَّةِ وَالنَّارِ قَاسِمًا وَبِالْاَوْصِيَاءِ مِنْ ذُرِّيَّتِهٖ
اَئِمَّةً وَبِالْمُؤْمِنِيْنَ مِنْ شِيْعَتِهٖ اِخْوَانًا لَا اُشْرِكُ
بِاللّٰهِ شَيْئًا وَلَا اَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖ وَلِيًّا وَلَا اَدَّعِيْ
مَعَهٗ اِلٰهًا لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ اِلٰهًا
وَاحِدًا فَرْدًا صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِالْعَظِيْمِ مِنْ اٰلَائِكَ وَالْقَدِيْمِ
مِنْ نَعْمَائِكَ وَالْمَخْزُوْنِ مِنْ اَسْمَائِكَ وَمَا وَارَتِ

الحُجُبُ مِنْ بَهَائِكَ وَمَعَاقِدِ العِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى
الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اَنْ
تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَرْحَمَ هٰذِهِ
النَّفْسَ الجَزُوعَةَ وَهٰذَا البَدَنَ الهَلُوعَ الَّذِي
لَا يُطِيقُ حَرَّ شَمْسِكَ فَكَيْفَ حَرَّ نَارِكَ اِنْ تُعَاقِبْنِي
لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِكَ شَيْءٌ وَاِنْ تَعْفُ عَنِّي لَا يَنْقُصُ
مِنْ مُلْكِكَ شَيْءٌ اَنْتَ يَا رَبِّ بِخَلْقِكَ اَرْحَمُ وَ
بِعِبَادِكَ اَعْلَمُ وَبِسُلْطَانِكَ اَرْؤَفُ وَبِمُلْكِكَ اَقْدَمُ
وَبِعَفْوِكَ اَكْرَمُ وَعَلَىٰ عِبَادِكَ اَنْعَمُ لَا يَزِيدُ فِي
مُلْكِكَ طَاعَةُ المُطِيعِينَ وَلَا يَنْقُصُ مِنْهُ
مَعْصِيَةُ العَاصِينَ فَاعْفُ عَنِّي يَا اَكْرَمَ الاَكْرَمِينَ
وَيَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَعُوذُ بِعِزَّتِكَ وَاَسْتَظِلُّ بِفِنَائِكَ
وَاَسْتَجِيرُ بِقُدْرَتِكَ وَاَسْتَغِيثُ بِرَحْمَتِكَ وَ
اَعْتَصِمُ بِحَبْلِكَ وَلَا اَثِقُ اِلَّا بِكَ وَلَا اَلْجَاُ اِلَّا اِلَيْكَ
يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا كَاشِفَ البَلَاءِ وَيَا اَحَقَّ مَنْ تَجَاوَزَ
وَعَفَىٰ اَللّٰهُمَّ اِنَّ ظُلْمِي مُسْتَجِيرٌ بِعَفْوِكَ وَخَوْفِي
مُسْتَجِيرٌ بِاَمَانِكَ وَفَقْرِي مُسْتَجِيرٌ بِغِنَاكَ وَجَهْلِي

الْبَالِي الْفَانِي مُسْتَجِيرٌ بِوَجْهِكَ الدَّائِمِ الْبَاقِي الَّذِي
لَا يَفْنَى وَلَا يَزُولُ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ شَانٌ عَنْ شَانٍ
لَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا اَكْبَرَ هَمِّنَا
وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا وَعُدْ بِحِلْمِكَ عَلَى
جَهْلِنَا وَبِاِحْسَانِكَ عَلَى اِسَاءَتِنَا وَبِقُوَّتِكَ عَلَى ضَعْفِنَا
وَبِغِنَاكَ عَلَى فَقْرِنَا وَاَعِذْنَا مِنَ الْاَذَى وَالْقَذَى
وَالضُّرِّ وَسُوءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ الْاَعْدَاءِ وَسُوءِ الْمَنْظَرِ
فِي الْمَالِ وَالدِّينِ وَالْاَهْلِ وَالْوَلَدِ وَعِنْدَ مُعَايَنَةِ
مَلَكِ الْمَوْتِ اَللّٰهُمَّ يَا رَبِّ نَشْكُو اِلَيْكَ غَيْبَةَ نَبِيِّنَا
عَنَّا وَقِلَّةَ نَاصِرِنَا وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا وَشِدَّةَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا
وَوُقُوعَ الْفِتَنِ بِنَا وَتَظَاهُرَ الْخَلْقِ عَلَيْنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَافْرُجْ ذٰلِكَ بِفَرَجٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ
وَنَصْرٍ تُعِزُّهُ وَحَقٍّ تُظْهِرُهُ اَللّٰهُمَّ وَابْعَثْ بِقَائِمِ اٰلِ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ لِلنَّصْرِ لِدِينِكَ وَاِظْهَارِ حُجَّتِكَ
وَالْقِيَامِ بِاَمْرِكَ وَتَطْهِيرِ اَرْضِكَ مِنْ اَرْجَاسِهَا
بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ
اَنْ اُوَالِيَ لَكَ عَدُوًّا اَوْ اُعَادِيَ لَكَ وَلِيًّا اَوْ اَسْخَطَ لَكَ

رضاً او ارضی لک سخطاً او اقول للحق هذا باطل
و اقول للباطل هذا حق او اقول للذین کفروا هؤلاء
اهدی من الذین امنوا سبیلاً اللهم صل علی
محمد و اٰله و اٰتنا فی الدنیا حسنة و فی
الاخرة حسنة و قنا برحمتك عذاب النار
علامه مجلسی رح گویند که این جزوی است از دعای
طولانی که از حضرت امام جعفر صادق ع منقول است
و عمل استفتاح را نیز درین روز می توان کرد و صاحب
منهاج رح آورده که بهترین دعاها دعای صحیفهٔ کامله است آنرا
با خضوع و خشوع درین روز بخوان که مشتمل بر جمیع مطالب
دنیا و آخرت است و دعا اینست الحمد لله
رب العالمین اللهم لك الحمد بدیع السموات
والارض ذا الجلال والاکرام رب الارباب واله
کل مالوه و خالق کل مخلوق و وارث کل شیء لیس
کمثله شیء و لا یعزب عنه علم شیء و هو
بکل شیء محیط و هو علی کل شیء رقیب انت الله لا اله
الا انت الاحد المتوحد الفرد المتفرد و انت الله

لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْكَرِيْمُ الْمُتَكَرِّمُ الْعَظِيْمُ الْمُتَعَظِّمُ
الْكَبِيْرُ الْمُتَكَبِّرُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْعَلِيُّ
الْمُتَعَالِ الشَّدِيْدُ الْمِحَالِ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ
وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ
الْقَدِيْمُ الْخَبِيْرُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْكَرِيْمُ
الْاَكْرَمُ الدَّائِمُ الْاَدْوَمُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
الْاَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَالْاٰخِرُ بَعْدَ كُلِّ عَدَدٍ وَاَنْتَ
اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الدَّانِیْ فِیْ عُلُوِّهٖ وَالْعَالِیْ فِیْ دُنُوِّهٖ
وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ ذُوالْبَهَآءِ وَالْمَجْدِ وَالْكِبْرِيَآءِ
وَالْحَمْدِ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الَّذِیْ اَنْشَأْتَ
الْاَشْيَآءَ مِنْ غَيْرِ سِنْخٍ وَصَوَّرْتَ مَا صَوَّرْتَ مِنْ
غَيْرِ مِثَالٍ وَابْتَدَعْتَ الْمُبْتَدَعَاتِ بِلَا احْتِذَآءٍ
اَنْتَ الَّذِیْ قَدَّرْتَ كُلَّ شَیْءٍ تَقْدِيْرًا وَيَسَّرْتَ
كُلَّ شَیْءٍ تَيْسِيْرًا وَدَبَّرْتَ مَا دُوْنَكَ تَدْبِيْرًا اَنْتَ
الَّذِیْ لَمْ يُعِنْكَ عَلٰی خَلْقِكَ شَرِيْكٌ وَلَمْ يُوَازِرْكَ
فِیْ اَمْرِكَ وَزِيْرٌ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ مُشَاهِدٌ وَلَا نَظِيْرٌ اَنْتَ

الذی اردت فکان حتما ما اردت وقضیت فکان
عدلا ما قضیت وحکمت فکان نصفا ما
حکمت انت الذی لا یحویک مکان ولم یقم لسلطانک
سلطان ولم یعیک برهان ولا بیان انت الذی
احصیت کل شیء عددا وجعلت لکل شیء امدا
وقدرت کل شیء تقدیرا انت الذی قصرت
الاوهام عن ذاتیتک وعجزت الافهام عن
کیفیتک ولم تدرک الابصار موضع اینیتک
انت الذی لا تحد فتکون محدودا ولم تمثل
فتکون موجودا ولم تلد فتکون مولودا
انت الذی لا ضد معک فیعاندک ولا عدل
لک فیکاثرک ولا ند لک فیعارضک انت الذی
ابتدا واخترع واستحدث وابتدع واحسن
صنع ما صنع سبحانک ما اجل شانک واسنی
فی الاماکن مکانک واصدع بالحق فرقانک
سبحانک من لطیف ما الطفک ورؤف
ما ارافک وحکیم ما اعرفک سبحانک من

مليكٍ ما امنعكَ وجوادٍ ما اوسعكَ ورفيع

ما ارفعكَ ذو البهاءِ والمجدِ والكبرياءِ والحمدِ

سبحانكَ بسطتَ بالخيراتِ يدكَ وعرفتَ

الهدايةُ من عندِكَ فمن التمسكَ لدينٍ

او دنيا وجدكَ سبحانكَ خضعَ لكَ من جرى

في علمِكَ وخشعَ لعظمتِكَ ما دونَ عرشِكَ

وانقادَ للتسليمِ لكَ كلُّ خلقِكَ سبحانكَ لاتحسّ

ولا تجسّ ولا تمسّ ولا تكادُ ولا تماطُ

ولا تنازعُ ولا تجارى ولا تمارى ولا تخادعُ ولا تماكرُ

سبحانكَ سبيلكَ جددٌ وامرُكَ رشدٌ وانتَ

حيٌّ صمدٌ سبحانكَ قولكَ حكمٌ وقضاؤكَ

حتمٌ وارادتُكَ عزمٌ سبحانكَ لارادَّ لمشيّتِكَ

ولا مبدّلَ لكلماتِكَ سبحانكَ باهرَ الآياتِ

فاطرَ السّمواتِ بارئَ النّسماتِ لكَ الحمدُ

حمداً يدومُ بدوامِكَ ولكَ الحمدُ حمداً

خالداً بنعمتِكَ ولكَ الحمدُ حمداً يوازي

صنعكَ ولكَ الحمدُ حمداً يزيدُ على رضاكَ

ولك الحمد حمدا مع حمد كل حامد وشكرا يقصر
عنه شكر كل شاكر حمدا لا ينبغي الا لك و
لا يتقرب به الا اليك حمدا يستدام به
الاول ويستدعى به دوام الآخر حمدا
يتضاعف على كرور الازمنة ويتزايد
اضعافا مترادفة حمدا يعجز عن احصائه
الحفظة ويزيد على ما احصته في كتابك
الكتبة حمدا يوازن عرشك المجيد ويعادل
كرسيك الرفيع حمدا يكمل لديك
ثوابه ويستغرق كل جزاء جزاؤه حمدا
ظاهره وفق لباطنه وباطنه وفق لصدق
النية فيه حمدا لم يحمدك خلق مثله
ولا يعرف احد سواك فضله حمدا يعان
من اجتهد في تعديده ويؤيد من اغرق
نزعا في توفيته حمدا يجمع ما خلقت من
الحمد وينتظم ما انت خالقه من بعد حمدا
لا حمد اقرب الى قولك منه ولا احمد ممن

يَحْمَدُكَ بِهٖ حَمْدًا يُوجِبُ بِكَرَمِكَ الْمَزِيدَ بِوُفُورِهٖ وَتَصِلُهٗ بِمَزِيدٍ بَعْدَ مَزِيدٍ طَوْلًا مِنْكَ حَمْدًا يَجِبُ لِكَرَمِ وَجْهِكَ وَيُقَابِلُ عِزَّ جَلَالِكَ رَبِّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ الْمُصْطَفَى الْمُكَرَّمِ الْمُقَرَّبِ اَفْضَلَ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِ اَتَمَّ بَرَكَاتِكَ وَتَرَحَّمْ عَلَيْهِ اَمْتَعَ رَحَمَاتِكَ رَبِّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ صَلٰوةً زَاكِيَةً لَا تَكُوْنُ صَلٰوةٌ اَزْكٰى مِنْهَا وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلٰوةً نَامِيَةً لَا تَكُوْنُ صَلٰوةٌ اَنْمٰى مِنْهَا وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلٰوةً رَاضِيَةً لَا تَكُوْنُ صَلٰوةٌ فَوْقَهَا رَبِّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ صَلٰوةً تُرْضِيْهِ وَتَزِيْدُ عَلٰى رِضَاهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلٰوةً تُرْضِيْكَ وَتَزِيْدُ عَلٰى رِضَاكَ لَهٗ وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلٰوةً لَا تَرْضٰى لَهٗ اِلَّا بِهَا وَلَا تَرٰى غَيْرَهٗ لَهَا اَهْلًا رَبِّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تُجَاوِزُ رِضْوَانَكَ وَيَتَّصِلُ اتِّصَالُهَا بِبَقَائِكَ وَلَا يَنْفَدُ كَمَا لَا تَنْفَدُ كَلِمَاتُكَ رَبِّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ صَلٰوةً تَنْتَظِمُ صَلَوَاتِ مَلٰٓئِكَتِكَ

ن: وَاٰلِهٖ

وَ اَنْبِيَائِكَ وَ رُسُلِكَ وَ اَهْلِ طَاعَتِكَ وَ تَشْتَمِلُ
عَلٰى صَلَوٰةِ عِبَادِكَ مِنْ جِنِّكَ وَ اِنْسِكَ وَ اَهْلِ
اِجَابَتِكَ وَ تَجْتَمِعُ عَلٰى صَلَوٰةِ كُلِّ مَنْ ذَرَأْتَ
وَ بَرَأْتَ مِنْ اَصْنَافِ خَلْقِكَ رَبِّ صَلِّ عَلَيْهِ
وَ اٰلِهٖ صَلَوٰةً تُحِيْطُ بِكُلِّ صَلَوٰةٍ سَالِفَةٍ وَ مُسْتَانِفَةٍ
وَ صَلِّ عَلَيْهِ وَ عَلٰى اٰلِهٖ صَلَوٰةً مَرْضِيَّةً لَكَ وَ
لِمَنْ دُوْنَكَ وَ تُنْشِئُ مَعَ ذٰلِكَ صَلَوٰاتٍ تُضَاعِفُ
مَعَهَا تِلْكَ الصَّلَوٰاتِ عِنْدَهَا وَ تَزِيْدُهَا عَلٰى كُرُوْرِ
الْاَيَّامِ زِيَادَةً فِيْ تَضَاعِيْفَ وَ لَا يَعُدُّهَا
غَيْرُكَ رَبِّ صَلِّ عَلٰى اَطَائِبِ اَهْلِ بَيْتِهِ الَّذِيْنَ
اخْتَرْتَهُمْ لِاَمْرِكَ وَ جَعَلْتَهُمْ خَزَنَةَ عِلْمِكَ وَ
حَفَظَةَ دِيْنِكَ وَ خُلَفَائَكَ فِيْ اَرْضِكَ وَ حُجَجَكَ
عَلٰى عِبَادِكَ وَ طَهَّرْتَهُمْ مِنَ الرِّجْسِ وَ الدَّنَسِ
تَطْهِيْرًا بِاِرَادَتِكَ وَ جَعَلْتَهُمُ الْوَسِيْلَةَ اِلَيْكَ وَ
الْمَسْلَكَ اِلٰى جَنَّتِكَ رَبِّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِهٖ صَلَوٰةً تُجْزِلُ لَهُمْ بِهَا مِنْ نِحَلِكَ وَ كَرَامَتِكَ
وَ تُكْمِلُ لَهُمُ الْاَشْيَاءَ مِنْ عَطَايَاكَ وَ نَوَافِلِكَ وَ

تُوَفِّرُ عَلَيْهِمُ الْحَظَّ مِنْ عَوَائِدِكَ وَفَوَائِدِكَ رَبِّ
صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ صَلٰوةً لَا اَمَدَ فِيْ اَوَّلِهَا
وَلَا غَايَةَ لِاَمَدِهَا وَلَا نِهَايَةَ لِاٰخِرِهَا رَبِّ صَلِّ
عَلَيْهِمْ زِنَةَ عَرْشِكَ وَمَا دُوْنَهٗ وَمِلْاَ سَمٰوَاتِكَ
وَمَا فَوْقَهُنَّ وَعَدَدَ اَرَضِيْكَ وَمَا تَحْتَهُنَّ
وَمَا بَيْنَهُنَّ صَلٰوةً تُقَرِّبُهُمْ مِنْكَ زُلْفٰى وَيَكُوْنُ
لَكَ وَلَهُمْ رِضًا وَمُتَّصِلَةً بِنَظَائِرِهِنَّ اَبَدًا اَللّٰهُمَّ
اِنَّكَ اَيَّدْتَ دِيْنَكَ فِيْ كُلِّ اَوَانٍ بِاِمَامٍ اَقَمْتَهٗ
عَلَمًا لِعِبَادِكَ وَمَنَارًا فِيْ بِلَادِكَ بَعْدَ اَنْ وَصَلْتَ
حَبْلَهٗ بِحَبْلِكَ وَجَعَلْتَهُ الذَّرِيْعَةَ اِلٰى رِضْوَانِكَ
وَافْتَرَضْتَ طَاعَتَهٗ وَحَذَّرْتَ مَعْصِيَتَهٗ وَ
اَمَرْتَ بِامْتِثَالِ اَمْرِهٖ وَالْاِنْتِهَاءِ عِنْدَ نَهْيِهٖ وَاَلَّا
يَتَقَدَّمَهٗ مُتَقَدِّمٌ وَلَا يَتَاَخَّرَ عَنْهُ مُتَاَخِّرٌ فَهُوَ
عِصْمَةُ اللَّائِذِيْنَ وَكَهْفُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَعُرْوَةُ
الْمُتَمَسِّكِيْنَ وَبَهَاءُ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ فَاَوْزِعْ
لِوَلِيِّكَ شُكْرَ مَا اَنْعَمْتَ بِهٖ عَلَيْنَا وَاَوْزِعْنَا
مِثْلَهٗ فِيْهِ وَاٰتِهٖ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيْرًا

وَافْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا وَاَعِنْهُ بِرُكْنِكَ الْاَعَزِّ
وَاشْدُدْ اَزْرَهُ وَقَوِّ عَضُدَهُ وَرَاعِهِ بِعَيْنِكَ
وَاحْمِهِ بِحِفْظِكَ وَانْصُرْهُ بِمَلٰٓئِكَتِكَ وَاَمْدِدْهُ
بِجُنْدِكَ الْاَغْلَبِ وَاَقِمْ بِهِ كِتَابَكَ وَحُدُوْدَكَ
وَشَرَايِعَكَ وَسُنَنَ رَسُوْلِكَ صَلَوٰتُكَ اَللّٰهُمَّ
عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَاَحْيِ بِهٖ مَا اَمَاتَهُ الظَّالِمُوْنَ
مِنْ مَعَالِمِ دِيْنِكَ وَاجْلُ بِهٖ صَدَاءَ الْجَوْرِ عَنْ
طَرِيْقَتِكَ وَاَبِنْ بِهِ الضَّرَّاءَ عَنْ سَبِيْلِكَ وَاَزِلْ
بِهِ النَّاكِبِيْنَ عَنْ صِرَاطِكَ وَامْحَقْ بِهٖ بُغَاةَ قَصْدِكَ
عِوَجًا وَاَلِنْ جَانِبَهُ لِاَوْلِيَآئِكَ وَابْسُطْ يَدَهُ
عَلٰى اَعْدَآئِكَ وَهَبْ لَنَا رَاْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَ
تَعَطُّفَهُ وَتَحَنُّنَهُ وَاجْعَلْنَا لَهُ سَامِعِيْنَ مُطِيْعِيْنَ
وَفِيْ رِضَاهُ سَاعِيْنَ وَاِلٰى نُصْرَتِهٖ وَالْمُدَافَعَةِ
عَنْهُ مُكْتَنِفِيْنَ وَاِلَيْكَ وَاِلٰى رَسُوْلِكَ صَلَوٰاتُكَ
اَللّٰهُمَّ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ بِذٰلِكَ مُتَقَرِّبِيْنَ اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلٰى
اَوْلِيَآئِهِمُ الْمُعْتَرِفِيْنَ بِمَقَامِهِمُ الْمُتَّبِعِيْنَ مَنْهَجَهُمُ
الْمُقْتَفِيْنَ اٰثَارَهُمُ الْمُسْتَمْسِكِيْنَ بِعُرْوَتِهِمُ

المتمسّكين بولايتهم المؤتمّين بإمامتهم
المسلّمين لأمرهم المجتهدين في طاعتهم
المنتظرين أيّامهم المادّين إليهم أعينهم
الصّلوات المباركات الزّاكيات النّاميات
وسلّم عليهم وعلى أرواحهم
واجمع على التّقوى أمرهم وأصلح لهم شؤونهم
وتب عليهم إنّك أنت التّوّاب الرّحيم وخير
الغافرين واجعلنا معهم في دار السّلام برحمتك
يا أرحم الرّاحمين اللّهمّ هذا يوم عرفة
يوم شرّفته وكرّمته وعظّمته نشرت
فيه رحمتك ومننت فيه بعفوك وأجزلت
فيه عطيّتك وتفضّلت به على عبادك
اللّهمّ وأنا عبدك الّذي أنعمت عليه قبل
خلقك له وبعد خلقك إيّاه فجعلته ممّن
هديته لدينك ووفّقته لحقّك وعصمته
بحبلك وأدخلته في حزبك وأرشدته
لموالاة أوليائك ومعاداة أعدائك ثمّ

أَمَرْتَهُ فَلَمْ يَأْتَمِرْ وَزَجَرْتَهُ فَلَمْ يَنْزَجِرْ وَنَهَيْتَهُ
عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَخَالَفَ أَمْرَكَ إِلَى نَهْيِكَ لَا
مُعَانَدَةً لَكَ وَلَا اسْتِكْبَارًا عَلَيْكَ بَلْ دَعَاهُ
هَوَاهُ إِلَى مَا زَيَّلْتَهُ وَإِلَى مَا حَذَّرْتَهُ وَ
أَعَانَهُ عَلَى ذٰلِكَ عَدُوُّكَ وَعَدُوُّهُ فَأَقْدَمَ
عَلَيْهِ عَارِفًا بِوَعِيدِكَ رَاجِيًا لِعَفْوِكَ وَاثِقًا
بِتَجَاوُزِكَ وَكَانَ أَحَقَّ عِبَادِكَ مَعَ مَا مَنَنْتَ
عَلَيْهِ أَلَّا يَفْعَلَ وَهَا أَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ صَاغِرًا
ذَلِيلًا خَاضِعًا خَاشِعًا خَائِفًا مُعْتَرِفًا بِعَظِيمٍ
مِنَ الذُّنُوبِ تَحَمَّلْتُهُ وَجَلِيلٍ مِنَ الْخَطَايَا
اجْتَرَمْتُهُ مُسْتَجِيرًا بِصَفْحِكَ لَائِذًا بِرَحْمَتِكَ
مُوقِنًا أَنَّهُ لَا يُجِيرُنِي مِنْكَ مُجِيرٌ وَلَا يَمْنَعُنِي مِنْكَ
مَانِعٌ فَعُدْ عَلَيَّ بِمَا تَعُودُ بِهِ عَلَى مَنِ اقْتَرَفَ
مِنْ تَغَمُّدِكَ وَجُدْ عَلَيَّ بِمَا تَجُودُ بِهِ عَلَى
مَنْ أَلْقَى بِيَدِهِ إِلَيْكَ مِنْ عَفْوِكَ وَامْنُنْ عَلَيَّ
بِمَا لَا يَتَعَاظَمُكَ أَنْ تَمُنَّ بِهِ عَلَى مَنْ أَمَّلَكَ
مِنْ غُفْرَانِكَ وَاجْعَلْ لِي فِي هٰذَا الْيَوْمِ نَصِيبًا

أَنَالُ بِهٖ حَظًّا مِنْ رِضْوَانِكَ وَلَا تَرُدَّنِيْ صِفْرًا
فَمَا يَنْقَلِبُ بِهِ الْمُتَعَبِّدُوْنَ لَكَ مِنْ عِبَادِكَ
وَاِنِّيْ وَاِنْ لَمْ اُقَدِّمْ مَا قَدَّمُوْهُ مِنَ الصَّالِحَاتِ
فَقَدْ قَدَّمْتُ تَوْحِيْدَكَ وَنَفْيَ الْاَضْدَادِ وَ
الْاَنْدَادِ وَالْاَشْبَاهِ عَنْكَ وَاَتَيْتُكَ مِنَ الْاَبْوَابِ
الَّتِيْ اَمَرْتَ اَنْ تُؤْتٰى مِنْهَا وَتَقَرَّبْتُ اِلَيْكَ بِمَا
لَا يَقْرُبُ اَحَدٌ مِنْكَ اِلَّا بِالتَّقَرُّبِ بِهٖ ثُمَّ اَتْبَعْتُ
ذٰلِكَ بِالْاِنَابَةِ اِلَيْكَ وَالتَّذَلُّلِ وَالْاِسْتِكَانَةِ
لَكَ وَحُسْنِ الظَّنِّ بِكَ وَالثِّقَةِ بِمَا عِنْدَكَ وَ
شَفَعْتُهٗ بِرَجَائِكَ الَّذِيْ قَلَّ مَا يَخِيْبُ عَلَيْهِ
رَاجِيْكَ وَسَاَلْتُكَ مَسْئَلَةَ الْحَقِيْرِ الذَّلِيْلِ
الْبَائِسِ الْفَقِيْرِ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيْرِ وَمَعَ ذٰلِكَ خِيْفَةً
وَتَضَرُّعًا وَتَعَوُّذًا وَتَلَوُّذًا لَا مُسْتَطِيْلًا بِتَكَبُّرِ
الْمُتَكَبِّرِيْنَ وَلَا مُتَعَالِيًا بِدَالَّةِ الْمُطِيْعِيْنَ وَلَا مُسْتَطِيْلًا
بِشَفَاعَةِ الشَّافِعِيْنَ وَاَنَا بَعْدُ اَقَلُّ الْاَقَلِّيْنَ
وَاَذَلُّ الْاَذَلِّيْنَ وَمِثْلُ الذَّرَّةِ اَوْ دُوْنَهَا فَيَا مَنْ
لَمْ يُعَاجِلِ الْمُسِيْئِيْنَ وَلَا يَنْدَهُ الْمُتْرَفِيْنَ وَيَا

مَن يَمُنُّ بِاِقَالَةِ العَاثِرِينَ وَيَتَفَضَّلُ بِاِنظَارِ
الخَاطِئِينَ اَنَا المُسِيءُ المُعتَرِفُ الخَاطِئُ العَاثِرُ
اَنَا الَّذِي اَقدَمَ عَلَيكَ مُجتَرِئًا اَنَا الَّذِي عَصَاكَ مُتَعَمِّدًا
اَنَا الَّذِي استَخفَى مِن عِبَادِكَ وَبَارَزَكَ اَنَا
الَّذِي هَابَ عِبَادَكَ وَاَمِنَكَ اَنَا الَّذِي لَم
يَرهَب سَطوَتَكَ وَلَم يَخَف بَأسَكَ اَنَا الجَانِي
عَلَى نَفسِهِ اَنَا المُرتَهِنُ بِبَلِيَّتِهِ اَنَا قَلِيلُ الحَيَاءِ اَنَا
طَوِيلُ العَنَاءِ بِحَقِّ مَنِ انتَجَبتَ مِن خَلقِكَ وَبِمَنِ
اصطَفَيتَهُ لِنَفسِكَ بِحَقِّ مَنِ اختَرتَ مِن بَرِيَّتِكَ
وَمَنِ اجتَبَيتَ لِشَانِكَ بِحَقِّ مَن وَصَلتَ طَاعَتَهُ
بِطَاعَتِكَ وَمَن جَعَلتَ مَعصِيَتَهُ كَمَعصِيَتِكَ
بِحَقِّ مَن قَرَنتَ مُوَالَاتَهُ بِمُوَالَاتِكَ وَمَن نُطتَ
مُعَادَاتَهُ بِمُعَادَاتِكَ تَغَمَّدنِي فِي يَومِي هٰذَا
بِمَا تَتَغَمَّدُ بِهِ مَن جَارَ اِلَيكَ مُتَنَصِّلًا
وَعَاذَ بِاستِغفَارِكَ تَائِبًا وَتَوَلَّنِي بِمَا تَتَوَلَّى بِهِ
اَهلَ طَاعَتِكَ وَالزُّلفَى لَدَيكَ وَالمَكَانَةِ مِنكَ
وَتَوَحَّدنِي بِمَا تَتَوَحَّدُ بِهِ مَن وَفَى بِعَهدِكَ

وَأَتْعَبَ نَفْسَهُ فِي ذَاتِكَ وَأَجْهَدَهَا فِي مَرْضَاتِكَ
وَلَا تُؤَاخِذْنِي بِتَفْرِيطِي فِي جَنْبِكَ وَتَعَدِّي طَوْرِي
فِي حُدُودِكَ وَمُجَاوَزَةِ أَحْكَامِكَ وَلَا تَسْتَدْرِجْنِي
بِإِمْلَائِكَ لِي اسْتِدْرَاجَ مَنْ مَنَعَنِي خَيْرَ مَا عِنْدَهُ
وَلَمْ يَشْرَكْكَ فِي حُلُولِ نِعْمَتِهِ بِي وَنَبِّهْنِي مِنْ
رَقْدَةِ الْغَافِلِينَ وَسِنَةِ الْمُسْرِفِينَ وَنَعْسَةِ
الْمَخْذُولِينَ وَخُذْ بِقَلْبِي مَا اسْتَعْمَلْتَ بِهِ
الْقَانِتِينَ وَاسْتَعْبَدْتَ بِهِ الْمُتَعَبِّدِينَ
وَاسْتَنْقَذْتَ بِهِ الْمُتَهَاوِنِينَ وَأَعِذْنِي مِمَّا
يُبَاعِدُنِي عَنْكَ وَيَحُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ حَظِّي
مِنْكَ وَيَصُدُّنِي عَمَّا أُحَاوِلُ لَدَيْكَ وَسَهِّلْ
لِي مَسْلَكَ الْخَيْرَاتِ إِلَيْكَ وَالْمُسَابَقَةِ إِلَيْهَا مِنْ حَيْثُ
أَمَرْتَ وَالْمُشَاحَّةِ فِيهَا عَلَى مَا أَرَدْتَ وَلَا تَمْحَقْنِي
فِيمَنْ تَمْحَقُ مِنَ الْمُسْتَخِفِّينَ بِمَا أَوْعَدْتَ وَلَا تُهْلِكْنِي
مَعَ مَنْ تُهْلِكُ مِنَ الْمُتَعَرِّضِينَ لِمَقْتِكَ وَلَا تُتَبِّرْنِي
فِيمَنْ تُتَبِّرُ مِنَ الْمُنْحَرِفِينَ عَنْ سُبُلِكَ وَنَجِّنِي
مِنْ غَمَرَاتِ الْفِتْنَةِ وَخَلِّصْنِي مِنْ لَهَوَاتِ الْبَلْوَى

وَاَجِرْنِيْ مِنْ اَخْذِ الْاِمْلَاۤءِ وَحُلْ بَيْنِيْ وَبَيْنَ عَدُوٍّ
يُضِلُّنِيْ وَهَوًى يُوْبِقُنِيْ وَمَنْقَصَةٍ تُرْهِقُنِيْ وَلَا تُعْرِضْ
عَنِّيْ اِعْرَاضَ مَنْ لَا تَرْضٰى عَنْهُ بَعْدَ غَضَبِكَ وَلَا
تُؤْيِسْنِيْ مِنَ الْاَمَلِ فِيْكَ فَيَغْلِبَ عَلَيَّ الْقُنُوْطُ مِنْ
رَحْمَتِكَ وَلَا تَمْنَحْنِيْ بِمَا لَا طَاقَةَ لِيْ بِهٖ
فَتَبْهَظَنِيْ مِمَّا تُحَمِّلُنِيْهِ مِنْ فَضْلِ مَحَبَّتِكَ وَلَا
تُرْسِلْنِيْ مِنْ يَدِكَ اِرْسَالَ مَنْ لَا خَيْرَ فِيْهِ
وَلَا حَاجَةَ بِكَ اِلَيْهِ وَلَا اِنَابَةَ لَهٗ وَلَا تَرْمِ بِيْ
رَمْيَ مَنْ سَقَطَ مِنْ عَيْنِ رِعَايَتِكَ وَمَنِ اشْتَمَلَ
عَلَيْهِ الْخِزْيُ مِنْ عِنْدِكَ بَلْ خُذْ بِيَدِيْ
مِنْ سَقْطَةِ الْمُتَرَدِّيْنَ وَوَهْلَةِ الْمُتَعَسِّفِيْنَ
وَزَلَّةِ الْمَغْرُوْرِيْنَ وَوَرْطَةِ الْهَالِكِيْنَ وَعَافِنِيْ
مِمَّا ابْتَلَيْتَ بِهٖ طَبَقَاتِ عَبِيْدِكَ وَاِمَآئِكَ وَ
بَلِّغْنِيْ مَبَالِغَ مَنْ عُنِيْتَ بِهٖ وَاَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
وَرَضِيْتَ عَنْهُ فَاَعَشْتَهٗ حَمِيْدًا وَتَوَفَّيْتَهٗ
سَعِيْدًا وَطَوِّقْنِيْ طَوْقَ الْاِقْلَاعِ عَمَّا يُحْبِطُ
الْحَسَنَاتِ وَيَذْهَبُ بِالْبَرَكَاتِ وَاَشْعِرْ قَلْبِيْ

الْاِزْدِجَارَ عَنْ قَبَائِحِ السَّيِّئَاتِ وَفَوَاضِحِ الْحَوْبَاتِ
وَلَا تَشْغَلْنِيْ بِمَا لَا اُدْرِكُهٗ اِلَّا بِكَ عَمَّا
لَا يُرْضِيْكَ عَنِّيْ غَيْرُهٗ وَانْزِعْ مِنْ قَلْبِيْ
حُبَّ دُنْيَا دَنِيَّةٍ تَنْهٰى عَمَّا عِنْدَكَ وَ
تَصُدُّ عَنِ ابْتِغَاءِ الْوَسِيْلَةِ اِلَيْكَ وَتُذْهِلُ
عَنِ التَّقَرُّبِ مِنْكَ وَزَيِّنْ لِيَ التَّفَرُّدَ بِمُنَاجَاتِكَ
بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهَبْ لِيْ عِصْمَةً تُدْنِيْنِيْ مِنْ
خَشْيَتِكَ وَتَقْطَعُنِيْ عَنْ رُكُوْبِ مَحَارِمِكَ
وَتَفُكُّنِيْ مِنْ اَسْرِ الْعَظَائِمِ وَهَبْ لِيَ التَّطْهِيْرَ
مِنْ دَنَسِ الْعِصْيَانِ وَاَذْهِبْ عَنِّيْ دَرَنَ
الْخَطَايَا وَسَرْبِلْنِيْ بِسِرْبَالِ عَافِيَتِكَ وَرَدِّنِيْ رِدَاءَ
مُعَافَاتِكَ وَجَلِّلْنِيْ سَوَابِغَ نَعْمَائِكَ وَظَاهِرْ
لَدَيَّ فَضْلَكَ وَطَوْلَكَ وَاَيِّدْنِيْ بِتَوْفِيْقِكَ وَ
تَسْدِيْدِكَ وَاَعِنِّيْ عَلٰى صَالِحِ النِّيَّةِ وَمَرْضِيِّ
الْقَوْلِ وَمُسْتَحْسَنِ الْعَمَلِ وَلَا تَكِلْنِيْ اِلٰى حَوْلِيْ
وَقُوَّتِيْ دُوْنَ حَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَلَا تُخْزِنِيْ يَوْمَ
تَبْعَثُنِيْ لِلِقَائِكَ وَلَا تَفْضَحْنِيْ بَيْنَ يَدَيْ اَوْلِيَائِكَ

وَلَا تُنْسِنِي ذِكْرَكَ وَلَا تُذْهِبْ عَنِّي شُكْرَكَ بَلْ
أَلْزِمْنِيهِ فِي أَحْوَالِ السَّهْوِ عِنْدَ غَفَلَاتِ
الْجَاهِلِينَ لِآلَائِكَ وَأَوْزِعْنِي أَنْ أُثْنِيَ
بِمَا أَوْلَيْتَنِيهِ وَأَعْتَرِفَ بِمَا أَسْدَيْتَهُ إِلَيَّ
وَاجْعَلْ رَغْبَتِي إِلَيْكَ فَوْقَ رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ
وَحَمْدِي إِيَّاكَ فَوْقَ حَمْدِ الْحَامِدِينَ وَ
لَا تَخْذُلْنِي عِنْدَ فَاقَتِي إِلَيْكَ وَلَا تُهْلِكْنِي
بِمَا أَسْدَيْتُهُ إِلَيْكَ وَلَا تَجْبَهْنِي بِمَا جَبَهْتَ
بِهِ الْمُعَانِدِينَ لَكَ فَإِنِّي لَكَ مُسَلِّمٌ أَعْلَمُ
أَنَّ الْحُجَّةَ لَكَ وَأَنَّكَ أَوْلَى بِالْفَضْلِ وَأَعْوَدُ
بِالْإِحْسَانِ وَأَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ وَ
أَنَّكَ بِأَنْ تَعْفُوَ أَوْلَى مِنْكَ بِأَنْ تُعَاقِبَ وَأَنَّكَ
بِأَنْ تَسْتُرَ أَقْرَبُ مِنْكَ إِلَى أَنْ تَشْهَرَ فَأَحْيِنِي
حَيٰوةً طَيِّبَةً تَنْتَظِمُ بِمَا أُرِيدُ وَتَبْلُغُ مَا أُحِبُّ
مِنْ حَيْثُ لَا آتِي مَا تَكْرَهُ وَلَا أَرْتَكِبُ مَا نَهَيْتَ
عَنْهُ وَأَمِتْنِي مِيتَةَ مَنْ يَسْعَى نُورُهُ بَيْنَ يَدَيْهِ
وَعَنْ يَمِينِهِ وَذَلِّلْنِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَأَعِزَّنِي عِنْدَ

خَلْقِكَ وَضَعْنِي إِذَا خَلَوْتُ بِكَ وَارْفَعْنِي بَيْنَ
عِبَادِكَ وَاَغْنِنِي عَمَّنْ هُوَ غَنِيٌّ عَنِّي وَزِدْنِي
اِلَيْكَ فَاقَةً وَفَقْرًا وَاَعِذْنِي مِنْ شَمَاتَةِ الْاَعْدَاءِ
وَمِنْ حُلُولِ الْبَلَاءِ وَمِنَ الذُّلِّ وَالْعَنَاءِ تَغَمَّدْنِي
فِيمَا اطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي بِمَا يَتَغَمَّدُ بِهِ الْقَادِرُ
عَلَى الْبَطْشِ لَوْلَا حِلْمُهُ وَالْاٰخِذُ عَلَى الْجَرِيرَةِ
لَوْلَا اَنَاتُهُ وَاِذَا اَرَدْتَ بِقَوْمٍ فِتْنَةً اَوْ سُوْءً
فَنَجِّنِي مِنْهَا لِوَاذًا بِكَ وَاِذْ لَمْ تُقِمْنِي مَقَامَ فَضِيحَةٍ
فِي دُنْيَاكَ فَلَا تُقِمْنِي مِثْلَهُ فِي اٰخِرَتِكَ وَاشْفَعْ لِي
اَوَائِلَ مِنَنِكَ بِاَوَاخِرِهَا وَقَدِيمَ فَوَائِدِكَ بِحَوَادِثِهَا
وَلَا تَمْدُدْ لِي مَدًّا يَقْسُو مَعَهُ قَلْبِي وَلَا تَقْرَعْنِي
قَارِعَةً يَذْهَبُ لَهَا بَهَائِي وَلَا تَسُمْنِي خَسِيسَةً
يَصْغُرُ لَهَا قَدْرِي وَلَا نَقِيصَةً يُجْهَلُ مِنْ اَجْلِهَا
مَكَانِي وَلَا تَرُعْنِي رَوْعَةً اُبْلِسُ بِهَا وَلَا خِيفَةً اُوجِسُ
دُونَهَا اجْعَلْ هَيْبَتِي فِي وَعِيدِكَ وَحَذَرِي مِنْ
اِعْذَارِكَ وَاِنْذَارِكَ وَرَهْبَتِي عِنْدَ تِلَاوَةِ اٰيَاتِكَ
وَاعْمُرْ لَيْلِي بِاِيقَاظِي فِيهِ لِعِبَادَتِكَ وَتَفَرُّدِي

بِالتَّهَجُّدِ لَكَ وَتَجَرُّدِي بِسُكُونِي اِلَيْكَ وَاِنْزَالِ حَوَائِجِي
بِكَ وَمُنَازَلَتِي اِيَّاكَ فِي فَكَاكِ رَقَبَتِي مِنْ نَارِكَ
وَاِجَارَتِي مِمَّا فِيهِ اَهْلُهَا مِنْ عَذَابِكَ وَلَا تَذَرْنِي
فِي طُغْيَانِي عَامِهًا وَلَا فِي غَمْرَتِي سَاهِيًا حَتّٰى حِيْنٍ
وَلَا تَجْعَلْنِي عِظَةً لِمَنِ اتَّعَظَ وَلَا نَكَالًا لِمَنِ اعْتَبَرَ
وَلَا فِتْنَةً لِمَنْ نَظَرَ وَلَا تَمْكُرْ بِي فِيمَنْ تَمْكُرُ بِهِ
وَلَا تَسْتَبْدِلْ بِي غَيْرِي وَلَا تُغَيِّرْ لِي اِسْمًا وَلَا تُبَدِّلْ لِي
جِسْمًا وَلَا تَتَّخِذْنِي هُزُوًا لِخَلْقِكَ وَلَا سُخْرِيًّا
لَكَ وَلَا تَبَعًا اِلَّا لِمَرْضَاتِكَ وَلَا مُمْتَهَنًا اِلَّا بِالْاِنْتِقَامِ
لَكَ اَوْجِدْنِي بَرْدَ عَفْوِكَ وَحَلَاوَةَ رَحْمَتِكَ وَ
رَوْحِكَ وَرَيْحَانِكَ وَجَنَّةِ نَعِيمِكَ وَاَذِقْنِي
طَعْمَ الْفَرَاغِ لِمَا تُحِبُّ بِسَعَةٍ مِنْ سَعَتِكَ وَ
الْاِجْتِهَادِ فِيمَا يُزْلِفُ لَدَيْكَ وَعِنْدَكَ وَاَتْحِفْنِي
بِتُحْفَةٍ مِنْ تُحَفَاتِكَ وَاجْعَلْ تِجَارَتِي رَابِحَةً
وَكَرَّتِي غَيْرَ خَاسِرَةٍ وَاَخِفْنِي مَقَامَكَ وَشَوِّقْنِي
لِقَاءَكَ وَتُبْ عَلَيَّ تَوْبَةً نَصُوحًا لَا تُبْقِ مَعَهَا
ذُنُوبًا صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا تَذَرْ مَعَهَا عَلَانِيَةً

وَلَا سَرِيْرَةً وَانْزِعِ الْغِلَّ مِنْ صَدْرِي لِلْمُؤْمِنِيْنَ
وَاعْطِفْ بِقَلْبِيْ عَلَى الْخَاشِعِيْنَ وَكُنْ لِيْ كَمَا
تَكُوْنُ لِلصَّالِحِيْنَ وَحَلِّنِيْ حِلْيَةَ الْمُتَّقِيْنَ
وَاجْعَلْ لِيْ لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْغَابِرِيْنَ وَذِكْرًا
نَامِيًا فِي الْاٰخِرِيْنَ وَوَافِ بِيْ عَرْصَةَ الْاَوَّلِيْنَ
وَتَمِّمْ سُبُوْغَ نِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَظَاهِرْ كَرَامَاتِهَا لَدَيَّ
امْلَأْ مِنْ فَوَائِدِكَ يَدِيْ وَسُقْ كَرَائِمَ مَوَاهِبِكَ
اِلَيَّ وَجَاوِرْ بِيَ الْاَطْيَبِيْنَ مِنْ اَوْلِيَائِكَ فِي الْجِنَانِ
الَّتِيْ زَيَّنْتَهَا لِاَصْفِيَائِكَ وَجَلِّلْنِيْ شَرَائِفَ نِحَلِكَ
فِي الْمَقَامَاتِ الْمُعَدَّةِ لِاَحِبَّائِكَ وَاجْعَلْ لِيْ عِنْدَكَ
مَقِيْلًا اٰوِيْ اِلَيْهِ مُطْمَئِنًّا وَمَثَابَةً اَتَبَوَّءُهَا
وَاَقَرُّ عَيْنًا وَلَا تُقَايِسْنِيْ بِعَظِيْمَاتِ الْجَرَائِرِ وَلَا
تُهْلِكْنِيْ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ وَاَزِلْ عَنِّيْ كُلَّ
شَكٍّ وَشُبْهَةٍ وَاجْعَلْ لِيْ فِي الْحَقِّ طَرِيْقًا مِنْ
كُلِّ رَحْمَةٍ وَاَجْزِلْ لِيْ قِسَمَ الْمَوَاهِبِ مِنْ نَوَالِكَ
وَوَفِّرْ عَلَيَّ حُظُوْظَ الْاِحْسَانِ مِنْ اَفْضَالِكَ
وَاجْعَلْ قَلْبِيْ وَاثِقًا بِمَا عِنْدَكَ وَهَمِّيْ مُسْتَفْرَغًا

لِمَا هُوَ لَكَ وَاسْتَعْمِلْنِي بِمَا تَسْتَعْمِلُ بِهِ خَالِصَتَكَ
وَاَشْرِبْ قَلْبِي عِنْدَ ذُهُولِ الْعُقُولِ طَاعَتَكَ
وَاجْمَعْ لِيَ الْغِنَى وَالْعَفَافَ وَالدَّعَةَ وَالْمُعَافَاةَ
وَالصِّحَّةَ وَالسَّعَةَ وَالطُّمَاْنِينَةَ وَالْعَافِيَةَ وَلَا
تُحْبِطْ حَسَنَاتِي بِمَا يَشُوبُهَا مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَ
لَا خَلَوَاتِي بِمَا يَعْرِضُ لِي مِنْ نَزَغَاتِ فِتْنَتِكَ
وَصُنْ وَجْهِي عَنِ الطَّلَبِ اِلَى اَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ وَذُبَّنِي عَنِ الْتِمَاسِ
مَا عِنْدَ الْفَاسِقِينَ وَلَا تَجْعَلْنِي لِلظَّالِمِينَ ظَهِيرًا وَلَا لَهُمْ عَلَى
مَحْوِ كِتَابِكَ يَدًا وَنَصِيرًا وَحُطْنِي مِنْ حَيْثُ
لَا اَعْلَمُ حِيَاطَةً تَقِينِي بِهَا وَافْتَحْ لِي اَبْوَابَ
تَوْبَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَرَاْفَتِكَ وَرِزْقِكَ الْوَاسِعِ
اِنِّي اِلَيْكَ مِنَ الرَّاغِبِينَ وَاَتْمِمْ لِي اِنْعَامَكَ
اِنَّكَ خَيْرُ الْمُنْعِمِينَ وَاجْعَلْ بَاقِيَ عُمْرِي فِي الْحَجِّ
وَالْعُمْرَةِ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَ
صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَبَدَ الْاٰبِدِينَ
بدانکه شب عید قربان از جمله

اعمال عید رمضان

چهار شیء است که احیاے آنها سنت موکده است و منقول
است که درین شب درہاے آسمان بسته نمی شود برای
آنکه صداهاے دعاے حاجیان بالا رود و صداهاے
انسان در آسمان پیچیده است مانند صداے
مگس عسل درمیان کندو و حق تعالی حاجیان را ندا
می کند که منم پروردگار شما و شمائید بندگان من و حق مرا ادا (ای خانه خود ۱۲)
کردید و بر من لازم است که دعاے شما را مستجاب
می گردانم پس هر که مستحق آمرزش است همه گناهان او را می آمرزد
و هر که سزاوار آن نیست گناهانش را کم می کند پس هر که با
ایشان در عبادت و دعا شریک شود در ثواب با ایشان
شریک خواهد بود غسل و زیارت حضرت امام حسین ع
درین شب سنت است و منقول است که هر که درین شب
آنحضرت را زیارت کند گناهان گذشته و آینده اش
آمرزیده شود آمّا اعمال روز عید غسل در ان سنت موکده است
و بعضے واجب دانسته اند و بهتر آنست که پیش از نماز
غسل کند و نماز عید بنا بر مشهور در زمان غیبت امام علیه السلام
سنت موکده است و بگمان فقیر واجب است بشرائط

مقرره و نمازش بهمان کیفیت است که در عید فطر مذکور
شد و دعاے پیش از رفتن نماز عید آنجا مذکور شد
و دعاے بسیار پیش از نماز و بعد از نماز و بعد اذان وارد
شده است و این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد و بهترین
دعاها دعاے چهل و هشتم صحیفه کامله است اَللّٰهُمَّ
هٰذَا یَوْمٌ مُبَارَكٌ وَالْمُسْلِمُوْنَ فِیْهِ مُجْتَمِعُوْنَ
فِیْ اَقْطَارِ اَرْضِكَ یَشْهَدُ السَّائِلُ مِنْهُمْ وَالطَّالِبُ
وَالرَّاغِبُ وَالرَّاهِبُ وَاَنْتَ النَّاظِرُ فِیْ حَوَائِجِهِمْ
فَاَسْئَلُكَ بِجُوْدِكَ وَكَرَمِكَ وَهَوَانِ مَا سَاَلْتُكَ
عَلَیْكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ
رَبَّنَا بِاَنَّ لَكَ الْمُلْكَ وَلَكَ الْحَمْدُ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ
الْحَلِیْمُ الْكَرِیْمُ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلَالِ
وَالْاِكْرَامِ بَدِیْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ مَهْمَا
قَسَمْتَ بَیْنَ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِیْنَ مِنْ خَیْرٍ اَوْ
عَافِیَةٍ اَوْ بَرَكَةٍ اَوْ هُدًی اَوْ عَمَلٍ بِطَاعَتِكَ
اَوْ خَیْرٍ تَمُنُّ بِهٖ عَلَیْهِمْ تَهْدِیْهِمْ بِهٖ اِلَیْكَ
اَوْ تَرْفَعُ لَهُمْ عِنْدَكَ دَرَجَةً اَوْ تُعْطِیْهِمْ بِهٖ

خَيْرًا مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَنْ تُوَفِّرَ
حَظِّي وَنَصِيْبِي مِنْهُ أَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ بِأَنَّ
لَكَ الْمُلْكَ وَلَكَ الْحَمْدَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
وَرَسُوْلِكَ وَحَبِيْبِكَ وَصَفْوَتِكَ وَخِيَرَتِكَ
مِنْ خَلْقِكَ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ الْأَبْرَارِ الطَّاهِرِيْنَ
الْأَخْيَارِ صَلٰوةً لَا يَقْوٰى عَلٰى إِحْصَائِهَا إِلَّا
أَنْتَ وَأَنْ تُشْرِكَنَا فِي صَالِحِ مَنْ دَعَاكَ فِي هٰذَا
الْيَوْمِ مِنْ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِيْنَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ
وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا وَلَهُمْ إِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
اَللّٰهُمَّ إِلَيْكَ تَعَمَّدْتُ بِحَاجَتِيْ وَبِكَ أَنْزَلْتُ
الْيَوْمَ فَقْرِيْ وَفَاقَتِيْ وَمَسْكَنَتِيْ وَإِنِّيْ بِمَغْفِرَتِكَ
وَرَحْمَتِكَ أَوْثَقُ مِنِّيْ بِعَمَلِيْ وَلَمَغْفِرَتُكَ وَرَحْمَتُكَ
أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوْبِيْ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَتَوَلَّ قَضَاءَ كُلِّ حَاجَةٍ هِيَ لِيْ بِقُدْرَتِكَ
عَلَيْهَا وَتَيْسِيْرِ ذٰلِكَ عَلَيْكَ وَبِفَقْرِيْ إِلَيْكَ
وَغِنَاكَ عَنِّيْ فَإِنِّيْ لَمْ أُصِبْ خَيْرًا قَطُّ إِلَّا مِنْكَ

وَلَمْ يَصْرِفْ عَنِّي سُوءً قَطُّ أَحَدٌ غَيْرُكَ وَلَا أَرْجُو
لِأَمْرِ آخِرَتِي وَدُنْيَايَ سِوَاكَ اَللّٰهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ وَ
تَعَبَّأَ وَأَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِوِفَادَةٍ إِلَىٰ مَخْلُوقٍ رَجَاءَ
رِفْدِهِ وَنَوَافِلِهِ وَطَلَبَ نَيْلِهِ وَجَائِزَتِهِ فَإِلَيْكَ
يَا مَوْلَايَ كَانَتِ الْيَوْمَ تَهْيِئَتِي وَتَعْبِئَتِي
وَإِعْدَادِي وَاسْتِعْدَادِي رَجَاءَ عَفْوِكَ
وَرِفْدِكَ وَطَلَبَ نَيْلِكَ وَجَائِزَتِكَ اَللّٰهُمَّ
فَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُخَيِّبِ
الْيَوْمَ ذٰلِكَ مِنْ رَجَائِي يَا مَنْ لَا يُحْفِيهِ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ
فَإِنِّي لَمْ آتِكَ ثِقَةً مِنِّي بِعَمَلٍ صَالِحٍ قَدَّمْتُهُ
وَلَا شَفَاعَةِ مَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ إِلَّا شَفَاعَةَ مُحَمَّدٍ
وَأَهْلِ بَيْتِهِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ سَلَامُكَ
أَتَيْتُكَ مُقِرًّا بِالْجُرْمِ وَالْإِسَاءَةِ إِلَىٰ نَفْسِي أَتَيْتُكَ
أَرْجُو عَظِيمَ عَفْوِكَ الَّذِي عَفَوْتَ بِهِ عَنِ
الْخَاطِئِينَ ثُمَّ لَمْ يَمْنَعْكَ طُولُ عُكُوفِهِمْ عَلَىٰ عَظِيمِ
الْجُرْمِ أَنْ عُدْتَ عَلَيْهِمْ بِالرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ
فَيَا مَنْ رَحْمَتُهُ وَاسِعَةٌ وَعَفْوُهُ عَظِيمٌ يَا عَظِيمُ

يَا عَظِيمُ يَا كَرِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَعُدْ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ وَتَعَطَّفْ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ
وَتَوَسَّعْ عَلَيَّ بِمَغْفِرَتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا الْمَقَامَ
لِخُلَفَائِكَ وَاَصْفِيَائِكَ وَمَوَاضِعَ اُمَنَائِكَ فِي الدَّرَجَةِ
الرَّفِيعَةِ الَّتِي اخْتَصَصْتَهُمْ بِهَا قَدِ ابْتَزُّوهَا
وَاَنْتَ الْمُقَدِّرُ لِذٰلِكَ لَا يُغَالَبُ اَمْرُكَ وَلَا
يُجَاوَزُ الْمَحْتُومُ مِنْ تَدْبِيرِكَ كَيْفَ شِئْتَ
وَاَنّٰى شِئْتَ وَلِمَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ غَيْرُ
مُتَّهَمٍ عَلٰى خَلْقِكَ وَلَا لِاِرَادَتِكَ حَتّٰى
عَادَ صِفْوَتُكَ وَخُلَفَاؤُكَ مَغْلُوبِينَ مَقْهُورِينَ
مُبْتَزِّينَ يَرَوْنَ حُكْمَكَ مُبَدَّلًا وَكِتَابَكَ
مَنْبُوذًا وَفَرَائِضَكَ مُحَرَّفَةً عَنْ جِهَاتِ
اِشْرَاعِكَ وَسُنَنَ نَبِيِّكَ مَتْرُوكَةً اَللّٰهُمَّ
الْعَنْ اَعْدَائَهُمْ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ
وَمَنْ رَضِيَ بِفِعَالِهِمْ وَاَشْيَاعَهُمْ وَاَتْبَاعَهُمْ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اِنَّكَ حَمِيدٌ
مَجِيدٌ كَصَلَوَاتِكَ وَبَرَكَاتِكَ وَتَحِيَّاتِكَ عَلٰى

أَصْفِيَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ وَعَجِّلِ الْفَرَجَ وَالرَّوْحَ وَالنُّصْرَةَ
وَالتَّمْكِينَ وَالتَّأْيِيدَ لَهُمْ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ
التَّوْحِيدِ وَالْإِيمَانِ بِكَ وَالتَّصْدِيقِ بِرَسُولِكَ
وَالْأَئِمَّةِ الَّذِينَ حَتَمْتَ طَاعَتَهُمْ مِمَّنْ
يَجْرِي ذٰلِكَ بِهِ وَعَلَىٰ يَدَيْهِ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ
لَيْسَ يَرُدُّ غَضَبَكَ إِلَّا حِلْمُكَ وَلَا يَرُدُّ سَخَطَكَ إِلَّا
عَفْوُكَ وَلَا يُجِيرُ مِنْ عِقَابِكَ إِلَّا رَحْمَتُكَ
وَلَا يُنْجِينِي مِنْكَ إِلَّا التَّضَرُّعُ إِلَيْكَ وَبَيْنَ
يَدَيْكَ فَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَهَبْ
لَنَا يَا إِلٰهِي مِنْ لَدُنْكَ فَرَجًا بِالْقُدْرَةِ الَّتِي
بِهَا تُحْيِي أَمْوَاتَ الْعِبَادِ وَبِهَا تَنْشُرُ مَيْتَ
الْبِلَادِ وَلَا تُهْلِكْنِي يَا إِلٰهِي غَمًّا حَتَّىٰ تَسْتَجِيبَ
لِي وَتُعَرِّفَنِي الْإِجَابَةَ فِي دُعَائِي وَأَذِقْنِي طَعْمَ
الْعَافِيَةِ إِلَىٰ مُنْتَهَىٰ أَجَلِي وَلَا تُشْمِتْ بِي عَدُوِّي
وَلَا تُمَكِّنْهُ مِنْ عُنُقِي وَلَا تُسَلِّطْهُ عَلَيَّ إِلٰهِي إِنْ رَفَعْتَنِي
فَمَنْ ذَا الَّذِي يَضَعُنِي وَإِنْ وَضَعْتَنِي فَمَنْ
ذَا الَّذِي يَرْفَعُنِي وَإِنْ أَكْرَمْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي

يُهِينُنِي وَإِنْ أَهَنْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يُكْرِمُنِي وَإِنْ
عَذَّبْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْحَمُنِي وَإِنْ أَهْلَكْتَنِي
فَمَنْ ذَا الَّذِي يَعْرِضُ لَكَ فِي عَبْدِكَ أَوْ يَسْأَلُكَ
عَنْ أَمْرِهِ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّهُ لَيْسَ فِي حُكْمِكَ
ظُلْمٌ وَلَا فِي نِقْمَتِكَ عَجَلَةٌ وَإِنَّمَا يَعْجَلُ مَنْ
يَخَافُ الْفَوْتَ وَإِنَّمَا يَحْتَاجُ إِلَى الظُّلْمِ الضَّعِيفُ
وَقَدْ تَعَالَيْتَ يَا إِلٰهِي عَنْ ذٰلِكَ عُلُوًّا كَبِيرًا
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْنِي
لِلْبَلَاءِ غَرَضًا وَلَا لِنِقْمَتِكَ نَصَبًا وَمَهِّلْنِي وَ
نَفِّسْنِي وَأَقِلْنِي عَثْرَتِي وَلَا تَبْتَلِيَنِّي بِبَلَاءٍ عَلٰى
أَثَرِ بَلَاءٍ فَقَدْ تَرٰى ضَعْفِي وَقِلَّةَ حِيلَتِي وَ
تَضَرُّعِي إِلَيْكَ أَعُوذُ بِكَ اللّٰهُمَّ الْيَوْمَ مِنْ
غَضَبِكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعِذْنِي وَ
أَسْتَجِيرُ بِكَ الْيَوْمَ مِنْ سَخَطِكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَأَجِرْنِي وَأَسْأَلُكَ أَمْنًا مِنْ عَذَابِكَ فَصَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآمِنِّي وَأَسْتَهْدِيكَ فَصَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاهْدِنِي وَأَسْتَنْصِرُكَ فَصَلِّ عَلٰى

محمد وآله وانصرني واسترحمك فصل على محمد
وآله وارحمني واستكفيك فصل على محمد
وآله واكفني واسترزقك فصل محمد وآله
وارزقني واستعينك فصل على محمد وآله
واعني واستغفرك لما سلف من ذنوبي
فصل على محمد وآله واغفر لي واستعصمك
فصل على محمد وآله واعصمني فاني لن
اعود لشيء كرهته مني ان شئت ذلك
يا رب يا رب يا حنان يا حنان يا ذا الجلال
والاكرام صل على محمد وآله واستجب
لي جميع ما سألتك وطلبت اليك ورغبت
فيه اليك وارده وقدره واقضه وامضه
وخر لي فيما تقضي منه وبارك لي في ذلك
وتفضل علي به واسعدني بما تعطيني منه وزدني من
فضلك وسعة ما عندك فانك واسع كريم وصل ذلك
بخير الآخرة ونعيمها يا ارحم الراحمين پس دعا بکن و هر چه خواهی از خدا طلب
بکن و هزار مرتبه درود بفرست بر محمد و آل محمد و حضرت امام زین العابدین ع همچنین میکردند

احکام عید قربان

و دعای ندبه بهترین دعاهاست و درین روز و سایر اعیاد سنت است
خواندن آن چنانچه در اعمال جمعه مذکور شد و درین عید سنت است که
افطار بعد از نماز از گوشت قربانی شود و از جملهٔ احکام این عید
قربانی است و آن سنت موکده است و بعضی از علما واجب دانسته
اند اگر قدرت بر آن داشته باشد و از حضرت صادقؑ منقول است که اضحیه
واجب است بر هر مسلمانی و فرمود که از برای خود البته بکن و از برای عیال خود اگر خواهی بکن
و اگر خواهی مکن و از ام سلمهؓ زوجهٔ حضرت رسولؐ منقول است که با آنحضرتؐ عرض کرد
که عید اضحی حاضر میشود و من قیمت اضحیه ندارم آیا قرض کنم و اضحیه بکنم حضرت فرمود که
قرض کن آن قرض را خدا ادا می فرماید و بهتر آنست که در روز عید بکشد و در روز یازدهم
و دوازدهم نیز می تواند کشت و اگر در منی باشد در روز سیزدهم نیز میتواند کشت و بهتر آنست که در دهه
ذی الحجه خریده باشد و مکروه است قربانی کردن حیوانی که در خانه تربیت کرده باشد و میباید که شتر یا گاو یا
گوسفند یا بز بوده باشد و حیوانات دیگر را قربانی نمیتوان کرد و اگر شتر باشد میباید پنج
سال تمام داشته باشد یا زیاده و اگر گاو یا بز میباشد باید که یکسالش تمام شده باشد
و داخل در سال دوم شده باشد و اگر دو سال تمام داشته باشد بهتر است
و اگر گوسفند باشد ششماهه کافی است و اگر هفت ماهش تمام باشد بهتر
است و می باید که نقصی در اعضایش نبوده باشد و کور بیک چشم یا
هر دو چشم نبوده باشد و بسیار لنگ نباشد که راه رفتن بر آن

دشوار باشد و گوشتش بریده نباشد و اگر شق شده باشد و جدا
نشده باشد باکے نیست و اگر شق نیز نباشد بهتر است
و باید که مغز شاخش نشکسته باشد و اگر گوشتش نیز نشکسته
باشد بهتر است و بهتر آنست که بهار و بسیار بیر نبوده باشد
و سنت است که فربه باشد و باید که بسیار لاغر نباشد که پیه
بر گرده اش نباشد و باید که خصی نباشد یعنی خصیه اش را بریده
نباشد و مکروه است خصیه اش را مالیده باشند و اگر بغیر
خصی بهم نرسد خصی را قربانی میتوان کرد و سنت است که
اگر قربانی شتر یا گاؤ باشد ماده باشد و اگر گوسفند یا بز باشد
نر باشد و سنت است که خود بکشد و اگر نتواند دست بر روی
دست قصاب بگذارد و مددے بکند و طریق کشتن آنست
که اگر شتر باشد نحر کند یعنی حربه را مانند کارد یا نیزه در گودال
پائین گردنش فرو برد و اگر بعوض آن ذبح کند حرام می شود
و واجب است که رو بقبله بدارد آنرا و نام خدا ببرد و سنت
است که آنرا استاده بدارد رو بقبله و هر دو دستش را از سر
تا پا و زانو و یا سپائے یا تسمه ببندد و آنکه نحر میکند
در جانب راست شتر بایستد و حربه را در نحرش فرو برد و اگر گاؤ

یا گوسفند یا نر باشد باید که چهار رگ گردن ببر یعنی حلقوم و
دو رگ بزرگ که هر دو جانب حلقوم است و رگے که در پشت
حلقوم است که آب و علف ازان رگ بجوف آن میرود
اگر اینهارا نحر کنند حرام می شوند و سنت است که دعا
بخوانند در وقت کشتن چنانچه بسند صحیح از حضرت صادقؑ
منقول است که چون قربانی را نحر یا ذبح کنی روی آنرا بقبله
کن و در وقت نحر یا ذبح بگو وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي
فَطَرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ حَنِيفًا مُسْلِمًا
وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ اِنَّ صَلٰوتِيْ
وَنُسُكِيْ وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِيْ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
لَا شَرِيْكَ لَهٗ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ
اَللّٰهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ بِسْمِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ
پس نحر یا ذبح کند بگو اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّيْ پس اگر نحر یا
ذبح نیابتہ از طرف یک کس یا چند کس بکند خواه زن باشد
خواه مرد نام آنها بگیرد و در نیابت بجائے مِنِّیْ بگوید من فلان
یعنی نام آنها ببرد و فرمود که تا نمیرد سرش را جدا مکن و چون
پوست بکند سنت است که یک حصه را خود و اهل خانه اش

بخورند و بهتر آنست که خود بان افطار کند و یک حصه را
برائے ہمسائگان بهدیه بفرستد و اگر پریشان باشند
بهتر است و یک حصه را بفقرا و سوال کنندگان بدہد
و اگر اکثر را تصدق بکند شاید بهتر باشد و سنت است که
پوست و کله و جمیع اجزائے حلال آن را تصدق کند و
تصرف نکند و بقصاب ندهد مگر آنکه قصاب پریشان
باشد و تصدق باو بدہد و در حدیث صحیح وارد است که
پوستش را می تواند که دباغت کند و بر روے آن نماز
کند و بنشیند و اگر گوسفند یافت نشود سنت است که قیمت
وسطش را تصدق کند و اگر یک حیوان برائے خود و عیال
بکشد کافی است و اگر یکے برائے خود و یکے برائے عیال
بکشد بهتر است و اگر بعدد عیال بکشد ثوابش بیشتر خواهد بود
و از برائے پدر و مادر و اولاد و خویشان که مرده باشند قربانی
کند خوب است و اگر برائے رسول و ائمه قربانی کند ظاهرا
خوب است و منقول است که حضرت رسول م دو گوسفند
قربانی می کردند در اول فرمودند که خداوندا این از من و از هر که
قربانی نکرده است از اهلبیت من و در دوم فرمودند که خداوندا

این

این از من و از هر که قربانی نکرده است از امت من و حضرت
امیر المومنین ع هر سال اول وقت یک گوسفند قربانی می کرد و
فرمود که خداوندا این از پیغمبر تست پس یک گوسفند دیگر
برای خود قربانی می فرمود و اگر جمعی قادر نباشند که هر یک قربانی
جدا بکنند جائز است که با یکدیگر شریک شوند تا منفعت
لفر بلکه بمنفعت لفر و حق تعالی فرموده است که خدا را یاد کنید
در ایام معدودات یعنی در روزی چند شمرده شده و
در احادیث معتبره منقول است که مراد تکبیر گفتن است در ایام
تشریق پس هر که در منی باشد عقیب پانزده نماز بگوید که اولش
ظهر روز عید است و آخرش صبح روز سیزدهم و در سائر شهرها
عقیب ده نماز که از ظهر روز عید است تا صبح روز دوازدهم
و مشهور استحباب است و بعضی واجب دانسته اند و اقلش بعد
از هر نماز یک مرتبه است و اگر مکرر بگوید بهتر است و بعد از نماز
نافله نیز اگر بگوید خوب است و طریق تکبیر موافق حدیث
صحیح این است اَللهُ اَکبَرُ اَللهُ اَکبَرُ لا اِلٰه
اِلّا اللهُ وَ اللهُ اَکبَرُ اَللهُ اَکبَرُ وَ لِلّٰه
الحَمدُ اَللهُ اَکبَرُ عَلیٰ ما هَدانا اَللهُ اَکبَرُ

عَلٰى مَا رَزَقَنَا مِنْ بَهِيمَةِ الْاَنْعَامِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
عَلٰى مَا اَبْلَانَا

دربیان فضائل واعمال شب وروز

عید غدیر است وعید غدیر ہیجدہم این ماہ است و
عظیم ترین اعیاد است واحادیث از طرق عامہ وخاصہ
در فضیلت این روز واعمال آن زیادہ از حد واحصا
است ودرین مقام بیک حدیث اکتفا می نمایم بسند معتبر از
حضرت امام رضاؑ منقول است کہ چون روز قیامت شود
چہار روز را بسوی عرش الٰہی برند با زینت تمام مانند عروسے
کہ او را بخانۂ داماد برند روز عید اضحی و روز عید فطر و روز جمعہ
و روز عید غدیر و روز عید غدیر درمیان آنہا مانند ماہ
باشد درمیان ستارہ گان واین روزیست کہ حق تعالیٰ
حضرت ابراہیم خلیلؑ را از آتش نجات داد واین روز را روزہ
داشت برائے شکر حق تعالیٰ واین روزیست کہ خدا
درین روز کامل گردانید دین را بانیکہ حضرت رسولؐ
حضرت امیر المومنینؑ را نصب کرد بخلافت وفضیلت
او را ووصی بودن او را ظاہر گردانید بر مردم پس روزہ داشت

این روز را و این روز کامل شدن دین است و روزیست
که بینی شیطان بر خاک مالیده شده است و روزیست
که اعمال شیعیان و محبان آل محمد در این روز مقبول است
و این روزیست که حق تعالی عملهای مخالفان و
سنیان را باطل می گرداند مانند ذره‌ها که در میان هوا پراگنده
می شود و این روزیست که خدای عزوجل امر میفرماید
جبرئیل را که نصب کند کرسی کرامت خدا را در برابر بیت المعمور
و جبرئیل بر آن کرسی بالا میرود و ملائکه از جمیع آسمانها
نزد او جمع میشوند و ثنا می کنند بر محمد و آل محمد و استغفار
می کنند برای شیعیان حضرت امیرالمومنین و ائمه طاهرین
و دوستان ایشان از فرزندان آدم و این روزیست
که امر می کند فرماید حق تعالی ملائکه نویسندگان اعمال را که قلم بردارند
از محبان اهل بیت و شیعیان ایشان تا سه روز از
روز غدیر و ننویسند هیچ خطا و گناه ایشان را برای کرامت
محمد و علی و ائمه و این روزیست که خدا مخصوص محمد
و آل محمد و شیعیان ایشان گردانیده و این روزیست که خدا زیاده میگرداند
مال کسی را که عبادت خدا کند و در این روز توسعه دهد روزی را

بر عیال خود و برادران مومن خود و او را آزاد می گرداند از آتش
جہنم و این روزیست کہ خدا سعی شیعیان را شکر میکند
یعنے مژدہ میدہد و گناہان ایشان را می آمرزد و عمل ایشان را
قبول می کند و این روزیست کہ خدا غمہاے شیعیان را
زائل میکند و گناہان ایشان را کم می کند و روز بخشش
است و روز عطیہ است و روز پہن کردن علم است و روز
بشارت است و روز عید بزرگ است و روزیست
کہ دعاہا در آن مستجاب میگردد و روز موقف بزرگ و روز
پوشیدن جامہاے نیکو است و روز بخشیدن گناہان
شیعیان جناب امیر المؤمنین ع است و روزیست کہ
بسیار صلوات باید فرستاد بر محمد و آل محمد و روز خوشنودی
است و روز عید اہلبیت محمد است و روز قبول اعمال است
و روز طلب زیادتی ثواب است و روز استراحت مومنان
است و روز سوداگری ایشان است و روز دوستی کردن
شیعیان است با یکدگر و روز رسیدن رحمت خدا است
و روز ترک کبائر گناہان است و روز عبادت است
و روز افطار فرمودن روزہ داران است پس ہر کہ روزہ داری را

درین روز افطار فرماید چنان است که ده فیام را طعام کرده باشد و هر فیامے صد هزار کس است و روز تهنیت و مبارکبادا است پس هر مؤمن که دیگرے را ملاقات کند چنین تهنیت بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ جَعَلَنَا مِنَ الْمُتَمَسِّكِیْنَ بِوَلَایَةِ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَ الْاَئِمَّةِ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ یعنے حمد و سپاس خداوندی سزا است را که گردانید مارا از انها که چنگ زده اند در ولایت و محبت بادشاهان مؤمنان وائمہ علیہم السلام و این روز تبسم است در روی مومنان پس هر که تبسم کند در روی برادر مومن خود روز غدیر حق تعالے نظر می فرماید در روز قیامت بسوے او برحمت و برآورد هزار حاجت او را و بنا کند در بهشت از براے او قصرے از مروارید سفید و روے او نورانی گردانند و این روز زینت است پس هر که زینت کند براے روز غدیر حق تعالے بیامرزد از براے او هر گناهے که کرده است از صغیره یا کبیره و بفرستد حق تعالے بسوے او ملکے چند را که بنویسند براے او حسنات و بلند گردانند براے او درجات تا سال

آئینده مثل این روز لیس اگر میرد شهید مرده باشد و ثواب
شهیدان داشته باشد و اگر زنده باشد سعادتمند زندگانی
کند و هرکه طعامے دهد درین روز مومنے را چنان باشد
که طعام داده باشد جمیع پیغمبران و صدیقان را و هرکه دیدن
کند درین روز مومنے را داخل گرداند خدا در قبر او هفتاد
نور و قبرش را کشاده گرداند و زیارت کند او را در قبر او هر روز
هفتاد هزار ملک و بشارت دهند او را به بهشت و در روز
غدیر حق تعالےٰ عرض کرد ولایت و امامت و محبت
ما اهل بیت را بر اهل آسمانهاے هفتگانه پس پیشی گرفتند
باقرار بما اهل آسمان هفتم پس زینت داد آن را بالعرش
بعد از ان سبقت کردند اهل آسمان چهارم پس زینت
داد آنرا به بیت المعمور پس سبقت کردند باقرار بما اهل آسمان
اول پس آنرا زینت بخشید بستارگان پس حق تعالےٰ
عرض کرد ولایت مارا بر زمینها پس پیشی گرفت باقرار
بان مکه معظمه پس زینت داد آنرا بکعبه پس پیشی گرفت مدینه
طیبه پس زینت داد آنرا بمحمد مصطفےٰ پس سبقت کرد بسوے
آن شهر کوفه پس زینت داد آنرا بقبر اقدس حضرت امیرالمومنینؑ

پس عرض کرد ولایت ما را بر کوهها پس اول کوهی که اقرار کرد کوه بود کوه عقیق و کوه فیروزه و کوه یاقوت و باین سبب این جواهر در آنها بهم رسید پس کوههای دیگر سبقت گرفتند و باین سبب معدن طلا و نقره و سائر معدنها گردیدند و هر یک که اقرار نکرد معدن هیچ چیز نگردید و باز در روز عید غدیر عرض کرد ولایت ما را بر آبها هر چه قبول کرد شیرین شد و هر چه قبول نکرد شور و تلخ شد پس عرض کرد ولایت ما را بر مرغان هر مرغی که قبول کرد سخن گو و خوش آواز گردید و هر که قبول نکرد لال و بد آواز گردید و مثل مومنان در قبول کردن ولایت امیر المومنین در روز عید غدیر مثل ملائکه است در قبول کردن سجدهٔ حضرت آدم و مثل آنها که قبول ولایت آنحضرت نکردند در روز عید غدیر مثل شیطان است در قبول نکردن سجدهٔ آدم و در روز عید غدیر این آیت نازل شد اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَاَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِيْ وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْاِسْلَامَ دِيْنًا یعنے امروز کامل گردانیدم برائے شما دین شما را و تمام گردانیدم

بر شما نعمت خود را و پسندیدم اسلام را برای دین شما پس
حضرت ص فرمود که نفرستاده است خدا پیغمبرے را مگر آنکه
وصی و خلیفہ خود را درین روز نصب کرده است ق
کلینی رح بسند معتبر روایت کرده که از حضرت صادق ع
پرسیدند که آیا مسلمانان را عیدے هست غیر جمعه و اضحٰے
و فطر فرمود بلے عیدے هست که از همه حرمتش بیشتر است
راوی گفت کدام عید فرمود آن روز که نصب کرد رسول خدا ص
حضرت امیر المؤمنین ع را بخلافت خود و فرمود که هر که من
مولا و آقاے اویم علی مولا و آقا و پیشواے اوست
و آن روز هجدهم ذیحجه است راوی گفت چه کار در آن
باید کرد فرمود که باید روزه بدارید و عبادت کنید و محمد ص و آل محمد را
یاد کنید و بر ایشان صلوات بفرستید و وصیت کرد
رسول خدا ص امیر المؤمنین ع را که این روز را عید گردانند و هر
پیغمبرے وصی خود را وصیت می کرد که این روز را عید گردانند
در روایت دیگر فرموده که روزهٔ روز عید غدیر کفارهٔ شصت سال گناه است و
بروایت دیگر منقول است که مفضل از حضرت جعفر صادق ع پرسید کدام مسکینی مرا
که روز غدیر را روزه بدارم فرمود آری الله آری والله بدستیکه دین

روز خدا توبہ حضرت آدمؑ را قبول کرد و بشکر آن این روز را روزه داشت و درین روز حضرت ابراہیمؑ را از آتش نجات داد و بشکر آن این روز را روزه داشت و درین روز حضرت موسیٰ ہارونؑ را وصی خود گردانید و این روز را بشکر این نعمت روزه داشت و درین روز حضرت عیسیٰؑ وصیت وصی خود شمعون الصفا را ظاہر گردانید و این روز را بشکر حق سبحانہ تعالےٰ روزه داشت و درین روز حضرت رسولؐ حضرت امیر المومنینؑ را خلیفہ و جانشین خود گردانید و فضیلت وصیت او را بر خلق ظاہر گردانید و این روز را بشکر این نعمتہا روزه داشت و این روز روزه داشتن است و روز عبادت است و روز طعام دادن است و روز نیکی کردن است با برادران مومن و روزیست کہ خدا از مومنان خوش میگردد و بینی شیطان برخاک مالیده میشود و بسند معتبر از ابن ابی النصر منقول است کہ گفت روزے در خدمت امام رضاؑ بودم و جماعت بسیار حاضر بودند پس فضیلت روز غدیر مذکور شد و بعضے از حاضران انکار کردند حضرتؑ فرمود کہ پدرم از پدرانش روایت کرد کہ روز غدیر در آسمان مشہورتر است از زمین پس بدرستیکہ

خدا را در فردوس اعلیٰ قصرے ہست کہ یک خشت آن از طلا و یک
خشت آن از نقرہ و دران قصر صد ہزار قبہ است از یاقوت
سرخ و صد ہزار خیمہ است از یاقوت سبز و خاکش مشک و عنبر
و دران چہار نہر جاری است نہرے از شراب و نہرے از
آب و نہرے از شیر و نہرے از عسل و در دور آن درختان
است از انواع میوہ ہا و بر آن درختان مرغان خوش الحان
ہستند بدنہائے آنہا از مروارید است و بالہائے آنہا
از یاقوت است و با لواع نغمہا خوانند کے مسکنند و چون
روز عید غدیر می شود دران قصر حاضر می شوند جمیع اہل آسمانہا و تسبیح و
تقدیس حق تعالےٰ می کنند و آن مرغان پرواز می کنند و در میان
آب فرو می روند و بر آن مشک و عنبر مے غلطند و چون ملائکہ
جمع شدند پرواز می کنند و مشک و عنبر بر سر ایشان می افشانند
و درین روز نثار حضرت فاطمہؑ را کہ در شب زفاف آنحضرت
سدرۃ المنتہیٰ و درخت طوبیٰ نثار کردند برائے یکدیگر بہدیہ
می فرستند و چون آخر این روز می شوند از جانب رب اعلےٰ
بایشان میرسد کہ برگردید بسوی درجہا و مرتبہائے خود
بین بتحقیق کہ ایمن گردید از گناہ و خطا و لغزش تا مثل این روز

از سال آینده برای امت محمد و علیؑ پس حضرت فرمود که ای پسر ابی نصر هر جا که باشی سعی کن که نزد قبر مطهر حضرت امیر المومنینؑ حاضر شوی بدرستیکه خدا درین روز می آمرزد از هر مرد مومن وزن مؤمنه گناه شصت سالهٔ ایشان را و درین روز آزاد می کند از آتش جهنم دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان وشب قدر وشب فطر و یکدرهم که درین روز ببرادران مومن بدهی برابر است با هزار درهم که در اوقات دیگر بدهی واحسان کن درین روز ببرادران مومن خود وشاد گردان هر مرد مومن و زن مومنه را بخدا سوگند که اگر مردم فضیلت این روز را بدانند چنانچه باید هر آئنه هر روز ده مرتبه ملائکه با ایشان مصافحه کنند و زیارت امیر المؤمنینؑ درین روز فضیلت بسیار دارد از نزدیک و دور موافق روایت صفوان وغیر او اگر از دور زیارت کنند دو رکعت نماز زیارت بجا آورند و در رکعت اول سورهٔ انا انزلناه و در رکعت دوم سورهٔ قل هو الله احد بخوانند پس این دعا را بخوانند

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى وَلِيِّكَ وَاَخِىْ نَبِيِّكَ وَوَزِيْرِهٖ وَحَبِيْبِهٖ وَخَلِيْلِهٖ وَمَوْضِعِ سِرِّهٖ وَخِيَرَتِهٖ مِنْ

أُسْرَتِهِ وَوَصِيِّهِ وَصَفْوَتِهِ وَخَالِصَتِهِ وَأَمِينِهِ
وَوَلِيِّهِ وَأَشْرَفِ عِتْرَتِهِ الَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَأَبِي
ذُرِّيَّتِهِ وَبَابِ حِكْمَتِهِ وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَ
الدَّاعِي إِلَى شَرِيعَتِهِ وَالْمَاضِي عَلَى سُنَّتِهِ وَ
خَلِيفَتِهِ عَلَى أُمَّتِهِ سَيِّدِ الْمُسْلِمِينَ وَأَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ أَفْضَلَ مَا
صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَأَصْفِيَائِكَ
وَأَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ
قَدْ بَلَّغَ عَنْ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا
حُمِّلَ وَرَعَى مَا اسْتُحْفِظَ وَحَفِظَ مَا اسْتُودِعَ
وَحَلَّلَ حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَأَقَامَ
أَحْكَامَكَ وَدَعَا إِلَى سَبِيلِكَ وَوَالَى أَوْلِيَائَكَ
وَعَادَى أَعْدَائَكَ وَجَاهَدَ النَّاكِثِينَ عَنْ سَبِيلِكَ
وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ عَنْ أَمْرِكَ
صَابِرًا مُحْتَسِبًا مُقْبِلًا غَيْرَ مُدْبِرٍ لَا تَأْخُذُهُ
فِي اللَّهِ لَوْمَةُ لَائِمٍ حَتَّى بَلَغَ فِي ذَلِكَ الرِّضَا
وَسَلَّمَ إِلَيْكَ الْقَضَاءَ وَعَبَدَكَ مُخْلِصًا وَ

نصح لک مجتهداً حتّیٰ اتاه الیقین فقبضته الیک شهیداً سعیداً ولیّاً تقیّاً رضیّاً زکیّاً هادیاً مهدیّاً اللّٰهمّ صلّ علیٰ محمّدٍ وآله افضل ما صلّیت علیٰ احدٍ من انبیائک واصفیائک یا ربّ العالمین واگر اشاره کند بانگشت شهادت بجانب قبر شریف آنحضرت واین زیارت را نیز بخواند بهتر است۔
السّلام علیک یا امیر المؤمنین ورحمة اللّٰه وبرکاته السّلام علیک یا امین اللّٰه فی ارضه وحجّته علیٰ عباده اشهد لقد جاهدت یا امیر المؤمنین فی اللّٰه حقّ جهاده وعملت بکتابه واتّبعت سنن نبیّه صلّی اللّٰه علیه وآله حتّیٰ دعاک اللّٰه الیٰ جواره فقبضک الیه باختیاره لک کریم ثوابه والزم اعدائک الحجّة فی قتلهم ایّاک مع ما لک من الحجج البالغة علیٰ جمیع خلقه اللّٰهمّ صلّ علیٰ محمّدٍ وآله واجعل نفسی مطمئنّةً بقدرک راضیةً بقضائک

مُولَعَةً بِذِكْرِكَ وَدُعَائِكَ مُحِبَّةً لِصَفْوَةِ اَوْلِيَائِكَ
مَحْبُوبَةً فِي اَرْضِكَ وَسَمَائِكَ صَابِرَةً عِنْدَ نُزُولِ
بَلَائِكَ شَاكِرَةً لِفَوَاضِلِ نَعْمَائِكَ ذَاكِرَةً لِسَوَابِغِ
اٰلَائِكَ مُشْتَاقَةً اِلٰى فَرْحَةِ لِقَائِكَ مُتَزَوِّ دَةً
ذِ التَّقْوٰى لِيَوْمِ جَزَائِكَ مُسْتَنَّةً بِسُنَنِ اَوْلِيَائِكَ
مُفَارِقَةً لِاَخْلَاقِ اَعْدَائِكَ مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيَا
بِحَمْدِكَ وَثَنَائِكَ اَللّٰهُمَّ اِنَّ قُلُوبَ الْمُخْبِتِينَ
اِلَيْكَ وَالِهَةٌ وَسُبُلَ الرَّاغِبِينَ اِلَيْكَ شَارِعَةٌ
وَاَعْلَامَ الْقَاصِدِينَ اِلَيْكَ وَاضِحَةٌ وَاَفْئِدَةَ
الْعَارِفِينَ مِنْكَ فَازِعَةٌ وَاَصْوَاتَ الدَّاعِينَ
اِلَيْكَ صَاعِدَةٌ وَاَبْوَابَ الْاِجَابَةِ لَهُمْ مُفَتَّحَةٌ
وَدَعْوَةَ مَنْ نَاجَاكَ مُسْتَجَابَةٌ وَتَوْبَةَ مَنْ
اَنَابَ اِلَيْكَ مَقْبُولَةٌ وَعَبْرَةَ مَنْ بَكٰى مِنْ
خَوْفِكَ مَرْحُومَةٌ وَالْاِغَاثَةَ لِمَنِ اسْتَغَاثَ
بِكَ مَوْجُودَةٌ وَالْاِعَانَةَ لِمَنِ اسْتَعَانَ بِكَ
مَبْذُولَةٌ وَعِدَاتِكَ لِعِبَادِكَ مُنْجَزَةٌ وَزَ
لَّاتِ مَنِ اسْتَقَالَكَ مُقَالَةٌ وَاَعْمَالَ الْعَامِلِينَ

لَدَيْكَ

لدیک محفوظة وارزاق الخلائق من لدنک نازلة وعوائد المزید الیهم واصلة وذنوب المستغفرین مغفورة وحوائج خلقک عندک مقضیة وجوائز السائلین عندک موفرة وعوائد المزید متواترة وموائد المستطعمین معدة ومناهل الظماء لدیک مترعة اللهم فاستجب دعائی واقبل ثنائی واجمع بینی وبین اولیائی واحبائی بحق محمد وعلی وفاطمة والحسن والحسین والائمة من ذریة الحسین صلوات الله وسلامه علیهم اجمعین انک ولی نعمائی ومنتهی منای وغایة رجائی فی منقلبی ومثوای واگر بعد از نماز اول این زیارت را بعمل آورد و آخر آن دعا را بخواند شاید بهتر باشد و شب عید غدیر شب بسیار مبارکی است و در شب نیز مناسب است که این زیارت را بعمل آورد و نمازی که درین شب وارد شده است چون سندش معتبر نبود ایراد ننمودم واما فضیلت روزه داشتن و تصدق کردن و افطار روزه دار

فضیلت روز عید غدیر

نمودن درین روز درین الواب احادیث بسیار است از جملهٔ
آنها این روایت است که حضرت صادق ع فرمود که روزهٔ
روز عید غدیر برابر است با روزه عمر دنیا که اگر کسے بقدر تمام
عمر دنیا عمر بیابد و روزه بدارد روزهٔ این روز برابر است با
ثواب او و ثواب روزه اش برابر است نزد خدا
با صد حج و صد عمره و این عید بزرگ خدا است و خدا
نفرستاده است پیغمبرے را مگر آنکه این روز را عید کرده
است و حرمت آنرا دانسته است و نامش در آسمان
روز عهد معهود است و نامش در زمین روز میثاق ماخوذ و جمع
مشهود است و هر که درین روز مومنے را افطار نماید ثواب
کسے دارد که ده فیام را طعام دهد که هر فیامے صد هزار کس
است و ثواب کسے دارد که طعام دهد و آب دهد باین
عدد که مذکور شد از پیغمبران و اوصیائے ایشان و شهیدان
و صالحان در سال محط و یک درهم که درین روز تصدق
کند برابر است با صد هزار درهم که در روزهائے دیگر تصدق
کنند پس فرمود که شاید که گمان کنی که خدا روزی خلق کرده
است که حرمتش از این روز بیشتر باشد نه واللہ نه واللہ نه واللہ

وبروایت دیگر فرمود که روزه اش برابر است با شصت ماه از
ماههاے حرام کہ روزہ بدارند و فرمود که روز عید روز سرور و شاد
است و بسند معتبر از فیاض بن محمدؒ منقول است کہ گفت
در روز عید غدیر در مرو بخدمت حضرت امام رضاؑ بودم و
آنحضرتؑ دران روز مخصوصان و خویشان و اصحاب
خود را جمع فرموده بود و ایشان را نگاهداشته بود که در شب
افطار کنند و بخانهاے ایشان طعامها و زرها و خلعتها فرستاده
حتی انگشتر و کفش نیز فرستاد و بایشان خلعتهاے فاخره
شفقت فرمود و ملازمان و خدمتگاران خود را جامهاے
نو بسیار نفیس پوشانیده بود و فضیلت این روز را براے
ایشان نقل میفرمود از جمله آنها گفت که در بعضے از سالهاے
خلافت حضرت امیر المومنینؑ روز جمعه با روز عید غدیر
در یک روز جمع شد پس بعد از پنج ساعت که از روز گذشته
بر منبر بالا رفت و خطبهٔ طولانی خواند و فضائل روز غدیر
بسیار بیان فرمود و نامهاے بسیار از براے این روز
ذکر کرد پس فرمود که بعد از انقضاے این مجمع برگردید بجانبهاے
خود و توسعه کنید بر عیال خود و احسان و نیکی کنید نسبت

به برادران مؤمن خود و در خانهای خود برادران مومن را جمع
کنید و نیکوئی کنید بنسبت بایشان و یکدیگر را تهنیت و
مبارکباد بگوئید و نیکی و احسان کردن درین روز مال و
عمر را زیاده می کند و مهربانی بایکدیگر کردن موجب مزید
رحمت الهی است و تا توانید بخشش و احسان کنید با عیال
خود و برادران مؤمن خود و اظهار شادی و خوشحالی کنید
و هرکه امید احسان از شما دارد در حق او تقصیر مکنید و ضعیفان
و فقیران و غلامان و کنیزان خود را با خود برابر کنید بدرستیکه
دادن یک درهم درین روز برابر است با دویست هزار درهم و
حق تعالی زیاده نیز عطا می فرماید و روزه این روز حق تعالی
سنت گردانیده و ثوابش را مانند ثواب کسی گردانیده
که از اول دنیا تا آخر دنیا عبادت کند بآنکه روزها روزه دارد
و شبها بعبادت بایستد و کسیکه برآورد حاجت برادر
مومن را پیش از آنکه او اظهار کند و از روی رغبت و خواهش
با او نیکی کند چنان باشد که این روز را روزه داشته باشد
و تمام شبش را عبادت کرده باشد و هرکه شب مومنی را افطار فرماید چنان باشد
که هزار هزار پیغمبر و صدیق و شهید را افطار فرموده باشد پس چگونه باشد ثواب

کسیکه متکفل احوال چندین نفر از مردان مومنین و زنان مومنه
بشود و هر گاه چنین کند من ضامنم بر خدا که امان یابد از
کافر شدن و فقیر شدن و اگر بمیرد در آن شب یا در آن روز یا
بعد از آن تا عید غدیر آینده بدون آنکه کبیره بسیار بدی
بکند البته آمرزیده است و هر که قرضی بکند در این روز برای
برادران مومن خود من ضامنم بر خدا که او را زنده بدارد یا بمیراند آن
قرض را ازو متحمل شود و از دوش او بر دارد و چون با یکدیگر
ملاقات کنید مصافحه کنید یکدیگر را تهنیت بگوئید و آنچه
گفتم حاضران بغائبان بگوئید و توانگران رعایت کنند
فقیران را و قوی یا دستگیری کنند ضعیفان را حضرت رسول ص
مرا بهمه اینها امر فرمود بدانکه غسل در اول این روز سنت مؤکده
است و شیخ مفیدؒ و دیگران از حضرت صادق ع روایت
کرده اند که هر که در روز عید غدیر دو رکعت نماز بکند هر وقت که
خواهد و اگر نزدیک بزوال بکند که در آن ساعت حضرت رسول ص
حضرت امیر المومنین ع را در غدیر خم برای مردم بامامت
و خلافت نصب فرمود بهتر است یعنی بهر سوره که خواهد
و اگر در رکعت اول انا انزلناه و در رکعت دوم قل هو الله احد

بخواند چنانچه در روایت معتبر دیگر وارد شده است بهتر است
پس بسجده رود و صد مرتبه شُكْرًا لِلّٰهِ يا شُكْرًا
بگوید و چون سر از سجده بردارد این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَسْئَلُكَ بِاَنَّ لَكَ الْحَمْدُ وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ
وَاَنَّكَ وَاحِدٌ اَحَدٌ صَمَدٌ لَمْ تَلِدْ وَلَمْ تُوْلَدْ
وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُوًا اَحَدٌ وَاَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ
وَرَسُوْلُكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ يَا مَنْ هُوَ كُلَّ
يَوْمٍ فِيْ شَاْنٍ كَمَا كَانَ مِنْ شَاْنِكَ اَنْ
تَفَضَّلْتَ عَلَيَّ بِاَنْ جَعَلْتَنِيْ مِنْ اَهْلِ اِجَابَتِكَ
وَاَهْلِ دِيْنِكَ وَاَهْلِ دَعْوَتِكَ وَوَفَّقْتَنِيْ
لِذٰلِكَ فِيْ مُبْتَدَءِ خَلْقِيْ تَفَضُّلًا مِنْكَ وَكَرَمًا
وَجُوْدًا ثُمَّ اَرْدَفْتَ الْفَضْلَ فَضْلًا وَالْجُوْدَ جُوْدًا
وَالْكَرَمَ كَرَمًا رَاْفَةً مِنْكَ وَرَحْمَةً عَلٰى اَنْ
جَدَّدْتَ ذٰلِكَ الْعَهْدَ لِيْ تَجْدِيْدًا بَعْدَ
تَجْدِيْدِكَ خَلْقِيْ وَكُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا نَاسِيًا
سَاهِيًا غَافِلًا فَاَتْمَمْتَ نِعْمَتَكَ بِاَنْ ذَكَّرْتَنِيْ ذٰلِكَ
وَمَنَنْتَ بِهٖ عَلَيَّ وَهَدَيْتَنِيْ لَهٗ فَلْيَكُنْ مِنْ شَاْنِكَ

يا الٰهي وسيّدي ومولاي ان تتمّ لي ذٰلك ولا
تسلبنيه حتّٰى تتوفّاني على ذٰلك وانت عنّي
راضٍ فانّك احقّ المنعمين ان تتمّ نعمتك
علىّ اللّٰهمّ سمعنا واطعنا واجبنا داعيك
بمنّك فلك الحمد غفرانك ربّنا واليك
المصير امنّا باللّٰه وحده لاشريك له و
برسوله محمّدٍ صلّى اللّٰه عليه واٰله وصدّقنا
واجبنا داعي اللّٰه واتّبعنا الرّسول في موالاة
مولانا ومولى المؤمنين امير المؤمنين علىّ
بن ابي طالب عبد اللّٰه واخي رسوله والصّدّيق
الاكبر والحجّة على بريّته المؤيّد به نبيّه
ودينه الحقّ المبين علمًا لدين اللّٰه وخازنًا
لعلمه وعيبة غيب اللّٰه وموضع سرّ اللّٰه و
امين اللّٰه على خلقه وشاهده على بريّته اللّٰهمّ
ربّنا انّنا سمعنا مناديًا ينادي للايمان ان امنوا
بربّكم فامنّا ربّنا فاغفر لنا ذنوبنا وكفّر عنّا
سيّئاتنا وتوفّنا مع الابرار ربّنا واتنا ما وعدتنا

علی رسلك ولا تخزنا یوم القیمة انك لا تخلف المیعاد
فانا ربنا بمنك ولطفك اجبنا داعیك واتبعنا
الرسول وصدقناه وصدقنا مولی المؤمنین
وکفرنا بالجبت والطاغوت فولنا ما تولینا
واحشرنا مع ائمتنا فانا بهم مومنون
موقنون ولهم مسلمون امنا بسرهم وعلانیتهم
وشاهدهم وغائبهم وحیهم ومیتهم و
رضینا بهم ائمة وقادة وسادة وحسبنا
بهم بیننا وبین الله دون خلقه لا نبتغی
بهم بدلا ولا نتخذ من دونهم ولیجة و
برئنا الی الله من کل من نصب لهم حربا
من الجن والانس من الاولین والاخرین
وکفرنا بالجبت والطاغوت والاوثان
الاربعة واشیاعهم واتباعهم وکل من
والاهم من الجن والانس من اول الدهر
الی اخره اللهم انا نشهدك انا ندین
بما دان به محمد وال محمد صلی الله

عَلَيهِ وَ عَلَيهِم وَ قَولُنا ما قالُوا وَ دِينُنا ما دانُوا
بِهِ ما قالُوا بِهِ قُلنا وَ ما دانُوا بِهِ دِنّا وَ ما
اَنكَرُوا بِهِ اَنكَرنا وَ مَن والَوا والَينا وَ مَن
عادَوا عادَينا وَ مَن لَعَنُوا لَعَنّا وَ مَن تَبَرَّؤُا
مِنهُ تَبَرَّانا مِنهُ وَ مَن تَرَحَّمُوا عَلَيهِ تَرَحَّمنا عَلَيهِ
اٰمَنّا وَ سَلَّمنا وَ رَضِينا وَ اتَّبَعنا مَوالِينا صَلَواتُ
اللهِ عَلَيهِم اَللّٰهُمَّ فَتَمِّم لَنا ذٰلِكَ وَ لا تَسلُبناهُ
وَ اجعَلهُ مُستَقَرًّا ثابِتًا عِندَنا وَ لا تَجعَلهُ مُستَعارًا
وَ اَحيِنا ما اَحيَيتَنا عَلَيهِ وَ اَمِتنا اِذا اَمَتَّنا
عَلَيهِ آلُ مُحَمَّدٍ اَئِمَّتُنا فَبِهِم نَأتَمُّ وَ اِيّاهُم
نُوالِي وَ عَدُوَّهُم عَدُوَّ اللهِ نُعادِي فَاجعَلنا
مَعَهُم فِي الدُّنيا وَ الآخِرَةِ وَ مِنَ المُقَرَّبِينَ فَاِنّا
بِذٰلِكَ راضُونَ يا اَرحَمَ الرّاحِمِينَ

پس باز بسجده رود و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه شکرا لله
بگوید پس حضرت فرمود که هر که این عمل را بجا آورد ثواب
کسی داشته باشد که در روز غدیر نزد حضرت رسول ص حاضر
شده باشد و با حضرت رسول ص و حضرت امیر المؤمنین ع بر ولایت

آنحضرت بیعت کرده باشد و درجهٔ او در بهشت با درجهٔ
راستگویان و تصدیق کنندگان باشد که تصدیق خدا و
حضرت رسول ص در آن روز از روی اخلاص کردند مانند
سلمان و ابوذر و مقداد و عمار رضی الله عنهم و مانند کسی باشد
که شهید شده باشد با حضرت رسول ص و حضرت امیر المومنین ع
و حسنین ع و مانند کسی باشد که در زیر علم حضرت صاحب الامر ع
عجل الله ظهوره علیه السلام و در زیر خیمهٔ آنحضرت ع بوده باشد
از نجیبان و نقیبان و برگزیدگان اصحاب آنحضرت ع
وایضاً شیخ مفید علیه الرحمه روایت کرده است که
سنت است این دعا را در روز عید غدیر بخوانند

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِیِّكَ وَ
عَلِیٍّ وَلِیِّكَ وَالشَّاْنِ وَالْقَدْرِ الَّذِیْ خَصَصْتَهُمَا
بِهٖ دُوْنَ خَلْقِكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ
وَاَنْ تَبْدَاَ بِهِمَا فِیْ كُلِّ خَیْرٍ عَاجِلٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ الْاَئِمَّةِ الْقَادَةِ وَالدُّعَاةِ
السَّادَةِ وَالنُّجُوْمِ الزَّاهِرَةِ وَالْاَعْلَامِ الْبَاهِرَةِ وَسَاسَةِ
الْعِبَادِ وَاَرْكَانِ الْبِلَادِ وَالنَّاقَةِ الْمُرْسَلَةِ وَالسَّفِیْنَةِ

سیاست و در کردن کسے او کنندن ۱۲ صراح

النَّاجِيَةِ الْجَارِيَةِ فِي اللُّجَجِ الْغَامِرَةِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ خُزَّانِ عِلْمِكَ
وَاَرْكَانِ تَوْحِيْدِكَ وَدَعَائِمِ دِيْنِكَ وَمَعَادِنِ
كَرَامَتِكَ وَصَفْوَتِكَ مِنْ بَرِيَّتِكَ وَخِيَرَتِكَ
مِنْ خَلْقِكَ الْاَتْقِيَاءِ الْاَنْقِيَاءِ النُّجَبَاءِ الْاَبْرَارِ وَالْبَابِ
الْمُبْتَلٰى بِهِ النَّاسُ مَنْ اَتَاهُ نَجٰى وَمَنْ اَبَاهُ
هَوٰى اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ
اَهْلِ الذِّكْرِ الَّذِيْنَ اَمَرْتَ بِمَسْئَلَتِهِمْ وَذَوِي
الْقُرْبٰى الَّذِيْنَ اَمَرْتَ بِمَوَدَّتِهِمْ وَفَرَضْتَ
حَقَّهُمْ وَجَعَلْتَ الْجَنَّةَ مَعَادَ مَنِ اقْتَصَّ
اٰثَارَهُمْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ
كَمَا اَمَرُوْا بِطَاعَتِكَ وَنَهَوْا عَنْ مَعْصِيَتِكَ
وَدَلُّوْا عِبَادَكَ عَلٰى وَحْدَانِيَّتِكَ اَللّٰهُمَّ
اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَنَجِيْبِكَ
وَصَفْوَتِكَ وَاَمِيْنِكَ وَرَسُوْلِكَ اِلٰى خَلْقِكَ
وَبِحَقِّ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَيَعْسُوْبِ الدِّيْنِ وَ
قَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِيْنَ الْوَصِيِّ الْوَفِيِّ وَالصِّدِّيْقِ

الاكبر والفاروق بين الحق والباطل والشاهد
لك والدال عليك والصادع بامرك والمجاهد
في سبيلك لم تأخذه فيك لومة لائم ان
تصلي على محمد وال محمد وان تجعلني في هذا اليوم
الذي عقدت فيه لوليك العهد في اعناق
خلقك واكملت لهم الدين من العارفين
بحرمته والمقرين بفضله ومن عتقائك
وطلقائك من النار ولا تشمت بي حاسدي
النعم اللهم فكما جعلته عيدك الاكبر
وسميته في السماء يوم العهد المعهود
وفي الارض يوم الميثاق المأخوذ والجمع
المسئول صل على محمد وال محمد واقرر
به عيوننا واجمع به شملنا ولا تضلنا بعد
اذ هديتنا واجعلنا لانعمك من الشاكرين
يا ارحم الراحمين الحمد لله الذي عرفنا
فضل هذا اليوم وبصرنا حرمته وكرمنا
به وشرفنا بمعرفته وهدانا بنوره يا رسول

اللّٰہ یا امیر المؤمنین علیکما و علی عترتکما
و علی محبیکما منی افضل سلام ما بقی
اللیل و النہار و بکما اتوجہ الی اللّٰہ ربی
و ربکما فی نجاح طلبتی و قضاء حوائجی و
تیسیر اموری اللّٰہم انی اسئلک بحق محمد
و ال محمد ان تصلی علی محمد و ال محمد و ان تلعن من جحد حق
ہذا الیوم و انکر حرمتہ فصد عن سبیلک لاطفاء
نورک فابی اللّٰہ الا ان یتم نورہ اللّٰہم فرج عن
اہل بیت محمد نبیک و اکشف عنہم و
بہم عن المؤمنین الکربات اللّٰہم املاء
الارض بہم عدلا کما ملئت ظلما و
جورا و انجز لہم ما وعدتہم انک لا تخلف
المیعاد و اگر بعد ازین دعا بسجدہ رود و صد مرتبہ شکرا
و صد مرتبہ الحمد للہ بگوید و صد مرتبہ یا انچہ تواند بگوید الحمد للہ علی
اکمال الدین و اتمام النعمۃ و رضی الرب
الکریم و الحمد للہ رب العالمین و الصلوۃ
علی خیر خلقہ محمد و عترتہ الطاہرین

بهتر خواهد بود چنانکه سید ابن باقی رح و کفعمی رح روایت کرده اند
اما شیخ مفید این زیادتی را نقل نه کرده است ✦ ✦

در بیان فضیلت و اعمال روز مباهله تا آخر ماه

علامهٔ مجلسی رح آورده که در تعین روز مباهله میان علما خلاف است و اشهر و اقوی آنست که روز بست و چهارم است و بعضی بست و پنجم و بعضی بست و هفتم و بعضی بست و یکم نیز گفته اند و اگر در هر یک از ینها اعمال مستحب را بعمل آورند بهتر است و انچه مشهور است بست و چهارم است و سبب فضیلت روز مباهله آنست که چون حضرت رسول رسولان فرستاد بسوی نصارائے نجران که اعظم ترسایان عرب بودند و ایشان بکتب خود رجوع کردند و اوصاف حضرت رسالت پناه صلعم را در کتب جمیع انبیا مشاهده کردند حب دنیا بر اکثر علمائے ایشان غالب شد و ایمان نیاوردند و شفاد نفر از علما و عظمائے خود را فرستادند که صفاتے که در کتب سابقه برائے حضرت رسالت دیده اند مشاهده نمایند بمدینه داخل شدند و صفات را موافق یافتند و حضرت رسول حجتہائے

شافی برایشان تمام کردند و بعضی از ایشان بسبب حب ریاست
و اغراض باطله مضائقه کردند در ایمان آوردن و حق تعالے
این آیۂ کریمه را فرستاد فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا
وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا
وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ
عَلَى الْكَاذِبِينَ یعنے پس هر که با تو مجادله کند
در امر عیسے ع. از آنچه آمده است بسوے تو از علم و
برهان و القا کردن برایشان و قبول نکردند پس بگو اے محمد
بیائید بخوانیم پسران خود را و پسران شما را و زنان خود را و زنان
شما را و جانهای خود را و جانهاے ما را یعنے آنها را که بمنزلۂ
جان شما اند پس تضرع کنیم و دعا کنیم پس بگردانیم لعنت و دوری
از رحمت خدا بر آنها که دروغ گویند از ما و شما پس حضرت رسول ص
عباے بر دوش مبارک خود گرفت و حضرت امیر المؤمنین ع و
فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام را در زیر عبا داخل کرد و گفت
پروردگارا هر پیغمبرے را اهلبیتی بوده است که مخصوص ترین خلق بو
بند با و خدا و ندا اینها اهل بیت من اند پس از ایشان برطرف

کن شک و گناه را و پاک کن ایشان را پاک کردنی پس جبرئیل
نازل شد و این آیۂ کریمہ را در شان ایشان آورد کہ اِنَّمَا یُرِیْدُ
اللّٰہُ لِیُذْھِبَ عَنْکُمُ الرِّجْسَ اَھْلَ الْبَیْتِ
وَیُطَھِّرَکُمْ تَطْھِیْرًا یعنے نیست جز اینکہ ارادہ
دارد حق تعالے کہ زائل گرداند از شما اہلبیت بدے و شک را
و پاک گرداند شما را از گناہان پاک گردانیدنی پس حضرت
رسول علی و فاطمہ و حسن و حسین علیہم السلام را با خود بیرون
برد از مدینہ برائے مباہلہ و چون نصاری حقیقت آنحضرت را
دانستہ بودند و بعد از ایستادن حضرت با آن بزرگواران
در مقام مباہلہ آثار نزول عذاب در زمین و آسمان ظاہر
شد عالم بزرگ ایشان گفت بخدا سوگند کہ من روی چند
می بینم کہ اگر دعا کنند کوہی از جا کندہ شود کندہ خواہد شد جرات نکردند
بر مباہلہ و استدعاے مسالمہ و مصالحہ کردند و قبول کردند کہ ہر
سال جزیہ بدہند و حضرت ایشان را نفرین نکرد و بامر الٰہی
جزیہ بر ایشان قرار داد و حضرت فرمود کہ بخدا سوگند کہ ہلاک
و عذاب آویختہ شد بر اہل نجران و اگر مباہلہ میکردم ہر آئینہ
ہمہ ازین جماعت میمون و خوک میشدند و این وادی بر

ایشان آتش می شد و سرایت میکرد به نجران و همه ترسایان
نجران می سوختند و پیش از ان که سال تمام شود جمیع نصاری
می مردند و یک نصرانی بر روی زمین زنده نمی ماند و باین سبب
چندین امر بر عالمیان ظاهر شد اول حقیت آن حضرت زیرا که
اگر اعتماد بر حقیت خود نمید اشت خود را و عزیزترین اهل
خود را در معرض مباہله نمی کرد و نصاری از مذلت و خواری
جزیه را بر خود قرار نمی دادند دوم آنکه ظاہر شد که آل عبا
بزرگوارترین خلق بودند که ایشان را آنحضرت در دعا با خود
شریک گردانیدند سوم آنکه ایشان عزیزترین خلق بودند نزد
آنحضرت ص که برای اظہار حقیت خود ایشان را در معرض
تلف در آورد زیرا که بسیار است که آدمی خود را بمہالک
می افگند اما اعزه عیال خود را راضی نمیشود که در معرض خطر
در آورد چنانچه صاحب کشاف و غیر او از متعصبان سنیان
اعتراف باین نموده اند چہارم آنکه حسن و حسین علیہما السلام
فرزند حقیقی آنحضرت اند و رتبۂ ایشان از سائر صحابه بیشتر
بوده است نزد خدا و رسول ص با آن صغر سن پنجم آنکه حضرت
فاطمه بہترین زنان بود و از زوجات و سائر قرابات آنحضرت

اخص واقرب بود و منزلت او نزد حق تعالی از همه بیشتر بود ششم آنکه باتفاق عامه و خاصه حضرت امیر المؤمنین ع در مباهله داخل بود و داخل ابنائنا و نسائنا نیست پس باید که داخل انفسنا باشد و حقیقت در اینجا مراد نمی تواند بود زیرا که اتحاد دو نفس محال است پس مراد آنست که اختصاص آنحضرت بحضرت رسالت ص در کمالات و صفات بمرتبهٔ بود که بمنزله نفس و جان آنحضرت ص بود پس هر کمالیکه در حضرت رسول ص بود باید که در آنحضرت ع باشد بغیر پیغمبرے پس باید که افضل باشد از جمیع صحابه و جمیع پیغمبران بغیر آنحضرت ص و باید که مخصوص ترین خلق باشد بآنحضرت ص و اعز خلق باشد نزد او و از جمله اموری که در روز بیست و چهارم واقع شده و موجب مزید فضل آن گردیده است آنست که درین روز حضرت امیر المؤمنین ع در رکوع نماز انگشتری خود را بسائل بخشید و این آیهٔ کریمه نازل شد و امامت آن حضرت باصحاب بصیرت هویدا گردید اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَ يُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَاكِعُوْنَ یعنی نیست اولی بامر شما و مالک اختیار شما مگر خدا و رسول او و آنها که ایمان

آورده اند و نماز بر پا میدارند چنانچه باید بجا می آورند و زکوة
می دهند در رکوع و این آیهٔ وافی هدایه بنصّ صریح است بر
امامت آنحضرت ع چنانچه در سائر کتب ذکر کرده اند و درین روز
غسل سنت است و زیارت حضرت امیر المؤمنین ع را درین
روز ذکر کرده اند و خواندن زیارت جامعه مناسب است
و روزهٔ این روز مستحب است و تاسّی بمولاے خود امیر المومنین ع
کردن در تصدق بر فقرا و ارباب حاجت بانچه مقدور و میسر
باشد مطلوب است و اعمال این روز مبارک بسیار است
شیخ طوسی رح و دیگران رحمهم اللہ بسند معتبر از حضرت موسی
بن جعفر صلوات اللہ و سلامه علیهما روایت کرده اند که روز مباہلہ
روز بیست و چهارم ماه ذیحجه است و درین روز انچه خواهی از نماز
بکن و هر دو رکعت نماز که بکنی بعد ازان هفتاد مرتبه اَستَغفِرُ
اللّٰهَ رَبِّیْ وَ اَتُوْبُ اِلَیْهِ بگو پس می ایستی و بموضع سجود خود
نظر می کنی و این دعا را می خوانی و باید که با غسل باشی و بروایت
دیگر فرمود که روز بیست و چهارم روز مباہلہ است باید که این روز را
روزه بداری برای شکر حق تعالے برین نعمت عظمی و غسل بکن
و پاکیزه ترین جامهاے خود را بپوش و انچه توانی از بوی خوش

خود را خوشبو کن و باید که بآرام دل و آرام تن باشی و اگر در یکی از مشاهد
مشرفه باشی نزد آن ضریح اقدس حاضر شوی والا بجاے خلوتی
بروی یا بر کوهے بلندے بر آئے یا بصحرائے بروے و
باید که از منزل خود بیرون رود و غسل کند و بهترین جامهاے
خود را بپوشد و چون بمجل دعا خواندن داخل شود دو رکعت
نماز بکند با آداب و شرائط و بعد از سلام هفتاد مرتبه استغفار
کند پس بایستد و بجانب آسمان نظر کند و این دعا را بخواند
و بعد از ان فرمود که پس هر دعاے که خواهی بکنی باز دو رکعت
نماز بکن و دعا بکن و دعا اینست اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعَالَمِیْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰاتِ وَمَا فِی
الْاَرْضِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰاتِ
وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرَ ثُمَّ
الَّذِیْنَ کَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ یَعْدِلُوْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِیْ عَرَّفَنِیْ مَا کُنْتُ بِهٖ جَاهِلًا وَلَوْلَا
تَعْرِیْفُهٗ اِیَّایَ لَکُنْتُ هَالِکًا اِذْ قَالَ لَهٗ وَ
قَوْلُهُ الْحَقُّ قُلْ لَا اَسْئَلُکُمْ عَلَیْهِ اَجْرًا اِلَّا

المودة في القربى فبين لي القرابة وقال سبحانه
إنما يريد الله ليذهب عنكم الرجس أهل
البيت ويطهركم تطهيرا فبين لي أهل البيت
بعد القرابة ثم قال تعالى مبينا عن الصادقين
الذين أمرنا بالكون معهم والرد إليهم بقوله
سبحانه يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله وكونوا
مع الصادقين فأوضح عنهم وأبان عن صفتهم
بقوله جل ثناؤه فقل تعالوا ندع أبناءنا
وأبنائكم ونساءنا ونساءكم وأنفسنا
وأنفسكم ثم نبتهل فنجعل لعنة الله
على الكاذبين فلك الشكر يا رب ولك
المن حيث هديتني وأرشدتني حتى لم
يخف علي الأهل والبيت والقرابة فعرفتني
نساءهم وأولادهم ورجالهم اللهم إني
أتقرب إليك بذلك المقام الذي لا يكون
أعظم منه فضلا للمؤمنين ولا أكثر رحمة
لهم بتعريفك إياهم شأنه وإبانتك فضل

أَهْلِهِ الَّذِينَ بِهِمْ أَدْحَضْتَ بَاطِلَ أَعْدَائِكَ
وَثَبَّتَّ بِهِمْ قَوَاعِدَ دِينِكَ وَلَوْلَا هٰذَا الْمَقَامُ
الْمَحْمُودُ الَّذِي أَنْقَذْتَنَا بِهِ وَدَلَلْتَنَا عَلَى اتِّبَاعِ
الْمُحِقِّينَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ الصَّادِقِينَ
عَنْكَ الَّذِينَ عَصَمْتَهُمْ مِنْ لَغْوِ الْمَقَالِ وَمَدَانِسِ
الْأَفْعَالِ لَخُصِمَ أَهْلُ الْإِسْلَامِ وَظَهَرَتْ كَلِمَةُ
أَهْلِ الْإِلْحَادِ وَفِعْلُ أُولِي الْعِنَادِ فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمَنُّ
وَلَكَ الشُّكْرُ عَلَى نَعْمَائِكَ وَأَيَادِيكَ اللّٰهُمَّ
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ نِ الَّذِينَ
افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ وَعَقَدْتَ فِي
رِقَابِنَا وِلَايَتَهُمْ وَأَكْرَمْتَنَا بِمَعْرِفَتِهِمْ وَ
شَرَّفْتَنَا بِاتِّبَاعِ آثَارِهِمْ وَثَبَّتَّنَا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ
الَّذِي عَرَّفُونَاهُ فَأَعِنَّا عَلَى الْأَخْذِ بِمَا بَصَّرُونَاهُ
وَاجْزِ مُحَمَّدًا عَنَّا أَفْضَلَ الْجَزَاءِ بِمَا نَصَحَ
لِخَلْقِكَ وَبَذَلَ وُسْعَهُ فِي إِبْلَاغِ رِسَالَاتِكَ
وَخَطَرَ بِنَفْسِهِ فِي إِقَامَةِ دِينِكَ وَعَلَى أَخِيهِ
وَوَصِيِّهِ وَالْهَادِي مِنْ بَعْدِهِ إِلَى دِينِهِ وَالْمُقِيمِ

سُنَّتَهُ عَلِيٍّ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ
وَصَلِّ عَلَى الْاَئِمَّةِ مِنْ اَبْنَائِهِ الصَّادِقِيْنَ الَّذِيْنَ
وَصَلْتَ طَاعَتَهُمْ بِطَاعَتِكَ وَاَدْخِلْنَا بِشَفَاعَتِهِمْ
دَارَ الْكَرَامَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ هٰؤُلَاءِ
اَصْحَابُ الْكِسَاءِ وَالْعَبَاءِ يَوْمَ الْمُبَاهِلَةِ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْهُمْ شُفَعَاءَنَا وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ ذٰلِكَ الْمَقَامِ
الْمَحْمُوْدِ وَالْيَوْمِ الْمَشْهُوْدِ اَنْ تَغْفِرَلِيْ وَتَتُوْبَ
عَلَيَّ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَشْهَدُ اَنَّ اَرْوَاحَهُمْ وَطِيْنَتَهُمْ وَاحِدَةٌ
وَهِيَ الشَّجَرَةُ الَّتِيْ طَابَ اَصْلُهَا وَفَرْعُهَا
وَاَغْصَانُهَا وَاَوْرَاقُهَا اَللّٰهُمَّ ارْحَمْنَا بِحَقِّهِمْ
وَاَجِرْنَا مِنْ مَوَاقِفِ الْخِزْيِ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
بِوَلَايَتِهِمْ وَاَوْرِدْنَا مَوْرِدَ الْاَمْنِ مِنْ اَهْوَالِ يَوْمِ
الْقِيٰمَةِ بِحُبِّهِمْ وَاِقْرَارِنَا بِفَضْلِهِمْ وَاتِّبَاعِنَا
اٰثَارَهُمْ وَاهْتِدَائِنَا بِهُدَاهُمْ وَاعْتِقَادِنَا
مَاعَرَّفُوْنَاهُ مِنْ تَوْحِيْدِكَ وَوَقَفُوْنَا عَلَيْهِ
مِنْ تَعْظِيْمِ شَانِكَ وَتَقْدِيْسِ اَسْمَائِكَ وَشُكْرِ

الآئك ونفي الصفات ان تحلك والعلم ان
يحيط بك والوهم ان يقع عليك فانك اقمتهم
حججا على خلقك ودلائل على توحيدك وهداة
تنبه على امرك وتهدي الى دينك وتوضح
ما اشكل على عبادك وبابا للمعجزات التي
يعجز عنها غيرك وبها تبين حجتك وتدعوا الى
تعظيم السفير بينك وبين خلقك وانت المتفضل
عليهم حيث قربتهم من ملكوتك واختصصتهم
بسرك واصطفيتهم لوحيك واورثتهم غوامض
تاويلك رحمة لخلقك ولطفا بعبادك وحنانا على
بريتك وعلما بما تنطوي عليه ضمائر امنائك و
ما يكون من شان صفوتك وطهرتهم في منشائهم
ومبتدئهم وحرستهم من نفث نافث اليهم
واريتهم برهانا على من عرض بسوء لهم فاستجابوا
لامرك وشغلوا انفسهم بطاعتك وملئوا اجزاءهم
من ذكرك وعمروا قلوبهم بتعظيم امرك وجزوا
اوقاتهم فيما يرضيك واخلوا دخائلهم من

معاريض

معاریض الخطرات الشاغلة عنك جعلت قلوبهم
مكامن لارادتك وعقولهم مناصب لامرك
ونهيك والسنتهم تراجمة لسنتك ثم اكرمتهم
بنورك حتى فضلتهم من بين اهل زمانهم
والاقربين اليهم فخصصتهم بوحيك وانزلت
اليهم كتابك وامرتنا بالتمسك بهم والرد
اليهم والاستنباط منهم اللهم فانا قد تمسكنا
بكتابك وبعترة نبيك وصلواتك
عليهم الذين اقمتهم لنا دليلا وعلما وامرتنا
باتباعهم اللهم فانا قد تمسكنا بهم فارزقنا
شفاعتهم حين يقول الخائبون فما لنا من
شافعين ولا صديق حميم واجعلنا من الصادقين
المصدقين لهم المنتظرين لايامهم الناظرين
الى شفاعتهم ولا تضلنا بعد اذ هديتنا
وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب
امين رب العالمين اللهم صل على محمد
نبيك وعلى اخيه وصنوه امير المؤمنين

وقبلة العارفين وعلم المهتدين وثاني
الخمسة الميامين الذين فخر بهم الروح
الامين وباهل الله بهم المباهلين فقال
وهو اصدق الصادقين فمن حاجك فيه
من بعد ما جاءك من العلم فقل تعالوا ندع
ابنائنا وابنائكم ونسائنا ونسائكم وانفسنا
وانفسكم ثم نبتهل فنجعل لعنة الله على
الكاذبين ذلك الامام المخصوص بمواخاته
يوم الاخاء والموثر بالقوت بعد ضر الطوى
ومن شكر الله سعيه في هل اتى ومن شهد
بفضله معادوه واقر بمناقبه جاحدوه
مولى الانام ومكسر الاصنام ومن لم
تأخذه في الله لومة لائم صلى الله عليه
واله ما طلعت شمس النهار واورقت
الاشجار وعلى النجوم المشرقات من عترته
والحجج الواضحات من ذريته واين دعا سبب
سند ومن اصح ادعيه است وديگر از ايام متبركه

روز بیست و پنجم است و مشهور آنست که درین روز سورهٔ
هل اتیٰ در شان حضرت امیر المومنینؑ و فاطمہؑ زہرا و امام حسنؑ
و حسینؑ صلوات اللہ و سلامہ علیہم نازل شد بسبب آنکه
حسنین علیہما السلام بیمار شدند و حضرت رسولؐ بعیادت
ایشان تشریف فرما شدند و امر فرمودند که جناب امیر المومنینؑ
و سیدهٔ نساء العالمین و حسنین علیہم السلام نذر کردند که اگر
خدا ایشان را عافیت دہد سه روز روزه بگیرند و چون عافیت
کرامت فرمود آن چہار بزرگوار با فضہ خادمۂ ایشان روزه
گرفتند و نداشتند چیزے که بآن افطار نمایند پس حضرت
امیر المومنینؑ قدرے پشم از شمعون یہودی گرفت باسه صاع
از جو که حضرت فاطمہؑ ہر روز ثلث آن پشم را بریسند و یک
صاع ازان جو بمزد خود بردارد پس در روز اول حضرت فاطمہؑ
قدر ثلث آن پشم را گرفت و رشت و بمزد آن صاعی از جو برداشت
و آرد کرد و پنج گردهٔ نان پخت و چون حضرت امیرؑ با حضرت
رسولؐ صلعم نماز شام کرد و بخانه برگشت حضرت فاطمہؑ
پنج گردهٔ نان را حاضر کرد و خواستند که افطار نمایند مسکینی بر در
خانه ندا کرد که السلام علیکم ای اہل بیت محمدؐ من مسکینی ام

از مساکین مسلمانان مرا طعام دهید تا خدا شما را از مائده ہائے
بهشت طعام دهد پس حضرت امیرالمومنینؑ ابتدا کرد و فرمود
که من نان خود را امید بهم و سائر اہلبیت علیہم السلام با فضہ با حضرت
موافقت کردند و نان ہائے خود را بسائل دادند و بآب افطار
کردند و روز دیگر را روزه داشتند و باز حضرت فاطمہؑ بر رشتن
یک ثلث دیگر از پشم یک صاع دیگر را بر داشت و آرد کرد
و نان بخت و چون خواستند افطار کنند سائلے بر در خانه
آمد و ندا کرد که السلام علیکم اے اہلبیت محمد من یتیمی ام از
اولاد مہاجرین و پدرم در روز عقبہ شهید شده است مرا
طعام دهید تا خدا شما را از خوانہائے بهشت طعام دهد
پس حضرت امیرالمومنینؑ اول نان خود را داد و بعد ازان فاطمہؑ
و بعد ازان دو گوشوارهٔ عرش خدا و بعد ازان فضہ سعادتمند
ہمگی نانہائے خود را بہ یتیم دادند و بآب افطار نمودند و در روز
سیم روزه داشتند و باز حضرت سیدة النسا در روز سویم لقبیه
پشم را رشت و بقیہ جو را گرفت و در آسیا خورد کرد باز پنج
گردہ نان بخت و چون حضرت امیرؑ از نماز برگشت و
حضرت فاطمہؑ طعام را حاضر ساخت که افطار نمایند ناگاه اسیرے

از اسیران کافران ندا کرد که السلام علیکم ای اہلبیت محمدؐ
مارا اسیر می کنید و می بندید و طعام نمی دہید که بخوریم پس بخوشیہای
سابق ہمہ گردہ نان را بسائل دادند و بآب بجت افطار نمودند
چون صبح شد خداوند عالمیان سورہ کریمہ ہل اتی را در شان ایشان
فرستاد و دران سورہ اشارہ باین قصہ نمود که یُوْفُوْنَ بِالنَّذْرِ
وَیَخَافُوْنَ یَوْمًا کَانَ شَرُّہٗ مُسْتَطِیْرًا وَیُطْعِمُوْنَ
الطَّعَامَ عَلٰی حُبِّہٖ مِسْکِیْنًا وَّیَتِیْمًا وَّاَسِیْرًا اِنَّمَا
نُطْعِمُکُمْ لِوَجْہِ اللّٰہِ لَا نُرِیْدُ مِنْکُمْ جَزَآءً
وَّلَا شُکُوْرًا اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَّبِّنَا یَوْمًا عَبُوْسًا
قَمْطَرِیْرًا یعنی وفا می کنند بنذر و می ترسند از روزی که
شر آن اکثر خلق را فرا گرفتہ است و می خورانند طعام را
باخواہش و محبت آن یا از برای محض محبت خدا بہ مسکین و
یتیم و اسیر و میگویند یعنی در دل خود و نیت ایشان اینست
که ما طعام نمی دہیم شما را مگر از برای رضای خدا نمی خواہیم
از شما نہ جزا نہ پاداشی را و نہ شکر و ثنای را ما می ترسیم از روز
قیامت که در نہایت شدت و ہول است و چون در روز
چہارم که بست و پنجم ماہ ذیحجہ بود سورہ ہل اتی در مدح

ایشان نازل شد حضرت رسول صلعم آمد و ایشان را بآن شدت و گرسنگی و آنحالت غریب مشاهده کرد و گریست و فرمود این چه حالت است که در شما مشاهده می نمایم و امام حسین و امام حسین علیهما السلام را دید که از نقاهت بیماری و گرسنگی مانند جوجه که از تخم بیرون آید می لرزند و حضرت فاطمه در محراب عبادت ایستاده بود از گرسنگی شکم مبارکش به پشت چسپیده بود و چشمهایش فرو رفته بود چون از نماز فارغ شد حق تعالی خوانی از بهشت برای فاطمه فرستاد و در آن کاسه بود گوشت و ثرید[1] گرم در میان آن بود که هیچ وجه بوی بهتر از بوی مشک از آن ساطع بود پس حضرت فاطمه آن خوان را نزد رسول آورد و حضرت فرمود ای فاطمه این از کجا آوردی گفت از جانب خدا آمده است خدا هر که را خواهد روزی میدهد بی حساب حضرت فرمود الحمد لله که از دنیا نرفتم تا در اهلبیت خود شبیه مریم مادر عیسیٰ را دیدیم پس از آن تناول فرمودند و تا هفت روز از آن می خوردند و آخر نمی شد و حضرت صادق ع فرمود که آن کاسه نزد ما است و حضرت صاحب الامر ع آنرا ظاهر خواهد کرد و طعام

[1] ثرید بروزن حمید نوعی از طعام که پاره های نان را در شوربای گوشت تر کنند ۱۲ منه دام اقباله
× × ×

بهشت از ان تناول خواهد نمود و سنیان نیز این روایت
را با نزول مائده بطرق بسیار نقل کرده اند و تفصیل
این قصه را در سائر کتب ذکر کرده اند پس مناسب است
که شیعیان اهلبیت علیهم السلام درین ایام تاسی نمایند
بمولای خود در تصدق کردن بر مساکین و یتیمان و سعی
نمایند در اطعام ایشان و شیخ مفید علیه الرحمه گفته است
که مستحب است که این روز را روزه بدارند برای شکر
نعمت نزول سورهٔ هل اتی در شان آل عباء و ایضا
مناسب است غسل زیارت و زیارت ائمه و زیارت
جامعه را خواندن درین روز مناسب است و چون
بعضی از علما این روز را روز مباهله میدانند
دعاهای مباهله را نیز درین روز خواندن خوب است
و در روز بست و ششم بنابر مشهور عمر را خنجر بر شکمش
زدند و باین سبب نهایت برکت دارد و در روز بست
و هفتم مروان که آخر خلفای بنی امیه است بجهنم واصل
شد و دولت ملعونه بنی امیه لعنهم الله بر طرف شد پس
درین روز شکر این نعمت را باید کرد و بعضی گفته اند

که حضرت امام علی نقی علیه السلام درین روز متولد شده
است و روز بست و نهم بنا بر مشهور عمر ملعون با سفل درک
سقر منتقل شده است و باین سبب فضیلت عظیم دارد
و در روز آخر ذی الحجة الحرام سال عرب است روایت
کرده اند که سنت است که دو رکعت نماز بجا آورد و در هر
رکعت یک مرتبه سورۂ حمد و ده مرتبه سورۂ قل هو الله احد
و ده مرتبه آیة الکرسی بخواند و بعد از سلام این دعا بخواند
اَللّٰهُمَّ مَا عَمِلْتُ فِیْ هٰذِهِ السَّنَةِ مِنْ عَمَلٍ
نَهَيْتَنِيْ عَنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ وَنَسِيْتُهُ وَلَمْ تَنْسَهُ وَدَعَوْتَنِيْ
اِلَى التَّوْبَةِ بَعْدَ اجْتِرَائِيْ عَلَيْكَ اَللّٰهُمَّ فَاِنِّيْ
اَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ فَاغْفِرْ لِيْ وَمَا عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ
يُقَرِّبُنِيْ اِلَيْكَ فَاقْبَلْهُ مِنِّيْ وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِيْ
مِنْكَ يَا كَرِيْمُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ — ✢✢✢

دربیان ارکان و اعمال حج

پروردگار عالم در قرآن مجید و فرقان حمید ارشاد میفرماید
وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ
سَبِيْلًا وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِيْنَ

یعنی برای خدا است بر آدمیان یک مرتبه حج کردن برای
کسیکه طاقت و قدرت داشته باشد و کسیکه انکار کرد پس
بدرستیکه پروردگار عالم غنی است از عالمیان بدانکه
حج در لغت بمعنی قصد کردن است و حج بالفتح مصدر است
و بالکسر اسم است و بمعنی مرة یعنی یک مرتبه حج کردن و
در عرف فقها بمعنی قصد بیت الله با فعال مخصوصه در زمان
خاص بقصد قربت می آید کذا فی مجمع البحرین در وسائل
در حدیث صحیح از رسول خداصلعم منقول است که یکاعرابی پیش
آنحضرت آمده عرض کرد که من بقصد حج از خانه بیرون آمده
بودم پس بقضای آلهی زمان حج از من فوت شد و منم مرد
صاحب ثروت و مال پس حکم بفرما برای من که چیزی بکنم
که اجرش مثل حج باشد پس ملتفت شدند آن حضرت
بطرف من و فرمود که نگاه کن طرف کوه ابو قبیس باز فرمود
که اگر بتحقیق این کوه ابو قبیس برای تو طلای خالص شود
و در راه خدا صرف کن اجرش مثل اجر حج گاهی نخواهد
یافت باز فرمود آن حضرت بتحقیقکه حج کننده هرگاه سامان
سفر حج کند و چیزی همراه خود بردارد و چیزی در خانه بگذارد

مینویسید حق تعالی برای او بعوض این کار ده حسنه و محو میکنند
از وده سیئه و بلند میکند برای او ده درجه پس هرگاه بر پشت
شتر سوار شود پس هرگامیکه آن شتر بر میدارد مینویسید خدای
تعالی مثل ثواب مذکور بالا پس هرگاه طواف کرد خانهٔ کعبه را
از گناهان خود بیرون می آید مانند روزیکه از مادر متولد شده
باشد و هرگاه سعی کرد میان صفا و مروه پاک و صاف میگردد و بیرون میشود از گناهان
و هرگاه وقوف کرد در مقام عرفات و در مشعر الحرام و رمی کرد عقبات را یا در موقفی از مواقف حج قیام نمود از
گناهان خود پاک و صاف میشود باز فرمود آن حضرت ع
از ان اعرابی این ثوابها را گاهی نمی یابی بدون حج کردن
و در حدیث دیگر از جناب صادق ع منقول است که
بر حج کننده تا چهار ماه گناهش را نمی نویسند مگر گناه کبیره و
مینویسند برای او نیکیها و نیز در حدیث صحیح منقول است
که حج و عمره فقر و پریشانی را دفع میکنند و در کتاب ثاقب
از عبد الله بن مبارک منقول است که او در یک سال حج میکرد و
یک سال ترک میکرد تا آنکه پنجاه سال بهمین طریق مداومت کرد پس هرگاه حج او
قریب آمد پس اراده کرد که همراه حاجیان حج بکند پس عبد الله مبارک میگوید که بیرون
آمدم از شهر خود و در کوفه رفتم برای خریدن شتر ...

من پانصد دینار بود پس دیدم که بطی بر مزبله افتاده است
و یک ضعیفه پرهای آن را میکند پس پیش او رفتم و گفتم این
چه کار میکنی گفت که ای بندهٔ خدا سؤال مکن چیزی را که ترا نفع
نمیدهد پس بر دلم قولش اثر کرد پس اصرار نمودم از دو پس
گفت مجبور کردی مرا برای ظاهر کردن این راز بدانکه منم
عورت علویه و چهار تا فرزند یتیم دارم و پدر ایشان حالا مرده
است و چهار روز میگذرد که چیزی نخورده ام پس این میته
برای من حلال است پس این بط را درست کرده برای قوت
اطفال خود می برم پس در دل گفتم که وای بر نفس من که این
ضعیفه جیفه میخورد و من اعانت نکنم پس گفتم از ان عجوزه
که کنارت را بکشا وقتیکه کشاد همه دینار را انداختم و آن
ضعیفه رفت و بطرف من نگاه هم نه کرد و من بمنزل خود برگشتم
و پروردگار عالم خواهش حج را درین سال از قلب من
دور کرد پس رجوع کردم به بلد خود و قیام نمودم تا آنکه حجاج
معاودت کردند پس بیرون آمدم از خانه که همسایگان و
رفیقان خود را ملاقات کنم وقتیکه ملاقی شدم گفتم تقبّل
الله حجّک و شکر سعیک پس ایشان میگفتند که

شما برای ما ها دعا می کنید حالانکه همراه ما بود دیده در وقت حج
بفلان وفلان مقام واکثر مردم گواه هے داوند پس متحیر
شدم پس رسول خدا را در خواب دیدم که میفرمایند که تعجب
مکن ای بندهٔ خدا چرا که یک ضعیفهٔ عاجزه را اعانت کردی
پس سوال کردم از جناب احدیت اینکه فرشتهٔ بصورت تو
متشکل کند تا روز قیامت وهر سال بعوض تو حج کند پس
ترا اختیار است که حج بکن یا نه در وسائل از جناب امام
جعفر صادق ؑ وارد است که حجاج بر سه قسم اند یکی آنها اند که آزاد اند از آتش
دوزخ و دیگری آنها اند که پاک باشند از گناهان مثل روزیکه از مادر متولد
شده باشند و سیمی آنها اند که بسبب حج اہل و مال ایشان
محفوظ ماند و این ثواب برائے حج کننده بسیار کم است
و نیز در کتاب مذکور از امام جعفر صادق ؑ منقول است
که فرمود حجاج و معتمرین مهمان خدا اند اگر سوال میکنند
از و تعالی عنایت میکند آنها را و اگر ایشان دعا میکنند
از و مستجاب میشود و اگر شفاعت میخواهند در حق کسی
قبول میکنند شفاعت ایشان را و اگر ساکت می مانند
حق تعالی از انها خود سوال میکند و عوض داده میشوند

از یک درہم ہزار درہم و نیز در کتاب مذکور از عمر بن یزید
مروی است کہ گفت شنیدم از جناب جعفر صادق علیہ السلام
کہ میفرمود کہ حاج ہرگاہ داخل مکہ شود پروردگار عالم دو ملک
را معین میکند کہ حفاظت طواف و سعی و نماز او را بکنند پس
ہرگاہ در عرفہ میرسد بر شانہ راست او مہر میزنند و میگویند کہ
گناہان گذشتہ تو باقی نماند و آیندہ را نگاہدار و نیز در کتاب
مذکور از جناب رسول خدا منقول است کہ فرمود حجاج و معتمرین
ہرگاہ قدمی برمیدارند تا اینکہ بخانہ خود برسند نوشتہ میشود
صد ہزار حسنہ و محو کردہ میشود ہزار ہزار گناہ و بلند میشود ہزار ہزار
درجہ و عنایت کردہ میشود عوض ہر درہم ہزار ہزار درہم و عوض ہر دینار ہزار
ہزار دینار و عوض ہر حسنہ ہزار ہزار حسنہ و در امان خدا میماند
تا اینکہ بمیرد و بعد مردن در جنت داخل شود پس دعایش
را غنیمت شمارید چرا کہ دعایش رد نمیشود و برای یک صد ہزار مردم روز قیامت
شفاعت میکند و ہرگاہ خلیفہ و جانشین از اہل خود گذارد برای
گذاردن حج و عمرہ درین صورت ثواب نائب و منوب
یکسان است و نیز در کتاب مذکور از محمد بن علی بن الحسین
منقول است بتحقیق کہ حج بہتر و افضل است از نماز و روزہ

چرا که مصلی یک ساعت از اہل و عیال خود دور می ماند و صائم از صبح تا شام و تحقیقکہ حاج بدن خود را لاغر میکند و نفس خود را در زحمت می اندازد و مال خود را صرف میکند و از عیال خود تا عرصہ دراز دور می ماند و نہ درین مدت امید بر گشتن مال دارد و نہ امید تجارت بر فی رہ در محاسن آوردہ کہ آن حضرت ص فرمود کہ حج و عمرہ دور میکند فقر را و گناہان را چنانچہ دور میکند دمۂ آہنگری چرک آہن را و

ہمچنین ثواب حج و عمرہ مندوب

لا تعد و لا تحصی است در کتاب مذکور از محمدؑ بن علیؑ بن الحسینؑ منقول است کہ فرمود جناب صادق عؑ کسیکہ یک حج منتفی بکند پس تحقیقکہ آتش دوزخ بر او حرام است و کسیکہ دو حج بکند ہمیشہ در خیر میماند تا اینکہ بمیرد و کسیکہ سہ حج پی در پی بکند پس آن شخص تمام عمر حاجی است و کسیکہ چہار حج بکند از فشار قبر محفوظ ماند و بعد مردن این کس حج را حق تعالی بصورت نیکو ممثل میکند کہ پیش روی این کس ایستادہ میشود در میان قبر او نماز میکند اردو ثواب بن برای میت مند حید رو قیامت و یک رکعت نماز صورت ممثلہ برابر است با ہزار رکعت نماز مردم و کسیکہ پنج حج بکند از عذاب خدا

محفوظ و مامون می ماند و کسیکه ده حج بکند از حساب قیامت
بر نیست و کسیکه بست حج بکند جهنم براو حرام است و شور
و شغب و جوش و خروش جهنم بگوش او نخواهد رسید و کسیکه
چهل حج بکند گفته میشود از و شفاعت بکن هر کسی را که دوست
داری و درهای جنت برایش گشوده شوند که آنها را همراه
خود ببرد و کسیکه پنجاه حج بکند پروردگار عالم در جنت عدن
شهری بنا سکیند که دران هزار خانه باشند و در هر خانه هزار
حور و هزار زوجه باشند و در رفقاء محمد صلعم محسوب شود و کسیکه
زائد از پنجاه حج کند چنان باشد که همراه رسول خداه صلعم پنجاه
حج کرده باشد و نیز همچنان باشد که در هر جمعه جناب احدیت
را زیارت کرده و هر کسیکه اکثار حج کند نیست مگر انیکه
بنا کند پروردگار عالم در هر جهت شهری در جنت که در انها
دریچه ها باشند و در هر دریچه حوریه که همراهش سی صد حوریه
باشد که گاهی چیتی مثل آنها ندیده باشد کلینی رح در کافی
از جناب صادق ع آورده که هر که بمیرد در راه مکه خواه در
وقت رفتن خواه در وقت برگشتن امین می ماند از فزع
اکبر یعنی روز قیامت محمد بن بابویه رح در معانی الاخبار

از عبد اللہ بن فضل ہاشمی آوردہ کہ عرض کردم در خدمت
حضرت جعفر صادق عم اینکہ مرا قرض بسیار است و من و
عیال من دم و قدرت بر گزاردن حج ندارند بیاموز
مرا دعائیکہ بخوانم آنرا فرمودہ کہ بگو در عقب نمازہای فریضہ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاقْضِ
عَنِّیْ دَیْنَ الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَۃِ عرض کردم کہ دین آخرت
کدام است فرمودند کہ حج است و برقی در محاسن از
آن حضرت آوردہ کہ ہرگاہ بخواند ہزار مرتبہ مَا شَآءَ اللّٰہُ
در یک مرتبہ روزی میشود او را حج و در کتاب جامع الاخبار
از آنحضرت آوردہ کہ ہر کہ بگوید ہزار مرتبہ (ای در یکجلسہ) لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّۃَ
اِلَّا بِاللّٰہِ روزی او میشود حج و اگر اجل او نزدیک شدہ
باشد بتاخیر می اندازد آنرا خدائتعالی تا آنکہ حج کند و در بعض
روایات خواندن ذکر مذکور ہزار مرتبہ برای حج در یک جلسہ
وارد شدہ و کفعمی رح در مصباح آوردہ ہر کہ ارادہ حج
نماید پس جامہ نو بپوشد و قدح آب بگیرد و سی و پنج مرتبہ
بر آن سورہ قدر بخواند و آنرا بجامہ بپاشد و بعد از آن چہار رکعت نماز بگذارد
بد و سلام بہر سورہ کہ خواہد پس سوال کند حج را کہ روزی

او میشود و بخواند برای طلب حج این دعا را اللهم بک و
منک اطلب حاجتی و در فصل سیم از باب ششم در اعمال
هر شب ماه رمضان گذشت و نیز بخواند برای طلب حج
مناجات هفتم را که ذکرش انشاء الله خواهد آمد و خواندن
سورهٔ حج در هر سه روز یک مرتبه و مداومت بر سورهٔ عم از برای
حج وارد شده است اما حج پس بر سه قسم است حج تمتع
و حج قران و حج افراد و حج تمتع واجب میشود بر آن کس
که منزلش بعید از مکه معظمه شانزده فرسخ شرعی یا زیاد از آن
بوده باشد و در حج پنج شرط واجب است اوّل بلوغ و
کمال عقل پس بر طفل و مجنون حج واجب نیست دوم
حریت پس بر بنده با وجود اذن مولی واجب نیست سوم
زاد و راحله و این هر دو برای کسی ضروریست که احتیاج این
هر دو داشته باشد والا ضرور نیست و مراد از زاد این قدر
است که بقدر اکل و شرب ذهاباً و ایاباً نزد خود داشته باشد
و همین طریق است راحله یعنی بقدر کفایت در ایاب و
ذهاب و خرید کردن این هر دو بر این واجب است اگرچه
بقیمت بسیار گران بدست آید چهارم اینکه نفقه عیال

واجبی النفقہ برای ایشان مہیا کند بنحوے کہ تا وقت مراجعت
کفایت ایشان کند پنجم طاقت رفتار و این شامل است
براے صحت بدن و براے محفوظ ماندن راہ از دزدان
وغیرہ پس اگر کسے مریض باشد و رکوب آن بر راحلہ
باعث ضرر باشد حج برا و واجب نیست اگرچہ شرائط دیگر
متحقق شوند یا اینکہ رفیقی یا ہمراہیے کہ بدون آن سفر
ممکن نباشد یافت نشود درین صورت ہم واجب نیست و جوب
است وسعت وقت یعنی رسیدن مکہ معظمہ و بجا آوردن
جمیع ارکان حج را زمانہ وسعت داشتہ باشد مسئلہ
ہرگاہ حج بر کسی بعد وجوب مستقر شدہ باشد و بعد آن
بمیرد پس بر ورثہ واجب است کہ از اصل ترکہ اولاً حج را
مثل دیگر دیون لازم الادا ادا کنند بعد از ان وصیت
نافذہ و بعد از ان بطریق میراث شرعی ترکہ تقسیم نمایند
مسئلہ اگر مال وسعت داشتہ باشد پس می باید کہ
نائب را از بلد میت اجیر کنند و اگر وسعت نہ داشتہ باشد
پس از مقامات قریبہ کہ مال گنجایش آن دارد اجیر کنند
مسئلہ در وجوب حج زنان یافت شدن محرم شرط نیست

آرے این قدر ضرور است کہ درین سفر ظن غالب بر حفظ
وسلامتی آبرو وعصمت داشتہ باشد وحج مستحب بدون اذن
شوہر صحیح نیست ٭ بدانکہ صورت حج تمتع اینست کہ احرام
بہ بندد از میقات بقصد عمرۂ تمتع بعد از ان بمکۂ معظمہ داخل
شود وہفت مرتبہ طواف خانۂ کعبہ بکند و دو رکعت نماز
بقصد نماز طواف بمقام ابراہیم بجا آورد و بعد از ان سعی
کند درمیان صفا ومروہ ہفت مرتبہ و طریق سعی اینست
کہ در ابتداے سعی آہستہ رود وہمچنین در انتہا و در وسط
تند رود و بعد آن تقصیر کند یعنی قدرے از موہای سر خود
بتراشد یا ناخن بگیرد اینست افعال عمرۂ تمتع کہ احرام و
طواف و سعی و تقصیر سر چہار رکن اند و بعد از ان احرام
بقصد حج تمتع از مکۂ معظمہ باید بست و اگر ہشتم ذیحجہ کہ آن
روز ترویہ است احرام بہ بندد خوبست والا بروز عرفہ
احرام باید بست و بعد از ان بمقام عرفات بیاید واز
وقت زوال شمس تا غروب آفتاب قیام کند وجوبا و بعد
غروب بمشعر الحرام برود تا طلوع شمس در آنجا قیام نماید
و بعد آن بمنی بیاید وجمرۂ عقبہ را بہفت سنگریزہ رمی کند

من بعد قربانی کند و بعده تقصیر کند یعنی موهای سر تراشد بطریق معتبر و اگر مو نداشته باشد تیغ دلاک بر سر خود بگذارد و همان روز یا فردای آن بمکه باید برای بجا آوردن طواف حج و نمازش و سعی در میان صفا و مروه و بعد آن طواف نسا کند و دو رکعت نماز بقصد طواف نسا بخواند و بعده بمقام منی برگردد و تا تاریخ یازدهم و دوازدهم قیام کند و سیزدهم قصد آمدن مکه کند بنابر تفصیل معتبر و در هر سه روز جمرات عقبه ثلثه را به هفت هفت سنگریزه رمی کند و احرام و وقوف عرفات و وقوف مشعر و طواف حج و سعی کردن در میان صفا و مروه این همه ها ارکان اند اگر یکی ازینها فوت شود حج باطل است بنابر تفصیل معتبر و حج افراد صورتش اینست که احرام به بندد از میقات بشرطیکه میقات از مکه معظمه نزدیک باشد والا از خانه خود احرام بسته بیرون آید و بعد آن بعرفات رود و بعد از غروب از انجا بمشعر باید و بعد طلوع شمس از مشعر بمنی رود و افعال مناسک منی بجا آرد و بعد ازان بمکه باید و طواف کند خانه کعبه را و دو رکعت نماز بجا آرد و سعی کند در میان صفا و مروه و بعده طواف نسا بکند و دو رکعت نماز بکند به نیت نماز طواف نسا و بعد ازان محل شود و پس ازان عمره مفرده را بجا آرد حسب تفصیل معتبر و بعد این محل خواهد شد یعنی الخیه که بسبب

احرام حج حرام شده بود حلال خواهد شد وافعال حج قران
مثل افعال حج افراد اند مگر اینکه بر قارن واجب است
که هدی را همراه خود برد در موضع احرام و بعد ازان نیز همراه
خود دارد تا اینکه قربانی کند حسب تفصیل مندرج کتب فقهیه

دربیان مواقیت

آما مواقیت جمع میقات است و میقات
مصدر میمی است و آن جائیست که حاجیان در انجا احرام
می بندند برای حج و میقات شش مقام اند اوّل عقیق
و آن برای اہل عراق است دوم مسجد شجره وعند الضرورت
جحفه و این برای اہل مدینه است واما جحفه خاص براے
اہل شام است و برای اہل یمن یلملم است و براے
اہل طائف قرن المنازل و خانه کسیکه از میقات نزدیک تر
بکه باشد پس خانه او میقات او است و کسیکه بحج برود
و بر میقاتی بگذرد که آن میقات برای این کس نباشد پس
برین لازم است که از همین میقات احرام به بندد و کسیکه چنین
راه برود که میقات متعدده در راه بیفتند پس از میقات
اول احرام باید بست مثلاً کسیکه از مدینه می آید پس ذو حلیفه
وجحفه در راه می افتند پس با وجود اختیار از ذو حلیفه به بندد و در

حال اضطرار از جحفه و بهرچه میسر باشد به بندد و اگر کسی حج
کند از چنین راهی که هیچ میقاتی در راه نیفتد باید که در ظن
خود محاذات و مقابله بقریب ترین مواقیت بکند یعنی در میان
آن میقات و مکه میقاتی دیگر نبوده باشد و بجهه یلملم را از فخ برهنه
نشاید و احرام بستن قبل از میقات جائز نیست مگر بسبب
ضرورت و اگر کسی احرام قبل از میقات بسته باشد صحیح نیست
تا وقتیکه بمیقات نرسد انجا احرام نه بندد و اگر احرام بعد از میقات
بست بسبب مانع و آن مانع زورش بود پس میباید که بمیقات برگردد و احرام
به بندد و اگر احرام را کسی فراموش کرد تا اینکه جمیع مناسک حج بجا آورد و بعده یاد آمد بعضی گفته اند
حج را اعاده کند و نزد بعضی همین حج کافیست و قول اول
احوط است و مستحب است در حج تمتع از اول روز ماه ذیحجه
بلکه از اول ذی القعده موی سر را قصر نکند و موی زهار
و موی بغل بتراشد یا نوره بکشد و باید که اول غسل بنیت
احرام کند و وقت بستن احرام نیت احرام چنین کند که احرام
عمرهٔ تمتع می بندم قربة الی الله و این دعا بخواند لبیک
اللهم لبیک لبیک لا شریک لک لبیک ان
الحمد و النعمة لک و الملک لک لا شریک

لنگ و در احرام دو پارچه می باید بلکه واجب است که آن
هر دو را قبل از نیت احرام بپوشد که یکی لنگ باشد و دیگری
چادر و آن پارچه ها جائز الصلوة باشند و جائز است محرم
را زائد از دو پارچه استعمال کردن و نیز جائز است کہ آن
پارچه ها را تبدیل کند و اگر نزد کسی پارچه های دیگر برای
احرام نباشد و همراه او قبا باشد پس عبا لیست که آن قبا را
معکوس بپوشد یعنی دامن قبا را بر دوش و باقی را پائین کند و با وجود این
ظاهر پش را باطن گرداند و می باید که این پارچه ها دوخته
نباشند بدانکه بر محرم چند چیز حرام است اول شکار جانور
صحرائی که خود کند یا دیگری را اغوا کند یا اشاره کند یا شکار
را گرفتار کند از دام یا تیر یا از تفنگ وغیره و همچنین خوردن
آن اگرچه محل شکار کرده باشد حرام است و ذبح کردن
ماکول اللحم اگر وحشی باشد مانند آهو و بقر الوحش هم حرام است
و اگر ذبح کند اینها را میتة اند برای محرم و غیر محرم و همچنین
بچه و تخم اینها حرام است و لکن جائز است او را ذبح حیوانات
ماکول اللحم که انسیه باشند یعنی شتر و بقر اهلی و گوسفند اهلی
و همچنین ماکیان اهلیه و مانند پش و جانوران غیر ماکول

اللهم را ہم قتل کردن حرام است و آنہا نیست روباہ و
خرگوش و سوسمار و پشت خار و زنبور و عظایہ کہ جانوریست
مثل جلپاسہ و یربوع و بیش الا آنکہ موذی باشد مثل
گرگ و پلنگ کہ قتل اینہا جائز است مثل جواز قتل حیہ
و عقرب و فارہ علی الاقرب و شکار جانوران دریائی حرام
نیست و مراد از حیوانات دریائی آنست کہ آن جانور را
در آب بچہ و تخم کند دوم جماع و بوسہ گرفتن و نظر کردن
بشہوت و نکاح کردن خود یا عقد دیگر خواندن و گواہی عقد
دادن یا در نکاح گواہ شدن و منی از دست وغیرہ بر آوردن
سیم خوشبو کردن و بوئیدن سوای خلوق و خلوق خوشبوئیست
کہ بر خانۂ کعبہ میمالند و اگر حاجت یا ضرورت افتد برای
مس کردن چیزی خوشبودار یا طعامیکہ خوشبودار باشد
پس دماغ را بند کردہ این اشیا را استعمال نماید و بعضی
خوشبو را منحصر کردہ اند در مشک و عنبر و زعفران و ورس
و این تخصیص ضعیف است چہارم لباس دوختہ برای
مردان مگر برای زنان جائز است در ہمہ وقت پنجم سرمۂ
سیاہ کشیدن یا سرمۂ کہ دران خوشبو باشد درین حکم مرد و زن

ورس گیاہیست خوشبودار ۱۲

برابر اند ششم در آئینہ نظر کردن حتی کہ عینک ہم نزند مگر بضرورت و در آب صاف نگریستن ہم خوب نیست مگر اقوی جواز است ہفتم موزہ و جوارب پوشیدن یا چیزی کہ پشت قدم را بپوشاند پس اگر ضرورت باشد جائز است مگر چیزی کہ پشت قدم را می پوشاند از بالائین پارہ کند ہشتم دروغ گفتن ہنہم خوردن قسم در غیر طاعت خدا دہم کشتن جانورانی کہ در بدن باشند چون کیک و شپش و کنہ وغیرہ و نقل کردن آنہا درین صورت جائز است کہ احتمال تلف شدن آن جانوران نباشد یازدہم انگشتری در دست کردن برای زینت و بغرض استحباب جائز است دوازدہم زنان را زیور پوشیدن برای زینت مطلقا الا آنچہ استثنا کردہ اند علما بنا بر تفصیلی کہ در محل خود مذکور است سیزدہم استعمال کردن روغن خواہ خوشبو باشد یا نباشد مگر فرق اینست کہ در خوشبودار کفارہ لازم می آید و در غیر آن کفارہ نیست مگر گناہگار میشود چہاردہم دور کردن موہا قلیل باشند یا کثیر مگر عند الضرورت جائز است پانزدہم پوشیدن سر بر مردان حرام است و ہمچنین غسل ارتماسی کردن و اگر سر را

بپوشاند واجب است که فوراً آنرا دور کند و تجدید تلبیه کند و
یک گوسفند فدیه دهد و برای زنان پوشیدن سر جائز است
ولکن پوشیدن رو بطوریکه پارچه لباس وغیره بررو چسپیده
باشد جائز نیست پس باید زن محرمه در وقت پوشیدن سر
مقنعه را بلکه چادر خود را چنان از سر بزیر اندازد که از بینی او
بلکه از ذقن او تجاوز نماید و آن مقنعه یا چادر بر روی او نخورد
یعنی آنرا از چوبے یا از دست خود برداشته جدا دارد از روی خود نیز هم
سایه کردن بر سر در حالت راه رفتن چه آن سائبان از قسم
کجاوه باشد یا غیر آن شعر هم بیرون آوردن خون را زدن
و همچنین خراشیدن جلد بدن یا مسواک کردن که مظنه داشته
باشد که خون بیرون می آید مگر عند الضرورت جائز است
و اگر بغیر ضرورت خون از بدن بیرون آرد کفاره لازم است
و آن یک گوسفند است هجدهم تراشیدن ناخن و بریدن
و کندن درخت و گیاه های که در حرم روئیده باشد و شکستن
شاخهای آنها و چیدن برگ و میوه آنها و لکن جائز است
چیدن رطب و خرما و چیدن میوه های درخت فواکه متعارفه
مانند انار و انگور و مثل اینها بلکه این اشجار نیز جائز است

که قطع کرده شوند اگرچه درحرم روئیده باشند کما صرح به
فی المدارک والجواهر والله تعلیم نوزدهم محرم را بکافور غسل
دادن بستم پوشیدن اسلحه بغیر ضرورت و بر محرم ده چیز مکروه
انداول احرام بستن در پارچه سیاه دوم بر فرش سیاه
خوابیدن سیم احرام در پارچه چرک آلوده بستن اگرچه طاهر باشد
چهارم پوشیدن پارچه که خطوط داشته باشد پنجم مالیدن حنا برای
زینت و همچنین است حکم زنان بلکه احوط حکم بتحریم است ششم
نقاب برای زن و تفصیلش بالا مذکور شد هفتم بحمام رفتن هشتم
بدن را در حمام و غیر حمام مالیدن نهم لبیک گفتن در جواب
کسی دهم پوشیدن گلها نزد بعض و احوط ترک این است
اما مسنونات چهار اند اول مرد را می باید که تلبیات
را بآواز بلند بگوید دوم تکرار آن تلبیات وقت نوم و در وقت
بیداری و بعد هر نماز واجبی و سنتی و وقتیکه بر شتر سوار شود و
آن شتر از جای خود برخیزد و وقتیکه در راه بلندی نمایان
باشد مثل پشته و کوه که بالای آن برود یا پائین آید و وقت
سحر باید کرد سیم انکه پارچه های احرام از پنبه باشند چهارم
در تلبیات فقرات زائده که در سابق مذکور شد بخواند بلکه

خواندن تلبیات بازیادتی مذکوره احوط است در بیان
عرفات می باید که در روز عرفه از زوال آفتاب تا بزوال
حمرهٔ مشرقیه در مقام عرفات بقصد وجوب قیام کند و نیت چنین کند
که در عرفات قیام میکنم امروز از زوال شمس تا بزوال حمره
مشرقیه واجب قربةً الی الله و این وقوف فی الجمله رکن حج است
پس اگر کسی عمداً قبل از غروب از عرفات خارج شود پس براو
لازم است که یک بدنه کفاره دهد و اگر عاجز باشد هیجده روزه
بگیرد و اگر جاهل مسئله باشد یا ناسی باشد و بخاطرش نیاید تا
اینکه آفتاب غروب کند چیزی ذمهٔ او نیست و وقت
وقوف اختیاری عرفات از زوال تا غروب است یعنی
اگر مضطر نباشد اما اگر مضطر باشد پس وقوف کند در پارهٔ
از شب عید اضحی بقدر مسمی قبل از صبح صادق روز عید اضحی
در عرفات وقدری قیام کرده بمقام معینه برگردد در وقتیکه
وقوف اختیاری مشعر را دریابد حتی المقدور و چند امر در وقوف
عرفات مستحب اند اول اینکه خیمهٔ خود را بمقام نمره زند و آن
مقام متصل عرفات است و دعائیکه از معصومین منقول است
بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ عَبْدُكَ وَلَا تَجْعَلْنِیْ مِنْ اَخْیَبِ

سله ... در دو سال ... تا سال ... تمام شده ... در سال ... شده باشد ... حکی است از بعض محققین ... ۱۴۱۲ ... جناب ... مجتهد العصر والزمان دام فیضه

وفد ...

وَقَيْدِكَ وَارْحَمْ مَسِيْرِيْ اِلَيْكَ مِنَ الْفَجِّ الْعَمِيْقِ
اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْمَشَارِقِ كُلِّهَا فُكَّ رَقَبَتِيْ مِنَ النَّارِ
وَاَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ وَادْرَأْ عَنِّيْ شَرَّ
فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَشَرَّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ
اَللّٰهُمَّ لَا تَمْكُرْ بِيْ وَلَا تَخْدَعْنِيْ وَلَا تَسْتَدْرِجْنِيْ
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَجُوْدِكَ وَ
كَرَمِكَ وَفَضْلِكَ وَمَنِّكَ يَا اَسْمَعَ السَّامِعِيْنَ
وَيَا اَبْصَرَ النَّاظِرِيْنَ وَيَا اَسْرَعَ الْحَاسِبِيْنَ وَيَا
اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
ونیز مستحب است کہ دعا کند برای خود و برای والدین و
برای برادران ایمانی ونیز مستحب است کہ بمقام سهل
یعنی پائین کوه بجای ہموار بایستد ونیز مستحب است کہ اسباب
خود را یک جا جمع کند و مستحب است کہ ایستاده دعا کند و جمیع
معاصی خود را احدا احدا در خاطر خود بیارد و استغفار کند و
بالای کوه نرود و مستحب است کہ قبل از نماز پیشین غسل
کند و نماز ظہرین را بیک اذان و دو اقامت بخواند و
بعد فراغ نماز و طلب آمرزش خود و برای برادران ایمانی

خود صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه سبحان الله و صد
مرتبه لا اله الا الله و صد مرتبه آیة الکرسی و صد مرتبه
اللهم صل علی محمد و آل محمد و صد مرتبه
سوره انا انزلناه و صد مرتبه لا حول و لا قوة الا بالله
و صد مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند بعد از ان هر حاجتی
که داشته باشد طلب کند که حق تعالی دران روز درهای
اجابت را وا کرده است در بیان وقوف در مشعر
الحرام بعد از زوال حمره مشرقیه از عرفات روانه شود
و بمشعر بیاید و نماز مغربین را بیک اذان و دو اقامت
بخواند و دعائیکه از معصومین منقول است بخواند و از جمله
دعاها اگر این دعا بخواند بهتر است اللهم هذه جمع
اللهم انی اسئلک ان تجمع لی فیها جوامع الخیر کله اللهم
لا تؤیسنی من الخیر الذی سئلتک ان تجمعه
لی فی قلبی ثم اطلب به الیک ان تعرفنی ما عرفت
اولیائک فی منزلی هذا و ان تقینی جوامع الشر
و بوقتیکه بمشعر رسد نیت کند که در مشعر توقف میکنم از ین وقت
تا طلوع آفتاب واجب قربة الی الله و سنت است که غسل

بکنند تا صبح بذکر و دعا و تلاوت قرآن مشغول مانند و نیت
است که از حدث اکبر و اصغر طاهر باشد و مستحب است
که بالای کوه رفته ذکر الهی کند و نیز مستحب است وقتیکه
بمشعر برسد هفتاد سنگریزه بچیند و در سنگریزه ها نه شرط است
اول آنکه حجر باشند و از حرم باشند مگر از مساجد نباشند
و نو باشند و مستحب است که سنگ سخت نباشد و بقدر
سر انگشت باشند و نقطه دار و مختلف اللون باشند و
چون صبح صادق شود مستحب است که تجدید نیت بکند
باین طور که در مشعر الحرام وقوف میکنم از طلوع صبح تا طلوع
آفتاب واجب قربة الی الله و چون طلوع آفتاب شود
از مشعر الحرام روانه شود و بموضعی برسد که آن را وادی محسّر
میگویند در آنجا قدم تند رود و بگوید اللّهمّ سلّم عهدی
واقبل توبتی واجب دعوتی واخلفنی فیمن
ترکت بعدی و هرگاه بمنی بیاید دعا مرسوم بخواند
و افعال سه گانه را وجوباً بجا آرد یعنی اول رمی کند پس قربانی
پس حلق و در رمی جمرهٔ عقبه چند امر واجب است اول نیت
دوم عدد یعنی هفت سنگریزه باشند سیم رمی و مراد از رمی

آنست که یک یک سنگریزه‌ها را زند اگر هفت سنگریزه‌ها یک بار زند
آن در حساب شمرده نخواهد شد چهارم هر سنگریزه بقوت رامی بجمره برسد
نه از اعانت غیری پنجم آنکه هر سنگریزه را بر جمره زند بطریقیکه رمی صادق
آید و چند امور در رمی مستحب اند اول طاهر و با وضو باشد و بعض علما
این را واجب دانسته اند دوم دعا وقت رمی کردن سیم در میان رامی
و جمره از ده یا پانزده ذراع زیاده فصل نباشد و پیاده رمی کند و
دعا وقت زدن هر سنگریزه بخواند و مستحب است که وقت زدن جمره
عقبه رو بجمره عقبه کند و پشت بقبله و در دیگر جمرات رو بقبله و بجمره بود ششم

در بیان قربانی

باید دانست که قربانی کردن بر کسیکه
حج تمتع کرده است واجب است و بر قارن و مفرد واجب نیست بلکه مستحبست
و در ذبح شرط است که نیت خود بکند یا اینکه ذابح از طرف او
نیت بکند و می باید که ذبح در منی باشد و از یک شخص یک هدی
کافیست نه کمتر از آن و بعض علما فرموده اند که بوقت ضرورت
پنج یا هفت کس شریک میتوانند شد و نمیباید که این ذبیحه را از منی
بیرون برد بلکه همان جا بر برادران ایمانی و بر فقرا تقسیم نماید و
یک حصه خود بخورد و نیز واجب است که ذبح را بر تراشیدن سر
مقدم دارد و در ذبیحه سه چیز واجب است اول جنس یعنی از شتر

شتر یا گاو یا گوسفند و بز باشد دوم عمر پس در
شتر شرط است که پنج سال تمام شده باشند
و سال ششم شروع شده باشد و در گاو و بز احوط آنست
که سال سومین شروع شده باشد و در گوسفند
احتیاطا شرط است که یک سال تمام شده باشد و دوم
شروع شده باشد سیم اینکه هیچ عیب نداشته باشد مثل لنگ و خصیه
بریده یا گوش بریده و گوش بریده و شاخ شکسته و کور و پیر و لاغر و غیره
نباشد و مستحب است که فربه باشد و در گاو و شتر افضل اینست که ماده
باشند و در گوسفند و بز بهتر این است که نر باشند و دعای ذبح که در
ماه ذیحجه مذکور شد بخواند مستحب است که گوشت قربانی را سه حصه
کند یک به فقرا و یک به برادران ایمانی بطور تحفه بدهد و یک خود
بخورد و قربانی گاومیش و نرگاو مکروهست اما قربانی کردن در منی
تا چهار روز جائز است یعنی دهم و یازدهم و دوازدهم و سیزدهم
و این قربانی از ارکان حج نیست و در غیر منی تا سه روز و سنت است
خوردن این ذبیحه و گوشت این ذبیحه از منی بیرون بردن مکروهست
و کسیکه قربانی هدی سکیند حاجت این ذبیحه ندارد آری اگر هر دو را
جمع کند افضل خواهد بود اما کیفیت حلق و تقصیر

پس بدانکه هرگاه از قربانی فارغ شود مخیر است که حلق سر بکند یا تقصیر بکند از مقراض و مستحب است که جمع کند در میان حلق سر وتراشیدن بروت و ناخن چیدن و هرکه اول مرتبه حج کرده است یا اینکه موهای سر خود را دراز کرده و بر سر موها را گره زده باشد یا صمغ وغیره مالیده باشد در هر صورت حلق سر تاکید دارد و بلکه بعضی از علما بوجوب قائل شده اند و زنان را حلق سر جائز نیست بلکه می باید که عوض حلق چیزی از موهای سر خود تراشد اگرچه بقدر سر انگشت باشد و این حلق یا تقصیر را بر طواف خانه کعبه وسعی مقدم باید داشت و اگر عمداً موخر کند کفاره یک گوسفند بر او واجبست و با وجود این اعادهٔ طواف بعد حلق یا تقصیر نیز واجب خواهد بود و اگر سهواً چنین کند چیزی بر او نیست غیر از اینکه اعادهٔ طواف نماید و این حلق و تقصیر در میدان منی باید کرد و موی خود را مستحب است که در خیمه خود دفن نماید و درین حلق و تقصیر نیت بکند که موی سر می تراشم واجب قربةً الی الله و اگر موی سر نداشته باشد پس تیغ و دلاک را بعد نیت بر سر خود بگذارد و اگر بسبب عذر این حلق و تقصیر در منی واقع نشود پس در مکه معظمه کند و موهای خود را در منی بفرستد که در آنجا دفن کنند و ارکان منی موافق ترتیبی که نوشته ام

بجا باید آورد یعنی اول رمی بعد آن ذبح بعد آن حلق سر پس اگر کسی
در ترتیب فرق کرد یعنی مقدم را موخر کرد گنهگار خواهد شد مگر اعادۂ آنها
لازم نیست علی المشهور و بعد حلق و تقصیر همه اشیا که بر محرم حرام بودند
حلال خواهند شد مگر خوشبو و زن و شکار و هرگاه طواف زیارت خانۂ
کعبه نمود و بعد آن از سعی فراغ حاصل کرد پس خوشبو حلال شد
و هرگاه طواف النسا کرد مع نماز سنت زن و شکار حلال شدند مسئله
هرگاه بروز عید از مناسک منی فارغ شود بهتر است که در مکه بیاید و طواف
و سعی بکند همان روز و اگر تاخیر کرد پس صباح آن می باید که بمکه بیاید و
کسیکه حج تمتع کرده است برایش تاکید زیاده شده در حکم مذکور
مسئله طواف و سعی را بر وقوف عرفات و منی مقدم داشتن
جائز نیست آری اگر صاحب عذر باشد یا میداند که دران زمان
بسبب حیض و نفاس بجا آوردن این ارکان ممکن نخواهد بود
پس درین صورت تقدیم جائز است مگر بعض علما درین صورت هم
تقدیم را جائز نمیدارند بلکه قائل شده اند که بعد رفع عذر
اگرچه تا آخر ذیحجه باشد بجا باید آورد پس اگر تا آخر ذیحجه هم ممکن
نباشد درین صورت تقدیم بلا اشکال جائز است مگر احوط آنست
که نائبی هم مقرر کند که از طرف او این ارکان را بجا آرد

مسئله مستحب است وقتیکه بمکه بیاید برای طواف و سعی غسل
بکند و ناخن بچیند و بروت بگیرد و هنگام داخل شدن مکه هشت
چیز سنت است اوّل غسل که بهتر است از چاه میمون یا از فخ
بکند ورنه از خانهٔ خود غسل کند و برود دوم خائیدن اذخر و آن
گیاه خوشبو است سیم وقتیکه در مکه داخل شود از جانب بلندی بیاید
چهارم برهنه پا باشد با سکینه و وقار پنجم وقت داخل شدن حرم
مکه معظمه این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ فی كِتابِكَ وَقَوْلُكَ
الْحَقُّ وَاَذِّنْ فِی النّاسِ بِالْحَجِّ یَاْتُوكَ رِجالاً وَعَلی كُلِّ
ضامِرٍ یَاْتینَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمیقٍ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَرْجُو اَنْ اَكُونَ
مِمَّنْ دَعْوَتَكَ وَقَدْ جِئْتُ مِنْ شُقَّةٍ بَعیدَةٍ وَفَجٍّ
عَمیقٍ سامِعاً لِنِدائِكَ وَمُسْتَجیباً لَكَ مُطیعاً
لِاَمْرِكَ فَكُلُّ ذٰلِكَ بِفَضْلِكَ عَلَیَّ وَاِحْسانِكَ
اِلَیَّ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلی ما وَفَّقْتَنی لَهُ اَبْتَغی بِذٰلِكَ
الزُّلْفَةَ عِنْدَكَ وَالْقُرْبَةَ اِلَیْكَ وَالْمَنْزِلَةَ لَدَیْكَ
وَالْمَغْفِرَةَ لِذُنُوبی وَالتَّوْبَةَ عَلَیَّ مِنْها بِمَنِّكَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَحَرِّمْ بَدَنی
عَلَی النّارِ وَآمِنّی مِنْ عَذابِكَ وَعِقابِكَ بِرَحْمَتِكَ

ایا ارحم الراحمین ششم پیش از داخل شدن مسجد الحرام
غسل کند هفتم از وہی شیبہ بعد توقف کرون چند لمحہ قصد
داخل شدن مسجد کند ہشتم بر در مسجد الحرام افتادہ بر رسول
خدا این چنین سلام بفرستد السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَ
مَا شَاءَ اللهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَنْبِيَاءِ اللهِ وَرُسُلِ
اللهِ وَالسَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللهِ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ پس بکمال خضوع وخشوع داخل
شود در مسجد الحرام و بعد از دخول رو بجانب کعبہ شریفہ کردہ
دستہا را بر دارد و این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ فِي
مَقَامِي هٰذَا فِي أَوَّلِ مَنَاسِكِي أَنْ تَقْبَلَ تَوْبَتِي وَ
أَنْ تَجَاوَزَ عَنْ خَطِيئَتِي وَتَضَعَ عَنِّي وِزْرِيْ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِي بَلَّغَنِي بَيْتَ الْحَرَامِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ
أَنَّ هٰذَا بَيْتُكَ الْحَرَامُ الَّذِي جَعَلْتَهُ مَثَابَةً
لِلنَّاسِ وَأَمْنًا مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ
إِنِّي عَبْدُكَ وَالْبَلَدُ بَلَدُكَ وَالْبَيْتُ بَيْتُكَ
جِئْتُ أَطْلُبُ رَحْمَتَكَ وَطَاعَتَكَ مُطِيعًا

لِامْرِكَ رَاضِيًا بِقَدَرِكَ اَسْئَلُكَ مَسْئَلَةَ الْفَقِيْرِ
اِلَيْكَ الْخَائِفِ بِمَثُوْبَتِكَ اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لِیْ اَبْوَابَ
رَحْمَتِكَ وَاسْتَعْمِلْنِیْ بِطَاعَتِكَ وَمَرْضَاتِكَ

بعد ازان حجر الاسود را ببوسد و اگر نتواند دست خود را ببوسد
و اگر این نیز ممکن نشود بجانب حجر بدست اشاره کند بعد ازان
این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اُوْمِنُ بِوَعْدِكَ وَاُوْفِیْ بِعَهْدِكَ
اَللّٰهُمَّ اَمَانَتِیْ اَدَّيْتُهَا وَمِيْثَاقِیْ تَعَاهَدْتُهَا لِتَشْهَدَ
لِیْ بِالْمُوَافَاةِ اَللّٰهُمَّ تَصْدِيْقًا بِكِتَابِكَ وَعَلٰى سُنَّةِ
نَبِيِّكَ اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ وَ
اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ اٰمَنْتُ بِاللّٰهِ وَكَفَرْتُ بِا
لْجِبْتِ وَالطَّاغُوْتِ وَاللَّاتِ وَالْعُزّٰى وَعِبَادَةِ الشَّيْطَانِ وَعِبَادَةِ كُلِّ نِدٍّ
يُدْعٰى مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ بَسَطْتُ يَدِیْ
وَفِيْمَا عِنْدَكَ عَظُمَتْ رَغْبَتِیْ فَاقْبَلْ سَعْيِیْ وَاغْفِرْ لِیْ
وَارْحَمْنِیْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ
وَمَوَاقِفِ الْخِزْیِ فِی الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ۔

در بیان کیفیت طواف و آداب آن

پس در طواف دوازده امر واجب اند اوّل طهارت از حدث

اکبر و اصغر پس اگر در اثنای طواف بعد از متجاوز شدن از نصف
اشواط محدث شود طواف را از ان مقام ترک کند و طهارت
کرده باز از مقامی که قطع کرده شروع کند و اگر از نصف متجاوز نشده
بعد طهارت طواف از سر گیرد و اگر طواف کننده قادر بر وضو و غسل نباشد تیمم کند
و اگر از تیمم هم مجبور باشد نایب مقرر کند و با وجودش احتیاطا خود
هم طواف کند شرط دوم آنکه بدن و لباس از نجاست پاک
باشد سیم مردان را باید که مختون باشند و اطفال هم بنا بر احتیاط
چهارم ستر عورتین و در ساتر آن جمیع شرائط لباس مصلی ملحوظ
باید داشت پنجم نیت چنین بکند که هفت شوط طواف خانهٔ
کعبه بجا می آورم از عمرهٔ تمتع یا از حج تمتع یا از طواف نساء واجب
قربة الی الله ششم ابتدای شوط از حجر اسود باین نهج بوده باشد
که کل بدن طواف کننده مقابل حجر اسود باشد و اگر این ممکن نباشد
پس جزوی از اجزای بدن مقابل جزوی از اجزای حجر
باشد و ظاهر امحاذات عرفیه کافیست چه در تحصیل محاذات
حقیقی عسر و مشقت و حرج لازم می آید فلهذا علما آن را ترک
کردند و احوط این است که قدری مقدم از حجر اسود طواف
شروع کند و این تقدیم من باب المقدمه است هفتم اینکه

ختم هر دوره بر حجر الاسود بوده باشد هشتم اینکه در هر دوره خانهٔ
کعبه را بر دست چپ خود بدارد پس اگر احیاناً بعضی اجزاء بدن
طواف کننده در وقت بوسه دادن حجر اسود یا بسبب ازدحام
حاجیان از کعبه منحرف شود آن شوط باطل است پس مقتضای
احتیاط اینست که باین طور دوره کند که قبل از رسیدن بباب
الحجر قدری بدن خود را بجانب چپ کج نماید تا شانهٔ چپ
از خانهٔ کعبه منحرف نگردد و همچنین قبل از رسیدن باب دوم
حجر اسمعیل بدن خود را بجانب راست قدری کج نماید چنانچه
بعض محتاطین نوشته اند نهم اینکه حجر اسماعیل را در طواف داخل
کند یعنی بدور این هم گردد و در اثناء دوره داخل اندرون آن
نشود پس اگر چنین کند آن شوط بلکه ظاهراً تمام طوافش باطل
خواهد شد و حجر اسماعیل مقامیست که در انجا جناب هاجره و نیز دیگر
انبیاء مدفون اند دهم طواف درمیان خانهٔ کعبه و مقام ابراهیم
باید کرد و مسافت درمیان خانهٔ کعبه و مقام ابراهیم بست و شش
و نیم ذراع است پس رعایت این مقدار از هر جانب باید کرد یعنی
در هر شوط ازین مقدار کم فاصله باشد درمیان طواف کننده
و خانهٔ کعبه پس اگر از خانهٔ کعبه زائد از مقدار مذکور دور شد در هر

شوط پس طوافش باطل است یازدهم در وقت طواف چیزے
از بدن خود داخل شادروان کم وبیش نکند وشاذروان
صفه ایست گرد خانه کعبه وهمچنین دست بر دیوار خانه کعبه نگذارد
وهمچنین در اثنای طواف بر دیوار حجر اسمعیل بالا نرود که اینهمها
باعث اختلال طواف اند دوازدهم هفت دوره کند واین
مجموع را طواف گویند وهر دوره را شوط پس این هفت دوره
را عمدا کم وزیاده نکند واگر سهوا در طواف کمی کرد پس اگر از نصف
متجاوز نشده است طواف از سر گیرد واگر طواف کننده در
دورهای طواف شک کرد پس اگر بعد طواف شک عارض
شد این شک [illegible] از محل اعتبار خارج است واگر در اثنای
طواف شک عارض شود مثلا شک کند که این دوره هفتم
است یا هشتم طوافش باطل است وبعضی بنا کردن هم جائز
دانسته اند بلکه بهتر است همین که بر اقل بنا کند نیت قربت
وطواف را تمام کند وطواف دیگر احتیاطا از سر گیرد ودر طواف
لازم است که بطریق متعارف راه رود پس اگر بر یک پا
یا بر چهار دست و پا خیزکنان طواف کند صحیح نخواهد بود و
دوره طواف را به حجر الاسود تمام کند بی زیاد وکم وبعد ختم

طواف دو رکعت نماز در پس مقام ابراهیم یا در پهلوی آن بنیت
وجوب بگذارد و مخیر است در قرارت این هر دو رکعت با خفات
و جهر و سنت است که در رکعت اوّل بعد حمد سورهٔ قل یا
یا ایها الکافرون و در رکعت دوم بعد حمد سوره قل ہو اللہ احد
بخواند و در روایتی عکس این دربارهٔ ہر دو سوره وارد شده

در بیان مستحبات طواف پانزده امر در طواف

مستحب اند اوّل ایستادن نزدیک حجر اسود دوم حمد پروردگار
و درود بر محمد و آل محمد سیم دستها را بلند کرده دعا کردن
چہارم بوسه دادن حجر الاسود و ملصق شدن بآن و اگر بوسه
دادن ممکن نباشد پس بدست آن راس نموده دست
را ببوسد و اگر این ہم ممکن نباشد پس بدست اشاره بس
کند بجانب حجر الاسود پنجم این دعا خواندن اَمَانَتِیْ اَدَّیْتُهَا
وَمِیْثَاقِیْ تَعَاهَدْتُهٗ لِتَشْهَدَ لِیْ بِالْمُوَافَاةِ اَللّٰهُمَّ
تَصْدِیْقًا بِکِتَابِكَ وَعَلٰی سُنَّةِ نَبِیِّكَ اَشْهَدُ
اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْكَ لَهٗ وَاَنَّ
مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ اٰمَنْتُ بِاللّٰهِ وَکَفَرْتُ
بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوْتِ وَاللَّاتِ وَالْعُزّٰی وَعِبَادَةِ

الشیطان و عبادة کل ند یدعی من دون
الله و اگر همه را نتواند قدری بخواند و بعد از آن بگوید اللّهم
الیک بسطت یدی و فیما عندک عظمت رغبتی
فاقبل صحبتی و اغفر لی و ارحمنی اللّهم انی اعوذ
بک من الکفر و الفقر و موقف الخزی فی الدنیا
و الآخرة هشتم در حال طواف برهنه پا با سکینه و وقار
ذاکر الله تعالی باشد و افضل آنست که این دعا بخواند
اللّهم انی اسئلک باسمک الذی یمشی به علی
ظلل الماء کما یمشی به علی جدد الارض و
اسئلک باسمک الذی یهتز له عرشک
و اسئلک باسمک الذی تهتز له اقدام
ملائکتک و اسئلک باسمک الذی دعاک
به موسی من جانب الطور الایمن فاستجبت
له و القیت علیه محبة منک و اسئلک باسمک
الذی غفرت به لمحمد ما تقدم من ذنبه
و ما تاخر و اتممت علیه نعمتک ان تفعل
بی کذا و کذا بجای کذا و کذا حاجت طلب کند

له ظلل بالضم سایه پوش و در قرآن قوله تعالی فی ظلل علی الارائک متکئون و اول جمع ابر که سایه افکند ۱۲ منه دام اقباله العالی

و در هر شوط وقتیکه برِ درِ خانهٔ کعبه برسد صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد
و این دعا را بخواند سَائِلُكَ فَقِيرُكَ مِسْكِينُكَ بِبَابِكَ
فَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِالْجَنَّةِ اَللّٰهُمَّ اَلْبَيْتُ بَيْتُكَ
وَالْحَرَمُ حَرَمُكَ وَالْعَبْدُ عَبْدُكَ وَهٰذَا مَقَامُ
الْعَائِذِ بِكَ الْمُسْتَجِيرِ بِكَ مِنَ النَّارِ فَاَعْتِقْنِي وَ
وَالِدَيَّ وَوَلَدِي وَاِخْوَانِي الْمُؤْمِنِيْنَ مِنَ
النَّارِ يَا جَوَادُ يَا كَرِيْمُ هفتم در اثنائی طواف نه تند رود
نه آهسته بلکه میانه باشد هشتم وقتیکه بحجر اسمعیل رسد بر ناودان
طلائی نگاه کند و این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ
وَاَجِرْنِي مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ وَعَافِنِي مِنَ السُّقْمِ
وَاَوْسِعْ عَلَيَّ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلَالِ الطَّيِّبِ وَ
وَادْرَأْ عَنِّي شَرَّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَشَرَّ
فَسَقَةِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ نهم وقتیکه از حجر بگذرد و به پشت
خانهٔ کعبه برسد این دعا بخواند يَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ يَا
ذَا الْجُوْدِ وَالْكَرَمِ اِنَّ عَمَلِي ضَعِيْفٌ فَضَاعِفْهُ
لِي وَتَقَبَّلْهُ مِنِّي اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ
دهم از رکن مستجار بحسب در دورهٔ هفتم و این دعا بخواند

اَللّٰهُمَّ الْبَيْتُ وَالْعَبْدُ عَبْدُكَ وَهٰذَا مَقَامُ
الْعَائِذِ بِكَ مِنَ النَّارِ اَللّٰهُمَّ مِنْ قِبَلِكَ الرَّوْحُ
وَالْفَرَجُ وَالْعَافِيَةُ اَللّٰهُمَّ اِنَّ عَمَلِي ضَعِيفٌ
فَضَاعِفْهُ لِي وَاغْفِرْ لِي مَا اطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي وَخَفِيَ
عَلَى خَلْقِكَ اَسْتَجِيرُ بِاللّٰهِ مِنَ النَّارِ یازدهم
دستهای خود را گشاده کرده بر دیوار کعبه بگذارد و رخسار
خود را از دیوار ملصق کند و این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنَّ
عِنْدِي اَفْوَاجًا مِنْ ذُنُوبٍ وَاَفْوَاجًا مِنْ
خَطَايَا وَعِنْدَكَ اَفْوَاجٌ مِنْ رَحْمَةٍ وَاَفْوَاجٌ
مِنْ مَغْفِرَةٍ يَا مَنِ اسْتَجَابَ لِاَبْغَضِ خَلْقِكَ
اِلَيْهِ اِذْ قَالَ اَنْظِرْنِي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ اِسْتَجِبْ
لِي دوازدهم هرگاه برکن یمانی برسد دستها را بلند کرده
این دعا بخواند يَا اَللّٰهُ يَا وَلِيَّ الْعَافِيَةِ وَخَالِقَ
الْعَافِيَةِ وَرَازِقَ الْعَافِيَةِ وَالْمُنْعِمَ بِالْعَافِيَةِ
وَالْمَنَّانَ بِالْعَافِيَةِ وَالْمُتَفَضِّلَ بِالْعَافِيَةِ عَلَيَّ
وَعَلٰى جَمِيعِ خَلْقِكَ رَحْمٰنَ الدُّنْيَا وَ
الْاٰخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ

محمد و ارزقنا العافیة و تمام العافیة و
شکر العافیة فی الدنیا و الاخرة یا ارحم
الراحمین سیزدهم سر خود را طرف خانه کعبه بلند کند
و بگوید الحمد لله الذی شرفک و عظمک و الحمد
لله الذی بعث محمدا نبیا و جعل علیا اماما
اللهم اهد له خیار خلقک و جنبه شرار خلقک
چهاردهم هرگاه برکن یمانی و حجر اسود برسد این دعا بخواند
ربنا آتنا فی الدنیا حسنة و فی الاخرة حسنة و قنا
عذاب النار و نیز مستحب است که از جمیع ارکان خود را
بچسباند خصوصا آنکه در او سنگ اسود است و رکن یمانی
و بعد ختم شدن دوره هفتم حاجت خود را طلب کند و
گناهان گذشته خود را مفصلا یاد آورد و اگر یاد نباشد
مجملا اقرار کرده طلب عفو نماید انشاء الله همه آمرزیده
خواهد شد و وقتیکه بدوره هفتم مقابل حجر اسود برسد این
دعا بخواند اللهم قنعنی بما رزقتنی و بارک لی
فیما آتیتنی و نیز مستحب است که وقت بوسه دادن
حجر اسود یا برای مس کردن ارکان دیگر مثل مستجار و غیره

از جائیکه بر دو در انجا نشان بکند و وقتیکه بر گردد ہمانجا
بیاید تا که در طواف زیادتی و کمی لازم نیاید و باز ہم بعد
از گذاردن دو رکعت نماز طواف سنت است که نزد
حجر الاسود بیاید و ببوسد و بر چاہ زمزم برود و یک یا دو
دلو بکشد و از ان بخورد و بر سر و تن خود بریزد و در وقت
ریختن آب بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ عِلْمًا نَّافِعًا وَّرِزْقًا
وَّاسِعًا وَّشِفَاءً مِّنْ كُلِّ دَاءٍ وَّسُقْمٍ و مستحب است
که سه صد و شصت طواف بکند پس اگر قادر نباشد
سه صد و شصت شوط بکند پس بابت سه صد و پنجاه و ہفت
شوط پنجاه و یک طواف حاصل خواہند شد و سه شوط
باقیه را بطواف اخیر ملحق سازد و مستحب است که در
حال طواف بجز دعا و ذکر خدا چیزے نگوید۔

در بیان سعی درمیان صفا و مروه

بدانکه ہرگاه اراده سعی داشته باشد پس قبل از بجا
آوردن سعی ده امر مستحب اند اوّل حجر اسود را بوسه دہد
و بدن و دست خود را از ان مس کند دوم طہارت
سیم از آب زمزم غسل کردن از یک دلو یا دو دلو قدری

ازان آب ہم خوردن چہارم آب زمزم را بر بدن خود مقابل
حجر اسود ایستاده بریزد پنجم از بابیکه مقابل حجر اسود است
ازان در بیرون آید ششم بالای کوه صفا برود هفتم بطرف
رکن عراقی روی خود را بگرداند هشتم حمد و ثنای پروردگار
عالم بکند و هفت مرتبه اللّٰهُ اکبر و همین قدر الحمد لله و همین قدر
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ و سه مرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْكَ
لَهٗ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیِیْ وَیُمِیْتُ وَیُمِیْتُ وَیُحْیِیْ وَ
حَیٌّ لَا یَمُوْتُ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ و صلوات
بر محمد و آل محمد بفرستد نهم قیام بر کوه صفا زیاد کند دهم سه
سه مرتبه این دعا بخواند اَللّٰهُ اَكْبَرُ عَلٰی مَا هَدٰنَا وَ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰی مَا اَوْلٰنَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الْحَیِّ
الْقَیُّوْمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الْحَیِّ الدَّائِمِ و سه مرتبه این
دعا بخواند اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ
مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ لَا نَعْبُدُ اِلَّا اِیَّاهُ مُخْلِصِیْنَ
لَهُ الدِّیْنَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ و سه بار این کلمات
را بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِیَةَ
وَالْیَقِیْنَ فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ و سه مرتبه بگوید

اَللّٰهُمَّ اٰتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَةً وَّفِی الْاٰخِرَةِ
حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ النَّارِ بعد ازان صد مرتبہ
بگوید اَللّٰهُ اَکْبَرُ و صد مرتبہ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ و صد مرتبہ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ و صد مرتبہ سُبْحَانَ اللّٰهِ بعد ازان این
دعا بخواند لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ وَاَنْجَزَ وَعْدَهٗ
نَصَرَ عَبْدَهٗ وَغَلَبَ الْاَحْزَابَ وَحْدَهٗ فَلَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَحْدَهٗ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لِیْ فِی الْمَوْتِ
وَفِیْمَا بَعْدَ الْمَوْتِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ ظُلْمَةِ
الْقَبْرِ وَوَحْشَتِهٖ اَللّٰهُمَّ اَظِلَّنِیْ فِیْ ظِلِّ عَرْشِكَ
یَوْمَ لَا ظِلَّ اِلَّا ظِلُّكَ بعد ازان دین و نفس و اہل و
مال خود را در سپردن بخدا تعالیٰ مبالغہ کند و این دعا بخواند
اَسْتَوْدِعُ اللّٰهَ الرَّحْمٰنَ الرَّحِیْمَ الَّذِیْ لَا تَضِیْعُ وَدَائِعُهٗ
دِیْنِیْ وَنَفْسِیْ وَاَهْلِیْ وَمَالِیْ وَوَلَدِیْ اَللّٰهُمَّ
اسْتَعْمِلْنِیْ عَلٰی كِتَابِكَ وَسُنَّةِ نَبِیِّكَ وَتَوَفَّنِیْ
عَلٰی مِلَّتِهٖ وَاَعِذْنِیْ مِنَ الْفِتْنَةِ بعد ازان سہ مرتبہ
اَللّٰهُ اَکْبَرُ بعد ازان دو مرتبہ ہمین دعا را بخواند بعد ازان یک
مرتبہ الله اکبر بگوید و بعد ازان باز دعا رمذکور بخواند بعد ازان

تمامی اعمال مذکوره را مکرر بعمل آرد واگر ممکن نباشد آنچه
از ان جمله میسر شود بجا آرد واگر ممکن باشد این دعا هم بخواند
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِی کُلَّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهُ قَطُّ فَاِنْ عُدْتُ
فَعُدْ عَلَیَّ بِالْمَغْفِرَةِ فَاِنَّکَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ
اَللّٰهُمَّ افْعَلْ بِی مَا اَنْتَ اَهْلُهُ فَاِنَّکَ اِنْ تَفْعَلْ
بِی مَا اَنْتَ اَهْلُهُ تَرْحَمْنِی وَاِنْ تُعَذِّبْنِی فَاَنْتَ
غَنِیٌّ عَنْ عَذَابِی وَاَنَا مُحْتَاجٌ اِلٰی رَحْمَتِکَ
فَیَا مَنْ اَنَا مُحْتَاجٌ اِلٰی رَحْمَتِهِ ارْحَمْنِی لَا تَفْعَلْ
بِی مَا اَنَا اَهْلُهُ فَاِنَّکَ اِنْ تَفْعَلْ بِی مَا اَنَا اَهْلُهُ
تُعَذِّبْنِی وَلَمْ تَظْلِمْنِی اَصْبَحْتُ اَتَّقِی عَدْلَکَ
وَلَا اَخَافُ جَوْرَکَ فَیَا مَنْ هُوَ عَدْلٌ لَا یَجُوْرُ
ارْحَمْنِی بعد از ان بگوید یَا مَنْ لَا یَخِیْبُ سَائِلُهُ
وَلَا یَنْفَدُ نَائِلُهُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِذْنِی
مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِکَ ومستحب است بر زینه جاری
بایستد وروی خود را جانب کعبه نموده این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَعُوْذُ بِکَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَفِتْنَتِهِ وَ
غُرْبَتِهِ وَوَحْشَتِهِ وَظُلْمَتِهِ وَضِیْقِهِ وَضَنْکِهِ

اَللّٰهُمَّ اَظِلَّنِیْ فِیْ ظِلِّ عَرْشِكَ یَوْمَ لَا ظِلَّ
اِلَّا ظِلُّكَ وچون فارغ شود پائین آید بجائی که در انجا سعی
باید کرد پس پاشنه پای خود را بزینه اول از صفا چسپانده
نیت کند که سعی میان صفا و مروه سکنم جهت آنکه واجب
است قربة الی الله و لبی فاصله روانه مروه شود و در
اثنای سعی این دعا بخواند بِسْمِ اللهِ اَللهُ اَكْبَرُ
وَصَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ
وَارْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعَزُّ
الْاَجَلُّ الْاَكْرَمُ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْفَضْلِ وَالْكَرَمِ
وَالنَّعْمَاءِ وَالْجُوْدِ وَاغْفِرْ لِیْ ذُنُوْبِیْ اِنَّهٗ
لَا یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ و در سعی چهار امر واجب
اند اول نیت دوم ابتدا از پائین کوه صفا سوم
ختم سعی تا مروه چهارم در سعی هفت شوط می باید رفتن
ذهاب یک شوط هست و برگشتن شوط دیگر و شوط هفتمی بر مروه
ختم شود و چهار امر مستحب اند اول پیاده باشد اگر سوار
باشد بسبب عذر و غیره جائز است دویم انیکه مشی کند
به هر دو کناره مسعی یعنی از ابتدای صفا چهار درجه

بالا رود و همچنین هرگاه بمروه رسد پس بالای در جانش
هم صعود کند و لکن واجب همین قدر است که چون از صفا
بمروه رسد چنان کند که سر انگشتان پای بپنجه اول مروه رساند و از مروه
جانب صفا پاشنهٔ پا از پنجهٔ اول مروه ملصق سازد و این
قاعدهٔ لبهر شوط مرعی وارد سیم هروله کردن درمیان کوچهٔ
مناره و عطاران خواه سوار باشد یا پیاده و هروله عبارت
است از تند رفتن بشرط آنکه گام را زیاده از متعارف
نه بردارد و بعض فقهاء محتاطین تحریر فرموده اند که مثل
دویدن شتر بود چنانکه درمیان عوام مشهور است و استحباب
موکد در باب مردان است نه برای زنان بلکه بعض علما
قائل شده اند که اگر هروله را سهوا ترک کند رجعت قهقری
بنماید و هروله را بجا آرد چهارم خواندن ادعیهٔ ماثوره در
حالات مشی هروله و بدانکه جائز است که درمیان سعی کردن
برای آسایش و آرام قدری بنشیند بالای صفا خواه
بالای مروه و باز سعی کند و اگر تواند در سعی اول که از
صفا بمروه است چون بمروه رسد بالای مروه رود و مقابل
کعبه ایستاده ادعیه که بر بالای صفا خواند اینجا نیز بخواند

و در سعی کردن ملحوظ باید داشت که زیاده از هفت شوط و کمتر
از ان نشود مسئله اگر در میان سعی وقت فریضه تنگ
شود قطع سعی کند و نماز بخواند و آن باقی مانده را اتمام کند
اگر سابقا از نصف تجاوز کرده بود والا سعی را از سر گیرد
علی الاحوط مسئله هرگاه عدد شوط را یاد ندارد باز
از سر گیرد و کسیکه در سعی خود سهوا ترک شوطی کرده باشد واجب
است بر آن وقتیکه یاد آید آن شوط را بجا آورد و اگر در
بلد خود رفته باشد باز آمده اتمام کند و اگر ممکن نشود مراجعت
پس نائبی معین کند

در بیان احکام متعلق بمنی بدانکه بعد از معاودت از

وقتیکه حاجی از مناسک حج در مکه بروز عید قربان فارغ شود
مثل طواف زیارت و سعی و طواف نساء پس واجب است
که در مقام منی بیاید و بیتوتت کند در شب یازدهم و دوازدهم
بلکه در شب سیزدهم و نیز در بعض صور تا هر شب بعد از غروب
آفتاب نیت کند که بیتوتت می آورم این شب را در منی بسبب
حج اسلام که حج تمتع است بجهت آنکه واجب است قربة
الی الله و واجب است که در هر روز رمی جمرات ثلثه کند

موافق قاعدهٔ مذکوره بالا و وقت رمی از طلوع شمس تا
غروب است و در شب رمی جائز نیست مگر بسبب خوف
و عذر مرض و غیره و اگر رمی یک روز را سهو کرد می باید که
روز دیگر بعمل آرد و مستحب است که آنچه رمی قضا شده
است آن را قبل از زوال بجا آرد و رمی غیر قضا را
بعد از زوال بکند و مستحب است که نمازهای واجبی و سنتی
را در مسجد خیف کند و افضل مواضع مسجد خیف از منار است
که در میان مسجد است تا سی ذرعه از جانب قبله از یمین و یسار
و چون خواهد از منی کوچ کند سنت است که شش رکعت
نماز سنتی در اصل صومعه مسجد بکند و سنت است که در منی
چند تکبیر بگوید بلکه احوط است چه بعضی بوجوب قائل شده
اند و کیفیتش اینست اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ
اَللّٰهُ اَکْبَرُ عَلٰی مَا هَدٰینَا وَلَهُ الْحَمْدُ عَلٰی مَا
اَوْلَانَا وَرَزَقَنَا مِنْ بَهِیْمَةِ الْاَنْعَامِ بدانکه جائز
است برای شخصی که از مناسک مکه فارغ شده باشد
که هر جا که خواهد برود از منی بروز سیزدهم یا بعد آن الا کسیکه
ذمه او رکنی از ارکان حج باقی مانده باشد واجب است

که بمکه برود **در بیان عمره** بدانکه عمره بدو قسم است
عمرهٔ تمتع و عمره مفرده پس هرگاه کسی بخواهد که عمره تمتع بکند
پس می باید اولا احرام از میقات معین به بندد بعد از ان
داخل مسجد الحرام شود بطریقیکه سابقا مذکور شد مثلا از
باب بنی شیبه داخل شود و در پیش در ایستاده سلام و ادعیه که مذکور شد
بخواند و بعد داخل شدن مسجد الحرام طواف خانه کعبه بطریقیکه بالا مذکور شد
بجا آرد و چنین نیت کند که طواف عمرهٔ تمتع میکنم واجب قربةً الی الله و بعد طواف دو رکعت نماز
به نیت وجوب بخواند بعد از ان سعی کند درمیان صفا و مروه
به نیت سعی عمره بعد از ان تقصیر بکند یعنی چیزی از ناخن
پا یا از ناخن دست بگیرد یا موی بدن ازاله کند اگرچه سر مو باشد
خواه بمقراض خواه بکندن خواه بنوره و جائز نیست تراشیدن
تمام موهای سر اما تراشیدن بعضی جائز است و نیت تقصیر
چنین کند که تقصیر میکنم در عمرهٔ تمتع جهت آنکه واجب است
قربةً الی الله و متصل نیت مشغول به تقصیر شود و بعد از
تقصیر حلال میشود بر او آنچه که بر او حرام شده بود به احرام
و شرائط وجوب عمره مثل شرائط وجوب حج اند و با وجود یافتن
شرائط در مدة العمر یک مرتبه عمره واجب میشود و شش چیز در

عمرۂ تمتع واجب اند نیت واحرام وطواف ودو رکعت نماز
طواف وسعی وتقصیر ودر عمرۂ مفردہ علاوہ برانها دو چیز دیگر
واجب اند طواف نسا ودو رکعت نماز آن وعمرۂ تمتع واجب
است بر آنکس کہ ساکن مکہ نبودہ باشد بلکہ منزلش بعید باشد
از ان بشانزدہ فرسخ چنانکہ سابقاً مذکور گردیدہ واین عمرۂ تمتع
در سوای ماہهای حج صحیح نیست اما عمرۂ مفردہ برای ساکنین مکہ
است ودر ہر ماہ میتوان کرد مگر افضل اینست کہ در ماہ رجب
باشد وعمرۂ مفردہ در ہر ماہ مستحب است مگر مکروہ است دو عمرہ
کردن باین طور کہ فاصلہ درمیانی کم از دہ روز باشد ودر
عمرۂ مفردہ تقصیر وتراشیدن موی سر ہر دو جائز است

در بیان طواف وداع

چون خواہد کہ زیارت وداع کند نیت چنین کند کہ طواف وداع خانہ کعبہ
میکنم سنت قربۃً الی اللہ وطواف شروع نماید بطریقیکہ
سابق نوشتیم وشکم خود را بکعبہ بچسباند ودست چپ خود را
بحجر الاسود گذارد ودست راست خود را از جانب در خانہ
کعبہ بچسباند وبگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ صلی اللہ علی سیدنا
ونبینا محمد وآلہ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی عَبْدِكَ

وَرَسُولِكَ وَاَمِيْنِكَ وَحَبِيْبِكَ وَنَجِيِّكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ
خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ كَمَا بَلَّغَ رِسَالَتَكَ وَجَاهَدَ
فِي سَبِيْلِكَ وَصَدَعَ وَاُوْذِيَ فِيْكَ حَتّٰى
اَتَاهُ الْيَقِيْنُ اَللّٰهُمَّ اَقْلِبْنِي مُفْلِحًا مُنْجِحًا
مُسْتَجَابًا لِي بِاَفْضَلِ مَا يَرْجِعُ بِهٖ اَحَدٌ مِنْ
وَفْدِكَ مَغْفِرَةً وَالْبَرَكَةَ وَالرِّضْوَانَ وَ
الْعَافِيَةَ بِمَا يَسَعُنِي اَنْ اَطْلُبَ فَاَسْئَلُكَ
اَنْ تُعْطِيَنِي مِثْلَ الَّذِيْ اَعْطَيْتَهٗ اَوْ فَضْلًا
مِنْ عِنْدِكَ تَزِيْدُنِيْ عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ اِنْ
اَمَتَّنِي فَاغْفِرْ لِي وَاِنْ اَحْيَيْتَنِي فَارْزُقْنِيْهِ
مِنْ قَابِلٍ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ
زِيَارَةِ بَيْتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ عَبْدُكَ وَابْنُ
عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ حَمَلْتَنِي عَلٰى دَابَّتِكَ
وَسَيَّرْتَنِي فِي بِلَادِكَ حَتّٰى اَدْخَلْتَنِي
حَرَمَكَ وَاَمْنَكَ وَقَدْ كَانَ مِنْ حُسْنِ
ظَنِّي بِكَ اَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوْبِي فَاِنْ كُنْتَ
غَفَرْتَ لِي ذُنُوْبِي فَازْدَدْ عَنِّي رِضًا

وَقَرِّبْنِي اِلَيْكَ زُلْفٰی وَلَا تُبَاعِدْنِي وَاِنْ
كُنْتَ لَمْ تَغْفِرْلِي فَمِنَ الْاٰنَ فَاغْفِرْلِي
قَبْلَ اَنْ تَنَائِيْ عَنْ بَيْتِكَ دَارِيْ فَهٰذَا
اَوَانُ انْصِرَافِيْ اِنْ كُنْتَ اَذِنْتَ لِي
غَيْرَ رَاغِبٍ عَنْكَ وَلَا عَنْ بَيْتِكَ وَلَا
مُسْتَبْدِلٍ بِكَ وَلَا بِهٖ اَللّٰهُمَّ احْفَظْنِي
مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِيْ وَعَنْ يَمِيْنِيْ وَ
عَنْ شِمَالِيْ حَتّٰى تُبَلِّغَنِيْ اَهْلِيْ فَاِذَا
بَلَّغْتَنِيْ اَهْلِيْ فَاكْفِنِيْ مَؤُنَةَ عِبَادِكَ وَ
عِيَالِيْ فَاِنَّكَ وَلِيُّ ذٰلِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَمِنِّيْ
و بعد از طواف نزد چاه زمزم بايد و قدری از ان
آب بخورد و چون خواهد كه بيرون رود در حال بيرون
رفتن از مسجد بگويد اٰئِبُوْنَ تَائِبُوْنَ عَابِدُوْنَ
لِرَبِّنَا حَامِدُوْنَ اِلٰی رَبِّنَا رَاغِبُوْنَ
اِلَى اللّٰهِ رَاجِعُوْنَ اِنْشَاءَ اللّٰهُ و چون خواهد
كه از مسجد الحرام بيرون آيد بر آستانه در سجده سجده طويل
بكند و بگويد اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ

وَلَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنِّیْ وَارْزُقْنَا الْعَوْدَ ثُمَّ
الْعَوْدَ چون از سجده برخیزد رو بخانۂ کعبه کرده بگوید اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَنْقَلِبُ عَلٰی لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وسنت است کہ یک
درہم خرما بگیرد وسنت مست تصدق کند اگر در حال احرام
تقصیرے ازو واقع شدہ باشد مثل انداختن موو پیش
واو غافل بودہ باشد این تصدق کفارۂ آن خواہد شد

دربیان تهنیت حاجی

وقتیکہ حجاج از سفر مراجعت کنند سنت است کہ وقت
ملاقات این بگوید چنانکہ سیرت رسول خدا صلی اللہ
علیہ وآلہ وسلم بود کہ آن حضرت صلی گفت بہرکسیکہ
از حج آمدہ باشد قَبِلَ اللّٰهُ مِنْكَ وَاَخْلَفَ عَلَيْكَ
نَفَقَتَكَ وَغَفَرَ ذَنْبَكَ واز حجاج معانقہ کردن
ثواب عظیم دارد چہ از جناب امام جعفر صادق علیہ
السلام مرویست کسیکہ معانقہ کند حاجی را چنان
است کہ حجر الاسود را دبرگرفتہ و بوسیدہ باشد

حجر اسمعیل

ناودان زر

رکن مغربی

رکن عراقی

بیت اللہ تعالی

علی حسب الغرض

الرخامة الحمراء ولد فیها علی

شادروان

شادروان

شادروان

مستجار

رکن یمانی

مقام ابراهیم

زمزم

در

حجر الاسود

چاه زمزم

مروه

صفا

جمرة العقبه

جمرة الوسطی

جمرة الاولی

راه عرفات

منی که ما بین وادی محسر و جمره عقبه است اول آن زمین از منی انجا تا منتهی منزل منی دور

موضع مشعر الحرام که شب عید در انجا باید بود وقوف اختیاری آن از طلوع صبح روز عید اضحی است تا طلوع آفتاب و وقوف اضطراری از طلوع آفتاب تا زوال است

عرفات خارج حرم است وقوف اختیاری آن از زوال روز نهم ذیحجه است تا غروب و اضطراری از غروب شب عید تا طلوع فجر روز عید

فصل هفتم در اعمال محرم الحرام

آمّا کسوف وخسوف پس در هر سال که در ماه محرم آفتاب بگیرد دران سال ارزانی باشد و در آخر سال درد ها و بیماری ها در مردم ظاهر شود و پادشاه بر دشمنان ظفر یابد و زلزله حادث شود بعد ازان بسلامت باشند و در هر سال که درین شهر ماه بگیرد در زمین مغرب بزرگی بمیرد و میوه در بلاد جبل کم شود و در میان مردم خارش بدن بسیار باشد و در زمین بابل مردم بسیار از درد سر عاجز شوند و نرخها گران باشد و کسی که بر پادشاه خروج کند مغلوب گردد و لشکرش بقتل برسد

احکام غره محرم الحرام

پس بدانکه هر سال اول ماه شنبه باشد دران سال زمستان بسیار سرد بود و باد دران سال بسیار باشد و یخ فراوان باشد و گندم گران باشد و طاعون و تپ بسیار باشد و مرگ کودکان بسیار باشد و عسل کم باشد و دمل بسیار باشد و زراعت از آفت بسلامت ماند و بعضی از درختان میوه و انگور را آفت رسد و در روم

حرب باشد و عرب با ایشان حرب کنند و اسیر و غنیمت بسیار
از ایشان بدست عرب افتد و بادشاه را در جمیع امور غلبه
باشد بمشیت حق سبحانه تعالی و در روایت دیگر مرگ
در میان چهار پایان بهم رسد و اسپان را قولنج عارض شود
و در میان مردمان آزار گلو و زکام و درد چشم و درد پا بسیار
باشد و در همه بلد مرگ پیران و زنان بسیار باشد خصوصاً
در عراق و بغداد و اطراف آن و در روم مرگ بسیار
باشد و میان عرب و مردم روم کارزار افتد و عرب
بر روم غالب آید و نعمت و امنیت در بابل بوده باشد
و در نواحی بحرین اختلاف بسیار در میان مردم پدید آید
و قحط غله درین سال بهم رسد و از عرب ترسان باشند و
عمال تعدی کنند و گیاه در مراعی عرب بسیار باشد و در
آخر سال کسی بر بادشاه خروج کند و بر ایشان غالب آید
و در ان سال دمل و آبله و گرمی بسیار باشد و مرغان بسیار
شوند و روغن و گوشت و عسل و کتان گران باشد و خرما
در درخت فاسد گردد و انگور و میوه در بلاد سند و ان
و فارس بسیار باشد و به درختان بلاد روم و نصب ...

واطراو...

واطراف آن آفت رسد و میوه‌ها در اکثر بلاد گران باشد و
کنجد بسیار باشد و در زمستان باران بسیار باشد و زراعت
بسیار باشد و اندکی آفت بابها رسد و ظروف مس و اشباه
آن و نشیم و موگران باشد و مرغ خانگی کم باشد و مرغان شکاری
بسیار باشد و در اصفهان و عراق اختلاف عظیم ظاهر گردد
و شاید به نهب و غارت منتها شود و شاید یکی از آفتاب و ماه
منخسف گردد و شهب بسیار باشد و در یک ماه این سال
خون بسیار ریخته شود و گویند چنین سال نحس است و در
چنین سال قابیل و هابیل را کشت و آخرش نیک است

و هر سال که اول محرم روز یکشنبه

باشد زمستان نیکو گذرد و باران بسیار شود و به بعضی درختان
و زراعتها آفت رسد و دردهای مختلف و مرگهای صعب
شایع شود و عسل کم بعمل آید و طاعون و وبا بهم رسد و آخر
سال بادشاه را غلبه روده و بروایت دیگر زمستان سرد
و تابستان معتدل گذرد و میوه‌ها و زراعت و حبوب در اکثر
بلاد عراق نیکو و بسیار باشد و آفتی بمیوه‌های بحرین و لحساء
قطیف و حوالی آن برسد و در بلاد مشرق و بلاد جبل ارزانی

باشد و گوسفند و شیر بسیار باشد و گیاه صحرا بسیار باشد و در زمستان ارزانی
و دیوانگی و مستی بهم رسد و آبله کودکان بسیار باشد و زائیدن
زنان بسیار دشوار باشد و در گاوها مرگی بهم رسد و در یک ماه
مردمان را درد بسیار عارض شود و در آخر سال گرانی شود
بسبب اختلاف سلاطین و در بلاد یمن و بلاد سند اطفال
بسیار بمیرند و جو و روغن بسیار شود و جنگ ها در میان پادشاهان
شود و همچنان اختلاف در میان عامه ناس بسیار باشد
کارزار در میان مردم عرب و عجم واقع شود و در میان مردم
شام حرب و فتنه ها پیدا آید و حاکم بعضی اهل فساد القتل رساند
و در زمین جبل که سپاهان و نواحی آن باشد کشش بسیار واقع
شود و مرد بزرگ ایشان کشته شود و پادشاه بابل بر مردم
مستولی گردد و از وزرا ملوک اختلاف ظاهر شود و گروهی
بر پادشاه طغیان کند و مغلوب گردد و کوکبی از آسمان
ظاهر گردد و در ناحیه مشرق باشد و دنباله داشته باشد و این
نشان گرانی و قتل و غارت باشد و این سبب علامت
وزیدن بادهای سخت و وفور امراض و بسیاری دزدان
در صحرا و دریا باشد و عسل گران شود و حاجیان را غارت

گنند و تمام ماه یا بعضی ازان منخسف گردد و پس سالی که اول محرم
روز دوشنبه باشد زمستان نیکو گذرد و تابستان
بسیار گرم باشد و باران در وقتش بسیار ببارد و گاو و گوسفند
بسیار بوجود آید و عسل بسیار باشد و نرخها در بلاد جبل یعنی
شهرهای آذربایجان و عراق خورستان و فارس و همدان
ارزان باشد و میوه نیکو باشد و مرگ زنان بسیار باشد
و در آخر سال کسی بر پادشاه خروج کند و در نواحی مشرق
و بعضی از مردم فارس را غم و دلگیری بهم رسد و زکام در
بلاد جبل بسیار باشد و بروایت دیگر دران سال آب
فراوان باشد و شیر حیوانات افزون شود و باران بارد و
حبوب بسیار باشد خصوصاً عدس و باقلا و ماش و نرخها
ارزان شود و عسل فراوان باشد خصوصاً در فارس و
همدان و در سند و فرنگ ارزان و ذرت بسیار باشد و زرد
آلو و سائر میوه‌ها در بلاد فارس و بصره و شام نیکو بعمل آید
و خربزه و خیارات در ولایت مشرق و عمان نیکو باشد
و درین سال خرما و میوه و گوشت و روغن فراوان باشد
و لیکن نرخ کم باشد و در ولایت مشرق و اطراف هند و

واسکندریه مرگ بسیار باشد و مرض سودا و دیوانگی
بسیار باشد و در زمستان زفاف و تزویج زنان بسیار
شود و دریا طغیان کند و بعضی از مردم را غرق کند
و آب فرات و نیل کم باشد و باین سبب مدت دو ماه در
مصر قحطی عظیم پدید آید و مواشی و چهارپایان را نیک
باشد و زکام در بلاد جبل و اطراف دریاها بسیار باشد و حبوب
و میوه‌ها در مکه معظمه بسیار شود اما بلیه و ازاری در ان بلدهٔ
طیبه بهم رسد و در میان مشایخ عرب فتنهٔ حادث شود و
خارجی از نواحی مشرق بیرون آید و در بلاد فارس بیم و
هراس عظیم از بعض سلاطین حادث شود و قلعه در اطراف
مشرق یا جنوب از تصرف اصحابش بیرون رود و محتمل
است که یکی از آفتاب و ماه منخسف گردد و در مردم اضطراب
پدید آید و گندم در طرق گران باشد و بر پادشاه مشرق
کسی خروج کند و حاجیان بسلامت بروند و در شب دزدی
با ایشان برسد و آسیبی ازان بیابند و هر سال که
اول محرم روز سه شنبه باشد زمستان
بسیار سرد باشد و در بلاد جبل و ناحیه مشرق عسل و گوسفندان

بسیار باشد و به بعضی از درختان و انگور آفت رسد و در مشرق
و شام حادثه در آسمان ظاهر شود که از ان خلق بسیار بمیرند و کسی
بر پادشاه مشرق خروج کند و پادشاه بر او غالب آید و در
زمین فارس بعضی از آفتها بر زراعت برسد و در آخر سال نرخها
گران شود و بروایتی دیگر زراعت بسیار بعمل آید و باران بسیار
ببارد و فصل پائیز نیکو گذرد و در بلاد جبل میوه و تپ بسیار باشد
و گندم و جو و عدس فراوان باشد و خرما کم بعمل آید و بعضی را آفت
برسد و در بلاد هندوستان و روم و شام درختان را آفت رسد
از سرما و در بلاد فارس ملخ بزراعت رسد و میوه ها درین سال بسیار
باشد و نرخها در جمیع بلاد ارزان باشد و پنبه گران باشد و عسل
فراوان باشد و فالیز را آفت برسد و شکار دریا بسیار باشد
و آفت سماوی بغلات مغرب برسد و در بعضی از شهرها حادثه
ظاهر شود و میان پادشاه عجم و اهل عراق قتال پدید آید و شیخی
از مشائخ عرب کشته شود و در میان عرب آخر سال مرگی بهم رسد
و در آسمان ستاره دنباله داری پدید آید که علامت جنگ و
گرانی باشد یا سرخی عظیم ظاهر شود که علامت مرگ بعضی از
وزرا باشد و در مصر و شام فتنه بهم رسد و هر سال که اول محرم

اگر نہ چہارشنبہ باشد زمستان اوسط باشد و بارانها
نافع ببارد و غلات و میوه‌ها در بلاد مشرق بسیار باشد اما مردمان
بسیار بمیرند و در آخر سال و در زمین بابل و بلاد جبل آفتی
بمردم رسد و نرخها ارزان شود و پادشاه بر دشمنان غالب آید
و بروایت دیگر غله درین سال بسیار باشد و آب دجله طغیان
کند و در بلاد شام مرگ بسیار باشد و اکثر اطفال بمیرند و ملخ
مزروعات اهل شام را تلف کند و در آخر سال قحطی در میان
ایشان بهم رسد و باران درین سال بسیار باشد که خانها و عمارتها
منهدم گردد و درختان خرما ضایع شود و رعد و برق عظیم ظاهر
شود و بادهای تند بوزد و بیماری بسیار باشد و زنان بسیار
بمیرند و در آخر سال در ناحیهٔ فارس مرگ بسیار باشد و در
صحرا و مرغان شکاری بسیار باشند و بیع و شرا و معاملات بسیار
واقع شوند و در اشتران آزاری بهم رسد و شاید مرگی در چهارپایان
پدید آید و در فصل پائیز بیماری بسیار باشد و در اطراف مدینه
جنگ عظیم روی دهد و مشایخ و علما بسیار بمیرند و بلاد مین از
خوف قتل و غارت خراب شود و باز معمور گردد و بادهای شمال
بوزد و در متاعها و پنبه گران شود و کتان ارزان باشد و ابریشم

و بسیار ارزان شود و میان عرب و عجم جنگها رود و عجم غالب
شود و پادشاه روم بمیرد و بزرگی از عرب بمیرد و مردم دیالمین
بسیار بمیرند و در فصل پائیز حرب بسیار باشد و اختلاف در میان
سلاطین سند واقع شود و فتنه‌ها در بصره و ولایت فارس حادث
شود و هر سال که اول محرم روز پنجشنبه باشد زمستان ملائم
گذرد و در نواحی مشرق گندم و میوه‌ها و عسل بسیار باشد و در آخر سال
تپ بسیار حادث شود و مردم روم بر مسلمانان غلبه کنند
و عرب بر ایشان غالب شود و در زمین سند محاربات واقع
شود و پادشاهان عرب مظفر باشند و بروایت دیگر در اول
سال نار بنج و سرما کم باشد و ابر و رعد بی باران بسیار باشد
و در آخر سال باران بسیار شود و غلات و میوه‌ها در همه بلاد ارزان
باشد و سفر نیکو باشد و شکارها بسیار باشد
و روغن و کتان گران باشد و آب نیل طغیان کند و روم بر مسلمانان
حمله آورند و مسلمانان بر ایشان غالب شوند و در بادیه جنگ
بسیار شود و شاید که یکی از مشائخ ایشان کشته شود و در بعضی
از شهرها کسی بر پادشاه خروج کند و منهزم گردد و کارزار در
اکثر بلاد خصوصاً در فارس بسیار شود و دزدان و راهزنان دست

برآورند و حکام بر رعایا غالب شده ستم کنند و بادهائی شدید
بوزد و درختان را برکند و در لحسا و قطیف و نواحی آن فتنه
میان عرب و پادشاه ایشان حادث شود و پادشاه غالب
آید و در بلاد حبشه و اطراف آن کارزار بسیار شود و در بلاد فارس
در آخر سال میانه سه طائفه فتنهای بزرگ حادث شود و
فساد بسیار باین سبب ظاهر شود و مرگ کودکان درین سال بسیار
شود و گوسفندان بسیار شوند و شاید ماه منخسف گردد و بروایت
دیگر حاکم قسطنطنیه که مراد اسلامبول باشد او را بکشند و یا بگریزد
و مفقود الاثر شود و یا او را خلع نمایند و در ولایت عجم خرابی رو دهد
از ظلم پادشاه یا حکام و زر در میان مردم کم باشد و خلق از
تنگی معاش بفغان آیند و دادرسی از میان برطرف شود
و عرب بر عجم زیادتی کنند و خلق بسیاری را بکشند و ولایت
ایشان را خراب کنند و عربان بر رومیان تازند و بعضی
اماکن را از تصرف ایشان بیرون نمایند و پادشاه عجم در
اکثر جا مغلوب شود و باران در وسط سال بسیار بود اما
نفع ندهد و رعد و برق بسیار باشد و از همه اطراف بر پادشاه
بیرون آیند خصوصاً طائفه ترکان خوارزم و از سمت قطب

شمالی

شمالی حرکت کنند و بحوالی دریا رسند و خرابی بسیار بطبرستان
رسانند و ترکان بعجم در آویزند و بر ایشان غلبه آورند و خلق
بسیار از فقرا و رعیت پائمال شوند و احتمال دارد که این سال یا
سال آینده پادشاه عجم در سمت مشرق بحرکت آید و جمعی بدولی
با او راه یابد و در عرض راه حادثه او را عارض شود که مدتی
توقف کند و امرا خراسان و سائر بلاد نالان باشند و احتمال
میرود که لشکر عجم در عراق و خراسان جمع شوند و در
اول سال گندم گران و نان عزیز شود و دریا فتنه ظاهر کنند و اضطراب
عظیم باهل عمان راه یابد و اکثر ولایت دریا خراب شود و تقبل و
غارت و کشتیها در بعض جا ها بدست والی ایشان افتد و بازر
رهائی یابند و این علامت بدباری بادشاه باشد و غلبه
صاحبان خروج باشد و امیر جلیل القدری کشته شود و فوت
علما بسیار باشد و در میان طائفه عراق حسد و نزاع بسیار
شود و اگر آفتاب کسوف کند دلیل آنست که بعض اماکن از تصرف
والیان اسلام بدر رود و هر سال که اول محرم روز جمعه
باشد در زمستان سرما نباشد و کمی باران باشد و آب رود
خانها کم باشد و در بلاد جبل صد فرسخ غله کم باشد و مرگ در میان

همه مردم بسیار باشد و در ناحیه مغرب گرانی باشد و بعضی از
درختان آفت رسد و روم با بفارس غلبه عظیم هم رسد و
بروایت دیگر غلات در مصر و شام و حبشه کم باشد و گرانی
در بلاد مغرب و فرنگ حادث شود و ارزانی در بلاد فارس
باشد و غلات بصره و عراق نیکو باشد ولیکن از سلاطین و
عمال ستمها بایشان رسد و غلات در جبل عامل و نواحی
آن نیکو بعمل آید و گندم و انگور در بصره و شام نیکو باشد و
مرد صاحب شانی در بصره کشته شود با گروه بسیار از اتباع او
و آب دجله بحدی طغیانی کند که بعضی از عمارات بغداد ر
خراب کند و بادشاهی از بادشاهان بمیرد و در ماه ربیع الثانی
تا ماه جمادی الثانیه دردهای بسیار درین سال میان مردم
باشد خصوصا درد گلو و پشت و امراض شکم و کلف و جرب و
دملها بسیار باشد و زنان آبستن فرزند ساقط کنند و بسیاری
از ایشان بمیرند و اسیری از شام ظاهر شود و بر مدینه حضرت
رسول صلعم مستولی شود و ملخ بر بعضی از بلاد غالب شود و اگر
ستاره دم داری درین سال ظاهر شود دلیل فتنه عظیم است
و کسی بر بادشاه خروج کند و گردان و عجمان قوی گردند

و در زمین عراق اختلاف بسیار ظاہر شود و خوفی بحاجیان
برسد و مرو بزرگی در شام بقتل رسد و در بلاد خراسان فتنہ
عظیم ظاہر شود و در اطفال در دہا پیدا شود و آب چشمہ ہا
بسیار باشد واللہ یعلم بدانکہ این ماہ از اشہر حرم
است و قتال و غارت درین ماہ حرام کردیدہ بدین سبب
او را محرم نامیدہ اند و در روز اول این ماہ خداوند کریم دعاء
حضرت ذکریاء را در باب فرزند مستجاب نمود و از حضرت
امام رضاء منقول است کہ ہر کس روز اول محرم روزہ بگیرد
و از خدا طلب فرزند کند یا ہر حاجتی کہ خواہد طلب کند
دعا را و مستجاب کردد زیرا کہ درین روز حضرت ذکریاء دعا
کرد و از خدا طلب فرزند نمود و گفت رَبِّ هَبْ لِي مِنْ
لَّدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الدُّعَاءِ
خدا دعا را او را استجاب گردانید و حضرت یحیی علیہ السلام را
باو عطا فرمود و امر فرمود ملائکہ را کہ ندا کنند چنانکہ فرمودہ فَنَادَتْهُ
الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللّٰهَ
يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ و در روایت دیگرے وارد است
کہ ادریس علیہ السلام درین روز داخل بہشت گردید دعاء

وقت رویت ہلال محرم سید بن طاوس رحمہ اللہ
در کتاب اقبال آوردہ کہ در وقت رویت ہلال المحرم الحرام
این دعا بخواند اَللّٰہُ اَکْبَرُ اَللّٰہُ اَکْبَرُ اَللّٰہُ اَکْبَرُ اَللّٰہُ اَکْبَرُ
رَبِّیْ وَرَبُّکَ اللّٰہُ لَآ اِلٰہَ اِلَّا ھُوَ رَبُّ الْعَالَمِیْنَ اَلْحَمْدُ
لِلّٰہِ الَّذِیْ خَلَقَنِیْ وَخَلَقَکَ وَقَدَّرَکَ فِیْ مَنَازِلِکَ
وَجَعَلَکَ اٰیَۃً لِّلْعَالَمِیْنَ یُبَاھِیَ اللّٰہُ بِکَ الْمَلٰٓئِکَۃَ
اَللّٰھُمَّ اَھِلَّہٗ عَلَیْنَا بِالْاَمْنِ وَالْاِیْمَانِ وَالسَّلَامَۃِ
وَالْاِسْلَامِ وَالْغِبْطَۃِ وَالسُّرُوْرِ وَالْبَھْجَۃِ وَثَبِّتْنَا
عَلٰی طَاعَتِکَ وَالْمُسَارَعَۃِ فِیْمَا یُرْضِیْکَ اَللّٰھُمَّ
بَارِکْ لَنَا فِیْ شَھْرِنَا ھٰذَا وَارْزُقْنَا خَیْرَہٗ وَبَرَکَتَہٗ
وَیُمْنَہٗ وَعَوْنَہٗ وَفَوْزَہٗ وَاصْرِفْ عَنَّا شَرَّہٗ وَبَلَاءَہٗ
وَفِتْنَتَہٗ بِرَحْمَتِکَ یَآ اَرْحَمَ الرّٰحِمِیْنَ و دیگر ادعیہ
مطلق اہلہ کہ سابقا مذکور شد بخواند و صاحب منہاج نوشتہ
کہ وارد است کہ این ماہ را در آب جاری ببیند بابعد رویت
آن روی زن باید نونمود و بعضی بفیروزہ گفتہ اند و برخی
گفتہ اند کہ ہرکس این ماہ را بروے طلا نونماید ثواب چہار
ہزار حج در نامہ عملش ثبت شود و صاحب روضۃ الاذکار

از سید بن طاؤس رحمه الله نقل نموده که از حضرت رسول ص منقول است که در محرم شبی است بغایت شریف و آن شب اوّل است کسیکه صد رکعت نماز کند دران شب باین طریق بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد یک مرتبه و روزه دارد صباح او را در خیر و نیکوئی باشد تا سال آینده و اگر زنده باشد محفوظ باشد از شر شیطان و اگر بمیرد داخل شود بجنان و ایضاً از انحضرت ص دو رکعت نماز دیگر در اول شب محرم مرویست باین طریق که در هر رکعت الحمد یک بار و قل هو الله احد یازده بار ثوابش همان ثواب است که مذکور نشد و سنت است روزه داشتن اول روز محرم و از حضرت امام رضا ع منقولست که آن حضرت ع فرمود که حضرت رسول ص دو رکعت نماز میکرد در روز اول محرم و چون فارغ می شد دستها را بر میداشت و سه بار این دعا می خواند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاِلٰهُ الْقَدِيمُ وَهٰذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ فَاَسْئَلُكَ فِيهَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ وَالْقُوَّةَ عَلٰى هٰذِهِ النَّفْسِ الْاَمَّارَةِ بِالسُّوْءِ وَالْاِشْتِغَالَ بِمَا يُقَرِّبُنِىْ اِلَيْكَ يَا كَرِيْمُ

یَاذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ یَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهٗ
یَا ذَخِیْرَةَ مَنْ لَا ذَخِیْرَةَ لَهٗ یَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهٗ
یَا غِیَاثَ مَنْ لَا غِیَاثَ لَهٗ یَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهٗ
یَا کَنْزَ مَنْ لَا کَنْزَ لَهٗ یَا حَسَنَ الْبَلَاءِ یَا عَظِیْمَ الرَّجَا
یَا عَوْنَ الضُّعَفَاءِ یَا مُنْقِذَ الْغَرْقٰی یَا مُنْجِیَ الْهَلْکٰی
یَا مُنْعِمُ یَا مُجْمِلُ یَا مُفْضِلُ یَا مُحْسِنُ اَنْتَ الَّذِیْ
سَجَدَ لَکَ سَوَادُ اللَّیْلِ وَنُوْرُ النَّهَارِ وَضَوْءُ الْقَمَرِ
وَشُعَاعُ الشَّمْسِ وَدَوِیُّ الْمَاءِ وَحَفِیْفُ الشَّجَرِ یَا
اَللّٰهُ لَا شَرِیْکَ لَکَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا خَیْرًا مِّمَّا یَظُنُّوْنَ
وَاغْفِرْ لَنَا مَا لَا یَعْلَمُوْنَ وَلَا تُؤَاخِذْنَا بِمَا یَقُوْلُوْنَ
حَسْبِیَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِیْمِ اٰمَنَّا بِهٖ کُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا
یَذَّکَّرُ اِلَّا اُولُوا الْاَلْبَابِ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوْبَنَا بَعْدَ
اِذْ هَدَیْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَّدُنْکَ رَحْمَةً اِنَّکَ اَنْتَ
الْوَهَّابُ صاحب نخبہ نوشتہ کہ در بعضی از روایات خواندن
این دعا بعد ایام سال اَللّٰهُمَّ هٰذِهٖ سَنَةٌ جَدِیْدَةٌ
تا آخر دعا کہ در فصل چہاردہم از باب ششم ان شاء اللہ خواہد

وارد شده است و سیم این ماه روزیست که حضرت یوسف ع
از چاه بر آمد و آن روزیست مبارک وکسیکه روزه دارد آن
روز را آسان سیفرماید خدای تعالی بر او شکلها را و فرج
میدهد او را از اندوهها و مستجاب میگرداند دعای او را آن روز
پنجم این ماه شگافته شد رود نیل جهت حضرت موسی ع تا داد
بنی اسرائیل گذشتند و قوم فرعون غرق شد و صاحب اقبال
این واقعه را در روز دهم ذکر کرده است روز هفتم این
ماه تکلم کرد خدای تعالی با حضرت موسی ع بر کوه طور روز
نهم این ماه بیرون آمد حضرت یونس ع از شکم ماهی و در آن
روز تولد حضرت موسی و حضرت یحیی و حضرت مریم علیهم
السلام واقع شد سید بن طاوس رح در اقبال از
ابن عباس رح آورده که حضرت رسول ص در روز نهم این ماه روزه
میگرفتند شب دهم این ماه شب قتل حضرت امام
حسین ع است و سنت است احیا داشتن آن بنماز و دعا
و گریه و ناله و لعن بسیار بر قاتلان امام حسین علیه السلام کردن
و در کتاب اقبال از حضرت رسول ص مروی است کسیکه احیا دارد شب
عاشورا را چنان باشد که عبادت جمیع ملائکه را کرده باشد و اجر عبادت هفتاد

سالہ باید آما نمازہای این شب مرویست از حضرت رسول
کہ فرمود کسیکہ در شب عاشورہ صد رکعت نماز کند بخواند در
ہر رکعتی الحمد یکبار و قل ہو اللہ احد سہ بار و چون فارغ شود
ہفتاد بار بگوید سُبْحَانَ اللّٰہِ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ وَلَا اِلٰہَ
اِلَّا اللّٰہُ وَاللّٰہُ اَکْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّۃَ اِلَّا بِاللّٰہِ
الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ پر کند خدای تعالی قبر او را از مشک و
داخل سازد بر قبر او ہر روز نوری تا روز قیامت و مہیا
سازد برای او صد خوان از نعمتہای بہشت کہ یکی از آنہا
کافی باشد کل اہل عالم را و ہیچ کس نیست کہ نریزد در قبر
موہای او مگر کسیکہ این نماز را کردہ باشد و ہیچ کس نیست
کہ باموی سفید محشور نگردد مگر کسیکہ این نماز را کردہ باشد
بعد از ان فرمود قسم بآن کسیکہ جان من در قبضۂ قدرت
اوست کسیکہ این نماز کند باشد او در قبر مانند عروس در
حجلہ اش یعنی تا روز حشر خوشحال و مسرور باشد و در روز
حشر روانہ بہشت گردد مانند عروسیکہ بحجلہ داماد رود و دستور
دیگر آنست کہ بعد از نماز ہفتاد بار تسبیحات مذکورہ و ہفتاد
بار اَسْتَغْفِرُ اللّٰہَ و ہفتاد بار صَلَّی اللّٰہُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ

بگوید و در روایت دیگر بجای هفتاد بار صد بار واقع است
نماز دیگر از حضرت رسول خدا مرویست کسیکه درین
شب چهار رکعت نماز کند بخواند در هر رکعتی الحمد یک بار و
هر یک از آیة الکرسی و قل هو الله احد و معوذتین را ده بار
و چون فارغ شود صد بار قل هو الله احد بخواند بنا کند
خدای تعالی برای او در بهشت صد هزار هزار شهر از نور و
در هر شهر هزار هزار قصر و در هر قصری هزار هزار خانه و در
هر خانه هزار هزار کرسی و بر هر کرسی هزار هزار فرش و بر هر
فرشی حوری از حور العین نشسته و در هر خانه هزار هزار خوان
و در هر خوان هزار هزار کاسه و در هر کاسه هزار هزار رنگ
طعام و بر اطراف هر خوان هزار هزار غلام و کنیز ایستاده
و بر دوش هر یک از اینها مندیلی نماز دیگر ده رکعت نماز
درین شب باین طریق که بخواند در هر رکعتی الحمد یک بار و
قل هو الله احد ده بار و سنت است که درین شب این
دعا بخواند اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ یَا اَللّٰهُ یَا
اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ ده بار بگوید پس بگوید اَسْئَلُکَ بِاَسْمَائِکَ
الْکَبِیْرَةِ الْکَثِیْرَةِ یَا اَللّٰهُ وَ اَسْئَلُکَ بِاَسْمَائِکَ

الرَّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ يَا اَللّٰهُ وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ
الْعَزِيْزَةِ الْمَنِيْعَةِ يَا اَللّٰهُ وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْكَامِلَةِ التَّامَّةِ يَا
اَللّٰهُ وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْمَشْهُوْرَةِ الْمَشْهُوْدَةِ لَدَيْكَ يَا
اَللّٰهُ وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الَّتِيْ لَا يَنْبَغِيْ لِشَيْءٍ اَنْ يَتَسَمّٰى بِهَا غَيْرُكَ
يَا اَللّٰهُ وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الَّتِيْ لَا تَرَامُ وَلَا تَزُوْلُ
يَا اَللّٰهُ وَاَسْئَلُكَ بِمَا تَعْلَمُ اَنَّهُ لَكَ رِضًا مِنْ اَسْمَائِكَ
يَا اَللّٰهُ وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الَّتِيْ سَجَدَ لَهَا كُلُّ
شَيْءٍ دُوْنَكَ يَا اَللّٰهُ وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الَّتِيْ
لَا يَعْدِلُهَا عِلْمٌ وَلَا قُدْسٌ وَلَا شَرَفٌ وَلَا وَقَارٌ
يَا اَللّٰهُ وَاَسْئَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِمَا عَاهَدْتَ
اَوْفَى الْعَهْدِ اَنْ تُجِيْبَ سَائِلَكَ بِهَا يَا اَللّٰهُ وَ
اَسْئَلُكَ بِالْمَسْئَلَةِ الَّتِيْ تَقُوْلُ لِسَائِلِهَا وَذَاكِرِهَا
سَلْ مَا شِئْتَ فَقَدْ وَجَبَتْ لَكَ الْاِجَابَةُ يَا اَللّٰهُ
يَا اَللّٰهُ دہ بار بگوید وَاَسْئَلُكَ بِجُمْلَةِ مَا خَلَقْتَ
مِنْ مَسَائِلِكَ الَّتِيْ لَا يَقْوٰى بِحَمْلِهَا شَيْءٌ دُوْنَكَ
يَا اَللّٰهُ وَاَسْئَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِاَعْلَاهَا عُلُوًّا
وَاَرْفَعِهَا رِفْعَةً وَاَسْنَاهَا ذِكْرًا وَاَسْطَعِهَا

نُوْرًا وَّاَسْرَعِهَا اِنْجَاحًا وَّاَقْرَبِهَا اِجَابَةً وَّ
اَتَمِّهَا تَمَامًا وَّاَكْمَلِهَا كَمَالًا وَّكُلُّ مَسَائِلِكَ
عَظِيْمَةٌ يَا اَللّٰهُ وَاَسْئَلُكَ بِمَا لَا يَنْبَغِيْ اَنْ يُّسْئَلَ
بِهٖ غَيْرُكَ مِنَ الْعَظَمَةِ وَالْقُدْسِ وَالْجَلَالِ
وَالْكِبْرِيَاءِ وَالشَّرَفِ وَالنُّوْرِ وَالرَّحْمَةِ
وَالْقُدْرَةِ وَالْاِشْرَافِ وَالْمَسْئَلَةِ وَالْجُوْدِ
وَالْعَظَمَةِ وَالْمَدْحِ وَالْعِزِّ وَالْفَضْلِ الْعَظِيْمِ
وَالرَّوَاحِ وَالْمَسَائِلِ الَّتِيْ بِهَا تُعْطِيْ مَنْ تُرِيْدُ
وَبِهَا تُبْدِئُ وَتُعِيْدُ يَا اَللّٰهُ وَاَسْئَلُكَ بِمَسَائِلِكَ
الْعَالِيَةِ الْبَيِّنَةِ الْمَحْجُوْبَةِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ دُوْنَكَ
يَا اَللّٰهُ وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْمَخْصُوْصَةِ
يَا اَللّٰهُ وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْجَلِيْلَةِ الْكَرِيْمَةِ
الْحَسَنَةِ يَا جَلِيْلُ يَا جَمِيْلُ يَا اَللّٰهُ يَا عَظِيْمُ
يَا عَزِيْزُ يَا اَللّٰهُ يَا كَرِيْمُ يَا فَرْدُ يَا وِتْرُ يَا اَحَدُ
يَا صَمَدُ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيْمُ اَسْئَلُكَ
بِمُنْتَهٰى اَسْمَائِكَ الَّتِيْ مَحَلُّهَا فِيْ نَفْسِكَ
يَا اَللّٰهُ وَاَسْئَلُكَ بِمَا سَمَّيْتَ بِهٖ نَفْسَكَ

مِمَّا لَمْ يُسَمِّكَ بِهٖ اَحَدٌ غَيْرُكَ يَا اَللّٰهُ وَاَسْئَلُكَ
بِمَا لَا يُرٰى مِنْ اَسْمَائِكَ يَا اَللّٰهُ وَاَسْئَلُكَ
مِنْ اَسْمَائِكَ بِمَا لَا يَعْلَمُهٗ غَيْرُكَ يَا اَللّٰهُ وَ
اَسْئَلُكَ بِمَا نَسَبْتَ اِلَيْهِ نَفْسَكَ مِمَّا تُحِبُّهٗ
يَا اَللّٰهُ وَاَسْئَلُكَ بِجُمْلَةِ مَسَائِلِكَ الْكِبْرِيَاءِ وَ
بِكُلِّ مَسْئَلَةٍ وَجَدْتَهَا حَتّٰى يَنْتَهِيَ اِلَى
الْاِسْمِ الْاَعْظَمِ يَا اَللّٰهُ وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ
الْحُسْنٰى كُلِّهَا يَا اَللّٰهُ وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ
وَجَدْتَهٗ حَتّٰى يَنْتَهِيَ اِلَى الْاِسْمِ الْاَعْظَمِ
الْكَبِيْرِ الْاَكْبَرِ الْعَلِيِّ الْاَعْلٰى وَهُوَ اسْمُكَ الْكَامِلُ
الَّذِيْ فَضَّلْتَهٗ عَلٰى جَمِيْعِ مَا تُسَمِّيْ بِهٖ نَفْسَكَ
يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ ده بار بگوید يَا رَحْمٰنُ يَا رَحْمٰنُ
يَا رَحِيْمُ اَدْعُوْكَ بِحَقِّ هٰذِهِ الْاَسْمَاءِ وَ
تَفْسِيْرِهَا فَاِنَّهٗ لَا يَعْلَمُ تَفْسِيْرَهَا اَحَدٌ غَيْرُكَ
يَا اَللّٰهُ وَاَسْئَلُكَ بِمَا لَا اَعْلَمُ وَلَوْ عَلِمْتُهٗ
سَأَلْتُكَ بِهٖ وَبِكُلِّ اسْمٍ اسْتَاْثَرْتَ بِهٖ فِيْ
عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ

عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَاَمِيْنِكَ عَلٰى
وَحْيِكَ وَاَنْ تَغْفِرَلِيْ جَمِيْعَ ذُنُوْبِيْ وَ
تَقْضِيْ لِيْ جَمِيْعَ حَوَائِجِيْ وَتُبَلِّغَنِيْ اٰمَالِيْ
وَتُسَهِّلَ لِيْ مَحَابِّيْ وَتُيَسِّرَلِيْ مُرَادِيْ
وَتُوْصِلَنِيْ اِلٰى بُغْيَتِيْ سَرِيْعًا عَاجِلًا وَتَرْزُقَنِيْ
رِزْقًا وَاسِعًا وَتُفَرِّجَ عَنِّيْ هَمِّيْ وَغَمِّيْ وَ
كَرْبِيْ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ ونیز در کتاب
مذکور مرویست از حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام کسیکہ
در شب عاشورا نزد قبر امام حسین علیہ السلام باشد ملاقات
کند حضرت واجب تعالیٰ را بہیئت شہدا یعنی آغشتہ
بخون مانند کسیکہ در کربلا شہید شدہ باشد و شیخ مفیدؒ
روایت کردہ کسیکہ درین شب زیارت آن حضرتؑ کند
و در کربلا آن شب را بصبح آورد محشور میگرداند خدائے
تعالیٰ اورا آغشتہ بخون امام حسین علیہ السلام و داخل
شہدا میسازد اورا۔ **عمل روز عاشورا**
یعنی روز دہم این ماہ چنانکہ از حضرت امام محمد باقر
علیہ السلام منقول است روزیست کہ توبہ حضرت آدمؑ

وحوا ع و توبہ قوم یونس قبول شد و حضرت ابراہیم ع
وحضرت عیسی ع درین روز متولد شدند و حضرت موسی ع
دران روز بر سحرۂ فرعون غالب شد و کشتی نوح در آن
روز بر کوہ جودی قرار گرفت و آن حضرت امر نمود
کہ روزہ بدارند ہر جن و انس کہ ہمراہ او بودند و دران روز
ظہور حضرت قائم آل محمد خواہد بود علامۂ مجلسی
مینویسند کہ بہتر آنست کہ روز نہم و دہم را روزہ ندارند زیرا کہ
بنی امیہ این دو روز را برای برکت و شماتت بر قتل آن
حضرت ع روزہ میداشتند و احادیث بسیار در فضیلت
این دو روز و روزۂ آنہا بہ حضرت رسول ص بستہ اند و
از طریق اہلبیت ع احادیث بسیار در مذمت روزہ این
دو روز خصوصاً روز عاشورا وارد شدہ است و ایضاً
بنو امیہ لعنہم اللہ از برای برکت آذوقہ سال را در روز
عاشورا در خانہ ذخیرہ میکردند لہذا از حضرت امام رضا ع
منقول است کہ ہر کہ ترک کند سعی در حوائج خود در روز
عاشورا و پی کاری نزد حق تعالی حوائج دنیا و آخرت
او را بر آوردہ ہر کہ روز عاشورا روز مصیبت و اندوہ و

گریه او باشد حق تعالی روز قیامت را روز فرح و سرور
و شادی او گرداند و دیده اش در بهشت بما روشن گردد
و هر که روز عاشورا را روز برکت نامد و از برای منزل خود
چیزی ذخیره کند خدا آن را بر او مبارک نگرداند و در روز
قیامت با یزید و عبید الله بن زیاد و عمر بن سعد علیهم
اللعنة محشور گردد پس باید که در روز عاشورا آدمی مشغول
کاری از کارهای دنیا نگردد و مشغول گریه و نوحه و مصیبت
باشد و امر کند اهل خانهٔ خود را که تعزیت آن حضرت
را بدارند و مشغول ماتم باشند چنانکه در ماتم عزیزان و اولاد
و اقارب خود میباشند و دران روز امساک کنند از خوردن
و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کنند و در آخر روز بعد
از عصر افطار کنند اگرچه بشربت آبی باشد و روزه تمام
ندارد مگر آنکه در خصوص آن روز روزهٔ واجبی داشته باشد
که بنذر یا شبه آن بر او واجب شده باشد که آن روز را
باید روزه بگیرد و دران روز آذوقه در خانه ذخیره نه کند
و نه خندد و مشغول لهو و لعب نه گردد و هزار مرتبه
بر قاتلان آن حضرت علیه السلام لعنت کند و بگوید

اللهم العن قتلة الحسین و صاحب جنة
الاذکار نوشته که افطار به شیرینی یا بخاک امام حسین علیه
السلام باید کرد و در وقت افطار این دعا بخواند اللهم انا
امسکنا عن الماکول والمشروب حیث کان
اهل النبوة فی الحروب والکروب واما حیث
حضر وقت انتقالهم بالشهادة الی دار البقاء
وظفروا بمراتب الشهداء والسعداء ودخلوا
تحت بشارات الآیات بقولک جل جلالک
ولا تحسبن الذین قتلوا فی سبیل الله امواتا
بل احیاء عند ربهم یرزقون فرحین بما
اتاهم الله من فضله ویستبشرون بالذین
لم یلحقوا بهم من خلفهم الا خوف علیهم
ولا هم یحزنون فنحن لهم موافقون فی
تناول الطعام الآن حیث انهم یرزقون
فی دیار الرضوان مواساة لهم فی الامساک
والاطلاق فاجعل ذلک سببا لعتق الاعناق
واللحاق بهم فی درجات الصالحین برحمتک

یا ارحم الراحمین و نیز در کتاب مذکور نوشته که
سنت است که چون روز عاشورا شود بخواند دعای عشرات
که در فصل اوّل از باب سوم از جلد اول مذکور شد
اما فقرات عشرات را باین طریق بخواند که ده بار بگوید
اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ و ده بار یَا اَللّٰهُ و ده بار یَا رَحْمٰنُ و ده بار یَا رَحِیْمُ
و ده بار یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ و ده بار یَا لَا اِلٰهَ اِلَّا
اَنْتَ و ده بار لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ
و ده بار اٰمِیْن و ده بار بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
و ده بار صَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ وَ عَلٰی اٰلِهٖ وَ
سَلَّمَ و بعد از آن بگوید اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتِیْ فِیْ کُلِّ کَرْبٍ
وَ رَجَائِیْ فِیْ کُلِّ شَدِیْدَةٍ وَ اَنْتَ لِیْ فِیْ کُلِّ
اَمْرٍ نَزَلَ بِیْ ثِقَةٌ وَ عُدَّةٌ کَمْ مِنْ کَرْبٍ یَضْعُفُ
فِیْهِ الْفُؤَادُ وَ تَقِلُّ فِیْهِ الْحِیْلَةُ وَ یَخْذُلُ فِیْهِ
الْقَرِیْبُ وَ تَشْمَتُ بِهِ الْعَدُوُّ وَ اَنْزَلْتُهُ بِکَ وَ شَکَوْتُهُ
اِلَیْکَ رَغْبَةً فِیْهِ اِلَیْکَ عَمَّنْ سِوَاکَ فَفَرَّجْتَهُ
وَ کَشَفْتَهُ وَ کَفَیْتَهُ وَ اَنْتَ وَلِیُّ کُلِّ نِعْمَةٍ وَ صَاحِبُ
کُلِّ حَسَنَةٍ وَ مُنْتَهٰی کُلِّ رَغْبَةٍ فَلَکَ الْحَمْدُ

كَثِيرًا وَلَكَ الْمَنُّ فَاضِلًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ وَسَهِّلْ لِيْ مِحْنَتِيْ
وَيَسِّرْ لِيْ اِرَادَتِيْ وَبَلِّغْنِيْ اُمْنِيَّتِيْ وَاَوْصِلْنِيْ
اِلٰى بُغْيَتِيْ سَرِيْعًا عَاجِلًا وَاقْضِ عَنِّيْ دَيْنِيْ يَا
اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ مروی ست از حضرت امام جعفر
صادق ع کسیکه در روز عاشورا هزار بار قل ہو اللّٰہ احد
بخواند نظر رحمت می اندازد خدای تعالی بسوی او و ہر که
را حق تعالی نظر رحمت بسوی او کند عذاب نخواهد کرد
علامه مجلسی رح نوشته که باید احیا کردن در شب عاشورا
بگریه و اندوه و حزن برای تاسی بحضرت امام حسین علیه السلام
واصحاب او که دران شب بصحرای کربلا درمیان سی هزار
نفر از کافران بجیا تا صباح احیا فرمودند و عبادت و تهیه
سعادت شهادت می فرمودند و نیز علامه رح مذکور نوشته
که اگر خواهی که ثواب شهیدان کربلا داشته باشی هر وقت
که مصیبت آنحضرت ع را بیاد آوری بگو یَالَیْتَنِیْ
كُنْتُ مَعَهُمْ فَاَفُوْزَ فَوْزًا عَظِيْمًا یعنے اے
کاش که می بودم با ایشان پس بدرستیکه رستگاری میافتم

رستگاری بزرگ ۔ و اگر خواہی کہ در درجات عالیہ بہشت
با ما باشی از برائے اندوہ ما اندوہناک و از برائے
شادی ما شاد باش حاجی محمد بن محمد تبریزی
در روضۃ الاذکار نوشتہ کہ عبداللہ بن سنان از حضرت امام
جعفر صادق ع روایت کردہ است کہ گفت داخل شدم
روز عاشورا بخدمت آنحضرت ع او را شکستہ رنگ
و محزون یافتم و اشک از چشم آن حضرت مانند مروارید
غلطان سیلان میکرد گفتم یا ابن رسول اللہ سبب گریہ
چیست کہ نگریاند خدائے تعالے چشم ترا گفت آیا
نمی دانی کہ این روزی است کہ حضرت امام حسین علیہ السلام
شہادت چشید و رسید باہلبیت پیغمبر
آنچہ رسید گفتم بلے اما میخواہم کسب علم و استفادہ عمل
از خدمت نمایم فرمود بپرس آنچہ می خواہی گفتم یا مولا
چہ می فرمائی در روزہ این روز تا آخر حدیث کہ قبل
ازین حدیثے بہمین مضمون مذکور شد و فرمود یا عبداللہ
بن سنان بہترین عمل درین روز آنست کہ جامہ پاکیزہ
بپوشی و نبدہاے آنرا بکشائی مانند اہل مصیبت و دستہا

تا آرنج و پا ها را تا زانو برہنہ کنی بعد ازان بیرون روی
بصحرا یا بمکانے کہ نہ بیند ترا یا بخانۂ خلوتے و چون
آفتاب بلند شود چہار رکعت نماز بگذاری بدو سلام
و نیکو بجا آوری رکوع و سجود آنرا و بخوان بعد از الحمد
در رکعت اول قل یا ایہا الکافرون و در رکعت دوم
قل ہو اللہ احد و در رکعت سوم سورۂ احزاب و در
رکعت چہارم اذا جاءک المنافقون و اگر این سورہا
ندانی ہر سورۂ کہ دانی بخوان آنگہ روے بجانب قبر
منور حضرت امام حسین علیہ السلام بکن و متمثل آنحضرت
و اہلبیت آنرا در نظر آر و سلام و صلوات بر ایشان
بفرست و ہزار بار لعن بر قاتلان ایشان بکن چہ بہر
لعنتے نوشتہ می شود برائے تو ہزار حسنہ و محو میشود از تو
ہزار سیئہ و بلند میشود برائے تو در بہشت ہزار درجہ بعد
ازان جا کہ ہستی تا ستے ذراع و اگر ممکن نباشد چہار دہ
ذراع برو سیاآن موضعے کہ نماز کردی و این را ہفت
مرتبہ بکن و در ہر رفتن و آمدن ہفت بار بگو انا للہ
و انا الیہ راجعون رضا بقضائہ و تسلیما

لا مثوبه و باید که در همه حال با حزن و اندوه باشی بعد از آن
در موضعی که نماز کرده ایست و هفتاد مرتبه بگو اللّهمّ عذّب
الفجرة الّذین شاقّوا رسولك و حاربوا اولیائك
و عبدوا غیرك و استحلّوا محارمك و العن القادة
و الاتباع و من كان منهم و اوضع معهم او رضی
بفعلهم لعنا كثیرا بعد از آن بگو اللّهمّ و عجّل فرج
آل محمّد و اجعل صلواتك علیهم و
استنقذهم من ایدی المنافقین و المضلّین
و الكفرة الجاحدین و افتح لهم فتحا یسیرا
و اتح لهم روحا و فرجا قریبا و اجعل لهم
من لدنك علی عدوّك و عدوّهم سلطانا
نصیرا بعد از آن دستهای خود را بردار و قنوت کن این
دعا را و ایما کن بسوی اعدای آل محمد اللّهمّ انّ كثیرا
من الامّة ناصبت المستحفظین من الائمّة
و كفرت بالكلمة و عكفت علی القادة الظّلمة
و هجرت الكتاب و السّنّة و عدلت عن الحبلین
الّذین امرت بطاعتهما و التّمسّك بهما

فَلَمَّا مَاتَتِ الْحَقَّ وَجَارَتْ عَنِ الْقَصْدِ وَمَالَأَتِ
الْأَحْزَابَ وَحَرَّفَتِ الْكِتَابَ وَكَفَرَتْ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهَا
وَتَمَسَّكَتْ بِالْبَاطِلِ لَمَّا اعْتَرَضَهَا وَضَيَّعَتْ
حَقَّكَ وَأَضَلَّتْ خَلْقَكَ وَقَتَلَتْ أَوْلَادَ
نَبِيِّكَ وَخِيَرَةَ عِبَادِكَ وَحَمَلَةَ عِلْمِكَ
وَوَرَثَةَ حِكْمَتِكَ وَوَحْيِكَ اَللّٰهُمَّ فَزَلْزِلْ
أَقْدَامَ أَعْدَائِكَ وَأَعْدَاءِ رَسُولِكَ
وَأَهْلِ بَيْتِ رَسُولِكَ اَللّٰهُمَّ وَأَخْرِبْ دِيَارَهُمْ
وَافْلُلْ سِلَاحَهُمْ وَخَالِفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ
وَفُتَّ فِي أَعْضَادِهِمْ وَأَوْهِنْ كَيْدَهُمْ وَاضْرِبْهُمْ
شکست بنیاد از در بازوی ایشان ۱۲
بِسَيْفِكَ الْقَاطِعِ وَارْمِهِمْ بِحَجَرِكَ الدَّامِغِ وَطُمَّهُمْ
بِالْبَلَاءِ طَمًّا وَقُمَّهُمْ بِالْعَذَابِ قَمًّا وَعَذِّبْهُمْ
عَذَابًا نُكْرًا وَخُذْهُمْ بِالسِّنِينَ وَالْمَثُلَاتِ
الَّتِي أَهْلَكْتَ بِهَا أَعْدَاءَكَ إِنَّكَ ذُو نِقْمَةٍ
مِنَ الْمُجْرِمِينَ اَللّٰهُمَّ إِنَّ سُنَّتَكَ ضَائِعَةٌ
وَأَحْكَامَكَ مُعَطَّلَةٌ وَعِتْرَةَ نَبِيِّكَ فِي الْأَرْضِ
هَائِمَةٌ اَللّٰهُمَّ فَأَعِنِ الْحَقَّ وَأَهْلَهُ وَاقْمَعِ

الباطل واهله ومن علينا بالنجاة واهدنا
(کذا فی زاد المعاد)
الی الایمان وعجل فرجنا وانظمه بفرج
اولیائک واجعلهم لنا ردءا واجعلنا لهم
وفدا اللهم واهلک من جعل یوم قتل
ابن نبیک وخیرتک عیدا واستهل به
فرحا ومرحا وخذ آخرهم کما اخذت
اولهم وضاعف اللهم العذاب والتنکیل
علی ظالمی اهل بیت نبیک واهلک
اشیاعهم وقادتهم وابرحماتهم وجماعتهم
اللهم وضاعف صلواتک ورحمتک و
برکاتک علی عترة نبیک عترة الضائعة
الخائفة المستذلة بقیة الشجرة الطیبة
الزاکیة المبارکة واعل اللهم کلمتهم
وافلج حجتهم واکشف البلاء واللاواء و
حنادس الاباطیل والغم عنهم وثبت
قلوب شیعتهم وحزبک علی طاعتهم و
نصرتهم وموالاتهم واعنهم وامنحهم

الصبر على الاذى فيك واجعل لهم اياما
مشهودة واوقاتا محمودة مسعودة توشك
فيها فرجهم وتوجب فيها تمكينهم ونصرهم
كما ضمنت لاوليائك فى كتابك
المنزل فانك قلت وقولك الحق وعد
الله الذين امنوا منكم وعملوا
الصالحات ليستخلفنهم فى الارض
كما استخلف الذين من قبلهم وليمكنن
لهم دينهم الذى ارتضى لهم وليبدلنهم
من بعد خوفهم امنا يعبدوننى لا يشركون
بى شيئا اللهم فاكشف غمتهم يا من
لا يملك كشف الضر الا هو يا احد يا حى
يا قيوم وانا يا الهى عبدك الخائف
منك والراجع اليك السائل لك المقبل
عليك اللاجئ الى فنائك العالم بانه
لا ملجا منك الا اليك اللهم فتقبل دعائى
واسمع يا الهى علانيتى ونجواى واجعلنى

مِمَّنْ رَضِيْتَ عَمَلَهٗ وَ قَبِلْتَ نُسُكَهٗ وَ نَجَّيْتَهٗ
بِرَحْمَتِكَ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْكَرِيْمُ الْوَهَّابُ
اَللّٰهُمَّ وَ صَلِّ اَوَّلًا وَّ اٰخِرًا عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ
مُحَمَّدٍ وَ بَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ ارْحَمْ
مُحَمَّدًا وَّ اٰلَ مُحَمَّدٍ بِاَكْمَلِ وَ اَفْضَلِ مَا
صَلَّيْتَ وَ بَارَكْتَ وَ تَرَحَّمْتَ عَلٰى اَنْبِيَائِكَ
وَ رُسُلِكَ وَ مَلٰٓئِكَتِكَ وَ حَمَلَةِ عَرْشِكَ
بِلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ وَ لَا تُفَرِّقْ بَيْنِيْ وَ
بَيْنَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ
وَ اجْعَلْنِيْ يَا مَوْلَايَ مِنْ شِيْعَةِ مُحَمَّدٍ وَّ عَلِيٍّ
وَّ فَاطِمَةَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ ذُرِّيَّتِهِمُ
الطَّاهِرَةِ الْمُنْتَجَبَةِ وَ هَبْ لِيَ التَّمَسُّكَ وَ
الرِّضَا بِسَبِيْلِهِمْ وَ الْاَخْذَ بِطَرِيْقِهِمْ اِنَّكَ
جَوَادٌ كَرِيْمٌ بعد از ان روی خود را بر زمین بمال
و بگو يَا مَنْ يَّحْكُمُ مَا يَشَآءُ وَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ
اَنْتَ حَكَمْتَ فِيْٓ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ مَا حَكَمْتَ
فَلَكَ الْحَمْدُ مَحْمُوْدًا مَشْكُوْرًا فَعَجِّلْ يَا مَوْلَايَ فَرَجَهُمْ

فَرَّجْنَا بِهِمْ فَإِنَّكَ ضَمِنْتَ إِعْزَازَهُمْ بَعْدَ الذِّلَّةِ
وَتَكْثِيرَهُمْ بَعْدَ الْقِلَّةِ وَإِظْهَارَهُمْ بَعْدَ الْخُمُولِ
يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
فَأَسْئَلُكَ يَا إِلٰهِي وَسَيِّدِي مُتَضَرِّعًا إِلَيْكَ
بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ بَسْطَ أَمَلِي وَالتَّجَاوُزَ عَنِّي
وَقَبُولَ قَلِيلِ عَمَلِي وَكَثِيرِهِ وَالزِّيَادَةَ فِي أَيَّامِي
وَتَبْلِيغِي ذٰلِكَ الْمَشْهَدَ وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ
يُدْعىٰ فَيُجِيبُ إِلىٰ طَاعَتِهِمْ وَمُوَالَاتِهِمْ وَنَصْرِهِمْ
وَتُرِيَنِي ذٰلِكَ قَرِيبًا سَرِيعًا فِي عَافِيَةٍ إِنَّكَ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وبعد ازان سر بسوی آسمان کن و بگو
أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَكُونَ مِنَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
أَيَّامَكَ فَأَعِذْنِي يَا إِلٰهِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ ذٰلِكَ
بعد ازان حضرتؑ فرمود که این عمل افضل است از ضدین
حج و ضدین عمره و عطامی فرماید خدائے تعالےٰ کسے را
که درین روز این عمل بجا آورد دہ چیز از جملۂ آنہا که نگاه میدارد
اورا از ہر بدی و ایمن می کند اورا از ہر مکر غیب و فقرے نه
مسلط می سازد براو دشمن او را تا مردن و حفظ می فرماید او را

و اولاد او را تا چهار پشت از جنون و جذام و برص و اہ منیه
شیطان را و نه اولیاے شیطان را بر او و تا چهار پشت او
و ابن سنان می گوید که بر آمدم از خدمت آن حضرت
علیه السلام و می گفتم اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ مَنَّ عَلَیَّ
بِمَعْرِفَتِکُمْ وَحُبِّکُمْ وَاَسْئَلُهُ الْمَؤُنَةَ
عَلَی الْمُفْتَرَضِ عَلَیَّ مِنْ طَاعَتِکُمْ بِمَنِّهٖ وَ
رَحْمَتِهٖ علامه مجلسی ؒ نوشته که هر که در شب و روز
عاشورا زیارت کند آنحضرت را چنان باشد که در پیش روے
آنحضرت ؑ شهید شده باشد و بسند صحیح از آنحضرت ؑ منقول است که
هر که حضرت امام حسین ؑ را در روز عاشورا زیارت کند بهشت
او را واجب گردد اما زیارت مشهور شیخ طوسی ؒ و ابن قولویه
و غیر ایشان رحمهم الله روایت کرده اند از سیف بن عمیره و صالح
بن عقبه و هر دو از محمد ابن اسمعیل و علقمه بن محمد حضرمی و هر دو از
مالک جهنی که حضرت امام محمد باقر ؑ فرمود که هر که زیارت کند حضرت
امام حسین صلوات الله علیه را در روز دهم محرم تا اینکه گریان
شود نزد قبر شریف آنحضرت ؑ ملاقات کند خداے عز و جل را
در روز قیامت با ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره و دو هزار جهاد

شهرہایت را با رسول خداﷺ و ائمہ طاہرین کردہ باشد مالک گفت
فدائے تو شوم چہ ثواب است برائے کسے کہ در شہرہائے
دور باشد و ممکن نباشد او را رفتن بسوئے قبر اقدس آنحضرت
فرمود کہ چون روز عاشورا در آید بیرون رود بسوئے صحرا یا بالا
رود بر بام بلند تر در خانہ خود و اشارہ کند بسوئے قبر اطہر آنحضرت
علیہ السلام بسلام و جہد کند در نفرین کردن بر قاتلان آنحضرت
و بعد ازان دو رکعت نماز بگذارد و بکند این کار را در اول روز پیش
از زوال پس ندبہ و نوحہ و گریہ کند بر حضرت امام حسین ع و امر کند ہر کہ را در خانہ
اوست و از و تقیہ نکند بگریہ کردن بر آنحضرت و در خانہ خود مصیبتی
برپا دارد و باظہار جزع بآنحضرتؑ ملاقات کنند بعضی از ایشان
بعض را در خانہائے خود بگریہ کردن و تعزیت گویند بعضے از
ایشان بعض را بمصیبت آن حضرت علیہ السلام پس من
ضامنم بر خدا کہ ہرگاہ این کارہا را بکند حق تعالےٰ جمیع آن
ثوابہا بایشان عطا فرماید مالک عرض کرد تو ضامنے و کفیلے
از برائے ایشان باین ثواب فرمودؑ بلے پرسید کہ چگونہ
بلدیگر را تعزیہ گویند فرمودؑ کہ می گویند عَظَّمَ اللّٰہُ اُجُوْرَنَا
بِمُصَابِنَا بِالْحُسَیْنِ عَلَیْہِ السَّلَامُ وَجَعَلَنَا وَ

اِیَّاکُمْ مِنَ الطَّالِبِیْنَ بِثَارِهٖ مَعَ وَلِیِّهٖ الْاِمَامِ الْمَهْدِیِّ مِنْ اٰلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ

واگر توانی از برای ہیچ کارے از خانہ بیرون مرو کہ آن روز نحسے است کہ حاجت ہیچ مومنے در آن روز برآوردہ نمی شود اگر برآوردہ شود از برائے او مبارک نیست و در آن خیرے و رشدے نخواہد دید و ذخیرہ مکن از برائے منزل خود چیزے کہ ہر کہ درین روز از برای منزل خود چیزی ذخیرہ کند برای او مبارک نیست و برای اہلش کہ جہت ایشان ذخیرہ کردہ است نیز مبارک نخواہد بود پس کسیکہ چنین کند از برائے او نوشتہ شود ثواب ہزار حج و ہزار عمرہ و ہزار جہاد کہ ہمہ را با رسول خدا کردہ باشد و از برائے او خواہد بود ثواب مصیبت ہر پیغمبرے و رسولے و صدیقے و شہیدے کہ مردہ باشد یا کشتہ باشد از وقتیکہ خدا دنیا را خلق کردہ است تا روز قیامت علقمہ بن محمد گفت من گفتم بحضرت امام محمد باقرؑ کہ تعلیم نما بمن دعائے کہ بخوانم درین روز ہرگاہ کہ خواہم آنحضرت را زیارت کنم از نزدیک و دعائے کہ ہرگاہ خواہم در شہرہائے دور کہ اشارہ کنم و آن حضرت را زیارت کنم فرمود کہ اے علقمہ ہرگاہ بکنی آن دو رکعت را بعد از آن

کہ اشارہ کردہ باشی بجانب آنحضرت بسلام و گفتہ باشی بعد از
اشارہ و نماز آن قول را کہ مذکور خواہد شد پس دعا کردہ خواہی و
بدعائیکہ ملائکہ می خوانند در وقتیکہ زیارت آنحضرت ع میکنند
و می نویسد خدا برائے تو بآن زیارت ہزار ہزار حسنہ و محو
از تو ہزار ہزار گناہ و بلند می کند از برائے تو در بہشت ہزار ہزار
درجہ و خواہی بود از انہا کہ شہید شدہ باشند با حسین ابن علی ع
علیہما السلام تا آنکہ شریک شوی با ایشان در درجات ایشان
و نشناسند ترا مگر آنہا کہ با آنحضرت ع شہید شدہ باشند و نوشتہ
شود برائے تو ثواب ہر پیغمبرے و رسولے و ثواب زیارت
ہر کہ آنحضرت ع را زیارت کردہ است از روزیکہ شہید
شدہ است پس بگوئی اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا
بْنَ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَ ابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیِّیْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَیْكَ یَا بْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَیِّدَةِ نِسَاءِ
الْعَالَمِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا ثَارَ اللّٰهِ وَ ابْنَ ثَارِهٖ
وَ الْوِتْرَ الْمَوْتُوْرَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ وَ عَلَى الْاَرْوَاحِ الَّتِیْ
حَلَّتْ بِفِنَائِكَ عَلَیْكُمْ مِنِّیْ جَمِیْعًا سَلَامُ اللّٰهِ

أَبَدًا مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ يَا أَبَا
عَبْدِ اللهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتِ
الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ
وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصِيبَتُكَ فِي السَّمٰوَاتِ
عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمٰوَاتِ فَلَعَنَ اللهُ أُمَّةً
أَسَّسَتْ أَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ
أَهْلَ الْبَيْتِ وَلَعَنَ اللهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ
عَنْ مَقَامِكُمْ وَأَزَالَتْكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمُ
الَّتِي رَتَّبَكُمُ اللهُ فِيهَا وَلَعَنَ اللهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ
وَلَعَنَ اللهُ الْمُمَهِّدِينَ لَهُمْ بِالتَّمْكِينِ مِنْ
قِتَالِكُمْ بَرِئْتُ إِلَى اللهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَمِنْ أَشْيَاعِهِمْ
وَأَتْبَاعِهِمْ وَأَوْلِيَائِهِمْ يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ إِنِّي سِلْمٌ
لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ
إِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَلَعَنَ اللهُ آلَ زِيَادٍ وَآلَ
مَرْوَانَ وَلَعَنَ اللهُ بَنِي أُمَيَّةَ قَاطِبَةً وَلَعَنَ
اللهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَلَعَنَ اللهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ
وَلَعَنَ اللهُ شِمْرًا وَلَعَنَ اللهُ أُمَّةً أَسْرَجَتْ وَ

اُلجِمَتْ وَتَنَقَّبَتْ وَتَهَيَّئَتْ لِقِتالِكَ بِاَبِي اَنْتَ
وَاُمِّي لَقَدْ عَظُمَ مُصابِي بِكَ فَاَسْئَلُ اللهَ الَّذِي
اَكْرَمَ مَقامَكَ وَاَكْرَمَنِي بِكَ اَنْ يَرْزُقَنِي
طَلَبَ ثارِكَ مَعَ اِمامٍ مَنْصُورٍ مِنْ اَهْلِ بَيْتِ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي
عِنْدَكَ وَجِيهاً بِالْحُسَيْنِ فِي الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ
يا اَبا عَبْدِ اللهِ اِنِّي اَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ وَاِلى
رَسُولِهِ وَاِلى اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَاِلى فاطِمَةَ
وَاِلَى الْحَسَنِ وَاِلَيْكَ بِمُوالاتِكَ وَبِالْبَرائَةِ
مِمَّنْ قاتَلَكَ وَنَصَبَ لَكَ الْحَرْبَ وَبِالْبَرائَةِ
مِمَّنْ اَسَّسَ اَساسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ
وَاَبْرَءُ اِلَى اللهِ وَاِلى رَسُولِهِ مِمَّنْ اَسَّسَ
اَساسَ ذٰلِكَ وَبَنى عَلَيْهِ بُنْيانَهُ وَجَرى
فِي ظُلْمِهِ وَجَوْرِهِ عَلَيْكُمْ وَعَلى اَشْياعِكُمْ بَرِئْتُ
اِلَى اللهِ وَاِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَاَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ
ثُمَّ اِلَيْكُمْ بِمُوالاتِكُمْ وَمُوالاةِ وَلِيِّكُمْ وَبِالْبَرائَةِ
مِنْ اَعْدائِكُمْ وَالنّاصِبِينَ لَكُمُ الْحَرْبَ وَبِالْبَرائَةِ

مِنْ اَشْيَاعِهِمْ وَاَتْبَاعِهِمْ وَاَوْلِيَائِهِمْ يَا اَبَا عَبْدِ
اللّٰهِ اِنِّيْ سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ
حَارَبَكُمْ وَوَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ
عَادَاكُمْ فَاَسْئَلُ اللّٰهَ الَّذِيْ اَكْرَمَنِيْ
بِمَعْرِفَتِكُمْ وَمَعْرِفَةِ اَوْلِيَائِكُمْ وَرَزَقَنِي
الْبَرَاءَةَ مِنْ اَعْدَائِكُمْ اَنْ يَجْعَلَنِيْ مَعَكُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَنْ يُثَبِّتَ لِيْ قَدَمَ
صِدْقٍ عِنْدَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
وَاَسْئَلُ اللّٰهَ اَنْ يُبَلِّغَنِيَ الْمَقَامَ الْمَحْمُوْدَ
الَّذِيْ لَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ وَاَنْ يَرْزُقَنِيْ طَلَبَ
ثَارِيْ مَعَ اِمَامٍ مَهْدِيٍّ ظَاهِرٍ نَاطِقٍ مِنْكُمْ
وَاَسْئَلُ اللّٰهَ بِحَقِّكُمْ وَبِالشَّاْنِ الَّذِيْ لَكُمْ
عِنْدَهٗ اَنْ يُعْطِيَنِيْ بِمُصَابِيْ بِكُمْ اَفْضَلَ
مَا يُعْطِيْ مُصَابًا بِمُصِيْبَتِهٖ يَا لَهَا مُصِيْبَةً
مَا اَعْظَمَهَا وَاَعْظَمَ رَزِيَّتَهَا فِي الْاِسْلَامِ وَفِيْ
جَمِيْعِ اَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْنِيْ فِيْ مَقَامِيْ هٰذَا مِمَّنْ تَنَالُهٗ مِنْكَ

صلوات منك و رحمة و مغفرة اللهم اجعل محیای
محیا محمد و آل محمد و مماتی ممات محمد و آل محمد
اللهم ان هذا یوم تبرکت به بنو امیة و
ابن آکلة الاکباد اللعین ابن اللعین علی لسانک و لسان
نبیک صلی الله علیه و آله فی کل موطن و
موقف وقف فیه نبیک صلواتک علیه و
آله اللهم العن ابا سفیان و معاویة بن ابی
سفیان و یزید بن معاویة علیهم منک
اللعنة ابد الابدین و هذا یوم فرحت به
آل زیاد و آل مروان بقتلهم الحسین
صلوات الله علیه اللهم فضاعف علیهم
اللعن منک و العذاب الالیم اللهم
انی اتقرب الیک فی هذا الیوم و فی
موقفی هذا و ایام حیوتی بالبراءة
منهم و اللعنة علیهم و بالموالاة لنبیک
و آل نبیک علیهم السلام پس صد مرتبه بگوید
اللهم العن اول ظالم ظلم حق محمد و

وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآخِرَ تَابِعٍ لَهُ عَلَى ذٰلِكَ اَللّٰهُمَّ
الْعَنِ الْعِصَابَةَ الَّتِيْ جَاهَدَتِ الْحُسَيْنَ ع
وَشَايَعَتْ وَبَايَعَتْ وَتَابَعَتْ عَلٰى
قَتْلِهٖ اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِيْعًا

وصد مرتبہ بگوید اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِاللّٰهِ
وَعَلَى الْاَرْوَاحِ الَّتِيْ حَلَّتْ بِفِنَاءِكَ وَاَنَاخَتْ
بِرَحْلِكَ عَلَيْكَ مِنِّيْ سَلَامُ اللّٰهِ
اَبَدًا مَا بَقِيْتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا
جَعَلَهُ اللّٰهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنِّيْ لِزِيَارَتِكَ
اَلسَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ وَعَلٰى عَلِيِّ بْنِ
الْحُسَيْنِ وَعَلٰى اَوْلَادِ الْحُسَيْنِ وَعَلٰى اَصْحَابِ
الْحُسَيْنِ پس بگوید اَللّٰهُمَّ خُصَّ اَنْتَ اَوَّلَ ظَالِمٍ
بِاللَّعْنِ مِنِّيْ وَابْدَأْ بِهٖ اَوَّلًا ثُمَّ الثَّانِيَ ثُمَّ
الثَّالِثَ ثُمَّ الرَّابِعَ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ يَزِيْدَ بْنَ مُعَاوِيَةَ
خَامِسًا وَالْعَنْ عُبَيْدَ اللّٰهِ بْنَ زِيَادٍ وَابْنَ
مَرْجَانَةَ وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَشِمْرًا وَاٰلَ اَبِيْ سُفْيَانَ
وَاٰلَ زِيَادٍ وَاٰلَ مَرْوَانَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ پس

سجدہ برود و بگوید اللّٰھم لک الحمد حمد الشاکرین
لک علی مصابھم الحمد للہ علی عظیم
رزیتی اللّٰھم ارزقنی شفاعۃ الحسین علیہ
السلام یوم الورود و ثبت لی قدم صدق
عندک مع الحسین و اصحاب الذین بذلوا مھجھم دون
الحسین و در ہر گاہ بعد از دو رکعت نماز این دعا بخواند خوب است چنانچہ
صاحب منہاج نقل کردہ است اللّٰھم انی لک صلیت و لک رکعت و
لک سجدت وحدک لا شریک لک لانہ لا تجوز الصلوٰۃ والرکوع والسجود
الا لک لانک انت اللہ لا الہ الا انت اللّٰھم
صل علی محمد و آل محمد و ابلغھم افضل
السلام و التحیۃ و اردد علی منھم السلام
اللّٰھم و ھاتان الرکعتان ھدیۃ منی الی
سیدی و مولای الحسین ابن علی علیھما السلام
اللّٰھم صل علی محمد و آلہ و تقبلھما منی و
اجزنی علیھما افضل املی و رجائی فیک
و فی ولیک یا ولی المؤمنین علقمہ گفت
حضرت امام محمد باقر فرمود کہ اگر تو الی ہر روز آن حضرت را

باین کیفیت زیارت کنی که جمیع این ثوابها از برای تو خواهد بود و روایت
کرد محمد بن خالد طیالسی از سیف بن عمیره که گفت من با صفوان
جمال و جماعتی از اصحاب خود رفتیم بسوی نجف اشرف
بعد از آن که حضرت صادق ع بیرون رفته بودند از حیره بمدینه
مشرفه پیش از ما پس چون از زیارت حضرت امیر المومنین ع
فارغ شدیم صفوان روی خود را گردانید بسوی قبر
اشرف حضرت امام حسین ع و گفت زیارت کنید جناب
امام حسین ع را ازین مکان از بالای سر مقدس امیر المومنین
که حضرت امام جعفر صادق ع چنین فرمود وقتیکه من در خدمت بابرکت
آن حضرت ع باین مکان اقدس آمده بودم پس خواند صفوان
آن زیارت را که علقمه از حضرت امام محمد باقر ع برای روز
عاشورا روایت کرده است پس دو رکعت نماز کرد نزد سر اقدس
حضرت امیر المومنین ع و وداع کرد بعد از نماز حضرت امیر المومنین
علیه السلام را و رو بجانب قبر منور امام حسین ع کرد و آنحضرت را نیز
وداع کرد و از جمله دعاها که بعد از دو رکعت خواند این دعا بود
یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا مُجِیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّیْنَ
یَا کَاشِفَ کُرَبِ الْمَکْرُوبِیْنَ یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیْثِیْنَ

۵۱
حققه با نسخ دقیقه
در ایت منکی
سوم هفتم ۱۳۱۵
دام اقباله العالی

يا صريخ المستصرخين ويا من هو اقرب اليه
من حبل الوريد ويا من يحول بين المرء و
قلبه ويا من هو بالمنظر الاعلى وبالافق
المبين ويا من هو الرحمن الرحيم على
العرش استوى ويا من يعلم خائنة الاعين
وما تخفي الصدور ويا من لا يخفى عليه خافية
ويا من لا تشتبه عليه الاصوات ويا من لا تغلطه
الحاجات ويا من لا يبرمه الحاح الملحين يا
مدرك كل فوت ويا جامع كل شمل ويا بارئ
النفوس بعد الموت يا من هو كل يوم في شان
يا قاضي الحاجات يا منفس الكربات يا معطي
السؤلات يا ولي الرغبات يا كافي المهمات
يا من يكفي من كل شيء ولا يكفي منه
شيء في السموات والارض اسئلك بحق
محمد وعلي وبحق فاطمة بنت نبيك
وبحق الحسن والحسين فاني بهم اتوجه
اليك في مقامي هذا وبهم اتوسل وبهم اتشفع اليك

وَ بِحَقِّهِمْ اَسْئَلُكَ وَ اُقْسِمُ وَ اَعْزِمُ عَلَيْكَ وَ
بِالشَّاْنِ الَّذِىْ لَهُمْ عِنْدَكَ وَ بِالْقَدْرِ الَّذِىْ
لَهُمْ عِنْدَكَ وَ بِالَّذِىْ فَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِيْنَ
وَ بِاسْمِكَ الَّذِىْ جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَ بِهٖ
خَصَصْتَهُمْ دُوْنَ الْعَالَمِيْنَ وَ بِهٖ اَبَنْتَهُمْ
وَ اَبَنْتَ فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ الْعَالَمِيْنَ حَتّٰى
فَاقَ فَضْلُهُمْ فَضْلَ الْعَالَمِيْنَ اَنْ تُصَلِّيَ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَكْشِفَ عَنِّىْ
غَمِّىْ وَ هَمِّىْ وَ كَرْبِىْ وَ تَكْفِيَنِى الْمُهِمَّ
مِنْ اُمُوْرِىْ وَ تَقْضِىَ عَنِّىْ دَيْنِىْ وَ تُجِيْرَنِىْ مِنَ الْفَقْرِ
وَ تُجِيْرَنِىْ مِنَ الْفَاقَةِ وَ تُغْنِيَنِىْ عَنِ الْمَسْئَلَةِ اِلَى الْمَخْلُوْقِيْنَ
وَ تَكْفِيَنِىْ هَمَّ مَنْ اَخَافُ هَمَّهٗ وَ عُسْرَ مَنْ
اَخَافُ عُسْرَهٗ وَ حُزُوْنَةَ مَنْ اَخَافُ حُزُوْنَتَهٗ
وَ شَرَّ مَنْ اَخَافُ شَرَّهٗ وَ مَكْرَ مَنْ اَخَافُ مَكْرَهٗ
وَ بَغْيَ مَنْ اَخَافُ بَغْيَهٗ وَ جَوْرَ مَنْ اَخَافُ
جَوْرَهٗ وَ سُلْطَانَ مَنْ اَخَافُ سُلْطَانَهٗ وَ كَيْدَ
مَنْ اَخَافُ كَيْدَهٗ وَ مَقْدُرَةَ مَنْ اَخَافُ

مقدرته علىّ وتردّ عنّي كيد الكيدة و
ومكر المكرة اللّٰهمّ من أرادني بسوءٍ فأرده
ومن كادني فكده واصرف عنّي كيده و
مكره وبأسه وأمانيّه وامنعه عنّي
كيف شئت وأنّى شئت اللّٰهمّ اشغله عنّي
بفقرٍ لا تجبره وببلاءٍ لا تستره وبفاقةٍ لا تسدّها
وبسقمٍ لا تعافيه وذلٍّ لا تعزّه وبمسكنةٍ
لا تجبرها اللّٰهمّ اضرب بالذلّ نصب عينيه
وأدخل عليه الفقر في منزله والعلّة و
السّقم في بدنه حتّى تشغله عنّي بشغلٍ
شاغلٍ لا فراغ له وأنسه ذكري كما أنسيته
ذكرك وخذ عنّي بسمعه وبصره ولسانه و
يده ورجله وقلبه وجميع جوارحه و
أدخل عليه في جميع ذلك السّقم ولا تشفه
حتّى تجعل ذلك له شغلاً شاغلاً به عنّي
وعن ذكري واكفني يا كافي ما لا يكفي سواك فإنّك الكافي
لا كافي سواك ومفرّج لا مفرّج سواك ومغيث

لا مغيث

لَا مُغِيثَ سِوَاكَ وَجَارٌ لَا جَارَ سِوَاكَ خَابَ
مَنْ كَانَ رَجَاءُهُ سِوَاكَ وَمُغِيثُهُ سِوَاكَ وَ
مَفْزَعُهُ اِلٰى سِوَاكَ وَمَهْرَبُهُ وَمَلْجَاؤُهُ اِلٰى
غَيْرِكَ وَمَنْجَاهُ مِنْ مَخْلُوْقٍ غَيْرِكَ فَاَنْتَ ثِقَتِيْ
وَرَجَائِيْ وَمَفْزَعِيْ وَمَهْرَبِيْ وَمَلْجَائِيْ وَ
مَنْجَايَ فَبِكَ اَسْتَفْتِحُ وَبِكَ اَسْتَنْجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ وَاَتَوَسَّلُ وَاَتَشَفَّعُ
فَاَسْئَلُكَ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ فَلَكَ الْحَمْدُ
وَلَكَ الشُّكْرُ وَاِلَيْكَ الْمُشْتَكٰى وَاَنْتَ
الْمُسْتَعَانُ فَاَسْئَلُكَ يَا اَللّٰهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ
مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَكْشِفَ عَنِّيْ غَمِّيْ وَهَمِّيْ وَ
كَرْبِيْ فِيْ مَقَامِيْ هٰذَا كَمَا كَشَفْتَ عَنْ
نَبِيِّكَ هَمَّهُ وَغَمَّهُ وَكَرْبَهُ وَكَفَيْتَهُ
هَوْلَ عَدُوِّهٖ فَاكْشِفْ عَنِّيْ كَمَا كَشَفْتَ
عَنْهُ وَفَرِّجْ عَنِّيْ كَمَا فَرَّجْتَ عَنْهُ وَ
اكْفِنِيْ كَمَا كَفَيْتَهُ وَاصْرِفْ عَنِّيْ هَوْلَ مَا

اَخافُ هَوْلَهُ وَمَؤُنَتَهُ مَا اَخافُ مَؤُنَتَهُ
وَهَمَّ مَا اَخافُ هَمَّهُ بِلا مَؤُنَةٍ عَلی نَفْسی
مِنْ ذلِكَ وَاصْرِفْنی بِقَضاءِ حَوائِجی وَ
كِفايَةِ ما اَهَمَّنی هَمُّهُ مِنْ اَمْرِ آخِرَتی وَ
دُنْيایَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ وَيا اَبا عَبْدِ اللهِ
عَلَيْكُما مِنّی سَلامُ اللهِ اَبَداً ما بَقِیَ
اللَّيْلُ وَالنَّهارُ وَلا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ الْعَهْدِ
مِنْ زِيارَتِكُما وَلا فَرَّقَ اللهُ بَيْنی وَ
بَيْنَكُما اَللّٰهُمَّ اَحْيِنی حَيوةَ مُحَمَّدٍ
وَذُرِّيَّتِهِ وَاَمِتْنی مَماتَهُمْ وَتَوَفَّنی عَلی
مِلَّتِهِمْ وَاحْشُرْنی فی زُمْرَتِهِمْ وَلا تُفَرِّقْ
بَيْنی وَبَيْنَهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَداً فِی الدُّنْيا
وَالْآخِرَةِ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ وَيا اَبا عَبْدِ اللهِ
اَتَيْتُكُما زائِراً واگر از دور زيارت كند
تَوَجَّهْتُ اِلی ضَريحِكُما زائِراً بگويد
مُتَوَسِّلاً اِلَی اللهِ رَبّی وَرَبِّكُما وَمُتَوَجِّهاً اِلَيْهِ بِكُما وَمُسْتَشْفِعاً
بِكُما اِلَی اللهِ فی حاجَتی هذِهِ فَاشْفَعا لی

فَإِنَّ لَكُمَا عِنْدَ اللهِ الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ وَالْجَاهَ
الْوَجِيهَ وَالْمَنْزِلَ الرَّفِيعَ وَالْوَسِيلَةَ إِنِّي
أَنْقَلِبُ عَنْكُمَا مُنْتَظِرًا لِتَنَجُّزِ الْحَاجَةِ
وَقَضَائِهَا وَنَجَاحِهَا مِنَ اللهِ بِشَفَاعَتِكُمَا
لِي إِلَى اللهِ فِي ذَلِكَ فَلَا أَخِيبُ وَلَا يَكُونُ
مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا خَائِبًا خَاسِرًا بَلْ يَكُونُ مُنْقَلَبِي
مُنْقَلَبًا رَاجِحًا مُفْلِحًا مُنْجِحًا مُسْتَجَابًا بِقَضَاءِ
جَمِيعِ حَوَائِجِي وَتَشَفَّعَا لِي إِلَى اللهِ أَنْقَلِبُ عَلَى
مَا شَاءَ اللهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ مُفَوِّضًا
أَمْرِي إِلَى اللهِ مُلْجِأً ظَهْرِي إِلَى اللهِ وَمُتَوَكِّلًا
عَلَى اللهِ وَأَقُولُ حَسْبِيَ اللهُ وَكَفَى سَمِعَ اللهُ
لِمَنْ دَعَا لَيْسَ لِي وَرَاءَ اللهِ وَوَرَاءَكُمْ
يَا سَادَتِي مُنْتَهًى مَا شَاءَ رَبِّي كَانَ وَمَا لَمْ
يَشَأْ لَمْ يَكُنْ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ أَسْتَوْدِعُكُمَا
اللهَ وَلَا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي إِلَيْكُمَا
انْصَرَفْتُ يَا سَيِّدِي يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
وَيَا مَوْلَايَ وَأَنْتَ يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ يَا سَيِّدِي

وَسَلَامِي عَلَيْكُمَا مُتَّصِلٌ مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ
وَالنَّهَارُ وَاصِلٌ ذٰلِكَ إِلَيْكُمَا غَيْرُ مَحْجُوبٍ
عَنْكُمَا سَلَامِي إِنْشَاءَ اللّٰهُ وَأَسْئَلُهُ بِحَقِّكُمَا
أَنْ يَشَاءَ ذٰلِكَ وَيَفْعَلَ فَإِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ
إِنْقَلَبْتُ يَا سَيِّدَيَّ عَنْكُمَا تَائِبًا حَامِدًا لِلّٰهِ
شَاكِرًا رَاجِيًا لِلْإِجَابَةِ غَيْرَ آئِسٍ وَلَا قَانِطٍ
عَائِدًا آئِبًا رَاجِعًا إِلَى زِيَارَتِكُمَا غَيْرَ
رَاغِبٍ عَنْكُمَا وَلَا عَنْ زِيَارَتِكُمَا بَلْ
رَاجِعٌ عَائِدٌ إِنْشَاءَ اللّٰهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللّٰهِ يَا سَادَاتِي رَغِبْتُ إِلَيْكُمَا وَ
إِلَى زِيَارَتِكُمَا بَعْدَ أَنْ زَهِدَ
فِيكُمَا وَفِي زِيَارَتِكُمَا أَهْلُ
الدُّنْيَا فَلَا خَيَّبَنِيَ اللّٰهُ مِمَّا رَجَوْتُ
وَمَا أَمَّلْتُ فِي زِيَارَتِكُمَا إِنَّهُ
قَرِيبٌ مُجِيبٌ سیف بن عمیرہ

گفت من بصفوان گفتم کہ علقمہ این زیارت را از حضرت
امام محمد باقر از برائے ما روایت کرد و این دعا را نقل نہ کرد

صفوان گفت کہ من وارد شدم باسید خود امام جعفر صادقؑ باین
مکان پس کرد مثل آنچہ ما کردیم در زیارت و این دعا را خواند
در ہنگام وداع بعد از آن کہ دو رکعت نماز را کرد و آن وداع را
بجا آورد بعد از آن صفوان گفت کہ حضرت صادقؑ بمن
فرمود کہ تعاہد نما این زیارت را و بخوان این دعا را و باین نحو
زیارت بکن کہ من ضامنم بر خدا کہ ہر کہ این زیارت را کند
و این دعا را بخواند از نزدیک یا دور اینکہ زیارتش مقبول
و سعیش مزد داده شود و سلامش بآنحضرتؑ برسد و
محجوب نگردد و ہر حاجت کہ از خدا بطلبد بر آورده شود
ہر چند حاجتش بزرگ باشد اے صفوان این زیارت را
با ہمین ضامنے از پدرم شنیدم و پدرم از علی بن الحسینؑ
با ہمین ضامنیؑ او از امام حسینؑ با ہمین ضامنی و او از امام
حسنؑ با ہمین ضامنیؑ و او از پدرش امیر المؤمنین با ہمین
ضامنی و امیر المؤمنینؑ از رسول خداؐ با ہمین ضامنی
و رسول خداؐ از جبرئیل با ہمین ضامنی و جبرئیلؑ از خداوند
عالمیان با ہمین ضامنی و بتحقیق کہ حق تعالے قسم بذات
مقدس خود خورده است کہ ہر کہ حضرت امام حسینؑ را بایں نحو

زیارت کند از نزدیک یا دور و این دعا را بخواند زیارت او را قبول کنم و هر حاجت که بطلبد بر آورم هر چند که بزرگ باشد و هر سوال کہ بکند عطا کنم و از درگاه من نا امید بر نگردد و او را بگردانم شاد و خوشحال به بر آمدن حاجتش و فائز شدن به بهشت و آزاد شدن از جہنم و از برائے ہر کہ شفاعت کند شفاعتش را قبول کنم مگر کسے کہ دشمن ما اہلبیت باشد و گواہ گرفت خدا بر آنچہ گواہ گرفتہ بود بر آن ملائکہ ملکوت خود را پس جبرئیل گفت یا رسول اللہ حق تعالیٰ مرا بسوئے تو فرستادہ است برائے بشارت و سرور و خوشحالی تو و بشارت و شادی علی ابن ابی طالب و فاطمہ و حسنین و امامان از فرزندان تو تا روز قیامت پس حضرت صادق فرمود کہ اے صفوان ہر گاہ ترا حاجتے بسوئے خدا بہم رسد این زیارت را بکن ہر جا کہ باشی و این دعا را بخوان و از پروردگار خود حاجت خود را بطلب کہ البتہ بر آوردہ می شود و حق تعالیٰ خلف وعدہ خود نمی فرماید **مؤلف** گوید کہ چون عبارت حدیث تشویش عظیمی دارد و قابل احتمال بسیار است اگر اول زیارت اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ

تا وَ اٰلِ نَبِیِّکَ عَلَیْهِمُ السَّلاٰمُ بخواند و نماز زیارت بکند و باز همان زیارت را اعاده کند بهتر است و اگر بعد صد مرتبه لعنت باز دیگر کند و بعد از صد مرتبه سلام باز دیگر نماز کند و متصل تسبیح و بعد از سجده نیز نماز بکند شاید همه احتمالات عمل کرده باشد و اگر اول یکی از زیارات بعیده بعمل آورده نماز بکند و بعد از آن این اعمال را بعمل آورد ظاهرا کافی باشد و اگر زیارت حضرت امیر المؤمنین ع را باین زیارت ضم کند بهتر است خصوصاً هرگاه این زیارت را نزد ضریح اقدس حضرت امیر المؤمنین ع بعمل آورد و چون در حدیث تجویز کردن این زیارت در هر وقت وارد شده است اگر در غیر روز عاشورا بکند بجای اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا یَوْمٌ تَبَرَّکَتْ بِهٖ بَنُوْ اُمَیَّةَ بگوید اَللّٰهُمَّ اِنَّ یَوْمَ قَتْلِ الْحُسَیْنِ صَلَوٰاتُکَ عَلَیْهِ یَوْمٌ تَبَرَّکَتْ بِهٖ بَنُوْ اُمَیَّةَ

زیارت دیگر

زیارتی است که مشتمل است بر زیارت شهدا و متضمن تعزیت حضرت رسول خدا و ائمه ع ... و شایسته است که در این روز خوانده شود و اگر در آخر روز عاشورا ... خوانده شود شاید

انسب باشد و زیارت اینست السّلام علیک یا وارث
آدم صفوة الله السّلام علیک یا وارث
نوح نبیّ الله السّلام علیک یا وارث ابراهیم
خلیل الله السّلام علیک یا وارث موسیٰ
کلیم الله السّلام علیک یا وارث عیسیٰ
روح الله السّلام علیک یا وارث محمّد
حبیب الله السّلام علیک یا وارث علیّ
امیر المؤمنین ولیّ الله السّلام علیک
یا وارث الحسن الشّهید سبط رسول الله
السّلام علیک یا بن رسول الله السّلام
علیک یا بن البشیر النّذیر وابن سیّد
الوصیّین السّلام علیک یا بن فاطمة
الزّهراء سیّدة نساء العالمین السّلام
علیک یا ابا عبد الله السّلام علیک یا
خیرة الله وابن خیرته السّلام علیک
یا ثار الله وابن ثاره السّلام علیک ایّها الوتر
الموتور السّلام علیک ایّها الامام الهادی

الزَّكِيُّ وَعَلَى اَرْوَاحٍ حَلَّتْ بِفِنَائِكَ وَاَقَامَتْ فِي
جِوَارِكَ وَفَدَتْ مَعَ زُوَّارِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
مِنِّي مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ فَلَقَدْ
عَظُمَتْ بِكَ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّ الْمُصَابُ فِي
الْمُؤْمِنِينَ وَفِي الْمُسْلِمِينَ وَفِي اَهْلِ السَّمٰوَاتِ
اَجْمَعِينَ وَفِي سُكَّانِ الْاَرَضِينَ فَاِنَّا لِلّٰهِ
وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَصَلَوَاتُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ
وَتَحِيَّاتُهُ عَلَيْكَ وَعَلَى اٰبَائِكَ الطَّاهِرِينَ
الطَّيِّبِينَ الْمُنْتَجَبِينَ وَعَلَى ذَرَارِيهِمُ الْهُدَاةِ
الْمَهْدِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَ
عَلَيْهِمْ وَعَلَى رُوحِكَ وَعَلَى اَرْوَاحِهِمْ
وَعَلَى تُرْبَتِكَ وَعَلَى تُرْبَتِهِمْ اَللّٰهُمَّ لَقِّهِمْ
رَحْمَةً وَرِضْوَانًا وَرَوْحًا وَرَيْحَانًا اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ يَا ابْنَ خَاتَمِ
النَّبِيِّينَ وَيَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَيَا ابْنَ
سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
شَهِيدُ يَا ابْنَ الشَّهِيدِ يَا اَخَا الشَّهِيدِ يَا

أبا الشهداء اللهم بلغه عني في هذه الساعة
وفي هذا اليوم وفي هذا الوقت وفي كل وقت
تحية كثيرة وسلاما سلام الله عليك و
رحمة الله وبركاته يا ابن سيد العالمين
وعلى المستشهدين معك سلاما متصلا
ما اتصل الليل والنهار السلام على الحسين
ابن علي الشهيد السلام على علي ابن الحسين
الشهيد السلام على العباس ابن أمير المؤمنين
الشهيد السلام على الشهداء من ولد أمير
المؤمنين السلام على الشهداء من ولد
الحسن السلام على الشهداء من ولد الحسين
السلام على الشهداء من ولد جعفر وعقيل
السلام على كل مستشهد معهم من المؤمنين
اللهم صل على محمد وآل محمد وبلغهم
عني تحية كثيرة وسلاما السلام عليك يا رسول
الله أحسن الله لك العزاء في ولدك الحسين
السلام عليك يا فاطمة أحسن الله

لَكَ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَحْسَنَ اللهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكَ
الْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا مُحَمَّدِ ن الْحَسَنِ اَحْسَنَ
اللهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي اَخِيْكَ الْحُسَيْنِ يَا مَوْلَايَ
يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اَنَا ضَيْفُ اللهِ وَضَيْفُكَ وَجَارُ اللهِ وَجَارُكَ
وَلِكُلِّ ضَيْفٍ وَجَارٍ قِرًى وَقِرَايَ فِي هٰذَا
الْوَقْتِ اَنْ تَسْئَلَ اللهَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى
اَنْ يَرْزُقَنِيْ فَكَاكَ رَقَبَتِيْ مِنَ النَّارِ اِنَّهُ
سَمِيْعُ الدُّعَاءِ قَرِيْبٌ مُجِيْبٌ **وشیخ مفید**
علیہ الرحمہ گفتہ است کہ در شب لبست و یکم ماہ محرم زفاف
حضرت فاطمہؑ و حضرت امیر المؤمنینؑ واقع شد باید کہ آن
روز را برائے شکر این نعمت عظمیٰ شیعیان روزہ بدارند
وشیخ طوسی علیہ الرحمہ گفتہ است کہ در روز ہفدہم
ماہ محرم اصحاب فیل بجہت خراب کردن کعبہ آمدہ بودند
برگشتند و عذاب برایشان نازل شد و در روز لبست و پنجم
این ماہ حضرت امام زین العابدین علیہ السلام
بعالم اعلیٰ ارتحال فرمود

فصل هشتم در اعمال ماه صفر

اما کسوف وخسوف پس در هر سال که در ماه صفر آفتاب بگیرد در ناحیهٔ مغرب ترس وگرسنگی مردم را رو دهد و جنگ و جدال در مغرب بظهور آید و در ماه ربیع الاول صلح شود و پادشاه ظفر یابد و هر سال که در صفر المظفر ماه بگیرد دلیل قحط و بیماری باشد در بلاد بابل که هلاک شوند پس بعد از ان باران بسیار بارد واحوال مردم نیکو شود و کوهستان را نیکو گذرد صاحب منهاج العارفین نوشته که گفته اند چون عرب در این ماه مشغول غارت و جدال میگردیدند و خانها و خیمهاے ایشان خالی میگردید بدین جهت این ماه را صفر نامیدند و این را نیز گفته اند که چون دران ایام درختها زرد می شد و فصل خزان بود بدین سبب صفر نام نهادند و صفر را از صفر بکسر صاد گرفته اند بمعنی خالے بودن بدانکه در اول این ماه سر اقدس جناب سید الشهداء ع را داخل دمشق نمودند و بنی امیه لعنهم الله این روز را عید سعید انستند خدا بر ایشان لعنت کند و زید بن علی بن الحسین ع درین روز کشته گردید

فصل هشتم در اعمال ماه صفر

و در روایتے وارد است کہ مقاتلہ جناب امیر علیہ السلام با معاویہ
لعین در صفین نیز درین روز اتفاق افتاد و در سوم این ماہ
مسلم بن عقبہ بامر یزید بن معاویہ لعنہما اللہ در رب خانہ کعبہ را
سوزانید و آتش بدیوار ہائے خانہ کعبہ زد و با عبد اللہ
زبیر مقاتلہ نمود و در روایت دیگر وارد است کہ امام محمد باقر
درین روز متولد گردید و در ہفتم این ماہ بروایتے امام حسن
مجتبیٰ ع رحلت فرمود و امام موسیٰ کاظم ع درین روز متولد
شد و در ہفدہم این ماہ جناب امام رضا ع بامر مامون
ملعون بعلت سم وفات فرمود و در روایتی بستم این ماہ
اہلبیت ع امام حسین علیہ السلام وارد مدینہ شدند *
و علامہ مجلسی رح نوشتہ کہ درین روز حضرت
امام زین العابدین ع با سائر اہلبیت ع بعد از مراجعت
از شام وارد کربلائے معلے شدند و سرہائے مقدس
شہدا را ببدنہائے مطہر ایشان ملحق کردند و این
بسیار بعید است و بعضے گفتہ اند کہ درین روز اہلبیت
وارد مدینہ شدند و این نیز بسیار بعید است و بعضے
گفتہ اند کہ شاید امام زین العابدین ع با عجاز طی الارض

مخفی بکربلا رفته باشند از شام و سرها را بدنها ملحق کرده باشند
و این ممکن است و آثار و اخبار در این باب بنظر نرسیده بلکه
بعضی از روایات منافات فی الجمله باین وارد و وجهیکه
از احادیث ظاهر میشود آنست که اول کسیکه از اصحاب
حضرت رسول صلعم بزیارت آنحضرت مشرف شد جابر بن
عبد اللہ انصاری رحمۃ اللہ بود و او درین روز بکربلا رسید و آنحضرت را
با شهدا زیارت کرد و چون جابر از اکابر صحابه بود و اساس
این امر عظیم را گذاشت می تواند بود که سبب فضل
زیارت آنحضرت درین روز شده باشد و شاید وجود دیگر
داشته باشد که بر ما مخفی باشد و چون فرموده اند که درین
روز زیارت کنم باید کرد و تفحص سبب آن ضرور نیست
و در بست و سوم این ماه دولت به بنی عباس منتقل گردید
و سفاح خلیفه شد و در بست و هشتم این ماه جناب رسول خدا
رحلت فرمود و جمعی شهادت امام حسن ع را نیز درین روز دانسته
اند در آخر این ماه هلاکو خان کوفه را خراب کرد و در آخر این
روز امیر تیمور مردم شام را قتل عام کرد و در بعضی از کتب مسطور
است که در سالے ۹۹۹ هزار بلا از آسمان نازل می شود نه صد و نود و

بلا در ماہ صفر نازل میگردد پس ہر کس در ہر روز ازین ماہ دہ مرتبہ این دعا را بخواند یا بنویسد و با خود دارد خدا او را از آن بلاہا محفوظ دارد اَللّٰهُمَّ يَا شَدِيْدَ الْقُوٰى وَيَا شَدِيْدَ الْمِحَالِ يَا عَزِيْزُ يَا عَزِيْزُ يَا عَزِيْزُ ذَلَّ بِعِزَّتِكَ جَمِيْعُ خَلْقِكَ فَاكْفِنِيْ شَرَّ خَلْقِكَ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِيْنَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ اَجْمَعِيْنَ

دعا وقت رویت ہلال صفر

سید ابن طاؤس رہ در کتاب اقبال آوردہ کہ ذکر کردہ صاحب کتاب منتخب کہ وقت دیدن ہلال ماہ صفر این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللّٰهُ الْعَلِيْمُ الْخَالِقُ الرَّازِقُ وَاَنْتَ اللّٰهُ الْقَدِيْرُ الْمُقْتَدِرُ الْقَادِرُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تُعَرِّفَنَا بَرَكَةَ هٰذَا الشَّهْرِ وَيُمْنَهٗ وَتَرْزُقَنَا

خيرة و تصرف عنا شرة و تجعلنا فيه
من الفائزين يا ارحم الراحمين اللهم
صل على محمد و ال محمد و اجعلني
اكثر العالمين قدرا و ابسطهم علما
و اعزهم عندك مقاما و اكرم لديك
جاها كما خلقت ادم عليه السلام
من تراب و نفخت فيه من روحك و
اسجدت له ملائكتك و علمته الاسماء
كلها و جعلته خليفة في ارضك
و سخرت له ما في السموات و ما في
الارض جميعا منك و كرمت ذريته
و فضلتهم على العالمين اللهم لك الحمد
و منك النعماء و لك الشكر دائما يا
لطيفا بعباده المؤمنين يا سميع الدعاء
ارحم و استجب فانك تعلم و لا اعلم
و تقدر و لا اقدر و انت علام الغيوب
فاجعل قلبي و عزمي و همتي و قف مشيتك

وَاَسِيْرُ اَمْرِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ لَا اَقْدِرُ اَنْ اَسْئَلُكَ اِلَّا بِاِذْنِكَ
وَلَا اَقْدِرُ اَسْئَلُكَ بَعْدَ اِذْنِكَ خَوْفًا مِنْ اِعْرَاضِكَ وَ
غَضَبِكَ فَكُنْ حَسْبِيْ يَا مَنْ هُوَ الْحَبِيْبُ وَالْوَكِيْلُ وَالنَّصِيْرُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى جَمِيْعِ مَلَآئِكَتِكَ
الْمُقَرَّبِيْنَ وَاَنْبِيَآئِكَ الْمُرْسَلِيْنَ وَعِبَادِكَ
الصَّالِحِيْنَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ يَا جَالِيَ الْاَحْزَانِ
يَا مُوَسِّعَ الضِّيْقِ يَا مَنْ هُوَ اَوْلٰى بِخَلْقِهٖ مِنْ
اَنْفُسِهِمْ وَيَا فَاطِرَ تِلْكَ الْاَنْفُسِ اَنْفُسًا وَ
مُلْهِمَهَا فُجُوْرَهَا وَالتَّقْوٰى نَزَلَ بِيْ يَا فَارِجَ
الْهَمِّ هَمٌّ ضِقْتُ بِهٖ ذَرْعًا وَصَدْرًا حَتّٰى
خَشِيْتُ اَنْ يَكُوْنَ عَرَضَتْ فِتْنَةٌ يَا اَللّٰهُ
وَبِذِكْرِكَ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوْبُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَّعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّقَلِّبْ قَلْبِيْ مِنَ الْهُمُوْمِ اِلَى الرَّوْحِ
وَالدَّعَةِ وَلَا تَشْغَلْنِيْ بِذِكْرِكَ مَا بِيْ مِنَ الْهُمُوْمِ
اِنِّيْ اِلَيْكَ مُتَضَرِّعٌ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ لَا يُوْصَفُ
اِلَّا بِالْمَعْنٰى بِكِتْمَانِكَ فِيْ غُيُوْبِكَ فِي النُّوْرِ
وَاَنْ تُجَلِّيَ بِحَقِّهٖ اَحْزَانِيْ وَتَشْرَحَ بِهٖ صَدْرِيْ

بکشوط الھم یاکریم صاحب نہاج
نوشتہ کہ در رویت ہلال این ماہ دعاے رویت اہلہ را
بخواند و این ماہ را بدستہاے خود یا بر روے اطفال
یا بر روے نقرہ یا بر روی زن باید نمود و وارد است
کہ ہر کس در اوّل رویت ہلال ماہ صفر بآئینہ نظر کند از آفات بلیات
محفوظ باشد صاحب روضۃ الاذکار رح نوشتہ کہ
چون این ماہ را بنید نظر بر روی کودک یا بر کف دست
خود کند و بگوید لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُوْلَهُ الرُّؤْيَا
بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ
مُحَلِّقِيْنَ رُءُوْسَكُمْ وَمُقَصِّرِيْنَ لَا تَخَافُوْنَ فَعَلِمَ
مَا لَمْ تَعْلَمُوْا فَجَعَلَ مِنْ دُوْنِ ذٰلِكَ فَتْحًا قَرِيْبًا
و سہ بار قل ہو اللہ احد بخواند و باید کہ در ہر روز این ماہ
این دعا بخواند کہ دفع بلا می کند اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَعُوْذُ بِكَ
مِنْ شَرِّ هٰذِهِ الْاَزْمَانِ وَاَسْتَعِيْنُ بِكَ مِنْ
شُرُوْرِ الزَّمَانِ بِجَلَالِ وَجْهِكَ وَجَمَالِ قُدْرَتِكَ
اَنْ تُجِيْرَنِيْ مِنْ شَرِّ هٰذِهِ السَّنَةِ وَقِنَا شَرَّ مَا قَضَيْتَ
فِيْهَا وَاَكْرِمْنِيْ فِيْ شَهْرِ الصَّفَرِ يَا كَرِيْمَ الظَّفَرِ

وَاخْتِمْهُ بِالسَّعَادَةِ وَالسَّلَامَةِ لِي وَلِاَوْلِيَائِيْ
وَلِاَقْرِبَائِيْ وَاَوْلَادِيْ وَجَمِيْعِ اُمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

سید بن طاؤس رح درکتاب اقبال آورده که
مستحب است که در روز سوم صفر دو رکعت نماز بگذارد
وبخواند در رکعت اول الحمد وانا فتحنا و در رکعت دوم
الحمد و قل ہو اللہ احد وبعد از سلام صد مرتبہ صلوات بفرستد بر محمد وآل
محمد علیہم السلام ولعن کند آل ابی سفیان علیہم اللعن را صد مرتبہ و
استغفار کند خدا سے تعالیٰ را صد مرتبہ و سوال کند حاجت
خود را از حضرت امام حسن عسکری ع منقول است کہ فرمود
علامت مومن پنج چیز است اول پنجاہ ویک رکعت نماز
در شبانہ روزی کردن یعنی از فریضہ ونافلہ دوم زیارت
حضرت امام حسین ع در روز اربعین کردن سوم انگشترے
بدست راست کردن چہارم پیشانی برزمین نہادن پنجم
نماز بسم اللہ الرحمن الرحیم بلند گفتن پس سنت است درین
روز زیارت آنحضرت ع خواہ از دور وخواہ از نزدیک واز
حضرت امام جعفر صادق ع مروی است کہ این زیارت

اربعین در وقت چاشت می کنی و می گوئی السلام علی
ولی اللہ و حبیبہ السلام علی خلیل اللہ و
نجیبہ السلام علی صفی اللہ و ابن صفیہ
السلام علی الحسین المظلوم الشہید السلام
علی اسیر الکربات و قتیل العبرات
اللھم انی اشھد انہ ولیک و ابن ولیک
و صفیک و ابن صفیک الفائز بکرامتک
اکرمتہ بالشھادۃ و حبوتہ بالسعادۃ
و اجتبیتہ بطیب الولادۃ و جعلتہ سیدا
من السادۃ و قائدا من القادۃ و ذائدا
من الذادۃ و اعطیتہ مواریث الانبیاء
و جعلتہ حجۃ علی خلقک من الاوصیاء
فاعذر فی الدعاء و منح النصح و بذل مھجتہ
فیک لیستنقذ عبادک من الجھالۃ و حیرۃ
الضلالۃ و قد توازر علیہ من غرتہ
الدنیا و باع حظہ بالارذل الادنی و شری
آخرتہ بالثمن الاوکس و تغطرس و تردی

فِي هَوَاهُ وَأَسْخَطَكَ وَأَسْخَطَ نَبِيَّكَ وَأَطَاعَ مِنْ
عِبَادِكَ أَهْلَ الشِّقَاقِ وَالنِّفَاقِ وَحَمَلَةَ الْأَوْزَارِ
الْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارَ فَجَاهَدَهُمْ فِيكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا
حَتَّى سُفِكَ فِي طَاعَتِكَ دَمُهُ وَاسْتُبِيحَ حَرِيمُهُ
اللَّهُمَّ فَالْعَنْهُمْ لَعْنًا وَبِيلًا وَعَذِّبْهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِينُ اللهِ
وَابْنُ أَمِينِهِ عِشْتَ سَعِيدًا وَمَضَيْتَ حَمِيدًا
وَمُتَّ فَقِيدًا مَظْلُومًا شَهِيدًا وَأَشْهَدُ أَنَّ اللهَ
مُنْجِزٌ لَكَ مَا وَعَدَكَ وَمُهْلِكٌ مَنْ خَذَلَكَ وَ
مُعَذِّبٌ مَنْ قَتَلَكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ
بِعَهْدِ اللهِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ
اللهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ وَ
لَعَنَ اللهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللهُ أُمَّةً سَمِعَتْ
بِذَلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أُشْهِدُكَ
أَنِّي وَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاهُ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاهُ بِأَبِي
أَنْتَ وَأُمِّي يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ

وَ نُوراً فِی الْاَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَ الْاَرْحَامِ الطَّاهِرَةِ لَمْ تُنَجِّسْکَ الْجَاهِلِیَّةُ بِاَنْجَاسِهَا وَ لَمْ تُلْبِسْکَ الْمُدْلَهِمَّاتُ مِنْ ثِیَابِهَا وَ اَشْهَدُ اَنَّکَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّینِ وَ اَرْکَانِ الْمُسْلِمِینَ وَ مَعْقِلِ الْمُؤْمِنِینَ وَ اَشْهَدُ اَنَّکَ الْاِمَامُ الْبَرُّ التَّقِیُّ الرَّضِیُّ الزَّکِیُّ الْهَادِی الْمَهْدِیُّ وَ اَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِکَ کَلِمَةُ التَّقْوٰی وَ اَعْلَامُ الْهُدٰی وَ الْعُرْوَةُ الْوُثْقٰی وَ الْحُجَّةُ عَلٰی اَهْلِ الدُّنْیَا وَ اَشْهَدُ اَنِّی بِکُمْ مُؤْمِنٌ وَ بِاِیَابِکُمْ مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِینِی وَ خَوَاتِیمِ عَمَلِی وَ قَلْبِی لِقَلْبِکُمْ سِلْمٌ وَ اَمْرِی لِاَمْرِکُمْ مُتَّبِعٌ وَ نُصْرَتِی لَکُمْ مُعَدَّةٌ حَتّٰی یَاْذَنَ اللّٰهُ لَکُمْ فَمَعَکُمْ مَعَکُمْ لَا مَعَ عَدُوِّکُمْ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَیْکُمْ وَ عَلٰی اَرْوَاحِکُمْ وَ اَجْسَادِکُمْ وَ شَاهِدِکُمْ وَ غَائِبِکُمْ وَ ظَاهِرِکُمْ وَ بَاطِنِکُمْ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ پس دو رکعت نماز بکن و هر دعا که خواهی بکن و سید ابن طاوس گفته است که من از برای این زیارت وداعی یافتم

که مخصوص است باین زیارت باید که بایستی پیش روی
ضریح آنحضرت و این دعای وداع را بخوان اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ
عَلِيِّ نِ الْمُرْتَضٰى وَصِيِّ رَسُوْلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَآءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ الزَّكِيِّ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ فِيْ اَرْضِهٖ وَشَاهِدَهٗ
عَلٰى خَلْقِهٖ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ
الشَّهِيْدِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
وَابْنَ مَوْلَايَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ
الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ
بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ
جَاهَدْتَ فِيْ سَبِيْلِ اللهِ حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِيْنُ وَ
اَشْهَدُ اَنَّكَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكَ اَتَيْتُكَ و اگر از دور
باشد بگوید توجهت اليك پس بگوید يَا مَوْلَايَ زَائِرًا
وَافِدًا رَاغِبًا مُقِرًّا لَكَ بِالذُّنُوْبِ هَارِبًا اِلَيْكَ
مِنَ الْخَطَايَا لِتَشْفَعَ لِيْ عِنْدَ رَبِّكَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ

اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ حَيًّا وَمَيِّتًا فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللهِ
مَقَامًا مَعْلُومًا وَشَفَاعَةً مَقْبُولَةً لَعَنَ اللهُ مَنْ
ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ حَرَمَكَ وَغَصَبَ
حَقَّكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ خَذَلَكَ
وَلَعَنَ اللهُ مَنْ دَعَوْتَهُ فَلَمْ يُجِبْكَ وَلَمْ يُعِنْكَ وَ
لَعَنَ اللهُ مَنْ مَنَعَكَ مِنْ حَرَمِ اللهِ وَحَرَمِ رَسُولِهِ
وَحَرَمِ أَبِيكَ وَأَخِيكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ مَنَعَكَ
مِنْ شُرْبِ مَاءِ الْفُرَاتِ لَعْنًا كَثِيرًا يَتْبَعُ بَعْضُهَا
بَعْضًا اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ
ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ
آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِهِ وَارْزُقْنِيهِ أَبَدًا مَا بَقِيتُ
وَحَيِيتُ يَا رَبِّ وَإِنْ مُتُّ فَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ واگر زیارت آخر روز ماشورا
درین روز نیز بخواند مناسب است صاحب روضة
الاذکار رحمه نوشته که روز چهارشنبه آخر صفر که شوم ترین روزها

این ماه است باید که وقت چاشت غسل کنند و این دعا که
دافع پانزده هزار بلا است بخواند یا با خود دارد که امین گردد
انشاء الله تعالے اَللّٰهُمَّ اصْرِفْ عَنِّیْ شَرَّ هٰذَا الْیَوْمِ
وَاعْصِمْنِیْ مِنْ شُئُوْمَاتِهٖ وَاَوْسِعْ عَلَیَّ بَرَکَةً وَاسْعَنَّ
وَجَنِّبْنِیْ عَمَّا اَخَافُ مِنْ نُحُوْسَاتِهٖ وَکُرُبَاتِهٖ
بِفَضْلِكَ وَلُطْفِكَ یَا دَافِعَ الشُّرُوْرِ یَا مَالِكَ
النُّشُوْرِ بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ ٭
وایضاً مروی است که در وقت چاشت این روز دو رکعت
نماز بکند بخواند در رکعت اول بعد از فاتحه آیه قُلِ اللّٰهُمَّ
مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِی الْمُلْكَ مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِعُ
الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ
تَشَآءُ بِیَدِكَ الْخَیْرُ اِنَّكَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ
تُوْلِجُ الَّیْلَ فِی النَّهَارِ وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِی الَّیْلِ وَتُخْرِجُ
الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَتَرْزُقُ
مَنْ تَشَآءُ بِغَیْرِ حِسَابٍ و در رکعت دوم بعد از فاتحه آیه
قُلْ اِنَّمَآ اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُکُمْ یُوْحٰٓی اِلَیَّ اَنَّمَآ اِلٰهُکُمْ
اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَمَنْ کَانَ یَرْجُوْ لِقَآءَ رَبِّهٖ فَلْیَعْمَلْ

عملاً صالحاً و لا یشرک بعبادة ربه احداً و صاحب
منهاج رحمه الله نوشته که در روز بست و هشتم این ماه زیارت حضرت
رسول خدا صلعم و زیارت حضرت امام حسن ع سنت است و
تعزیه داری آن دو بزرگوار درین روز مناسب است و
چون مذکور گردید که اکثر بلاها در ماه صفر نازل میشود و احادیث
در خصوص نحوست مطلقه چهار شنبه آخر ماه نیز وارد گردیده پس
باید درین ماه خصوص در چهارشنبه آخر این ماه طلب دفع بلا
از خدا بتصدقات و ادعیه و استعاذات نمایند و ایضاً
وارد است که این کلمات را در ظرفی بنویسند و در ظرف آب بیندازد
که هر کس از آن آب بخورد در امان خدا باشد بسم الله
الرحمن الرحیم آب النا الا اه ا ما ا ا ما اما
صحت طاه اع لا حول و لا قوة الا بالله العلی
العظیم و صلی الله علی خیر خلقه محمد
و آله اجمعین و ایضاً وارد است که بجهت
وسعت روزی در این روز هر یک از سورهٔ الم
نشرح و و التین و اذا جاء نصر الله
و قل هو الله احد را هفت مرتبه بخواند

فصل نهم در اعمال ماه ربیع الاول

اما کسوف و خسوف پس در هر سال که در ماه ربیع الاول آفتاب بگیرد در میان
مردمان اختلاف ظاهر شود و پادشاه مغرب ظفر یابد گاو و گوسفند بسیار باشند و در آخر سال
فراوانی بهم رسد در بادیه و در میان شتران آزار بهم رسد
و هر سال که در ربیع الاول ماه بگیرد در بلاد مغرب
قتال بسیار شود و مرض یرقان در مردم بهم رسد و در نواحی
شهرهائے فارس میوه بسیار باشد و بلاد جبل را کرم
در زراعت افتد و خرابی بسیار در شهر واقع شود
صاحب منهاج رح و علامه مجلسی رح نوشته چونکه
درین ماه گیاه سبز شده بود و درختها شگوفه آورده بود بدین
جهت عرب او را ربیع الاول نامیدند و در اول این
ماه وفات حضرت امام حسن عسکری است و امامت
بحضرت قائم ع رسید و برخے در هشتم این ماه گفته اند
پس درین دو روز زیارت آن دو بزرگوار ع نیز مناسب
است و در شب اول این ماه حضرت رسالت ص از
مکه بمدینه هجرت فرمود در سال سیزدهم از بعثت که شب
پنجشنبه بود و حضرت امیر المؤمنین ع درین شب بر فراش

آنحضرت ص خوابید. و حضرت رسول ص بغار ثور تشریف
بردند و در صبح آن مشرکان بر در غار آمدند و آنحضرت ص
سه روز در غار ماندو زیارت حضرت رسول ص و حضرت
امیر علیہما السلام درین شب و روز مناسب است و روز
چہارم این ماه جناب رسول ص از غار بیرون آمده متوجہ
مدینه شدند و در روز دوازدہم این ماه داخل مدینه شدند
و در روز نہم این ماه مشہور فیما بین متاخرین علمائے
شیعه آنست که عمر بن الخطاب علیه اللعنة والعذاب
بدرک اسفل جحیم تشریف کثیف را برد ہرچند مشہور فیما بین
عامه و متقدمین از خاصه قتل آن ملعون در بست و ششم
ذیحجه است و بعضے بست و ہفتم نیز گفته اند و این قول مختلف
فیه است بنا بر آنچه ارباب تواریخ و سیر ضبط کرده اند
زیرا که علمائے سیر قتل او را در چہارم ذی الحجه می دانند
و مستند شیعه در روز نہم حدیث صحیح حذیفه است و این
عید بزرگ شیعیان است آنا ابن ادریس و شیخ
مفید علیہما الرحمه و بعضے از علمائے شیعه می گویند که عمر
بن الخطاب در روز چہارم ذی الحجه سنه ۲۳ ثلث و عشرین بدرک رفت

وسنت است کہ در روز نہم این ماہ اطعام برادران مومن نماید
و بر عیال توسع دہد و جامہاے نو بپوشد مروی است ہر کس
درین روز تصدق کند و انفاق نماید خدا گناہان او را بیامرزد
و در دہم این ماہ حضرت رسولخدا حضرت خدیجہ را تزویج نمود و
حضرت دران وقت بست و پنج سال داشت و بعضی بیشتر نیز گفتہ
اند و وفات عبد المطلب نیز درین روز اتفاق افتاد و در دوازدہم
این ماہ دولت بنی امیہ منقرض شد و اکثر عامہ ولادت حضرت
رسول صلعم درین روز می دانند و سنت است کہ درین روز
دو رکعت نماز بجا آورد و در رکعت اول یک مرتبہ الحمد و سہ
مرتبہ قل یا ایہا الکافرون و در رکعت دوم یک مرتبہ حمد و سہ
مرتبہ قل ہو اللہ احد را بخواند و در چہاردہم این ماہ یزید
پلید بدرک اسفل جہنم منزل گزید و دران وقت از عمر او
سی سال گذشتہ بود و خلافت ناحق او از دو سال و نیم کمتر شد
و درین روز حضرت رسالت پناہ صلعم مامور شد بکشتن یہودان
و عبد اللہ انیس را با چہار ہزار نفر دیگر بنجیبر برای کشتن
ابو رافع برادر کنانہ شوہر صفیہ بنت حی بن اخطب فرستاد
و در ہفدہم این ماہ مولود حضرت رسالت پناہ صلعم بنابر

مشهور درمیان فرقهٔ حقهٔ ناجیهٔ شیعهٔ اثنا عشریان پس روز دوازدهم عید انند
و بعضی مولد جناب صادق را نیز درین روز گفته اند و
معراج آن حضرت نیز در شب هفدهم در آسمان واقع
گردید پس شب و روزش هر دو مبارک است و در هر دو
زیارت حضرت رسول و حضرت امیر مناسب است
و مروی است که روزهٔ این روز با روزهٔ یکسال برابر است
و تصدق درین روز ثواب عظیم دارد و زیارت مشاهد
مشرفه خصوصاً مدینهٔ طیبه و نجف اشرف سنت موکده است
و بیست و هم حضرت ابراهیم با نمرود جنگ کرد و حق تعالی
پشه را بفرمان او کرد تا نمرود و لشکرش را هلاک کرد و در
نوزدهم حضرت داود بجنگ جالوت رفت و در بیست و دوم
بهشت شداد تمام شد بعد از آنکه سی صد سال بنا کرده بود
در بیست و هشتم حضرت موسی عوج بن عنق را کشت و در
آخر این ماه کشتی حضرت نوح بکوه جودی قرار گرفت و
مطلق ادعیهٔ اهله که سابقا مذکور شد بخوانند و در وقت رویت
هلال این ماه بر روی اطفال یا آب جاری یا روی زنان
نظر اندازد و سید ابن طاوس در کتاب اقبال

آوردہ کہ صاحب کتاب منتخب گفتہ کہ این دعا را در غرۂ ماہ
ربیع الاول بخوان اَللّٰهُمَّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ یَا ذَا الطَّوْلِ
وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ وَالْعِزَّةِ وَسُبْحَانَكَ مَا اَعْظَمَ وَحْدَ نِیَّتِكَ
وَاَقْدَمَ صَمَدِیَّتَكَ وَاَوْحَدَ اِلٰهِیَّتَكَ وَاَبْیَنَ
رُبُوْبِیَّتَكَ وَاَظْهَرَ جَلَالَكَ وَاَشْرَفَ بَهَاءَ
اٰلَائِكَ وَاَبْهٰى كَمَالَ صَنَائِعِكَ وَاَعْظَمَكَ
فِیْ كِبْرِیَائِكَ وَاَقْدَمَكَ فِیْ سُلْطَانِكَ وَ
اَنْوَرَكَ فِیْ اَرْضِكَ وَسَمَائِكَ وَاَقْدَمَ مُلْكَكَ
وَاَدْوَمَ عِزَّكَ وَاَكْرَمَ عَفْوَكَ وَاَوْسَعَ حِلْمَكَ
وَاَغْمَضَ عِلْمَكَ وَاَنْفَذَ قُدْرَتَكَ وَاَحْوَطَ
قُرْبَكَ اَسْئَلُكَ بِنُوْرِكَ الْقَدِیْمِ وَاَسْمَائِكَ
الَّتِیْ كَوَّنْتَ بِهَا كُلَّ شَیْءٍ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّیْتَ وَبَارَكْتَ
وَرَحِمْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلٰى اِبْرَاهِیْمَ وَعَلٰى اٰلِ
اِبْرَاهِیْمَ اِنَّكَ حَمِیْدٌ مَجِیْدٌ وَاَنْ تَاْخُذَ بِنَاصِیَتِیْ
اِلٰى مُوَافَقَتِكَ وَتَنْظُرَ اِلَیَّ بِرَاْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ
وَتَرْزُقَنِیْ الْحَجَّ اِلٰى بَیْتِكَ الْحَرَامِ وَتَجْمَعَ بَیْنَ

روحي وأزواج أنبيائك ورسلك وتوصل
المنة بالمنة والمزيد بالمزيد والخير
بالبركات والإحسان بالإحسان كما تفردت
بخلق ما صنعت وعلى ما ابتدعت وحكمت
ورحمت فأنت الذي لا تنازع في المقدور
وأنت مالك العز والنور وسعت كل شيء
رحمة وعلما وأنت القائم الدائم المهيمن
القدير إلهي لم أزل سائلا مسكينا فقيرا
إليك فاجعل جميع أموري موصولة بثقة
الاعتماد وحسن الرجوع عليك والرضا بقدرك
واليقين بك والتفويض إليك سبحانك لا علم
لنا إلا ما علمتنا إنك أنت العليم الحكيم سبحانه
بل له ما في السموات والأرض كل له قانتون
سبحانك فقنا عذاب النار سبحانك تبت إليك
وأنا أول المؤمنين سبحانك أنت ولينا
من دونهم سبحان الله رب العالمين
سبحان الله وما أنا من المشركين سبحان

اللّٰہِ عَمَّا یُشْرِکُوْنَ سُبْحَانَ الَّذِیْ اَسْرٰی بِعَبْدِہٖ
لَیْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَی الْمَسْجِدِ الْاَقْصَی
الَّذِیْ بَارَکْنَا حَوْلَہٗ لِنُرِیَہٗ مِنْ اٰیٰتِنَا اِنَّہٗ
ھُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ سُبْحَانَ اللّٰہِ حِیْنَ تُمْسُوْنَ
وَحِیْنَ تُصْبِحُوْنَ وَلَہُ الْحَمْدُ فِی السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَعَشِیًّا وَّحِیْنَ تُظْھِرُوْنَ یُخْرِجُ الْحَیَّ
مِنَ الْمَیِّتِ وَیُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَیُحْیِ
الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِھَا وَکَذٰلِکَ تُخْرَجُوْنَ
سُبْحَانَہٗ وَتَعَالٰی عَمَّا یُشْرِکُوْنَ سُبْحَانَ اللّٰہِ عَمَّا
یَقُوْلُوْنَ عُلُوًّا کَبِیْرًا سُبْحَانَ رَبِّنَا اِنْ کَانَ
وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا سُبْحَانَ الَّذِیْ بِیَدِہٖ مَلَکُوْتُ
کُلِّ شَیْءٍ وَّاِلَیْہِ تُرْجَعُوْنَ سُبْحَانَہٗ بَلْ عِبَادٌ مُّکْرَمُوْنَ
سُبْحَانَہٗ ھُوَ الْوَاحِدُ الْقَھَّارُ سُبْحَانَ رَبِّنَا اِنَّا
کُنَّا ظٰلِمِیْنَ سُبْحَانَ رَبِّکَ رَبِّ الْعِزَّۃِ
عَمَّا یَصِفُوْنَ وَسَلٰمٌ عَلَی الْمُرْسَلِیْنَ وَ
الْحَمْدُ لِلّٰہِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّعَرِّفْنَا بَرَکَۃَ ھٰذَا الشَّھْرِ

ويمنه وارزقنا خيره واصرف عنّا شرّه و
اجعلنا فيه من الفائزين برحمتك يا ارحم
الرّاحمين وشيخ شهيد وشيخ مفيد وسيد ابن طاوس
رضی اللہ عنہم گفته اند که چون در غیر مدینه طیبه خواهی که حضرت
رسالت پناه را زیارت کنی غسل بکن و شبیه بقبر پیش روی
خود بساز و اسم مبارک آن حضرت را بر آن بنویس و بایست
و دل متوجه آنحضرت گردان و بگو اشهد ان لا اله الا
الله وحده لا شريك له واشهد انّ محمّدًا
عبده ورسوله وانّه سيّد الاوّلين والآخرين
وانّه سيّد الانبياء والمرسلين اللّهمّ صلّ
عليه وعلى اهل بيته الائمّة الطّيّبين الطّاهرين
پس بگو السّلام عليك يا رسول الله السّلام عليك يا خليل الله
السّلام عليك يا نبيّ الله السّلام عليك يا صفيّ الله
السّلام عليك يا رحمة الله السّلام عليك
يا خيرة الله السّلام عليك يا حبيب الله
السّلام عليك يا نجيب الله السّلام عليك
يا خاتم النّبيّين السّلام عليك يا سيّد المرسلين

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا قَائِماً بِالْقِسْطِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يَا فَاتِحَ الْخَيْرِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْوَحْيِ
وَالتَّنْزِيلِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مُبَلِّغاً عَنِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا السِّرَاجُ الْمُنِيرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا
مُبَشِّراً اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا نَذِيراً اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يَا مُنْذِرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللّٰهِ الَّذِي
يُسْتَضَاءُ بِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِكَ
الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْهَادِينَ الْمَهْدِيِّينَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى جَدِّكَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ
وَعَلٰى اَبِيكَ عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلٰى اُمِّكَ
آمِنَةَ بِنْتِ وَهْبٍ اَلسَّلامُ عَلٰى عَمِّكَ حَمْزَةَ
سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ اَلسَّلامُ عَلٰى عَمِّكَ وَكَفِيلِكَ
اَبِي طَالِبٍ اَلسَّلامُ عَلَى ابْنِ عَمِّكَ جَعْفَرٍ الطَّيَّارِ
فِي جِنَانِ الْخُلْدِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يَا اَحْمَدُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ
عَلَى الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَالسَّابِقُ فِي طَاعَةِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالْمُهَيْمِنُ عَلٰى رُسُلِهِ وَالْخَاتَمُ

لِسَابِقِهِ وَالشَّاهِدُ عَلٰى خَلْقِهِ وَالشَّفِيعُ الْمَكِينُ

الْمَكِينُ لَدَيْهِ وَالْمُطَاعُ فِيْ مَلَكُوْتِهِ الْأَحْمَدُ مِنَ

الْأَوْصَافِ الْمُحَمَّدُ لِسَائِرِ الْأَشْرَافِ الْكَلِيمُ عِنْدَ الرَّبِّ وَالْمُكَلَّمُ

مِنْ وَرَاءِ الْحُجُبِ الْفَائِزُ بِالسِّبَاقِ وَالْفَائِتُ عَنِ

اللِّحَاقِ تَسْلِيمَ عَارِفٍ بِحَقِّكَ مُعْتَرِفٍ بِالتَّقْصِيرِ

فِيْ قِيَامِهِ بِوَاجِبِكَ غَيْرَ مُنْكِرٍ مَا انْتَهَى

إِلَيْهِ مِنْ فَضْلِكَ مُوقِنٍ بِالْمَزِيدَاتِ مِنْ رَبِّكَ

مُؤْمِنٍ بِالْكِتَابِ الْمُنْزَلِ عَلَيْكَ مُحَلِّلٍ حَلَالَكَ

مُحَرِّمٍ حَرَامَكَ أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللهِ مَعَ كُلِّ شَاهِدٍ

وَأَتَحَمَّلُهَا عَنْ كُلِّ جَاحِدٍ أَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسَالَاتِ

رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِأُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِيْ سَبِيلِ

رَبِّكَ وَصَدَعْتَ بِأَمْرِهِ وَاحْتَمَلْتَ الْأَذٰى

فِيْ جَنْبِهِ وَدَعَوْتَ إِلٰى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ

وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ الْجَمِيلَةِ وَأَدَّيْتَ الْحَقَّ

الَّذِيْ كَانَ عَلَيْكَ وَأَنَّكَ قَدْ رَؤُفْتَ

بِالْمُؤْمِنِينَ وَغَلُظْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ فَ

عَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصًا حَتّٰى أَتَاكَ الْيَقِينُ

فَبَلَغَ اللّٰهُ بِكَ اَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكَرَّمِيْنَ وَاَعْلٰى
مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِيْنَ وَاَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِيْنَ
حَيْثُ لَا يَلْحَقُكَ لَاحِقٌ وَلَا يَفُوْقُكَ فَائِقٌ وَلَا
يَسْبِقُكَ سَابِقٌ وَلَا يَطْمَعُ فِيْ اِدْرَاكِكَ طَامِعٌ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ اسْتَنْقَذَنَا بِكَ مِنَ الْهَلَكَةِ
وَهَدَانَا بِكَ مِنَ الضَّلَالَةِ وَنَوَّرَنَا بِكَ مِنَ الظُّلْمَةِ
فَجَزَاكَ اللّٰهُ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ مِنْ مَبْعُوْثٍ اَفْضَلَ
مَا جَازٰى نَبِيًّا عَنْ اُمَّتِهٖ وَرَسُوْلًا عَمَّنْ اُرْسِلَ
اِلَيْهِ بِاَبِيْ اَنْتَ وَاُمِّيْ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ زُرْتُكَ
عَارِفًا بِحَقِّكَ مُقِرًّا بِفَضْلِكَ مُسْتَبْصِرًا
بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكَ وَخَالَفَ اَهْلَ بَيْتِكَ
عَارِفًا بِالْهُدَى الَّذِيْ اَنْتَ عَلَيْهِ بِاَبِيْ اَنْتَ وَ
اُمِّيْ وَنَفْسِيْ وَاَهْلِيْ وَمَالِيْ وَوَلَدِيْ اَنَا اُصَلِّيْ
عَلَيْكَ كَمَا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَصَلّٰى عَلَيْكَ
مَلَائِكَتُهٗ وَاَنْبِيَائُهٗ وَرُسُلُهٗ صَلٰوةً مُتَتَابِعَةً
وَافِرَةً مُتَوَاصِلَةً لَا انْقِطَاعَ لَهَا وَلَا اَمَدَ وَلَا
اَجَلَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِيْنَ

الطّیبین منک کما انت اہلہٗ پس وستہا ا بتنا و بگو

اللّٰھُمَّ اجْعَلْ جَوَامِعَ صَلَوَاتِکَ وَ تَوَامِیَ بَرَکَاتِکَ
وَ فَوَاضِلَ خَیْرَاتِکَ وَ شَرَائِفَ تَحِیَّاتِکَ وَ تَسْلِیْمَاتِکَ
وَ کَرَامَاتِکَ وَ رَحْمَاتِکَ وَ صَلَوَاتِ مَلٰٓئِکَتِکَ
الْمُقَرَّبِیْنَ وَ اَنْبِیَآئِکَ الْمُرْسَلِیْنَ وَ اَئِمَّتِکَ
الْمُنْتَجَبِیْنَ وَ عِبَادِکَ الصَّالِحِیْنَ وَ اَھْلِ
السَّمٰوَاتِ وَ الْاَرَضِیْنَ وَ مَنْ سَبَّحَ لَکَ یَا رَبَّ
الْعَالَمِیْنَ مِنَ الْاَوَّلِیْنَ وَ الْاٰخِرِیْنَ عَلٰی مُحَمَّدٍ
عَبْدِکَ وَ رَسُوْلِکَ وَ شَاهِدِکَ وَ نَبِیِّکَ وَ نَذِیْرِکَ
وَ اَمِیْنِکَ وَ مَکِیْنِکَ وَ نَجِیِّکَ وَ نَجِیْبِکَ وَ حَبِیْبِکَ
وَ خَلِیْلِکَ وَ صَفِیِّکَ وَ صَفْوَتِکَ وَ خَاصَّتِکَ وَ
خَالِصَتِکَ وَ رَحْمَتِکَ وَ خَیْرِ خِیَرَتِکَ مِنْ
خَلْقِکَ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ وَ خَازِنِ الْمَغْفِرَةِ وَ
قَائِدِ الْخَیْرِ وَ الْبَرَکَةِ وَ مُنْقِذِ الْعِبَادِ مِنَ
الْهَلَکَةِ بِاِذْنِکَ وَ دَاعِیْهِمْ اِلٰی دِیْنِکَ الْقَیِّمِ
بِاَمْرِکَ اَوَّلِ النَّبِیِّیْنَ مِیْثَاقًا وَ اٰخِرِهِمْ مَبْعَثًا
الَّذِیْ غَمَسْتَهٗ فِیْ بَحْرِ الْفَضِیْلَةِ وَ الْمَنْزِلَةِ

لِلْمَنْزِلَةِ الْجَلِيْلَةِ وَالدَّرَجَةِ الرَّفِيْعَةِ وَالْمَرْتَبَةِ
الْخَطِيْرَةِ وَاَوْدَعْتَهٗ فِي الْاَصْلَابِ الطَّاهِرَةِ
وَنَقَلْتَهٗ مِنْهَا اِلَى الْاَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لُطْفًا
مِنْكَ لَهٗ وَتَحَنُّنًا مِنْكَ عَلَيْهِ اِذْ اَوْكَلْتَ
لِصَوْنِهٖ وَحِرَاسَتِهٖ وَحِفْظِهٖ وَحِيَاطَتِهٖ
مِنْ قُدْرَتِكَ عَيْنًا عَاصِمَةً حَجَبْتَ بِهَا عَنْهُ
مَدَانِسَ الْعَهْرِ وَمَعَائِبَ السِّفَاحِ حَتّٰى
رَفَعْتَ بِهٖ نَوَاظِرَ الْعِبَادِ وَاَحْيَيْتَ بِهٖ
مَيْتَ الْبِلَادِ بِاَنْ كَشَفْتَ عَنْ نُوْرِ وِلَادَتِهٖ
ظُلَمَ الْاَسْتَارِ وَاَلْبَسْتَ حَرَمَكَ بِهٖ حُلَلَ
الْاَنْوَارِ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا خَصَصْتَهٗ بِشَرَفِ
هٰذِهِ الْمَرْتَبَةِ الْكَرِيْمَةِ وَذُخْرِ هٰذِهِ الْمَنْقَبَةِ
الْمَنِيْعَةِ الْعَظِيْمَةِ صَلِّ عَلَيْهِ كَمَا وَفٰى
بِعَهْدِكَ وَبَلَّغَ رِسَالَاتِكَ وَقَاتَلَ اَهْلَ الْجُحُوْدِ
عَلٰى تَوْحِيْدِكَ وَقَطَعَ رَحِمَ الْكُفْرِ فِيْ اِعْزَازِ
دِيْنِكَ وَلَبِسَ ثَوْبَ الْبَلْوٰى فِيْ مُجَاهَدَةِ
اَعْدَائِكَ وَاَوْجَبْتَ لَهٗ بِكُلِّ اَذًى مَسَّهٗ

وكيل احسن به من الفتنة التي حاولت قتله فضيلة تفوق الفضائل و يملك بها الجزيل من نوالك وقد استر الحسرة واخفى الزفرة وتجرع الغصة ولم يتخط ما مثل له وحبيك اللهم صل عليه وعلى اهل بيته صلوة طيبة ترضيها لهم وبلغهم منا تحية كثيرة وسلاما واتنا من لدنك من موالاتهم فضلا واحسانا ورحمة وغفرانا انك ذو الفضل العظيم پس چهار رکعت نماز زیارت بکن بد و سلام بهر سوره که خواهی وچون فارغ شوی التسبیح حضرت فاطمه علیها السلام بخوان پس بگو اللهم انك قلت لنبيك محمد صلى الله عليه واله ولو انهم اذ ظلموا انفسهم جاؤك فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول لوجدوا الله توابا رحيما ولم احضر زمان رسولك عليه واله السلام اللهم وقد زرته راغبا تائبا من سيئ عملي ومستغفرا لك من ذنوبي ومقرا لك بها وانت اعلم بها

مِنِّيْ وَمُتَوَجِّهًا اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَوٰتُكَ
عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ فَاجْعَلْنِيْ اَللّٰهُمَّ بِمُحَمَّدٍ وَّاَهْلِ بَيْتِهٖ
عِنْدَكَ وَجِيْهًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ
يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ بِاَبِيْ اَنْتَ وَاُمِّيْ يَا نَبِيَّ
اللّٰهِ يَا سَيِّدَ خَلْقِ اللّٰهِ اِنِّيْ اَتَوَجَّهُ بِكَ اِلَى اللّٰهِ رَبِّكَ
وَرَبِّيْ لِيَغْفِرَ لِيْ ذُنُوْبِيْ وَيَتَقَبَّلَ مِنِّيْ عَمَلِيْ وَيَقْضِيَ لِيْ
حَوَائِجِيْ فَكُنْ لِيْ شَفِيْعًا عِنْدَ رَبِّكَ وَرَبِّيْ فَنِعْمَ الْمَسْئُوْلُ
الْمَوْلٰى رَبِّيْ وَنِعْمَ الشَّفِيْعُ اَنْتَ يَا مُحَمَّدُ عَلَيْكَ وَعَلٰى
اَهْلِ بَيْتِكَ السَّلَامُ اَللّٰهُمَّ وَاَوْجِبْ لِيْ مِنْكَ الْمَغْفِرَةَ
وَالرَّحْمَةَ وَالرِّزْقَ الْوَاسِعَ الطَّيِّبَ النَّافِعَ كَمَا
اَوْجَبْتَ لِمَنْ اَتٰى نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَوَاتُكَ
عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَهُوَ حَيٌّ فَاَقَرَّ لَهٗ بِذُنُوْبِهٖ وَاسْتَغْفَرَ
لَهٗ رَسُوْلُكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَغَفَرْتَ لَهٗ بِرَحْمَتِكَ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ وَقَدْ اَمَّلْتُكَ وَ
رَجَوْتُكَ وَقُمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَرَغِبْتُ اِلَيْكَ
عَمَّنْ سِوَاكَ وَقَدْ اَمَّلْتُ جَزِيْلَ ثَوَابِكَ وَاِنِّيْ
مُقِرٌّ غَيْرُ مُنْكِرٍ وَتَائِبٌ اِلَيْكَ مِمَّا اقْتَرَفْتُ وَ

عائذ بك في هذا المقام مما قدمت من الأعمال
التي تقدمت إلي فيها ونهيتني عنها وأوعدت
عليها العقاب وأعوذ بكرم وجهك أن تقيمني
مقام الخزي والذل يوم تهتك فيه الأستار
وتبدو فيه الأسرار والفضائح وترعد فيه
الفرائص يوم الحسرة والندامة يوم الآزفة يوم الآزفة
يوم التغابن يوم الفصل يوم الجزاء يوما كان مقداره
خمسين ألف سنة يوم النفخة يوم ترجف الراجفة
تتبعها الرادفة يوم النشر يوم العرض يوم يقوم
الناس لرب العالمين يوم يفر المرء من أخيه
وأمه وأبيه وصاحبته وبنيه يوم تشقق
الأرض وأكناف السماء يوم تأتي كل نفس
تجادل عن نفسها يوم يردون إلى الله فينبئهم
بما عملوا يوم لا يغني مولى عن مولى شيئا
ولا هم ينصرون إلا من رحم الله إنه هو
العزيز الرحيم يوم يردون إلى عالم الغيب و
الشهادة يوم يردون إلى الله مولاهم الحق

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ
نُصُبٍ يُوفِضُونَ وَكَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ مُهْطِعِينَ
إِلَى الدَّاعِ إِلَى اللّٰهِ يَوْمَ الْوَاقِعَةِ يَوْمَ تُرَجُّ الْأَرْضُ
رَجًّا يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ وَتَكُونُ الْجِبَالُ
كَالْعِهْنِ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا يَوْمَ الشَّاهِدِ وَ
الْمَشْهُودِ يَوْمَ تَكُونُ الْمَلَائِكَةُ صَفًّا صَفًّا اَللّٰهُمَّ
ارْحَمْ مَوْقِفِي فِي ذٰلِكَ الْيَوْمِ بِمَوْقِفِي فِي هٰذَا الْيَوْمِ
وَلَا تُخْزِنِي فِي ذٰلِكَ الْمَوْقِفِ بِمَا جَنَيْتُ عَلَىٰ نَفْسِي
وَاجْعَلْ يَا رَبِّ فِي ذٰلِكَ الْيَوْمِ مَعَ أَوْلِيَائِكَ مُنْطَلَقِي
وَفِي زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
مَحْشَرِي وَاجْعَلْ حَوْضَهُ مَوْرِدِي وَفِي
الْغُرِّ الْكِرَامِ مَصْدَرِي وَأَعْطِنِي كِتَابِي
بِيَمِينِي حَتَّىٰ أَفُوزَ بِحَسَنَاتِي وَتُبَيِّضَ بِهِ
وَجْهِي وَتُيَسِّرَ بِهِ حِسَابِي وَتُرَجِّحَ بِهِ مِيزَانِي
وَأَمْضِيَ مَعَ الْفَائِزِينَ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
إِلَىٰ رِضْوَانِكَ وَجِنَانِكَ إِلٰهَ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ
إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ تَفْضَحَنِي فِي ذٰلِكَ الْيَوْمِ بَيْنَ

يَدَيِ الْخَلَائِقِ بِجَرِيرَتِي أَوْ أَنْ أَلْقَى الْخِزْيَ
وَالنَّدَامَةَ بِخَطِيئَتِي أَوْ أَنْ تُظْهِرَ فِيهِ سَيِّئَاتِي
عَلَى حَسَنَاتِي أَوْ أَنْ تُنَوِّهَ بَيْنَ الْخَلَائِقِ بِاسْمِي
يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ الْعَفْوَ الْعَفْوَ السَّتْرَ
السَّتْرَ اللَّهُمَّ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ فِي ذٰلِكَ
الْيَوْمِ فِي مَوَاقِفِ الْخِزْيِ وَمَوَاقِفِ الْأَشْرَارِ مَوْقِفِي أَوْ فِي
مَقَامِ الْأَشْقِيَاءِ مَقَامِي وَإِذَا مَيَّزْتَ بَيْنَ خَلْقِكَ فَسُقْتَ
كُلًّا بِأَعْمَالِهِمْ زُمَرًا إِلَى مَنَازِلِهِمْ فَسُقْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ
الصَّالِحِينَ وَفِي زُمْرَةِ أَوْلِيَائِكَ الْمُتَّقِينَ إِلَى جَنَّاتِكَ
يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ پس وداع کن آنحضرت را و بگو اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَشِيرُ
النَّذِيرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السِّرَاجُ الْمُنِيرُ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا السَّفِيرُ بَيْنَ اللّٰهِ وَبَيْنَ خَلْقِهِ أَشْهَدُ
يَا رَسُولَ اللّٰهِ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ
الشَّامِخَةِ وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ
الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا وَلَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مُدْلَهِمَّاتِ
ثِيَابِهَا وَأَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللّٰهِ أَنِّي مُؤْمِنٌ بِكَ

وَبِالْأَئِمَّةِ مِنْ اَهْلِبَيْتِكَ مُوْقِنٌ بِجَمِيْعِ مَا اَتَيْتَ
بِهٖ رَاضٍ مُؤْمِنٌ وَ اَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ اَهْلِ
بَيْتِكَ اَعْلَامُ الْهُدٰى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقٰى وَالْحُجَّةُ
عَلٰى اَهْلِ الدُّنْيَا اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ
مِنْ زِيَارَةِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ السَّلَامُ وَاِنْ
تَوَفَّيْتَنِيْ فَاِنِّيْ اَشْهَدُ فِيْ مَمَاتِيْ عَلٰى مَا اَشْهَدُ
عَلَيْهِ فِيْ حَيَاتِيْ اِنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ وَاَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُكَ وَرَسُوْلُكَ وَاَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ اَهْلِ بَيْتِهٖ
اَوْلِيَائُكَ وَاَنْصَارُكَ وَحُجَجُكَ عَلٰى خَلْقِكَ وَ
خُلَفَائُكَ فِيْ عِبَادِكَ وَاَعْلَامُكَ فِيْ بِلَادِكَ وَخُزَّانُ عِلْمِكَ وَ
حَفَظَةُ سِرِّكَ وَتَرَاجِمَةُ وَحْيِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْ رُوْحَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ
وَاٰلِهٖ فِيْ سَاعَتِيْ هٰذِهٖ وَفِيْ كُلِّ سَاعَةٍ تَحِيَّةً
مِنِّيْ وَسَلَامًا وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ لَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اٰخِرَ
تَسْلِيْمِيْ عَلَيْكَ عَلَّامَهٔ مجلسیؒ آورده کہ بسند

معتبر منقول است ودرہمہ اوقات از نزدیک و دور می توان کرد خصوصاً درین روز چنانچہ شیخ شہید و شیخ مفید و سید بن طاؤس رضی اللہ عنہم روایت کردہ اند کہ حضرت امام جعفر صادقؑ زیارت کرد حضرت امیر المومنینؑ را در ہفدہم ماہ ربیع الاول باین زیارت و تعلیم فرمود زیارت را برا وے ثقۂ عظیم الشان محمدؒ ابن مسلم ثقفی و فرمود کہ چون بیائی بمشہد امیر المومنینؑ غسل زیارت بکن و پاکیزہ ترین جامہائے خود را بپوش و بقدرے بوئے خوش خود را خوشبو کن و برو با آرام دل و آرام تن پس چون برسی بباب السلام یعنی درگاہ روضۂ مقدسہ کہ ضریح مقدس نمایان شود پس روبقبلہ بایست و سی مرتبہ اللہ اکبر بگو و بگو

اَلسَّلَامُ عَلٰی رَسُوْلِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلٰی خِیَرَۃِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَی الْبَشِیْرِ النَّذِیْرِ السِّرَاجِ الْمُنِیْرِ وَرَحْمَۃُ اللّٰہِ وَبَرَکَاتُہٗ اَلسَّلَامُ عَلٰی اَنْبِیَاءِ اللّٰہِ الْمُرْسَلِیْنَ وَعِبَادِ اللّٰہِ الصَّالِحِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلٰی مَلٰٓئِکَۃِ اللّٰہِ الْحَافِّیْنَ بِھٰذَا الْحَرَمِ وَبِھٰذَا الضَّرِیْحِ اللَّائِذِیْنَ بِہٖ پس نزدیک قبر برو و بگو یا اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَصِیَّ الْاَوْصِیَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عِمَادَ

الاتقیاء السلام علیک یا ولی الاولیاء السلام
علیک یا سید الشهداء السلام علیک یا
خامس آل العباء السلام علیک یا آیة الله العظمی
السلام علیک یا قائد الغر المحجلین الاتقیاء
السلام علیک یا عصمة الاولیاء السلام علیک
یا زین الموحدین النجباء السلام علیک یا
خالص الاخلاء السلام علیک یا والد الائمة
الامناء السلام علیک یا صاحب الحوض و
حامل اللواء السلام علیک یا قسیم الجنة
واللظی السلام علیک یا من شرفت به مکة
ومنی السلام علیک یا بحر العلوم ویا کهف الفقراء
السلام علیک یا من ولد فی الکعبة وزوج فی
السماء بسیدة النساء وکان شهودها الملائکة
السفرة الاصفیاء السلام علیک یا مصباح
الضیاء السلام علیک یا من خصه النبی
بجزیل الحباء السلام علیک یا من بات
علی فراش خاتم الانبیاء ووقاه بنفسه

شرّ الاعداء السّلام علیک یا من ردّت له
الشّمس فسامی شمعون الصّفا السّلام علیک
یا من انجی الله سفینة نوح باسمه واسم
اخیه حیث التطم الماء حولها وطمی السّلام
علیک یا من تاب الله به وباخیه علی آدم
اذ غوی السّلام علیک یا فلک النّجاة الّذی
من رکبه نجا ومن تاخّر عنه هوی السّلام
علیک یا من خاطب الثّعبان وذئب الفلا
السّلام علیک یا امیر المؤمنین ورحمة
الله وبرکاته السّلام علیک یا حجّة الله علی
من کفر واناب السّلام علیک یا امام
ذوی الالباب السّلام علیک یا معدن الحکمة
وفصل الخطاب السّلام علیک یا من عنده
علم الکتاب السّلام علیک یا میزان یوم
الحساب السّلام علیک یا فاصل الحکم
النّاطق بالصّواب السّلام علیک ایّها
المتصدّق بالخاتم فی المحراب السّلام علیک

یا من

يَا مَنْ بِهِ كَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ الْقِتَالَ بِهِ يَوْمَ
الْاَحْزَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ اَخْلَصَ لِلّٰهِ
الْوَحْدَانِيَّةَ وَاَنَابَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَاتِلَ
خَيْبَرَ وَقَالِعَ الْبَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ دَعَاهُ
خَيْرُ الْاَنَامِ لِلْمَبِيْتِ عَلٰى فِرَاشِهِ فَاَسْلَمَ
نَفْسَهُ لِلْمَنِيَّةِ وَاَجَابَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ
لَهُ طُوْبٰى وَحُسْنُ مَاٰبٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ عِصْمَةِ الدِّيْنِ وَيَا
سَيِّدَ السَّادَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ
الْمُعْجِزَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَزَلَتْ فِيْ
فَضْلِهِ سُوْرَةُ الْعَادِيَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مَنْ كُتِبَ اِسْمُهُ فِي السَّمَآءِ عَلَى السُّرَادِقَاتِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْعَجَائِبِ وَالْاٰيَاتِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيْرَ الْغَزَوَاتِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُخْبِرًا بِمَا غَبَرَ وَبِمَا
هُوَ اٰتٍ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُخَاطِبَ ذِئْبِ الْفَلَوَاتِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ الْحَصٰى وَمُبَيِّنَ الْمُشْكِلَاتِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَجِبَتْ مِنْ حَمَلَاتِهِ فِي الْوَغَا
مَلَائِكَةُ السَّمٰوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَاجَى
الرَّسُولَ فَقَدَّمَ بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاهُ الصَّدَقَاتِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالِدَ الْأَئِمَّةِ الْبَرَرَةِ السَّادَاتِ
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَالِيَ
الْمَبْعُوثِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ خَيْرِ
مَوْرُوثٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا غِيَاثَ الْمَكْرُوبِينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا عِصْمَةَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْبَرَاهِينِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا طٰهٰ وَيٰسٓ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا حَبْلَ اللهِ الْمَتِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَصَدَّقَ
فِي صَلٰوتِهِ بِخَاتَمِهِ عَلَى الْمِسْكِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا قَالِعَ الصَّخْرَةِ عَنْ فَمِ الْقَلِيبِ وَمُظْهِرَ الْمَاءِ
الْمَعِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللهِ النَّاظِرَةَ
وَيَدَهُ الْبَاسِطَةَ وَلِسَانَهُ الْمُعَبِّرَ عَنْهُ فِي بَرِيَّتِهِ
أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ
وَمُسْتَوْدَعَ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَاحِبَ

لِوَآءِ الْحَمْدِ وَسَاقِي اَوْلِيَائِهٖ مِنْ حَوْضِ خَاتَمِ
النَّبِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا يَعْسُوْبَ الدِّيْنِ وَقَائِدَ
الْغُرِّ الْمُحَجَّلِيْنَ وَوَالِدَ الْاَئِمَّةِ الْمَرْضِيِّيْنَ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ اَلسَّلَامُ عَلَى اسْمِ اللّٰهِ الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ
الْمُضِيِّ وَجَنْبِهِ الْقَوِيِّ وَصِرَاطِهِ السَّوِيِّ اَلسَّلَامُ
عَلَى الْاِمَامِ التَّقِيِّ الْمُخْلِصِ الصَّفِيِّ اَلسَّلَامُ عَلَى
الْكَوْكَبِ الدُّرِّيِّ اَلسَّلَامُ عَلَى الْاِمَامِ اَبِي الْحَسَنِ
عَلِيٍّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ اَلسَّلَامُ عَلَى اِمَامِ
الْهُدٰى وَمِصْبَاحِ الدُّجٰى وَعَلَمِ التُّقٰى وَمَنَارِ
الْهُدٰى وَذِي النُّهٰى وَكَهْفِ الْوَرٰى وَالْعُرْوَةِ
الْوُثْقٰى وَالْحُجَّةِ عَلٰى اَهْلِ الدُّنْيَا وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَكَاتُهٗ اَلسَّلَامُ عَلٰى نُوْرِ الْاَنْوَارِ وَحُجَّةِ الْجَبَّارِ
وَوَالِدِ الْاَئِمَّةِ الْاَطْهَارِ وَقَسِيْمِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ الْمُخْبِرِ
عَنِ الْاٰثَارِ الْمُدَمِّرِ عَلَى الْكُفَّارِ مُسْتَنْقِذِ الشِّيْعَةِ
الْمُخْلِصِيْنَ مِنْ عَظِيْمِ الْاَوْزَارِ اَلسَّلَامُ عَلَى
الْمَخْصُوْصِ بِالطَّاهِرَةِ السَّيِّدَةِ التَّقِيَّةِ ابْنَةِ الْمُخْتَارِ
الْمَوْلُوْدِ فِي الْبَيْتِ ذِي الْاَسْتَارِ الْمُزَوَّجِ فِي السَّمَآءِ

يَا الْبَرَّةِ الطَّاهِرَةِ الرَّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ ابْنَةِ
الْاَطْهَارِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى
النَّبَاِ الْعَظِيْمِ الَّذِىْ هُمْ فِيْهِ مُخْتَلِفُوْنَ وَعَلَيْهِ
يُعْرَضُوْنَ وَعَنْهُ يُسْئَلُوْنَ اَلسَّلَامُ عَلٰى نُوْرِ اللّٰهِ الْاَنْوَرِ
وَضِيَائِهِ الْاَزْهَرِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَلِيَّ اللّٰهِ وَحُجَّتَهُ وَخَاصَّةَ اللّٰهِ وَخَالِصَتَهُ اَشْهَدُ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ لَقَدْ
جَاهَدْتَ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ وَاتَّبَعْتَ مِنْهَاجَ رَسُوْلِ
اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَحَلَّلْتَ حَلَالَ اللّٰهِ
وَحَرَّمْتَ حَرَامَهُ وَشَرَعْتَ اَحْكَامَهُ وَاَقَمْتَ
الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوْفِ وَ
نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
صَابِرًا نَاصِحًا مُجْتَهِدًا مُحْتَسِبًا عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيْمَ
الْاَجْرِ حَتّٰى اَتٰكَ الْيَقِيْنُ فَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ دَفَعَكَ
عَنْ حَقِّكَ وَاَزَالَكَ عَنْ مَقَامِكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ
بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِىَ بِهٖ اُشْهِدُ اللّٰهَ وَمَلٰۤئِكَتَهُ
وَاَنْبِيَاۤئَهُ وَرُسُلَهُ اَنِّىْ وَالٍ لِمَنْ وَالَاكَ وَعَادٍ
لِمَنْ عَادَاكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَ

برکاتہ پس خود را بقبر بچسپان و قبر را ببوس و بگو اَشْهَدُ اَنَّكَ
تَسْمَعُ كَلَامِيْ وَ تَشْهَدُ مَقَامِيْ وَ اَشْهَدُ لَكَ يَا وَلِيَّ
اللّٰهِ بِالْبَلَاغِ وَ الْاَدَاءِ يَا مَوْلَايَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ يَا
اَمِيْنَ اللّٰهِ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ اِنَّ بَيْنِيْ وَ بَيْنَ اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ
ذُنُوْبًا قَدْ اَثْقَلَتْ ظَهْرِيْ وَ مَنَعَتْنِيْ مِنَ الرُّقَادِ
وَ ذِكْرُهَا يُقَلْقِلُ اَحْشَائِيْ وَ قَدْ هَرَبْتُ اِلَى اللّٰهِ
عَزَّ وَجَلَّ وَ اِلَيْكَ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكَ عَلٰى سِرِّهٖ
وَ اسْتَرْعَاكَ اَمْرَ خَلْقِهٖ وَ قَرَنَ طَاعَتَكَ بِطَاعَتِهٖ
وَ مُوَالَاتَكَ بِمُوَالَاتِهٖ كُنْ لِيْ اِلَى اللّٰهِ شَفِيْعًا وَ
مِنَ النَّارِ مُجِيْرًا وَ عَلَى الدَّهْرِ ظَهِيْرًا پس باز خود را
بقبر بچسپان و قبر ببوس و بگو یَا وَلِيَّ اللّٰهِ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ يَا بَابَ حِطَّةِ
اللّٰهِ وَلِيُّكَ وَ زَائِرُكَ وَ اللَّائِذُ بِقَبْرِكَ وَ النَّازِلُ
بِفِنَائِكَ وَ الْمُنِيْخُ رَحْلَهٗ فِيْ جِوَارِكَ يَسْئَلُكَ اَنْ
تَشْفَعَ لَهٗ اِلَى اللّٰهِ فِيْ قَضَاءِ حَاجَتِهٖ وَ نُجْحِ طَلِبَتِهٖ فِي
الدُّنْيَا وَ الْاٰخِرَةِ فَاِنَّ لَكَ عِنْدَ اللّٰهِ الْجَاهَ الْعَظِيْمَ
وَ الشَّفَاعَةَ الْمَقْبُوْلَةَ فَاجْعَلْنِيْ يَا مَوْلَايَ مِنْ
هَمِّكَ وَ اَدْخِلْنِيْ فِيْ حِزْبِكَ وَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ

علی ضجیعیک آدم و نوح و السلام علیک و علی
ولدیک الحسن و الحسین و علی الائمة الطاهرین
من ذریتک و رحمة الله و برکاته پس از روے
تضرع و خشوع ہر حاجت کہ داری از حق تعالے طلب نماید
علامۂ مجلسی گوید کہ ہر کہ از دور زیارت کند در جائے
بھذا الحرم و لیھذا الضریح بحرمه و ضریحه
قصد روضہ و ضریح حضرت امیر المومنین ع بکند و زیارتہا
و دعا ہا را متصل یکدیگر بخواند و نزدیک رفتن و بوسیدن
در کار نمی باشد یعنی بعوض آنہا در کار نیست کہ چیزے بعمل آورد

فصل دھم در اعمال ماہ ربیع الثانی - اما کسوف و خسوف

پس در ہر سال کہ در ماہ ربیع الثانی آفتاب بگیرد میان مردم
اختلاف بسیار واقع شود و خلق عظیم بقتل رساند و کسے
بر پادشاہ خروج کند و ترس و بیم حادث شود و مرگ بسیار باشد
و ھر سال کہ در ربیع الثانی ماہ بگیرد آب در کوہہا بسیار باشد
و فراوانی و سال مبارکی باشد و پادشاہ مغرب مظفر باشد
و صاحب منہاج نوشتہ کہ چون بعد از ربیع الاول نہرہا
خوشک گشتید و درختہا صاحب میوہ شدند لہذا آنہا را ربیع الثانے

نام کردند بدانکه در روز چهارم این ماه مولود حضرت امام حسن عسکری
است شیخ مفید رح در کتاب حدائق الریاض آورده که در روز
دهم این ماه در سال دوصد و سی و دو از ہجرت حضرت امام
حسن عسکری ع متولد شدند و این روز لیست شریف و عظیم البرکت
و مستحب است روزه این روز و درین روز زیارت آن
حضرت ع مناسب است و در پنجم این ماه متوکل عباسی را
مرد که پسرش منتصر او را کشت و در ششم مقداد و دو الفقی
بغداد را بنا کرد و فتح کابل در ایام ولید در ہفتم این ماه شد
و در دہم این ماه نماز سفر و حضر قرار گرفت و شیخ طوسی رح
در مصباح منہج روز دو از دہم این ماه در سال اول از
ہجرت وجوب نماز سفر و حضر را نوشته و در آخر این ماه دولت
یزدجرد بن شہریار سپری شده و سلطنت از عجم بعرب
رسید و خالد بن ولید در آخر این ماه واصل جہنم شد و نزد
رویت ہلال این ماه از ادعیه اہله ہر چه خواہد بخواند و درین
ماه بآسمان یا بر روے جوانان یا بر ساقہاے ہر دو
پا نظر کند سید ابن طاوس رح در کتاب
اقبال از صاحب منتخب رح روایت کرده اند که این دعا را

دراول ماہ ربیع الثانی بخوان اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اِلٰهُ كُلِّ
شَيْءٍ وَخَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَرَبُّ كُلِّ شَيْءٍ اَسْئَلُكَ
بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى وَالْغَايَةِ وَالْمُنْتَهٰى وَبِمَا
خَالَفْتَ بِهٖ بَيْنَ الْاَنْوَارِ وَالظُّلُمَاتِ وَالْجَنَّةِ
وَالنَّارِ وَالدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَبِاَعْظَمِ اَسْمَائِكَ
فِي اللَّوْحِ الْمَحْفُوْظِ وَاَتَمِّ اَسْمَائِكَ فِي التَّوْرٰىةِ
نُبْلًا وَاَزْهَرِ اَسْمَاءِكَ فِي الزَّبُوْرِ عِزًّا وَاَجَلِّ
اَسْمَاءِكَ فِي الْاِنْجِيْلِ قَدْرًا وَاَرْفَعِ اَسْمَاءِكَ فِي
الْقُرْاٰنِ ذِكْرًا وَاَعْظَمِ اَسْمَاءِكَ فِي الْكُتُبِ الْمُنْزَلَةِ
وَاَفْضَلِهَا وَاَسَرِّ اَسْمَاءِكَ فِي نَفْسِكَ الَّذِيْ
لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ وَاَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَ
قُدْرَتِكَ وَبِالْعَرْشِ الْعَظِيْمِ وَمَا حَمَلَ وَبِالْكُرْسِيِّ
الْكَرِيْمِ وَمَا وَسِعَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَتُبِيْحَ لِيْ مِنْ عِنْدِكَ فَرَجَكَ الْقَرِيْبَ الْعَظِيْمَ
الْاَعْظَمَ اَللّٰهُمَّ اَتْمِمْ عَلَيَّ اِحْسَانَكَ الْقَدِيْمَ
الْاَقْدَمَ وَتَابِعْ اِلَيَّ مَعْرُوْفَكَ الدَّائِمَ الْاَدْوَمَ
وَالْعَشْنِيْ بِعِزِّ جَلَالِكَ الْكَرِيْمِ الْاَكْرَمِ پس بخوان

وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ
اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ
وَّلَا نَوْمٌ الٓمّٓ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ هُوَ
الَّذِيْ يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ
ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ
شَيْءٍ فَاعْبُدُوْهُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ اِتَّبِعْ
مَآ اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَاَعْرِضْ
عَنِ الْمُشْرِكِيْنَ قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ
اِلَيْكُمْ جَمِيْعَا نِ الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ فَاٰمِنُوْا
بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الَّذِيْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَ
كَلِمٰتِهٖ وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ وَمَآ اُمِرُوْٓا
اِلَّا لِيَعْبُدُوْٓا اِلٰهًا وَّاحِدًا لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ سُبْحٰنَهٗ

عَمَّا يُشْرِكُوْنَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ
حَتّٰۤى اِذَآ اَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ اٰمَنْتُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ
اِلَّا الَّذِيْۤ اٰمَنَتْ بِهٖ بَنُوْۤا اِسْرَآءِيْلَ وَاَنَا مِنَ
الْمُسْلِمِيْنَ قُلْ هُوَ رَبِّيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَاِلَيْهِ مَتَابِ يُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوْحِ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰى
مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖۤ اَنْ اَنْذِرُوْۤا اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا
اَنَا فَاتَّقُوْنِ وَاِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَاِنَّهٗ يَعْلَمُ السِّرَّ
وَاَخْفٰى اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى وَ
اَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوْحٰى اِنَّنِيْۤ اَنَا اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ
اِلَّآ اَنَا فَاعْبُدْنِيْ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِيْ اِنَّمَآ
اِلٰهُكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ
عِلْمًا وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا نُوْحِيْۤ
اِلَيْهِ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا فَاعْبُدُوْنِ وَذَا النُّوْنِ اِذْ
ذَّهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَّنْ نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى
فِي الظُّلُمٰتِ اَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ سُبْحٰنَكَ اِنِّيْ
كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ فَتَعٰلَى اللّٰهُ الْمَلِكُ

الْحَقُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيْمِ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ وَهُوَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِى الْاُوْلٰى وَالْاٰخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ
وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ كُلُّ شَیْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهٗ لَهُ
الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوْا
نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ
مِنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ
ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى
تُصْرَفُوْنَ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيْدِ
الْعِقَابِ ذِى الطَّوْلِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اِلَيْهِ الْمَصِيْرُ
ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَیْءٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ
رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ هُوَ الْحَیُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوْهُ
مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ
رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا اِنْ كُنْتُمْ
مُّوْقِنِيْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْیٖ وَيُمِيْتُ رَبُّكُمْ

وَرَبُّ اٰبَائِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ فَاِنَّ لَهُمْ اِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرٰهُمْ فَاعْلَمْ
اَنَّهٗ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَالِمُ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ هُوَ
اللّٰهُ الَّذِيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوْسُ
السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ
الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَعَلَى
اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ عَفْوًا لَيْسَ
بَعْدَهٗ عُقُوْبَةٌ وَرِضًى لَيْسَ بَعْدَهٗ سَخَطٌ وَعَافِيَةً لَيْسَ بَعْدَهَا
بَلَاءٌ وَسَعَادَةً لَيْسَ بَعْدَهَا شِقَاءٌ وَهُدًى
لَا يَكُوْنُ بَعْدَهٗ ضَلَالَةٌ وَاِيْمَانًا لَا يُدَاخِلُهٗ
كُفْرٌ وَقَلْبًا لَا يُدَاخِلُهٗ فِتْنَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
السَّعَةَ فِي الْقَبْرِ وَالْحُجَّةَ الْبَالِغَةَ وَالْقَوْلَ الثَّابِتَ
وَاَنْ تُنَزِّلَ عَلَيَّ الْاَمَانَ وَالْفَرَجَ وَالسُّرُوْرَ نَضْرَةَ
النَّعِيْمِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَعَرِّفْنِيْ بَرَكَةَ
هٰذَا الشَّهْرِ وَيُمْنَهٗ وَارْزُقْنِيْ خَيْرَهٗ وَاصْرِفْ
عَنِّيْ شَرَّهٗ وَاجْعَلْنِيْ فِيْهِ مِنَ الْفَائِزِيْنَ بِرَحْمَتِكَ

يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ وَهَّابُ الْخَيْرِ فَهَبْ لِيْ
شَوْقًا اِلٰى لِقَائِكَ وَاشْتِيَاقًا مِنْ عَذَابِكَ وَحَيَاءً
مِنْكَ تَوْقِيْرًا وَاِجْلَالًا حَتّٰى يَوْجَلَ مِنْ ذٰلِكَ
قَلْبِيْ وَيَقْشَعِرَّ مِنْهُ جِلْدِيْ وَيَتَجَافٰى لَهٗ جَنْبِيْ
وَتَدْمَعَ مِنْهُ عَيْنِيْ وَلَا اَخْلُوْ مِنْ ذِكْرِكَ فِيْ
لَيْلِيْ وَنَهَارِيْ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ
اِنِّيْ اُثْنِيْ عَلَيْكَ وَمَا عَسٰى اَنْ يَبْلُغَ مَدْحِيْ
وَثَنَائِيْ مَعَ قِلَّةِ عَمَلِيْ وَقِصَرِ رَائِيْ وَاَنْتَ
الْخَالِقُ وَاَنَا الْمَخْلُوْقُ وَاَنْتَ الْمَلِيْكُ وَاَنَا
الْمَمْلُوْكُ وَاَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا الْعَبْدُ وَاَنْتَ
الْعَزِيْزُ وَاَنَا الذَّلِيْلُ وَاَنْتَ الْقَوِيُّ وَاَنَا
الضَّعِيْفُ وَاَنْتَ الْغَنِيُّ وَاَنَا الْفَقِيْرُ وَاَنْتَ
الْمُعْطِيْ وَاَنَا السَّائِلُ وَاَنْتَ الْحَيُّ الَّذِيْ
لَا يَمُوْتُ وَاَنَا خَلْقٌ اَمُوْتُ فَاغْفِرْ لِيْ وَارْحَمْنِيْ
وَاَعْطِنِيْ سُؤْلِيْ فِيْ دُنْيَايَ وَاٰخِرَتِيْ وَتَجَاوَزْ
عَنِّيْ وَعَنْ جَمِيْعِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ

وَالْأَمْوَاتِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
وَرَسُوْلِكَ وَنَبِيِّكَ وَصَفِيِّكَ وَخِيَرَتِكَ
مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ ارْفَعْ دَرَجَتَهٗ وَكَرِّمْ مَقَامَهٗ
وَاَجْزِلْ ثَوَابَهٗ وَاَفْلِجْ حُجَّتَهٗ وَاَظْهِرْ عُذْرَهٗ
وَعَظِّمْ نُوْرَهٗ وَاَدِمْ كَرَامَتَهٗ وَاَلْحِقْ بِهٖ اُمَّتَهٗ
وَذُرِّيَّتَهٗ وَاَقْرِرْ بِذٰلِكَ عَيْنَهٗ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
مُحَمَّدًا اَكْرَمَ النَّبِيِّيْنَ تَبَعًا وَاَعْظَمَهُمْ
مَنْزِلَةً وَاَشْرَفَهُمْ كَرَامَةً وَاَعْلَاهُمْ دَرَجَةً
وَاَفْسَحَهُمْ فِي الْجَنَّةِ مَنْزِلًا اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ مُحَمَّدًا
دَرَجَةَ الْوَسِيْلَةِ وَشَرِّفْ بُنْيَانَهٗ وَعَظِّمْ نُوْرَهٗ
وَبُرْهَانَهٗ وَتَقَبَّلْ شَفَاعَتَهٗ فِيْ اُمَّتِهٖ وَتَقَبَّلْ
صَلٰوةَ اُمَّتِهٖ عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
كَمَا بَلَّغَ رِسَالَاتِكَ وَتَلَا اٰيَاتِكَ وَنَصَحَ
لِعِبَادِكَ وَجَاهَدَ فِيْ سَبِيْلِكَ حَتّٰى اَتٰهُ الْيَقِيْنُ
اَللّٰهُمَّ زِدْ مُحَمَّدًا مَعَ كُلِّ شَرَفٍ شَرَفًا وَ
مَعَ كُلِّ فَضْلٍ فَضْلًا وَمَعَ كُلِّ كَرَامَةٍ كَرَامَةً
وَمَعَ كُلِّ سَعَادَةٍ سَعَادَةً حَتّٰى تَجْعَلَ مُحَمَّدًا

فِی الشَّرَفِ الْاَعْلٰی مِنَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَی اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَسَهِّلْ لِیْ مِحْنَتِیْ وَبَلِّغْنِیْ اُمْنِیَتِیْ وَوَسِّعْ عَلَیَّ فِیْ رِزْقِیْ وَاقْضِ عَنِّیْ دَیْنِیْ وَفَرِّجْ عَنِّیْ غَمِّیْ وَهَمِّیْ وَکَرْبِیْ وَیَسِّرْ لِیْ اِرَادَتِیْ وَاَوْصِلْنِیْ اِلٰی بُغْیَتِیْ سَرِیْعًا عَاجِلًا یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ ۝

فصل یازدهم در اعمال ماه جمادی الاولیٰ

اما کسوف و خسوف پس در ہر سال کہ در ماہ جمادی الاول آفتاب بگیرد مردمان را وسعت روزی باشد و در ناحیہ مشرق یا مغرب پادشاہ را شفقت با رعیت باشد و با ایشان احسان نماید و هر سال کہ در ماہ جمادی الاول ماہ بگیرد خونریزی در بادیہ بسیار شود و پادشاہ را بلائے عظیم حادث شود و اما کسے بر پادشاہ خروج کند ظفر نیابد

علامۂ مجلسیؒ نوشتہ کہ جمادی الاولی مصادف
زمستان بودہ کہ آب یخ می گردد و شدت سرما بود لہذا
این ماہ را باین اسم موسوم ساختند و جمادی الاولی را
جمادی خمسہ و ستہ نیز گفتہ اند و در پنجم این ماہ بلخ طلا
بر حضرت ایوبؑ بارید و در ہشتم این ماہ نہر فرات را
کندند و در نہم این ماہ سن سی صد و ہفتاد و یک عضدالدولہ
دیلمی بزیارت حضرت امام حسینؑ رفت و در نیمۂ این ماہ
مولود حضرت سجادؑ است و درین روز واقعۂ جمل وی داد
و نصرت بر حضرت امیرالمؤمنینؑ نازل شد کلینیؒ
بسند صحیح از حضرت صادقؑ روایت کردہ است کہ حضرت فاطمہ
صلوات اللہ علیہا ہفتاد و پنج روز بعد از حضرت رسالت
پناہؐ زندہ بود پس بنا بر مشہور وفات حضرت رسولؐ
در بست و ہشتم ماہ صفر بود باید کہ وفات حضرت فاطمہؑ
در سیزدہم یا چہاردہم یا پانزدہم ماہ جمادی الاولی باشد
پس زیارت آنحضرتؑ درین روزہا مناسب است
خصوصاً در روز چہاردہم کہ ظاہر است شیخ مفیدؒ
گفتہ کہ در شب پانزدہم این ماہ حضرت امام زین العابدینؑ

متولد شدند روز شریفی است و مستحب است که روزه بدارند
و اعمال خیر از عبادات و تصدقات بجا آورند و شیخ طوسی رح
گفته است که فتح بصره برائے حضرت امیر المومنین ع نیز
درین روز واقع شد علامۂ مجلسی رح گوید که زیارت
هر دو امام درین روز مناسب است و اگر زیارت جامعہ
درین قسم ایام بخوانند بهتر است چنانچه در بیان زیارات مذکور
خواهد شد انشاء الله تعالے و نزد رویت این هلال دعائے
رویت مطلق اهله را باید خواند صاحب منهاج رح
نوشته این ماه را بر روئے جواهر و مشایخ باید نظر کرد و
گفته اند که نزد رویت این ماه بهلال نظر کند و بخند و در
روضة الاذکار نوشته که بعد دیدن هلال این ماه سه بار
این آیت را بخوان وَاِنْ یَّکَادُ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا
لَیُزْلِقُوْنَکَ بِاَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّکْرَ
وَیَقُوْلُوْنَ اِنَّهٗ لَمَجْنُوْنٌ وَمَا هُوَ اِلَّا ذِکْرٌ
لِّلْعٰلَمِیْنَ سید ابن طاوس در اقبال
از کتاب مختصر منتخب نقل کرده که در روز اول این ماه
مستحب است که این دعا را بخوانند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللّٰهُ

وَاَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ وَاَنْتَ الْمَلِكُ
الْقُدُّوْسُ اَنْتَ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ وَاَنْتَ الْمُهَيْمِنُ
وَاَنْتَ الْعَزِيْزُ وَاَنْتَ الْمُصَوِّرُ وَاَنْتَ
الْجَبَّارُ وَاَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ وَاَنْتَ الْخَالِقُ
وَاَنْتَ الْبَارِئُ وَاَنْتَ الْمُصَوِّرُ وَاَنْتَ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ وَاَنْتَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ
وَالْبَاطِنُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى اَسْئَلُكَ يَا
رَبِّ بِحَقِّ هٰذِهِ الْاَسْمَاءِ وَبِحَقِّ اَسْمَائِكَ كُلِّهَا
اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاٰتِنَا
اَللّٰهُمَّ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً
وَاخْتِمْ لَنَا بِالسَّعَادَةِ وَالشَّهَادَةِ فِيْ سَبِيْلِكَ
وَعَرِّفْنَا بَرَكَةَ شَهْرِنَا هٰذَا وَيُمْنَهٗ وَارْزُقْنَا
خَيْرَهٗ وَاصْرِفْ عَنَّا شَرَّهٗ وَاجْعَلْنَا فِيْهِ مِنَ
الْفَائِزِيْنَ وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
پس این آیات را بخوان اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرَ ثُمَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ
طِيْنٍ ثُمَّ قَضٰى اَجَلًا وَاَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهٗ
ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُوْنَ وَهُوَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا
تَكْسِبُوْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ اَنْزَلَ عَلٰى
عَبْدِهِ الْكِتٰبَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَّهٗ عِوَجًا قَيِّمًا لِّيُنْذِرَ
بَاْسًا شَدِيْدًا مِّنْ لَّدُنْهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ
لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
فِي الْاٰخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ
رُسُلًا اُولِيْٓ اَجْنِحَةٍ مَّثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ
يَزِيْدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَآءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا
مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهٗ مِنْ
بَعْدِهٖ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِيْ هَدٰىنَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَآ اَنْ

هَلْ اَتَا اللّٰهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ وَهَبَ لِیْ عَلَی الْكِبَرِ اِسْمٰعِیْلَ
وَاِسْحٰقَ اِنَّ رَبِّیْ لَسَمِیْعُ الدُّعَاءِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ
اَكْثَرُهُمْ لَا یَعْلَمُوْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ نَجّٰنَا مِنَ
الْقَوْمِ الظّٰلِمِیْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ فَضَّلَنَا
عَلٰی كَثِیْرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِیْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ
سَیُرِیْكُمْ اٰیَاتِهٖ فَتَعْرِفُوْنَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُوْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَذْهَبَ عَنَّا
الْحَزَنَ اِنَّ رَبَّنَا لَغَفُوْرٌ شَكُوْرٌ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ
صَدَقَنَا وَعْدَهٗ وَاَوْرَثَنَا الْاَرْضَ نَتَبَوَّءُ مِنَ
الْجَنَّةِ حَیْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ اَجْرُ الْعَامِلِیْنَ وَ
تَرَی الْمَلٰٓئِكَةَ حَآفِّیْنَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ
یُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِیَ بَیْنَهُمْ بِالْحَقِّ
وَقِیْلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ
رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَلَهُ
الْكِبْرِیَاءُ فِی السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیْزُ
الْحَكِیْمُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَمْ یَتَّخِذْ وَلَدًا وَّلَمْ یَكُنْ لَّهٗ

شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ
كَبِّرْهُ تَكْبِيرًا اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا سَلَفَ
مِنْ ذُنُوبِي وَتَدَارَكْنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمُرِي
وَقَوِّ ضَعْفِي لِلَّذِي خَلَقْتَنِي لَهُ وَحَبِّبْ اِلَيَّ
الْاِيْمَانَ وَزَيِّنْهُ فِي قَلْبِي وَقَدْ دَعَوْتُكَ كَمَا
اَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَصْبَحْتُ لَكَ عَبْدًا لَا اَسْتَطِيعُ دَفْعَ مَا
اَكْرَهُ وَلَا اَمْلِكُ مَا اَرْجُوهُ وَاَصْبَحْتُ مُرْتَهِنًا
بِعَمَلِي فَلَا فَقِيرَ اَفْقَرُ مِنِّي اِلَيْكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ
اَسْئَلُكَ اَنْ تَسْتَعْمِلَنِي عَمَلَ مَنِ اسْتَيْقَنَ حُضُورَ
اَجَلِهِ لَا بَلْ عَمَلَ مَنْ قَدْ مَاتَ فَرَاٰى عَمَلَهُ
وَنَظَرَ اِلَى ثَوَابِ عَمَلِهِ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
اَللّٰهُمَّ هٰذَا مَكَانُ الْعَائِذِ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ
وَهٰذَا مَكَانُ الْعَائِذِ بِمُعَافَاتِكَ مِنْ غَضَبِكَ
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ دَعَاكَ فَاَجَبْتَهُ وَسَاَلَكَ
فَاَعْطَيْتَهُ وَاٰمَنَ بِكَ فَهَدَيْتَهُ وَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ
فَكَفَيْتَهُ وَتَقَرَّبَ اِلَيْكَ فَاَدْنَيْتَهُ وَافْتَقَرَ اِلَيْكَ

تَاَغْنَيْتَهُ وَاسْتَغْفَرَكَ نَغَفَرْتَ لَهُ وَرَضِيْتَ
عَنْهُ وَاَرْضَيْتَهُ وَهَدَيْتَهُ اِلٰى مَرْضَاتِكَ وَاسْتَعْمَلْتَهُ
بِطَاعَتِكَ وَلِذٰلِكَ فَرَغْتَهُ اَبَدًا مَا اَحْيَيْتَهُ
فَتُبْ عَلَيَّ يَا رَبِّ وَاَعْطِنِيْ سُؤْلِيْ وَلَا تَحْرِمْنِيْ
شَيْئًا مِمَّا سَأَلْتُكَ وَاكْفِنِيْ شَرَّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُوْ
فِي الْاَرْضِ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ الَّذِيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ الَّذِيْ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا هُوَ اللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِنِّيْ عَلَى الدُّنْيَا
وَارْزُقْنِيْ خَيْرَهَا وَكَرِّهْ اِلَيَّ الْكُفْرَ وَالْفُسُوْقَ
وَالْعِصْيَانَ وَاجْعَلْنِيْ مِنَ الرَّاشِدِيْنَ اَللّٰهُمَّ
قَوِّنِيْ لِعِبَادَتِكَ وَاسْتَعْمِلْنِيْ لِطَاعَتِكَ وَ
بَلِّغْنِيَ الَّذِيْ اَرْجُوْ مِنْ رَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ الرِّيَّ يَوْمَ
الظَّمَاءِ وَالنَّجَاةَ يَوْمَ الْفَزَعِ الْاَكْبَرِ وَالْفَوْزَ
يَوْمَ الْحِسَابِ وَالْاَمْنَ يَوْمَ الْخَوْفِ وَاَسْئَلُكَ
النَّظَرَ اِلٰى وَجْهِكَ الْكَرِيْمِ وَالْخُلُوْدَ فِيْ جَنَّتِكَ فِيْ دَارِ
الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِكَ وَالسُّجُوْدَ يَوْمَ يُكْشَفُ

عَنْ سَاقٍ وَالظِّلِّ يَوْمَ لَا ظِلَّ اِلَّا ظِلُّكَ وَمُرَافَقَةَ
اَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَاَوْلِيَائِكَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْلِيْ
مَا قَدَّمْتُ مِنْ ذُنُوْبِيْ وَمَا اَخَّرْتُ وَمَا اَسْرَرْتُ
وَمَا اَعْلَنْتُ وَمَا اَسْرَفْتُ عَلٰى نَفْسِيْ وَمَا اَنْتَ
اَعْلَمُ بِهٖ مِنِّيْ وَارْزُقْنِي التُّقٰى وَالْهُدٰى وَ
الْعَفَافَ وَالْغِنٰى وَوَفِّقْنِيْ لِلْعَمَلِ بِمَا تُحِبُّ
وَتَرْضٰى اَللّٰهُمَّ اَصْلِحْ لِيْ دِيْنِيَ الَّذِيْ هُوَ عِصْمَةُ
اَمْرِيْ وَاَصْلِحْ لِيْ دُنْيَايَ الَّتِيْ فِيْهَا مَعَاشِيْ وَ
اَصْلِحْ لِيْ اٰخِرَتِيَ الَّتِيْ اِلَيْهَا مُنْقَلَبِيْ وَاجْعَلِ
الْحَيٰوةَ زِيَادَةً لِّيْ فِيْ كُلِّ خَيْرٍ وَّاجْعَلِ الْمَوْتَ
رَاحَةً لِّيْ مِنْ كُلِّ سُوْءٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
يَا رَبَّ الْاَرْبَابِ وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ وَيَا
مَالِكَ الْمُلُوْكِ اَنْ تَرْحَمَنِيْ وَتَسْتَجِيْبَ لِيْ
وَتُصْلِحَنِيْ فَاِنَّهٗ لَا يُصْلِحُ مَنْ صَلَحَ مِنْ
عِبَادِكَ اِلَّا اَنْتَ فَاِنَّكَ اَنْتَ رَبِّيْ وَثِقَتِيْ
وَرَجَائِيْ وَمَوْلَايَ وَمَلْجَائِيْ وَلَا رَاحِمَ لِيْ
غَيْرُكَ وَلَا مُغِيْثَ لِيْ سِوَاكَ وَلَا مَالِكَ سِوَاكَ

وَلَا مُجِيْبَ اِلَّا اَنْتَ اَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ
وَابْنُ اَمَتِكَ الْخَاطِئُ الَّذِيْ وَسِعَتْهُ رَحْمَتُكَ
وَاَنْتَ الْعَالِمُ بِحَالِيْ وَحَاجَتِيْ وَكَثْرَةِ ذُنُوْبِيْ
وَالْمُطَّلِعُ عَلٰى اُمُوْرِيْ كُلِّهَا فَاَسْئَلُكَ بِاَلَّا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ اَنْ تَغْفِرَلِيْ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِيْ وَ
مَا تَاَخَّرَ اَللّٰهُمَّ لَا تَدَعْ لِيْ ذَنْبًا اِلَّا غَفَرْتَهٗ
وَلَا هَمًّا اِلَّا فَرَّجْتَهٗ وَلَا حَاجَةً هِيَ لَكَ رِضًى
اِلَّا قَضَيْتَهَا وَلَا عَيْبًا اِلَّا اَصْلَحْتَهٗ اَللّٰهُمَّ وَاٰتِنَا
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنِيْ
عَذَابَ النَّارِ اَللّٰهُمَّ اَعِنِّيْ عَلٰى اَهْوَالِ الدُّنْيَا
وَبَوَائِقِ الدُّهُوْرِ وَمُصِيْبَاتِ اللَّيَالِيْ وَالْاَيَّامِ
اَللّٰهُمَّ وَاحْرُسْنِيْ مِنْ شَرِّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُوْنَ فِي الْاَرْضِ
فَاِنَّهٗ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
اِيْمَانًا ثَابِتًا وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا وَدُعَآءً مُسْتَجَابًا وَيَقِيْنًا
صَادِقًا وَقَوْلًا طَيِّبًا وَقَلْبًا شَاكِرًا وَبَدَنًا صَابِرًا
وَلِسَانًا ذَاكِرًا اَللّٰهُمَّ انْزِعْ حُبَّ الدُّنْيَا وَمَعَاصِيَهَا
وَذِكْرَهَا وَشَهْوَتَهَا مِنْ قَلْبِيْ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ بِكَرَمِكَ

تَشْكُرُ الْيَسِيْرَ مِنْ عَمَلِيْ فَاعْفُ لِيَ الْكَثِيْرَ مِنْ
ذُنُوْبِيْ وَكُنْ لِيْ وَلِيًّا وَنَصِيْرًا وَمَنِيْعًا وَحَافِظًا
اَللّٰهُمَّ هَبْ لِيْ قَلْبًا اَشَدَّ رَهْبَةً لَكَ مِنْ
قَلْبِيْ وَلِسَانًا اَدْوَمَ لَكَ ذِكْرًا مِنْ لِسَانِيْ
وَجِسْمًا اَقْوٰى عَلٰى طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ
مِنْ جِسْمِيْ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ
نِعْمَتِكَ وَمِنْ فُجَاْءَةِ نِقْمَتِكَ وَمِنْ
تَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ وَمِنْ حُلُوْلِ غَضَبِكَ وَ
وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرَكِ الشَّقَاءِ
وَمِنْ شَمَاتَةِ الْاَعْدَاءِ وَسُوْءِ الْقَضَاءِ
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ الْكَرِيْمِ وَعَرْشِكَ الْعَظِيْمِ وَمُلْكِكَ
الْقَدِيْمِ يَا وَهَّابَ الْعَطَايَا وَيَا مُطْلِقَ
الْاُسَارٰى وَيَا فَكَّاكَ الرِّقَابِ وَيَا كَاشِفَ
الْعَذَابِ اَسْئَلُكَ اَنْ تُخْرِجَنِيْ مِنَ الدُّنْيَا
سَالِمًا غَانِمًا وَاَنْ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ
اٰمِنًا وَاَنْ تَجْعَلَ اَوَّلَ شَهْرِيْ هٰذَا صَلَاحًا

واوسطه ثلاثا و اخره نجاحا انک انت علام الغیوب

فصل دوازدهم در اعمال ماه جمادی الثانیة

اما کسوف وخسوف پس در هر سال ماه جمادی الثانی
آفتاب بگیرد در بلاد مصر جنگهای عظیم واقع شود و قتال
بسیار شود و در بلاد زمین مغرب گرانی بهم رسد و هر
سال که در جمادی الثانی ماه بگیرد باران کم باشد و
آب کمی کند و در نینوا که موصل باشد که باحوالی کوفه
است و دران محل جزع بسیار و گرانی عظیم ظاهر شود و
پادشاه بابل را بلای عظیم رود هد علامه مجلسی
رحمه الله آورده که در اول این ماه ملک بر حضرت رسول ص
نازل شد و در نیمهٔ این ماه ابن زبیر چون والی شد کعبه را
خراب کرد و دو در از برای او نصب کرد که از یکی
داخل شوند و از یکی بیرون روند بعد ازان عبدالملک
بن مروان یکی را گرفت و دیگری را بجای که در اول بود

نصب کردو در ہمین روز عبداللہ بن زبیر کشتہ شد بدست
حجاج بن یوسف و عبداللہ دران وقت ہفتاد و سہ سالہ بودند
و نیز سید ابن طاوس رہ روایت کردہ است کہ درین
ماہ در ہر روز کہ خواہد سنت است کہ چہار رکعت نماز
بکند یعنی بدو سلام و در رکعت اول بعد از سورہ فاتحہ
یک مرتبہ آیۃ الکرسی بخواند و بست و پنج مرتبہ انا انزلناہ
و در رکعت دوم یک مرتبہ الھکم التکاثر و بست و پنج
مرتبہ قل ہو اللہ احد و در رکعت سوم یک مرتبہ قل
یا ایہا الکافرون و بست و پنج مرتبہ قل اعوذ برب الفلق
و در رکعت چہارم اذا جاء نصر اللہ یک مرتبہ و بست
و پنج مرتبہ بگوید قل اعوذ برب الناس و بعد از سلام رکعت
چہارم ہفتاد و پنج مرتبہ بگوید سُبْحَانَ اللّٰہِ وَ الْحَمْدُ
لِلّٰہِ وَ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ وَ اللّٰہُ اَکْبَرُ و ہفتاد مرتبہ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ پس سہ
مرتبہ بگوید اَللّٰھُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِیْنَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ
پس سر بسجدہ بگذارد و سہ مرتبہ بگوید یَا حَیُّ یَا قَیُّوْمُ یَا
ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِکْرَامِ یَا اَللّٰہُ یَا رَحْمٰنُ یَا رَحِیْمُ

یا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ پس ہر حاجت کہ دارد از حق تعالیٰ
طلب نماید ہر کہ چنین کند خدا خودش را و مالش را و زنان
و فرزندان او را و دین و دنیائے او را حفظ کند و اگر درین
سال بمیرد بر شہادت بمیرد یعنے ثواب شہیدان داشتہ باشد
و شیخ مفید علیہ الرحمہ در حدائق الریاض و شیخ بزرگوار
محمد بن جریر الطبرے رح درکتاب دلائل الامامۃ بسند معتبر
از حضرت صادق ع روایت کردہ کہ ولادت با سعادت
حضرت فاطمہ صلوات اللہ علیہا در بستم ماہ جمادی الثانیہ
واقع شدہ و شہادت آنحضرت در سیم این ماہ نیز واقع شدہ
و شیخ طوسی رح و سید بن طاؤس رح و دیگران چنین ذکر کردہ
اند و اگرچہ وفات منافی روایت است کہ سابقًا ذکر
کردیم اما چون مشہور است و روایت معتبر دارد باید کہ
در روز سوم براسم تعزیت آنحضرت قیام نمایند و زیارت
آنحضرت و لعن بر غاصبان حق او بکنند خصوصًا ابوبکر
و عمر و قنفذ غلام عمر لعنہم اللہ و در روز بستم باز آنحضرت را
زیارت کنند چنانکہ شیخ مفید رح گفتہ است و اظہار سرور
و خوشحالی بکنند و روزہ بدارند و تصدقات و اعمال خیر بکنند

وزیارت آن حضرت بدو طریق وارد شده است اول
آنکه سید بن طاؤس روایت کرده است که هر که آنحضرت
را زیارت بکند باین زیارت که بگوید السَّلَامُ عَلَیْكِ
یَا سَیِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا وَالِدَةَ
الْحُجَجِ عَلَی النَّاسِ اَجْمَعِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ اَیَّتُهَا
الْمَظْلُوْمَةُ الْمَمْنُوْعَةُ حَقُّهَا پس بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰی اَمَتِكَ وَابْنَةِ نَبِیِّكَ وَزَوْجَةِ وَصِیِّ نَبِیِّكَ
صَلٰوةً تُزْلِفُهَا فَوْقَ زُلْفٰی عِبَادِكَ الْمُكْرَمِیْنَ
مِنْ اَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَاَهْلِ الْاَرَضِیْنَ پس طلب
آمرزش کند از خدای تعالی خدا گناهان او را بیامرزد
و او را داخل بهشت گرداند و این زیارت مختصره معتبریست
و همه وقت میتوان کرد دوم زیارت مبسوطیست که علما در
کتب زیارت ذکر کرده اند لکن سندش بنظر فقیر نرسیده
لهذا تحریر نکردم بدانکه درمیان عرب مشهور است
که العجب کل العجب بین الجمادی والرجب گفته اند چون
درین ماه حوادثات عجیبه بسیار واقع شده اند بدین جهت
این قصه مشهور گردیده اما این خاطی را چنین بخاطر رسیده

کہ نکتہ اینست کہ چون در بست و ششم این ماہ خلیفۂ اول یعنی
ابا بکر از سگ کمتر تشریف کثیف را بہ دوزخ بسقر و خلیفۂ ثانی
یعنی عمر بن الخطاب علیہ اللعنۃ و العذاب با دناءت
حسب و خباثت نسب بمسند خلافت قرار گرفت این
کلمات درمیان عرب شہرت یافت و عجب تر ازین واقعہ
از بدو عالم تا عصر خاتم واقع نشدہ بود کہ نفس جہل را کہ
ضد عقل کل است نائب و جانشین عقل کل دانند و
چنان نفس شریر و فاسق بی نظیر را نائب و خلیفۂ خدا و
رسول مجتبی ص شناسند و چون در ماہ ثانی سرما شدت نمود
و آب بشدت بستہ شدہ بود باین سبب جمادی الثانی نام
نہادہ شد و نزد رویت این ہلال ادعیہ مطلقہ اہلہ بخواند
و صاحب روضۃ الاذکار نوشتہ کہ باید وقت رویت این
ہلال در آسمان و زمین نظر کند و این آیت بخواند اِنَّمَا
يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَيْتِ
وَ يُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيْرًا و صاحب منہاج نوشتہ کہ نزد
رویت این ہلال بہ نقرہ نظر کند سید ابن طاوس رح
در اقبال از کتاب مختصر المنتخب نقل فرمودہ کہ در غرۂ

جمادی الثانیہ این دعا را بخوان اَللّٰھُمَّ یَا اَللّٰہُ اَنْتَ
الدَّائِمُ الْقَائِمُ الْقَدِیْرُ الدَّائِمُ یَا اَللّٰہُ
اَنْتَ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ یَا اَللّٰہُ اَنْتَ الْعَلِیُّ الْاَعْلٰی یَا اَللّٰہُ
اَنْتَ الْمُتَعَالِیْ فِیْ عُلُوِّکَ اِلٰہُ کُلِّ شَیْءٍ وَرَبُّ
کُلِّ شَیْءٍ وَخَالِقُ کُلِّ شَیْءٍ وَصَانِعُ کُلِّ شَیْءٍ
اَلْقَاضِی الْاَکْبَرُ الْقَدِیْرُ الْمُقْتَدِرُ تَبَارَکَتْ
اَسْمَاؤُکَ وَجَلَّ ثَنَاؤُکَ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَعَرِّفْنَا بَرَکَۃَ شَھْرِنَا ھٰذَا وَارْزُقْنَا
یُمْنَہٗ وَنُوْرَہٗ وَنَصْرَہٗ وَخَیْرَہٗ وَبِرَّہٗ وَسَھِّلْ لِیْ
فِیْہِ مَا اُحِبُّہٗ وَیَسِّرْ لِیْ فِیْہِ مَا اُرِیْدُ وَاَوْصِلْنِیْ اِلٰی
بُغْیَتِیْ فِیْہِ اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ
اَسْئَلُکَ یَا مَنْ یَّمْلِکُ حَوَائِجَ السَّائِلِیْنَ وَیَعْلَمُ
ضَمِیْرَ الصَّامِتِیْنَ وَیَا مَنْ لِّکُلِّ مَسْئَلَۃٍ عِنْدَہٗ
سَمْعٌ حَاضِرٌ وَّجَوَابٌ عَتِیْدٌ وَّلِکُلِّ صَامِتٍ عِلْمٌ
مِّنْہُ بَاطِنٌ مُّحِیْطٌ مَوَاعِیْدُکَ الصَّادِقَۃُ وَ
اَیَادِیْکَ النَّاطِقَۃُ وَنِعَمُکَ السَّابِغَۃُ وَ
اَیَادِیْکَ الْفَاضِلَۃُ وَرَحْمَتُکَ الْوَاسِعَۃُ

إلهي خلقتني ولم أك شيئاً مذكوراً فأنا عائذ
وعائذ إليك وقد ظلمت نفسي وأنا مقر لك بالعبودية
معترف لك بالربوبية مستغفر من ذنوبي
فأسئلك أن تغفر لي يا من ليس كمثله
شيء وهو السميع البصير يا ذا الجلال والإكرام
يا حنان يا منان يا من أظهر الجميل وستر
القبيح ولم يؤاخذ بالجريرة ولم يهتك
الستر يا عظيم العفو يا حسن التجاوز يا واسع
المغفرة يا باسط اليدين بالرحمة والمشيئة
والقدرة والظلمات والنور يا صاحب كل نجوى
ومنتهى كل شكوى وولي كل حسنة يا كريم الصفح
يا عظيم المن يا مبتدئ النعم قبل استحقاقها
يا رباه يا غياثاه يا سيداه يا مولاه يا غاية
رغبتاه أسئلك بك يا الله ألا تشوه خلقي
بالنار فإني ضعيف مسكين مهين فآتني في الدنيا
حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا برحمتك
عذاب النار يا جامع الناس ليوم لا ريب

فِيْهِ اجْمَعْ لِيْ خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِيْنَ وَلَاحَوْلَ وَلَاقُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ
و بخوان دوازده مرتبه قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ
اَيًّا مَّا تَدْعُوْ فَلَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَلَا تَجْهَرْ
بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ
سَبِيْلًا ۝ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا
وَّلَمْ يَكُنْ لَّهٗ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلِيٌّ
مِّنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيْرًا اَللّٰهُمَّ هَبْ لِيْ بِكَرَامَتِكَ
وَاَتِمَّ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ وَاَلْبِسْنِيْ عَفْوَكَ وَعَافِيَتَكَ
وَاٰمِنْكَ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اَللّٰهُمَّ لَا تُسْلِمْنِيْ
بِجَرِيْرَتِيْ وَلَا تُخْزِنِيْ بِخَطِيْئَتِيْ وَلَا تُشْمِتْ بِيْ
اَعْدَائِيْ وَلَا تَكِلْنِيْ اِلٰى نَفْسِيْ فِيْ دُنْيَايَ وَ
اٰخِرَتِيْ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ
اَمَتِكَ وَفِيْ قَبْضَتِكَ نَاصِيَتِيْ بِيَدِكَ مَاضٍ
فِيَّ حُكْمُكَ عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ اَسْئَلُكَ
بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمَّيْتَ بِهٖ نَفْسَكَ اَوْ سَمَّاكَ
بِهٖ اَحَدٌ مِّنْ خَلْقِكَ اَوْ مَلَائِكَتِكَ وَرُسُلِكَ

وَبِاسْمِكَ الْمَخْزُوْنِ الْمَرْفُوْعِ عَنْ عِلْمِ الْغَيْبِ
عِنْدَكَ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الَّذِىْ
هُوَ حَقٌّ عَلَيْكَ اَنْ تَسْتَجِيْبَ لِمَنْ دَعَاكَ
بِهٖ وَبِكُلِّ حَرْفٍ اَنْزَلْتَهٗ عَلٰى نَبِيِّكَ مُوْسٰى
وَبِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعَاكَ بِهَا اَحَدٌ مِّنْ خَلْقِكَ
وَبِكُلِّ حَرْفٍ اَنْزَلْتَهٗ عَلٰى مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ
اَنْ تَسْتَجِيْبَ لِىْ وَاَنْ تَجْعَلَنِىْ فِىْ عِيَاذِكَ
وَحِفْظِكَ وَكَنَفِكَ وَسَتْرِكَ وَحِصْنِكَ
وَفِىْ فَضْلِكَ اِنَّكَ اَنْتَ الْحَىُّ الَّذِىْ
لَا تَمُوْتُ وَاَنَا خَلْقٌ يَمُوْتُ فَاغْفِرْلِىْ وَارْحَمْنِىْ
وَاَعْطِنِىْ سُؤْلِىْ فِىْ دُنْيَاىَ وَاٰخِرَتِىْ
وَاغْفِرْلِىْ وَلِجَمِيْعِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْاَحْيَاۤءِ
مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَاجْعَلْ عَبْدَكَ وَرَسُوْلَكَ
اَكْرَمَ خَلْقِكَ عَلَيْكَ وَاَفْضَلَهُمْ لَدَيْكَ
وَاَعْلَاهُمْ مَنْزِلَةً عِنْدَكَ وَاَشْرَفَهُمْ

مکاناً و اسبحهم فی الجنة منزلاً و آتنی
فی الدنیا حسنة و فی الآخرة حسنة و قنی
برحمتک عذاب النار فانه لاحول و
لاقوة الا بک یا ذا الجلال و الاکرام

فصل سیزدهم - در تاریخهای

سعد و نحس هر ماه و ولادت و شهادت هر معصوم
و مدة عمر و عدد اولاد و ازواج او شان وغیره
و قطع ثوب و جامه نو پوشیدن و فصد و
حجامت و تقلیم الاظافیر و شارب گرفتن و سر تراشیدن
و ایام سفر بنابر مختار جناب غفران مآب جناب
سید دلدار علی صاحب اعلی الله مقامه

محرم الحرام - ولادت حضرت امام حسن ع در اواخر
این ماه است بست پنجم این ماه وفات حضرت امام زین العابدین ع
است و نزد بعضی هجدهم و دوازدهم است و نحس اکبر بیست و دوم

وچہارد ہم وبست ودوم است ودہم این ماہ شہادت حضرت امام حسین ؑ است بلا خلاف ماہ صفر ہفتم این ماہ ولادت باسعادت حضرت امام موسی کاظم ؑ است ونزد بعضی سوم این ماہ ولادت حضرت امام محمد باقر ؑ وسفدہم این ماہ وفات حضرت امام رضا ؑ است وبست ونشتم این ماہ بنابر مشہور وفات حضرت رسالت پناہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ووفات حضرت امام حسن ؑ علی المشہور درین روز واقع شدہ ومرجح ہمین است ونحس اکبر اول ودہم وبستم این ماہ است۔

ربیع الاول نہم این ماہ عید قتل عمر ویازدہم این ماہ ولادت باسعادت حضرت امام رضا بروایت صدوق وہفدہم این ماہ بابرکت جناب سید عالم وحضرت امام جعفر صادق بنابر اشہر واظہر بروز جمعہ کذا فی روضۃ الاحکام وتاریخ دوم وفات جناب رسول خدا بروایت معتبرہ وہمین روایت را جناب سید حسین سید العلما در صومیہ روضۃ الاحکام ترجیح دادہ حیث قال اما وفات آن حضرت ص لیس ونزد وشنبہ است چنانچہ روایات عدیدہ بر آن دلالت می کنند

از انجملہ از حضرت امام موسی کاظمؑ منقول است کہ از
دوشنبہ شوم تر روزی نیست روزی است کہ وفات
فرمودہ دران روز حضرت رسولخداؐ و وحی آسمانی منقطع
گشتہ وحق ما از ور گرفتند و ہر گاہ متعین شد کہ روز دوشنبہ
بودو ہم ثابت است از روایات مستفیضہ کہ یوم غدیر
روز جمعہ بود پس وفات آن حضرتؐ لسبت و ہشتم کہ قول
مشہور بین العلما است نمی تواند شد ونہ دوازدہم
ربیع الاول چنانکہ محمد بن یعقوب کلینی رح بآن قائل
گشتہ و میانہ اہل سنت مشہور است و نیز بعد تتبع بسیار
سندی برای ہر قول نیافتہ اند در روایتی از کشف الغمہ
دال است بر انیکہ وفات آن حضرت دوم ماہ ربیع الاول
باشد و ہر دو مقدمہ سابقہ بر آن انطباق می یابد پس ہمین
تاریخ روز وفات آن حضرتؐ باشد و تاریخ اول یا
ہشتم وفات حضرت امام حسن عسکریؑ است و نزد بعضی
پنجم این ماہ وفات امام حسنؑ است و نزد بعضی ہفتم
وحمس اکبر چہارم و دہم و بستم این ماہ است۔
ربیع الثانی ولادت حضرت امام حسن عسکریؑ

بنابر مشهور بستم این ماه واقع شده و بروایت شیخ مفید و جماعتی دیگر دهم این ماه وفات معصومه طاهره مقدسه شده و اول و یازدهم و بست و ششم نحس اکبر است۔

جمادی الاولی بنابر قولی پانزدهم این ماه ولادت حضرت امام زین العابدین ع و وفات معصومی درین ماه موافق روایات معتبره بنظر نرسیده و دهم و یازدهم و بست و ششم نحس اکبر است۔

جمادی الثانیه پانزدهم این ماه نزد بعضے ولادت حضرت امام زین العابدین علیه السلام است و بستم این ماه ولادت جناب سیده ع و سوم این ماه وفات آن معصومہ علی ما هو المشهور بین الامامیه و نزد جمعی پنجم این ماه وفات حضرت امام علی نقی ع است و اول و یازدهم و دوازدهم نحس اکبر است

رجب اول این ماه ولادت حضرت امام محمد باقر ع است و نزد بعضی ولادت حضرت امام جعفر صادق ع نیز هست و دهم این ماه بنابر فتوای جناب غفران مآب و علیین مکان ولادت حضرت امام محمد تقی ع است و سیزدهم این ماه بنابر مشهور ولادت باسعادت جناب

جمادی الاولی

جمادی الثانیه

رجب المرجب

امیر المومنینؑ ودر روضۃ الاحکام نوشتہ کہ بنا بر صحیحہ صفوان
ہفتم شعبان مولد آن حضرتؑ بودہ وجناب والد مرحوم
ہمین روایت را ترجیح دادہ اند انتہی وبست وچہارم عید
فتح خیبر شدہ وبست ودوم عید ہلاک معاویہ علیہ اللعنۃ
وبست وہفتم عید بعثت است وبست وچہارم وفات
حضرت امام موسی کاظمؑ بروایت شیخ علیہ الرحمہ وبروایت
شیخ مفید رہ وجمعے دیگر بست وپنجم این ماہ موافق روایت
کافی ششم این ماہ وپانزدہم این ماہ نزد بعضے وفات حضرت
امام جعفر صادقؑ وسوم این ماہ وفات حضرت امام
علی نقیؑ است ویازدہم ودوازدہم وسیزدہم نحس اکبر است
اما نحوست سیزدہم بسبب تولد جناب امیر زائل شد شعبان سوم
این ماہ ولادت جناب امام حسینؑ است علی الاشہر وپنجم این ماہ نزد بعضے
ولادت حضرت امام زین العابدینؑ وہشتم این ماہ نزد بعضے ولادت باسعادت
حضرت صاحب الامرؑ است وعلی المشہور پانزدہم این
ماہ روز جمعہ بودہ ووفات معصومی درین ماہ دیدہ نشد
جناب سید العلماء رہ علیین مکان در روضۃ الاحکام
فرمودہ اما ولادت حضرت امام زین العابدینؑ پس در تعیین

تاریخ آن اختلاف است بعضے بنجم شعبان و بعضے
نصف ماه جمادے الاولی و بعضے پانزدہم جمادی الثانیه
گفته اند و جناب ابوے مرحوم فرموده که متمسک ہیچیک
از انہا بنظر حقیر نرسیده و ہمچنین در تعیین وفات آنحضرتؑ
اختلاف است بعضے بست و پنجم محرم و بعضے ہجدہم آن و
بعضے دوازدہم ضبط کرده اند انتهی و چہاردہم و بستم و بست و ششم
نحس اکبر است۔

ماه رمضان ولادت حضرت امام حسنؑ

موافق مشہور میان علماے فریقین پانزدہم این ماه است
و ولادت حضرت امام محمد تقی علیه السلام بنا بر مشہور پانزدہم
این ماه و یا نزدہم قرآن شده و ہفتم این ماه وفات حضرت ابوطالب
و دہم این ماه وفات حضرت خدیجه کبرے و شب نوزدہم
حضرت امیرؑ مجروح شدند و بستم این ماه بروایت
شیخ مفیدرح و محدث کاشانی عید المسلمین است بجہت
فتح مکه و شکستن اصنام و بست و یکم این ماه وفات
حضرت امیرؑ و حضرت امام رضاؑ بنا بر مشہور و ما نوشته
سید العلماءؒ در روضة الاحکام فرموده که روایت وفات

ماه رمضان

جناب امیرؑ در تاریخ بست و سوم این ماه محمول بر تقیہ است
انتہی سویم و بستم و بست و چہارم نحس اکبر است ۔

شوال نزد جناب سید العلماءؒ وفات جناب امام
جعفر صادقؑ درین ماه علی المشہور واقع شده و پانزدہم
این ماه روز واقعہ احد و شہادت حضرت امیر حمزہؑ و ششم
و دوم و ہشتم نحس اکبر است ۔

ذیقعدہ بروایتے ولادت حضرت امام رضا علیہ السلام
یازدہم این ماه است و در روضۃ الاحکام نوشتہ کہ موافق
روایت صدوق رح یازدہم ربیع الاول و بروایتی یازدہم
ذیقعدہ و مطابق روایت ابن طلحہ یازدہم ذی الحجہ است
و بست و پنجم این ماه عید دحو الارض و شب این روز ولادت
حضرت ابراہیمؑ و حضرت عیسیٰؑ و وفات حضرت امام
محمد تقیؑ آخر این ماه واقع شده و ششم و دہم و بست و ہشتم
نحس اکبر است ۔

ذی الحجہ یازدہم این ماه ولادت حضرت امام علی نقیؑ
و بروایتے بست و ہفتم و نہم این ماه یوم عرفہ است
و بروایت شیخ مفید رح ولادت حضرت ابراہیمؑ و حضرت

شوال

ذیقعدہ

ذی الحجہ

یعنی درین روز است و روز شهادت حضرت مسلم بن
عقیل علیه السلام است و وفات حضرت امام محمد تقی نزد بعضی در بیستم
این ماه است و در بعضی روایات ششم و هو ضعیف و نزد
بعضی هفتم این ماه و دهم این ماه عید اضحی و پانزدهم روز قتل
عثمان علیه ما علیه بروایت شیخ مفید رح و هیجدهم عید غدیر و این اعظم
اعیاد است و بست و چهارم عید مباهله و بست و هفتم بروایت
شیخ مفید رح و شیخ بهائی رح روز مجروح شدن عمر بن الخطاب
علیه اللعنة والعذاب و بست و نهم روز قتل آن و هشتم و
بستم و بست و هشتم نحس اکبر است ×

در بیان قطع ثوب

محدث کاشانی در تقویم المحسنین
آورده که قطع کردن لباس در روز **یکشنبه** باعث اندوه
می شود چرا که مروی است از حضرت رسالت پناه صلعم کسیکه
قطع کرد ثوب را در روز یکشنبه میرسد باو غم و نخواهد بود برای
او مبارک و در روز **دوشنبه** باعث برکت است
فرموده جناب رسول خدا صلعم هر که قطع ثوب کند بروز دوشنبه
خواهد بود برای او مبارک و در روز **سه شنبه**
بد است چه در حدیث است کسیکه قطع ثوب نماید در روز سه شنبه

در بیان قطع ثوب

می برد آنرا دزدے یا غرق می شود یا این ثوب می سوزد
و در روز چهار شنبه مبارک است که منقول
است از آن حضرت ؐ هر که قطع ثوب کند در روز چهارشنبه
فراخ روزی گردد و در مشقت نیفگند و در عیش و سهولت خواهد
ماند و در روز پنجشنبه هم خوب است چه مروی است
که هر که قطع ثوب نماید در روز پنجشنبه باعث حصول علم خواهد
بود درین ثوب و می شود مکرم نزد آدمیان و در روز جمعه
هم خوب است که روایت است که هر که قطع ثوب نماید
در روز جمعه عمر و دولت او زیاده می شود در روز شنبه
نحس است برائے قطع کردن لباس چه مروی است
که هر که قطع ثوب نماید در روز شنبه می ماند مریض مادامیکه
این ثوب در بدن او خواهد ماند مگر اینکه ثوب را
بکسے بدہد ❀

در بیان جامۂ نو پوشیدن پس در

روز شنبه غم و غصه برسد و در روز یکشنبه
غم و محنت و مشقت برسد و در روز دوشنبه
دزد برد یا بسوزد و در روز سه شنبه بیماری

در بیان جامہ نو پوشیدن

رسد و در روز چهارشنبه روزی از غیب برسد
و در روز پنجشنبه عالم گردد و در روز جمعه در
دل مردمان عزیز نماید معز الدین محمد بن ابی الحسین
الموسوی رح در انیس الصالحین از زبدة الدعوات نقل
که اگر جامهٔ نو بپوشے بگوئے الحمد لله الذی
کسانی من الرياش ما اتجمل به بين
الناس و اؤدی فیه و استر به عورتی
اللهم اجعلها ثیاب یمن و برکة اسعی
فیها مساجدك پیشتر ازان که جامهٔ نو در برکنے
بر قدرے آب یا گلاب سورهٔ قدر و اخلاص و آیة
الکرسی و سورهٔ کافرون هریک ده بار بران خوانی
و بر جامه بپاشی ؛ بیت
روزگارت بخیر می گذرد ؛ تا ازان جامه رشته گذرد
در بیان فصد و حجامت در تاریخ شانزدهم
هر ماه مورث فرح و در هفدهم باعث صحت بدن و در نهم
سبب تقویت بدن و در نوزدهم باعث دفع درد بدن
و در بستم مورث صحت و در بست و یکم باعث زیادتی نور

در بیان فصد و حجامت

قلب و در بست دوم باعث تقویت قلب
و در بست و سویم موجب تفریح و در بست
و چہارم باعث دفع زردی رنگ و در بست و پنجم
بست و ششم باعث خلاصی از مرض و در بست
و ہفتم امن میدہد از خوف و در بست و ہشتم
مقوے قلب و در بست و نہم باعث خلاصے
از مرض و در سی ام الیس لہ الحکم

فی تقلیم الاظافیر و گرفتن شارب

در روز جمعہ خوب است شارب گرفتن و ناخن
چیدن مروی است کہ از جناب صادقؑ سوال
کردہ شدہ کہ نزد خداے تعالیٰ براے
وسعت رزق مثل تعقیب در میان طلوع فجر
تا طلوع آفتاب چیزے نیست حضرتؑ فرمود
بلے لکن خبر میدہم ترا بچیزے کہ بہتر از ان

باشد و آن شارب گرفتن و ناخن چیدن در روز
جمعه است و در روز چہارشنبه آمان است
از رمد مروی است ہر کہ تقلیم اظفار کند در روز چہارشنبه
پس ابتدا کند از انگشت کوچک دست راست
وختم کند بانگشت کوچک دست چپ براے
اوامان خواہد بود از رمد چشم و در روز پنجشنبه بشرط
فروگذاشتن یک ناخن براے روز جمعه اوامان خواہد
بود از فقر و در روز شنبه باعث آکله و در روز یکشنبه
برکت را می برد و در روز دوشنبه باعث حفظ و در
روز سه شنبه خوف ہلاکت است مروی است که فرمود
امام ؑ ہر کسے کہ تقلیم اظفار و اخذ شارب بروز سه شنبه
کند براو خوف می کنم ہلاکت را و در روز چہارشنبه باعث
سوء خلق و در روز پنجشنبه مرض برطرف میشود و شفا حاصل
می شود و در روز جمعه باعث زیادتی عمر و مال کذا قال
المحدث الکاشانی فی تقویم المحسنین ✤

در بیان حلق راس حلق راس در روز جمعه خوب است

در بیان ایام سفر روز شنبه براے سفر

خوب است روز سہ شنبہ برائے سفر خوب است
فاضل کاشانی رح گفتہ کہ در چہار شنبہ آخر ہر ماہ سفر
کردن خوب است وآما در بعض روایات کراہت
سفر مطلقا در روز چہارشنبہ وارد شدہ روز پنجشنبہ
برائے سفر خوب است روز جمعہ برائے سفر خوب نیست
مگر بعد زوال قریب یکپاس روز باقی ماندہ فاضل کاشانی
می فرماید کہ سفر در روز جمعہ روئیست ودر شب
آن محمود است چہ مروی است از جناب صادق ع
ہر کہ سفر کند در روز جمعہ ملکے ندا می کند کہ پروردگار ترا
بسلامتی لوطن تو نگرداند و فرمود کہ باکے نیست
در سفر کردن بہ شب جمعہ انتہی کلامہ — اشعار

یادی کب از محرم وایک از صفر بدست	
	دیك از ربیع اول وثانی ایا حك است
یا حك جی جمادی اولی ایابی است ثانیش	
	یا بی جی از رجب پے شعبان ك دیك است
رمضان است کدك جرلی شوال بو جدان	
	ذیقعدہ جك دبی است چو ذیحجہ جك حرك است

وضع هذا الجدول لسهولة الاستخراج

روز خوش پوشیدن جامه نو	اسماء شهور	نحس اکبر			تاریخهای وفات ائمه وغیره			تاریخهای سعد هر ماه			روز نحس [illegible]
[illegible]	محرم	۱۱	۱۴	۲۲	۲۵ وفات سجاد در بعض ۱۲	۱۰ روز وفات حضرت	و بنا بر قولی ۲۵	✣	✣	✣	[illegible]
[illegible]	صفر	۱	۱۰	۲۰	۱۷ وفات حضرت [illegible]	۲۸ وفات حضرت رسالتمآب	۲۸ شهادت امام حسن ع	۳ ولادت امام محمد باقر ع	۷ ولادت امام موسی کاظم ع	✣	شنبه
[illegible]	ربیع الاول	۴	۱۰	۲۰	بنا بر نقلی روایات وفات سید عالم	۸ وفات امام حسن عسکری ع	۲۶ وفات [illegible] و امام جعفر ع	۹ عید شجاع	۱۷ ولادت سید عالم	۱۷ ولادت امام جعفر صادق	یکشنبه
[illegible]	ربیع الثانی	۱	۱۱	۲۸				۸ ولادت امام حسن عسکری ع	۸ بنا بر قولی ولادت آن حضرت	۱۰ بنا بر قولی ولادت امام جعفر ع	سه شنبه
[illegible]	جمادی الاولی	۱۰	۱۱	۲۸	۱۳ وفات حضرت سیده احتمالا	۱۵ احتمال وفات	✣	۱۵ بنا بر قولی الولادت حضرت سجاد	✣	✣	روز نحس [illegible]
[illegible]	جمادی الاخری	۱	۱۱	۱۲	۳ وفات جناب سیده	✣	✣	۱۵ بنا بر قولی الولادت حضرت سجاد ع	۱۹ روز حمل آمنه	۲۰ ولادت جناب سیده ع	
[illegible]	رجب	۱۱	۱۲	۱۳	۱۰ یا ۱۵ وفات جعفر ع	۳ احتمال وفات [illegible]	۲۱ بنا بر قولی وفات سیده [illegible]	۱ ولادت امام محمد باقر [illegible] ۱۳ ولادت علی نقی ع	۳ احتمال ولادت امام علی نقی ع	۱۰ ولادت امام محمد تقی [illegible] ۱۳ ولادت حضرت امیر [illegible]	یکشنبه
[illegible]	شعبان	۱۴	۲۰	۲۶ ✣	۳ وفات حضرت [illegible]	✣	✣	۳ ولادت حضرت امام حسین ع	۵ بنا بر قولی ولادت حضرت سجاد	۱۵ عید و ولادت حضرت صاحب الامر ع	دوشنبه
[illegible]	رمضان	۳	۲۰	۲۴	۱۹ ضربت ۲۱ شهادت حضرت امیر	۲۱ [illegible] وفات امام [illegible]	۱۰ بروایتی وفات حضرت خدیجه	۳ ابتدای نزول [illegible]	۱۵ ولادت امام حسن ع	بنا بر قولی ولادت امام محمد تقی	چهارشنبه
[illegible]	شوال	۲	۶	۸		۱۵ روز شهادت امام حمزه ع	✣	✣	✣	✣	و جمعه تا قبل زوال آفتاب
[illegible]	ذی القعده	۶	۱۰	۲۸	۱۱ وفات امام محمد تقی	۱۵ بنا بر قولی وفات امام محمد تقی ع	✣	۱۱ ولادت امام رضا	۲۵ روز دحو الارض	۲۵ ولادت حضرت ابراهیم و [illegible] عیسی ع	
	ذی الحجه	۸	۲۰	۲۸	۷ وفات امام محمد باقر	✣	✣	۱۵ ولادت علی نقی ع	۱۸ عید غدیر ۲۴ عید مباهله	بنا بر قولی ولادت امام علی نقی ع	

[illegible] هفت روزی نحس باشد در مهی زان حذر کن تا نیابی هیچ رنج سه و پنج و سیزده با شانزده بیست و یک با بیست و چار و بیست و پنج

الاسماء	محمد صلى الله عليه وآله	علي عليه السلام	فاطمة عليها السلام	الحسن عليه السلام	الحسين عليه السلام	علي عليه السلام	محمد عليه السلام	جعفر عليه السلام	موسى عليه السلام	علي عليه السلام	محمد عليه السلام	علي عليه السلام	الحسن عليه السلام	محمد عليه السلام
الكنى	ابو القاسم	ابو الحسن	ام ابيها	ابو محمد	ابو عبدالله	ابو الحسن	ابو جعفر	ابو عبدالله	ابو ابراهيم	ابو الحسن	ابو جعفر ثانی	ابو الحسن	ابو محمد	ابو القاسم
الالقاب	المصطفى	المرتضى	الزهراء	الزكی	الشهيد	السجاد	الباقر	الصادق	الكاظم	الرضا	الجواد	الهادی	العسكری	الخلف المهدی
مكان الولادة	شعب ابيطالب	الكعبة	المكة	المدينة	المدينة	المدينة	المدينة	المدينة	المدينة	المدينة	المدينة	المدينة	المدينة	سر من رای
ايام الولادة	الاثنين	الجمعة	الجمعة	الثلثا	الخميس	الاحد	الاثنين	الاثنين	الاحد	الخميس	الجمعة	الجمعة	الاثنين	الجمعة
شهور الولادة	سابع عشر ربيع الاول	ثالث عشر رجب	عشرون جمادى الاخرى	نصف رمضان	ثالث شعبان	خامس شعبان	ثالث صفر	سابع عشر ربيع الاول	سابع صفر	حادی عشر ذی القعدة	عاشر رجب	ثانی رجب	رابع ربيع الثانی	النصف شعبان
سنة الولادة	عام الفيل	سنة ثلثين من عام الفيل	بعد البعثة بخمس سنين	سنة ثلث من الهجرة	سنة اربع من الهجرة	لثمان وثلثين	لسبع وخمسين	لثلث وثمانين	لثمان وعشرين ومائة	ثمان واربعين ومائة	خمس وسبعين ومائة	اثنى عشر ومائتين	اثنين وثلثين ومائتين	خمس وخمسين ومائتين
ملوك وقت الولادة	نوشيروان	شهريار	يزدجرد	يزدجرد	يزدجرد	امير المؤمنين	معوية عليه اللعنة	مروان بن عبد الملك	ابراهيم بن الوليد	المنصور	محمد الامين	المامون	الواثق بن المعتصم	المعتمد بن المتوكل
اسماء الامهات	امنة بنت وهب	فاطمة بنت اسد	خديجة بنت خويلد	فاطمة عليها السلام	فاطمة عليها السلام	شاه زنان	ام عبدالله بنت الحسن	فروه بنت القاسم	حميدة ام ولد	ام البنين ام ولد	الخيزران ام ولد	سمانة ام ولد	حديثة ام الولد	نرجس ام ولد
نقش الخواتيم	اشهد ان	الملك لله الواحد القهار	امن المتوكلون	العزة لله	ان الله بالغ امره	لكل غم حسبی الله	العزة لله جميعا	الله خالق كل شیء	كن من الله علی حذر	انا لله ولی	المهيمن عضدی	حفظ العهود من اخلاق المعبود	انا لله شهيد	انا حجة الله وخاصته
عدد الازواج	خمسة عشر	اثنى عشر عدا السراری	علی لا غير	اربع وستون عدا السراری	خمس عدا السراری	امراة واحدة	امرأتان عدا السراری	امرأتان عدا السراری	له سراری لم يحصر	امراة عدا السراری	امراة غير السراری	سرية واحدة	سرية لا غير	تزوجه من بنات ابی لهب

الاسماء	محمد ص	علي ع	فاطمة	الحسن ع	الحسين ع	علي ع	محمد ع	جعفر ع	موسى ع	علي ع	محمد ع	علي ع	الحسن ع	محمد القائم ع
عدد الاولاد	ثمانية	سبعة وعشرون	خمسة اولاد	خمسة عشر ولدا	ستة اولاد	خمسة عشرة	ستة اولاد	عشر اولاد	سبعة وثلثون ولدا	ثلثة اولاد	اربعة اولاد	خمسة اولاد	ذكر وانثى لا غير	فى بلد الى الآن
مدة الاعمار	ثلث وستون	ثلاث وستون	ثمانية عشر	ثمان واربعون	سبع وخمسون	سبع وخمسون	سبع وخمسون	خمس وستون	خمس وخمسون	احدى وخمسون	خمس وعشرون	احدى واربعون	ثمانية وعشرون	ستمائة واربعون الى الآن
ايام الوفاة	الاثنين	الاثنين	الاثنين	الخميس	الاثنين	السبت	الاثنين	يوم الاثنين	يوم الجمعة	يوم الثلثا	يوم الثلثا	يوم الاثنين	يوم الجمعة	يوم الجمعة
شهور الوفاة	ثامن عشر من صفر	حادى عشرين من رمضان	ثلث من جمادى الاخرى	سابع صفر	عاشر المحرم	ثانى عشر من المحرم	سابع ذى الحجة	نصف رجب	سادس رجب	سابع عشر صفر	عاشر رجب	ثالث رجب	ثامن ربيع الاول	علمه عند الله
سنى الوفاة	احدى عشرة من الهجرة	الاربعين من الهجرة	لاحدى عشرة	سنة خمسين	سنة احدى وستين	سنة خمسة وتسعين	سنة ستة عشرة ومائة	ثمان اربعين ومائة	ثلث ثمانين ومائة	سنة ثلث ومائتين	سنة عشرين ومائتين	اربع وخمسين ومائتين	سنة ستين ومائتين	علم ذلك عند الله
امكنة الوفاة	المدينه	نجف الكوفه	المدينه	المدينه	فى كربلا	فى المدينة	فى المدينة	فى المدينة	فى الحبس ببغداد	داره بطوس	ببغداد	داره بسر من راى	داره بسر من راى	دفانه عند الله والنبى عليه
سبب الوفاة	مرض وقبض فيه	قتله ابن ملجم لعنه الله	ضرب وسقطت وماتت	سمته جعدة	قتله الشمر لعنه الله	سمه الهشام بن عبد الملك	سمه لهشام ايم	مسموما فى عنب	سمه الرشيد	سمه المامون	سمه المعتصم	سمه المعتز	سمه المعتمد	استتر من المعتمد
امكنة القبور	مسجد الان	بالغرى مشهد	فى الروضة	فى البقيع	فى كربلاء	فى البقيع	فى البقيع	بالبقيع	مقابر قريش	مشهد طوس	مقابر قريش	بسر من راى	فى الدار مع ابيه	بسر من راى بسرداب
سلاطين وقت الوفاة	هرقل	معاويه لعنة الله	ابو بكر لعنة الله	معاويه لعنة الله	يزيد لعنة الله	الوليد بن عبد الملك	الهشام بن عبد الملك	الرشيد	زمن الرشيد	زمن المامون	زمن المعتصم	زمن المعتز	زمن المعتمد	استتر من المعتمد
اسماء ابوابهم	على ابن ابى طالب	قنبر وسلمان فارسى	فضة منها	سفينه	رشيد الهجرى	ابو خالد الكابلى	جابر الجعفى	المفضل بن عمر	محمد بن المفضل	عمر بن الفرات	عثمان بن سعيد	عثمان بن سعيد	عثمان بن سعيد	عثمان بن سعيد

فصل چهاردهم در

اعمال روز نوروز

محمد حسن بن محمد عسکری الحسنی السمنانی
در منهاج العارفین آورده که علما را در تعیین
روز نوروز اقوال مختلفه است بعضی
نوروز را در دهم ماه ایار دانسته اند که
اول جوزا است و بعضی نهم شباط را
نوروز گفته اند که سیم حوت باشد و مشهور
آنست که نهم ماه آزر و اول فروردین ماه
جلالی اول نوروز است که تحویل شمس ببرج
حمل در آن وقت است و درین ازمنه
این نوروز معمول است و باید درین روز
بجا آورد اعمال و ادعیه که در احادیث
منقول است از معلی بن خنیس بسند های

معتبره مروے است کہ حضرت صادقؑ
فرمودا کے معلی روز نوروز روزے
است کہ خدا در روز الست از ارواح
بندگان عہد و میثاق یگانگی خود و پیروی
پیغمبران و امامان را گرفت و اول روزے
است کہ آفتاب طلوع کرد و بادہائے
آبستن کنندۂ درختان وزید و گلہا
و شگوفہ آفریدہ شدند و کشتی نوحؑ
درین روز بکوہ جودے قرار گرفت و درین
روز خدا زندہ گردانید چندین ہزار
کس را کہ از طاعون گریختند و ہمہ یکدفعہ
مردند و بعد از ان استخوانہائے ایشان
پوسیدہ شدہ بودند پیغمبرے بر ایشان
گذشت و از خدائے تعالیٰ سوال کرد
کہ ایشان را زندہ گرداند با آن پیغمبرؑ
خطاب در رسید کہ بآن استخوانہائے
پوسیدہ آب بپاشید تا ہمہ زندہ شوند

و بدین جهت درین روز غسل و آب بر خود پاشیدن
مستحب گردید و گفته اند که آن پیغمبرؐ حزقیل بود و آن مردگان
سی هزار کس بودند و سی و پنج هزار در جواب و سوال
حضرت امیرعؑ با جاثلیق نیز وارد است و فرمود اے
معلیٰؐ روز مبعث رسولؐ که بست و هفتم رجب است
در روز نوروز بود و جبرئیلؑ درین روز بجهت وحی بر
حضرت رسولؐ نازل گردید و درین روز حضرت ابراهیمؑ
بتهاے نمرود را شکست و حضرت امیرؑ در این روز
پاے خود بر کتف حضرت رسول خداؐ گذاشت و
بتهاے خانهٔ کعبه را شکست و روز غدیر که حضرت
رسولؐ براے حضرت امیرؑ بیعت گرفت درین
روز واقع گردید و درین روز آنحضرتؐ بامر پیغمبر
بوادی جنیان رفت و از ایشان بیعت گرفت و بعد از
کشته شدن عثمان خلافت امیر المؤمنینؑ درین روز
مستقر گردید و جنگ نهروان درین روز اتفاق افتاد
و ذوالثدیه که سرگروه لشکر خارجیان نهروان بود بدست
مبارک آنحضرت واصل جهنم گردید و قائم آل محمدؐ

درین روز ظهور خواهند فرمود و ائمہؑ نیز درین روز رجعت
خواهند فرمود و درین روز قائمؑ ما بر دجال ظفر خواهند یافت
و آنرا بر دار خواهند کشید و این روز فرج ماست و ما
انتظار فرج را در روز نوروز می کشیم و روز نوروز عید ما و
شیعیان ماست و اول سال عجم است عجمان حرمت آنرا
شناختند و شاعربان آنرا ضایع نمودند اے معلی قسم بحق
کعبہ کہ تعظیم عجمان این روز را نیست مگر برای امر قدیمی
کہ بیان آنرا نمودم پس آنحضرتؑ بمعلی فرمودند کہ در روز
نوروز غسل بکن و پاکیزہ ترین جامہاے خود را بپوش
و بہترین بوہاے خوش را استعمال کن و دران روز روزہ
بگیر و بعد از فراغ از نماز ظہر و عصر و نافلہاے آنہا چہار
رکعت نماز بکن بدو سلام و در رکعت اول حمد و سہ مرتبہ
انا انزلناہ را بخوان و در رکعت دوم حمد و دہ مرتبہ
قل یا ایہا الکافرون را بخوان و در رکعت سیم بعد از
حمد دہ مرتبہ قل ہو اللہ احد و در رکعت چہارم بعد از حمد دہ
مرتبہ قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس را بخوان
و بعد از فراغ از نماز سجدہ شکر بجا آور و در سجدہ این دعا را بخوان

که چون چنین کنی گناهان پنجاه ساله او آمرزیده شود و دعا
این است اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ
نِ الْاَوْصِیَاۤءِ الْمَرْضِیِّیْنَ وَصَلِّ عَلٰی جَمِیْعِ اَنْبِیَاۤئِکَ
وَرُسُلِکَ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِکَ وَبَارِکْ
عَلَیْهِمْ بِاَفْضَلِ بَرَکَاتِکَ وَصَلِّ
عَلٰی اَرْوَاحِهِمْ وَاَجْسَادِهِمْ اَللّٰهُمَّ
بَارِکْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّبَارِکْ
لَنَا فِیْ یَوْمِنَا هٰذَا الَّذِیْ فَضَّلْتَهٗ وَ
کَرَّمْتَهٗ وَشَرَّفْتَهٗ وَعَظَّمْتَ خَطَرَهٗ
اَللّٰهُمَّ بَارِکْ لِیْ فِیْمَآ اَنْعَمْتَ بِهٖ عَلَیَّ
حَتّٰی لَآ اَشْکُرَ اَحَدًا غَیْرَکَ وَوَسِّعْ
عَلَیَّ فِیْ رِزْقِیْ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ اَللّٰهُمَّ
مَا غَابَ عَنِّیْ فَلَا تُغَیِّبَنَّ عَنِّیْ عَوْنَکَ وَ
حِفْظَکَ وَمَا فَقَدْتُ مِنْ شَیْءٍ فَلَا تُفْقِدْنِیْ
عَوْنَکَ عَلَیْهِ حَتّٰی لَآ اَتَکَلَّفَ مَا لَآ اَحْتَاجُ
اِلَیْهِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ سند این
دعا معتبر است البته این روز این دعا را بخواند هر چند

که نماز را نه کند شیخ احمد بن فهد الحلی روح الله روحه و نور ضریحه
در کتاب مهذب البارع فی شرح المختصر النافع آورده
که هر که در روز اوّل فروردین ماه جلالی که تحویل
آفتاب ببرج حمل می شود این نماز را بگذارد و این
دعا را بخواند پنجاه ساله یا شصت ساله گناه او آمرزیده
شود انتهی کلامه و فرمود ای معلی بسیار درین روز بگو یا ذا الجلال
والاکرام و گفته اند در نزد تحویل این دعا را بسیار
بخوانند یَا مُحَوِّلَ الْحَوْلِ وَالْاَحْوَالِ حَوِّلْ حَالَنَا
اِلٰی اَحْسَنِ الْحَالِ و بعضی گفته اند سی صد و شصت
بار بعدد ایام سال بخوانند و در روایت دیگر چنین مذکور
است یَا مُقَلِّبَ الْقُلُوْبِ وَالْاَبْصَارِ یَا مُدَبِّرَ
اللَّیْلِ وَالنَّهَارِ یَا مُحَوِّلَ الْحَوْلِ وَالْاَحْوَالِ
حَوِّلْ حَالَنَا اِلٰی اَحْسَنِ الْحَالِ و بعضی گفته اند
که این دعا را نیز در روز نوروز بعدد ایام سال بخوانند
اَللّٰهُمَّ هٰذِهٖ سَنَةٌ جَدِیْدَةٌ وَاَنْتَ مَلِكٌ
قَدِیْمٌ اَسْأَلُكَ خَیْرَهَا وَخَیْرَ مَا فِیْهَا وَاَعُوْذُ
بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِیْهَا وَاَسْتَكْفِیْكَ

مُؤنتها وشغلها یا ذاالجلال والاکرام
وایضًا این دعا را بعد ایام سال در نزد تحویل
شمس برج حمل بخواند یا مُفتّح الابواب ویا
مُسبّب الاسباب ویا مُقلّب القلوب والابصار
یا مُدبّر اللیل والنّهار ویا مُحوّل الحول و
الاحوال حوّل حالنا الی احسن الحال
یا عزیز یا غنیّ یا غیاث المستغیثین یا دلیل
المتحیّرین یا راحم المساکین توکّلت
علیک یا ربّ وفوّضت امری الیک یا ربّ
ولاحول ولاقوّة الا باللّٰه العلیّ العظیم
وایضًا خواندن این دعا هفت مرتبه وارد است
بسم اللّٰه الرّحمٰن الرّحیم یا کریم اللّٰهم
بارک لنا هٰذه السّنة وبلّغنا من اوّل هٰذه
السّنة الی اخرها سالمین واحفظنا من شرّ
الظّالمین بحقّ حفظناها من کلّ شیطان
رجیم وبحقّ سلامٌ قولًا من ربّ رحیم
وبحقّ فاللّٰه خیرٌ حافظًا وهو ارحم الرّاحمین

وبحق محمد صلی الله علیه وآله والائمة
المعصومین الهادین المهدیین یا محول الحول
والاحوال حول حالنا الی احسن الحال یا مقلب
القلوب والابصار ویا مدبر اللیل والنهار
یا محول الحول والاحوال حول حالنا الی
احسن الحال یا عزیز یا غنی یا غیاث
المستغیثین یا مغیث یا مغیث یا مغیث
یا غوثاه یا غوثاه یا غوثاه و سه مرتبه بگوید وافوض
امری الی الله ان الله بصیر بالعباد
و سه مرتبه بگوید یا رحمن و سه مرتبه بگوید یا رحیم
برحمتک یا ارحم الراحمین **وایضاً**
مروی است که هر کس این دعا را هفت مرتبه در اول
سال بخواند خدا دو ملک را موکل گرداند که تا آخر
سال او را محافظت کنند بسم الله الرحمن الرحیم
اللهم انت الابدی القدیم والحی الکریم
الحنان المنان هذه سنة جدیدة وانت
ملک قدیم اسئلک فیها العصمة من

الشیطان والنجاة من النیران والعون علی هذه
النفس الامّارة بالسوء والاشتغال بما یقربنی
لدیك یا ذا الجلال والاکرام برحمتك یا
ارحم الراحمین وایضا این دعا وارد است
صد مرتبه بخواند اللّٰهمّ هذه سنة جدیدة و
انت ملك قدیم اسئلك حبك وحب
من یحبك وحب کل عمل یقربنی الیك
یا ذا الجلال والاکرام وایضا وارد است
که درین وقت سه صد وشصت نوبت آیة الکرسی بخواند
وهفت نوبت سورهٔ ملائکه نیز وارد است ومروی است
که نزد تحویل شمس بحمل هر کس این آیات را بگلاب و
مشک وزعفران در ظرف چینی بنویسد وبشوید وبیاشامد
تا نوروز دیگر محفوظ از همه بلیات باشد وآیات اینست
سلام قولا من رب رحیم سلام علی نوح
فی العالمین سلام علی ابراهیم سلام علی موسی
وهرون سلام علی ال یٰس سلام علیکم
طبتم فادخلوها خلدین ودر بعضے از نسخ بلم

سَلٰمٌ عَلَیۡکُمۡ طِبۡتُمۡ تا آخر سَلٰمٌ عَلَیۡکُمۡ بِمَا صَبَرۡتُمۡ
فَنِعۡمَ عُقۡبَی الدَّارِ مذکور است پس بہتر آنست
کہ این کلمات را دو مرتبہ بنویسد تا بہر دو روایت عمل
نمودہ باشد وایضاً وارد است کہ ہر کس این طلسم را
نزد تحویل بمشک و زعفران و گلاب بنویسد و با خود دارد
محفوظ باشد از ہمہ آفات تا نوروز دیگر بِسۡمِ اللّٰہِ
الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ الا ۹۱۱۱۹ ۱۱۱۸ الا د ▦ ھ غ ط ی
وایضاً وارد است کہ ہر کس در وقت تحویل چہل و یک
مرتبہ سورۂ یٰسٓ را بر انار بخواند و یک انار را یک نفر تمام بخورد
تا نوروز آئندہ سالم ماند وایضاً این دعا را در نزد طلوع
آفتاب روز نوروز باید خواند اَللّٰھُمَّ اِنِّیۡ اَعُوۡذُ بِنُوۡرِ
قُدۡسِكَ وَعَظۡمَةِ طَھَارَتِكَ وَبَرَكَةِ
جَلَالِكَ مِنۡ كُلِّ اٰفَةٍ وَعَاھَةٍ وَمِنۡ طَوَارِقِ
اللَّيۡلِ وَالنَّھَارِ وَالۡجِنِّ وَالۡاِنۡسِ اِلَّا طَارِقًا
يَطۡرُقُ بِخَيۡرٍ يَا رَحۡمٰنُ يَا رَحِيۡمُ اَللّٰھُمَّ
اَنۡتَ غِيَاثِیۡ فَبِكَ اَغُوۡثُ وَاَنۡتَ عِيَاذِیۡ
فَبِكَ اَعُوۡذُ وَاَنۡتَ مَلَاذِیۡ فَبِكَ اَلُوۡذُ يَا

مَنْ ذَلَّتْ لَهُ الْجَبَابِرَةُ وَخَضَعَتْ لَهُ أَعْنَاقُ
الْفَرَاعِنَةِ وَأَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ مِنْ
خِزْيِكَ وَمِنْ كَشْفِ سِتْرِكَ وَمِنْ
نِسْيَانِ ذِكْرِكَ وَتَقْصِيرٍ مِنْ شُكْرِكَ
أَنَا فِي حِرْزِكَ لَيْلِي وَنَهَارِي وَنَوْمِي
وَقَرَارِي وَوَطَنِي وَأَسْفَارِي وَذِكْرُكَ
شِعَارِي وَثَنَاؤُكَ دِثَارِي لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ
تَنْزِيهًا لِاسْمِكَ وَتَكْرِيمًا لِسُبُحَاتِ
وَجْهِكَ أَجِرْنِي مِنْ خِزْيِكَ وَمِنْ سُوْءِ
عِقَابِكَ وَقِنِي مِنْ سَيِّئَاتِ عَذَابِكَ
وَأَدْخِلْنِي فِي حِفْظِكَ وَعِنَايَتِكَ
وَعُدْ عَلَيَّ بِخَيْرٍ مِنْكَ بِرَحْمَتِكَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ ۵ وَايضًا
منقول است کہ ہر کس در اول صبح نوروز چہاردہ
نوبت بگوید یا وَهَّابُ ولبست و دو مرتبہ بگوید
یا وَدُودُ تا روز نوروز دیگر حاجتہائے او روا گردد

وایضاً مروی است که در روز نوروز این دعا را سه مرتبه
بر آب پاک بخوان وازان آب تو و اہل خانۂ تو
بیاشامند و در چہار گوشہائے خانہ بپاشید خدا
شما را از ہمہ بلاہا و آفتہا محافظت خواہد نمود
بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ اَللّٰهُ رَبِّيۡ اَللّٰهُ
رَبِّيۡ اَللّٰهُ الۡوَاحِدُ الۡقَهَّارُ رَبِّيۡ اَللّٰهُ يُحۡيِيۡ
وَيُمِيۡتُ حَسۡبُنَا رَبُّنَا رَبِّيۡ رَبِّيۡ رَبِّيۡ رَبِّيۡ
رَبِّيۡ رَبِّيۡ رَبِّيۡ اَللّٰهُمَّ احۡفَظۡنَا مِنَ الۡقَحۡطِ
وَالطَّاعُوۡنِ وَالۡغَرَقِ وَالۡحَرَقِ وَالۡمَوۡتِ وَ
سُوۡءِ الۡقَضَاۤءِ وَشَمَاتَةِ الۡاَعۡدَاۤءِ وَشَرِّ
كِتَابٍ سَبَقَ رَبَّنَا اكۡشِفۡ عَنَّا
الۡعَذَابَ اِنَّا مُوۡقِنُوۡنَ بِرَحۡمَتِكَ يَا اَرۡحَمَ
الرَّاحِمِيۡنَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى خَيۡرِ خَلۡقِهٖ
وَمَظۡهَرِ لُطۡفِهٖ وَاٰلِهٖ اَجۡمَعِيۡنَ الطَّيِّبِيۡنَ
الطَّاهِرِيۡنَ وَسَلَّمَ تَسۡلِيۡمًا كَثِيۡرًا كَثِيۡرًا
وایضاً وارد است کہ ہر کس این دعا را در روز نوروز
بمشک و زعفران بنویسد و در میان آب انداز دہر

از ان آب بجور خدا اورا از قحط وطاعون و و با
وشماتت اعدا و مرگ مفاجات وہمہ آفات
وبلیات در حفظ وحمایت خودنگاه دارد وجمیع
شدتہا والمہا وغمہا وہمہاے اورا زائل گرداند
ودرہاے خیر وبزرگی ودولت را بر روے او
کشاید وامورات اورا باسانی گذراند وتا سال
دیگر بر دشمنان غالب باشد ودعا این است ؎
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ رَبِّيَ اللّٰهُ رَبِّيَ
الْوَاحِدُ رَبِّيَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ رَبِّيَ الَّذِيْ
يُحْيِيْ وَيُمِيْتُ رَبِّيَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ حَسْبُنَا
رَبُّنَا حَسْبِيْ رَبِّيْ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَعُوْذُ بِكَ مِنَ
الطَّعْنِ وَالطَّاعُوْنِ وَالْوَبَاءِ وَالْبَلَاءِ
وَمَوْتِ الْفُجَاءَةِ وَسُوْءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ
الْاَعْدَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا سَبَقَ رَبَّنَا اصْرِفْ
عَنَّا الْعَذَابَ اِنَّا مُؤْمِنُوْنَ حَسْبُنَا اللّٰهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ
فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى خَيْرِ خَلْقِهٖ مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ
الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِيْنَ وَ ايضاً وارد است كه در روز
نوروز هر كس اين كلمات بنويسد و با خود دارد هيچ
موذى باو اذيت نتواند رسانيد لَاحَوْلَ وَلَاقُوَّةَ
اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ اَعُوْذُ بِرَبِّ
السُّهٰى وَالسَّهْبَةِ مِنَ الْعَقْرَبِ وَالسَّارِقِ
وَالْحَيَّةِ ااه و

تم المجلد الثانى من كتاب اَوْرَادِ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَوَظَائِفَ الْمُتَّقِيْنَ فى تسع من شهر صفر المظفر
يوم الاحد سنة اثنى عشرة بعد الف وثلثمائة من الهجرة
المصطفية عليه وآله آلاف التحية ويتلوه المجلد الثالث
انشاء الله تعالى فقط

[illegible]

الاديب الشاعر الماهر والكاتب الزاهر الكامل في العلوم العقلية

والبالغ في العلوم الشرعية المسمى بـ ... حسين بن عزیز ...

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذی تبارکت اسمائه وعمت آلائه

یجری الفلك برحمته وانسجم المیاه بقدرته

لا اله سواه ولا رب عداه الواحد الاحد

والفرد الصمد الجواد المتعالی والوهاب

الوالی احمده حمد الحامدین واشکره

شکر الشاکرین واسئله ان یرزقنی

موجبات رحمته وعزائم مغفرته و

اعوذ به من همزات الشیطان ووسواسه

ومن شنص القلب وسلاسه كما إنّ اعوذ

بفتحتین سختی ۱۲ — بالضم غفلت و بیہوشی ۱۲

من عماء النفس وشطط اللسان ومن شرة

بفتحتین از حد در گذشتن ۱۲

اللّسن وشجب الجنان هو لراجيه قريب

بفتحتین اندوہگین شدن ۱۲

ولداعيه سميع مجيب والصلوة والسلام

على رسوله الرّضى ونوره المضيئ سيد

العرب والعجم المخصوص بمحاسن الشيم

الذى اسس اساس الدين وصعد معارج

الصّدق واليقين الشفيع المرتجىٰ والنبى

المصطفىٰ واله منار التقى واعلام الهدىٰ

حجج الله الباهرة واياته الظاهرة كلهم

هداة الخير الى السبيل ولنعم ما قيل

شعر

له اوصياء قائمون مقامه ... ارى حبهم فى حبة القلب والحشا

هم حجج الرحمن عترة احمد ... أئمة حق لا كمن جار وارتشى

صلوة لا تنقطع بانقطاع الدهور ولا تنقضى

بانقضاء الشهور وبعد فهذا طرس

لطيف وكتاب شريف الكبير البسيط

والجامع الوسیط الحاوی للاذکار الماثورة
والادعیة المنقولة الفاظه ارق من
النسیم واروق من التسنیم کیف لا وانه
للعلامة الجلیل والفهامة الاثیل السفیط
الامجد والجاثوم الاوحد صاحب الحلم
والمتانة هالک المحاسن والامانة
ذی الریاستین المتحلی بحلل المجد والتفاخر
النواب السید مظفر حسینخان
بهادر لازالت شموس افاضاته طالعة
وبدور افاداته لامعة سماه باوراد المؤمنین
ووظائف المتقین اسما یکون لبواطنه
معلما وبمکنون اسراره معلنا اذ الکتاب
لا یعلم ما فی باطنه الا من سمة عنوانه
کما ان الانسان یعلم ما فی قلبه من
فلتات لسانه فالتزم طبعه علی وجه
بهی ووضع حسن شهی تسابقت اداهم

البراعة فی اتقان تصحیحه علی حسب
الاستطاعة فاسئل الله تعالی ان یجعل
هذا الکتاب للنفوس یعجب ویروق
ویجریه بالمحبة مجری الدم فی العروق
انه سامع لدعائی ومجیب لندائی واٰخر
دعوانا ان الحمد لله رب العالمین
والصلوة والسلام علی خاتم النبیین واله الطاهرین

وانا العبد الضعیف والمخلوق

النحیف اقل الخلیفة واذل الخلیقة بل لاشیٔ فی الحقیقة فی الکونین

السید خاقان حسین

ضاعف الله فی حسناتی وتجاوز عن سیئاتی

بالخیر

صورة ما قرظه الاديب الكامل والفاضل اللبيب

بين المعقول والمنقول جامع بحر المعقول

المطيع لاحكام رب الارباب ذو الاعمال الصالحات

في ايام الشباب الحسيب النسيب الوحيد الفريد المولوي

محمد حسين ابقاه الله ما ثابر العالي على الكتاب

المستطاب الى منهج الصواب

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي علم بالقلم وعلم الانسان

ما لم يعلم علمه البيان وهداه الى الايمان وسلك
بعباده سبيل الاحسان والصلوة والسلام
على سيد الانس والجان محمد المبعوث
على كافة الانام المنزل عليه الفرقان
والمؤيد بالايات البينات واوضح البرهان
واله الاطهار واصحابه الاخيار ما كر
الجديدان اما بعد فقد اعجبنى ما
اسمعنى واطربنى ما اقرعنى به صماخي
السيد الجليل والحبر النبيل صفوة الاعلام
المرضيين واسوة الفضلاء المتورعين
الزكى الالمعى البحر الزاخر والفقيه الماهر
وحيد عصره وفريد دهره العالم العامل
والفاضل الكامل مرجع الادانى والاقاصى
جامع المعقول والمنقول والمتكلم الذى
ليس له البديل والمتورع الذى ليس
له العديل المحقق النحرير والفقيه
الذى ليس له نظير الملازم للتقوى

فانه انفع ما یعدّه المرء لیومٍ تشخص فیه
الابصار واقوی ذریعة الی حطّ الاوزار
والصارف عنان هواه عن الرذائل ویصرف
اوقاته فی اقتناء الفضائل ومحاسن الاخلاق
والشمائل وبذل المعروف
ومساعدة الاخوان من اهل الایمان
ومقابلة المسیئ بالاحسان والمحسن
بالامتنان ذوالنظر لوسیع فی الاحادیث
المرویّة عن ائمة النجباء علیهم التحیة والثنا
المنبث لاخبارهم والمتنقل لآثارهم
المجتهد فی ابراز علومهم واحراز احکامهم
مشمّراً عن ساق الجدّ فی تنقیح المرام آخذ
بالاحتیاط التام فیما یتعلق بامور الدّین
الاکرم الاکمل والافضل الاجل
والاورع الازهد والعلم المفرد العالم
الهادی لکلّ حاضر وبادی الجامع لجوامع
علوم الدین السالک لاحسن مسالک الشرع

المبين وناشر علوم الشرع والعالم الربانى
والنور الشعشعانى و مروج اخبار الائمة
الاطهار والغواص فى بحار تلك الانوار
ومفتاح العلوم ونبراسها ونادر الزمان
وبهجة الاوان ومعدن العرفان ومطلب
الاحسان والعالم العامل والوبل لهاطل
الجلاحل الاورع والبارع الاروع وزين
العلما ومنقطع القرنا وممتنع الاكفا عمدة
نسل آدم وحوا ومأخذ الادبا والفقيه
على الاطلاق والوجيه بالاستحقاق
العالم الحيدرى والكوكب الدرى
اللوذعى اليلمعى والعيلم الفطن الزكى
الفصيح المفلق عذب المورد حلو المنطق
شريف المبانى لطيف المعانى وافر البهجة
صادق اللهجة فرع سلالة آل الرسول صـ
صفوة من الزهراء البتول الحائز لشرفى
الحسب والنسب المتحلى بدقائق العلوم وحقائق

الادب اعنی النواب المستطاب
المدعو بالسید مظفر حسین

صین عن کل شین ومین فیها قد صبغ
وجه یراعی وعقم میلاد انشائی واختراعی
لمحاسنه التی قد امتلأت بها مسامعی
وعجز فی خوض بحرها سفینتی وشراعی
والله لولاه فی الاکنفور لم یقم للدین والفقه
عمود ولا اخضر لعود من کتابه المؤلف والمصنف
المسمی باوراد المؤمنین ووظائف
المتقین فی اربع مجلدات کلماته
فصیحة وعباراته بلیغة وفیه استعارات
شریفة وحجج بسنیفة ودقائق رشیقة وهی
احسن من سمط الجمان وعقد المرجان
والفاظه درر مستنوفة وجواهر مرصوفة
وحلل منشورة ورباض مطورة ونثره
مهذب الاعطاف مصقول الاطراف

وتطعمه اطيب من المسك الذكى واحلى من
العسل الجنى سواده سواد العين وبياضه
بياض اللجين كبيرا لحجم كثير الغنم كل نقطة
منه سويداء وكل نكتة منه حوراء حقيق
بان يكتب الحبر بالتبر لا بالحبر لكونه عزيز
الفوائد غريز الشواهد وقد جمع فيه فوائد
وفرائد مما لم يطمثهن انس ولا جان
هنّ كلمات حسان كانها الياقوت و
المرجان لها من الفصاحة والبلاغة
شان اى شان يلتذ بها قرائح الاذكياء
ويستعذ بها اذواق الادباء وقد ملك
بحمد الله من الفصاحة ناصيتها وبلغ
من البلاغة قاصيتها فانى لما طالعت في
كتابه وامعنت النظر فيه لاحت لى بدايع
بيانها واستنارت لى شمس البراعة من
تبيانها واقتطفت ازهار الحكم
من اقتنائها هو كتاب ياخذ القلوب

الاذكياء سحرا ويخالها النجباء بحرا وهو نخبة للصلاح بل للنجاح جناح والجنة الواقية وزاد المعاد وسفينة النجاة للعباد بل هو مقباس للدين ومشكوة لاهل اليقين وجدته حاويا للادعية والاذكار وجامعا للتمائم التى لا توجد فى مطاوى الكتب الكبار بلغ الله اماله وكثر فى العلماء امثاله واجزل اجره ووفر حظه وذخره فانه قد اذاب نفسه فى تاليف هذا الكتاب غاية الاذاب واتعب طبعه الوقاد فى تحصيل سبيل رضى رب الارباب منتهى الاتعاب وقد حواه من كتب علمائنا فى الفقه والتفسير و الحديث وسائر العلوم سيما الكتب التى عليها المدار فى الاقطار واشتهرت غاية الاشتهار وهى الكتب الاربعة اعنى الكافى والتهذيب والفقيه والاستبصار والكتب الثلثة الجامعة لمتفرقات الاخبار وهى الوافى

والوسائل وبحار الانوار ومن كتب شيخ
السعيد ابي عبد الله محمد بن مكي الشهير
بالشهيد رفعه الله قدره وانار ذكره و
من الشيخ الوحيد الفريد شيخ مشائخ عصره
ومقدام فقهاء دهره الشيخ ابي القاسم
جعفر بن سعيد الشهير بالمحقق ومن كتب علمائنا
باسانيدهم المعنعنة عن ائمة الهدى عن رسول
الله عن جبرئيل امين الله على وحيه عن الله
جل شانه وعظم سلطانه وقد سلك في
تاليف هذا الكتاب سبيل الاحتياط فان
في ذلك الخلاص والنجاة اذا مر على الصراط
يسر الله لنا وله المرور عليه وجعلنا واياه
من اهل الزلفى لديه اللهم مد عمره و
اعمام اولاده وعياله وامدد ظلاله و
وعمم نواله ما طلع بدر ساطع وخوى نجم طالع

كتبه
العبد الجاني السيد حسين بن تقا في
يوم السادس والعشرين من جمادى الآخرة

قطعۂ تاریخ چکیدۂ خامۂ اعجاز ختامۂ شاعر شیرین زبان عذب البیان سلیمان میرزا صاحب خوشنویس المتخلص بمفتون لکھنوی - کاتب کتاب ہذا

وہو ہذا

ای حبذا امرائی نواب مستطاب — گردون قباب مہر تجمل قمر رکاب

عالم فقیہ زاہد و عابد امیر خلق — عالی ہمم خجستہ شیم فیض انتساب

تقوای شعار عالم عامل فرشتہ خو — در خلق و حلم و زہد و سخا فرد انتخاب

ہمچون مقسے کہ زمین است آسمان — روشن نمای دین خدا مثل آفتاب

عنقا ز جود و بخشش او شد غنی جہان — شاہنشہ شہان ز گدای درِ جناب

چون شد ز اسم پاک مظفر حسین خان — آمد بجملہ خلق ظفریاب و کامیاب

از خاندان اعظم عالی حسب نسب — والا گہر نبیسۂ نواب مستطاب

یعنی وزیر شاہ اودھ جد عالی اند — کان از شاہ معتمد الدولہ شد خطاب

در ادعیہ کتاب نوشتہ بچار جلد — گویا کہ وا نمود پی خلد چار باب

تاریخ طبع اوست اگر بست و یکعدد [۲۱] — بیرون شود ز مصرعۂ آخر بلا حساب

مفتون ز سال ہجری طبعش شنود و بست — اوراد مومنین کتابیست لاجواب

۱۳ — ۱۳۱۵

قطعہ تاریخ

مصنفہٴ

شاعر شیرین مقال ناظم ابیات بے مثال

ماہر فن شیرین سخن بلاغت نشان فصاحت

عنوان صاحب بہرہ وافی عالم عروض و قوافی

نکتہ سنج معانی مورخ لاثانی غلام احمد صاحب

متخلص بہ احمد المعروف بہ کپتان صاحب

حماہ اللہ و ابقاہ

تاریخ

ای زہی نواب ما عالیجناب | ہان بخوش تالیف و موزون کتاب

سال طبعش احمد احقر بگفت | فرد و یکتا طرفہ نادر لاجواب

خاتمة الطبع از طرف مطبع

الحمد لله والمنة که جلد دویم کتاب مستطاب مسمی به اوراد المؤمنین وظائف المتقین که مثل این از ابتدائی خلقت آدم تا ایندم کتابی ندیده و نه کسی شنیده فی الحقیقت ذخیرهٔ اعمال و اخلاق ائمهٔ معصومین علیهم السلام است و در جامعیت نظیر خود ندارد طرفه تر اینکه با وجود این بسط و ضخامت بجز احادیث مستنده و اقوال علمای متقدمین که از ... ن مستند ترک ... یست چیزی درین مجلدات اربعه ... ل کرده ... نشده حبذا امحامد مصنف اینچنین کتاب مستطاب کرا مجال که شمهٔ ازان بنویسد اعنی نواب مستطاب معلی القاب گردون قباب هلال رکاب معدن جود و سخا منبع فیض و عطا جامع علوم عقلیه و نقلیه شاغل عبادات فرضیه و نفلیه الصدر الاعظم والحبر الاکرم نواب سید مظفر حسین خانصاحب

بہا محمد و آلہ [illegible] الہ وعم نوالہ — در ماہ شوال المکرم
بتاریخ بست و ششم سنہ ۱۳۱۳ ہجری مطابق یازدہم
ماہ اپریل سنہ ۱۸۹۶ء - بکمال اہتمام و تصحیح علمائے
کبار و انتظام منتظمین بالیاقت خصوصاً - منشی
دوارکا پرشاد - بمطبع اسٹار پریس واقع شہر کانپور
بحکم جناب نواب صاحب ممدوح
مطبوع گردید
فقط

4170

5/F